

INSTRUCTIONS FOR BINDING.

English title pages to be bound to left of text and errata.
Persian title page, face outwards, to be bound to right of text,
before p. 1.

BIBLIOTHECA INDICA.

WORK NO. 60.

MUNTAKHAB-AL-LUBĀB.

PERSIAN TEXT.

MUNTAKHAB-AL-LUBĀB

BY

KHĀFI KHĀN

A GENERAL HISTORY OF INDIA FROM THE MOHAM-
MEDAN CONQUEST TO THE REIGN OF MOHAMMED
SHAH, EMPEROR OF DELHI, 1719-48 A.D.

VOLUME III.

EDITED BY

SIR WOLSELEY HAIG, K.C.I.E., C.S.I., C.M.G., C.B.E.,
M.A. (Dubl.),

Lieutenant-Colonel, Indian Army (Retired).

*Professor of Arabic, Persian, and Hindustani in the University of Dublin,
and Member of the Royal Irish Academy.*

PRINTED AT THE BAPTIST MISSION PRESS.

PUBLISHED BY THE ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

CALCUTTA.

1925.

منتخب اللباب

تصنيف

محمد هاشم خان المخاطب به خافي
خان نظام الملكي

در

احوال سلاطين ممالك دکن و گجرات و خاندیش

به اهتمام

انجمن آسيائي بنگاله

به تصحيح

سر وُلزلي هيگ

معلم السنه عربي و فارسي و آردو در دار الفنون دہلي

در مطبع مرسلين بابتست

به طبع رسيد

چاکنه سنه ۱۹۲۵ع

بسم الله الرحمن الرحيم

حمد بی حد و ثنای لا تعد پادشاه را سزاوار است که فرمان
فرمایان هفت اقلیم در اوقات طلب حاجت سرعجز و نیاز بدرگاه بی
نیاز او سائیده به مقال ما عبدناك حق عبادتك معترف بدین ترانه گویا
می گردند *

خدایا جهان پادشاهی تراست * زما خدمت آید خدائی تراست
شکرو سپاس زیاده از اندازه قیاس مرآت الملکی را سزد که پادشاهان
ربع مسکون رقبه عبودیت او را سرمایه فخر و مباهات خویش دانسته به
هزاران نیاز سر به زمین فرود آورده به سر انگذگی تمام به زمزمه ما عرفناك
حق معرفتك حق سرائی می نمایند *

سر پادشاهان گردن فراز * بدرگاه او بر زمین نیاز
و درود و صلوات زیاده از حد و حصر بر هر در کائنات و خلاصه موجودات
حضرت خیر البشر محمد مصطفی صلی الله علیه و سلم و اولاد امجاد
و اصحاب کبار او که هریکی از ارکان چهار بالش دین مکین و سرمایه فخر
آفرینش اند باد *

سلطان محمود غازي غزنوي چنانچه در ابتداي ذکر سلاطين لاهور و دهلي گذشت انهدام بغای کفر و بت پرستي راه يابد و در بغداد دکن پرتو ظهور اسلام خفيه و علانيه از ذکر کلمه توحيد و فروغ شعله نور محمدي روشن گشته بود کلمه چند ازان به طريق اجمال ^۱ و اختصار بر صفحه تذکار مي آرد گویند در ايام سلطنت ملک عبد الملک مرواني سنه ۹۰ نود که حجاج صاحب حکومت و رياست قلمرو عرب و عجم گردید شرفا و نجبا و سادات بني هاشم را هرجا که مي یافت بهر حجت گناه صغير و کبير برنا و پير آن ديار را مي کشت و خانه های ايشان را مي سوخت دود آتش ظلم او عالمی را فرو گرفت جمع کثير از اولاد امجاد و اصحاب جناب مصطفوي و مرتضوي از ظلم و بيداد او تنگ و بجان آمده با دل های پریشان و سينه های سوزان و ديده های خونچکان دست از جاذبه حب رياست ^۲ خویش و تبار و کاروبار و يار برداشته با اطفال و عيال و مال بر هفت هشت جهاز گذار جزائر عرب را کب گشتند و قاصد بغداد دکن که در آن زمان بندر دابل و چيول و بندر کنبايت و بهروج و اطراف مچهلي بندر جاري بود گردیدند و به همعناني باد موافق و مخالف هر جهازی به بندری افتاد و وقت فرود آمدن چون راجه و زميندار هر مکان که فرمان رواي آنجا بودند و اسم اسلام در گوش آن جماعه حکم خلیدن هزار پا داشت وقت فرود آمدن آنها مضائقه مي نمودند آن تخته بندان دريای سرگرداني و دريا نوردان بحر حيراني به تملق و الحاح پيش آمده قرار عهد و پيمان عدم اظهار ايمان و دين خود که در گوشه و کنار خانه خویش هر یکی به عبادت معبود برحق به رسم و آئين خود پردازد و در ظاهر

اما بعد بر جوای اخبار ماضی لیل و نهار بلاد قلمرو پروسعت
 سواد اعظم هندوستان بهشت نشان پوشیده نماند که تاریخ منتخب لباب
 تالیف خادم آثم محمد هاشم خافی که آخر مخاطب به خافی خان
 نظام الملکی گردید جلد ثالث مشتمل بر ذکر پادشاهان صوبه هندوستان
 سوای صوبه دهلی و اکبر آباد و پای تخت که ذکر پادشاهان سلف آن هر
 دو صوبه نیز در جلد اول به تذکار در آمده از روی نگاشته مولانا محمد قاسم فرشته
 که درین ضمن بعضی اختلاف قول شیخ نورالحق دهلوی و دیگر
 مؤلفان صداقت بیان نیز درج گشته در کمال اختصار انتخاب نموده
 به رشته بیان کشیده شروع از شش صوبه دکن نموده و به دستور مؤلفان
 عهد که مامور به تحریر سوانح دیر کهن گردیده رویه مزاج گوئی امیر و وزیر را
 از دست نمی دهند پیروی نموده تا مقدر و امکان طریقه صدق کلام را
 مرعی داشته به احاطه بیان در آورده مطالعه کنندگان منصف پیشه که
 بر تواریف نظر عبور شان افتاده باشد انصاف می دهند که چه قدر در
 اختصار قل و دل صرف اوقات نموده آب سبو را در کوزه گنجانیده اما
 اختلاف روایت که در اکثر کتب معتبر سیر نیز اقوال مختلف به تذکار
 در آمده علاج نتوانست نمود لهذا در خدمت مطالعه کنندگان خورده گیر
 سخن سنج گنج معانی التماس دارد که اگر اختلاف قول به نظر آید
 عیب پوشی و خطا بخشی را کار فرموده معاف فرمایند * شعر *

گذارنده صورت داستان * بدین سان کند ثبت این داستان

یعنی سخن سنجان دیر کهن این فن در باب ابتدای اسلام ملک
 دکن که مراد از نواح سراندیپ تا کنار آب نریدا باشد چنین روایت
 نمایند که قبل ازینکه در بلاد اطراف پنجاب و دهلی تا سمرنات از سعی

و غیرت و نشان شرافت و نجابت دانسته ترک رویه بزرگان سلف نموده اند
 اگرچه این طریقه عقلاً و شرعاً محمود نیست و درین ضمن مفسده
 بسیار حاصل می گردد که به توضیح آن نه پرداختن اولی اما درین ضمن
 در صورت احتیاط بعضی امور که از شرفای دیار عرب در غربت به کار رفته
 خلاف طریقه عجم که به حکم هیعوا انسابهم سر رشته کفو را از دست نداده اند
 و در گرفتن و دادن دختر غیر هم قوم سوای سیدی که صاحب شجره
 و ذی شهره باشد با هیچ سلسله باوجود کمال پریشانی و درماندگی
 نسبت نمی نمایند و از جاریه این ملک که به هیچ مذهب سوای دار
 حربی ملکیت آن ثابت نمی گردد و از قوم اراذل و فاحشه که به عاشقی
 در خانه آرند فرزند حاصل نمی کنند و اگر احدی از سلسله آنها مرتکب
 آن افعال گردد او را از قومیت خود اخراج نموده در شادی و غمی
 ازو نفرت و قطع سله^۱ رحم می نمایند و به او نسبت نمودن باعث خرابی
 نسل و خلل اصل می دانند و از قبایع دیگر در خانه کفیزان مغنیه و رقاص
 تیار نمودن و خواجه سرا را در خانه راه دادن در روزهای شادی اندرون خانه
 به حضور مستورات از راه کمال بی غیرتی که در اکثر مردم با نام و نشان
 رقاصی به انواع فحش گوئی و رسوائی خلاف عقل و شرع رواج یافته
 و قبح آن از نظرها به تبعیت همدیگر برخاسته بلکه از غرور نشاء دولت
 جزو لا ینفک اعتبار و سرمایه لذات حیات گردیده دران قوم نمی باشد
 اگرچه درین باب شرفای تمام بلاد هندوستان مدعی اند که این رویه
 از ما به عمل نمی آید - اما آنچه بر محرر اوراق بعد تفحص ورق بعد ورق
 روزگار و تماشای گردش لیل و نهار که با همه قوم در عالم یک رنگی مدتها
 زیست نموده احتیاط این رشته کفو که باوجود نشاء مستی دولت

و آشکارا موافق رویه آن ملک در لباس و دیگر اطوار به عمل آرد به میان آورده فرود آمدند و به کمال حزم و احتیاط که صدای اذان و قرائت قرآن و عبادات دیگر به گوش آن قوم نرسد زیست می نمودند و هر کدام به کسبی و پیشه به لباس آن ملک مشغول شدند چنانچه در اکثر بنا در لغایت حال زنان شرفای آنجا که به قوم عرب و نوائط مشهور اند و جمعی که از اولاد عباس و زبیر و طلحه و دیگر اصحاب خود را می گیرند رخت و لباس عورات هند می پوشند به همین دستور به طریق اخفا زندگانی می نمودند و به عبادت مانع بی چون می پرداختند در شادی و کدخدائی به طور و پیروی آن جماعه به عمل می آوردند اگرچه بعد از فوت شوهر زنان جوان در مکه معظمه و مدینه منوره و تمام روم و ایران و توران و همه قلمرو اسلام از زمان قدیم لغایت حال شوهر دیگر می نمایند بل وارثان آنها بزور به عقد کفو می آرند اما در هندوستان که میان شرفای اسلام که مراد از اهل مشایخ عرب است این عمل را فعل قبیح و عیب دانسته ترک رویه آبا و اجداد را که موافق حکم خدا و مطابق شرع محمدی است نموده اند سبب همین است که بعد امتداد ایام که درین غربت میان کفره تفاسل و توالد واقع شد و ملاحظه نمودند که از جمله اقسام هفود که تعداد آنها انتها ندارد پنج قوم که برهن و کهنری و راجپوت و بقال و کانت باشند از نجبای کفره اند اگر دختر شیرخواره را به عقد احدی در آرند و شوهر او همان شب اول به میرد باز به نکاح دیگری در نمی آرند و چون شرفای هر قوم را به اشراف هر دیار هم چشمی به میان می آید به تقاضای غیرت که ما از چه راه کمتر ازین جماعه باشیم تبعیت این رسم را سرمایه آبرو

کفره و زمینداران با استقلال این دیار پرداخته اکثر جا مسجد ساخته بعضی جاها را به تسخیر در آورده حکام اسلام گذاشته به دهلی مراجعت نمود و باز ملک از تصرف اولاد او رفت تا نوبت به سلطان محمد تغلق رسید و در سنه ^{۷۱۹} هفت صد و نوزده که تمام ممالک مکروسه هندوستان را به تسخیر و تصرف در آورد و خود به دکن آمده در استیصال کفره و تسخیر دیوگیر کوشیده تا بیجا نگر که الحال بعضی بلاد تعلقه او به کرناٹک بیجاپور زبان زد است و راجه مستقل داشت تاخته مساجد ساخته علاءالدین را از سرنو تعمیر نموده چندگاه سوان قلعہ دیوگیر را پای تخت خود ساخته مسمی به دولت آباد گردانده تمام متوطنان دهلی آباد کرده خود را قهراً و جبراً جلاے وطن نموده آنجا برده - چنانچه در ذکر سلاطین دهلی به تحریر آمده آباد ساخت - اگرچه به ملک گیری او از ابتدای اسلام هیچ پادشاه دهلی نمی رسد اما چون به سبب افراط ظلم او باز بلاد به تسخیر در آمده هندوستان از دست و تصرف او رفت و ملوک الطوائف از سرنو شد و در ملک دکن نیز سلطان علاءالدین گانگوی ^۱ بهمنی فرمان فرماے مستقل گردید و هجده واسطه درخاندان او سلطنت ماند و تا بیجا نگر باج و خراج گرفته مروج دین حضرت خیر الانبیا صلی الله علیه و سلم گردید و معموره دولت آباد ویرانه مطلق گشت مگر حوض تغلق که نشان ظلم او ماند *

و گرفتاری کمال نکبت که درین هر دو صورت سر رشته اختیار از دست می رود دست از لذات جسمانی و پاس رعایت لوازم مکنت و ثروت بر ندارد فقط در طائفه شرفای شیخان احمدآباد و خاندیس که بزرگان هر دو ولایت از سلسله واحد اند و در بعضی مشائخ و شرفای ملک شرقی یافته شده و الحال از تقاضای فساد زمان دران قوم هم خلل عدم ملاحظه کفو بسیار راه یافته *

حاصل کلام بعد مرور ایام که خفیه بنای اسلام در کنار ساحل و بقادر دکن و احمدآباد استحکام یافت اگرچه سلطان محمود غزنوی در اطراف قلمرو هندوستان تا ملک جونه گر^۱ و سورته نیز خوانند عبور و بت شکنی نموده صدای اذان دین حضرت سید البشرین خاتم النبیین بلند آوازه ساخت - و بعد از سلسله غزنوی سلطان معزالدین که به سلطان شهاب الدین غوری غازی ملقب گشته بعضی بلاد هندوستان اطراف دهلی را به تسخیر و تصرف در آورده در انهدام کفر و رواج اسلام کوشیده روز به روز در تقویت مسلمانان می افزود - اما در اصل بلاد دکن ظهور دین محمدی صلی الله علیه وسلم علانیه پرتو افروز نه گشته بود تا در سنه^{۶۹۱} ششصد و نود و یک سلطان علاء الدین برادرزاده سلطان جلال الدین پادشاه دهلی بدون اذن عمومی خود در ایام شاهزادگی با لشکرگران تا دولت آباد که دران ایام به قلعه دیوگیر موسوم بود آمده بعد محاصره چند ماه باج و خراج وافر از راجه دیوگیر گرفته بنای مسجد گذاشته صدای اذان به گوش خفتگان بادیه ضلالت رسانده مراجعت نموده بعد جلوس سلطنت باز مکرر فوج فرستاده و خود با لشکر فراوان آمده به گوشمال

کفره و زمینداران با استقلال این دیار پرداخته اکثر جا مسجد ساخته
 بعضی جاها را به تسخیر در آورده حکام اسلام گذاشته به دهلی مراجعت
 نمود و باز ملک از تصرف اولاد او رفت تا نوبت به سلطان محمد تغلق
 رسید و در سنه هفت صد و نوزده که تمام ممالک معروسه هندوستان^{۷۱۹}
 را به تسخیر و تصرف در آورد و خود به دکن آمده در استیصال کفره
 و تسخیر دیوگیر کوشیده تا بیجا نگر که الحال بعضی بلاد تعلقه او
 به کرناتک بیجاپور زبان زد است و راجه مستقل داشت تاخنه مساجد
 ساخته علاءالدین را از سرنو تعمیر نموده چندگاه سواد قلعه دیوگیر را
 پای تخت خود ساخته مسمی به دولت آباد گردانده تمام متوطنان
 دهلی آباد کرده خود را قهرآ و جبرآ جلاے وطن نموده آنجا برده -
 چنانچه در ذکر سلاطین دهلی به تحریر آمده آباد ساخت - اگرچه
 به ملک گیری او از ابتدای اسلام هیچ پادشاه دهلی نمی رسد اما چون
 به سبب افراط ظلم او باز بلاد به تسخیر در آمده هندوستان از دست
 و تصرف او رفت و ملوک الطوائف از سرنو شد و در ملک دکن
 نیز سلطان علاءالدین گانگوی بهمنی فرمان فرماے مستقل گردید
 و هجده واسطه در خاندان او سلطنت ماند و تا بیجا نگر باج و خراج
 گرفته مروج دین حضرت خیر الانبیا صلی الله علیه و سلم گردید
 و معموره دولت آباد ویرانه مطلق گشت مگر حوض تغلق که نشان
 ظلم او ماند *

و گرفتاری کمال نکبت که درین هر دو صورت سر رشته اختیار از دست می رود دست از لذات جسمانی و پاس رعایت لوازم مکنت و ثروت بر ندارد فقط در طائفه شرفای شیخان احمدآباد و خاندیس که بزرگان هر دو ولایت از سلسله واحد اند و در بعضی مشائخ و شرفای ملک شرقی یافته شده و الحلال از تقاضای فساد زمان دران قوم هم خلل عدم ملاحظه کفو بسیار راه یافته *

حاصل کلام بعد مرور ایام که خفیه بنای اسلام در کنار ساحل و بغادر دکن و احمدآباد استحکام یافت اگرچه سلطان محمود غزنوی در اطراف قلمرو هندوستان تا ملک جونده گرا^۱ و سورتیه نیز خوانند عبور و بت شکنی نموده صدای اذان دین حضرت سید البشرین خاتم النبیین بلند آوازه ساخت - و بعد از سلسله غزنوی سلطان معزالدین که به سلطان شهاب الدین غوری غازی ملقب گشته بعضی بلاد هندوستان اطراف دهلی را به تسخیر و تصرف در آورده در انهدام کفر و رواج اسلام کوشیده روز به روز در تقویت مسلمانان می افزود - اما در اصل بلاد دکن ظهور دین محمدی صلی الله علیه و سلم علانیه پرتو افروز نه گشته بود تا در سنه^{۶۹۱} ششصد و نود و یک سلطان علاءالدین برادر زاده سلطان جلال الدین پادشاه دهلی بدون اذن عمومی خود در ایام شاهزادگی با لشکر گران تا دولت آباد که دران ایام به قلعه دیوگیر موسوم بود آمده بعد محاصره چند ماه باج و خراج وافر از راجه دیوگیر گرفته بنای مسجد گذاشته صدای اذان به گوش خفتگان بادیه ضلالت رسانده مراجعت نموده بعد جلوس سلطنت باز مکرر فوج فرستاده و خود با لشکر فراوان آمده به گوشمال

رفته به کمال راستی و تدین خدمت ماموره را به تقدیم می رساند و برای خود به دست خویش قلعه رانی می کرد روزی از روزهای سعادت اثر قلعه او در حلقه آهن دیگ مدفون بند گردیده بعده که به غور ملاحظه نمود دیگ کلان مع سرپوش مملو از زر سرخ مسکوک که دران ایام کم رواج داشت به نظر آمد آن را بر آورده بے آنکه بر کمیت آن مطلع گردد و دیگری را محرم سازد برداشته نزد گانگوی برهمن برد گانگو بر حسن تدین او آفرین گفته نظر بر رویه جباری پادشاه در اخفای آن نه کوشیده به خدمت سلطان فیروز شاه رفته به وساطت پادشاهزاده سلطان محمد تغلق را بر حقیقت بر آمدن دیگ آگاهی داد و دیگ مذکور را به جسد از نظر گذرانده سلطان محمد تغلق از استماع و مشاهده حسن نیت حسن را نزد خود طلبیده مورد عنایات ساخته در سلک نوکران روشناس پیش قرار منسلک گردانیده روز به روز متوجه احوال او بود *

روزی گانگو از روی علم اخترشناسی نظر بر مستقبل احوال او انداخته زائجه سوال وقت کشیده از روی احکام چنان حکم نمود که حسن پادشاه با نام و نشان خواهد گردید و حسن را بدین نوید و مرده مبشر ساخته گفت که اگر به حکم خالق ارض و سما طالع تو با احکام تقدیم موافقت نماید - با من عهد نما که اول اسم مرا جزو اسم خود گردانی - دیگر بعد طلوع اختر مراد مرا و فرزندان مرا دخیل دولت خود مازی - حسن همه را به دل و جان منت داشته قبول نمود - و در همان ایام شروع نشو و نماے دولت اسم گانگو را جزو نقش نگین خود گردانده به حسن گانگوی بهمنی زبان زد و مشهور گردید *

ذکر سلطنت سلطان علاءالدین کانگویی

بهمنی عرف حسن^۱

اگرچه در باب وجه تسمیه سلطان علاءالدین کانگویی بهمنی اختلاف بسیار در تاریخ طبقات اکبری و زبدة شیخ نور الحق دهلوی و دیگر مؤرخان بنظر در آمده و در تاریخ نظم و نثر که در عهد سلاطین آن خاندان نوشته اند از راه رعایتی که مؤلفان تاریخ را در ذکر احوال پادشاهان عهد نمودن ضرور می گردد به اولاد بهمن نسبت داده اند - اما آنچه مولانا محمد قاسم مؤلف تاریخ فرشته که به اعتبار تاریخ او در تذکار سلاطین سلف هند خصوص احوال دکن هیچ تاریخی به نظر نیامده نوشته - به طریق خوشه چینی از خرمن اندوخته او چند فقره به زبان قلم می دهد *

گرفتند در عهد سلطان محمد تغلق کانگو نام برهمن منجم پیشه متوطن دکن نوکر پادشاهزاده فیروز شاه بود - نوکر داشت حسن نام که در صورت و سیرت اسم با مسمی و به کمال حسن اخلاق موصوف بود و از قلیل مواجبی که داشت به تر و خشک داده حق راضی و شاکر بوده اوقات بسر می برد به خدمت برگزیده زمان و زمین حضرت شیخ نظام الدین اولیا رسیده به مزد رسیدن سلطنت مبشر گردیده بود روزی نظر بر نیکو خدمتی او کانگو برهمن برو مهربان شده به نگاهبانی محصول جاگیر خود مرخص ساخته یک جفت گاو بدو بخشید و گفت هرچه از قلبه رانی این هر دو گاو بهم رسد از تو باشد - و حسن بر هر جاگیر

۱ لقب این حکمران فی الواقع علاءالدین بهمن شاه بود *

توکل به ذات پاک حق کرده هر دو سزاول را به قتل رساندند - و طرف دولت آباد مراجعت نموده هرجا امیر و زمیندار معتبر بود به او نوشتند که ما این کار به اراده آنکه خود طریقه بغی اختیار نمائیم نه نموده ایم بلکه نیت ما محض قصد دفع ظلم آن پادشاه بد عاقبت از سر خلق الله است هرکه درین امر ثواب پیش قدم و رفیق گردد مایان در اطاعت او خواهیم کوشید - و از شهرت این هنگامه هرجا خبر رسید به اختیار آفرین گفته آرزوی رفاقت و مرافقت آنها نمودند و به دستور قصه کاوه آهنگر و ضحاک خونخوار از هر گوشه و کنار چندین هزار آدم فراهم آمده به رفاقت آنها می پیوستند - و غلغلۀ عظیم در دکن بهم رسید - و امیران کومکي که همه از سیاست سلطان به جان آمده امید حیات از دل برداشته بودند غائبانه درین کار باهم رفاقت نموده به آن جماعه گرویدند * بیت *

چو بیداد پیشه بود شهریار * نماند برو مملکت پایدار

چون خبر رسیدن آن خروج کنندگان که نزدیک به دولت آباد رسیدند - و عالم الملک نیز رفاقت را سرمایه نجات دارین دانست - به عماد الملک ترک که داماد سلطان گفته می شد و به حسب تعلقه حکومت برار و خاندیس در ایرج پور می بود رسید - دست و پا باخته تهیه فرار نموده به بهانه شکار با بعضی همدمان محرم کار از ایلچپور برآمده راه نندربار اختیار نموده - چون به سرحد راجپوتان سلطان پور و نندربار رسید - راجپوتیۀ آن سرزمین اطلاع یافته باهم اتفاق نموده سر راه او گرفته اسب و فیل و خزانه هرچه همراه داشت به تاراج برده او را دستگیر و مقید ساخته به خدمت آن امیران روانه نمودند - و از هر طرف ازدهام

تا آنکه سلطان محمد تغلق به دکن رفته بعد تسخیر بلاد آن ولایت مدت در دولت آباد بسر برده وقت مراجعت در سال هفت صد و چهل و پنج قنلق خان را که استاد او گفته می شد در دولت آباد صوبه دار مستقل ساخته جمعی از امرای حضور را با حسن گانگو در زمره کومکیان گذاشته عازم احمدآباد گردید و چند ده از برگشته رای باغ توابع دولت آباد در اقطاع حسن مقرر شد بعد از چندگاه قنلق خان^۱ به موجب حکم عالم الملک برادر خود را در دولت آباد گذاشته عازم حضور گردید - درین ضمن بعضی امیران مغضوب احراراجی احمدآباد مشهور به امیران صده که در پناه بعضی امرای کومکی جا گرفته بودند - و این معنی را غمازان حضور به اظهار ماده نمک حرامی آنها به خدمت سلطان ظاهر ساختند از نزد سلطان محمد تغلق دو سزاوار به اسم احمد لاجین و برلاس بیگ برای طلب امیران مذکور روانه گشتند - و بعد رسیدن دولت آباد چندگاه در روانه شدن امرای تاخیر رو داد - بعده که روانه شده به سرحد سلطان پور نذر بار رسیدند از آنکه سزاواران را طمع زیاده می باشد و هرگاه به عمل نیامد حرف های درشت می گویند - به درشتی تهدید آمیز پیش آمده گفتند که اولاً مغضوبان پادشاه را حامی شدن و باز در اطاعت امر برای روانه شدن تاخیر زیاده نمودن جز آنکه زیر تیغ سیاست آمدن بر خود لازم کردن فائده نه خواهد بخشید - امیران که برین مضمون اطلاع یافتند دانستند که راست می گویند نزد چنان پادشاه جابر خونریز ستمناک که بدون وقوع تقصیر هزاران را به سیاست می رساند به اختیار خود رفتن به پای خود به گور رفتن است - باهم اتفاق عهد و پیمان نموده

قائم ماند - آخر هزیمت بر فوج دکن افتاد - چون روشنی روز به تاریکی
 شب مبدل گردید فوج سلطان محمد تعاقب نه نموده در دامن کوه نزل
 نمود و سلطان ناصرالدین با ظفرخان و جمعی از امرا یک جا فراهم آمده
 باهم مصلحت نمودند که ما را صرفه در جنگ مف نیست بهتر آنست
 که سلطان به قلعه دز آمده متحصن گردد و ظفرخان را با دوسه هزار
 سوار مقرر کردند که اطراف لشکر دهلی به طریق قزاقی تاخت نماید
 و به طریق ^۱ کومکیان گوش بر آواز بوده هر طرف که ضرور گردد خود را
 به مدد به رساند - و هر امیر به اقتطاع خود رفته نه گذارد که ذخیره
 به لشکر برسد - بدین مصلحت همداستان گشته صبح ناشده همه لشکر
سلطان ناصرالدین ناپدید گردید - سلطان محمد از مشاهده آن حال مسرور
 گشته - به محاصره قلعه دولت آباد پرداخت - عمادالملک که دران
 جنگ از چنگ آنها خلاصی یافته به سلطان محمد پیوسته بود به مقابل
ظفرخان تعیین گردید چند روز که بر محاصره گذشت از نا مساعدت طالع
سلطان محمد از دهلی خبر موحدش رسید که طبقی نام یکی از غلامان
 نمک حرام خروج نموده لشکر فراهم آورده بعضی قصبه ها را تاخته - رو
 به احمدآباد آورده از شنیدن این خبر مال اثر سلطان محمد صرفه در
 ماندن دکن نه دیده جمعی را برای محاصره در دولت آباد گذاشته
 خود متوجه احمدآباد گردید - لشکر سلطان ناصرالدین اتفاق نموده
 به تعاقب لشکر تاخته تا کنار آب نرودا همه جا جنگ بگیریز که دستور قدیم
 مبارزان آن سرزمین است نموده نزدیک به آب رسیده اسباب وافر

عام آن قدر فوج فوج به قصد ثواب به مدد همدیگر رجوع آوردند که چندین هزاران مسالم گشته به قصد رفاقت و محاربه حاضر گردیدند - بعد از آنکه به پای قلعه دولت آباد رسیدند همه امیران فراهم آمده باهم مصلحت نمودند - امیرانی که بانی خروج گشته بودند به امیران دیگر گفتند که درین شورش ما را اراده سلطنت نیست هر کرا قابل این کار دانند به اتفاق بے نفاق مقرر سازند تا ما هم اطاعت نمائیم و امیران صد گجرات نیز رفیق عمده و شریک کار گردیدند - و بعد قیل و قال بسیار قرعه این دولت بنام اسمعیل منع اتفاق افتاد - و این اسمعیل که به حسن صفات آراسته بود و منصب دوهزاری که معراج دولت آن وقت می دانستند داشت - و برادر او حاکم مالوا از طرف سلطان محمد تغلق بود - همه به اطاعت او تن داده به سلطنت برداشته ملقب به سلطان ناصرالدین ساختند - و در فراهم آوردن لشکر و خزانه و تفریق اقطاع از روی حصه رسد برادرانه سلوک نمودند - و در مخالفت با سلطان محمد تغلق هم عهد و یک دل شدند - در وقت تفریق محال حسن گانگوی بهمنی را مخاطب به ظفرخان ساخته گلبرگه را در اقطاع او مقرر ساختند - و ظفرخان بر سر جاگیر خود رفته منصوب کرده سلطان محمد را از آنجا اخراج و قاراج نمود سلطان محمد تغلق که در گجرات بود برین خبر اطلاع یافته سراسیمه وار به تعجیل تمام عازم رفع فتنه و آشوب دکن گردید چون نزدیک دولت آباد رسید سلطان ناصرالدین ظفرخان را با دیگر امرا نزد خود طلبیده سی هزار سوار جمع ساخته به مقابل سلطان محمد تغلق برآمد - بعد آراستن صف که کارزار صعب به میان آمد خان جهان که سپه سالار سلطان ناصرالدین بود کشته گردید و تا شام جنگ

میدانست آنچه مال غنیمت آورده بود همه را به ظفرخان توافع نموده
 از سر نو همه امرا را جمع ساخته گفت یاران سلطنت امری است
 خطیر که در هر دو جهان آبرو و جان و ایمان و عدم رستگاری از عذاب
 محال - و روز جزا خطرها دارد - و من در ابتدا نظر به رضا جوئی
 مسلمانان قبول نموده کمر همت بر دفع ظلم از سر مظلومان بسته بودم
 الحمد لله که حق سبحانه شرم همه مایان نگاهداشت - الحال التماس
 آن دارم که خود را قابل ریاست مسلمانان نمی دانم امیدوارم که این قرعه
 بنام دیگری افتد تا من هم اطاعت نمایم - باید که مرا درین باب معذور
 داشته آنچه می گویم قلبی دانسته از قبول این التماس مرا ممنون احسان
 سازند - همه بر گذشت آن نیک سرشت آفرین گفته ملتصع گردیدند
 که هر کرا مناسب و لائق این منصب داند مقرر سازد - ما همه مطیع
 خواهیم بود - سلطان ناصرالدین گفت - اگر از من صلاح می پرسید چون
 آثار رشد و شجاعت و امانت و حسن تردد و رعیت پروری که لازمه
 ریاست است از جمله ظفرخان^۱ تابان است اگر او قبول نماید ما و شما
 را باید که همه ممنون او گشته اطاعت نماییم - این را پسند همه
 افتاد - و باتفاق حسن حسن گفتند و حسن را شایسته تاج و تخت
 دانسته منجمان فرس و هند را جمع ساختند و در باب ساعت اختلاف
 تجویز هر دو گروه به میان آمد *

آخر موافق اختر شناسان هند روز جمعه بیست و چهارم ربیع الثانی
 سنه ۷۴۷ هفت صد و چهل و هفت بر تخت جلوس نمود - و به سنت عباسیان
 چتر سیاه تیمناً بر سر گرفت و مخاطب به سلطان علاءالدین گانگوی^۲ بهمنی

۱ لقب واقعی این سلطان علاءالدین بهمن شاه بود و کنیه او ابوالواظف *

مع قطار قطار شتران خزانه و جواهر به دست آورده خرابي بسيار به حال لشکر رسانده اکثر لشکریان را بے سرو سامان ساخته مراجعت نمودند

* بیت *

ز تاراج سپهر دون بد اندیش * که صد شه را کند در لحظه درویش
و ظفرخان نیز بر هر عمادالملک که تا بیدر رسیده در تهیه اسباب جنگ بود
بے خبر ناخته به مقابله پرداخت - و عمادالملک پناه بے دست آورده
خندق کنده تا بیست روز تردد مردانه نموده در دفع شر ظفرخان
مي کوشید - روز بیست و یکم از نزد سلطان ناصرالدین و راجه تلنگانه
که سوخته آتش بیداد سلطان محمد بود قریب بیست هزار سوار
و پیاده رسیده به استظهار آن و مدد طالع بر عمادالملک غالب آمده
مقتول ساخت - و اسباب و فیلان و خزانه هرچه داشت به تصرف آورده
بلا تفرقه خیانت با خود گرفته متوجه دولت آباد گردید - به مجبور
شهرت رسیدن ظفرخان به هم رکابی ظفر و نصرت فوج سلطان محمد
که قلعه را محاصره داشت ثبات قدم از دست داده و دست از محاصره
برداشته راه دهلي اختیار نمود و بعضی امرا از ان لشکر جدا گشته
به خدمت سلطان ناصرالدین پیوستند و لشکر گریخته تا رسیدن کنار آب
نریدا تمام مال و عیال و اسباب به تاراج در دادند و زمینداران همه جا
تعاقب کنان غارت مي نمودند تا از سرحد دکن بر آوردند *

و بعد خاطر جمعی از فرار فوج خصم سلطان ناصرالدین به استقبال
ظفرخان نفاذ شادي زنان آمده به اعزاز تمام به قلعه در آورده بعد تقدیم

خود گردانید - و در نگین خود کف - کمترین بندۀ حضرت سلطانی
علاءالدین گانگوی بهمنی *

گویند در ازمنۀ سابق براهمه نوکری نمودن سوائے آنکه از علم طب
و نجوم و درس شاستر که مراد از فقه هندوان باشد و گدائی قوت لا یموت
خود بهم رسانند به میثۀ دیگر وجه کفاف بهم رسانیدن عیب تمام
می دانستند خصوص به کسب قلم حکومت و رفاقت مسلمانان تن دادن
خلاف عقیدۀ و ملت و آئین خود دانسته اجتناب تمام می نمودند -
و گانگو از ملاحظۀ همین بدنامی جلای وطن از دکن اختیار نموده
به غربت دهلی رفته ملازم فیروزشاه برادرزادۀ سلطان محمد گردیده بود -
اول کسی که در وطن خود نوکری دفتر اختیار نمود و این عیب را
به فخر قوم خود مبدل ساخت گانگو است بعد از آن رفته رفته به مرور
ایام کار بجای رسید که تمام زمام اختیار و اعتبار دکن به دست براهمه
رفت - بعدۀ سلطان علاءالدین به حسن تدبیر و ضرب شمشیر همه امیران
سلطان محمد تغلق را که در قلاع و بلاد بودند به اندک زمانے مفقود
و مطیع گردانید - و هر که سرکشی نمود به جزا و سزای اعمال خود رسید -
و بنای مسجد گلبرگه و غیره که از گل و خشت خام سلاطین سابق ساخته
بودند مفدس گشته بود - و بعضی ناتمام مانده بودند به تعمیر آن از
مصالح پخته^۱ امر نمودند و بعد انقضای چهار سال و چند ماه از جلوس
خبر وفات سلطان محمد تغلق که چنانچه تمام هندوستان را به تصرف خود
در آورده بود آخر به سبب اثر نحوسست ظلم و بیداد از دست داد
و به هزاران حسرت جهان را پدروند نمود *

نموده خطبه و سکه بنام او جاری ساختند - و شهر گلبرگه که به فال سرمایه اقبال دولت خود دانسته بود مسمی به حسن آباد گرداند و پای تخت خود قرار داده برای تعمیر عمارت حکم و داروغه با وقوف روانه ساخت - و بعد جلوس اول این حکم نمود که پنج من طلا و ده من نقره به وزن آن وقت کسر کم و زیاد که سیزده آثار شاهجهانی باشد - بخدمت برگزیده اصحاب دین حضرت شیخ برهان الدین که در دولت آباد انزوا اختیار نموده بودند به فرستند که به روح پر فتوح حضرت شیخ نظام الدین به فقرا و مستحقان رسانند و اسمعیل مع را به خطاب امیرالامرا سپه سالار مسمی ساخته وزارت را به ملک سیف الدین مازندرانی که از رفیقان و همدان دیرینه و صاحب السیف و القلم و سخن سنج حق شناس بود مقرر نموده دختر او را مسماة به شاه بیگم به جهت محمد پسر خود تجویز فرمود و همه رفقای قدیم و جدید و در و نزدیک و جمعی که از خاندان با نام و نشان بودند از عطای منصوب و خطاب و اقطاع کامیاب ساخت و بهرام خان برادر ملک سیف الدین را قلعه دار دولت آباد گرداند - اول کسی که در ابتدای سلطنت بهمنیه از مردم ایران که به اصطلاح دکنیها غریب گویند به دولت و حکومت رسیدند - سیف الدین و بهرام خان بودند بعده که به مرور ایام زمام اختیار کار و بار سلطنت به دست مردم عرب و عجم آمد ماده نزاع دکنیها گردید - چنانچه به ذکر خواهد در آمد - و همه جا قلعه داران و حکام تعیین نمود - و در ساعت سعد از دولت آباد متوجه حسن آباد گلبرگه گردید - چون گانگوی برهمن نیز خود را از نزد سلطان محمد رساند او را مستوفی نامرو

چون در ایام قبل از عروسی امیرالامرا سبه سالار یعنی اسمعیل مع هرگاه در مجلس می آمد امرای سلطان استقبال نموده بالا دست ملک سیف الدین جا می دادند - بعد از منعقد شدن بزم شادی روزی امیرالامرا وارد گردید سلطان علاءالدین به تجویز جمعی از قاعده دانان و اعیان فهم کار نظر بر پایه وزارت که ضمیمه آن نسبت به میان آمد فرمود که دست امیرالامرا را گرفته پائین دست ملک سیف الدین جا دادند ازین معنی بر خاطر امیرالامرا بسیار گرانی نمود و به تحریک رگ نفسانیت که عالمی خراب آن است اشک ریزان و شکوه کنان از مجلس برآمد - هرچند سلطان آن روز در اصلاح و همواری آن بالمشافه و به پیام کوشید فائده نه بخشید - اگرچه به سبب معذرت سلطان در ظاهر به جز اطاعت چاره دیگر نداشت اما در باطن تخم کینه آن در دل کاشت و چند روز به فکر فاسد که آخر اثر جهالت قومیت کار خود می سازد پرداخته به اتفاق بعضی افغانان بدخواه که در ظاهر خود را هواخواه می دانستند به اراده بر انداختن سلطان غم جزم نموده - سلطان ازین معنی آگاهی یافته اول از خارج به تحقیق آن پرداخته همرازان او را طلبیده مجلس همه امرا و ارباب شرع منعقد ساخته سبب آن فکر فاسد دور از صواب را استفسار نمود - اسمعیل بجز انکار چاره کار ندانست و قسم های شدید بر زبان آورد سلطان با جمعی که با او عهد و پیمان به میان آورده بودند به زبان شیرین وعده و وعید تهدید آمیز هم زبان و تسلی بخش گشته افغانان را به اقرار اسرار کار معترف ساخته لا جواب و منفعل گردانیده از مفتیان فتوی حاصل کرده در همان مجلس

* بیت *

تو ناکرده بر خلق بخشایشه * کجا بینی از دولت آسایشی
اگر بد کنی چشم نیکی مدار * که هرگز نیارد کز انگور بار

گویند بعد از آنکه بفای جشن کدخدائی محمد پسر خود با صبیبه
ملک سیف الدین گذاشت - روزی ملکه جهان را که والده محمد بود
ملول و با دهنده پر آب دید سبب پرسید در جواب گفت که همشیره من
درین جشن حاضر نیست که به مراد خاطر^۱ شادی خواهرزاده خود را
به بیفتد - سلطان پرسید همشیره ات کجا است گفت در ملتان است
بعده نام محله تحقیق کرده دیگر قطع حرف نموده از خانه برآمد -
و همان روز به طریق خفیه که احده بران اطلاع نیافت آدم و نوشته
و زر تیار و موجود نموده برای طلب خواهرزن به ملتان روانه ساخت
و به کارپردازان تاکید نمود که ایام شادی را امتداد دهند و جمعی را
که برای طلب خواهرزن روانه نمود تاکید تمام درزود رسیدن و مابین راه
کهاران و باربردار به طریق داک جابجا نوکر مقرر نمودن فرمود - بعده
که خواهر ملکه جهان از ملتان رسید چنان احتیاط به کار برد که تا رسیدن
سواری به در محل سرا هیچ متنفسی بران اطلاع نیافت و بنام آمدن
همشیره ملک سیف الدین برای تاکید کدخدائی ملکه را آگاهی داد
و ملکه جهان به دستوری که به استقبال مادر و خواهر و عمه عروس
برمی آیند تا به در خانه آمد - و ناگهان نظر او بر خواهر خود افتاد
تعجب نموده نزدیک بود که از خوش وقتی و شادی دوبالا شادی مرگ
گردد و سجده شکر بجا آورده به اتمام جشن عروسی پرداختند *

لسکرکشی بدان دبار نمودند عُزیر عَسَیر لِسکر و چهارپا^۱ جان بر نه گشت
و براسه تسخیر گجرات^۲ نیز تا مراج گرفتن سلطان و فراهم آوردن خزانة
اضطراب نه باید نمود - صلاح دولت درین است که اول امرای کار طلب
رزم دیده طرف زمینداران عمده نواح کرناٹک و تلنگانه روانه باید ساخت
و زر و جواهر وافر بدست باید آورد بعده نه فکر تسخیر بلاد شمال رو کمر
عزیم باید بسب سلطان این مصلحت را پسند نموده عمادالملک
تاشکندی و مبارک خان لودی را با مصالح جنگ طرف بیجانگر
و کرناٹک و تلنگانه رخصت نمود - آنها تا کنار بنادر ناخ و تاراج نموده
بعد بردهای نمایان و جنگ های معب که به تحریر تفصیل آن
پرداختن از طریقه اختصار دور امتدادن است - دو لک هون و جواهر
و مروارید بے شمار و میلان بسیار بعد صرف اخراجات ضروری سپاه نه حضور
آوردند و براسه آئنده نمر پیسکس هر سال تا عهد و پیمان مقرر نموده
ایلچیان آنجا را تا خود آورده ملازمت فرمودند - و در سنه ^{۷۵۸} هفت
صد و پنجاه و هشت نه سامان سفر دیگر بلاد شمال پرداخته از گلبرگه
برآمده نه دولت آباد رسیده عرض لشکر را ملاحظه نمود پنجاه هزار سوار
نیربار و تترادر نه شمار در آمدند - مقرر شد که از راه سلطان پور نندربار
آب فرندا عبور نمایند و متوجه مالوا گردند - چون از ظلم حاکم گجرات
سکنه آجیا بجان رسیده بودند - عرضه داشت زمینداران گجرات و بکانه
رسید مستمل بر التماس اینکه اول متوجه این سمب گردیده این
ملک را به تصرف اولیای دولت در آرند و ما را از ظلم بیداد حاکم
جابر اینجا نجات بخشند *

به سیاست سلطنتی رساند - دین کار اگرچه از هر دو طرف خطا را آنجا
که بایست به عمل آمد - اما بیشتر خلاف راه سلیم از سلطان به ظهور
آمد چرا که حق سابق اسمعیل تقاضای آن می نمود که رعایت بزرگتری
او را بر همه اعتبارات مقدم داشته برای پاس خاطر وزیر هر دو را در
مجلس واحد نمی طلبید تا فتنه به ظهور نیابد - و روز دیگر فرزند گلان
اسمعیل به اسم بهادرخان را طلبیده تسلی و خلعت داده منصب و پایه
پدر را به او مقرر نمود و باقی فرزندان و عمده افغانان نوکر را مشمول
انواع عنایات ساخت *

* مصرع *

• العذر از قرب سلطان العذر •

از انتشار و اشتها این خبر تسلط و هیبت وحشت آمیز در دل امیران
و زمینداران دور و نزدیک راه یافت و راه تلنگانه که در ارسال پیشکش
به دستور عهد سلطان محمد تغافل ورزیده بود - به وسیله مبارک باد طری
از نقد و فیل و جواهر و افر ارسال داشت *

بعده که سلطان علاءالدین را از هر طرف جمعیت خاطر رو داد
با ملک سیف الدین مصلحت اراده تسخیر بیجا نگر تا سرانندیپ
و مالوه و گجرات در میان آورد - ملک سیف الدین که به دانائی ممتاز
بود - بعد از تقدیم دعا و ثنا عرض نمود طرف بیجا نگر که هوای آن
سرزمین از رطوبت و بارش مدام به مزاج سلطان و توابعان موافقت
نه خواهد نمود - رفتن آن سمت خلاف راه صواب است - بلکه
چهار پایه سواری و باربرداری نیز زیاده از احاطه شمار تلف خواهد شد -
چنانچه در عهد سلطان علاءالدین خلجی و سلطان محمد تغلق که

ذکر سلطنت سلطان محمد شاه بن سلطان علاءالدین بهمنی

سلطان محمد شاه که به وفور عقل و سخاوت و شجاعت موصوف بود بعد جلوس بر تخت بهمنیه در اسباب تجمل و آلات شوکت سلطان به مرتبه اتم کوشیده قبه چتر و تخت را به جواهر تعبیه نموده و آراسته باقوت بیش بهای زمانی آبدار را بر صورت همای نصب نموده بر سر اسپ و فیل سواری زدن فرمود و قریب سه چهار هزار سوار خوش اسبه که مقطع و به حسن صورت و زینت آراسته باشند در جلو و خدمت خاص مقرر نموده آنها را به خاصه خیل موسوم نمود و جمعی از آنها که بر چوکی بودند به سر نوبت مسمی ساخته بر مراتب آنها افزوده بر دیگران امتیاز بخشید و گروهی را که شمشیر و سپر و اسلحه خاص حواله نمود به اسلحه دار شهرت داد ازان ایام زدن همای بر سر اسپان که تا حال جوانان خود نمای دکن بر اسپ زدن فخر و نمود به بود می دانند و املاح خاصه خیل و سرفروخت و اسلحه دار رواج یافته و دیگر تزئین لباس و فرش بارگاه از زربفت ولایت و مخمل کاشان و قال خوش قماش خراسان و پرده های کلابتون بافت به غایت تقید به کار می برد - هرگاه نزدیک تختی که پدر او بران می نشست می رسید اول به ادب استاده تسلیمات بجا می آورد - بعده بر آن تخت جلوس می نمود - بعد از چندگاه راجه تلنگانه تخت نقره مرصع از جواهر ساخته با تحفه های دیگر فرستاد - و تخت پدر را به غلاف پوشیده رو بروی تخت خود به اعزاز نگاه داشت *

سلطان علاءالدین از رسیدن نوشته جات گجرات نغم اراده مالوا نموده - پسر کلان خود را با بیست هزار سوار به طریق هراول به راه کنار بنادر ساحل طرف گجرات مرخص ساخته خود نیز از عقب مرحله پیدما گردیده چون نزدیک قصبه نوساری رسیدند آب و هواے نزدیک بندر سورت که دران ایام آباد نه بود و شکار ماهی دریا و سیر باغات نارجیل و فوفل و دیگر سبزه زار پسند طبع آمد - چندی مقام نمود - رطوبت آن کنار دریا و وفور غذای نارجیل و ماهی به لشکر موافقت نه نمود و به مزاج سلطان نیز نه ساخت و ضرر افراط شرب خمر و کبر سن و رسیدن اجل موعود باهم ساخته علاوه هم گردیدند - سلطان باوجود علاج حکمای کامل یونانی و هندی تغییر تمام در حال خود دریافت و طرف حصی آباد مراجعت نموده کوچ به کوچ به جاذبه تخته تابوت به پای تخت خود رسید بعد از چند روز که علامات سفر آخرت در خود مشاهده نمود علما و فضلا را طلبیده موافق تلقین فضلا از شراب و کل منہیات کبیره و صغیره توبه نمود - محمد پسر کلان را به حضور محمود و داؤد هر دو پسر ولی عهد ساخته آنچه شرط نصیحت بود در ماده اتفاق برادران و ترحم به حال زیردستان و رعیت پروری نموده زندانیان را آزاد ساخته در سنه ۷۵۹ هفت صد و پنجاه و نه جهان را بدرود نمود - یازده سال و چند ماه از جمله شصت و هفت سال مرحله عمر در فرمان فرمائی به پایان رساند *

گرافراسیاب است و پیر زال * بیابد ز دست اجل گوشمال
اگر پادشاه هست و رخس فروش * رساند اجل صوت مرگش به گوش
چهار پسر ازو ماندند که از آنها محمد نام را ولی عهد نمود *

و صوبه داران و نهانه داران مطابق قرار به قتل و سیاست آن جماعه پرداختند و نام و نشان صرافان قدیم از بلاد دکن بر انداختند - و قوم کهنه‌ری که بطریق تجارت در لشکر و آن بلاد مسافر وارد شده بودند به کسب صرافیه ازان سال در دکن مامور و مشغول گردیدند - بر مترددان و سیاهان آن سرزمین ظاهر خواهد بود که با وجود ازان سال سیاست لغایت حال قریب چهار صد و سی سال گذشته و تمام آن ولایت هر دو کرناتک که مبداء کان رواج هون و پرتاب است در تسخیر و تصرف خاندان صاحب قران در آمده و چندین پادشاهان ما بین این مدت در اجراء سکه اسلام و بر انداختن آن مسکوک اصنام سعی‌ها نمودند - اگرچه در بلاد پای تخت بیجاپور و حیدرآباد و ظفرآباد روپیه و اشرفی فی الجمله رواج یافت - اما در پرگنات و قصبه‌جات تشخیص جمع‌بندی محصول و تحصیل مال و داد و ستد معاملات و خرید جاندان و جواهر و اقمشه و فرش و بیع و شرای غله و کل موالید سه‌گانه بر هون و پرتاب است - دیگر نواختن نوبت اوقات مخصوصه که در دکن در زمان سلاطین سلف رواج نیافته بود - سلطان محمد شاه حکم نمود و در عهد او رواج یافت *

چون ملکه جهان والدۀ سلطان محمد بعد از واقعه شوه‌ر مدام با دل پر غم و دیده پر نم بسر می برد و آنچه از زر طلا و نقره و جواهر از ملک خائمه خود داشت به ارواح سلطان علاءالدین به فقرا و مستمندان داده اراده زیارت بیت الله نموده از پسر رخصت خواست - سلطان فرمود که آنچه از جنس کانی مسکوک و غیر مسکوک و جواهر باشد همه را نزد ملکه جهان آورده حاضر ساختند - و دست بسته نزد والدۀ استاده در باب

چون در ملک دکن لغایت سلطنت سلطان محمد شاه سکه اسلام بر نقره و طلا اصلاً رواج نه یافته بود و مدار داد و ستد بر هون و پرتاب و غیره که از قدیم الایام در بیجانگر و کرناک آن ولایت بران صورت بت و آفتاب و دیگر علامات کفر مسکوک می ساختند^۱ - رائج بود سلطان محمد شاه خواست که سکه^۲ اسلام در مقابل زر منقش صورت اصنام زود رواج دهد - هر چند جد و جهد درین کار به کار برد فائده نمی بخشید - و چندانکه حکام بلاد آن ولایت در بر انداختن زر قدیم و اجرای سکه جدید از روی تهدید تاکید شدید می نمودند و زجر و توبیخ زیاد به عمل می آوردند اثر نمی کرد بلکه صرافان و دیگر کافران و ساکنان آن دیار زر خوش عیار سکه حال را هر جا می یافتند شکسته به قصد ثواب و عدم اجرای آن بجای دیگر صرف می نمودند - و در اجرای هون و پرتاب با وجود طلای غش دار از راه اعتقاد فاسد که رویت آن زر بجای پرستش معبود مصنوع^۳ خود می دانستند کوشیده آبرو و مال در جریمه به باد می دادند - و بعده که مجبور می گردیدند طلای بی غش سکه اسلام را نسبت به طلای مغشوش و مسکوک سابق به کم بیع و شرا می نمودند - سلطان ازین معنی تنگ آمده برای قتل صرافان همه بلاد تاریخ و روز مقرر نموده خفیه به حکام قلمرو خود احکام نوشته فرستاد که غره ماه رجب روز جمعه سنه^{۷۹۱} هفت صد و شصت و یک که تاریخ و ماه و روز به قصد ثواب نیک اختیار نموده ایم - ما در حضور همه صرافان را به قتل خواهیم رساند - باید همه جا آن روز صرافان را زیر تیغ آورند - بعضی را از گداختن هون و در گلو ریختن به سیاست رسانند - و در آن روز و تاریخ خود پادشاه

۱ - ن - از کم عیار رائج بود * ۲ - ن - سکه اسلام بی غش * ۳ - ن - موضوع *

گرفته بود تا گوش زد همه نماید که ملکه گفته از تاریخ روانه شدن تا روزی که حق سبحانه تعالی از آن سفر عاقبت به خیر به خیریت به مکان اصل به رساند خرج خوراک و پوشاک و نول^۱ جهاز و سواری^۲ شتران که در راه خشکی و تری کعبه عمده خرج زائران است و دیگر آنچه در کعبه مقصود مطلوب گردد همه از سرکار خواهد رسید - و سوای آن هر چه احتیاج افتد بلا حجاب طلب نمایند و درین سفر خیر اثر خود را مهمان عزیز ما دانند - و با این جمع کثیر در جهاز محمد شاهی از بندر چبول راکب گشته به منزل مقصود رسیده بعد از فراغ طواف کعبه و زیارت مدینه منوره و فیض رساندن به همه ساکنان و مستحقان و شرفای آن مکان سعادت نشان تحف و هدایا نزد خلیفه آن عهد که از طرف خلفای عباسی و روم بود فرستاده برای سلطان محمد شاه خلعت و فرمان مشتمل بر مآذون ساختن سکه و خطبه موافق دستور آن زمان التماس نموده حاصل کرده و بسیاری از یتیمان و بی کسان را کدخدا نموده و بنای بعضی خیر جاری گذاشته عوض خزانه دنیا ذخیره آخرت را خریده مبلغی به کربلای معلی و نجف اشرف و دیگر مزار بزرگان و امامان دین فرستاده با هزاران توشه نیک نامی دنیا و آخرت مراجعت نمود و چون نزدیک حسن آباد رسید - سلطان محمد شاه باستقبال والد ماجده و خلعت و فرمان خلیفه عباسی برآمده خلعت پوشیده فرمان را بعد مطالعه بر سر گذاشته در رکاب سعادت اثر کعبه دو جهان^۳ که به زیفت تمام آئین بسته بودند روانه گردید - گویند از جماعه هشت صد که با بعضی دیگر خدمه همراه ملکه رفته بودند تا روز رسیدن به سرحد گلبرگه به هیچ احدی ضرر جانی

۱ - پول ۲ - ن - داخل شهر که بزینت تمام آراسته بود گردید

قبول آن التماس نمود - ملکه جهان در جواب گفت - مرا به قدر ضرورت آنچه مطلوب است بر می دارم و آن فرزند را با زر و خزانه سروکار است - و ارکان دولت نیز به عرض رسانیدند که اگرچه در راه کعبه الله خصوص در خدمت والدۀ که کعبۀ دوم است هرچه صرف شود نجات است و مایان را حرف منع آن به میان آوردن نه سزا است اما سلاطین را موجود داشتنی خزانه از همه عبادات واجب تر است - سلطان رو به ملک سیف الدین وزیر که خسر سلطان نیز می شد آورده گفت تو چه می گوئی - آن دستور دستوردان در جواب عرض نمود که اگرچه آنچه هواخواهان سلطان التماس می نمایند واقعی و بجای است - اما پادشاهان را در راه خانۀ خدا و کار خیر و بجای آوردن خدمت مادر زر از خزانه برآوردن و باز به خزانه فرستادن و قسم ارادۀ ثواب نمودن از عزم عاقبت به خیر سلاطین بعید است - سلطان محمد شاه گفت آری باذل بے طینت و بخشندۀ بے منت که پدر مرا از آن مرتبۀ گدائی به پادشاهی رساند مرا نیز در سلطنت محتاج زر نخواهد ساخت - و هرچه در راه خانۀ خدا صرف خدمت کعبۀ مجازی نمایم مضاعف و سه چند عوض خواهد رساند - بعدۀ فرمود که چهار صد من طلا و هفت صد من نقره به وزن رائج الوقت مع آنچه زر نقد دیگر با جواهر موجود داشت حوالۀ صدر الشریفه که در خدمت ملکه صاحب اختیار نموده رفیق ساخته بود کردۀ وقت روانه شدن یک دو منزل سعادت اندوز مشایعت گردیدۀ مراجعت نمود - ملکه جهان به صدر الشریفه حکم فرمود که هشت صد زن و مرد که اکثر از خاندان با نام و نشان پایمال^۱ حوادث لیل و نهار گردیدۀ بودند با خود

و به میان آوردن وعده و وعید گفت که سبب تعویق و تاخیر رسیدن پیشکش چیست زود به مؤکلان به نویسند که از خواب غفلت بیدار گشته وجه پیشکش را با فیلان جنگی روانه حضور نمایند و الا فوج دریا موج رسیده دانند - و تیشه لدامت بر بزم درخت ملک و دولت خود نه زنند - ایلچیان رایان چون سخنان عذاب آمیز قهرانگیر سلطان را به گوش هوش ربا شنیدند به تحریر آن مؤکلان را آگاهی دادند - رای بیجانگر و تلفگانه غائبانه با همدیگر بیعت اتفاق نموده فوجها آراسته از هر دو طرف متوجه حسن آباد شدند - سلطان محمد شاه بهادر خان ولد اسمعیل مع را با جمعی از امیران نامی و فیلان کوه شکوه روانه ساخت و بعد مقابله و مقاتله و مکرر به میان آمدن جنگ های ملک آشوب که به تحریر تفصیل آن پرداختن از اختصار کلام دور افتادن است - نسیم فتح و نصرت بر لشکر اسلام وزید و کفار هزیمت یافته فرار اختیار نمودند - چون سلطان خود نیز برای پشت گرمی بهادر خان از حسن آباد برآمده بود - درین ضمن خبر فتح رسید و معاً تجارت غارت زده سمت هندوستان از تعدی رای تلفگانه نالان و شکوه کفان رسیدند که ما از اسپان عراقی و ترکی نژاد مع اقمشه ایوان و توران و کشمیر برای سلطان و قابل این بارگاه می آوردیم به سرحد رای تلفگانه که رسیدیم بعد از تکلیف فروختن چون عذر امانت سرکار عالی آوردیم^۲ اسباب خوب و اقمشه انتخابی را جبراً و قهراً از ما گرفتند - سلطان از شنیدن آن برهم و آشفته گشته اسباب و ائقال زیاد را گذاشته به طریق ایلغار با سپاه اسپ و قمچی روانه شده دو منزل سه منزل را در یک روز تاخته در اندک فرصتی خود را وقت

نه رسید - و بعد رسیدن به حسی آباد بر سر قبر شوهر رفته فاتحه خوانده
متصل آن مکان مختصر برای خود ساخته تا باقی عمر به عبادت معبود
بر حق بسربرد *

چون بعد از روانه شدن ملکه به کعبه بعضی امیران که التماس آنها
در منع همراه دادن همه خزائن به معرض قبول نیامد سلطان را به خفت
عقل منسوب ساخته سوی مزاج بهم رسانده بودند - سلطان نظر بر عدم
خزانه در جمع نمودن سپاه اغماص می نمود - این خبر در بلاد کفار انتشار
یافت - رایان اطراف خصوص رای بیجانگر و رای تلنگانه در فرستادن
پیشکش مقرری هر ساله و اطاعت اغماص نمودند - بلکه ایلچی برای
درخواست و به تصرف آوردن قلعه رایچور و مدگل که بابت تعلقه بیجانگر
و کولاس تعلقه رای تلنگانه سلطان علاءالدین به تسخیر در آورده بود نظر
بر ضعف سلطنت سلطان و نفاق امیران نزد سلطان محمد شاه فرستادند
و پیغام و تکلیف های دور از صواب به میان آوردند - سلطان محمد شاه
تقاضای وقت را کار فرموده ایلچیان را به اعزاز نگاهداشته جواب محبت
آمیز نوشته مضمون دار و مدار دران درج نموده مصحوب ایلچیان زبان دان
فهمیده کار خفیه روانه ساخت و یک سال به اهمال گذرانده درین مابین
فرست به گردآوری خزانه و لشکر پرداخته بعضی امرای نمک به حرام
را به قتل و سزا رسانده عوض آنها دیگر فدویان عقیدت نشان را مستقل
ساخته بعد از رسیدن فرمان و خلعت خلفای عباسی که خبر مزید
استقلال سلطنت انتشار یافت روزی به کمال شان دیوان نموده حکم
به احضار ایلچیان فرموده به دبدبه و زهر چشم تمام از روی تهدید

قلعه کشا محاصره داشتند و شب و روز عقید می ورزیدند دستگیر پنجه اجل گردید - بعده که به حضور سلطان آوردند شروع به هذیان و ناسزا گفتن نمود و به آتش غضب و قهر سلطانی گرفتار گشته به سزا رسید و تمام خزانه و فیال و عیال و مال به دست لشکر عدو مال سلطان درآمد و بعد تقدیم شکرانه آنکه تقدیر الهی با تدبیر موافقت نمود - چون میدانست که در پراگندگی و بیرونهای لشکر تلنگانه از مور و ملغ بیش اند و پسر رای به دست نیامد و خود را به هواخواهان دور و نزدیک رسانده در فکر فراهم آوردن لشکر است مصلحت بر آن قرار یافت که بعد از دو هفته مع جواهر و خزانه و طلا و آلات دیگر و اقسام اقمشه هرچه توانستند برداشته متوجه دارالحکومت حسن آباد گردند - پسر رای که بجای پدر به تجویز امرای بیرونهای فرمان فرما گشته لشکرزاده از اندازه قیاس جمع ساخته میخواست بر سر سلطان محمد شاه بیاید از شفیدن خبر بر آمدن سلطان با لشکر چو یاجوج و ماجوج سر راه ها گرفته هر جا چشمه آب و چاه و تالاب بود از انداختن زقوم و خوک های کشته خون آغشته پرداخته اول به جذب سنگ فلاخن اطراف را فرو گرفتند - بعده از تیر و دیگر حربه های جان ستان چنان کارزار نمودند که عرصه بر لشکر سلطان تنگ آوردند و کار لشکر از طرف آب و آذوقه به هلاک رسید - سلطان فرمود که در سرکار خود و سپاه سوای زر سرخ و سفید و جواهر و خوردنی ضروری و یک دو دست لباس هرچه دارند انداخته و آتش زده اصلا پای بند خیمه و دیگر بار زیادتی نه گشته تکبیر گویان و شمشیر زنان بر کفار حمله آورده قطع مراحل و منازل نمایند *

درین ضمن از فضل الهی فوجهای تعیین کرده ملک سیف الدین وزیر که پیهم روانه ساخته بود رسیدند - و به مدد کومک و ضرب شمشیر

شب نزدیک حصار تلنگانه رساند و جمعی از لشکریان مبارز پیشه یکم تاز بهادر را به صورت سوداگران تاراج رسیده سرو سامان باخته و یراق و اسلحه شکسته از لشکر جدا ساخته به آنها ارشاد نمود که صبح ناشده به دروازه قلعه رسیده همین که در تردد بر مترددین و نمایند فریاد و اوایل کفان داخل دروازه شده زبان برسیدن لشکر فراوان و به تاراج رسیدن خود به عجز و زاری و نمایند - همین که دروازه بانان و دیگر مردم نزد شمایان برای پرسیدن احوال جمع آیند به چستی تمام هر کرا از آن مردم با یراق بیفتند زیر تیغ کشیده دروازه قلعه^۱ را متصرف شوند و آن قدر استقامت ورزیده پامردی نمایند که ما خود را به شما پاشنه کوب توانیم رساند - آنها اول^۲ روز نوحه کفان داخل شهر شده آنچه سلطان ارشاد نموده بود به عمل آوردند - هنوز صدای دار و گیر آن جماعه به رای تلنگانه نه رسیده بود که فرج سلطان محمد شاه چون سیل ناگهان رسیده بلا موانع به شهر و حصار در آمدند و به گیر گویان به کافر کشی شروع نموده در همه کوچه و بازار متفرق گشته تا خبردار شدن سپاه و رای آنجا چندین هزار کافر را روانه دار البوار نمودند - رای از اطلاع یافتن این بلیه آسمانی خود را باخته دست و پا به باد داده خویش را سراسیمه وار به قلعه ارک رساند - و امرا و نوکران معتمد او خود را به او نتوانستند رساند و هر جا سر بر آوردند زیر تیغ آبدار بهادران اسلام آمدند و سلطان شهر را با عمارت های حاکم نشین متصرف شده به محاصره قلعه ارک پرداخت و بعد از چند روز که کار بر محصوران ارک تنگ گردید و رای در توقف آنجا خطر جان دانست از راه عقب دیوار قلعه فرار اختیار نمود چون اطراف قلعه را یکم تازان

معنی را حمل بر عالم بے خودی نموده مغنیان را اشاره نمودند که تسلیمات بجا آوردند سلطان این معنی در عالم هوشیاری اطلاع یافته با مجدداً از روی تاکید وزیر را مخاطب ساخته استفسار نمود که برات های مغنیان را بر آن کافر نوشتی ملک سیف الدین قہ دانست در جواب چه عرض نماید - سلطان بر آشفت و گفت تو می دانی که آن حرف در عالم نشاء شراب از جمله کلمات لغو از من سرزده نه چنان است و امر نمود که حضور من دو برات بنام رای بیجا نگر نوشته به قوالان و کلاوتخان حواله نمایند و دو سزاول همراه داده روانه ساخت - و آنها مجبور گردیده قوسان و لرزان برات ها را نزدیک رای بیجا نگر بردند - راجه بعد از اطلاع یافتن بر جرأت سلطان محمد - امر نمود که آورنده های برات را تشهیر داده اخراج نمایند - سلطان محمد شاه از شنیدن آن عدم اطاعت و سرکشی آن کافر را دست آویز ماده نزاع و فوج کشی ساخته به تهیه لشکر پرداخته با سپاه حضور و آنچه در اطراف قلمرو خود داشت و نو نگاه داشت مع مصالح توپ و تفنگ تازه به احوال آمده برآمد - گویند رواج آتش بازی که با گوله توپ و بندوق و بان به دفع اعدا پردازند تا عهد سلطان محمد شاه نه بود - دران سال که مراد از سفه ۷۷۲ هفت صد و هفتاد و دو باشد در ملک دکن ابتدا از کارخانه سلطان محمد شاه به سرکاری محمد خان ولد صفدر خان رومی به اتفاق دیگر رومیان و فرنگیان که بانی این کارخانه ابتدا در دیار فرنگ بعده در بلاد روم گشته بودند وقت اراده آن جهان به استعداد تمام اختراع نموده ترتیب دادند و بعد بر آمدن سلطان محمد شاه راجه بیجانگر نیز با لشکر بے کران و دولک پیاده بر آمد بعد از آنکه افواج هر دو طرف مقابل شدند حق و باطل

به دفع اعدا پرداخته از پیش رو برداشته ملک و قصبه جات تلنگانه را
 آتش زده و غارت نموده خود را به پای تخت رساندند - رای تلنگانه
 استغاثه تعدی سلطان محمدشاه به سلطان فیروز شاه پادشاه دهلی نوشته
 التماس مدد و تمخیر ملک دکن نمود موثر نه گردید - سلطان محمد شاه
 اطلاع یافته سال دیگر با لشکر آراسته متوجه ماک تلنگانه گشته خرابی
 بسیار رساند - رای تلنگانه رجوع به راجه بیجا نگر آورده برای مدد
 نوشت - قبل از رسیدن جواب خبر مرگ رای بیجا نگر انتشار یافت
 ناچار به سلطان صلح نموده دوازده لک هون مع قلعه گلکنده پیشکش
 سلطان قبول نموده مرخص ساخت - و سلطان محمد شاه در سنه ۷۷۴
 هفت صد و هفتاد و چهار قلعه گلکنده را که از گل خام بود به تصرف
 در آورده بغای مسجد گذاشته اذان دین محمدی را بلند آوازه ساخته -
 اعظم همایون را با فوج لائق برای ضبط گلکنده و وصول پیشکش نگاه داشته
 مراجعت فرمود *

دیگر از کارهای دست بسته سلطان محمد که عقل در قبول آن
 متردد است به روایت محمد قاسم فرشته نوشته می شود که بعد
 از مراجعت سلطان راجه تلنگانه هوای پیشکش مقرر تخت مرمع که
 قیمت آن به زبان قلم نتوان داد برای سلطان فرستاد و سلطان استقلال تمام
 بهم رسانده بهادر خان را به خطاب امیرالامرا معزز ساخت و دختر او را
 برای مجاهد شاه پسر خود به عقد در آورده - شبی در عالم سرخوشی
 باده ناب که بزم مهتاب آراسته شده بود - بعده که قوالان و مغنیان نورسیدند
 هندوستان به نغمهای دلکش سلطان را خوش وقت ساختند - حکم نمود
 که برات انعام آنها بر راجه بیجا نگر بنویسند - وزیر و ارکان دولت این

امرا پا از اندازه خود بیرون نهاده طریقه نافرمانی اختیار نموده بودند بعد رسیدن به هم رکابی فتح و نصرت همه را به سزا و گوشمال کردار رساند *

گویند چون سلطان را به شرب خمر به افراط و رواج خرابات خانه میل زیاد بود - و برگزیده زمان و زمین حضرت شیخ زین الدین که در دولت آباد ساکن بودند - ازین معنی نسبت به سلطان کم توجه گردیده اکثر نذر و تحفی که می فرستاد رد می نمودند و می فرمودند که تا سلطان ترک منهیات الهی نه نماید ما را با او صلح نیست - و در آخر عهد بی دماغی ها از طرفین زیاد گردید و سلطان حکم اخراج شیخ نمود - شیخ از دولت آباد بر آمده نزدیک روضه شیخ برهان الدین رسیده مصلی از دوش انداخته عصا را بر زمین فرو برده گفتند - الحال کیست که ما را ازین جا حرکت دهد - از شنیدن آن تزلزل در اعضاے سلطان افتاد و به معذرت پیش آمده پیغام عفو تقصیر نمود - شیخ در جواب گفت ما را با سلطان محمد شاه غازی منازعت مالی و ملکی نیست اگر سلطان ترک نافرمانی الهی نماید و از شرب علانیه باز آید مثل او دوست دیگر نزد زین الدین نخواهد بود - سلطان از شنیدن آنکه لفظ غازی بر زبان شیخ جاری گشته بر خود بالیده شکر این عطیة الهی بجای آورد - و همان روز از اثر نفس و توجه باطنی آن واصل بالله توبه از همه کبایر نموده حکم نمود که از قلمرو او مسکرات و خرابات خانه ها را بر طرف سازند - و در نکر دفع دزدان و راهزنان افتاده از وجود ناپاک آن جماعه دکن را پاک ساخت - و در همان ایام نیک فرجام که موافق پرداخت ملک و دین خود گردید - و در سنه ۷۷۷ هجرت صد و هفتاد و هفت ازین جهان رحلت نمود - هفده

۲۲: پیوستند - ایام جنگ بامتمم انجامید بعد محاربات صعب که زیاده از اندازه شمار کفار علف تیغ گردیدند و چندین هزار مسلمان به درجه شهادت رسیدند از غلبه اسلام هر بار کفار هزیمت یافته باز مقابل گشته مسلمانان را مغلوب می ساختند *

* بیت *

ز نعل سمندان فولاد میخ * زمین را ز جنبش بر افتاد بیخ

کار بجای رسید که خبر شهید شدن سلطان مکرر انتشار یافت آخر کار چندین هزار مسلمان کشته و شهید شدند و جنگ های رستمانه که اندازه قبول عقل خارج است به میان آمد که به تفصیل آن پرداختن از سر رشته سخن دور افتادن است آخر از غلبه اسلام راجه هزیمت یافت - و سلطان با غنیمت فراوان و چندین هزار بندی مراجعت نموده راجه ایلچیان سخن دان را به میان آورده بنای عهد و پیمان صلح قائم نمود که آب کشا درمیان ملک حد باشد و بعضی محال این طرف آب مشترک باشند - و نیز مقرر ساختند که چون درین جنگ چندین دفعه بر یک دیگر غالب و مغلوب گردیده هندو و مسلمان بسیار از صغیر و کبیر اسیر نموده اند - ازان جمله برهمنان بے شمار که با اطفال و عیال به قید مسلمانان معذب بودند - آنچه ناموس همدیگر باشد همه را خلاص نمایند - * و من بعد نیز هرگاه پای جنگ و کارزار به میان آید به اسیری و بے ناموسی اطفال و عیال نه پردازند و شمشیر بر آنها نه کشند - چنانچه در شرفای دکن قاحال رعایت ناموس و جان عورات و اطفال می نمایند - بعد که سلطان به حسن آباد به فتح و فیروزی رسید - خبر یافت که بعد رفتن سلطان بدان مهم صعب که مدت به طول انجامید و مکرر خبر شهید شدن سلطان و غارت گردیدن لشکر انتشا، یافت - زمینداران نواح دوات آباد و بعضی

پاس ادب خواست نه شنید - و به زور باهاو کشتی گرفته از زمین برداشته چنان بر زمین زد که مرغ روح او از قفس پرید - بعده که بر تخت جلوس نمود به راجه بیجانگر نوشت که اگرچه پدر من با شما سلوک نموده دریای کشتار را حد ملک قرار داده - بعضی محال این طرف آب را مشترک مقرر ساخته بود - اما شین شراکت را از میان برداشته آن محال را به منصوبان ما وا گذارند که فی ما بین نزاع ملکي نه ماند - کشتن راو راے بیجانگر از رسیدن پیغام و نوشته شورش افزا بهم بر آمده نوشت - که قلاع رایچور و مدگل به طریق مدارا به تقاضای وقت به پدر شما وا گذاشته بودیم و بعضی فیلان از زبونی امرای ما به تصرف پدر شما رفته اند باید که دست ازان برداشته به تصرف ملازمان ما وا گذارند - و الا لشکر دریا موج ما را رسیده دانند *

از شنیدن این جواب مجاهد شاه شعله وار بر افروخته همان روز فرمود که خیمه بیرون زنند و به سرعت تمام طرف بیجانگر مرحله پدما گردید - ازان طرف راے بیجانگر کوس آهنگ جنگ بلند آوازه ساخته با لشکر بیش از اندازه قیاس بر آمد *

چون مجاهد شاه نزدیک سرحد بیجانگر رسید شنید که شیرے دران راه بیشه را گرفته و راه تردد بر مسافران بسته گشته - و مکرر چنڈے از امرای هر دو سرحد به قصد دفع او کمر بستند و تدبیرها نمودند - حریف او نه گشتند - سلطان از شنیدن این خبر با خاصان چنڈ جریده به عزم شکار آن شیر بیشه بر آمد - و اسباب و مصالح شکار شیر با خود نه برده - خود را به بیشه او یکم و تنها رسانید - هر چند امرا التماس منع آن جرات نمودند فائده نه بخشید - با شیر هم نبرد گشته به ضرب شمشیر کار او ساخته به لشکر

سال و نه ماه به کامرانی سلطنت نموده به بُرکت جهاد با توشه
 نیکنامی مرحله پیمای سفر آخرت گشت *
 * شعر *
 جهان اے برادر نه ماند به کس * دل اندر جهان آفرین بند و بس
 گویند به شمار لک ها کفار زیر تیغ سلطان محمد شاه آمدند و جواهر اندود
 هفت صد سال زیاده از اندازه قیاس از ا کفار به تصرف سلطان و غازیان
 در آمده بود *

ذکر سلطنت سلطان مجاهد شاه بن سلطان محمد شاه بهمنی

سلطان مجاهد شاه بن سلطان محمد شاه در نوزده سالگی
 تخت آرای ملک دکن گردید - جوانی بود تنومند شجاع و
 سخاوت پیشه به اکثر کمالات آراسته زبان ترکی و فارسی نسبت به
 پدر و جد به فصاحت گفته - گویند در دوازده سالگی روزی در یکی
 از حجره های خزانه پدر آمده برای بعضی از اطفال هم سال که همراه
 داشت - چند خریطه زر از خزانچی خواست - او عذر آورد - دست به
 قفل صندوق زده شکسته - دوازده خریطه بر آورده به اطفال همراه تقسیم
 نمود - مبارک نام خزانچی که از چپله های سرکار بود هر چند که به زبان
 خوش و ناخوش مانع آمد فائده نه داد - خزانچی نزد سلطان محمد شاه
 رفته زبان به شکوه کشود سلطان محمد مجاهد شاه را طلبیده دو سه سیلی
 زد - تخم کینه او در دل کاشته گردید روزی به مبارک که در قوت و پهلوانی
 شهرت داشت - گفت بیا تا با هم کشتی بگیریم - هر چند که مبارک عذر

مبتلا گردیدند - و از نه رسیدن رسد غله کم بهاب گردید - ناچار مصلحت بر آن قرار یافت که تلاقی آن بر وقت دیگر موقوف داشته پائے مصالحه به میان آورده به حسن آباد مراجعت نمایند - بعد از معاودت داؤد خان نام که عموی سلطان می شد و در جنگ کشتن راو به سبب تیز جاوے روزی او را مخاطب و معاتب به دشنام ساخته بود - داود خان کینه آن در دل نگاه داشته در فکر انتقام قابوے وقت می جست - شبی سلطان را تنها در خیمه مست و لایعقل با دو غلام کشیک به خواب رفته یافت - چون حب ریاست علاوه کینه گردیده بود به اتفاق مسعود نام بن مبارک خرانچی که در دل او نیز آتش کینه کشتن پدر او شعله می زد - به ضرب شمشیر نهال برومند آن نوجوان را از پا در آورد - چون سلطان مجاهد شاه فرزند نداشت - داؤد شاه امرا را به دعوی ارث سلطنت با خود رام ساخته به انواع رعایت امیدوار نموده - فتنه خون مجاهد شاه را فرونشاند و جنازه او روانه حسن آباد ساخت - مدت فرمان روائی مجاهد شاه سه سال و یک ماه بود *

بسا شیر درنده سهم ناک * که از نوک خاری در آید به خاک

ذکر سلطنت سلطان داؤد شاه بن سلطان علاءالدین گانگوی بهمنی

چون خبر قتل سلطان مجاهد شاه شهرت یافت - اکثر امرا غائبانه سر از اطاعت پیچیده در فکر انتقام افتادند - و ملک سیف الدین نظر بر دفع فساد و وراثت ملک نموده سلطان داؤد را در سنه ۷۷۹ هفت صد و هفتاد و نه به داؤد شاه مخاطب ساخته سکه و خطبه بقام او جاری

خود معاودت نمود - این خبر به راجه بیجانگر که گوشمال یافته پدر او بود رسید - از سرفرازان شجاعت موروثی در دل او از طرف سلطان مجاهد شاه راه یافت - و فسخ اراده نموده پیغام صلح به میان آورده به بهانه شکار برآمده ترک پیکار نموده راه جنگل و کوه‌های قلب اختیار نمود *

مجاهد شاه که آرزوی سیر بیجانگر و کارزار با کفار آن دیار نمودن در دل او راه یافته بود به صلح راضی نه شده تعاقب راه نموده - مدتی در آن سرزمین دشت پیمای گردیده گاه گاه پاشنه کوب خود را به فوج او رسانده به کفار کشی می پرداخت - و اکثر قتال‌های صعب به میان می آمد و کفار که از آن سرزمین واقف بودند در جاهای تنگ و غارهای سنگ پناه برده هر گاه لشکر اسلام را قراولان او به قابو شکار پیکار خود می یافتند در تلفی تقصیر نمی نمودند و در این مابین هرگاه که جنگ‌های صف‌رُبا به میان می آمد چندین هزار سوار به دارالبوار می پیوستند - و گروه گروه مسلمانان به درجه شهادت می رسیدند - و از جلالت و تهوری‌ها که از آن شیربیشه شجاعت به ظهور می آمد دو دو هفته پای او از رکاب خالی نمی شد *

سم بادپایان ز خون چون عقیق * شده تا نمد زین به خون در غریق
 قردی که از آن صفدر معرکه کارزار در آن معاربه رود داده در تاریخ فرشته
 به تفصیل درج است *

حاصل کلام سلطان مجاهد شاه خود را به قلعه ادونی رسانده به محاصره پرداخت - چون قلعه گردون اساس پر از ذخیره و مصالح جنگ بود و موسم برسات رسید - مردم لشکر اسلام به انواع مرض از اختلاف آب و هوا

ملک سیف الدین والئی ملک پدر سلطنت - و سکه و خطبه به نام او نمودند - سلطان محمود شاه پادشاه صالح کم آزار خلیق کریم و رحیم بود - بعد از جلوس وزارت را به دستور سابق ملک سیف الدین بحال داشت - و مسعود را به فرموده و صلاح روح پرور آغا در انتقام وفات داؤد شاه به قصاص خون برادر کشید *

و کشن را را بیجانگر بعد از خبر سلطنت داؤد شاه لشکر کشی نموده رایچور را محاصره داشت - از شنیدن سلطنت سلطان محمود شاه و خوبی های او ترک مجاهده ^۱ نمود و به اتفاق سلطنت او از هر دو طرف پای نزاع و کارزار نیامد - سلطان محمود شاه در کمال خدا ترسی به انتظام سلطنت می پرداخت - و شعرا و مردم مستعد را دوست می داشت - شعرا به بسیار در پائنه تخت او حاضر آمدند - و برای خواجه حافظ شیرازی مبلغی فرستاده طلب نمود - خواجه بعد رسیدن زر و نوشته طلب - نصف زر را صرف کدخدائی همشیره زاده خود نموده باقی را که توشه راه برداشته بود در راه یکی از دوستان غارت زده بے سرو سامان به او در خورد - آن مایه خرج راه را به او تواضع نموده از راه به شیراز مراجعت نمود و گویند به سبب طوفانی شدن جهاز به خدمت سلطان نه توانست رسید - بهر حال سلطان اطلاع یافته بار دیگر مبلغی فرستاده از تکلیف آمدن معاف داشت سلطان در ایام انزوا در تزیین لباس می کوشید بعد از سلطنت به لباس سفید کم قیمت قانع گردید - سبب آن ازو پرسیدند - جواب داد در آن حالت مرا فکر لباس خودم دامن گیر بود - ^۲ الحال

(۱) - ن - محاصره

(۲) ن - الحال که به لباس عاریت سلطنت تنم مقید گردیدد و فکر بے لباسی بندگان خدا در تقطیع لباس خرد نمی توانم کوشید *

نموده خود استعفای وزارت به میان آورد - سلطان داؤد شاه قبول نه نموده به منت و الحاح وزارت او را بحال داشت و همه خاتونان حرم نیز اطاعت نمودند - الا روح پرور آغا ملقب به شاه خانم که خواهر کلان اعیانی سلطان مجاهد شاه بود برای مبارک باد رو برو نیامده مر از اطاعت پیچیده در فکر انتقام خون برادر افتاد - چه اگر داؤد شاه عدم وجود روح پرور آغا را مساوی دانسته نه دانست که

* مصرع *

دشمن نه توان حقیر و بے چاره شمرد

اما چون روح پرور آغا از ابتدا نسبت به همه خدمه نزد سلطان زاده‌ها معزز بود به او دار و مدار می نمود - تا آخر روح پرور آغا با یکی از غلامان پدر ساخته امیدوار رعایت‌ها نموده در وقت نماز داؤد شاه را در عرض قصاص برادر مقتول ساخت - یک ماه و پنج روز سلطنت نمود *

* شعر *

درین فیروزه ایوان پرآفات * بدی را هم بدی باشد مکافات

ذکر سلطنت سلطان محمود 'شاه بن سلطان

علاءالدین گانگوی بهمنی

بعد از کشته شدن داؤد شاه بعضی امرا به خواخواه خواستند که سنجبر نام پسر داؤد شاه را بر تخت نشانند - روح پرور آغا راضی نشده سنجبر را که اندرون محل در اختیار او بود محکوم ساخته محبوس نمود - محمود ابن سلطان علاءالدین را سلطان محمود شاه خوانده به اتفاق

(۱) هم از سکه این سلطان و هم از قول مورخین معتبر واضح است که

اسمش محمود بود و احتمال کلی می‌دارد که پسر محمود بن علاءالدین بهمن شاه بود

اختیار نموده مزید بر آن این شیوه پیش نمود که غلامان که دخیل امور سلطنت گردیده بودند زمام اختیار غلامان ترکی و حبشی را از رجوع مردم کوتاه ساخت از ایام شاهزادگی مکرر می فرمود و در خلا و ملا بر زبان می آورد که سلاطین چون امانت دار جناب کهریائی اند باید که مادات و مشایع و فضلا را محکوم و محتاج ^۱ نه سازند - ازین ممر تغلچین که عمده غلامان ترک بود و چشم داشت اختیار وکالت و وزارت داشت قطع این عداوت دیرینه در دل پر کینه خود می کاشت - روز بروز خار خار این حسد در خاطر و جگر آن شقی می خلید - از اتفاقات فاهنجاری روزگار دختره داشت چون پنجه نگار به اقسام حلیه صفات دلبری و شوخی و حسن سیرت و صورت آراسته و در فن موسیقی مشهوره عالم گشته روزه نظر سلطان بر آن غارت گرد دل و جان افتاد و قیر عشق او چنان در دل سلطان خلید که زندگانی برو قانع و ناگوار گردید - و هر چند می خواست آن دل را به دام عقد در آورده با خود رام سازد - پدر برگشته ایام او راضی نمی شد - بعده که دانست که سلطان دل باخته عشق دختر بد اختر او گشته و به هزاران آرزو طالب وصال بل مشتاق نظاره جمال اوست روزه آمده التماس نمود که اگر سلطان با محرمه چند در کلبه غلام موروثی خود قدم رنجه غیرموده مراد را در میان هم چشمان سر بلندی بخشند و آرزو دیرینه غلام پیر را بر آرند از بنده پروری ها عجب نه خواهد بود و نیز شهرت داد که می خواهد بعد شرف نزل آن مهر سپهر سلطنت بدر زهره خصال برج عصمت را با قدره جواهر بیش بها از روزه فیاز پیشکش نماید - سلطان از شنیدن این مزده راحت افزا که خلاصه

که فکر لباس عالمی در دلم جاو گرفته به لباس خود نمی توانم کوشید
و به همه فقرا و مساکین دور و نزدیک که به او خبر می رسید به قدر
مقدور وجه معاش می رساند - و ایام سلطنت را به اندیشه تردد
ازم به هم بزمی صلحا و علما بسر می برد - و بلاد سر نیزه و سنان
و به آنکه خون ریزی مسلمانان به میان آید - فرمان فرمائی
می نمود - حاصل کلام که در اولاد بهمنیه هیچ پادشاه مثل او خدا ترس
و رعیت پرور باذل عادل نه گشته - همیشه در عبادت و اطاعت خالق
و رعایت مخلوق و دل جوئی خلق الله صرف اوقات می نمود - تا آنکه
در سنه ۷۹۹ هفت صد و نود و نه به فردوس برین منزل گاه ساخت -
قریب نوزده سال به کمال نیک نامی کامرانی نموده با توشه دعای
نیک ازین جهان به جنان شتافت - و ملک سیف الدین نیز بعد از طی
یک صد و هفت سال از مرحله عمر رفاقت سلطان محمود شاه نموده جهان
بدرود ساخت *

نیک و بد چون همی به باید مرد * خنک آن کس که گوی نیکي برد
و سوائ نام نیک در جهان نه گذاشت *
جهان خوابی است پیش چشم بیدار * به خواب دل نه بندد مرد هشیار
* شعر *

ذکر سلطنت سلطان غیاث الدین بن سلطان محمود شاه بهمنی

سلطان غیاث الدین بن سلطان محمود شاه چون بر تخت ا جلوس
نمود در جمیع امور به دستور پدر مرحوم با کافه انام خاص و عام سلوک

گرفته عقب سرا مانند سربازان بازار ملامت بسته بر زمین انداخته به سرنوک خنجر مردمک دیده آن نوجوان مظلوم را از کاسه سر بر آورده امرای هوا خواه را که بیرون نشانده بود هریک را جدا جدا بنام سلطان و بجا آوردن رسمیات توافقات خلعت شادی طلبیده به جلدی و چابکی تمام به قتل می رساند تا از همه رفقای جان نثار سلطان خاطر جمعی حاصل نمود - بعده یکی از محرمان کار را نزد سلطان شمس الدین برادر کهنر سلطان غیاث الدین فرستاده در همان حرم سرا خوانده زبان به مبارک باد سلطنت کشاده درون قلعه بر تخت بهمنی نشاند و امرای همدم و غلامان محرم جمع آمده آداب تسلیمات بجا آوردند - و سلطان غیاث الدین را به منت جان بخشی مرهون احسان ساخته به قلعه ساغر عرف سکر فرستاده محبوس گرداند - یک ماه و بیست روز سلطنت نمود *

* شعر *

بسیار جفا کشید بلبل در باغ * تا دامن گل گرفت یک دم به فراغ
نه شمیده هنوز بوی از گل کایام * از درد فراق کردش آشفته دماغ

ذکر سلطنت سلطان شمس الدین برادر

غیاث الدین بهمنی

چون سلطان غیاث الدین را آن غلام بد انجام معیوب و محبوس نمود سلطان شمس الدین را بر تخت نشانده خود را وزیر و وکیل مطلق قرار داده زمام سلطنت را به کف اقتدار و اختیار خود آورده و محرمان همدم و هم راز را به خدمت و مناصب نامناسب معزز ساخت - و امرای

مراد دل خود می دانست باین ترانه گویا گردید *
 * شعر *
 برین مزده گرجان فشام رواست * که این مزده آسایش جان ماست
 و به تجویز آن نمک به حرام بد انجام چنده از امرای هواخواه را که
 بر انداختن آنها را نیز از امر واجب قری می دانست با خود گرفته به
 خانه آن خانه بر انداز رفت - و آن تیره بخت پر کینه تخت عروسانه
 آراسته سلطان را بر آن جاداد بعده که بزم ملوکانه آرایش یافت دست ادب
 بسته برخاست و التماس نمود که مجلس را از مردم نامحرم خالی و
 خلوت سازند - سلطان عقل و هوش باخته که سوخته آتش عشق دختر آن
 شوم اختر بود لازمه احتیاط را کار نه فرموده - موافق تکلیف آن بد اندیش
 به فرمود که همراهان در خلوت خانه بیرون رفته با ارباب طرب بزم آرا
 کردند و امر نمود که باد را هم محرم نه دانسته در آن عشرت خانه راه
 نه دهند *
 * شعر *

به فرمود او به دربان ستم گار * که باده هم درین درگاه مگذار

فطرت^۱ نام غلام با هوش خود را در آن بزم طرب ساقی نموده در نظر
 شاه جلوه گر ساخت - و اشاره نمود که به جام های هوش ربایه پیاپی
 سلطان را مدهوش سازد چون از چند ساغر لبابیز نشه های جلوریز به
 امید وصال آن صاحب جمال و نظاره حسن^۲ هاقی خوش خط و خال
 در کاشانه سیفه آن سلطان دل و هوش به باد داده جا گرفت - آن ناپاک
 بے باک به اتفاق چند غلام سفاک که در گوشه و کنار پنهان ساخته بود
 برآمده چون بلاه ناگهانی بر سر آن نونهال گلشن سلطنت رسیده با
 شمشیر و خنجر آبدار حمله آورده در عالم بے خودی دست های او را

و صفت زیاد نموده بود - و هر دو برادر که، به دل و جان خود را از کمر بستگان و فدویان غیاث الدین می شمردند - بعد مکحول و مغلول شدن آن سلطان مظلوم اسپندوار بر آتش بی قراری می سوختند و زن های هر دو برادر که خواهر اعیانی سلطان غیاث الدین می شدند شوهران خود را در کشیدن انتقام برادر ترغیب می نمودند - و آنها نیز همیشه در فکر تدبیر استیصال آن بد سرشت بودند و تغلچین این معنی را نهמידه متوهم از طرف هر دو برادر گردیده حرف های متوحش به سمع سلطان شمس الدین می رساند - و صلاح بر انداختن بنیاد حیات آنها می داد - و سلطان شمس الدین گفته او را مقرون به غرض دانسته شنیده را ناشنیده می انگاشت تا آن بدکیش به مخدومه جهان گفت که اگر درین دو سه روز فکر هر دو برادر نه کنی هر چه بینی از خود بینی مخدومه جهان سلطان را بر قتل بنی اعمام ترغیب نموده - از فکر قتل شجر حیات آن هر دو برادر آرام نه داشت و قابو نمی یافت - فیروز خان و احمد خان بر اراده مدعیان اطلاع یافته گریخته نزد سدهو نام حاکم قلعه ساغر که از غلامان نمک حلال سلطان غیاث الدین و غائبانه شریک تدبیر هر دو برادر بود - و تغلچین برو دست نیافته مدارا می نمود - رفتند - و باهم عهد و پیمان انصرام انتقام آن بد انجام نمودند و سدهو آنچه داشت از زر و سپاه و اسباب جنگ مهیا نموده کمر خدمت گاری بر میان جان بر بست - و اتفاق نموده به سلطان شمس الدین و ارکان دولت سلطنت پیغام نمودند - که آنچه از غلام نمک حرام به وقوع آمده بر خاص و عام ظاهر است اگر او را به ما سپارند یا خود سیاست نمایند - مایان نیز از بنده های مطیع و فرمان برداریم و الا هرگاه و هر جا برود بر حامیان او دست یابیم تا توانیم با جان و مال خود را در انتقام کشیدن معاف نه خواهیم داشت بعده که

بیگانه را از پایه و نظر اعتبار برانداخت و جمعی را محبوس و چندی را از حیات مایوس گرداند و برخی از ملاحظه جان و مال که پامال زوال آن بدخصال نه کردند خود را از او نموده از شر او محفوظ ماندند - و والد سلطان شمس الدین که ام ولد بود به جاذبه حب ریاست نسبت به پسر و ملاحظه شر آن بد اختر در خاطر جوئی آن واجب الرحم تقصیر نمی نمود - و پسر را نیز همیشه ترغیب و نصیحت نمودی که او را وزیر مستقل دانسته در همه باب رفیق شفیق و هوا خواة خویش شناخته در هیچ مقدمه خلاف صلاح و رضای او کار نه نماید - و سخن بدخواهان او را نه گوش راه نه دهد - و آن نابکار غدار نیز در مراعات خاطر والد سلطان زیاده از حد کوشیده مخاطب به ملکه جهان^۱ ساخته همیشه تحفه ها می فرستاد - و چون از داؤد شاه^۲ مقتول سه پسر مانده بودند یکی مسمی به سنجر که روح پرور آقا او را مکحول ساخت دویم فیروز خان^۳ سیوم احمد خان که در آن زمان هفت هشت سال داشتند - و عم ایشان سلطان محمود در تربیت آنها می کوشید - و آداب شکار و پیکار می آموخت - و میر فیضی الله انجو که به حکم سلطان معلم ایشان بود در تعلیم اکثر علوم دقیق زیاد می نمود - قبل از آنکه حق سبکانه فرزند به سلطان محمود عطا فرماید هر دو برادر^۳ را فرزند خوانده به هر دو وصلت دختر خود نموده بود - و گاه گاه به لفظ ولی عهد مخاطب می ساخت و بعد تولد شدن فرزندان فیات الدین را ولی عهد گردانده در حالت فوت در باب رعایت و حمایت فرزندان از آفات مالی و جانی فیروز خان را و احمد خان را

۱ - و - مخدومه جهان *

۲ - اغلب این است که فیروز خان و احمد خان پسران احمد خان بن علاء الدین بهمن شاه بودند *

۳ - و - برادرزاده را *

برهنه از رو برو پیدا شده در عالم به خبری زبان به مزده فتح و بشارت سلطنت کشود - ازین تقول و قال غیب تقویت تمام حاصل نموده با زاد و راحله توکل خود را به گلبرگه رساندند - و سلطان شمس الدین و مخدومه جهان^۱ هر دو برادر را خلعت داده به چرب زبانی و لطف پیش آمدند^۲ و هر دو طرف به خیال بر انداختن همدیگر منتظر قابو بودند - تا آنکه فیروز خان از قائید ایزد منان به رفاقت امیران همراز قابوی کار یافته - چنانچه به تحریر تفصیل آن زبان قلم را آشنا نمودن باطناب سخن منجر می گردد - سلطان شمس الدین را با آن قاتل باطل به دست آورده - اول غلام بد مال تبه کار را با طوق و زنجیر نزد سلطان غیاث الدین حاضر ساخته حربه به دست او دادند - که به مدد باصره باطن بندد آن کور باطن را جدا نماید - آری که کرد که نیافت و که جو گشت که گندم برداشت *

* شعر *

به کار آنچه داری چه گندم چه جو * که امروز گشت است و فردا درو
بعده سلطان شمس الدین را مکحول ساخته به قلعه سکر روانه و محبوس گردانیدند سلطنت سلطان شمس الدین پنج ماه و هفت روز بود *

* شعر *

چنین است آئین گردنده دور * گهی مهربانی ازو گاه جور
مخدومه جهان با پسر مکحول رخصت کعبه خواسته با زاد و توشه روانه بیت الله گردید *

۱ - ن - ملکه جهان *

۲ - ن - و هر روز برای مجری با همراهان هواخواه و فدویان جان نثار در خدمت سلطان شمس الدین می آمدند *

از سلطان و مخدومه جهان جواب ناصواب شنید : با جمعیت سه چهار هزار سوار یک جان و دل که همه به دل و جان دین کار رفیق بودند بر آمدند - و با بعضی امرا که به اکراه با تغلچین به دین رفیق گشته بودند - خفیه به نامه و پیغام عهد رفاقت بر وقت کار به میان آوردند - و متوجه گلبرگه شده چاره کار در آن دیدند که چتر بر سر فیروز خان گرفته و به سلطان فیروز شاه موسوم ساخته احمد خان را خطاب امیر الامرا داده - میر فیض الله انجوي شیرازی استاد خود را وزارت مقرر کرده به قصد استیصال آن بد سگال روانه شدند - تغلچین نیز طبل جنگ نواخته به استبال هر دو برادر بر آمد - بعد مقابله و مقاتله هزیمت بر فیروز خان افتاد - باز خود را به سکر رساندند *

بعده بعضی از امرای هواخواه پنهانی پیغام فرستاده که شما را صرفه در جنگ نیست و مایان هم خود را به شما نمی توانیم رساند - اگر شما جرأت را کار فرموده پیام عهد و پیمان امان جان به میان آورده به اظهار اطاعت و استعداد خبرداری - خود را به گلبرگه رسانید - شاید و اغلب که به تأییدات مدد الهی ما هم به وقت قابو یافتن کاری توانیم ساخت - هر چهار یار موافق برین مصلحت هم داستان شده - میر فیض الله انجورا که در دانش و زبان آوری از مشاهیر روزگار گفته می شد - نزد مخدومه جهان به اظهار جهان جهان اخلاص مندی و عذر تقصیرات گذشته روانه ساختند - مخدومه جهان و آن غلام بد رگ هر چند بر اطاعت آنها اعتقاد نه داشتند - اما رجوع دشمن را غنیمت دانسته چون همان فکری که هر دو برادر و سدهو باهم تمهید مقدمه نموده بودند آنها نیز به خاطر داشتند - پای عهد و امان به میان آورده نوشته دادند - بعده که فیروز خان از سکر بر آمد به کمال و سوسه مآل کار مرحله پیمای گردید - دیوانه سرپا

عنه در عهد حضرت رسالت و عهد خلافت مغلیفه اول رواج داشت حضرت امیرالمومنین عمر رضی الله عنه در خلافت خود به تقاضای مصلحت دینی منع ساختند - از آنکه امامیه نیز از اهل قبله اند اگر در یک مسئله تابع آن جماعه شده آنچه مکفون خاطر است به عمل آرند - شاید نظر بر فضل الهی که آخرت به نیز سرمایه رستگاری است ماخوذ نه باشند - سلطان گفت اگر جائز بودن متعه در عهد ابوبکر صدیق تصدیق یابد بدان پناه برده جرأت توان نمود - اگرچه علمای حنفی در رد آن روایتی که داشتند به عرصه گفتگو آوردند - اما چون میر فیض الله انجو از روی مشکوٰۃ و صحیح بخاری جواز آن را در وقت حضرت رسالت و خلافت خلیفه اول به اثبات رساند - و سلطان به تبعیت مذهب امامیه و امام مالک و زفر از جمله حوران خوش لقای هر قوم و بلاد مختلف بعضی را نکاح موقت و اکثری متعه خوانده در چند روز سه صد زن فراهم آورده قصبه علیجده موسوم به فیروزآباد در کنار آب بهدوره آباد ساخته و بنای نه محل در آنجا گذاشته عمارت های با فضا و صفا و آب های جاری و باغ های فرحت افزا در آن عشرت خانه احداث نموده - در هر محل نه زن خاصه که با هر یک سه کنیزک هر کدام از ملک و قوم مختلف باشند نگاه داشت - و هر مکانی که برای زن های یکی از بلاد هفت اقلیم ساخت - همراه آن کنیز های همان ملک مقرر نموده و کمال احتیاط به کاربرد که همان زبان ملک خود با هم و با سلطان گفتگو نمایند و زن دیگر به آنها هم خانه و زبان نه گردد تا در لهجه زبان هیچ یک تفاوت را نیابد - و خود با همه زنان رومی و عرب و عجم و ایران و توران و حبش و دکن و هندوستان همه زنان به فصاحت تمام حرف می زد و مکالمه می نمود - و با همه تسمی حکم شرع محمدي رعایت مساوات و سلوک داد و دهش به کمال

ذکر سلطنت سلطان فیروز شاه بن سلطان داؤد شاه

بن علاء الدین گانگوی بهمنی

سلطان فیروز شاه در سنه ۷۹۰ هفت صد و نود از سرنو به صلاح سلطان غیاث الدین و امرا بر تخت سلطنت جلوس نمود - جوانی بود به کمال صوری و باطنی آراخته و از علوم عقلی و نقلی و ریاضی از اثر تربیت میر فیض الله انجو بهره تام داشت و در خاندان بهمنیه بدان استعداد و کمالات هیچ سلطانی به عرصه وجود نیامده بود - بارجود شغل و نشاء ریاست در صلاح و تقوی سر آمد نیکان روزگار گفته می شد - درس اکثر کتب معتبره منطقی و معانی و بیان و حکمت و کلام و تفسیر و حدیث و فقه می گفت - گویند بر توریث و انجیل شرح نوشته بود - و مدام با صلحا و شعرا و فضلا صحبت می داشت - چندی روز مرتکب شرب پنهانی گردیده آنرا نیز ترک نمود - حتی غنا شنیدن را گذاشت - و با کانه انام به خوش خوئی و جذب قلوب و عدم مردم آزاری و رعیت پروری سلطنت می نمود - اما چون طبع به کثرت مباشرت و موانست نسا و مواملت اقسام زنان جور لقا مائل بود - و نمی خواست که با جاریه و زنان کم اصل نزن مجانست و هم نرمی باز و فضلی همه مذاهب را جمع ساخته گفت چنان شود که به صورت رخصت شرع نبوی موافق خواهی نفس سرکش زنان فراهم آرد - و بعد فراهم آمدن فضلا و قیل و قال بسیار میر فیض الله انجو گفت که نزد امام مالک و زفر رحمه الله متعه و نکاح موقت به شرط اشتهار جائز است - و نزد امامیه نیز متعه حلال است - و به روایت امام اعظم حنفی رضي الله

قرب که بلا واسطه تیر و تفنگ نسیم فتح و فیروزی به لشکر وزید چون خالی از شادابی سخن نیست به طریق اختصار به روایت فرشته به احاطه بیان می آرد *

گویند در سنه ۸۰۱ هشت صد و یک دیورای خاکم بیجا نگر با سی چهل هزار سوار جرار و هفت لک پیاده تفنگ انداز و کمان دار قدر انداز به قصد تسخیر مدگل و راپچور و غیره به دعوی ارث متوجه بلاد اسلام گردید فیروز شاه از شنیدن حرکت آن کافر با دوازده هزار سوار که در آن وقت در حضور موجود بودند بلا توقف برای دفع شر و ضرر آن فاجر درآمد - اول زمینداران نواح سکر را که همیشه در امداد و معاونت کفار اراده های خارج از آنها سر می زد - بای مال پای فیلا و طعمه دم شمشیر بهادران نموده طرف دیورای متوجه گردید - درین آوان خبر رسید که نرسنگه زمیندار کهیرله تابع برار به مدد حاکم ماندو و آسیرو و تحریک رای بیجا نگر لشکر فراهم آورده ملک برار را قاحت و تاراج می نماید - و در انهدام مساجد و خرابی ملک و اهانت مسلمانان می کوشد - از شنیدن این خبر بعضی امرا را که از اطراف برای مهم بیجا نگر طالبیده بود مع دیگر مصالح رکاب به جهت دفع آن فتنه پزوه روانه ساخت - و خود با جمعیت قلیل که تا هفت هشت هزار سوار نمی رسید - و قابل مقابله آن عدوی قوی نه بود - طرف رای بیجا نگر مرحله پیمایا گردید - چون نزدیک دریای بهیونره که قبل از آن لشکر دیورای رسیده تا چند کوره کفاره آب فروز آمده بود - رسیدند - و دریا در شدت طغیان که سبب سد رای کفار ناهنجار نیز همان آب بود دیده نزول رایات نمودند از ملاحظه کثرت لشکر خصم تزلزل تمام در خاص و عام

بشاشت و وسعت خالق به کار می برد که هر یکی تصور می نمود که نسبت به او دیگر را زیاد ازو نمی خواهد - اما با همه استعداد همراه هر محل خاص که زیاده از سه جاریه مقرر نه نمود - سبب آن معلوم نه گردید مگر چون نزد تجربه کاران این کار در عشرت خانه ازدهام زیاده برهم زدن لذت نشاط و هوا پرستی است - نه خواست که کنیزان زیاد مغل خلوت او گردند *

اول کسی که از پادشاهان سلف دکن با سادات ایران باوجود اطلاع اختلاف مذهب نسبت نمود - فیروز شاه بود - که وصلت دو طرفه با فرزندان میر فیض الله انجام نموده - هم دختر به پسر او داد - و هم دختر او را برای فرزند خود خواستگاری نمود - درین صورت ابتدا کسی که از سادات ایران با سلاطین بهمنیه باوجود اطلاع که تحقیق حنفی مذهب اند و دختر داد - میر فیض الله انجام بود - و جمعی از صلحا و شعرا و ظرائف طبعان بذله گو و صاحبان نیک خو که در خلوت ندیم و همدم سلطان بودند - به آنها قدغن تمام نموده بود - که در مجلس خلوت از دو مقوله کلام اجتناب نمایند - اول زبان به بدگویی و غیبت احدی آشنا که سازند - دوم حرف ملکی و ساطنت سوائ وقت دیوان به میان نه آرند *

آنچه ملا محمد قاسم فرشته و دیگر مورخین نظم و نثر از ذکر بزم و رزم او به زبان خامه صداقت بیان داده عقل در احاطه غور آن عاجز است بیست و چهار غزا با کفار نموده اکثر غالب آمده در هر کارزار چندین هزار کافر دار الحربی به دار البوار فرستاده اگر به تفصیل همه محاربات او پردازد جلد علیحدّه مطلوب گردد - از آن جمله یک جنگ

با خود می برم از فضل الهی امید تمام دارم که به تدبیر و جان بازی که مرکز خاطر است کار آن کافر بسازم و جان بدر بردن و نثار شدن من به عطای حافظ حقیقی و بسته است - شبی که اشاره و پیغام من برسد - آن قدر جوانان مبارز پیشه و بهادران جان نثار که توانند بر آن سیدها سوار نموده چشم به راه باشند همین که اثر شور و آشوب از خرگاه پسر دیو راه که هراول و سپاه سالار لشکر است ظاهر گردد - سیدها را از آب گذرانده با هرچه سواران دریا نورد که اسپان را به آب زده عبور خواهند نمود خود را به آن طرف دریا برسانند - و چشم به راه عطیة الهی بوده ثمر نخل جان بازی مرا تماشا نمایند که از فضل ایزدی امید آن دارم که پسر راه را با وزیر او به جهنم واصل سازم - اما اگر حق سبحانه تعالی مرا از شر کافران محفوظ داشت - خود را به مبارزان جلالت نشان جان باز رسانده باز دو باره شریک تردد هزیمت دادن کفار خواهم گردید - و الا در بند خبر بقای حیات من نه بوده خود را یک بار بر آن هوش باختگان بی سوار رسانده حمله آرند - و قدرت حافظ و ناصر حقیقی ملاحظه نمایند - هر چند که سلطان در دفع آن جرأت مبالغه نمود فائده نه داد - و با معدود چند از سلطان فاتحه رخصت التماس نموده با ساز دف و نی و تال و مردنگ و رباب و سارنگ و طنبور و چغانه و جنگ و موسیقار و دیگر مصالحی که لازمه ارباب نشاط است از آب گذشت - و داخل خرابات خانه لشکر کفار گشته - خانه پاتری که محبوبه راه زاده بود - سراغ جست پیدا نمود و نزد او رفته به آئینی که اهل کسب هر پیشه با هم ملاقات می نمایند - به اظهار کمال اخلاص هم قومی در خورد و راه آوردی که با خود برده بود نذر نمود - بعد استفسار احوال قافی در جواب گفت که اگر به زبان خود به تعداد صفات خویش پردازم معرکه خود فروشی گرم نموده باشم - سخن

فوج اسلام راه یافت - و امیران رزم آزما که خود را در مقابل لشکر کفار
 سنجیدند تفاوت پله زمین و آسمان یافتند - اکثر صلاح دران دیدند که
 هنوز آب حائل است به شهرت ایام برشکال به حسن آباد مراجعت کرده
 باز سرانجام نموده باید آمد - الا قاضی سراج الدین نام که به کمال صوری
 و معنوی آراسته و در عنفوان جوانی و ایام شباب در خرابات خانه ها
 و همه کوچه ملامت دیده نشیب و فراز و زشت و زیبای روزگار را
 به طریق امتحان و تجربه کارآزما گشته و با طبقه ارباب طرب صحبت
 داشته در بزم و رزم کارنامه ها ساخته و عمری در تحصیل علم بسر برده
 عصا و رداے صلاح از خود دور نمی نمود * بیت *

کسی سر بر آرد در عالم بلند * که در کار عالم بود هوش مند

و سلطان او را نسبت بحال خود زیاده عزیز می داشت - و دمی از خود
 جدا نمی نمود چون قاضی سلطان را متردد خاطر یافت در خلوت معروض
 داشت که زندگانی ولی نعمت دراز باد - این همه فکر و اندیشه برای
 چیست - از راه هوا خواهی و جان فشانی فکر و منصوبه به خاطر رسیده
 از فضل گردگار امید تمام است که تقدیر با تدبیر موافقت نماید -
 و به فرمود که چهار صد پانصد سبد چرم گرفته که برای عبور از آب بجای
 کشتی خورد به کار می آید تیار نمایند - بعد تیار شدن سبدها که کافران
 از شنیدن آن قهقهه خفده کنان زبان طعن می کشادند - در خلوت که
 سوائے سلطان احمد دیگرے بر آن راز اطلاع نیافت ظاهر ساخت که من
 با چند نفر شاگرد که موسیقی دان بے نظیر اند - و آنها را از خرابات خانه
 و میان اهل نغمه هدایت و راهمائی نموده در جرگه شاگردان در آورده ام

ر شبی از شب‌ها بزم شراب و رقاصی را زینت داده راء زاده با پردهان یعنی وزیر سرمست باد نوب گردیده قاضی را در خلوت خاص با چهار پنج نفر طلبیده - قاضی جاسوس خبر رسان را نزد سلطان فیروز شاه روانه ساخته همراهان دیگر را که به سبب بار نیافتن بر درگاه راء زاده گذاشتن ضرور گردید - به زبان عربی ارشاد نمود که میان در وقت رقص شمشیر بازی کار راء زاده و پردهان و مشعلچی‌ها می‌بین و یسار را به چابک دستی تمام خواهیم ساخت - اگر حافظ حقیقی ما را از چنگ دیگر کفار نجات دهد خود را بجای آنی تمام بیرون به مدد شمایان خواهیم رساند - اما شما را لازم است که به مجرد بلند شدن صدا و ندا مشعلچی‌ها بیرون را با دربانها و هر که به قابو شما آید به چستی و چالاکي تمام آنها را تمام سازید *

گویند قاضی قریب بیست و چهار نفر که همه را زیر جامه زره پوشانده مع ساز و دف و چنگ با خود برده بود بر در بارگاه پسر دیو راء گذاشته یک دیگر را به خدا سپرده خود به مجلس خاص در آمده به زبان ستایش و طریق نغمه سرایان آداب سلام دعا و ثنا بجا آورده به دستور مسخره پیشگان رنگین متال اداها فرحت افزا نموده بے آنکه هنرها دیگر به روع کار آرد راء زاده را محو نظاره اطوار خود نمود و بعد از آن انواع هنر پروری به رقاصی و لعبت بازی و دیگر شمه چغد که داشت چنان به جلوه اظهار آورد که تماشاگران سرابا چشم گشته مدهوش نظاره هنرها او گردیدند و نشاء سرشار عالم آب علاء بے خودی ها گردید - قاضی به دستور هنرمندان این فن بعد از فراغ رقاصی دو شمشیر آبدار خاصه از سرکار راجه

یکی است شنیده کی بود هانفد دیده - اگر امر شود شمه از ذخیره
زمزمه موسیقی و ترانه قوال و راگ کلونتی به زبان گوالیار و تلنگی
و دکنی و اقسام رقص سنگت و دیگر اصول گوناگون و مقلدی که تصویر
در و دیوار را به خنده در آرد - و قابل مجلس سلاطین نامدار و راجه هائے
عالی تبار باشد - چندان در فضاے سیفه از خانه زادان طبع دارم که اگر
به روع کار آرم زیر این طاق نه رواق لعبت باز دیگرے را حریف خود
نمی دانم پاتری که مشتاق دیدن چنان کامل عیار این فن بود - آن روز
به بحر حیرت فرو رفته از شنیدن این صفات به اعزاز تمام و مهمان پرستی
پیش آمده امتحان آنرا به روز دیگر موقوف داشت - روز دوم که بعضی
از نغمه سرایان همدم و خادمان محرم راے زاده حاضر شدند - مهمان
به تکلیف میزبان به اتفاق شاگردان رشید - اول نی و دائره برداشته
به زمزمه موسیقی پرداخته - از حسن صورت اکثر سامعان را به هوش
و نقش دیوار ساخت - بعده به آهنگ سرائی ترانه اهل مجلس را
مدهوش گردانید - چون نوبت راگ هندي به زبان هندي رسید
هرکه هرچه داشت نزدیک بود با نقد جان نثار قدم او نماید - او از قبول
إبا نموده می گفت که من سوائے انعامی که سلاطین و راجه هائے نامدار
عطا نمایند دست از طمع دراز نمی نمایم - بعد از آن شروع به رقاصی
نموده از رقص سنگت و اقسام لعبت بازی و شیشه بازی و شمشیر بازی
شمه چند نمود که تماشاکیان معرنگاه گشته بصد زبان آفرین گفتند و قال
قال ذکر تعریف او نزد راے زاده به میان آمد - و پاتری که محبوبه راے
زاده بود چندان زبان به اوصاف او کشود که پسر دیور را مشتاق
ته اشائے او گردانید *

* بیت *

به شمشیرے یکی تا عد توان گشت - به راے لشکرے را بشکند پشت

خبر کشته شدن سرداران انتشار می یافت، زیاده ماده دست و پا کم کردن سپاه بحال تباہ می گردید - و مبارزان اسلام سوار و پیاده بگیرگویی تعاقب هزیمت یافتگان نموده پاشنه کوب رسیده خود را مانند اجل موعود بر آن لشکر مردود زده هر طرف که می تاختند از کشته پشته می ساختند *

شعر *

به مانندند اسپان ز جولان همه * چو اسپان شطرنج بے جان همه
و باقی لشکر اسلام بلا مزاحمت مقابل به خاطر جمعی به انواع تدبیر
از آب گذشته بے هم به مدد همدیگر رسیدند - و لشکر مخالفان از آن
بلاے ناگهان هر ساعت زیاده متوهم گردیده فیل و خزانه و اسباب را
گذاشته راه بیجانگر اختیار نمودند و همه به دست غازیان افتاد همه جا
تعاقب کنان داخل ملک بیجانگر گردیده قصبه جات و دیهات را تاراج
نمودند - و آتش زده زن و فرزند کفار را اسیر و قتل می ساختند تا آنکه
رعایا که پایمال جان و مال می گردیدند تغذ آمدند از اطراف نزد دیوارے
فراهم آمده برای پیغام صلح التماس نمودند - و دیوارے و کلا فرستاده شش
لک هون عوض اسیران که به قید مسلمانان در آمده بودند و رعایا اداے
آن به عهده خود قبول نمودند - و پنج لک هون پیشکش ارسال داشته
از سرفرو عهده عدم ضرر جانی و مالی و ملکی میان همدیگر استوار ساخته
ده هزار آدم کفار را خلاص نمودند و سلطان فیروز شاه به اراده تنبیه راجه
کهیرله متوجه سمت برار گردید به ماهر که رسیدند عرضه داشت حکام
برار مشتمل برین رسید - که همین که شعاع آفتاب جهان تاب توجه پادشاه
آفاق ستان بر سر ما فدویان تاخت کافی است - بیشتر تشریف آوردن
موافق شأن سلطان نیست - لهذا امرای دیگر به مدد حکام برار تعیین
گردیدند و بعد کارزار و مقابله و مقاتله بسیار که قلعه کهیرله به تسخیر در آمد -

طلبیده از غلاف برآورده یکی خرد گرفته و یکی به شاگرد خود داده دو کنار به دست شاگرد سیوم حواله نمود - به رقص شمشیر بازی و صنایع آن چنان پرداخت که فلک با هزاران دیده در نظاره آن از گردش استاد و نظارگیان مجلس دل و چشم و گوش هوش همه در پی آن تماشا به باد دادند - قاضی ابتدا در انداز شمشیر بازی به نوک و سرا شمشیر بر سر و گردن او رساند - و شاگردان او کار پردها و مشعلچی های هر دو طرف و هر کرا جانب یمین و یسار یافتند ساخته - امان نه داده در چشم برهم زدن جوے خون از انداختن سر سران روان ساختند - اثر روشنائی نه گذاشته خود را چون برق بران در آن تاریکی به رفقا که آنها نیز به موجب اشاره به همان امر به کمال چستی و چالاکي شرط جلالت بروے کار آورده تا خبردار شدن تیره بخندان چندین کافر را علف تیغ بے دریغ ساخته بودند رسانده - به اتفاق همدیگر صحیح و سالم از آن تهلکه که چهار پنج نفر را زخم کم نما رسیده بود بر آمدند - و شور و غوغای عظیم برخاست و از بلند شدن آن صدای لشکر آشوب سلطان فیروز شاه که خود کفار آب با چند هزار سوار مرد دریا نورد با مصالح سبدها چشم بر راه و گوش بر آواز آن هنگامه بود همه را امر نمود که بلا تاخیر جمعی با اسبان و برخی بر سبدها خود را به آب زدند - هنوز از سبب وارنه لشکر راي زاده احدی اطلاع نیافته بود که چه بلای ناکهان بر سر راي زاده و همراهان او گذاشته که یکبارگی صدای شب خون زدن غنیم علاوه آن تهلکه هوش ربا گردید - و قیامت در لشکر پدید آمد - که چندین هزار کافر از زخم تیغ یکدیگر به دار البوار پیوستند و خیمه ها را آتش زده سراسیمه و دل باخته گسته سوائے فرار چاره کار نه دانستند - و دم به دم که

۱ - ن - و سر شمشیر از سر چند نفر نظارگیان ربهده رای زاده را چنان خروش وقت ساخت غافل بهر دو دست شمشیر بر سر و گردن او رساند *

خجسته اختر نیک عاقبت را میل خواندن هندی و تعلیم گرفتن علم موسیقی و سرود هندی به شوق تمام بهم رسید - و روز به روز شهره آفاق می گردید - تا آنکه خبر حسن صورت^۱ و سیرت او به راجه بیجا نگر رسید و غائبانه تیر عشق دختر در دل او خلید و مبلغی با دیگر لازمه وصلت نزد مادر و پدر دختر فرستاده درخواست مواصلت آن ماه رو به امید های رعایت دیگر نسبت به همه خویش و تبار دختر به میان آورد - اگرچه پدر و مادر او نظر بر حطام دنیوی این معنی را مراد دل دختر و خود دانسته در قبول آن به جان منت داشتند اما آن پری مثال حور لقا بار دیگر بر اراده والدین مطلع گشته همان نغمه سابق را بر زبان آورده از راغی شدن بدان نسبت انکار شدید نموده گفت که اگر مرا با هندو پیوند نمایند خود را ضائع خواهم ساخت - و فرستاده راجه را مایوس بر گردانند - چون خبر به راجه بیجا نگر رسید - از شنیدن جواب دختر شعاع آتش عشق دختر با حدت قهر ریاست و تعصب ملت علاوه هم گردید - لشکر بر آن دیار تعیین نموده از رسیدن خبر فوج راجه پدر و مادر دختر آن سرمایه نواح را برداشته خود را به مکان مأمون دیگر رساندند - و لشکر راجه به مدگل رسیده با حاکم منصوب کرده سلطان فیروز شاه قتال و جدال نموده سکته شهر را با محال و تاراج ساختند بعد کشته شدن جمع کثیر از هر دو طرف مراجعت نمود - چون خبر به سلطان فیروز شاه رسید - غیرت اسلام را کار فرموده بدنامه بر هم خوردن عهد را طرف رای بیجا نگر ثابت نموده با فوج آراسته عازم رزم آن کافر گردید - و بعد رسیدن به سرحد بیجا نگر دیوار - نیز مع لشکر به مقابل رسید - و محاربه عظیم رو داد و کافر کشی بے شمار در آن کارزار به میان آمد و فتح و نصرت نصیب

و کفار زیاد علف و تلف تیغ و سنان گشتند - راجه آنجا فرار نموده عرضداشت
 مشتمل بر عجز و اطاعت و قبول پیشکش چهل فیل و پنج من طلا و پنجاه
 من نقره مع دختر فرستاد سلطان قبول نموده عنان توجه طرف گلبرگه
 معطوف داشت و در سال هشت صد و چهار خبر پرتو رایت ظفر ایت
 امیر تیمور صاحبقران سمت دهلی افتشار یافت و سلطان از راه دور
 اندیشی میر محمد تپی و میر فیض الله انجورا مع عرضه داشت و
 تحف و هدایا و التماس آنکه دکن بقام هر پادشاهزاده والا نژاد مقرر شود
 بنده به جان اطاعت نموده کلید قلاع را نزد او فرستاده خود در جرگه بندهای
 حلقه بگوش در آید - یا عازم رکاب ظفر انتساب گردد - این معنی در
 خدمت امیر تیمور با وجود بعد مسافت به اظهار ارادت و اطاعت ماده
 حسن ظن مشمول عنایات گردیده و در جواب حکم رسید که ماک دکن
 و برابر و مالوا و گجرات به شما ارزانی داشتیم - از طرف ما فرمان فرمائی
 نمایند - و همراه فرمان اسپان و شمشیر مرصع با بعضی تحف ایران و توران
 برای سلطان فیروز شاه فرستاده به لقب فرزندی سربلندی بخشید *

گویند در ولایت مدگل در خانه بزرگ دخترا ماه پاره تولد شد که در
 زیر فلک نیلگون چنان صغی کم تر به عرمة وجود آمده در ابام رضاع هر کوا
 نظر بر شعاع چهره افتاب طلعت او می افکند دل از دست می داد - بعد
 رسیدن ایام نسبت مادر و پدر او خواستند آن گوهر گران بها را به رشته عقد
 یکی از هم قوم در آوند دختر اطلاع یافته باوجود عدم قناعت سن و سال
 به زبان حال به قتال در آمد که مرا ملهم ساخته اند که تو از پرستاران
 یکی از سلاطین خواهی شد - مرا درین باب معذور دارید - و آن

از معتقدان سید محمد قدس سره گشته کمر خدمت گاری بر میان جان بسته همیشه در جرگه میردان عقیدت نشان خدمت گاری می نمود - تا آنکه در همان سال سلطان فیروز شاه حسن خان^۱ را که شاهزاده عیش پرست خفیف^۲ العقل بود ولی عهد ساخته به خدمت آن زبده دودمان ولی و نبی فرستاده پیغام داد که برای بقای عمر و سلطنت او فاتحه خیر به خوانند - سید محمد در جواب فرمودند شما که پادشاهی به او دادید به فاتحه ما چه رجوع دارید باز مکرر که ملتمس گردید - آن برگزیده دودمان رسالت بر زبان معجز بیان آوردند که هرگاه از عالم بالا تخت و سلطنت به نام خانخانان برادر شما مقرر شده باشد سعی شما و فاتحه ما برای او چه فائده می دهد - سلطان ازین معنی رنجیده به خدمت سید محمد پیغام داد که به سبب بودن شما در قلعه هجوم خلق الله مایه فساد است بیرون قلعه تکیه اختیار نمایند آن بزرگوار از شنیدن آن همان روز از قلعه برآمده در آن مکان متبرک که فی الحال مرتد ایشان است آمده سکونت نمود *

درین آوان خبر حرکت راس بیجا نگر با لشکر بے کران طرف بلاد اسلام رسید - سلطان فیروز شاه مقابل او لشکر کشیده خود را مع فوج و مصالح مجاریه به آن سمت رسانید - بعد چندی جنگ که کار و عرصه بر کفار تنگ گردید راس خود را به یکی از قلاع رهند و سلطان به محاصره قلعه پرداخت و محصوران که آذوقه و مصالح جنگ بسیار داشتند به دفع شر لشکر اسلام پرداخته تردد نمایان بجا آوردند و ایام محاصره به امتداد کشید - و از رسیدن ایام ناموافق و موسم برشکال و منفجر شدن به اختلاف

۱ - ن حسن خان پسر خود را *

۲ - ن خفیف العقل و از شرب مدام لا یعقل بود *

لشکر اسلام گردید - و چندین هزار زناردار با زن و فرزند اسیر گردیدند - و ملک و مال بسیار پایمال سم اسپان غازیان گشت - راجه بار دیگر به عجز در آمده ایلچیان را فرستاده پای مصالحه به میان آورده قرار صلح این بار به دادن دختر مع چند لک هون و فیلان و جواهر وافر با دیگر اسباب به طریق جهاز دختر یافت جابجا طرح جشن^۱ ملوکانه انداخته بعد از فراغ آن کار مراجعت نمود - چون وقت کوچ سلطان از دیورای در مشایعت قصور به ظهور آمد این معنی باز ماده کینه تازه که تخم آن در دل سلطان کاشته شد گردید - و بعد رسیدن حسن آباد حکم به احضار دختر زرگر نمود - چون آن سرمایه حسن و ناز را به اعزاز آوردند آنچه شنیده بود زیاده از آن در نظر دشوار پسند سلطان جلوه گر گردید و بعد تلقین کلمه به عقد حسن خان پسر خود در آورد - و در آن جشن مبلغ های خطیر به صرف آرایش شادی و ارباب استحقاق در آمد *

در همان ایام سعادت انجام که سنه ۸۱۸ هشت صد و هجده باشد خبر مقدم شریف حضرت سید محمد گیسو دراز رسید که از سمت دهلی سیر کنان به حسن آباد تشریف آوردند - و سلطان جمعی از ارکان دولت را به استقبال فرستاده به اعزاز و اکرام آورده اندرون قلعه جا داده خود نیز رفته شرف اندوز صحبت سید والا نسب گردید - اما چون از آنکه سلطان را نسبت به فقرا و علما و فضلا زیاده موانست بود و حضرت سید محمد گیسو دراز از آن قدر مایه تحصیل علم ظاهری نه داشتند - چنانکه باید متوجه احوال آن سید عالی نسب نه گردیده این معنی بر آن پیرو حق از پرتو نور باطنی ظاهر گشت و خان خانان برادر سلطان به دل و جان

سلطان خواست که برادر را مکحول و محبوس سازد - خان خانان برین اراده اطلاع یافته - وقت نیم شب به اتفاق حسین خان پسر خود از قلعه برآمده به خدمت آن خلاصه دودمان نبوت رفته - عرض احوال نمود - سید همان وقت طعام به طریق شگون حاضر ساخته به رفاقت نوش جان نموده چیزی خود از سر برداشته در حصار نموده بر سر پدر و پسر بسته فاتحه خوانده مرخص ساختند - و خان خانان همان شب با چهار صد سواریکه چین جلالت پیشه برآمده پاره راه طرف دشت و صحرا پیموده بعد طی مسافت بعیده یک شب و روز هیچ جا قرار نه گرفته به مکانی رسید که خواب بر او غلبه نمود از اسب فرود آمده زیر درختی به خواب رفت - در عالم رؤیا مشاهده نمود که مرد نورانی تاج دوازده تکره در دست داشت بر سر او نهاده به مژده پادشاهی مبشر ساخت - خان خانان ازین شغف از خواب بیدار شده حسین خان پسر خود را از واقعه رؤیا مطلع گردانده ترغیب سرانجام کارزار نمود - حسین خان از حسن تردد جمعی دیگر با مصالح محاربه بهم رسانده - درین ضمن لشکر سلطان فیروز شاه که به تعاقب خان خانان برآمده بود به او رسید - با وجود مردم خان خانان نسبت به لشکر مقابل بسیار کم بودند لشکر فیروز شاه را هزیمت دادند و اسب و فیل و سرانجام دیگر به دست آوردند و جمعی از لشکر خصم جدا شده به خان خانان پیوستند * بیت *

چو لشکر بود اندک و یار بخت * به از بے کران لشکر و کار سخت

که در جنگ فیروزی از اختراست * نه از گنج بسیار و ز لشکر است

فیروز شاه به صلاح هوشیار و بیدار نام دو غلام صاحب مدار سلطنت که میان هر دو برادر برهم کار بودند چتر بر سر حسین خان پسر خود گرفت و امرا را به بیعت و رفاقت او مامور ساخته با لشکر آراسته خود هم رفاقت نموده

فصلین از ناموافقت آب و هوا که نه رسیدن رسد و گرانی غله علاوه آن گردید - که مرض و مرگ چهار پا و آدم به مرتبه به افراط کشید که هر روز هزارها مرحله پیمای منزل نیستی می گردیدند و در سه چهار ماه ده یک لشکر نه ماند - راجه برین معنی اطلاع یافته از قلعه برآمده بر لشکر اسلام به شوخی اقدام نمود و چندین هزار نس به درجه شهادت رسیدند از آن جمله میر فیض الله انجو با چند امیر نامی و جمعی از سادات همراهِ در جرگه شهدا داخل گردیدند و بر لشکر اسلام هزیمت افتاد و هیچ نه مانده که سلطان نیز اسیر پنجگانه اجل گردد -

* بیت *

بسا سپاه قوی دل که گاه سستی بخت

ز جور نامه سیاهی شکست خورده بجنگ

ابه تردد خان خانان و اعانت برادر از آن تهلکه برآمده عازم پای تخت سلطنت و تخته آخرت گردید و کفار ناهنجار از عقب قباخته هر جور می رسیدند هزارها زیر تیغ بے دریغ آورده از اجساد مسلمانان چپو تیره می ساختند و در مسمار نمودن مساجد و سوختن عمارات و قصبه جات تعلقه اسلام کوتاهی نمی نمودند - و در تلافی کینه دیرینه که از سلاطین بهمنیه داشتند تقصیر نه کرده چندین هزار زن و فرزند مسلمان را اسیر ساختند هر چند که سلطان فیروز شاه به اطراف برای امداد نوشت فائده نه بخشید و احده به فریاد نه رسید و سلطان فیروز شاه ازین غصه مریض گشته روز بروز زیاده رنجور می گردید بعد رسیدن به حسن آباد در خود اثر سفر دارالقرار مشاهده نمود و بعضی بدخواهان خان خانان علاج دادند که تا به دفع خان خانان نه پردازند بر پسر سلطان سلطنت قرار نه خواهد گرفت -

نه داده نظر شفقت پدری از بر نه دارد - وصیت و نصیحت نموده در
 سنه ۸۱۵ هشت صد و پانزده قاج بهمنی بر سر برادر نهاده مسمی به
 سلطان احمد شاه ساخته اول خود مبارک باد و تهنیت گفت - بعده
 امر را به اطاعت او امر نمود - و بعد ده روز دیگر ازین جهان فانی به
 روضه جاودانی شتافت *
 * بیت *

برو از خانه گردون بدر و نان مطالب * کین سیه کاسه آخر به کشد مهمان را
 بیست و پنج سال و هفت ماه فرمان فرمائی به نیک نامی نمود *

ذکر سلطنت سلطان احمد شاه بن داود شاه بن علاء الدین کانکوی بهمنی

سلطان احمد شاه که به صفات حمیده و اخلاق پسندیده آراسته و آداب
 فرمان روائی از عهد سلطان غیاث الدین به آئین محمود به چشم و گوش
 عبرت پذیر مشاهده نموده ورزیده بود به همان دستور محمود به عمل آورده
 با صلحا و علما و کافه انام به وسعت خلق و لطف و عدل و داد رهی
 و رعیت پروری سلوک می نمود و هوشیار و بیدار غلامان صاحب اختیار
 عهد فیروز شاه باوجود که درباره سلطان احمد شاه برهم کار بودند رعایت
 بسیار در حق هر دو برادر به کار برده به همه انواع اعانت و رعایت
 نموده بر مراتب دولت و حجابات آنها افزود - چون سلطنت را از اثر
 توجه باطنی حضرت سید محمد گیسو دراز می دانست در اعزاز و اکرام
 آن سید والا مقام به غایت می کوشید - چند قریه سیر حاصل به نام آن
 سید ذو الاحترام و اولاد امجاد ایشان آل طمغا مقرر نمود که تا حال جاری

۱ - همچنین ثبت شده است در هر دو نسخه اما احتمال کلی میبرد که احمد
 شاه پسر احمد خان بن بهمن شاه بود *

به مقابل خان خانان بر آمد و سه گروهی حسن آباد هر دو فوج بهم رسیده صف کارزار آراستند - هر چند که فوج خان خانان نسبت به لشکر و فیلان کوه پیکر و توپ خانه قهر آشوب عشر عشیر فیروز شاه نه بود - اما چون در تقدیر فتح و سلطنت نصیب او بود و توجه باطن سید برحق مدد گردید همین که صدای داروگیر جنگ بلند گشت - چنان ضعف بر سلطان فیروز شاه غالب گردید که آواز فوج سلطان در هر دو لشکر پیچیده فوج خانخانان را تقویت بهم رسید و لشکر سلطان فیروز شاه بر هم خورده و به هزیمت آورد و بسیاری از امرا و سپاه از فوج جدا شده به خان خانان پیوستند - فیروز شاه بعد که کار از دست رفته بود هشیار گشته از شعبده بازی فلک و ازگون تعجب نموده با جمعی که در رکاب مانده بودند و حسن خان پسر خود به قلعه پناه برد و خان خانان پاس ادب برادر منظور داشته تعاقب نه نموده از دور دور قلعه را فرو گرفته فرود آمد سلطان فیروز شاه از راه عاقبت اندیشی و ملاحظه امداد الهی نسبت به هر دو برادر پسر خود را طلبیده گفت چون سلطنت نصیب عمو تو نوشته اند هر سعی که از راه شفقت پدری نسبت به تو میندول می گردد نتیجه بر عکس می بخشد و اثر یضحک التقدير علی التدبیر به ظهور می آید - الحال ترا سوائے اطاعت چاره نیست - پس دروازه قلعه را مفتوح ساخته برادر را نزد خود خواند - خان خانان بخدمت برادر حاضر شده سر بر پای فیروز شاه نهاده گفت هر چه در مشیت است همان به عمل می آید - ما و تو در میان بهانه ایم - فیروز شاه نیز عذر خواسته گفت من هم می دانم سلطنت به همه وجوه حق تست و تا تو باشی پسر من لیاقت این امر خطیر نه دارد - و هر چه برادر گفت شنیده همدیگر را در بغل گرفته رقت نمودند - سلطان فیروز شاه در باب پسر که به هر صورت رعایت طرف او را دست

برداشتن به بلاد و پرگنات آباد آنها در آمده حکم به کافر کشی و اسیر نمودن
صغیر و کبیر آن طائفه بدنهاد نموده قسم یاد نمود که تا بر من یقین نه گردد
که عوض هر مسلمان که کفار بد کردار در عهد فیروز شاه زیر تیغ آورده اند
صد نفر کشته گشتند دست از آن قوم بد عاقبت بر نه دارم - و مقرر کرده
بود که هرگاه بیست هزار نفر از صغیر و کبیر قوم آن دیار به قتل می رسیدند
به هریض می رساندند - و چند روز در سر انجام جشی آن پرداخته با عی
آرام سپاه اسلام گشته بار دیگر به کافر کشی شروع می نمودند *

گویند دیورای که باز از قلعه بر آمده در مقابل لشکر اسلام دست
و پای می زد - روزی در معرکه جنگ ننگ فرار بر خود قرار داده
در وقت هزیمت که مبارزان یکه تاز اسلام تعاقب او داشتند - خود را از
اسپ انداخته رخت بدن بر آورده میان نیشکرزار گریخته از چشم ناپدید
گردید - یک روز و شب با هزاران هراس و یاس از امید حیات دران قطعه
نیشکر بسر برد - بعده که خواب برو قلبه نمود و فوج اسلام هم از گرد
نیشکر زار برخاستند لمحکه به خواب رفت - اتفاقاً سواری از لشکر سلطان
برای گرفتن نیشکر در آن قطعه رفته پارای نیشکر برهم بسته بود که ناگاه نظر
او بر دیورای که خود را به صورت مزارعان برهنه ساخته بود افتاد - نه
شناخته پشدارای نیشکر را بر سر او گذاشته پدش اسپ انداخته می دواند
که به لشکر خود آرد - و راجه از عدم استعمال طاقوت دیدن نه داشت -
و هر لمحکه قمچی برو می زد تا به خیمه خود برده سرداد - دیورای
بعد خلاص شدن با سر و بدن مجروح زنده ماندن را عشق دانسته جان
مفت بدر برده خود را به لشکر خویش رساند *

همچنان سلطان احمد شاه روزی به قصد مسبار ساختن بت خانه ها و
قتل کافران که در بت خانه های جنگل و صحرا پناه برده پنهان می شدند

است - و مکن مرغوب برای سید ساخت - و حسین خان پسر خود را وکیل مطلق و ولی عهد نمود - هر چند اهل غرض برای مقتول و مکحول ساختن پسر فیروز شاه او را ترغیب نمودند خلاف آن به عمل آورده اقطاع هشت صدي برای او مقرر کرده محال سیر حاصل جدا نموده در فیروز آباد جای داده برای شکار و سواری قاسم کوهی مرخص ساخت - چون حسن خان نیز عشرت دوست و زن پرست بود هرگز اراده فساد در دل خود راه نه داده باقی عمر بلا درد سر آلودگی قبائح سلطنت زندگانی می نمود - اما بعد از ودیعت حیات احمد شاه چنانچه بپاید مکحول گردید *

در تاریخ فرشته مذکور است که تا زمان احمد شاه انتهای دولت و منصب امرای دکن دو هزار بود و به هزاری طوغ و علم می دادند - سلطان احمد شاه یک دو امیر را از دو هزاری زیاد نمود - چنانچه به ذکر خواهد در آمد و به اراده تلافی هزیمت یافتن فیروز شاه کمر انتقام بر تسخیر ملک بیجا نگر و تنبیه دیورای بر بسته به گرد آوری لشکر و دلیری سپاه از عطاے اضافه و افزون پایه و به ترتیب توپخانه که بر همراهی ها همراه رکاب پادشاهان می رود و ساختن انواع آلات آتش فشان از آهن و بان وغیره که وضع کرده اوست پرداخته در ساعت سعید متوجه بیجا نگر گردید - بعد از رسیدن در آن دیار کارزار های که از آن شیر بیشه شجاعت به روی کار آمده اگر به تفصیل آن پردازد سر رشته اختصار از دست می رود - مجمل از آن تفصیل آنکه چند سال در آن ولایت به استیصال کفار و قتال آن جماعه بدسگال پرداخته جنگ های نمایان نموده دیورای را چند نوبت هزیمت داده از کشته ها پشته ها ساخته ملک را به تاخت و تاراج می آورد - بعده که رای هزیمت یافته به قلعه پای تخت خود در آمده محصور گردید - سلطان دست از محاصره

قرار گرفت - و سلطان بعد گذراندن این خطر خود را به سواد بیجا نگر رسانده چندان کارزار نمود و آن قدر کافر کشی را کار فرمود که عرصه قرار و فرار بر دیو را تنگ گردید - و به وساطت ایلچیان چرب زبان به اظهار التماس امان به هزاران عجز و فروتنی به میان آورده التماس صلح نمود - آخر بغای صلح برین قرار یافت که زر پیشکش سابق و حال را بر فیلان بار نموده نقاره زنان با نفیر و کرنا به حضور به فرستد و سی لک هون و جواهر وافر به دستور که به تحریر آمد گرفته متوجه حسن آباد گردید - بعد از آن کمر همت برای دفع شر زمینداران تلنگانه و برار و اطراف دیگر که مدد دیو را نموده بودند بسته بعد رسیدن بدان دیار کوشش و کشش بسیار در عرصه کارزار که تفصیل آن درین اوراق نه گنجد می نمود تا آنکه زمینداران به زیفهار در آمده مأمون گردیدند و در سنه ۸۳۰ هشت صد و سی قلعه کاویل و نرناله از یادگار خود برای دفع فساد فوج مالوا و دیگر اهدا در تعلقه برار بقا نهاده احداث نموده مراجعت نمود *

چون به سرحد پرینده رسید درین اثنا سگی که عقب روباه سر داده بودند مشاهده نمود که بعد تک و دو بسیار همین که سگ به روباه رسید روباه برگشته بر سگ حمله آورده غالب آمده گریزند - سلطان شیر صولت که از آن روباه آن ^۱ سرزمین ملاحظه نمود از اثر آن سرزمین دانسته تجهیز بغای قلعه و شهر و عمارات عالی درانجا نموده قلعه سنگین که از چرخ برین مستحکم تر باشد احداث کرده موسوم به احمد آباد بیدر گردانده پای تخت خود ساخت - و در همان سال که سنه ۸۳۱ هشت صد و سی و یک باشد واقعه غفران پناه حضرت سید محمد گیسو دراز که ازین

شکارکنان جای سر بر آورد که از لشکر دور افتاده قضارا جمعی از کفار بد اختر در آن دشت پرخطر سر راه آن سلطان نیکو سیر گرفته به قصد مید نمودن آن مید افکن اسب ها را جولان داده نزدیک رسیدند - سلطان خود را به پناه چهار دیواره که مزارعان در صحرا برای محافظت چهار پایان خود می سازند رساندند - دست به قبضه کمان برده خدا را یار و یاور ساخته به زبان قیر و پیکان دفع شر آن ناپاکان می نمود - و آنها جلو ریز مقابل آمده عرصه امان بر سلطان چنان تنگ آوردند که سوائے فضل الهی که به فریادرس امید نجات از آن بلیه نه مانده بود - و هر بار و هرگاه آن جماعه حمله می آوردند به هر تیر افعی زبان دوشه سوار از پشت زین به زمین می رساند تا آنکه چندی از سواران که به نشانه سم اسب سلطان اسب تازان می آمدند - به مدد سلطان رسیده با آن گروه شقاوت پزوه در آویخته داد مردانگی و جلالت دادند اما از کثرت اعدا بعضی شهید و زخمی گردیدند و باز از عرصه حیات بر سلطان و بقیه السیف همراهان تنگ گشت و سلطان به خدای مهربان نالید درین وقت عبد القادر نام اسلحه دار به الهام غیبی وسوسه تنها و دور افتادن سلطان را به خاطر راه داده با دوشه هزار سوار یک تاز از لشکر جدا شده چون برق پُران اسپان تاخته خود را به سلطان رساند - و در عین دار و گیر که بر سلطان کار به جان رسیده بود بر آن بد اختران رسیده حمله آوردند و اکثری را طعمه دم تیغ و سنان ساخته سلطان را از آن بلیه بر آورده به آردو رساند - سلطان به شکر سلطان لم یزل زبان کشوده عبد القادر را دو هزاری منصب و خطاب برادر جان بخش خان جهان و عبد اللطیف برادر او را همان منصب و خطاب خان اعظم سر بلندی بخشید - و خانجهان را حکومت برار به استقلال ارزانی فرمود که آخر سلطنت برار بر اولاد بل به غلامان او چنانچه بیاید

که سلطان در روز اراده جنگ با فیروز شاه در عالم رؤیا مشاهده نموده بود
برای سلطان احمد شاه فرستاده و پیغام داد که این تاج از مدت دوازده
سال امانت شما نزد ما بود - الحال فرستاده شد - همین که نظر سلطان
بر آن افتاد شفاخت و بادب تمام تسلیمات بجا آورده بر سر گذاشت *

ذکر سلطنت سلطان علاء الدین بن سلطان احمد شاه بهمنی

چون سلطان علاء الدین تخت آرای عرصه دکن گردید - به موجب
وصیت پدر بزرگوار در رعایت همه برادران خصوص محمد خان آنچه
سایست به عمل آورد - و دلاور خان نام را وکیل مطلق ساخت - و خواجه
جهان استر آبلای را که از جمله فضلا و مستعدان و دانشمندان صاحب کمال
و اعیان تجارت پیشه شهرسندان ایران بود و در نظم و نثر و همه علوم عقلی
و نقلی و اصلاح سرآمد روزگار گفته می شد - و بعد تکلیف تمام منصب
قبول نمود و وزیر گردانید - و عماد الملک غوری را که از امرای و دیم بود -
امیر الامرا خطاب داده همراه خواجه جهان با محمد خان برادر خود رفیق
ساخته برای تنبیه دیورای بیجا نگر و وصول پیشکش که بدون گوشمال
یافتن در ارسال وجه مقربی سائها تعادل می وزید تعیین و نامزد فرمود *

چون محمد خان بر سر دیورای رفت بعد لشکر کشی و آدم کشی
بسیار^۲ به اطاعت در آمدند و هشت نگ هون مع جواهر و فیلان انتخاتی
به درگاه سلطان روانه نمود - محمد خان چون به سرحد مدگل رسید
به اغواء بعضی واقعه طایبان به ادعای طلب نصف مملکت سلطنت

جهان فانی به روضه جنان شتافتند و داد - و در ماتم آن سید واصل بالله
چند روز سلطان مغموم بود *

و در همین ایام نسبت سلطان علاء الدین پسر سلطان احمد شاه
که ولی عهد ساخته بود با دختر نصیر خان والی آسیر به میان آمد -
و محمود خان پسر دوم را سرکار ماهر و کلم از صوبه برار مقرر کرد -
و داؤد خان پسر سوم را تلنگانه داد و محمد خان که از همه کوچک تر بود
با علاء الدین در سلطنت شریک ساخت - و در اواخر سلطنت احمد شاه
را با ظفر خان و سلطان احمد سلاطین احمد آباد گجرات که در همان ایام
به تفاوت چهارده پانزده سال بنام احمد آباد به اسم سلطان احمد و بنام
برهان پور به تجویز حضرت برهان الدین و نصیر خان حاکم آن عهد گذاشته
شده بود معاریات روداد اگر به تحریر تفصیل آن پردازد از سر رشته اختصار
دور می ماند - حاصل کلام در آن کارزار غالب و مغلوب میان هردو احمد
معلوم نه گردید و هردو به احمد آباد پای تخت خود مراجعت نمودند -
و در سنه ۸۳۸ هشت صد و سی و هشت عالم فانی را بدرود نموده
به دار البقا شتافت - چهارده سال فرمان فرمائی نمود * * بیت *

برین تخت فیروزه هر صبح شام * یکی مهره بخت جنبد به کام
کس این بخش و این مهره باخود نه برد * به کام دل از مملکت بر نه خورد

در تاریخ فرشته مذکور است که شیخ نعمت الله ولی که هم عهد سلطان
احمد شاه در کرمان تشریف داشتند - و سلطان احمد شاه در سنه دوازده
جلوس خود بعضی تحف مع ارادت نامه غائبانه مصحوب یکی از خاصان
نزد شاه نعمت الله فرستاد و شاه نعمت الله جواب آن نوشته همراه
قطب الدین نام از مریدان خاص مع تحف خاص و دوازده ترکه به نمونه

مذکوره گردید و چون غمازان نام در باب دلاورخان بعد از مراجعت مهم کونکی حرف‌های ناگفتنی از راه افترا به گوش سلطان رساندند دلاورخان نظر بر تفاوت سلوک سلطان و نفاق فتنه جوین نموده استعفاى وکالت نمود - و آن خدمت به خواجه سرائے بد سیرت که ملقب به دستور الماک بود مقرر گردید - از زشتی افعال و سختی که با همه امرا حتی شاهزاده هاء بلند اقبال می نمود از دست شاهزاده همایون به جزای اعمال رسید - و خدمت وکالت به میامن الدوله دکنی منصوب گردید - زوجه سلطان که روز به روز از آتش عناد انباز یعنی زیبا چهره چهره افروخته و دل سوخته می داشت - حقیقت سلوک سلطان با نصیرخان خاندیس پدر خود نوشت و چشم داشت اعانت به میان آورد - نصیرخان ازین معنی آزرده و آشفته خاطر گشته لشکر فراهم آورده و فوج گجرات برای مدد طلبیده عازم تسخیر و غارت برار گردید - و راجه گوندوانه را نیز رفیق ساخته تاخت و قاراج بسیار بر ملک برار آورد - خان جهان صوبه دار برار قاب مقاومت نیارده هزیمت خورده در قلعه نرفاله مستحصن گردید - سلطان اطلاع یافته خود متوجه برار گشت و بعد بر آمدن چند منزل مصلحت چنان قرار یافت که ملک التجار که از امیران نامدار غریب بود به اتفاق دیگر امرای دکنی بر آن مهم مقرر نمایند ملک التجار که از شرفای مصر بود عرض نمود که مردم دکنی و حبشی به ما مردم غریب سوء مزاج دارند - رفاقت ما مردم با قوم دکنی و حبشی موافقت نه خواهد نمود - یا به همان مردم این ملک این خدمت مقرر نمایند یا ما غریبان این دیار را بر آن مهم مامور فرمایند *

مطابق وصیت پدر بغی اختیار نمود چون عماد الملک و خواجه جهان درین کار رفاقت اختیار نه نمودند مقتول ساخته به اتفاق دیگر امراء قلعه شولا پور و بیجا پور و رایچور را از منصوبان برادر گرفته عازم احمد آباد بیدر گردید - سلطان علاء الدین از مادی فساد اطلاع یافته بر قتل آن هر دو امیر نمک به حلال افسوس خورده از ' برادر از راه بر آمد بعد محاربات صعب محمد خان هزیمت یافت و بعضی امرا اسیر گردیدند - و چند امیر را با محمد خان عهد و پیمان امان جان و مال و آبرو داده نزد خود طلبید و آن قدر نسبت به برادر لطف و شفقت بزرگانه به کار برد که بیشتر از پیشتر مرهون احسان ساخت و بر اقطاع و پلئے مراتب او افزود - درین ضمن خبر واقعه داؤد شاه برادر سلطان که در تلنگانه بود رسید - محمد خان را بجای داؤد خان مقرر نموده آن ملک را به طریق اقطاع به او ارزانی داشت - و محمد خان نیز شرمندۀ لطف و مهربانی خلاف آنچه بایست گردیده - بعد آن سوائے اطاعت طریقه دیگر اختیار نه نمود - دلاور خان که وکیل مطلق بود برای تنبیه راء سنگه زمیندار کونکن تعیین گردید - و او به کونکن رفته در استیصال و گوشمال زمیندار آنجا تردد نمایان به ظهور آورده دختر راء سنگه را با پیشکش های دیگر برای سلطان آورد - چون دختر در حسن صورت و سیرت و عورت خوش نظیر نه داشت بمجرد افتادن چشم بر آن حور لقای صاحب جمال تعلق زیاد بهم رسانده مسلمان ساخته به عقد خود در آورده زیبا چهره نام نهاده و آنچه دولت و مراتب آغا زینب دختر نصیر خان حاکم آسیر بود زیاده بر آن برای زیبا چهره مقرر و عطا نمود - و این معنی باعث کمال بے دماغی زوجۀ

و فساد آن جاغلان منتهی' حواله آخر کار ملک دانی مفتیل گردید. چهار بنی
سلطنت که انساوالله دعای مجمل از آن به زبان فلم داده خواهد شد -
و اینکه ملک دکن اعایب حال این همه پر از فساد و آشوب است
و دکنی‌ها به نام محل عذاب دانی دارند - و این معنی نام استیصال
دمام حاندان سلاطین آن دنا گردید از دناچه همان دعای است که از اندام
عربان و دکنی‌ها نام داشتند - و آخر لعظ عرب به محل منحصر گردید
و اعایب تحریر اوزان هر جا موج پادشاهی معالی مرهته ده دکنی اصل
این عهد اند نمودار میگردید می گویند که موج و اسکر محل آمد *

حاصل کلام ملک النصار با هفت هزار سوار و چند امیر غریب دین
برای استیصال نصر دین آسیر مامور و روانه گردید - خان جهان حاکم نوار
دین از شنیدن تعیین اسکر موت تازه بهم رسانده با موج خود به ملک النصار
پیوست و ملک النصار به آئین سرداران رزم آرما در سر احکام آن مهم کوشیده
بعد رسیدن به مبادیل حصم جنگ‌های مرد افکن لاسکر سکن نموده مکرر
نصیر جان را سکسب داده به حاندیس رسانده برهان نور را ناح
و غارت نموده سوحته مال و امر به دسب آورد - حواله نصیر خون به کدر سن
رسیده بود در کارزار که هر بار به فرار و ننگ و دو بیست کروه و سی کروه
می افتاد و عارضه بدی علاوه آن گردید - ازین جهان فانی به احل طبعی
درگذشت پسر او میران عادل ساه نکای پدر فرمان فرمای خاندیس گشته -
مدد از نکرات که با سلاطین آنجا فرات بریده داسب طالبند و به
ملک النصار پیغام داد که راده ارس بر سر پدر مرده دختن از طریق
امضاف دور است - ملک النصار در ترحم و نفعای وقت را کار فرموده
با فتم و نصرت مراجعت نموده به خدمت سلطان رسید *

بر همین طالبان اخبار دیر کهن پوشیده نه ماند که از ابتدای سلطنت بهمنیه چون اختیار و اقتدار سلاطین دکن میان سه فرقه یعنی مردم غریب که به اصلاح دکن مراد از سادات و شرفای عرب و عجم باشند و دکنی الاصل و حبشی منقسم گردید - از آن جمله مردم روم و ایران روز به روز از برش جوهر ذاتی که حق سبحانه تعالی که به مردم سر زمین از طرف عقل و حدت فهم و رسائی طبع و شجاعت بهره علیده عطا کرده نسبت به مردم دکنی و حبشی زیاده در سلطنت دخیل و صاحب مدار می گردیدند سلاطین زر و توشه جات فرستاده دانشمندان ایران را به اعزاز و اکرام می طلبیدند و به پایتخت امارت و وزارت رسانده دیگران را مطیع و منقاد آنها می ساختند - بنابر آن تخم بغض و حسد^۱ و نفق ذخیله ها در خاطر می انباشتند - بعد از آنکه اثر نامی آن قوم اختیار و کالت به میامین الدوله دکنی در عهد سلطان علاء الدین مقرر گردید - دکنی ها استیلا یافته در فکر بر انداختن ریشه بیخ سلطنت و حیات غریبان گردیدند و در معنی از همین سال رخنه در سلطنت بهمنیه افتاد - و رفته رفته چنانچه بتفصیل به تحریر خواهد در آمد کار بجای رسید که در هر سلطنت باعث قتل چندین هزار سادات و شرفای عرب و عجم می گردید و از اثر نفوس این حقد و حسد که از فرزندان رشید شیطان بد نهاد و تربیت یافته نفس کافر نژاد اند بعد از ریختن خون چندین لک مسلمان از هر دو طرف خلل عظیم در خاندان سلاطین بهمنیه بهم رسید - و دکنی ها به رغم غریبان بر کشتن و خون ریختن و بی نعمت خود کمر بستند - و از شومی عذاب

۱ - ن - تخم بغض و حسد آن دکنی ها و حبشی ها در دل پر کینه خود

می گذاشتند و از نمرشجر ملعونه حسد و نفق *

بر روی سادات و علما و شرفای عرب و عجم بسته چنان مستغرق بعر عشق
 مه رویان خانه بر انداز گشت که در خلا و ملا سوای دکنیان دیگری را بار
 و راه آمد و رفت نه ماند و مجری میسر نمی آمد و دکنی ها نمی خواستند
 که از مقربان غریب نزد سلطان راه داشته باشند بل در حضور بودن آنها نیز
 راضی نه بودند *

دین ضمن تجویز مهم سرکار زمیندار سواحل دریای اطراف قلعه
 چاکنه به میان آمد و این قرعه به نام ملک التجار افتاد و او را با ده هزار سوار
 دکنی و غریب عرب و عجم بر آن زمیندار تعیین نمودند - ملک التجار
 به آنجا رسیده بعد از کارزار و محاصره شدید و تردد نمایان قلعه را به تسخیر
 در آورد و سرکای بد انعام زمیندار مقید و اسیر گردید ملک التجار او را
 قبول تکلیف اسلام فرمود - سرکای محیل در جواب التماس نمود که
 رای سفر مفسد پیشه مقریست و با من و طبقه اسلام عداوت شدید دارد
 اگر برو لشکر کشی نمایند من راهبری نموده باوجود قلبیت راه از چنان
 راهی لشکر اسلام را بران گم نام برم که خاری در پای احدی نه خلد و از
 تراکم اشجار و کوتل های ناهموار تصدیع به لشکر نه رسد و بعد آن فتح
 اگر مرا به شرف اسلام در آورده آن مکان را با تعلقه سرحد خودم به من
 مرحمت فرمایند هر سال پیشکش معقول به درگاه والا خواهم رساند
 و میان اقربان و هم چشمان سر بلندی خواهم یافت و الا در جرگه بنده های
 حضور جان فشانی خواهم نمود - ملک التجار که در محاربه زمینداران
 نابکار ناتجربه کار و غافل از نیرنگی روزگار غدار بود به رهنمونی آن کافر
 روانه گردید - و آن ملعون بی دین با دل پر کین لشکر را از راه پرتعب
 پر از اشجار خاردار و کوه های سر به فلک کشیده سراپا نشیب و فراز برده

سلطان شاهزاده همایون را به استقبال فرستاده بعد ملازمت به خلعت
 فاخره و عنایات دیگر نواخت - و دیگر غریبان کومکي آن فرج را به عطای
 خلعت و اضافه و نقد معزز ساخته - تعلقه حکومت نواح دولت آباد
 به ملک التجار ارزاني داشت - و شاه اعلی سلطان که در آن تردد ازو
 کارهای سلطان پسند و تهوري های نمایان به ظهور آمده بود بعد رعایت های
 دیگر به دامادی سلطان علاء الدین مفتخر گردید - و این معنی
 باعث زیاده گشتن ماده فساد و حسد دکنی ها با غریبان گشت - و بعضی
امیران دکنی با چيله های حبشی که اعتبار و اقتدار آنها نیز از دیگران
 کم نه بود هم عهد و پیمان گشتند که تا مقدر در قلع دولت و مکنت
غریبان کوشند - گویند سلطان در ابتدا به مراتب در اطاعت اوامرو مفاهي
 الهی می کوشید امر نموده بود تمام بازار خرابات خانه و هنگامه قمار
 و مسکرات از قلمرو سلطنت او براندازند و به تعمیر مساجد و ترغیب
 صلوٰه و صوم پردازند و قاضیان و مفتیان فاضل و محاسبان ضابط خدا ترس
 در همه بلاد تعیین ساخت - اول کسی که در شهرهای دکن از باب شرع
 مقرر نمود و دار الشفاها ساخته اطبا مع خرج دوا جابجا از سرکار قرار داد
 سلطان علاء الدین بود در عدالت و رضاجوئی رهبا و تعمیر دل های خراب
 به غایت کوشیده و هرگز با هفود تکلم نه نمودی و کفار را به وسیله
 خدمات سلطانی بر مسلمانان تساط نه دادی - اما چون سلطان عشرت
 دوست بود و به موافقت و خلوت نساء رغبت زیاد داشت و میامی الدوله
 وکیل نیز ترغیب به خلوت نشینی و به عیش بسر بردن - و در آمد و رفت
 بروی مردم خاص و عام بستن می نمود - سلطان یکبارگی در اختلاط

نموده به مذبحان دیگر پیوست - و مردم بسیار از سادات و شرفای نجف و کربلا و دیگر غربای عرب و عجم در آن دشت پر بلا به درجه شهادت رسیدند و مردم دیگر و سرداران دکن که ازین مصلحت خبر داشتند بلکه شریک مصلحت گشته بودند و میان همدیگر اتفاق نموده از مردم غریب دور به کمال هوشیاری فرود می آمدند نسبت به غریبان کمتر درین بلیه گرفتار گشته در حق غریبان حرف های فتنه انگیز شماتت آمیز را رده زبان ساختند و از آنکه دکنی ها جاگیر در آن نواح داشتند بعد یکجا شدن اکثر به عذر علاج زخم ها و تدارک سرانجام غارت رفته - از لشکر بقية السیف جدا گشته روانه جاگیر و خانه های خود گشتند و غریبان که مکن معین و جاگیر نه داشتند به کمال بی سرو سامانی و بدن های زخمی طرف چاکنه خود را رساندند که به قرض و گدائی به قدر ضرور به مرهم زخم جانی توانند پرداخت و از آنکه جمعی از دکنی ها نیز همراة بودند و غریبان را سوخته از راه بی وقوفی بر زبان می آوردند که هرچه بر سر لشکر و مایان آمد از ساخت و نفاق دکنی ها بود به حضور رفته خواهیم فهمید ^۱ - ازین کلمات عداوت افزا که به گوش سرداران دکنی می رسید زیاده در فکر انتقام افتادند - و بدان مثل که دست پیشی زوال ندارد به میامی الدوله و سلطان علاء الدین عرضه داشت نمودند که غریبان بد باطن از راه بد خواهی پادشاه و خاق الله با سرکامی مفسد ساخته از شدت عداوت به قصد هلاک مایان از هلاک خود هم نه اندیشیده لشکر را به جای بردند که هرچه بر ملک التجار و دیگر سرداران نا تجربه کار و تمام لشکر گذشت گذشت و هرچند در آن وقت به طریق نصیحت مانع آمدیم فائده نه داد و الحال از لشکر پادشاهی

۱ چنین مینماید که فهمانید صحیح است *

به سفکر پیغام فرستاد که جمعی از لشکریان واجب القتل اسلام را به دام تو آورده ام اگر به قصد ثواب میل شکار این قوم داری به ازین قابو نخواهد بود سفکر نابکار با جمعی از سواران خون خوار و پیاده‌های بی شمار به قصد قتل مسلمانان کمر بسته از مکان خود بر آمد - در آن ایام چون از بد مددی روزگار ملک التجار آزار اسهال خونی در کمال اضطراب داشت و لشکر تمام روز شدائد صعوبت راه غاریهای تنگ پر از خارستان کشیده قریب به شام به منزل رسیده طاقت بختن و خوردن نه داشته بعضی زین اسپان را فرود آورده به فکر کاه و دانه می افشاندند و بعضی مدهوش خواب مست گشته هر به جای پا می گذاشتند و هر چند ملک التجار تاکید می نمود که نزدیک هم فرود آیند از قلبیت مکان پر از جنگل آن قدر حاشا نمی یافتند که هر دو برادر خیمه نزدیک هم زنند ناچار پراکنده زیر هر درختی که رخت اقامت می انداختند قوت حرکت نه داشتند تا آنکه لشکر بد بختان چون اجل ناگهان با سی هزار پیاده مردم آزار بر سر خفتگان بادی غفلت در وقت شب تار رسیده شبخون زدند و بر سر هر که می رسیدند در خواب کار او می ساختند و قاصدای این هفکامه بلند گردیدند چندین هزار مسلمان خفته و بیدار به درجه شهادت رسیدند و از وزیدن باد و صدای برگ درختان فریاد و ناله مقتولان کمتر به همدیگر می رسید و بعده که صدا می رسید همه درمانده جان شیرین به باد دادن خود گردیده به فکر دیگری می توانست رسید در زیر هر درخت چندین سر بریده شد که صدای او به جای نه رسید و بالای هر پشته کشته بسیار مثل گوسفندان دست و پا بسته مقتول بالای هم افتادند - و ملک التجار هم در آن شور و حشر از جوهر غیرت دست و پا زده حرکت مذبوحی

به و امعی مطلع گردیدند و از هیچ طرف میادرس نه دیدند چار ناچار فرار
 بر آن دادند که اطفال را در قلعه گذاشته خود نه هیئت مجموعی برآمده
 مقابل لاسکر دست و پا رده اگر توانند خود را نه احمدآباد بیدر یعنی نه حضور
 رسانند - و الا رضا به مضا دهند - امرای دکنی برین معنی اطلاع یافته
 از راه غدیر ناظم مصلحت نمودند که اگر غریبان خود را بر موج ما رده توانند
 بدر رمت بحضور رسیده تا مقدر به فکر نایمی خواهند افتاد و اگر قادر
 بر جان بدر بردن نه گسند باز جمع کثیر از مانان کسده خواهند گردید -
 پس پیغام مصالحه داده گفتند که چون میان شما جمعی از سادات اند
 و ما هم امب جد شما ایم - بر عجز و احوال شما رحم آورده حقیقت
 ے تقصیری شما را نه حضور نوشده حکم معافی نقص کرده و ناکرده
 شما طلبیده ایم - و فرمان لباسی بدر کرده نزد آنها فرساده ظاهر ساختند
 که حکم شده نقصان مالی و جانبی نه شما نه رسانم - هر جا خواهد بروند
 مزاحم جان و مال شما نه گردیم - و قسم کلام الله و عهد و پیمان نه انواع
 دین مغلظه دیگر نه میان آورده دقین خاطر آنها ساختند - و دست
 از محاصره برداشته دور فرود آمدند - و غریبان که مجموع هزار و پانصد کس
 مانده بودند - و بیستر از آنها سید صحیح الاصل و اولاد اصحاب کبار بودند
 دارن و فرزند از قلعه برآمده نه سبب عدم بار بردار و سوازی نه کمال
 پرسنایی از ملاحظه ناموس دورتر از لاسکر دکن فرود آمدند - بعد از انقضای
 سه روز امرای دکن غریبان ستم رسده را موعود ساخته نه کلمات معدرت
 آمیز فریب داده مهمان طلبیدند - و مرد شش صد نفر اندرون فاعه
 داخل شدند - چند جا برای آنها سفره انداخته طعام مسموم خوراده
 به این اکتفا نه نموده هنوز دست نه شسته بودند بلکه بعضی از سر سفره

جدا گشته به چاکنه آمده به فکر فاسد و اندیشه باطل باز می‌نداران فواج پیغام داده اراده بغی ورزیدن دارند - و همه یکجا فراهم آمده شریک مصلحت گشته اند به فکر بریدن اصل این بد اصلا زود باید پرداخت چون عریضه دکنی‌ها معرفت مشیر الملک به میا من الدوله که زبانی زیاده از مضمون عرائض خاطر نشان نمود به عرض رسید - سلطان در عالم مستی و بی خودی به غور عداوت میان هر دو فرقه نه رسیده بدون تحقیق به شمشیر الملک و نظام الملک دکنی که هر دو برادر حقیقی بودند به تجویز مشیر الملک حکم نمودند که به چاکنه رفته آن جماعت فتنه پزوه را به سزا و قتل رسانند - غریبان برین معنی اطلاع یافته آماده مردن گشته قرار دادند که در حصار گلی چاکنه محصور گردیده حقیقت را به حضور معروض دارند - و چندین عریضه متضمن بر تمام رو داد بلا کم و کاست نوشته حواله قاصدان و نوکران خانگی نموده روانه ساختند - چون اطراف غریبان لشکر شمشیر الملک و نظام الملک که زیاده از این زیاد و شمر ذو الجوشن تشنه خون سادات و فرزندان رسول و دیگر شرفای غریب بودند فرو گرفته خط و قاصد گرفتار گشته به حضور نمی رسید - و اگر به سعی فراوان احدی خود را مع عریضه می رساند - صاحب مداران دکنی به حضور نمی گذاشتند که به عرض رسد - غریبان ناچار از ملاحظه جان به دفع اعدا می کوشیدند و لشکر دکنی به مدد همدیگر بی هم می رسید و هر دو برادر نام برده تعدی و بغی ورزیدن غریبان را به تواتر آب و تاب داده به حضور عرضه داشت می نمودند - و امرای رکاب زیاده از مضمون عرائض به عرض رسانده متواتر حکم قتل و غارت غریبان حاصل نموده روانه می ساختند و قاصدان غریبان مقتول و محبوس می گردیدند - چون غریبان بر حقیقت عدم غور حضور

به دست آنها می آمد به دفع شر دشمنان می پرداختند تا آنکه به سرحد حسن خان جاگیر دار که به او نیز نوشته جات قتل و اسیر نمودن آن سرگشتگان وادی حیرانی رسیده بود رسیدند - اما از آنکه خان مذکور را با قاسم بیگ سابقه معرفتی بود بلکه حق احسان مالی و جانی داشت از راه مهربانی و مهمان پروری پیش آمد - درین ضمن داود خان دکنی تعاقب کفان رسیده با حسن خان در خورده در باب قتل آن جماعه آنچه بایست ترغیب نمود و جواب شنید - و آن بی آرم با عدم اعانت حسن خان بر سر آن کشتگان رفته بجنگ و مبارزه پیش آمد - و حسن خان هم خود را به مدد قاسم بیگ رساند در آن داروگیر داود خان کشته گردید بعده باقی مردم از آفت دکنیان محفوظ گردیدند - حسن خان عرضه داشت خود را با عریضه قاسم بیگ متضمن بر اصل سرگذشت من اوله الی آخره نوشته نزد وکیل خود فرستاد و به دیگر مقربان خدا شناس حق پرست که بر رابطه اتحاد آنها اعتماد داشت به مبالغه نوشت که هر دو عرضه داشت به وقت خلوت به مطالعه سلطان در آرند *

درینفلا نوشته جات بعضی بزرگان واصل بالله خاندان حضرت شاه نعمت الله که از شنیدن این حادثه محض حسبه الله^۱ به پادشاه نوشته بودند که حضور رسید - بعده که عرائض مذکوره به نظر سلطان در عالم هوشیاری در آمد نهایت مؤثر و مغموم گردید و برخود و بر امرای بد شعار نفرین نموده اول از شرب خمر که سرمایه خبائث است توبه نصوح کرده به قتل و تادیب جمعی که در مدد قتل غریبان و سادات ساعی بودند پرداخت - و میامن الدوله را از وکالت معزول و بی مقصب نمود - و مصطفی خان

بر نه خاستند که از هر طرف گوشه و کفار دکنی‌ها و حبشی‌ها با تیغ آبدار و گرز و کنار هیئت گداز بر آمده به دهمی انتقام چند ساله شروع به زدن و بستن و کشتن نمودند و در طرفه العین همه را فارغ ساختند که در همان گرمی بازار خون ریزی بر سر باقی آن مظلومان و اطفال و ناموس آنها رسیده از چهار طرف فرو گرفته صدای بکش بکش و مار مار به فلک دوار رسانده داد کینه دادند - گویند در آن روز نزدیک هزار سید و نجبای عرب و ترکان و تاجیکان عجم با قریب دو هزار طفل معصوم و عورات و نوکران آن جماعه غرق بحر نفا گردیده به درجه شهادت رسیدند - و بعد از قتل آن بے گناهان به تاراج مال که نه مانده بود پرداختند و جامه بدن مقتولان و بقیه السیف زخمی نه گذاشتند و از جمله ستم دیدگان قاسم بیگ صف شکن و قرا خان که با جمعی از اطفال و توابعان به سبب دور فرود آمدن و دندان طمع به ضیافت فرو نه بردن محفوظ مانده بودند - مابین فرصتی که دکنیان به تاراج مشغول گردیدند - زنان خود را به صورت مردان ملبس ساخته بی حجاب پرده و سواری سر به صحرا و کوه و بیابان گذاشته سرگردان و گریزان روانه احمد آباد گردیدند - فوج دکن خبر یافته به تعاقب آنها شتافتند و جا به جا به جاگیر داران سر راه برای قتل و حبس آن جماعه که باغی قرار داده بودند - نوشته جات فرستادند و آن سرگشتگان بادیه غربت و کربت که مجموع سه صد نفر مرد مع اطفال و صد زن می شدند راه‌ها را گذاشته گرسنه و تشنه با فرزندان معصوم در آن مرز و بوم بر از چند و بوم به سخت جانی طی مراحل و منازل می نمودند و از مردم متفرق شده دکنی که به آنها می رسیدند - غریبان دست از جان شسته به آنها مقابله نموده حتی طفلان و زنان از ترس جان به سنگ و هر چه

و نظر الملک و برادر او دو امیر نامی به جنگ مردم دیورای گرفتار آمدن -
و دیورای با وجود کشته شدن پسر نظر بر انجام فتح و نصرت اسلام که
آخر کار ظفر نصیب بهمنیه است هر دو امیر مقید را خلعت داده
خلاص ساختن - و این سلوک را سرمایه صلح به دستور سال های دیگر که
با بزرگان سلطان به ظهور می آمد نمودن - و چهل فیل پر از بار اقسام
تحف فرستادن - و سلطان علاء الدین را به همعانی فتح و نصرت برگردانیدن -
اگر خواهند مفصل اطلاع یابند در تاریخ فرشته به مطالعه در آرند *

حاصل کلام آنکه چون انجام کار و مدار هر صاحب تخت بر تخت
تابوت مبدل می گردد - بعد انقضای فرمان روائی بیست و چهار سال
به علت عارضه زخم پا که علاج پذیر نه گردید - در سنه ۸۵۷ هشت صد
و پنجاه و هفت ازین جهان فانی رحلت نمود *

ز دوران امید وفا داشتن * بود چشم نور از سهی خواستن

ذکر سلطنت همایون شاه بن سلطان علاء الدین بهمنی

چون خوابگاه سلطان علاء الدین از روی تخت به لحد منجر گشت -
پسر بزرگ خود همایون شاه را که از مغر سن آثار شر و مردم آزاری از ناصیه
وضع ناهمایون او چون ستاره زحل رجعت نموده هویدا و آشکارا بود -
ولی عهد نمود او خواست بر تخت جلوس نماید - امراء سلطنت
او تن نه داده - اتفاق نموده حسن خان برادر خورده او را خواستند
به سلطنت بر دارند - یوسف خان و ملو خان و شاه حبیب الله ابن شاه
خلیل الله که هر سه از امرای صاحب مدار بودند - قبل از کفن و دفن

داروغه عرائض را فرمود به قتل آورده سر او را تشیهر داده بر سر دروازه قلعه آویختند - و جسد او را نزد سگان انداختند - و محمد قاسم بیگ را مع همراهان به حضور خود طلبیده بالمشانه بر حقیقت مطلع شده هذر خواسته به عطای خلعت و امانه منصب مفتخر ساخته - امر نمود که خانه امرای برهم کار دکنی‌ها را در سرکار ضبط فرمایند - و من بعد به آنها خدمت نه فرمایند - و بعد چند روز قاسم بیگ را مراتب ملک التجار و حکومت دولت آباد عفايت نموده سر لشکر ساخت و همه همراهان او را موافق پایه رعایت فرمود بار دیگر در تیمارداری و پدش آوردن غریبان کوشیده بعضی دکنی‌ها را به طوق و زنجیر در آورده نزد قاسم بیگ فرستاد که در قلعه دولت آباد حبس ابدی باشند - از آن جماعه که در آزار و خفت سادات و غریبان ساعی بودند - همه در اندک فرصت به غضب سلطانی حقیقی در آمده به انواع بلا مبتلا گردیدند - و زنان و دختران آنها در خرابات خانه‌ها افتادند - و به بی ناموسی تمام در به در محتاج گشتند *

و ا رای بیجانگر از شنیدن فساد دکنی‌ها قابو یافته با سپاه قدیم و نو نگاه داشت خود را که این طرف آب کشنا که سرحد ملک اسلام قوار یافته بود رساند - قلعه مدگل را از تصرف بهمنیه بر آوردن و برای محاصره دیگر قلاع پسر خود را تعیین نمودن - و کنار آب کشنا عمارت‌های حاکم نشین برای خود ساختن - و تزلزل قمام در دیار اسلام انداختن - و مقابل رسیدن سلطان علاء الدین بعد محاربه‌های صعب پسر دیورای را متغول - لشکر کفار را مغلوب گردیدن - و با خود دیورای مقاتله عظیم نمودن -

(۱) ن - و بعد آن شرخی که از رای بیجانگر از شنیدن فساد دکنی‌ها بعمل آمده با سپاه قدیم *

از رفاقت او بر برادر دست یافت به سبب وقوع نیامدن رعایت موافق چشم داشت او رنجیده گشته فرد جلال خان پدر خود که در تلفکانه حکومت به استقلال داشت رفت - و ماده فساد عظیم شد سلطان همایون اول برو مهم و لشکر کشی نموده و بعد کشته شدن چندین هزار مسلمان از هر دو طرف که مکرر سکندر خان غالب می گردید - باز فوجها برو حمله می نمودند تا آنکه از آسیب خرطوم فیل مست کشته گردید - و پدر او را که آورده ملازمت نمود - محبوس ساخته - اموال هر دو را به ضبط آورد - بعد از آن بر ملک و زمینداران تلفکانه خواجه جهان را به رفاقت نظام الملک تعیین نمود - و محاربه ها به میان آمد - چون فوج به غارت کفار رفت - خواجه جهان نظر بر غضب سلطان ظالم تهمت خود را بر نظام الملک بسته بدم گاز قهر سلطان داده مقتول گرداند - درین ضمن خبر رسید که یوسف ترک کچل حسن خان را با همه باندی از حبس خانه بر آورد - و جمعی از نگاهبانان کشته شدند - و جلال خان که قازق با آن جماعت محبوس گشته بود در آن هنگام که کوتوال خبر یافته خود را رسانده به مدافعه پرداخت به قتل رسید - و قریب هشت هزار سوار و پیاده که بیشتر از آن محبوسان بودند با حسن خان رفاقت نموده به سلطنت برداشته یوسف ترک را سرفوج ساخته طرف پرگنه بیرون روانه شدند - و بیژر را با توابع آن به تصرف آورده شاه حبیب الله را وزارت دادند - همایون شاه از شنیدن آن سراپا شعله آتش قهر گشته خود را به احمد آباد بیدر رساند و کوتوال را با سه هزار نفر که نگاهبان قلعه و باندی خانه و همراه کوتوال بودند - بدست آورده اول کوتوال را در قفس آهن مقید ساخته هر روز یک عضو او را بریده بخور او می داد - و رفقای

سلطان او را بر تخت نشاندند - و جمعی را به قصد دستگیر ساختن همایون شاه تعیین نمودند - آن فاهمایون برین معنی اطلاع یافته باوجود هجوم و غوغای عام که فوج فوج روبرو خانه او آورده بودند به اتفاق برادر سیوم و سکندر نام قریب صد نفر از خاصان رزم جو با خود گرفته شمشیر کشان به مقابل جمعی که به در خانه او رسیده بودند برآمده حمله آورد - چون بیشتر مردم بازار که هجوم عام نموده بودند تاب مقابله دم شمشیر نیاورده رو به فرار آوردند - مردم دیگر را نیز تاب مقاومت نه ماند - درین ضمن شاگرد پیشه آن بد اختر با فیلان و اقسام اسلحه به مدد رسیدند - و به پشت گرمی آنها خود را به مکانی که حسن خان را بر تخت نشانده بودند رسانده به دست آورده مقید ساخت - و شاه حبیب الله را با جمع کثیر از همراهان که مجموع هفت هزار نفر می شدند گرفته با حسن خان معبوس گرداند - و یوسف خان را گرفته بسته زیر پای فیل انداخت - و ملو خان را با رفقای خود جنگ کتان برآمده از چنگ او رهایی یافت - و مکه و خطبه بنام خود نموده بر تخت نشسته - خواجه جهان گیلانی را که از نیکان و مستعدان روزگار گفته می شد و به سبب کسب تجارت از ایران آمده در جرگه امیران معتبر درآمده صاحب اختیار سلطنت و صوبه دار برار شده بود - باوجود کمال نافرمانندی و ابا نمودن به موجب وصیت پدر وکیل ساخت - و حکومت برار ضمیمه آن بحال داشته خطاب ملک التجار داد و ملک شاه نامی را که از سلاطین زاده های چنگیزی گفته می شد مخاطب به خواجه جهان گردانید - و برادر زاده عماد الملک غوری را نظام الملک خطاب بخشید - و سکندر خان بن جلال خان را که ذی رحم و هم مکتب او بود و روز فساد

می شدند حتی باورچی و فراش و دیگر خدمه به عذاب‌های گوناگون که بسیار را بردار کشیدند و برخی را در دیگ روغن و آب گرم انداختند - و جمعی را بند از بند جدا ساختند همه را فارغ گردانیدند - از مشاهده و شنیدن این ظلم هر یکی از اولاد و احفاد بهمینه وقت یافته فرار اختیار نموده راه غربت پیدش گرفتند - و خود را به گوشه و اطراف کفار کشیدند آن ظالم بی رحم خبر یافته همه را به تجسس تمام بهم رسانده به همان عذاب زیر پای فیل و نزد شیر انداخته بنیاد بهمینه را بر انداخت - رفته رفته آن ظالم بے آرم دست تعدی به مال و ناموس رعایا دراز نموده به رهنمونی نفس کافر نژاد و تحریک محرران بد نهاد مقرر نمود که هر جا عروسی به خانه شوهر می بردند از سر راه گرفته آورده بعد از آن بکارت به خانه ارمی فرستاد و بعضی را که خوش می نمود نگاه می داشت - مردم ترک کدخدائی نمودن نموده به هر وسیله از احمد آباد برآمده راه احمد آباد گجرات و مالوا اختیار می نمودند - و شهر و قصبه جات روبه ویرانی گذاشته *

آرے هرگاه از بندهای عاصی انواع نافرمانی سر می زند گاه به بلا قحط و بلا وبا مبتلا می سازد و گاه به پنجه قهر مثل همایون ظالمی گرفتار می گرداند همه از شامت نفس انسان است * بیت *

چو خواهد که ویران کند عالمی * دهد ملک در پنجه ظالمی

الحاصل از آتش بیداد او چه خانه‌ها که سوخته نه گردیده و از خفجر ستم آن نابکار چه خون‌ها که ریخته نه شد - بر هندو و مسلمان که به اندک تقصیر غضب می نمود می فرمود پارچه به روغن زده بر بدن او سرپا پیچیده وقت شب به جای مشعلی به حضور او به سوزند - و فرزندان

دیگر را هر روز برابر قفس کوئال آورده به انواع سیاست بقتل می رساند تا همه را زیر تیغ بے دریغ آورد و فوج برای حسن خان تعیین نمود بعد مقابلہ کہ شکست خورده آمدند - و بار دیگر از اطراف لشکر فراهم آورده فوج سنگین مع توپ خانہ زیاد روانہ ساخت - زن و فرزندان لشکریان را از وسوسہ آنکہ مبادا با حسن خان ہمدستان شوند در قلعه طلبیدہ محبوس نگاہداشت - و بعد محاربه حسن خان ہزیمت یافته طرف بیجاپور شغافت - خواجہ معظم خان حاکم بیجاپور از راہ عذر بہ مہمان داری پیش آمدہ حسن خان را با ہمہ رفقا بہ قلعه طلبیدہ مقید ساخت - و در آن دار و گیر جمعی بہ جنگ پیش آمدہ باشاء حبیب اللہ کہ تیر و کمان بدست گرفته چند نفر را زخمی ساخته بود کشتہ گردیدند - باقی ہمہ را کہ قریب ہزار نفر باشند مع شاگرد پیشہ طوق زنجیر نمودہ فرد آن ظالم روانہ گردانید - بعد رسیدن آنها بہ احمدآباد ہمایون شاہ فرمود کہ داراہا سر راہ ہاے بازار استادہ نمودہ زیر ہر سہ چہار دار دیگ ہاے پر از روغن و آب جوشان بار کردہ و فیل ہاے مست و شیر و سگ آدم خواز حاضر ساخته حسن خان را با ہمراہان در پائے داراہا مثل بہ مثل جادادہ اول امر نمود کہ زنان و ناموس رفقاے برادر را موکشان با سرویات برہنہ آورده با اطفال خورد سال حاضر آورند - و در مقابل چشم محبوسان انواع بنی ناموسی و فضیحت کہ زبان قلم را بہ تصریح آن آشفا ساختن نہ اولین برہر آنها آورده از طفل شیر خوارہ تا زن صد سالہ بہ اقسام عذاب کشت - بعد از آن اول حسن خان را نزد شیر انداختہ فارغ ساخت - بعد یوسف ترک را با ہفت یار کہ درین کار مددگار بودند ہر یکی را بہ انواع العذاب بہ ہلاک رساند - اسیران باقی را کہ از ذہ صد نفر زیاد

جهان پر ذوق شد تاریخ فوتش
هم از ذوق جهان آرید بیرون
آه مظلومان چراغ کشته روشن می کند
اشک خونی رخنه در دیوار آهن می کند

ذکر سلطنت نظام شاه بن همایون شاه بهمنی

چون همایون شاه عالمی را از عذاب خود رهایی داده به مکانات
خانه عالم جزا رو آورده نظام شاه که هشت سال داشت بر تخت
نشاندند - و به سلطان نظام الدین شاه مخاطب ساخته زمام اختیار
سلطنت به موجب وصیت آن بد مال بدست مادر او که عورت عاقله
با هوش بود قرار گرفت - و خواجه جهان را وکالت و ملک التجار را
وزارت مقرر نمود - چندگاه از راه تقاضای سن سلطان را از حرم سرا
بر نیارنده مقدمات جواب طلب ملکی را بر کاغذ نوشته عرضی نموده
کامیاب جواب می گردیدند - بعد از آن قرار یافت که سلطان را روز
دیوان از محل بر آورده بر تخت نشانده وکیل و وزیر طرف یمن و یسار
ایستاده مقدمات ملکی را که اول از مادر سلطان جواب آن را حاصل
می نمودند به عرض رسانده سر انجام می دادند - و هر چند سعی
می نمودند که در تلافی ظلم پدر او کشیده در آبادی ملک و پرداخت
حال رعایای ستم رسیده پردازند - از آنکه عالمی سوخته ظلم و بیداد
همایون شاه بودند و سلطان به حد تمیز نه رسیده بود تعمیر دل های
خراب صورت نمی گرفت و زمینداران واقعه طلب اطاعت نه نموده ماده
شورش گردیدند - اول رای اورپه به اتفاق زمیندار تلنگانه بر ولایت

بعضی مجرم متهم را بند از بند جدا ساخته بخورد آن مظلومان می داد - از امرا و رعایا هر کرا نزد آن شقی رفتن اتفاق و ضرور می شد - بعد از بجا آوردن استغفار و توبه به درگاه الهی و رخصت حاصل نمودن از زن و فرزند نزد او می رفت - و هرگاه بلا آفت به خانه و کاشانه خود مراجعت می نمود عمر دوباره دانسته منسوبان او شادی می نمودند - چون آخر کار مفتقم حقیقی به فریاد مظلومان رسید - به اقسام مرض بد مبتلا گردید - و پسر هشت ساله خود را به اسم نظام شاه ولی عهد ساخت به قولی به همان مرض درگذشت و به روایت دیگر باز مریض گردید چون ستم او بر اهل حرم نیز زیاد بود و هیچ روز و شبی نه بود که یکی از خدمت معمل به خنجر بیداد او کشته نمی گردید یکی از خواجه سرایان با کنیز گرجی یا حبشی ساخته در ایام آه و ناله مرض ثانی غافل چنان چوبه بر سر او نواخت که مغز سرش از راه بینی بر آمد و این هلاک او باعث دفع ملال چندین هزار دل پر ملال گردید - و عالمی از وجود ناپاک او نجات یافت سه سال و شش ماه از آه دود مستمندان توشه بد نامی و سرمایه آتش جهنم اندوخته به مکان اصلی خود شتافت *

* بیت *

پنداشت ستمگر که ستم بر ما کرد

برگردن او به ماند و بر ما بگذشت

* بیت *

تاریخ مرگ او ذوق جهان یافته اند *

همایون شاه مرد و رست عالم

تعالی الله ز مرگ همایون

فائز؛ جدال و قتال به چرخ برین رساندند چه سرها که در آن دار و گیر
از تن جدا نه گردید و چه تن‌های دلاوران که در خاک و خون آغشته
نه شد *

ز بس کشته بر کشته افتاد مرد * به شد راه بسته بر راه نورد
تا آنکه هزیمت بر لشکر سلطان محمود افتاد و دکنی‌ها برای غارت
از سلطان نظام شاه جدا شده بر اردو و خرگاه لشکر مغلوب تاختند -
سلطان محمود پخته کار به رهنمائی نبرد آزمایان تجربه کار دست
از خیمه و بهیر برداشته خود را کنار کشیده بار دیگر سپاه متفرقه دل
باخته را فراهم آورده سرگرم جنگ ساخت - و یکبار غافل جلو ریز بر لشکر
نظام شاه تاخته چنان زد و خورد میان آوردند نزدیک بود که چشم زخم
جانی به نظام شاه رسد - درین ضمن فیل سکندر خان که مهره لشکر
دکن بود و با خواجه جهان عداوت هم چشمی داشت از قیرشست
سلطان محمود طرف لشکر خود برگشت و با وجود قائم بودن دیگر
سرداران و بجای بودن فوج سکندر خان سلطان نظام الدین را از بالای اسپ
در ربه‌ده ردیف خویش ساخته عیان از لشکر بر تافت - و این معنی
باعث شکست ناگهانی لشکر دکن و قوت غلبه فوج هند گردید - و تردد
خواجه جهان و استقامت دیگر پر دلان فائده نه بخشید - و تمام لشکر رو به
فرار گذاشته آنچه از لشکر خصم به غارت برده بودند مضاعف آن بلا گردان
جان خود واپس داده - یکه تاز رویه احمد آباد گذاشتند - و سکندر خان
سلطان را قبل از همه نزد مخدومه جهان والدۀ سلطان رسانده سزاوار آفرین
و تحسین گردید - خواجه جهان از عقب رسید نظر بر اختیار خود و حرکت
بیجای آن کاکای خفیف العقل و پاس آبروی سلطنت - درین باب املا
مصلحت و رخصت از ملکه جهان حاصل نه نموده سکندر خان را گرفته

اسلام با جمیعت تمام روانه شده اکثر بلاد را تاخت و تاراج نمود -
 نظام شاه را هر دو امیر صاحب اختیار با لشکر جرار همراه گرفته به قصد
 گوشمال کافران بد هکال بر آمدند - و زمینداران بد مال از شنیدن حرکت
 سلطان به قدم جرات تاده گروهی احمد آباد بیدر استقامت نمودند و بعد
 مقابله و مقاتله محاربه صعب به میان آمد و تردد نمایان شاه حبیب الله
 بن شاه خلیل الله و خواجه جهان که کافر بسیار را به جهنم واصل گردانیدند
 کار به هزیمت کفار انجامید و دست از تعاقب آنها برنداشتند تا آنکه
 ' پنج تنکه نقره پیشکش قبول نموده مامور گردیدند *

درین آوان خبر رسید که سلطان محمود خلجی فرمان روی مالوا
 با لشکر گران به قصد تسخیر دکن از آب نوبدا گذشته کوچ کوچ می آید -
 سلطان نظام شاه همراه هر دو امیر نامدار و دیگر امرای با وقار که ازان میان
 سکندر خان نام غلام ترک که کاکامی سلطان می شد بر فوج مقابل سلطان
 محمود روانه گردید - به قندهار نا رسیده لشکرها بهم دیگر مقابل شدند
 و صف کارزار آراسته شد - و سلطان با صغرسن ترکش و دیگر اسلحه بسته
 به دست یارچی همراهان بر اسب هموار جلد سوار شده شریک تردد
 کهن سالان گردید - و صدای دار و گیر به چرخ برین رسید - و سلطان
 در جولان دادن اسب مقابل حریف و حمله آوردن بر اعدا نصبت به دیگر
 هم نبردان به مدد شجاعت ذاتی هیچ کمی نمود آری * بیت *

بچه بط اگر شبینه بود * آب دریاش تا به سیفه بود

و از هر دو سو غلغلۀ کوس و کرنای رزم بلند آوازه گردید - از یک طرف آن
 نو نهال سلطنت و طرف دیگر شاه دیرینه سال به طمع تسخیر مملکت

مقید ساخت - همه غلامان به اتفاق بعضی دکنی ها نزد ملکه جهان
فراهم آمده نالاش نمودند که از سکندر خان بجز خدمت نیک به ظهور
نیامده سوای آنکه پسر شمارا بعد از ملاحظه اثر هزیمت از میان چنان معرکه
خطر جان به سلامت بر آورده نزد شما رساند تقصیر دیگر ازو سر نه زده
که سزاوار حبس باشد - اگر در مکافات حسن خدمت مقید ساختن او واجب
گردیده ملکه جهان نزد خود طلبیده به سزا رساند از آنکه خاندان بهمینه را
بغلامان موروثی الفت زیاد بود خصوصا عورات را که به کوکه و کاکلی اطفال
دل بستگی خاص می باشد - والدۀ سلطان را از شنیدن آن سخنان ابله
فریب رفت آمد و چشم پر آب نموده به تسلی غلامان پرداخته گفت که
وقت را به خاطر آورده مبرنمائید من به تلافی آن خواهم پرداخت -
خواجه جهان بر من مذکور اطلاع یافته از آنکه غنیم قوی پاشنه کوب تعاقب
داریت به توفیق پرخاش آن متوجه نه گردیده سکندر خان را نزد
ملکه فرستاد - چون خبر نزدیک رسیدن سلطان محمود افتشار پذیرفت
وحشت افزا تزلزل در دلها راه یافت عقل و هوش مردان کار
نماند - از آنکه ملکه جهان از طرف خان جهان گرانی خاطر بهم
ازو مصلحت نه پرسیده قلعه احمد آباد را به استصواب
از به ملوخان دکنی سپرده نظام الدین شاه را مع خزانه و جواهری
با خدمه محل همراه گرفته روانه فیروز آباد گردید - خواجه جهان
بانع آمده گفت که چنان قلعه قائم و پای تخت موروثی
از دیواره عار فرار بر خود قرار دادن خلاف داب سلاطین است
قا فراهم آوردن لشکر درینجا محصور گردیده در تدارک دفع خصم باید
کوشید فائده نداد - بعده که سلطان محمود رسیده در محاصره دو هفته

سال دریا خان عماد الملک برار فوت شد - و پسر او برهان عماد الملک در صغرسن قایم مقام گردید - و آ عادل خان نام را رکن السلطنت خود بموجب وصیت پدر ساخت - و آ عادل خان چنان مستقل در وزارت و نسق سلطنت گشت که به دستور بریدی و پهنیه بجای نام در سلطنت به برهان عماد الملک نه ماند - چون از قطب شاه در ایام محاصره احمد نگر عدم اعانت و اغماص به ظهور آمده بود ملا عنایت الله که از مجتهدان و پیشوایان گلکنده بود و با نظام شاه رابطه اتحاد داشت به میان آمده هر دو سلطان را در سرحد کلیانی باهم ملاقات داده از سر نو عهد و پیمان موافقت و رفاقت بلا نفاق بر وقت نموده دختر حسین شاه را به عقد قطب الملک در آوردند از آنکه حسین شاه وقت برداشتن محاصره راجه از اطراف احمد نگر کلیانی را قواعد راجه نموده بود - درینولا که هر دو باهم اتفاق نمودند برای تسخیر قلعه کلیانی به محاصره پرداختند - و از راه خام خیالی چنان باهم قرار دادند که اگر باز راجه و عادل شاه برای تسخیر قلعه لشکر کشی نمایند قطب الملک به مقابله عادل شاه پردازد - و دفع لشکر راجه به عهد حسین شاه باشد - اگرچه وزرا و ارکان سلطنت شریک این مصلحت دور از عقل نه گردیدند - اما از جباری حسین شاه به منع آن هم نه توانستند پرداخت - و همین که بمحاصره کلیانی پرداختند و ایام محاصره آن قدر به امتداد کشید - که به راجه خبر رسید - و فوجهای راجه و علی عادل شاه چون بالای ناگهانی رسیده به مدد محصوران قلعه پرداخته با هر دو لشکر هنگامه قتال و جدال به میان آوردند - و فوج برار

برآورد - و محصوران قلعه قابو یافته چون بالای آسمانی از قلعه برآمده هر طرف که مردم لشکر راجه سربر می آوردند زیر تیغ بی دریغ می آمدند - و هدف تیر و سنان می گردیدند - باقی برین قیاس باید نمود - و پسر راجه چار ناچار صلاح کار در کوچ و معاودت به ملک خود نموده دست از محاصره برداشت - و وقت رفتن چند پرگنه سر راه قطب شاهیه و عادل شاهیه و حسین شاهیه را تاخت نمود *

درین ضمن سوانح دیگر که به میان آمد به تحریر تفصیل آن قلم را رنجه نه داشته به خلاصه مطلب می پردازد که بعد محاربات بسیار که میان هر سه فرمانروا رو داد - و به خرابی ملک همدیگر کوشیدند - اسد خان لاری عادل شاهیه که از امرای هوا خواه هر سه پادشاه گفته می شد و دیگر امرای خیر اندیش قرار مصلحت و صلاح کار در آن دانستند که باهم عهد اتفاق و پیمان عدم نفاق بسته و لشکر فراهم آورده با اتفاق بی نفاق بر راجه بیجا نگر لشکر کشی نمایند - و در تلافی مضرتی که ازو به مسلمانان ولایت هر سه پادشاه رسید - کمر انتقام قائم به بندند - و خود را در خرچ خزانه و کوشش جانی و مالی معاف ندارند - چنانچه برای رفع نفاق سابق چاند بی بی دختر حسین شاه را که در عقل و دانایی و حسن تدبیر از خورده سالی مشهور گشته بود - به عقد علی عادل شاه در آوردند - و هر سه پادشاه به امداد تقویت اسلام بر آن کافر بد فرجام فوج کشی نمودند - و بعد محاربات صف ربا که در ذکر سلطنت عادل شاهیه به زبان خامه خواهد داد - نسیم قلم و نصرت بر لشکر اسلام وزید و چندگاه الکه پر وسعت دکن از تاخت و تاراج لشکر کفار محفوظ ماند - و حسین شاه از آن سفر به همدی و هم رکابی اجل خود را به احمد نگر

نیز به مدد عادل شاه به دعوائی خون خواجه جهان که باشا راجه به قتل
 رسانده بود رسید - درین ضمن روزی که از هر دو طرف مقابله و مقاتله
 صعب به میان آمد - باران بی هنگام به شدت بر لشکر حسین شاه که زمین
 آن هیاه بود بارید - و تیرو کمان و توپ خانه از کار تردد ماند - و عادل شاه
 قابو یافته به حمله های پیاپی فوج نظام شاهیه را هزیمت داد -
 و تمام توپخانه و کارخانه جات به دست مردم علی عادل شاه افتاد -
 و حسین شاه صرفه در جنگ و توقف نه دانسته پیغام صلح فرستاده تا رسیدن
 جواب از صدمات لشکر کفار به اضطرار تمام راه فرار اختیار نمود - و همه خیمه
 و خرگاه و مال و عیال لشکر به دست مردم فوج راجه و عادل شاهیه آمد -
 و حسین شاه از واهمه غلبه افواج خصم مصلحت در داخل شدن
 احمد نگر نه دانسته یکی از سرداران خود را به قلعه فرستاده صلاح کار
 دران دانست که خود را طرف قلعه جفیر و گلشن آباد رسانده به خیال
 آنکه در صورتی که لشکر راجه به محاصره احمد نگر آمده پردازد حسین شاه
 فوج و مصالح جنگ تازه فراهم آورده به مدد محصوران تواند پرداخت -
 و لشکر راجه خرابی بسیار از تاخت قصبه جات آباد و اسیر نمودن رعایا
 و فرزندان هندو و مسلمین و بی ادبی که در مساجد نمودند به مرتبه
 رساند که علی عادل شاه از رفاقت راجه نادم گشته ترک رفاقت نمود -
 اما افواج راجه بار دیگر آمده احمد نگر را محاصره نمودند - از اتفاقات
 در مکانی که لشکر فرود آمده بود باوجود نشان رسیدن سیل نه بود و ملاحظه
 فرول باران به شدت در شروع ایام بارش نه داشتند - چنان باران به شدت
 سه شبانروز بارید که تمام لشکر راجه از رسیدن سیل های کوه ربای اطراف
 دوه غرق بحر فغا گردید - و کمفر کسی جان و مال به سلامت نه توانست

ملک نظام شاهیه نمودند - و بعد معاربات و خرابی زیاد که به ملک و مال رعایا رسید و به تحریر تفصیل آن سوانح نمی پردازد - مادر سلطان با عادل شاه صلح نموده باهم قرار دادند که به اتفاق ملک بوزار را که به سبب تسلط وزیر خلل تمام در تمام نسق سلطنت آنها راه یافته بود فتح نموده میان باهم قسمت نمایند - و ابتدا شروع به تاخت و تاراج اطراف نموده مراجعت نمودند *

درین ضمن چون تسلط منصریان والدۀ سلطان از حد گذشت و حال سپاه و رعایا تنگ گردید - و هیچ احدی را یارای عرض نه بود و اگر به عرض می رساندند محمول به غرض و آن کس مغضوب می گردید - تا آنکه بعضی مقربان سلطنت مثل قاسم بیگ حکیم و شاه جمال الدین و شاه احمد و مرتضی خان در خلوت به عرض می رساندند که هر چند در حق والدۀ سلطان حرف شکوه بر زبان آوردن از پاس ادب دور است - اما ملک از دست می رود - و آخر کار از دست ندامت فائده نه دارد - سلطان گفت مرا چه یارا و چه مجال که با والدۀ خود طرف توانم شد - مگر شما تمهید و تدبیری به کار برید - ارکان سلطنت گفتند که اگر خلاف مرضی سلطان نباشد ما علاج می نمایم که دست مادر سلطان را از امور ملکی کوتاه سازیم - و سلطان بدان مصلحت هم دستان شد - و قرار دادند که فرهاد خان و حبش خان و اخلاص خان که هر سه حبشی صاحب اقتدار بودند - و در خلوت اندرون و بیرون راه داشتند باتفاق بعضی خواجه سرا در محل در آمده خونده همایون را از محل بر آورده جای محفوظ نگاه دارند - و چوکی مردم خاص اطراف به نشانند - همین که به قصد آن تدبیر از خدمت سلطان مرخص شدند - و دوسه ساعت

رساند - و بعد یازده روز از افراط شرب مدام و مباشرت محبوبان سیم اندام به دام موعود در آمد - سیزده سال علم جهان بانی بر افراشت * بیت *

درین دیر فانی که آرام دید که بود آنکه جاوید ازو گام دید

چهار پسر و چهار دختر ازو ماندند - از آن جمله مرتضی شاه و برهان شاه و نظام شاه و چاند بی بی از یک مادر اند که از نسل قراقوی ترکان و سلسله پادشاهان آذربایجان خود را می گرفتند *

ذکر سلطنت سلطان مرتضی شاه نظام الملک بحری واسطه چهارم

در سنه ۹۷۳ نه صد و هفتاد و سه مرتضی شاه نظام الملک که پدر و بی عهد ساخته بود بر تخت احمد نگر جلوس نمود - و به دستور جد و پدر خطبه موافق مذهب تشیع خواندن فرمود - و در احترام علما و فضلا و سادات می کوشید - خود کمتر در امور ملکی دخل می نمود - به قول محمد قاسم فرشته که ابتدای شباب نوکر مرتضی شاه نظام الملک بود همه بددوست و نسق ملکی را به خورده هایم و والد خود و قاسم بیگ حکیم امور ملکی را سرانجام می داد سپرده بود - تا آنکه به مرور ایام خورده هایم چون همه اقطاع خوب را به عین الملک و تاج خان و غیره برادران و خویشان و اعتبار نام خواجه سرای خود داده در تقویت آنها می کوشید - آنها دست تطاول به مال و حال رعایا که فی الحقیقت ماده شکست و خرابی ملک است دراز نمودند - و خلل در انتظام سلطنت راه یافت - و عادل شاه و دیگر مدعیان دولت طمع در تسخیر

بود وقت شب بخانه رفیع الدین پسر شاه طاهر فرستاد و هفت هشت
امرا اتفاق نموده راه احمدآباد گجرات اختیار نمودند - خونده همایون
چند نفر فهمیده کار و خواجه سرایان محرم را برای فهماندن و تسلی آن
جماعه با پنجه قول و عهد روانه نمود - اخلاص خان و حبش خان مراجعت
نمودند - بعد نزدیک رسیدن به آب نریدا چند نفر دیگر نیز خود را
به خدمت خونده همایون رساندند - الا قاسم بیگ حکیم *

گرفتند بعد رسیدن احمدآباد کسان محرم را برای طلب صندوقها
از نزد رفیع الدین فرستاد - بعده که صندوقها رسیدند مهر آن را ملاحظه
نموده و نمودند - همه جنس برآمد الا صندوقچه و خریطه جواهر و مروارید
که دران نیافتند و دانستند که به تصرف امانت دار در آمده - اذ کشید
همان ساعت تپ کرده مریض گردیده در چند روز از آن غم هلاک گردید *

باز که تسلط مادر سلطان و خویشان از حد تجاوز نمود - واحدی را
مجال حرف زدن نه ماند - سلطان که از خطای سابق مدام دست تاسف
می مالید آخر کار به واسطه حبشیان مادر خود را مقید نموده بی دخل
ساخت *

از نقلهای غریب آنکه کشور خان نام امیر صاحب فوج از مدت
طریقه بغی و سرکشی اختیار نموده قلعه دهارور بنا گذاشته نظام شاهانه
را ملجا و حاکم نشین خود ساخته پرگنات اطراف را تاخت می نمود -
و سلطان برو مهم نموده بعده که نزدیک قلعه رسید - هرکاره های کشور خان
خط آن نمک بحرام آوردند - سلطان و نموده همین که دو سه سواران
خواند دانست که هبارت و مضمون نالائق و لغو نوشته باتی نوشته را
ناخوانده پاره نمود - قسم شدید بر زبان آورد که تا قلعه را نه گیرم و کار این

نجمی نه گذشته بود که مادر سلطان مرتضی شاه را یاد نموده به ناکید طلبید - از ناکرده کاری چنان به خاطر رسید که از جای افشای راز شده و مادر مرا برای تهدید و مقید ساختن طلب داشته ترسان و لرزان و رنگ رو باخته داخل محل شد - و همین که با مادر چار چشم گردید عجز گنان به فریاد در آمد که مرا درین کار تقصیر نیست فلان فلان درین مصلحت اتفاق دارند - ازین کلمات و نصوصی کلام و تغییر رنگ رو - مادر سلطان نظر بر تسلط خود و ناخوشی امرا دانست که در حق او تمهید به کار برده و کچه همه گل کرد - بعده دیوان نموده عقب پرده نشسته حکم احضار امرا کرده اول فرمود - شاه جمال الدین را که بانی فساد این کار لو را می دانست مقید ساخته جاگیر او را تغییر نمایند ازین شهرت هر یکی به فکر مآل کار خود افتاده به دفع الوقت پرداخته در دیوان آن روز حاضر نمی شدند - و چندی اتفاق نموده با فوج و علم نقاره گنان از شهر بر آمده ماده فساد عدم اطاعت مادر سلطان گردیدند - خونده همایون مقوم گردیده به فکر اصلاح کار افتاده قاسم بیگ را به اظهار مهربانی و بی تقصیری او به تسلی تمام برای مصلحت کار نزد خود طلبید - و دیگران را نیز پیغام استمالت نمود - و قاسم بیگ حکیم خواست نزد مادر سلطان برود دیگران مانع آمده گفتند که تو مرد حکیم باشی بازی زنی خورده فریفته کلمات ابله فریب او گردی - فی الحال به تقاضای وقت این زن به استمالت ما می کوشد - آخر در انتقام کشیدن تقصیر نه خواهد نمود - قاسم بیگ گفته آنها را قرین مصلحت دانسته به عذر و عده جواب داده فرزندان خود را مع تابعان دیگر از شهر بر آورد - دوسه صندوق مالیت را که از جواهر و مرمع آلات با حاصل ایام وزارت در آن

ملهم از جانب الهی شده‌ام و بدان جرأت یورش نمودن غرابت تمام دارد - آری *

سلاطین که کشور کشائی کنند به ترفیق حق پادشاهی کنند
 چو سازند اعلام همت بلند به بندگان خلقی به خم کنند
 بهر سو که تازند بهر سستیز بر آرند از عالمی رستخیز

بعد از فراغ تسخیر قلعه خبر رسید - که عادل شاه از شنیدن متوجه شدن مرتضی شاه به مهم تسخیر قلعه ده دوازده هزار سوار به سرداری عین الملک برای تاخت و تاراج ملک نظام شاهیه تعیین نمود - سلطان عجلاناً خواجه میرک خانی را با فرهاد خان و اخلاص خان مع شش هزار سوار به طریق ایلغار برای مقابله عین الملک روانه ساخت و خود نیز از عقب روانه گردید - بعده که مقابل عین الملک رسیدند کار او را ساختند - و سه امیر همراه او دستگیر گردیدند - و سلطان باز برای تدبیر و تادیب عادل شاه مجلس کنگایش آراست - و هر یکی موافق عقل خود حرفی می زد - و سلطان قبول نمی نمود - چون در همان ایام قطب الملک خود را به موجب طلب نظام الملک رسانده بود یکی از معرمان سلطان ظاهر ساخت که شاه ابو الحسن از امرای عادل شاهیه بدین درگاه رو آورده التماس دارد که من هم خود را از جمله بندهای هواخواه این درگاه می دانم - امیدوارم که از زمره دائره معرمان داخل کنگایش باشم - سلطان را التماس او پسند آمد - از روی لطف طلب فرموده حکم آمدن در خلوت و داخل مصلحت نمودند - ابو الحسن بعد دخیل گشتن در مصاحبت به تمهید کلام و حسن تقریر و تقریب سر رشته سخن را به جای رساند - که عداوت عادل شاه به مراتب به از محبت نفاق آمیز قطب الملک

نمک حرام را نه سازم از اسب فروز نیایم و مقابل قلعه رسیده حکم محاصره و بستن مورچال نه فرموده دست به فاتحه یورش برداشت - هرچند که امرا التماس نمودند که این طریقه قلعه گیری نیست بلکه موافق عقل نسبت به سلاطین و همه ذی عقل ناپسندیده و خلاف رای ضائب است - در جواب گفت که من از طرف پادشاه بادشاهان ملهم و ماذون به یورش و فتح این قلعه شده ام و کوش به حرف هیچ کدام نه نموده حکم یورش نمود - تا آنکه مقربان به التماس تمام زره و جوشن پوشاندند - و فاتحه خوانده جلوریز مقابل دروازه قلعه تاخت آوردند - و از بالای قلعه گوله توپ و تفنگ و سنگ و تیر چون قطرات بطرات و تگرگ و ژله می بارید - و اسب و فیل و آدم ضائع می گردیدند - و سلطان اصلا اندیشه نا نموده مردانه به اظهار جلالت تمام قدم پیش می گذاشت - و همت بر تسخیر قلعه گذاشته مردم را در دل دهی ترغیب می نمود - و گوله و سنگ به جوشن و پیواهرن سلطان رسیده کارگر نمی گردید - تا آنکه به تفاوت چهل پنجاه قدم از دروازه رسیدند - درین ضمن یک بارگی صدای توپ و تفنگ و باریدن سنگ و آتش بالکل بر طرف شد - و مردم را گمان شد که محصوران فکر خواستن امان دارند - یا به فکر و تدبیر دیگر افتاده اند - آخر کار دیدند که اصلا صدای و ندای ظاهر نمی شود - و اثر حیات انسان پیدا نیست - دروازه به تدبیر و نموده به خاطر جمعی به قلعه در آمدند - دیدند که تیری به کشور خان رسیده و مرده افتاده ، هیچ احدی دیگر از زنده و مرده دران قلعه پیدا نیست - بر قبول این حکایت عقل را تردد است اگرچه کشته شدن کشور خان از رسیدن تیر اجل و بدر رفتن مردم دیگر تاویل می توان نمود - اما گفتن سلطان که من

به عرض نظام شاه رسید - و به تجویز شاه جمال الدین انجو که در همان ایام خلعت و کالت سلطنت یافته بود شاه احمد و سید مرتضی خان و خواجه میرک و غیره با جمعی از سادات برای تنبیه کفار فرنگ و تسخیر قلعه‌جات آنها که از چهارده پانزده گروهی بقدر سورت تا یک صد و ده گروه طول قلعه ۱ بسی و دمن و غیره پانزده شانزده قلعه دار در عرض همه از کفار دریا تا پای کوه بگلانه زیاده از یک گروه تا یک و نیم گروه مسافت ندارد روانه ساختند - بعده که فوج نظام شاهیه به پای قلعه دمن رسید و کار محاصره بعد امتداد ایام بجای انجامید که فرنگی‌ها متوهم گشته به رساندن زر سید مرتضی خان را از خود ساخته با چند امیر نامی دیگر به دام طمع در آوردند و تمام روز از هردو طرف به زدن گوله توپ و تودد قلعه ستانی می گذشت و شب از مورچال طرف بعضی امرا ذخیره بالای قلعه می رسید - قضارا دو نفر نامی به اسم شمشیر خان و رستم خان که با فرنگ ساخت نه داشتند در ظلایه قلعه به دست مردم فرنگ افتادند و به اسیري بالای قلعه بردند - آنها فی الجمله زبان فرنگ می دانستند خود را از هواخواهان را نموده گاه گاه سنگ و بندق از طرف مردم قلعه بر لشکر نظام شاهی می انداختند - و شب همراه مجرانیان در مجلس فرنگی‌ها حاضر می شدند - شبی ۲ کپتان به پیشگران خود می گفت که همه سرداران آن طرف را از خود راضی نمودیم مگر خواجه میرک که از طرف او وسواس باقی است خبردار باید بود - هردو جوان که زبان می فهمیدند شنیده بر سر کار آگاهی

۱ - مراد مصنف از این لفظ واضح نیست ممکن که به بلی یا بسین باشد *

است و عادل شاه که هرچند که در ظاهر به سبب تقاضای امور ملکی و راه نمائی بدخواهان هر دو طرف عداوت می ورزد - اما بر وقت آبروی خود و سلطان را جدا نمی داند - و خطی که قطب شاه در باب نظام شاه به عادل شاه نوشته بود - و همراه داشت بر آورده به دست سلطان داد - و گفت پدر شما تا روزی که با عادل شاه عداوت به گفته صاحب غرهان ورزید - خمار آن کشید - بعده که رابطه محبت و وداد به میان آورد آنچه در عالم دوستی و اتفاق در تئیه راجه بیجا نگر خدمتی که از او به ظهور آمده تا قیامت بر صفحه روزگار و در تواریخ یادگار خواهد ماند - و امرای دیگر مدد قول او گشته رای سلطان را چنان از طرف قطب شاه گرداندند که همان روز حکم اخراج و غارت لشکر قطب شاه نمود - قطب الملک اطلاع یافته پاس آبروی خود در آن دانست - خود را با جان سلامت به پای تخت خویش رساند - و بلا توقف سوار شده بدون آنکه همدملان دیگر اطلاع دهد راه گلکنده اختیار نمود فوج نظام شاه تعاقب نموده بهیو و فیلان و خزانه هرچه به دست می افتاد به غارت می بردند - بعده که تعدی فوج نظام شاه از حد گذشت عبد القادر پسر قطب الملک که در شجاعت و تهوری شهرت تمام داشت - و بعضی ارکان دولت از طرف او قطب شاه را بد مظنه ساخته بودند - درین وقت به عرض رساند - که بی اعتدالی فوج نظام شاهیه از حد گذشته - اگر حکم فرمایند آنها را گوشمال دهم - قطب الملک در آن وقت شنیده نا شنیده انکاشته جواب نه داد - اما بعده که به گلکنده رسید - پسر را در یکی از قلعهها محبوس ساخت - تا آنکه در آنجا در گذشت و به روایتی مسموم گردانید - و در همین سال خبر فساد و مردم آزاری فرنگیان کنار ساحل رپودنده چپول

اختیار سلطنت کشیده و در همه امور کلی و جزئی سلطان برهان دخل نمی توانست نمود - لهذا این معنی را مرتضی شاه دست آویز ساخته بعد فوج کشی طرف برار مصحوب ملا حیدر کاشی به تغال خان پیغام داد که اگر اختیار سلطنت به برهان عماد الملک وا گذاشته دست از دخل امور ملکی کوتاه نماید بهتر و الا ندامت خواهد کشید - بعده این پیغام که به تغال خان رسید و شمشیر خان پسر خود که در شجاعت و تهوری خود را رستم دستان می دانست مصلحت نمود - او در جواب پدر گفت اصل مطلب نظام شاه تسخیر ملک است این پیغام را دست آویز ساخته و ما از طرف لشکر و خزانه و شمشیر چه کمی داریم که مغلوب او گشته ملک به او بسپاریم - بعده که ملا حیدر با جواب عدم اطاعت مراجعت نمود از هر دو طرف کار به لشکر کشی منجر گردید - و چنان مصاریفات جهان آشوب مکرر به میان آمد چند سردار نامی کشته شدند و چند هزار نفر از لشکر هر دو طرف هدف تیر و سنان و علف تیغ گردیدند آخر هزیمت بر فوج برار افتاد و دو صد و هفتاد فیل با غنیمت بسیار دیگر به تصرف نظام الملک در آمد و مرتضی شاه به تعاقب فوج هزیمت خورده افتاد و به قصد دستگیر ساختن تغال خان پاشنه کوب می رفت و بهیر و اسمیه و شتر و گاو پرا از بار بی شمار به دست مردم نظام شاهیه می افتاد تا کار به جای رسید که نزدیک بود همه سرداران برار به تراکم اشجار دستگیر فوج نظام الملک گردند - درین ضمن میر موسی نام مازندرانی که از سادات خاندان مشهور بود پیش سوارچی نظام شاه آمده گفت ! دراهی دوازده امام است که بدون آنکه دوازده هزار هون

یافتند و حقیقت به پارچه کاغذ نوشته طرف مورچال خواجه میرک رفته بر تیر بسته انداختند - و قصد فرود آمدن خود به تعیین راه دران درج نموده طلب ریسمان و کمند نمودند - و وقت شب که مدد ریسمان و کمند ازان طرف هم شد فرود آمده به لشکر اسلام پیوستند - و آنها را برای ظاهر ساختن احوال مردم اندرون و بیرون قلعه نزد نظام الملک فرستادند - بعده که سلطان از زبان هر دو نفر بر حقیقت اطلاع یافت چون سلطان قبل از آن از شاه جمال الدین که اکثر کارها را به خواجه میرک وا گذاشته خود در عیش مشغول می بود خار خار سوء مزاج داشت - از آن روز زیاده درباره شاه جمال الدین این معنی را دریافته استعفاى وکالت نموده بدون اطلاع سلطان روانه احمد نگر گردید - نظام شاه نظر بر نفاق چاکران حکم ترک محاصره قلعه نموده روانه احمد نگر گشت - بعد رسیدن آنجا منصب وکالت به خواجه میرک فرموده شاه جمال الدین را مع مال و عیال از شهر اخراج کرده روانه برهان پور نمود - و خواجه میرک را مخاطب به جهانگیر خان مدار علیه سلطنت به استقلال ساخت - و از حسن تردد آن وزیر بی نظیر نسق تمام در امور ملکی و مزید آبادی رعایا پدید آمد - و بعد از قرار مصالحه به عادل شاه عهد و پیمان تازه به میان آمد - چون سیل تسخیر برار در دل نظام الملک جا گرفته بود و نیز انتشار یافت - که بعد وفات دریا عماد الملک که برهان و ابراهیم نام از دو پسر خورد سال مانده بودند و برهان را ولی عهد ساخته حواله قفال خان که وکالت سلطنت به او تعلق داشت نمود - و او برهان عماد الملک را در کنار بقل گرفته نشست و در اجرای ملکی می پرداخت - بعده که برهان عماد الملک به حد تمیز رسید باز قفال خان دست او از

با صواب مشتمل بر این که من و تمام تعلقه غلام تصدق و پایند از بندهای آن جناب ام هر کرا تعین فرمایند حواله نماید چون ایام محاصره به امتداد کشید - درین ضمن خبر تولد فرزند در خانه نظام شاه رسید از آنکه از مدت سلطان در آرزو و انتظام مزد قدم فرزند می گذشت خواست بلا توقف روانه احمد نگر گردد - جهانگیر خان مانع آمده التماس نمود که درین یک دو هفته اگر قلعه مفتوح نه شود سلطان مختار است و در همان هفته تدبیری به کار برده با جمعی تجار که در قلعه آمد و رفت داشتند به انواع وعده و قبول رعایت نقد و جنس ساخته معرفت آنها دروازه بانان را راضی نمود که روز پورش بر قابوی وقت دروازه وا نمودند و قبال خان را با برهان شاه و شمشیر خان به دست آورده به یکی از قلعه های تعلقه خود فرستاده محبوس ساخت - از اتفاقات یا به اشارت نظام الملک خانه که دران محبوس ساخته بودند بر سر محبوسان فرود آمد و همه یک جا به خواب مرگ هم آغوش گردیدند - و نام و نشان بیشتری از سلسله عماد الملک به روی زمین نه ماند *

بعده متوجه تسخیر احمد آباد بیدر که در تصرف بریدی ها بود گردید - درین حالت خبر رسید که محمد شاه حاکم برهان پور یکی از پسران دایه نظام الملک را به نام نواسه و نیپره عماد الملک شهرت داده به حجت وراثت ملک به سلطنت برداشته و فوج خود همراه کرده روانه ایلچپور نمود - منصوبان نظام الملک عریضه مشتمل بر طلب نظام شاه نوشته این بیت در آن درج نمودند *

سرفتنده دارد دگر روزگار همین است او را شب و روزگار

برای ائمه طاهریں به من دهی قدم پیش گذاری - سلطان به جهانگیر گفت که دوازده هزار هون حاضر سازند و فیل را استاده نمود - جهانگیر خان به عرض رساند که دوازده هزار هون در رکاب خرچ بهیاه حاضر نیست - هرچند ارکان دولت میر موسی را فهماندند که تا فردا بلکه تا شام زر مطلوبه ترا سرانجام می دهیم یا آنکه جواهر و فیل نزد او می گذاشتند اصلاً قبول نمی نمود و سلطان ناچار از فیل فرود آمد و شکار مغلوب گشته او از دست رفت و سید تا که جواهر و فیلان و اسبان به قیمت خاطر خواجه نه گرفت دست از مقصدیان برنداشت - بعد از تغال خان خود را به پناه فرمان روی برهان پور رسانید و نظام شاه تعاقب کزان تا سرحد خاندیس خود را رسانده به محمد شاه حاکم آسیر نوشت که او را در ملک خود نزد خود جا نه دهند - بنابر آن تغال خان باز خود را به راه دیگر به برار رساند - قلعه نرناله و کاول که تا آن روز به تصرف منصوبان او بود ملجاً و پناه خود ساخته عرضه داشت به محمد اکبر پادشاه نموده در آن درج نمود که این بد مذهبان باهم اتفاق نموده به استیصال من کمر بسته اند - امیدوارم که لشکر برای خلاصی من از دست اینها تعیین شود و مرا به جرگه بندهای آن درگاه و ظل مرحمت خود در آرند تا رسیدن جواب تغال خان و شمشیر خان پسر او در نرناله و کاول معصور بودند و نظام الملک در پای قلعه فرود آمده همت بر تسخیر هر دو گماشته پورش های صعب می نمود - تا آنکه از نزد محمد اکبر مصحوب ایلچی حکم رسید که تغال خان از بندهای درگاه ماست ملک برار تعلق به بندهای ما دارد متعاض احوال او نه شوند نظام الملک به مصلحت کارپردازان ایلچی را به رعایت مهمان داری و رساندن نقد و جنس معقول راضی ساخته جواب

خود در آرد - چنانچه آخر این مضمون به شهادت و اتفاق شاه میرزا گوش زد سلطان مکرر نموده توجّهات نظام شاه را به کم توجهی مبدل ساخت - تا آنکه روزی سلطان به طریق تحقیق و دریافت استمراج و مصلحت به چنگیز خان گفت - که دل ما ازین جا گرفته اگر شما را در برار گذاشته خود به پای تخت خود به رویم یا به قصد تسخیر بیدر پردازیم چه مصلحت می دهید - چنگیز خان در جواب النماس نمود اگرچه برای بندوبست ملک تازه به تسخیر در آمده ماندن سلطان بهتر است اما مرضی پادشاه باشد این غلام را درین جا گذاشته خود بدولت تشریف برند - ازین جواب گفته شاه میرزا و صاحب خان نزد سلطان سکه زد شد - و روز به روز شعله امروزی صاحب خان زیاد می شد - تا آنکه چنگیز خان از غصه مریض گردید و در ایام مرض سلطان او را از فرستادن و خوردن بیالّه زهر معکوه و مجبور ساخته مسموم نمود - و او بر پارچه کاغذ حقیقت بی تقصیری و حسن عقیدت و فدویت خود و عناد صاحب خان و دم کشی شاه میرزا نوشته حواله یکی از مصاحبان و معرمان سلطان نمود - و سلطان را بی تقصیری او و عناد ورزیدن صاحب خان و شاه میرزا محقق گردید - و به خطای خود تاسف بسیار نمود - اما چون با صاحب خان محبت بافراط داشت - ماده^۱ بیشتر طرف شاه میرزا ریخت و فرمود او را از لشکر اخراج نمایند *

بعده به مرور ایام چنان تغیر در وضع سلطان از اثر جنون بهم رساند - که خود را به احمد نگر رسانده روزی مجمعی ساخته سید فاضلی نام را وکیل السلطنت نموده به حضور ارکان دولت بسید قاضی گفت که دل من

نظام شاه متوجه برار گشته که فوج عماد الملک جمعی را شکست داده
متوجه برهان پور گردید - محمد شاه اطلاع یافته خود را به قلعه آسیر رساند
و فوج نظام شاعیه در دامن کوه آسیر فرود آمد - هر روز لشکر فاروقی
از قلعه آسیر بر آمده بر سر فوج نظام شاه تاخت و تاراج می آوردند
و از هر دو طرف جمعی کشته و زخمی می گردیدند - چنگیز خان نام
که سپه سالار نظام الملک بود در مقابل فوج خاندیس تاخته تردهای
رستمانه می نمود - و از تاخت های پیاپی که چندین معمورها را ویران
مطلق نموده عرصه بر محمد شاه تنگ آورد و آخر مردم اعیان را در میان
انداخته ده لک مظفری که مراد از ده لک تنگه باشد و دوازده آنه
هر تنگه می شود قبول نموده نظام شاه را از الک خاندیس بر آورد -
بعد رسیدن برار شاه میرزا اصفهانی از طرف عادل شاه با نامه مبارک باد
تسخیر برار و تولد فرزند رسید - میان او و صاحب خان که جوان امرود
و مقبول و معشوق نظام شاه بود محبت تمام بهم رسید و از آنکه صاحب خان
پسر مرغ فروش گفته می شد و میان اجلاف نشسته شراب می خورد
و هرزه گردی می کرد - و چنگیز خان به موجب اشاره سلطان او را گوشمال
زیاد می داد - ازین ممر صاحب خان از چنگیز خان آزاده می بود -
در فکر آن افتاد سخنان عداوت آمیز در ماده چنگیز خان به اتفاق شاه میرزا
ایلچی در خدمت سلطان گفته او را از پایه اعتبار اندازد - و شبها باهم
نشسته شاه میرزا را از قواضع جواهر و دیگر تحف با خود رام می ساخت
و به قریب می گفت با این همه عنایات سلطان که در حق چنگیز خان
مبدول می گردد - آثار نمک حرامی ازو به ظهور می آید و می خواهد
سلطان را روانه بیدر و احمد نگر ساخته خود در برار مانده ملک را به تصرف

غائبانه مفتون آن دختر گردیده به پدر او برای خواستگاری آن پیغام فرستاد - آن سید نظر به بدنامی حسب و نسب و افعال سابق و لاحق او از قبول ابا نمود - و گفتگوی تعدی او به جای رسید که جمعی را همراه برادر آن دختر داده فرمود از خانه او کشیده بیارند - پدر دختر به جنگ پیش آمده شهید گردید - و دیوار خانه شکسته دختر را کشیده به بی حرمتی آوردند - بعده به همین سبب با قوم غریب که مراد از قوم عرب و عجم باشند عداوت شدید بهم رساند *

چنانچه با حسینی نام مغل نزاع پرخاش آمیز به میان آمد - و گفتگو به قتال و تعیین فوج بر حسینی کشید - از آنکه حسینی شجاع و تیر انداز بی بدل بود - چنان بر پیشانی فیل صاحب خان زد که به شقیقه او رسیده تا سوار غرق شد - و فیل برگشت و همراه او تمام فوج رو به فرار نهاد - حسینی با جمعی که به او رفیق شده بودند تعاقب فوج صاحب خان نموده به خاص باغ رسانید صاحب خان از زبان سلطان حکم قتل عام غریبان به سردار آن لشکر رساند - از جمله چند دفعه مغل کشتی که در دکن شده یکی این دفعه بود - و همه دکنی و حبشی که از مدت قشقه خون غریبان بودند اتفاق نموده شروع به مغل کشتی نمودند - سید مرتضی و میرزا محمد تقی و امین الملک نیشاپوری دو سه هزار سوار فراهم آورده سوار شده از ملاحظه جان خود و قصد دفع مضرت قتل غریبان متوجه دکنی ها گردیدند و شور و غلغله عظیم برپا شد به سلطان خبر رسید برای تحقیق سبب آن سراسیمه گشت - درین حالت صاحب خان رسیده ظاهر ساخت که غریبان به اتفاق مرئی های خود فراهم آمده به قصد فاسد کمر بسته اند می خواهند سلطان را دستگیر سازند و یکی از پادشاهزاده ها را از

از کار و بار دنیا بسیار گرفته و از من واقعی غور و اجرای امور سلطنت نمی شود - و عدل بجای ظلم و ظلم بجای عدل به ظهور می آید و من می خواهم بار دوش خود بر گردن سید قاضی انداخته خود منزوی بوده چند روز فارغ از کشاله روزگار زندگانی نمایم - لهذا تمام اختیار و باز پرس روز جزا به عهد سید قاضی می گذارم باید که همه اطاعت نمایند آنچه بسیار ضرور دانید به تحریر آن مرا آگاهی دهید - و دست سید قاضی گرفته گفت - ترا و کارهای ترا که در حق کافه رعایا از تو بظهور آمد به خدا که باز گشت همه به اوست سپردم - و امین الملک میرزا محمد تقی و قاسم بیگ را که از حق پرستان نیک سرشت بوده اند در مصلحت امور سلطنت ممد و معاون سید قاضی ساخت و خود در قلعه جای خلوت اختیار نموده منزوی گردید - و چندگاه سوی صاحب خان و هدیه سلطان منکوحه سلطان دیگران را در خلوت بار و راه نه بود - آخر هدیه سلطان را هم از آمدن در خلوت ممنوع ساخته از خود جدا گردانید - اما باوجود گذشت از حکمرانی و امور جهان بانی و همدم محکوم جانی طاقت مفارقت صاحب خان بد مآل با آن همه که ازو به ظهور آمده بود نیاورده او را مازون گردانید که هرگاه خواهد می آمده باشد چون بغیر از صاحب خان بد اصل دیگری را بار در خلوت نه مانده بود و ازو بر مردم جور و تعدی بسیار به ظهور می آمد کار به جای کشید که هر جا پسر و دختر مقبول می شنید به ظلم و تعدی کشته می طلبید - محمد نصیر نشانندی دختر جمیله داشت - و مهدی نام پسر ناخلف او از پدر آزاده شده آمده نزد صاحب خان نوکر و مصاحب گردید - روزی در خلوت آن قدر تعریف حسن و جمال خواهر خود مذکور نمود که صاحب خان

حواله صلابت خان نمودند - صلابت خان که او هم مامور و ماذون به رفتن اندرون نه بود قابو بسته وقتی که صاحب خان حاضر نه بود همراه طعام خاصه بی اذن خود را اندرون رساند به آواز بلند شروع به دعا و ثنا نمود - سلطان به انداز کلمه و کلام و خلاف دستور آمدن او دانست که حادثه و بلیه عظیم رو داده و به استفسار احوال پرداخت - صلابت خان عرشی و التماس امرا و غریبان گذرانده زبانی هم آنچه دانست گفت سلطان بعد اطلاع یافتن برون مقدمه بر آشفته همان صلابت خان را برای زجر و مانع آمدن آن بدرگ کم ظرف مامور نمود - صلابت خان وقتی رسید که صاحب خان در کوچه و بازار استاده در جست و جوی غریبان تاکید تهدید آمیز می نمود - صلابت خان رسیده دست صاحب خان را به سختی و درشتی گرفته ابلاغ حکم نموده به زجر بر گرداند - بعد ازان اعداوت شدید با صلابت خان بهم رسانده در فکر قطع شجر حیات او افتاد - از آنکه رشقه محبت آن بد اصل در دل سلطان به مرتبه قائم گشته بود که به هیچ وجه در طرف و مدعی شدن با او جان و آبروی دیگران بحال نمی ماند صلابت خان صرفه مال کار در ماندن نه دانسته - فرار نموده راه بیجاپور اختیار نمود - سلطان خبر یافته او را به دلاسا طلب داشته بر پایه مراتب او افزوده سرفروخت ساخت که مراد از بخشی باشد - و جماعه خاص خیل را نیز محکوم او گردانید تا صاحب خان بحال او مضرت نه تواند رساند *

دربین اوان بعضی اهل غرض شکوه خیانت سید قاضی و منصوبان او به آب و تاب خاطر نشان پادشاه نمودند - سید قاضی را معزول نموده به جای او اسد خان ترک را به صلاح و تجویز صلابت خان که در آن صلاح

قید بر آورده به سلطنت بردارند - از شنیدن این کلمات بر آشفتہ فرمود که
 بزنند آنها را و از ملاحظه جان خود فیل طلبیده از اعتکاف خانه بر آمده چتر
 بر سر گرفته سوار شده رو به میدان آورد و رستخیز عظیم برپا شد - سید قاضی
 به اتفاق دیگران به سرفران غریبان پیغام رساند که حقیقت را قسمی
 به خاطر نشان پادشاه نموده اند که پادشاه خود بر آمده فی الحال
 تقاضای وقت آن است مقابل پادشاه شمشیر نه کشیده به جای خود روید
 بعده که حقیقت خاطر نشان پادشاه شود تلافی خواهد شد - ازین پیغام
 مرتضی خان و دیگر امرا هر یکی عنان اسب گردانده به خانه‌هایی خود
 رفتند - و بعضی از اسپان فرود آمده آداب سلام بجا آوردند - اما صبح ناشده
 بسیاری که سرانجام باربرداری و سواری ناموس همراه گرفتن داشتند
 از شهر برآمده راه گلکنده و بیجاپور اختیار نمودند - و جمعی که سرانجام
 استطاعت برآمدن نه داشتند دل به قضا نهاده در گوشه و کنار پنهان
 می شدند و صاحب خان برای جست و جو و پیدا نمودن و به زیر تیغ
 آوردن آنها منادی فرموده هر جا می یافت به مرگ هم آغوش می ساخت
 و زن و فرزند و مال آن جماعه به تصرف دکنیان و حبشیان می آمد *

* شعر *

نه در خانه بودی کسی را قرار نه در کوچه دیدی طریق فرار
 کس از خانه گریا نهاده بدر نه دستار بر جای ماندی نه سر
 سید قاضی و سید مرتضی به صلابت خان که بر دولت خانه پادشاه مقرر
 بود گفتند که اگر حقیقت را به عرض توانی رساند در دفع این فتنه که عرض
 و مال و ناموس و جان غریبان و مسلمانان در معرض خطر است کوشید
 اجر عظیم خواهد بود - و از طرف خود هم عریضه نوشته با التماس غریبان

طلبید - و نظام الماک به قطب الملک رجوع آورده طلب استعانت نمود *

درین ضمن خبر رسید که شاهزاده برهان برادر سلطان نظام الملک نه در یکی از قلعه‌ها با پسران خود محبوس بود به اغوای بعضی از امرا قابو یافته برآمده خروج نموده متوجه احمدنگر شده - از شنیدن این خبر نظام شاه سراسیمه گشته میرزا یادگار را با لشکر قطب شاه برای مقابله فوج و تسخیر قلعه نگاهداشته خود متوجه احمدنگر گردید درین آوان فوج عادل شاهی رسید - و امرای لشکر قطب شاه از رسیدن فوج بیجاپور و برخاسته رفتن نظام شاه دل باخته راه گلکنده اختیار نمودند و میرزا یادگار نیز استقامت نه توانست ورزید و خود را به خدمت نظام شاه رساند - چون برهان نظام شاه نزدیک احمدنگر رسید - دوسه هزار سوار مرتضی شاه با دوسه سردار نامی که از اطوار نا محمود صاحب خان آزرده بودند به برهان شاه پیوستند و نظام شاه ناچار صلابت خان را با دیگر امرای مغضوب تسلی نموده نزد خود طلبید - صاحب خان از رسیدن صلابت خان بار دیگر آشفته خاطر گشته متوجه طرف مونگی پتر و پرگنه عنبر نواح دولت آباد گردید بعد مقابله و مقاتله میان هر دو برادر مرتضی نظام شاه ظفر یانت و برهان شاه طرف بیجاپور فرار اختیار نمود بعده که سلطان ظفر یافته داخل احمدنگر گردید - سید مرتضی را برای تسلی و آوردن صاحب خان روانه ساخت - از اتفاقات قبل از آنکه سید مرتضی برسد - میان صاحب خان بد اصل و جاگیرداران عمده طرف پرگنه عنبر نزاع به میان آمده بود - مجمل ازان می نگارد - بکری خان نام که پرگنه عنبر در اقطاع او بود خواهی داشت یگانه دهر بود صاحب خان

صاحب خان نه بود مقرر نمود - چون برسید قاضي مردم بسیار استغاثه نموده مبلغ خطیر دعوی می نمودند سلطان در منع غور آن پرداخته سید قاضي را با مال و عیال و آبرو به بندر چیل فرستاده حکم نمودند که از آنجا نیز بر جهاز سوار نموده روانه وطن سازند - صاحب خان همه تغییر و تبدیل از استقلال و تسلط ملامت خان دانسته با سلطان بیهوده به اظهار ناخوشي راه بیدر اختیار نمود - سلطان دانست که از گفته دیگران بر نه خواهد گشت بلکه کار به جنگ و قتال خواهد انجامید به جاذبه محبت به حکم آنکه گفته اند :

* شعر *

رشته در گردنم افکنده دوست می برد هر جا که خاطر خواه اوست
خود از عقب او روانه گردید و بعده که صاحب خان نزدیک قلعه بیدر رسید دروازه بر روی او بسته به زدن گوله و انداختن سنگ پیش آمدند و جمعی از مردم صاحب خان کشته و زخمی گردیدند - درین ضمن خبر رسیدن سلطان رسید و بعد پیغام های ناز و نیاز و چندین ملک و مال فدای یک دم وصال دوست می توان نمود - جواب داد به شرطی اطاعت امر پادشاه می نمایم که اولاً ملامت خان را از خدمت معزول و از شهر اخراج نماید دوم قلعه را مفتوح ساخته در تلافی خفتی که به من از مردم این قلعه رسیده بمن عطا فرماید سلطان که هر دو شرط قبول نموده به جان مدت داشت گفت :

آری به چشم هر چه تو گوئی همان کنم

بعده ملامت خان را از خدمات معزول ساخته فرمود که بر سر اقطاع خود بود و خود با لشکر صاحب خان به فکر محاصره و تسخیر قلعه بیدر افتاد و علی برید که کارفرمای قلعه بود فوج عادل شاه را برای مدد خود

صاحب خان را بار دیگر بر شکم او رسانده به همراهان خود وا نمود که ابتدا او جرات زخم زدن نموده بود - و موافق همان مضمون همه به اتفاق حقیقت به حضور معروض داشتند - و سید مرتضی خان بعد رسیدن نزد سلطان در سبقت زخم رساندن و خواستگاری بیجا نمودن بر صاحب خان تقصیر ثابت نموده به شرح و بسط عرض نمود - سلطان اگر چه مضمون کلام ملالت انجام را دریافت اما چار ناچار رضا به قضا داده نظر بر مرضی همه ارکان دولت که تشنه خون او بودند در دل ماتم او را داشته اغماض نمود - بعد آن صلابت خان در اصلاح حال زیودستان و دفع شرزبردستان و پرداخت امور ملکی چنان کوشید که همه ازو راضی و شاکر گردیدند - و سلطان شکر این معنی بجا آورد *

و درین ضمن خبر فوت ابراهیم قطب الملک و کشته شدن علی. عادل شاه از دست خواجه سرا که در ذکر عادل شاه مفصل به زبان قلم خواهد داد معاً رسید - و به جای قطب شاه محمد قلی پسر او بر تخت گلکنده جلوس نمود - و به جای علی عادل شاه برادر زاده او ابراهیم قائم مقام گردید و نظام شاه به خیال خام فوجها برای تسخیر قلعه شاه درک تعیین نمود - چند روز محاصره نموده دید که کار پیش نمی رود بر خاسته به قصد تسخیر بیجاپور تضييع اوقات نمود چون آنجا هم پیش رفت کار نه دید پای صلح به میان آورد - درین حال برهان شاه برادر سلطان که درین مدت سنگ فلاخن روزگار بود به اتفاق بعضی امرا خود را به لباس فقیر ساخته به تعلقه احمد نگر در آمده شورش عظیم برپا نمود - صلابت خان تردد نمایان نموده چنان در دفع آن فتنه کوشید که بعد کوشش و کشش بسیار برهان شاه به همان لباسی که آمده بود جان

به امید وصال او پیغام مذاکحت او نمود - پدر او در جواب گفت ای پسر مرغ فروش ناپاک ترا چه یارا که با شرفا مذکور نسبت به میان آری - صاحب خان از شنیدن جواب درشت خواست برو لشکر کشی نماید - و شورش عظیم در میان جاگیرداران افتاد - درین ضمن از نزد سلطان سید مرتضی نام برای فهماندن و بردن صاحب خان رسید - خدا بنده نام جاگیردار که در قوت و تنومندی از پهلوانان مشهور گفته می شد - و با سید مرتضی رابطه خاص داشت در خلوت به او گفت که من می خواهم که کار این معطای بد اصل را به اقامت رسانم - از تو چشم آن دارم که نزد سلطان تو هم موافق قول من شهادت دهی تا داخل ثواب برانداختن وجود ناپاک او گردی سید مرتضی گفت به جان منم دارم - تا آنکه خدا بنده و سید مرتضی که برای فهماندن و راضی ساختن صاحب خان آمده بود - به اتفاق یک دو امیر همدم دیگر بر در خانه صاحب خان رفتند صاحب خان خبر یافته اندرون طلبید بعد از آنکه خدا بنده خان برو سلام نموده دانست که او تعظیم نه خواهد نمود مطلق از جا نه جنبید - خدا بنده خان خنده کفان هر دو دست در بغل صاحب خان انداخته از جا برداشته چنان فشار داد که تمام اعضا و رگ های بدن او را خرد ساخت اگرچه صاحب خان در ظاهر بروی بزرگی خود نیارد اما از حلقه چشم او آب روان گردید بعد از زمین برداشته باز چنان بر زمین زد که استخوان های او درهم شکست و به جلدی تمام نوک خنجر اول بر بدن خود رسانده به فریاد آمد که مرا زخمی ساخت و خنجر دیگر بر پهلوی او زد که نفس ناکشیده جان به مالکان دروخ داد - به شهرت آنکه در خنجر زدن او سبقت نمود به جلدی تمام همان خنجر

آمد عجب حکمت الهی بود که هرگاه فرمان فرمایان دکن به قصد صلح به یک دیگر دختر داده وصلت به میان آوردند چون هیچ دختر در خانه شوهر آرام نمی یافت و زیاده ماده نزع و شورش می گردید *

درین آوان خبر رسیدن فوج محمد اکبر پادشاه به سردار جی خان اعظم عرف میرزا عزیز کوک برای تسخیر مالوا که درین ضمن به موجب نوشته و اشاره والیان دکن مهم تسخیر احمد نگر و اطراف نیز منظور نظر بود انتشار یافت - و صلابت خان را با بیست هزار سوار آراسته به رفاقت میرزا محمد ثقی برای احتیاط سد راه گردیدن فوج خان اعظم تعیین نمودند - بعده صلابت خان به برهان پور رسیده به رفاقت حام خاندیس متوجه مقابله خان اعظم گردید و خان اعظم صرفه در جنگ و مقابله نه دیده به رهبری زمینداران کالی بهیت بالا بالا راه برار اختیار نموده تا رسیدن فوج دکن ایلچپور و دیگر معمرهای مشهور برار را تاخته مصلحت در توقف نه دانسته باز از راه سلطان پور نذر بار خود را به احمد آباد و مالوه رسانده تسخیر دکن را بر وقت دیگر موقوف داشت *

درین آوان تیر عشق تازه بر دل مرتضی شاه رسید که زیاده ایام محبت صاحب خان خود را باخت مجمل از آن می نگارد - که چون سلطان بعد کشته شدن صاحب خان اکثر مغوم و آشفته خاطر می بود - صلابت خان فتح شاهي نام لولی که سراپا حسن و ناز و کرشمه و عشوه و رعنائی بود بهم رسانده در خلوت سلطان فرستاد و صحبت او با سلطان موافق آمد و از سر نو عقل و هوشی که نموده بود باخت بار دیگر در دام بلای محبت آن پویی رخسار خانه برانداز گرفتار گردید - و روز به روز بر مراقب او می افزود - و اقطاع سیر حاصل به او و خویشان او عطا

بدر بردن غنیمت دانست و از راه کونکن سر به فرنگستان بر آورده از آنجا خود به احمد آباد گجرات در ایامی که محمد اکبر پادشاه به طریق ایلغار مهم فرموده بود رسانده ملازمت عرش آشیانی نموده در جرگه بندهای آن درگاه در آمد - باقی احوال او بر محل به ذکر خواهد در آمد *

چون چاند بی بی خواهر مرتضی نظام الملک که در عقد علی عادل شاه آمده بود - و شولا پور در جهیز او داده بودند و با وجود ناسازگاری شولا پور در تصرف عادل شاه بود - درین ولا بعد فوت علی عادل شاه نظام شاه به ارکان سلطنت عادل شاه پیغام داد الحال که چاند بی بی بیوه شده در خانه برادر نشسته شولا پور که در جهیز او داده بودیم باید که باز حواله ما نماید و کار پردازان عادل شاه از قبول آن ابا نموده بودند این معنی ماده شورش گردیده بود - درین ولا به تجدید ماده فساد تازه به سبب نسبت دیگر به میان آمد مجمل از آن می نگارد - که خواهر ابراهیم عادل شاه را در عالم مصالحه برات شاهزاده حسین پسر مرتضی شاه خواستگاری نموده به عقد در آورده به احمد نگر آوردند و قبل از آنکه جشن طوی و زفاف به عمل آید به سبب ادای خارجی که از شاهزاده حسین در عالم شروع شباب به ظهور آمد جنون نظام شاه برین داشت که آن تازه نهال سلطنت را از پا در آرد - امرا به التماس و الحاح شفیع قطع شجر حیات او گشته برای محبوس ساختن روانه قلعه دولت آباد نمودند - و جشن زفاف در عقد تعریق ماند و این دختر عادل شاه نیز کدخدا نشده در پهلوی چاند بی بی نشست - و این معنی ماده فد تازه میان نظام شاه و عادل شاه گردید - و مردم ابراهیم عادل شاه برای طلب عروس آمدند و نظام شاه در فرستادن او به جواب فاصراب درشت پیش

برای فرو نشانیدن شعله آتش اندرون خلوت خانه رسانده وقتی رسید که شعله‌های آتش همه مروراید را با زمرد بسیار خاکستر ساخته بود - پاره الماس و یاقوت که در آن هم آتش اثر کرده بود یافتند و به خاموش نمودن آن پرداختند - و ازین افعال سلطان زیاده به جنون زبان زد گردید و ماده شورش عظیم گشت - درین آوان فتح شاهی و همراهان او در خلوت به عرض رساندند که امرا باهم چنان مصلحت نمودند که چون سلطان جنون بهم رسانده شاهزاده حسین را از دولت آباد طلبیده به سلطنت باید برداشت و سلطان را مقید ساخت - از شنیدن این خبر زیاده جنون سلطان طغیان نمود و عزم جزم نموده به فکر آن افتاد که پسر را از دولت آباد طلبیده زیر قیغ باید آورد - امرا که برین مطلع شدند هرچند سلطان مبالغه در طلب پسر می نمود ارکان دولت اغماص به کار بردند - درین حالت پیغام عادل شاه رسید که عروس را با قلعه اوسه حواله کسان ما نمایند یا نزد شوهر او به فرستند و الا لشکر برای تسخیر اوسه رسیده دانند - چنانچه از شنیدن جواب ناصواب لشکر بیجاپور به قصد تسخیر اوسه رسید - سلطان همه ماده فساد بیجاپور و طلبیدن پسر از طرف صلابت خان دانسته روزی در خلوت طلبیده از روی اعتراض مخاطب به حرام‌خوار ساخت - صلابت خان در جواب گفت که اگر مرا حرام‌خوار می‌دانی چرا به قتل و حبس من حکم نمی‌نمائی سلطان گفت چه کنم قادر برین نیستم که مکافات اعمال ترا کفار تو نهیم - صلابت خان به اظهار قسم‌های مشدد گفت که هر قلعه که امروز خاطر سلطان باشد خود را خود محبوس ساخته آنجا برسانم - سلطان گفت قلعه دنده راجپوری که نصف آن در آب و نصف در خشکی است - صلابت خان همان روز از همه

می فرمود - و تمام اسباب تجمل که لازم ملزوم محل پادشاهان می باشد برای او مقرر نمود و هر هفته و ماه جواهر وافر به انعام او می داد تا آنکه دو تسبیح مروارید و لعل و زمرد و یاقوت بی بها که قیمت آن از اندازه عقل جوهریان بیرون بود به خراج ملکی می ارزید و بعد فتح و تسخیر ملک رام راجه از جواهر خانه خاص او به دست آمده بود - فتح شاهي تعريف آن شنیده درخواست آن به میان آورد سلطان به حاضر ساختن آن هر دو تسبیح داروغه جواهرخانه را مامور ساخت - صلابت خان اطلاع یافته به عمله جواهر خانه اشاره نمود که دفع الوقت نمایند - آخر نظر بر تاکید سلطان و ابرام فتح شاهي از تسبیح های گران بهای دیگر به نام همان تسبیح آورده حاضر ساختند و تواضع آن دلبر جفا پیشه نمود - بعد از چند روز فتح شاهي اطلاع یافت که آن تسبیح ها نیستند از راه ناز و زیاده طلبی که شیوه معشوق پیشگان زرپرست خانه ویران کن است واپس داد - سلطان بار دیگر تاکید بلیغ در حاضر ساختن آن هر دو تسبیح نمود - متصدیان جواهرخانه باز موافق مرضی ارکان دولت در آوردن آن هر دو تسبیح اغماص نمودند تا آنکه سزاواران تعیین نمود که تمام جواهرخانه را حاضر سازند - باز صلابت خان به داروغه جواهر خانه اشاره نمود که آن هر دو تسبیح را بر آورده باقی جواهرخانه و مرمع آلات نزد سلطان آوردند - چون آن عقدهای مروارید و جواهر را دران میان نه یافت جنون سلطان به همدمی عشق و ابرام آن لولی برین داشت که امرای مجلس را بدر نموده همه جواهر را یک جا جمع ساخته در فرش همان خانه پیکیده فرمود آتش زدند و خود بیرون آمده به طلب و احضار صلابت خان مردم تعیین نمود صلابت خان اطلاع یافته با جمعی خود را

با بدن نیم سوخته خود را به دروازه حجره رساند دروازه بر روی خود بسته یافت - درین حالت فتم شاهي لولي که برای حیات پسر توجه باطني داشت - این خبر را شنیده بی تابانه خود را بر سر حجره رسانده زنجیر و کرده شاهزاده را نیم سوخته بیرون آورده چنان گریزند که هرچند سلطان به تحقیق پرداخت اطلاع بر ملجاء فرار او نه یافت - و میرزا محمد تقی و قاسم بیگ شبشب شاهزاده را بر پالکی نشانده روانه دولت آباد ساختند - سلطان برین خبر مطلع گشته هر دو را طلبید - چون بعد استفسار سوای انکار جواب نه شنید فرمود که هر دو را از منصب و خدمت معزول نموده مقید سازند - بعده سلطان حسین بن سلطان حسن را که پسر عموی سلطان می شد به میرزا خان مخاطب نموده رکن السلطنت خود ساخت - باز او را تکلیف قتل شاهزاده نمود او نیز از قبول پهلوتی ساخته نظر بر مال کار خود و ترس روز باز خواست خفیه به عادل شاه اشاره نوشت که جنون سلطان برین داشته که بهیچ وجه دست از قتل پسر بر نمی دارد - مصلحت کار درین است که درین وقت شما لشکرکشی بر نظام شاه نمائید - بعده من به مادهء علاج کار خواهم پرداخت - بعده که خبر رسیدن فوج عادل شاه انتشار یافت میرزا خان قسمی بفای مصلحت برای مقابله فوج عادل شاه گذاشت که خود بدان مهم مامور گردید و دو سه امیر را که مختل خود می دانست برای رفع بدنامی مصلحتاً مقید ساخت و بعضی را همراه خود دانسته همراه گرفت و شهرت مقابله عادل شاه بر آمده همه فوج را معاون خود ساخته روانه دولت آباد شد که شاهزاده را بر آورده به سلطنت بر دارند - سلطان خبر یافته محمد قاسم مؤلف تاریخ فرشته را برای تحقیق خبر روانه نمود بعده که

عمده‌های سپاه و ارکان دولت و وابسته‌ها و دام حاصل نموده زنجیر در پای خود انداخته به قلعه دنده راجپوری روانه شد و رسید - از آنجا به خدمت سلطان فرستاد گویند وقت زنجیر پوشیدن و به قلعه روانه شدن هر چند که همدان و نوکران عمده گفتند که گرفتن و مقید ساختن پادشاه عقل و هوش باخته جفونی چه قدر کار است ماها در یک لحظه فکر او می‌نمائیم - صلابت خان آنها را فهماند که آقا هر چند به سبب تغییر وضع و ناقدردانی به جفین امر ناصواب راضی شده باشد ما را بر روی ولی نعمت شمشیر کشیدن خلاف طریقه نمک حلالی است و بجز اطاعت امر چاره نیست بعده وزارت به میرزا محمد تقی و سپه‌سالاری به قاسم بیگ تفویض نموده مامور ساخت - که از جشن طوی فارغ گشته عروس را به دولت آباد نزد داماد روانه نمایند و جنگ و لشکرکشی عادل شاه به صلح مبدل سازند - چند روز که برین گذشت باز از اثر غلبه جنون امر را طلبیده گفت مرا اشتیاق دیدار فرزند زیاد شده و مردم کلمات دور از عقل بر زبان می‌آرند زود شاهزاده حسین را به طلبند میرزا محمد تقی و دیگر ارکان سلطنت طوعاً و کرهاً پسر را از دولت آباد طلبیده حواله سلطان نمودند یک دو روز از روی شفقت و مهربانی پیش آمده حجره به طریق خلوت خانه برای ماندن پسر مقرر کرده عطریات و فواکه برای او فرستاد و روز سیوم چهارم به حجره پسر رفته به اتفاق یک دو غلام گرجی شاهزاده را گرفته به دست خود بر چهارپائی خوابانده به ریسمان بسته بالای او لحاف پنبه دار انداخته آتش زده از حجره برآمده دروازه حجره بر روی او بست پسر چون به قوت جوانی دست و پایی رهائی از آتش زد یک دو ریسمان را به زور بازو پاره کرد و یک دو کره از آتش سوخته

ذکر سلطنت حسین شاه بن مرتضی شاه نظام الملک بحری واسطه پنجم

در سنه ۹۹۵ نه صد و نود و پنجم حسین شاه نظام الملک در شانزده سالگی به دستیارچی میرزا خان صاحب مدار که رکن السلطنت گردیده بود بر تخت جلوس نموده چون اکثر واقع شد که هر امیری که سلاطین را در جلوس امداد و معارنت نماید به سبب چشم داشت زیاد خلاف ضابطه طرفین میان سلطان و آن امیر موافقت نمی نماید و حسن عقیدت به عداوت منجر می گردد - دیگر آنکه سلطان حسین از ابتدا طبع او به قهاری و سفاکی و اراذل پرستی میل داشت - خصوص که در ایام قید اکثر اتفاق صحبت با پسران دایه و اوباش و ضائع روزگار می افتاد از تاثیر همدمی آن جماعه افعال ناشایسته از سرزدن گرفت شبها مست و لایعقل شده تغییر وضع لباس نموده تیر و کمان در دست گرفته با چند نفر اوباش وضع از خانه بر می آمد - هرکرا در راه می دید به تیر و سنان زخمی و معیوب می ساخت - میرزا خان نظر بر حسن خدمت خود و افعال ناشایسته سلطان خواست سلطان حسین را از کاربار سلطنت بی دخل نموده خود در امور ملکی به دستور و زرای صاحب تسلط مستقل باشد سلطان این معنی را دریافته از رنجیده خاطر می بود *

درین ضمن یکی از معاندان میرزا خان به گوش سلطان رساند که میرزا خان یکی از شاهزاده را به خانه آورده پنهان ساخته می خواهد سلطان را مقید سازد و او را به سلطنت بردارد - سلطان حسین میرزا خان را به اظهار مصلحت ملکی در خلوت طلبیده مقید ساخت و خانه او را ضبط نموده در تحقیق و جست و جوی خبر پنهان نمودن شاهزاده

محمد قاسم بر گشته آمده بر حقیقت واقعی اطلاع داد - سلطان ذست و پا تم ساخته به فکر بندوبست برج و باره پرداخت و اکثر مردم قلعه که از برهم خوردن مزاج سلطان بهانه طلب این فساد بودند - خفیه و علانیه طرف شاهزاده حسین شدند - و تا سلطان خبردار شد - شاهزاده رسیده بدون جنگ نیرو سنان قلعه مفتوح ساخت - بعضی مردم به اتفاق محمد قاسم فرشته که دروازه قلعه به او سپرده بودند به مقابله پرداخت دستگیر گردیدند و حکم قتل آنها نمودند مگر با محمد قاسم فرشته که استاد شاهزاده بود حرمت تمام نموده جان بخشی او فرمود - گویند در آن حالت سلطان صلابت خان را به صلاح محمد قاسم فرشته از دنده راجپوری طلبیده خواست چتر بر سر گرفته با مردم خاص خیل بر آمده خود را نزد صلابت خان رساند - فتح شاهي به گریه و عجز آمده گفت که همین که تو بر آمدی مردم خاص خیل ترا گرفته حواله پسر تو و میرزا خان خواهند نمود - و به روایت دیگر چون فتح شاهي هم از وضع سلطان متوجه و رنجیده خاطر می بود - درین حالت ارکان دولت او را نیز به طمع رساندن زر و جواهر با خود هم مصلحت نموده بودند - القصه پدر را گرفته به دست خود چند چوب و مشمت و لکد برورده و سرکار دو خنجر بر بدن او رساند بعده که نیم جان در بدن او مانده بود حکم نمود که حمام را خوب گرم نمایند و در تلافی آنکه پدر می خواست پسر را به سوزد پدر را بسته در آن حمام انداخته دروازه حمام را فرمود به خشت و گل به چینند *

* فرد *

هر آنکه قنم بدی کشت و چشم نیکی داشت

دماغ بیهوده پخت و خیال باطل بست

بیست و دو سال سلطنت نمود *

افتادند و شاعرزاده اسمعیل و ابراهیم شاه را از قلعه دولت آباد به طریق
ایلغار طلب داشت - چون ابراهیم پسر کلان که از شکم حبشیه ر بد
رویت واقع شده بود و اسمعیل در صورت و سیرت بر برادر کلان رجحان
و دوازده سال عمر داشت - خواست بر تخت نشاند - انتر ارکان دولت
و صاحب مداران سلطنت و دانشمندان و تو منداران عرب و عجم
را جمع ساخته گنگایش به میان آورد - درین حالت غوغای عظیم بیرون
برخواست چون به تحقیق آن پرداختند ظاهر شد که جمال خان مولود
حبشی الاصل مهدوی جمعی از حبشیان و دکنیان را باخود فراهم آورده
و رفیق ساخته برای اخلاص نمودن حسین خان بر سر دروازه قلعه آمده
آماده شورش و پرخاش اند و هر ساعت بر جمعیت آنها می افزاید
میرزا خان اگر همان وقت به تدبیر دفع آنها می پرداخت احتمال
مغلوب شدن آن جماعه بود از راه غرور که آخر آن بجز ندامت فائده
نمی دهد - پیش آمده پیغام داد که ما اختیار سلطنت داریم در آنچه
خیریت و رفاه حال سپاه و ملک و رعایا دانیم مقرر می نمائیم شما را
که سپاهی و تابع حکم اید - به این مذکورات چه کار و الحال سلطان
ما و شما اسمعیل شاه است - از رسیدن این پیغام جمال زیاده به پرخاش
آمده در کوچه و بازار مفادی فرمود که میرزا خان با جمعی از غریبان که
دشمن دکنیان اند در قلعه فراهم آمده پادشاه ما را مقید ساخته اند
می خواهند اسمعیل را که پدر او باغی است به سلطنت بردارند
و خود حکم فرما باشند - باید که به اعانت هم دیگر دفع استیلای غریبان
فکنه جو نموده پادشاه خود را خلاص نمائیم - والا زن و فرزند مایان غلام
و کنیزان غریبان شده داخل سوغات ملکه خواهند گردید - ازین مفادی
خورد و کلان مردم بازار و حبشی و دکنی جوق جوق با اسلحه سرانجام

پرداخت - چون اثر از صدق خبر مذکور ظاهر نه گردید باز میرزا خان را طلبیده مستمال نموده به دستور سابق در اجرای امور ملکی مستقل ساخت - و میرزا خان از راه حب ریاست و مزاج گوئی که عالمی برای آن آبرو و جان و ایمان به باد داده از روز جزا اصلاً اندیشه به خاطر راه نمی دهند و به گمراهی نفس کافر کیش و اظهار خیرخواهی راه نمائی نموده که وارثان ملک و برادران و بنی اعمام را نگاه داشتن خلاف رای صائب است *
* شعر *

سرور ارث ملک تا بر تن است * تن ملک را فتنه پیراهن است

سلطان را این مصلحت موافق طبع قهاری او مستحسن افتاد و فرمود که شاهزاده قاسم و شاه منصور و غیره که قرب چهارده نفر بودند به قتل رسانند و سوای شاهزاده اسمعیل و ابراهیم پسران برهان شاه احدی را از وارثان ملک نه گذاشتند - بعد اظهار این خیرخواهی که بر اعتبار و تسلط ظاهری میرزا خان افزود و تخم حسد آن در دلها کاشته گردید - و مکرر کوکلهای سلطان به اتفاق جمعی که در خلوت راه داشتند در عالم نشاء شراب از ارادهای فاسد و خیانتهای ملکی و مالی میرزا خان آن قدر خاطر نشان کرد که رای و طبع سلطان را از طرف میرزا خان منحرف ساختند - و سلطان اکثر شمشیری که پیش خود داشت به دست گرفته می گفت که به همین شمشیر سر او را و هر که با من مخالفت نماید خواهم برید و در پای فیل خواهم انداخت - تا آنکه امامان صاحب غرض که حرفهای زبان سلطان را به میرزا خان و کلمات خشونت افزای میرزا خان را به سلطان می رسانند کار به جای رسانیدند که هر دو از هم دیگر رنجیده خاطر گردیده در فکر مقید ساختن هم دیگر

تعاقب نموده در جست و جو بودند نمود و او را گرفته نزد جمال خان آوردند و جمال خان داخل قلعه گشته شروع به زدن و بستن و کشتن غریبان نمود و از قوم عرب و عجم و سید و فاضل هرکه به دم شمشیر آنها می آمد ره نورد بادیۀ عدم می ساختند - چنانچه از جمله امرای نامی میرزا محمد تقی سپه سالار و میرزا محمد صادق و ملا نجم الدین ششتوری و اعز الدین استرآبادی و دیگر اعزّه که اکثر سید و فاضل بودند و در قرنهای مثل آنها بعرضۀ روزگار نمی آید با سی صد نفر غریب دیگر علف تیغ دکنی ها و حبشی ها گردیدند و جسد آنها را خاک رویان ریسمانها برپا بسته از قلعه کشان برآورده در محراب انداختند که کفن و دفن نصیب نه گردید بلکه طعمۀ سگ و شغال گردیدند - و خانه و فرزندان و مال و عیال آنها به تاراج و غارت اوباشان در آمدند و زنان صاحب عصمت را موکشان در کوچه و بازار به خواری و زاری گردانده به دست هرکه آمد متصرف گردید - و عمارات و خانه ها را می سوختند - و میرزا خان را که روز چهارم دستگیر نموده آورده بودند اولاً فرمود که بر خرسوار کرده تشهیر داده به حلق کشیدند - و جمشید خان شیرازی را با برادرش سید حسین و سید محمد پسرش و سید مرتضی که به رفاقت و مصاحبت میرزا خان شهرت داشتند نیز بعد فرار به دست آورده به قتل رساندند و جسد آنها را به دم توپ داده پراندند - و قاسم بیگ حکیم و محمد قاسم فرشته و سید شریف گیلانی و اعماد خان ششتوری و خواجه عبد السلام خراسانی چهار پنج نفر جای پنهان شدند که اصلاً اثری از آنها معلوم نه گردید - و روز به روز هفکامۀ مغل کشی زیاد می شد تا آنکه فرهاد خان حبشی که نسبت به دیگر هم قوم خود فی الجمله مغل دوست و تربیت کرده غریبان بود از جاگیر خود رسیده در منع آن

جنگ رو به طرف قلعه آوردند و قریب شش هفت هزار سوار و پیاده از اعیان و مرد بازار و حبشی‌ها و دکنی‌ها به اقسام حربۀ آلات جنگ حاضر آمدند - میرزاخان چون دید که کار از دست رفته قریب دو صد سوار و پانصد پیاده همراه محمد سعید خان خالوی خود و کشور خان نام داده و به همه همراهان رعایت مبلغ نقد نموده و آیفده به وعدهای ترقی امیدوار ساخته مقابل جمال خان رخصت نمود - کشور خان که می دانست زر که گرفته خون بهای اوست از همه وداع حاصل نموده خود را بر آن انبوه زده در چشم بر هم زدن با جمعی کشته گردید و محمد سعید با چند نفر دیگر زخمی گشته گریخته به قلعه خود را رساند - بعده میرزا خان صلاح کار در آن دانست که سر حسین شاه را بریده بر نیزه کرده به مردم بیرون نمودند - معهذا جمال خان و دکنی‌ها از پرخاش و یورش باز نیامده گفتند این سر پادشاه ما نیست و انکار از شفاختن سر پادشاه خود نمودند - درین ضمن صد دو صد گاو پر از گاه و هیمة و کوبی که از پیش قلعه می گذشت بنظر جمال خان آمد فرمود همه را کشیده آوردند و سپرها بر سر و پیش رو گرفته پستاهای گاه و کوبی را بر دروازه قلعه رسانده آتش زدند دروازه سوخته گردید و نا دو پاس شب آتش چنان زبان می کشید که مردم اندرون و بیرون قلعه را تردد متعذر بود - بعده که آتش پاره فرونشست میرزا خان با جمعی از اعیان و نوکران جانباز بر اسبان نشسته با شمشیرها از غلاف کشیده خود را بر آن انبوه زده برق آسا بدر رفتند - و جمال خان جمعی را به تعاقب آنها مامور نمود و شمشیر کشی و آدم کشی از هر دو طرف به میان آمد و همراهان میرزا خان بیشتر کشته شدند و میرزا خان با معدودی چند خود را به پراگندۀ جنیر رساند که آخر خون آن شاهزاده‌ها گریبان لورا گرفته حوالۀ دکنیان که

خود آورد - بعد انتشار این خبر صلابت خان که در قلعه کپورله برار
 محبوس گردیده بود به دستیارئی دیگر امرا خلاص شده خروج نموده
 متوجه احمد نگر گردید - جمال خان خبر یافته به استنبال او شغافت -
 و دلاور خان صاحب مدار بیجاپور نیز ابراهیم عادل شاه را ترغیب نموده
 با لشکر گران بر سر احمد نگر آورد - و جمال خان را با صلابت خان
 سروکار مقابله افتاد و بعد جنگ صعب که بسیاری از هر دو طرف کشته
 گردیدند - صلابت خان هزیمت یافته راه برهانپور اختیار نمود -
 و جمال خان چنان گرم و گیوا برای مقابله ابراهیم شاه اسمعیل شاه را
 همراه خود گرفته روانه شد - و در نواح سواد قصه آشتی هر دو لشکر به
 تفاوت دوسه کروزه فرود آمده و تا پانزده روز هیچ کدام اقدام به مقابله
 و مقاتله نمی نمودند و پیغام های گاو تازی درمیان بود تا آنکه صاحب
 برین شد که هفتاد هزار هون به طریق نعل بندی با پالکی زوجة
حسین شاه برای ابراهیم عادل شاه بفرستند - و جمال خان بعد سرانجام
 دادن و روانه ساختن زوجة حسین شاه به احمد نگر آمده منادی
 و حکم فرمود که قوم غریب و غریب زاده ها در احمد نگر نه ماند
 و بعد سه روز هرجا بیابند به قتل رسانند و مال و عیال او را به تصرف
 آرند سوای محمد قاسم فرشته و دوسه نفر معتبر و جمعی دیگر که
 جمله قریب سه صد نفر بودند - و سر و سامان بر آمدن نه داشتند -
محمد قاسم فرشته غم خواری همه را به عهده خود گرفته روانه بیجاپور
 گردید - بعد رسیدن به خدمت ابراهیم عادل شاه از جمله نوکران
 مقرب گشته کم و بیش وسیله رزق و نوکری دیگر غریبان اخراجی نیز
 گردید و روز به روز بر اعتبار و آبروی محمد قاسم می افزود - تا آنکه
محمد قاسم کتابی در طب هندی به نام محمد ابراهیم شاه تالیف

ظلم و سیاست غریبان پرداخت - مع هذا تا چند نفر دگنی را به سیاست نه کست دست از آن ظلم و بیداد کوتاه نه شد غوغای این فتنه فرو نه نشست و بعضی غریبان گم نام بے سروسامان که به گوشه کفارخانه آشفایان پنهان شده بودند جان بر و شهر روان گسند - مدت سلطنت حسین شاه پدرکش در ماه و سه روز بود *

ملک نیست یکسان در آعوش دو * طرارش دورگ است بر دوش تو چه نیرنگ با بخردان باخته است * چه گردن کسان را بر انداخته است پدر کس پادشاهی را نه شاید * اگر شاید بجای ده ماه بیاید

ذکر سلطنت سلطان اسمعیل شاه نظام الملک بحری واسطه ششم

اسمعیل شاه نظام الملک در سنه ۹۹۶ نه صد و نود و شش به دست یاری جمال خان بر تخت احمد نگر جلوس نمود - جمال خان که مذهب مهدویه داشت و در ظاهر خود را حنفی می گرفت - در منع رواج تشیع کوشیده خطبه به اسم خلفه راشدین خواندن فرمود و به مرور اکثر مهدویه مذهبان که ملت خود را پوشیده می داشتند - به آواز طبل و کرنای تقویت در مذهب خود می کوشیدند - و گروه گروه و جوق جوق از آن قوم جمال خان را پیشوا و مرجع ملت خود دانسته رجوع آورده از آنکه حطام دنیوی علاوه آن گردیده بود از جمله مریدان خود را می شمردند و صاحب ثروت و مکنت می گردیدند - و اسمعیل شاه نظام الملک را نیز به تقاضای سن به ملت و آئین خود رهبری نموده به مذهب

که اگر ابتدا با لشکر پادشاهی رو به آن طرف آرم مردم دکن که خیره سر و معذور العقل اند این معنی را دست آویز فساد تازه ساخته اغلب که کمتر رجوع آرند - اگر دست آویز تعلقه نزدیک آن ضلع مرحمت شود و حکم فرمایند با جمیعت خود آن طرف رفته اول به نامه و پیغام تومن داران آن نواح را با خود رام سازم باز هرگاه ضرور شود برای طلب مدد و کمک عرضه داشت نمایم - این مصلحت برهان شاه پسند محمد اکبر پادشاه و ارکان سلطنت آمد - و منصب او را بحال داشته در صوبه مالوا که تازه به تسخیر در آمده بود سرکار هاندیه را در اقطاع او مرحمت نموده برای امداد و کمک بر وقت سفارش به حاکم برهان پور و اسیر نوشتند - و برهان شاه به هاندیه که در آن وقت از توابع مالوا بود رسیده به بندوبست پرداخت - و بعد فراهم آوردن سرانجام و تهیه ملک گیری استمالت نامه ها به زمینداران برار و نواح احمد نکر که بر وقت مدد فرمایند نوشت - همه بدین مضمون جواب نوشتند *

* شعر *

مژده دادند که بر ما گذری خواهی کرد
نیت خیر مگردان که مبارک فالی است

بعده برهان شاه با جمیعت خود که در فرصت ایام معدود فراهم آورده بود داخل ملک برار که سر راه و داخل قلمرو نظام شاهیه است گردید - ابتدا جهانگیر خان حبشی که به او نیز بعد رسیدن مالوا استمالت نامه رفته بود و او به اظهار حسن عقیدت جواب نوشته به تاکید طلب داشت - موافق رویه سرکشان دکن که معدن فساد است به عمل آورده به جای معاونت به مخاصمت پیش آمد - و جنگ نموده هزیمت داد - و در آن جنگ چغتای خان که از امرای متعینه پادشاهی و بازوی برهان شاه

نموده گذراند و ابراهیم عادل شاه تکلیف تاریخ ضبط نمودن احوال سلاطین دکن بمیان آورد - محمد قاسم در جواب عذر خواست و گفت در خود قابلیت آن نمی بینم که به تحریر احوال سلاطین نامدار ذوی الاقتدار به توانم پرداخت - بعده که سلطان به جد گرفته مبالغه از حد گذراند محمد قاسم التماس نمود که اگر حکم فرمایند چند فقره از یک دو مقدمه نوشته از نظر سلطان بگذرانم - بعده که مرا قابل این کار دانسته ماذون سازند جرات بر اقدام اتمام این امر خطیر می توانم نمود - ذکر یک دو سوانح مشتمل بر اینکه پدر سلطان بر دو خواجه سرای بریدی عاشق شده به سماجت و ابرام تمام عوض آن خواجه ملکی را داده خواجه ها را به دست آورد - شب که با یکی از آنها تکلیف هم خوابی نمود - خواجه کارد خورد که در نیفتد پای جامه پنهان نموده برده بود وقت آن تکلیف فعل قبیم برقی گاه سلطان رسانده کشت - نوشته گذراند - ابراهیم عادل شاه از مضمون آن دانست که مراد محمد قاسم این است که اگر مرا ماذون سازند در نوشتن تاریخ سوانحی که مشتمل بر عیوب جد و آبی سلطان باشند در آن رعایت قلم نه خواهد آمد - سلطان تبسم کفان ماذون ساخت - چون برهم خوردن نسق نظام شاهیه و غریب کشی که در آغاز سلطنت اسمعیل بن برهان شاه به ظهور آمد به عرض محمد اکبر پادشاه رسید - برهان شاه را که در جرگه بندهای پادشاهی در آمده طرف بفکش و کابل تعیین گشته اقطاع یافته به حضور طلبیده فرمودند که سلطنت احمد نگر را که ارث تست و درین ایام به سبب عدم نسق پسر تو که فرمانروای بی اختیاری گردیده اختلال تمام راه یافته به تو ارزانی داشتیم - باید که لشکر و توپخانه و آنچه مصالح و سرانجام ملک گیری مطلوب باشد با خود گرفته متوجه دکن گردی - برهان شاه عرض نمود

راست گفته اند *

* شعر *

کسی را که دولت برافتد ز راه * به راهی شتابد که افتد به چاه
بعد نگ و دو بسیار که آدم و چارپای زیاده از شمار هلاک گردیدند
گودال یافتند که قدرے آب گل آلود مستعمل به خس داشت که اگر
از پارچه صاف می نمودند برای مردم عمده به جای جلاب خورده
می شد - و باز مع رودها بر می گردید - بهر حال به قدر رمق فریاد رس
مردم جان به لب رسیده گردید - بعده سرداران مهندویه باهم مصلحت
نموده گفتند که فردا آن قدر هم آب یافت نه خواهد شد که دم آب به
حلق تشنه خاصان رسد تا به تشنه لبان جگر سوخته دیگر چه رسد -
پس بهتر آنست که به اتفاق جلوریز بر لشکر برهان شاه تازیم و روز دیگر
طبل جنگ فرو کوفته مقابل فوج برهان شاه اسپان به جولان در آورند - فوج
برهان شاه نیز خبر یافته مستعد جنگ و کارزار گشته به محاربه پرداختند -
و از هر دو طرف صدای دار و گیر قیامت آشوب برپا گردید - و هر جانب
که نظر کار می کرد سوای سرهای به خون آغشته سران که گوی صفت زیر
چوگان سم اسپان بهادران می غلطید در نظر جلوه گر نه بود * * شعر *

ز هر دو طرف مردم تیز چنگ * به خون ریزی هم دگر تیز چنگ
ز نوک سنان های زهر آبدار * نشانند خار و گل آمد بهار
در گرمی کارزار گوی تغنگ به دهن جمال خان رسید و به روایتی به
ضرب بان از بالای زین به زمین فکون سار گردید - و در همان حالت
که هنوز خبر جمال خان در لشکر زبان زد نه گردیده بود سه چهار سردار
فوج اسمعیل شاه از پا در آمدند - و سپیل خان خواجه سرا که عمده
سرداران لشکر و بالای فیل رفیق و ردیف اسمعیل شاه بود صرفه در توقف

بود بکار آمد - و برهان شاه پریشان و بی سر انجام گشته طرف هاندیه معاودت نمود - بعده که رجوع به فرمانروای بیجاپور و برهان پور آوردند جمال خان بعد اطلاع یافتن از فراهم آوردن لشکر برهان شاه و روانه شدن ابراهیم عادل شاه از بیجاپور با ده هزار سوار که یک قلم از قوم مهدوی بودند و از دیگر قوم اصلا در آن دخل نه بود روانه بیجاپور گردید - دلاور خان حبشی که از طرف عادل شاه نائب بود به مقابله بر آمد - و بعده مقاتله عظیم رو داد - جمال خان غالب آمد و دلاور خان هزیمت یافته تا اندرون قلعه بیجاپور خود را رسانید - هیچ جا بند نه گردید و سیصد فیل با همه اسباب تجمّل و کارخانه جات به دست جمال خان افتاد بعده متوجه مقابله برهان شاه گردید - چون نزدیک گهاٹ روهنگیر رسید خبر شنید که امرا و زمینداران برار و خاندیس با برهان شاه رفیق گشته سر راه کومک ها گرفته با فوج عادل شاه و بریدی اتفاق نموده اند که اطراف فوج احمد نگر تاخته نه گذارند که رسد غله و گهی به لشکر جمال خان برسد - جمال خان سراسیمه مآل کار گردیده براه دیگر که کتل قلب داشت و در راه قلت آب به مرتبه بود که مسافر جریده العطش گویان جان می داد روانه شد - و به سبب شدت و حدت هوا و کمین آب آدم و چارپای بی شمار هلاک شدند - و بار بردار و سوار بسیار از بالای کوه در بن غارها افتادند که نشان آنها نیافتند - بعده که به هزار جان کندن پائین کوه آدم کش رسیدند شنیدند که فوج برهان شاه رسیده جای که امید آب بود فرو گرفته به تصرف خود آورده اند - ناچار در صحرا و دامن کوه و دشتی که سوای سراب که از شدت آفتاب در نظرها موج می زد اثر آب نه بود و نشان روز محشر می داد فرود آمدند و روی باز گشت نه داشتند *

* شعر *

زمینی ز گوگرد بی آب تر * هوایی ز دوزخ چکر تاب تر

در اندک مدت از مهدویان نام و نشان نگذاشت و برای غریبان خصوص سادات و فضلا که به بلاد اطراف متفرق شده رو به فرار آورده بودند قول و خرج فرستاده طلبید - و مذهب تشیع باز رواج یافت - چون دیگر از اثر بزرگان دین یا خاصیت سرزمین باید که خورد و کلان و شاه و گدای الکه دکن در عقل معاش و سلوک بهره از عاقبت بیغی نه داشته باشند و از راه خفت عقل باعث برهم زدن ملک و مال و آبروی خود گردند - برهان شاه در تلافی امداد و معاونت که از ابراهیم عادل شاه به وقوع آمده بود انواع بد سلوکی ازو به ظهور آمد - و آنچه نتیجه آن عائد حال او گردید مجمل از تفصیل آن به زبان خامه صدق بیان می دهد *

چون ابراهیم عادل شاه با دلاور خان حبشی به سبب تسلط و ظلم زیاد او غبار خاطر داشت و قابو طلب و بهانه جو برای تنبیه و استیصال او می بود بعده که در وقت توجه عادل شاه به امداد برهان شاه دلاور خان با جمال خان متقابل و جنگ بی صوفه نموده سیرصد فیل با دیگر اسباب تجمل به باد داد - ابراهیم عادل شاه شنیده بر خود پیچیده به دلاور خان درشتی ها نوشت و به فکر دستگیر نمودن او افتاد - چنانچه در ذکر سلطنت ابراهیم عادل شاه مفصل به زبان قلم خواهد داد - دلاور خان از کهن سالان تجربه کار بود دانست که الحال برهان شاه از دست گرفته های عادل شاه گشته خود را از جنگ عادل شاه رهائی داده به پناه برهان شاه باید رساند که ماده عداوت مابین هر دو گردد - و یقین که سلاطین رعایت و جانب داری زنهارانرا بر خاطر داری برادر و فرزند مقدم می دارند - پس همین که عادل شاه به سرحد خود رسید - دلاور خان با مال و عیال برخاسته خود را به برهان شاه نظام الملک رساند - و نظام الملک متوجه تفتد حال او گشته

نه دانسته اسمعیل شاه را با خود گرفته راه فرار اختیار نمودند - بعده که جمال خان با نیم جان به دست مردم برهان شاه افتاد و صدای شادیانه فتح بلند آوازه گردید سهیل تیره اختر شنیده از بالای فیل بسته بر اسب سوار شده راه فرار پیش گرفت - درین ضمن که مردم برهان شاه به تعاقب اسمعیل شاه و خواجه سهیل چهارطرف می تاخفتند به اسمعیل شاه رسیده دستگیر ساخته موافق فرموده برهان شاه به اعزاز نزد پدر آوردند - و برهان شاه به حکم بلند نمودن صدای شادیانه و تسلی پسر پرداخت - و روز دیگر مقام نموده به غمخواری و تیمارداری زخمیان و وارثان مقتول پرداخته در خدمت فرمانروایان خاندیس و بیجاپور عذر خواسته بر سر لشکران هر کدام خلعت و فیل و اسب تواضع نموده مرخص ساخته خود متوجه احمد نگر گردید *

ذکر سلطنت سلطان برهان شاه نظام الملک بحری واسطه هفتم

بعده که سلطان برهان نظام الملک به فتح و نصرت داخل قلعه احمدنگر گردیده به نسق و بندوبست سلطنت پرداخت اول بار حکم نمود که هر جا از قوم حبشی و مهدی و دکفی بیابند در انتقام خون غریبان به قتل رسانند و الا اخراج نمایند و مال و عیال آنها را به غارت دهند - و آنچه ظلم و فظیحتی که بر سر غریبان آورده بودند دو چند او بر سر فرزندان و ناموس جمال خان و حامیان و رفقای او آورد - آری این سه پنچ سر مکافات خانۀ الهی است که کرد که نیافت *

* شعر *

گر کسی نیک میکند یا بد * بد و نیکی که می کند یابد

معاونت نمود - آخر از رسیدن ایام برشکال و شدت بارش و طغیان سیلاب‌های دامن کوه و غلبهٔ فوج بیجاپور به اطراف لشکر نظام الملک را می‌تاختند عرصه بر برهان شاه تنگ گردید - درین ضمن وکیل راجی علی خان آسیر با نامهٔ نصیحت آمیز برای هر دو پادشاه و پیغام التیام پذیر برای صلح به نام عادل شاه رسید - و در ابتدا ابراهیم عادل شاه از قبول ابا نمود - تا آنکه مکرر فرستاده‌های فاروقی به قبول منت صلح رسیده ابرام از حد گذراندند - بعد سه ماه عادل شاه راضی به صلح بدین شرط گردید که دلاور خان را از لشکر خود اخراج نموده قلعهٔ احداث کردهٔ مسمار ساخته به احمد نگر مراجعت نماید * * شعر *

هر چه دانا کند کند نادان * لیک بعد قبول رسوائی

بعد رسیدن احمد نگر هنوز جا گرم نه نموده بود که خبر فتور فرنگ کنار کونکن و قلعهٔ دمن رسید - مشتمل بر اینکه نصاری به استظهار توپخانهٔ جهازات فوج کشی طرف خشکی می‌خواهند بندر چیول را که در آن ایام مقابل بندر سورت آباد بود شکسته بندر ریک دنده و اطراف آن قلعه‌های متعدد آباد و بنا نمایند - برهان شاه از شنیدن آن لشکر برای گوش مال آن جماعه تعیین نمود - بعده که لشکر اسلام برای آن گروه بد انجام رفته بعد محاربات صعب عرصه بر فرنگ تنگ آوردند آنها مصالح توپخانه‌های جهازات و قلعه‌جات فرود آورده و آدم بسیار فراهم کرده از بنادر دور و نزدیک خفیه و علانیه کومک طلبیده شبی غافل چنان تاخت و شب خون بر لشکر برهان شاه آوردند که اکثر سرداران با بیشتر فوج به درجهٔ شهادت رسیدند - و قریب سه هزار نفر به قتل آمدند اگرچه برهان شاه کشته شدن حبشی‌ها و دکفی‌ها را که عدّهٔ بیشتری از آن

منصب و اقطاع لائق به او داد - این معنی بر خاطر ابراهیم عادل شاه گرانمی نمود - و به برهان شاه نظام الملک نوشت که در مقابل دوستی و خدمتی که ازین برادر کمتر نسبت به آن برادر عزیز به ظهور آمده مناسب نه بود که غلام و نوکر قدیم حرام خوار ما را که به شما رجوع آورد اصلا در ملک خود جا دهید - تا به نوکر نمودن و به تفقد احوال او پرداختن چه رسد - بهتر آن است که الحال هم او را از ملک خود اخراج نمایند - برهان شاه در جواب او آنچه خلاف داب بزرگان سلف است نوشت - و مقابل حسن خدمت عادل شاه به جای نهال محبت تخم عداوت کاشت - ابراهیم شاه باز نوشت که اگرچه از آن برادر این چشم نه داشتیم که خاطر داشت غلام سیاه رو را بر خاطر ما ترجیح دهند اما در صورتیکه چنین به خاطر رسید سیصد فیل که از بی غیرتی و بی وقوفی دلاور خان جمال خان برده و الحال در فیل خانه شما موجود است حواله کسان ما نمایند - برهان شاه در جواب کلمات خشونت آمیز فساد انگیز نوشته به راه نمائی دلاور خان حکم پیش خانه بیرون زدن فرموده متوجه بیجا پور گردید - درین ضمن بیشتر از سپاه مهدویه که به تاراج و اخراج در آمده بودند و جمعی از تومن داران که از عدم پرداخت و کم نمودن علوفه نسبت به شرح آن وقت دکن آزاده و بهانه طلب گشته بودند از برهان شاه جدا گشته خود را به خدمت ابراهیم عادل شاه رساندند برهان شاه بعده که به متکل بیرون کنار آب بغاهوره بر حقیقت کار و لشکر ابراهیم عادل شاه اطلاع یافت - و در خود طاقت مقابله نه یافت - به فکرهای دور از کار افتاده مقام نموده حکم خندق گرد لشکر کشدن و بغای قلعچه کنار آب گذاشتن فرموده حقیقت به حاکم برهان پور نوشته طلب

به رسد از راه غیرت خود را مسموم ساخت - و از استماع و انتشار این خبر سرداران مهم فرنگ رنجیده خاطر گشته دست و دل از تردد کار کشیدند -

و این معنی ماده فتنه عظیم بر پا گردید * * شهر *

چو تیره شود مرد را روزگار * همان او کند کش نیاید بکار

نصرانیان خبر یافته در فکر قدارک و انتقام نشیدن افتاده از بار اول مردم جنگی بسیار از بنادر خود طلبیده ده دوازده هزار فرنگی نه هر کدام سه چهار بندوق نزد خود نگاه می دارند فراهم آورده در یکی از شبهای تاریک که جاسوسان خبر غافل بودن فوج اسلام رسانند چنان شب خون و تاخت آوردند که مردم لشکر را هم آغوش مرگ خواب یافتند و چندی هزار نفر را قبل از آنکه سر از خواب بردارند به درجه شهادت رسانند و بقیه السیف که از غلغله آشوب آن سراسیمه گشته از خواب جستند به مرتبه خود را باختند که دست از پا نه شناخته تا بر خویش جنبیدند خود را به چفک اجل گرفتار دیدند - و بعضی با فرنگی ها مشقت و گریبان گردیده به درجه شهادت رسیدند بلکه هر فرنگی سه نفر چهار نفر را مانند گوسفند دست و پا بسته مذبح می ساخت - آنچه در تاریخ فرشته درج است اگر اغراق نه باشد از جمله دوازده چهارده هزار سوار و پیاده سوای فرهاد خان حبشی مفجمله سرداران زخمی گشته دستگیر گردید - دیگر احدی جانبر نه گردید و حصار بروج و باره که لشکر اسلام ملجاء خود ساخته بودند همه را مسمار نموده و سر همه را بریده از همان مصالح کله مزار ساختند - آری از شامت نیت و افعال و کردار سردارهای بد عاقبت چنین خرابی بسیار بر ملک و رعایا رو داده *

دیگر از خام طمع سلطان علاء غم بالای غم گردید، آنکه دزین او آن

خبر رسید - برادر ابراهیم عادل شاه که در قلعه مقید بود خلاص شده

قوم بر آن مهم تعیین نموده بود مراد دل خود می دانست - اما به حسب ظاهر چون باعث بدنامی غلبه نصاری گردید - متالم گشته از امرای نامدار مثل شجاع خان و فرهاد خان حبشی و دیگر دکنیان تهور پیشه برای تنبیه آن جماعه تعیین فرمود - و این دفعه از امرای دکن تردد نمایان به ظهور آمد - و قریب سیصد نصرانی با دو سه کپیتان آنها زیر تیغ آمدند - و زن و فرزند فرنگی بسیار اسیر گردیدند - و راه رسیدن آذوقه از راه خشکی بر آنها تنگ نمودند - چون این خبر به احمد نگر رسید برهان شاه جشن ملوکانه ترتیب داد و مجلس در کمال اسباب عشرت بپاراست *

درین ضمن خبر رسید که خانخانان پسر بیروم خان با فوج چغتیّه تعیین کرده محمد اکبر پادشاه به قصد تسخیر دکن به مالوه رسیده از شنیدن آن اگرچه نظر بر الطاف و بنده پروری محمد اکبر در حق خود چندان خود را نه باخت - اما یکی از محرمان سخن دان را برای مصلحت سر انجام کار نزد راجی علی خان اسیر که ابتدای صدمه برو می دانست فرستاد - و در همان ایام به گمراهی نفس کافر کیش و راه نمائی همدمان بد اندیش نظر بر بدمالی حال خویش که هرچه کاری همان آید پیش نه نموده بدین فکر افتاد که هر جا زن مقبول می شنید خواه از امرا خواه از رعایای مسلمان و هندو اول به پیغام و عطای انعام زر وافر و الا به زور و تعدی کشیده می طلبید - چنانچه از شنیدن تعریف حسن زن شجاع خان حبشی هر چند که اعلی داشت و بر سر مهم نصاری جان فشانی می نمود - زن او را به عنق کشیده طلبید - اگرچه بعد آوردن پسند نه نموده بر خانه او واپس فرستاد - اما شجاع خان از شنیدن خبر اول قبل از آنکه مرخص ساختن زن به او

تا آنکه کار به ظاهر شدن علامت سفر آخرت کشید - و محمد ابراهیم نام پسر را ولی عهد ساخت - اخلاص خان که به سلطنت اسمعیل شاه راضی بود از ولی عهد گردیدن ابراهیم شاه آزاده خاطر گشته طبل مخالفت فواخته خیمه بیرون زد - و چون کشتی اسمعیل شاه را از طرف اشاره امرای عرب و عجم غریب می دانست از سرنو بر استیصال آنها کمر بسته لشکر فراهم آورده به اتفاق دیگر امرای دکن مادۀ فتنه تازه گردید دربین آوان خبر فوت برهان شاه به غلط انتشار یافت - و در آن هنگام دکنی ها هجوم آورده بر سر شیخ عبدالسلام عرب که مرد فاضل صالح بود ریخته به قتل رساندند - و بهادر خان گیلانی سراسیمه گشته روانه بیجاپور گردید برهان شاه در عالم شدت مرض قرب به حال نزاع خیمه بیرون زده و به مقابل اخلاص خان سواری نمودن فرمود - و در مقابله اول آن نمک بهرام را هزیمت داد - روز دوم آن که سنه ۱۰۰۳ هزار و سه هجری باشد برهان شاه ازین جهان فانی رخت هستی بر بسته به دارالقرار شتافت چهار سال و چهار ماه در کمال اختلال سلطنت نمود * شعر *

هیچ دیدی که دربین بزم دمی خوش به نشست

که نه در آخر صعجت به ندامت برخواست

ذکر سلطنت سلطان ابراهیم شاه نظام الملک بحری واسطه هشتم

ابراهیم نظام شاه را به وصیت برهان شاه میان منجور که کوکه برهان شاه و مردگار آگاه تجربه کار بود به سلطنت برداشت و خود وکیل السلطنت گردید - اما امرای دیگر در اطاعت و رفاقت میان منجور گفتگو و اختلاف رای به میان آوردند - و اخلاص خان به وساطت دیگر

خروج نموده و معاً نوشته او مصحوب یکی از مکرمان شهر دو طرف برای
 برهان شاه رسید که اگر امداد و رفاقت من نمایی بعد رسیدن به سلطنت
 نه لک هون در وجه مدد خرج سپاه با قلعه شولاپور و دیگر هر قلعه که
 خواهی تواضع پیشکش خواهم نمود - برهان شاه از راه خام خیالی لشکر
 آراسته متوجه مدد او گردید - و به پرینده نرسیده خبر رسید که برادر
 ابراهیم عادل شاه در مقابل فوج برار کشته گردید - و شهرت بدنامی این
 زیاده ماده گفتگوی خفت آمیز میان درست و بیگانه گشت - و به کمال
 خجالت و ندامت به احمد نگر مراجعت نمود - و ابراهیم عادل شاه
 که ازین کمال ظهور نفاق برهان شاه اطلاع یافت - رنجیده خاطر گردیده
 فوجها برای تاخت و تاراج ملک نظام شاه تعیین نمود و به همه تهاه داران
 و منصوبان سرحد نظام شاهی نوشت که به تاخت و غارت محصل
 مال و عیال پرگنات نظام شاه پردازند - ازین ممر از هر طرف فوجها خصوص
 فوج تعیین کرده زمینداران بیجا نگر و به تاخت و تاراج ملک برهان شاه
 آوردند - و برهان شاه بعد اطلاع مرتضی خان انجورا با اخلاص خان مولود
 و دیگر امرا مقابل فوج بیجاپور و بیجانگر تعیین نموده مقرر فرمود که بعد
 صحت خود متوجه مقابله هر دو خصم گردد - اما هر طرف که فوج
 برهان شاه می رفت نرسیده خبر شکست می رسید - و مرض روحانی
 علاقه مرض جسمانی می گردید *

هرآنکه تخم بدی کشت و چشم نیکی داشت

دماغ بیهوده پخت و خیال باطل بست

و در عالم بی دماغی و امتداد مرض اسمعیل پسر خود را از قید برآورده
 ب مهدیه بودن پیش از رسیدن نزد خود حکم کشتی فرمود .

اخلاص خان که سپاهی بهط از عقل معذور بود برای لشکرکشی طرف عادل شاه مبالغه می نمود - ابراهیم شاه از راه مستی ایام شهاب و شرب شراب به گفته و صلاح دکنیهای خانه برانداز هم راز گردید - میان منجم نیز ناچار بر آن قرار هم داستان گشت و فوجها آراسته و فیلها به آهن آرایش داده توپخانه آتش بارها خود گرفته به هم قدمی اجل بر آمد - بعد رسیدن به سرحد میان منجم باز عمده های لشکر را جمع ساخته با بزرگان دکن کلمات حکیمانه در باب صلح با عادل شاه به میان آورده گفت جنگ دوسر دارد و وقت آن نه مانده که با وجود علم یقین فتح بنای دوستی و رفاقت را به عداوت منجم سازیم و تا که به اتفاق مقابل فوج دهلی کمر نه بدیم خلاف رای سلیم است فائده نه دارد - و ابراهیم نظام شاه به صلاح اخلاص خان هم داستان گردیده حکم کوچ به هم عفانی اجل موعود فرمود - بعده که فوجها به تفاوت سه گروه مقابل هم رسیدند - و حمید خان از طرف عادل شاه نقاره جنگ فرو کوفت - میان منجم باز به عذر ایام حرام غره ذالکجه سعیها نمود که آن روز حمید خان را فهمانده برگردانید - و باز وقت شب در خلوت چند کلمه دیگر به ابراهیم شاه و اخلاص خان فهماند مفید نیفتاد - روز دیگر قبل از آنکه علم زرفشان خاور سر از دریچه مشرق بر آرد طبل مقابله از هر دو طرف فرو کوفتند و مبارزان تیز جاو پدش قدم اسپن به جولان در آوردند - و از غرش توب و صدای تغذگ و ناله دار و گیر دشت پر وسعت آن سر زمین به لرزه در آمد و به دست یاری نیزه و سنان بهادران جنگ جو صحن آن زمین ارغوانی گردید *

سپاهی جو فیان آشفته مست * همه نیزه و تیر و خنجر به دست
به نوک سنان و به تیر و خدنگ * بودند از روی خورشید رنگ

دکنیان نظر بر حرام خواری که از به عرصه ظهور آمده بود قول و امان نامه طلبیده آمد و ابراهیم شاه را ملازمت نموده آداب مبارکباد بجا آورد - و سپاه دو فرقه شده جمعی به میان منجیو پیوستند و بیشتر از دکنیان و حبشیان به اخلاص خان رابطه عهد رفاقت به میان آوردند - و هر یکی دم از انانیت خود زده سر به دیگر فرود نمی آورد - و بازار لاف و گداز دکنیها رونق تازه یافت و انتظام سلطنت که از مدت برهم خورده اصلاً نه ماند - و هر کدام به ادعای سر لشکری برای مقابله محمد اکبر پادشاه و مقابله نمودن با فوج عادل شاه بر خلاف رای هم دیگر گفتگو به کلمات درشت رسافده تن به اطاعت و رفاقت دیگری نمی دادند *

دربین ضمن میر صفوی وکیل با وقار ابراهیم عادل شاه که با نامه تعزیت و تهنیت نوائم آمیز رسیده بود با او برخلاف بزرگان به تندي و سختي و حرفهای بی مزه لا یعنی زدن پیش آمدند - و وکیل آزرده گشته بدون حصول جواب نزد عادل شاه مراجعت نمود - و ابراهیم عادل شاه بر رویه امرای نظام شاهیه اطلاع یافته به قصد تادیب آنها متوجه شاه درک گردید - بعد رسیدن خبر به احمد نگر که گفتایش به میان آمد در مصلحتها اختلاف و نزاع افتاد دکنیها و حبشیها اتفاق نمودند که سلطان را مقابل فوج بیجاپور باید برد و میان منجیو درین باب خلاف رای عائب دانسته نظر بر عدم انتظام سلطنت و نفاق مصلحت نمی داد - و می گفت ابتدا وکیل نزد عادل شاه فرستاده بغای دوستی را که در آن خلل پذیرفته و از چنین رای های فساد انگیز رخنه در آن راه یافته مستحکم باید نمود و باهم اتفاق بی نفاق نموده عهد و پیمان به کفالت کلام الهی به میان آورده به فکر مقابله فوج چنان پادشاه کشورستان باید پرداخت -

آورده خود را شاه طاهر بن خدا بنده بن برهان شاه که در بنگاله به رحمت
ایزدی پیوسته بود شهرت داده زود به دست ارکان دولت گرفتار گردید
هرچند که خروج و کلمه و کلام و فعل و قول هرزه او قابل قتل و حبس نه بود
اما برای دفع بدنامی شهرت در قلعه محبوس ساخته چیره برای او مقرر
کرده بودند تا آنکه در گذشت - و از پسر میان منجو - و از پسر میان منجو
بنابر ضرورت او را وارث ملک قرار داده چتر بر سر او افراشت اخلاص خان از
مصلحت میان منجو و اطاعت احمد شاه رو گردان شد - و میان
اخلاص خان و میان منجو کار به قتال و جدال انجامید - چون غلبه دکنیان
زیاده بود - میان منجو با احمد شاه در قلعه احمد نگر محصور گردید -
و هر روز از هر دو طرف یورش و کشش به میان می آمد - و آدم بسیار
کشته می گردیدند - و دکنیان علی رغم میان منجو بهادر نام پسر شیرخواره
ابراهیم شاه را که در قلعه دولت آباد بود برای برداشتن به سلطنت
طلبیدند - قلعه دار بدون حکم میان منجو نمی گذاشت که از قلعه بر آرند
دکنیان پسر دیگر مجهول النسب را بهم رسانده خواستند که نام سلطنت
برو بگذارند - میان منجو بر آشفته چنانچه در ذکر سلطنت محمد اکبر
پادشاه به احاطه بیان آمده عریضه به خدمت سلطان محمد مراد پسر
محمد اکبر و خانخازان که به مهم دکن مامور گردیده بودند نوشته به تاکید
و ترغیب برای تسخیر قلعه احمد نگر طلب نمود درین ضمن میان دکنیان
که هر کدام خود را صاحب مدار مستقل سلطنت می گرفت بر سر
اقطاع گفتگو به میان آمد و به فساد عظیم منجر گردید چنانچه از هر دو
طرف هزارها به قتل رسیدند و بسیاری از اخلاص خان رنجیده به نامه و پیام
به میان منجو پیوستند و لغایت آن روز که میان منجو فی الحقیقت در

در آن رزم عجب اتفاق افتاد که بهادران^(۱) نظام شاهیه فوج عادل شاهیه را از رو برو برداشته هزیمت داده دو سه کروزه برده بسیاری را بر خاک هلاک انداختند - و به همین دستور دلاوران یمن عادل شاهیه میسر نظام شاهیه را هزیمت داده از قلب فوج گذراندند و از هر دو طرف نثاره فتح نواختن شروع نمودند - درین که هر دو فوج به غارت و تاراج بهیر هم دیگر از شهرت آوازه فتح لشکر خود پرداخته بودند و نظام شاه با معدود چند در قول مانده بود - سهیل خان با فوج خود رسیده حمله بر نظام شاه آورد و ابراهیم شاه به زخم سنان یکی از سپاه عادل شاهیه از اسب افتاد و در همان آن واحد جان شیرین بباد داد - سهیل خان مطلع شده شادمانه فتح را از سرنو بلند آوازه ساخته ابراهیم شاه را در پالکی انداخته به احمد نگر روانه ساخت - و تمام فیلخانه و اسباب تجمل فوج نظام شاه را به دست آورده به لشکر خود برد - میان منجور از شنیدن این خیر دشت و دل باخته خود را برای کفن و دفن ابراهیم شاه و تدبیر دیگر امور ملکی به احمد نگر رساند *

چون در سلسله نظام شاهیه سوای بهادر نام پسر ابراهیم شاه طفل شیر خواره که آن هم امید حیات او بسبب برآوردن آبله نه بود - دیگری نه مانده بود - احمد نام مجهول الفسب از اولاد شاه طاهر که پدر او خود را از اولاد نظام شاهیه شهرت داده در قلعه محبوس گشته وفات یافته بود - و پنچ برادر او به اسم خدا بنده و شاه علی و محمد باقر و عبدالقادر و شاه حیدر از ملاحظه قهاره حسینی شاه و مقتول و محبوس گردیدن از احمد نگر فرار نموده طرف بنگاله و اطراف دیگر جان بدر برده بودند - در اواخر عهد مرتضی شاه نظام الملک شخصی جمعی از اوباش فتنه جو فراهم

و میرزا شاهرخ و شهباز خان کنبو و محمد صادق خان و سید مرقضی خان سبزواری و راجه جنگلاته و دیگر امرای چغتیه و راجپوتان تهر پیشه و افغانان جهالت کیش بالشکر سی چهل هزار سوار رسیده نزدیک کالی چبوتره ساخته سلطان بهادر خیمه زده به فکر محاصره نمودن و مورچال بستن و نقب دواندن افتادند و قلعه را نگین وار در میان گرفتند و صبح آن در شهر احمد نگر و برهان آباد نو آباد منادی امان و عهد و پیمان عدم مضرت به حال رعایا و اهل حرفه در داده جا به جا قدغنچیان برای نگاهبانی و محافظت سکته‌های شهر نشاندند - مردم شهر و بازار اعتماد بر منادی امان نموده جا به جا با مال و عیال قرار گرفته به فکر فرار نیفتادند - بعد دو سه روز شهباز خان که در مردم آزاری شهرت تمام داشت و مورچال او به نزدیک شهر واقع شده بود برای ملاحظه قلعه و مقرر نمودن مورچال سوار شده وقت مراجعت و گذشتن از نزدیک آبادی شهر سپاه خود را اشاره به غارت و تاراج نموده بازاری که به اسم محله لنگر دوازده امام آباد زموده آتش پخته و خام به فقرا می رساندند و دکانها از غله و انواع جنس مالا مال بود چنان به تاراج در آوردند که پارچه ستر بر بدن مرد و زن نه گذاشتند خصوص به شهرت بازار روافی زیاده در خرابی بازارها و بر انداختن و سرخن عمارتها کوشیدند و فریاد و وادیلای آن به گوش پادشاهزاده محمد مراد و خان خانان رسیده به زبانی سزاواران شدید پیغام زجر آمیز برای منع آن به شهباز خان نمودند و فرمودند که هرجا تاراجیان به نظر آیند به سیاست رسانند و به زنند و به کشند - باوجود زجر و منع دو روز بازار غارت و تاراج گرم بود - و مردم را دیگر اعتماد بر قول و امان چغتیه نه مانده و هر کدام به فکر فرار افتاده جلای وطن گشته رو به اطراف

قلعه محصور و مجبور بود از قلعه احمد شاه را بر آورده مقابل اخلاص خان از سر نو صف کارزار آراستند و هر روز صف کشی به میان می آمد *

درین ضمن خبر رسید که سلطان محمد مراد به رفاقت خان خانان و راجی علیخان برهان پور با فوج سی هزار سوار و توپخانه جهان آشوب به سرحد دولت آباد رسید - میان منجیو از طلبیدن فوج چغتیه پشیمان گشته به استظهار رفاقت بعضی دکنیها آذوقه و سرانجام جنگ در قلعه فراهم آورده محمد خان نام را که از کوکله های مرتضی شاه بود قلعه دار ساخته مع چاند بی بی که ذر اوصاف آن شیرزن سابق به زبان خامه داده در همان ایام از نزد عادل شاه برای بندوبست قلعه رسیده بود در قلعه گذاشته احمد شاه را با خود گرفته برای آوردن فوج کومک نزد عادل شاه و قطب الملک که هر دو از آوازه فوج محمد اکبر پادشاه خود را باخته برای مصلحت به اوسه آمده مجلس گفتایش داشتند روانه شد و چاند بی بی بعد روانه شدن میان منجیو چون به سلطنت احمد جمعی راضی نه بود و به اطاعت میان منجیو هم سر فروز نم آورد محمد خان را به قتل رسانده بندوبست قلعه احمد نگر را به اختیار خود گرفت و به تعمیر برج و باره و فراهم آوردن ماکولات و سرانجام جنگ پرداخت - چون سلطان بهادر را از قلعه دولت آباد طلبیده بود و قلعه دار نه گذاشت - غائبانه خطبه بنام سلطان بهادر شاه خوانده چند امیر نامی شجاع رزم دیده را مژر شمشیر خان حبشی که هفتاد نفر از فرزندان و برادران و خویشان تنومند داشت و هر کدام خود را رستم و سهراب وقت می شمردند - دیگر بهادران کار طلب رزم آزما اندرون قلعه طلبیده رفیق خود ساخت و اوایل ربیع الثانی سنه ۱۰۰۴ هزار و چهار سلطان محمد مراد مع خان خانان و راجی علیخان آسیر

سپاه دکن بیشتر می کشته و زخمی گردیده هزیمت یافتند - و لشکر چغتیه را که به تعاقب آخاص خان می تاخت عبور به مونکی پتن که لکها مال تجار از انواع اقمشه موجود می باشد افتاد و سپاه دست به غارت و تاراج آن دراز نموده تمام قصبه و بازار چنان دست بدست ربودند که ظرف گلی و پارچه ستر عورتین بر بدن احدی نه گذاشتند - سپاهی نه بود که به دست او هزارها مال از جفس زری و ساده تقدمة تجار نیفتاده باشد - بعد از آن چاند بی بی استمالت نامه لطف آمیز مصحوب یکی از محرمات چرب زبان نزد آنگ خان برای طلب فرستاد و او با شاه علی پادشاه پنج روزه مجبور از بیجاپور روانه شد بعد از که به مسافت دو سه روز راه رسید - از تعیین جاسوسان ده طرفی از اطراف قلعه از تردد و خبردارچی مردم چغتیه خالی خبر یافته بود ایلغار شب و روز نموده همین که نزدیک قلعه رسید قضا را خان خانان آخر شب همان سمت که فوج شاه علی ایلغار نموده بود برای ملاحظه مورچال سوار شده آن طرف آمد - درین ضمن از صدای شیخه اسپان و آواز سم اسب ستوران غلغله شب خون آوردن دکنیان در لشکر خان خانان افتاد - و مهتابها روشن شد و مبارزان جنگ جو اسپان به جولان در آوردند و کار به مقابله و مقاتله انجامید - از آنکه دکنیان کفن به دوش همه مستعد و آماده جنگ بودند محاربه عظیم رو داد - و از بالای قلعه نیز گوله های جان ستان و اقسام آلات آدم کش باریدن گرفت جمع کثیر از هر دو طرف کشته و زخمی گردیدند از دکنیها تردد نمایان به ظهور آمد - و آنگ خان از راه غیرت قهوری را کار فرموده به اتفاق جمعی سپرها را پیش رو گرفته درمیان صف مبارزان چغتیه غوطه رده حمله کفان از میان بازار و خیمه خان خانان گذشته نزدیک دروازه قلعه که از بالای قلعه نیز کومک رسید خود را رسانده مامون گردید - و شاه علی

آوردند - اگرچه شاهزاده و خان خانان به مرتبه در زجر شهباز خان کوشیدند که آن تبه‌کار آزاده شده از لشکر بر آمد - اما از آن روز مردم دکن را که ابتدا با غریبان عداوت داشتند بر قول و پیمان چغتیبه اعتماد نه ماند - و لغایت آن سال که عرب و عجم به لفظ غریب و غریبان زبان زد خاص و عام بودند به فوج مغل اشتهار یافت و امرای نظام شاهیه سه فرقه شده هر یکی برای خود پادشاهی قرار داده سه چهار جا علم بغی و مخالفت برافراشتند - اول میان مغجو که پادشاه خود احمد را قرار داده بود در سرحد عادل شاه رفته از شنیدن سلوک چاند بی بی که با قلعه دار نموده لنگر اقامت انداخته به امداد عادل شاه به فکر فراهم آوردن و جذب قلوب سپاه افتاد و اخلاص خان موتی نام را که سردار و پادشاه بی نام و نشان خود قرار داده بود در حوالی دولت آباد شش هزار سوار دکنی و حبشی فراهم آورده طبل انا الملکی می نواخت - سیوم اتک خان حبشی که او نیز از امرای با نام و نشان و قومن داران عظیم الشان گفته می شد شاه علی نام را که از اولاد برهان شاه ترک علائق دنیا نموده به لباس فقیران تکیه در بیجاپور اختیار کرده در عالم فقر مرحله عمر به هفتاد سال رسانده بود او را به چابلوسی و دلبرجی تمام به دست آورده باوجود ابا نمودن مجبور ساخته چتر شاهی بر سر او افراخته شاهی فقر او را به شاهی رسوائی مبدل ساختند - چهارم چاند بی بی که با اسباب تجمل سلطنت در قلعه به بندوبست و دفع ضرر اعدا پرداخته بود امرای دور و نزدیک را به اطاعت و استمالت بهادرشاه بن ابراهیم شاه در آورده به اخلاص خان استمالت نامه نوشته نزد خود طلبید و اخلاص خان از حوالی دولت آباد متوجه احمد نگر گردید - خان خانان اطلاع یافته دولت خان لودی را بر سر راه او فرستاده بعد مقابله

و لباس خود را به قلعه احمد نگر نزد چاند بی بی رسانده حقیقت
 پر نمودن نقبها به تعیین مکان و تاریخ آتش دادن اطلاع داد -
 و چاند بی بی رعایت زیاد به حال محمد خان نموده بر پیدا نمودن
 نقبها به اتفاق بیل داران چابک دست کمر همت بسته به قیاس طرف
 بیرون موافق اظهار محمد خان چندین جا را کفده بعد کنج و کار زیاد و سعی
 و تلاش بسیار مکان دو نقب را یافته صبح روز جمع خریطه های باروت هردو
 نقب را دزدیده آب بسیار در آنجا ریخته از آن طرف اثر نم ظاهر گردید
 و کارپردازان طرف خان خانان باوجود قرار روز شنبه همان آخر روز جمعه
 هر سه نقب دیگر را آتش زدند - در حالیکه سه صد چهار صد نفر از مردم
 چاند بی بی با دو صد بیل دار که در کندن سنگ و بیخ برج برای تحقیق
 نقبهای دیگر تردد می نمودند برجها به زلزله آمده یک بار به صدای
 مهیب جهان آشوب که زمین و زمان را به تزلزل در آورد و بیشتر
 از متلاشیان را به خاک آن گل زمین برابر ساخت و برج مع پنجاه ذره
 دیوار پرید *

* شعر *

شد آن لحظه حول قیامت عیان * به گردون بر آمد نفیر و فغان

زمین گفתי از هم دگر بردید * سرافیل صور قیامت دمید

اگرچه جمعی که مصالح کلنگ زدن و مشغول جست و جوی باروت نقب
 بودند نام و نشان آنها معلوم نه گردید - اما از سرداران اتک خان
 و شمشیر خان و غیره جمعی که از صاحب اهتمام و تردد دور بودند به
 بعضی زخم سنگ رسید و جان سلامت بدر بردند *

و آن زن شیر صولت از آن صدای جهان آشوب که همه را متوهم
 ساخته بود اصلا نه اندیشیده خود را نه باخته شمشیر بر کمر همت بسته
 برقع بر رو انداخته اسب سواری طلبید - چون سواری خاص حاضر نه بود

که پادشاه مجبور و مانند مرغ به قفس گرفتار آمده در فکر خلاصی ازین ورطه بلا بود. با قریب دو هزار سوار رو به فرار آورد که خود را زنده با زنده رساندن به تکیه خود از فضل پادشاه حقیقی خود می دانست - فوج چغنیه به تعاقب او تاخته همه جا پاشنه کوب می رفتند تا آنکه بهم رسیدند و کارزار صعب رو داد اگرچه شاه علی با جمعی جان بدر برد - اما قریب هفت صد سوار و پیاده علف تیغ چغنیه گردید - بعده که خبر استیلای افواج محمد اکبر پادشاه و به تاراج و غارت رفتن ملک نظام شاه و محاصره نمودن اطراف احمد نگر انتشار یافت - عادل شاه و قطب الملک متزلزل خاطر گردیدند *

درین ضمن نوشته جات تضرع آمیز چاند بی بی مشتمل بر طلب کمک به عادل شاه رسید - ابراهیم عادل شاه خواجه سهیل را با بیست هزار سوار و بیست و پنج هزار پیاده روانه شاه درگ ساخت که آنجا رسیده تا رسیدن فوج کومک قطب الملک در گرد آوری سوافجام دیگر کوشد - و از عقب مهدی قلی خان از طرف قطب الملک با شش هزار سوار و اخلاص خان با چهار هزار سوار به او پیوست اگرچه شهرت پفجاء و شصت هزار سوار و لک پیاده برای مقابله فوج چغنیه همراه سهیل خان یافته بود اما از سی و پنج هزار سوار و چهل هزار پیاده کم فراهم نیامده بودند - از شهرت آمدن سهیل خان خان خانان و دیگر کارپردازان مورچال سعی موفور در پیش بردن مورچال و بر نمودن نقب به کار برده پنج نقب از باروت پر نموده در سنه ۱ غره رجب قرار آتش دادن یافت - درین ضمن محمد خان نام شیرازی از همراهان خان آزرده گشته به تغییر وضع

چهارپایان هرچه بی درنگ به دست برنایان چلبگ دست می آید
 پرداخت که خاطر جمعی از طرف استواری دیوار که از سرنو سد سکندر
 گردانید حاصل نمود - بعده مردم خبردار جا بجا بر مورچال گماشته نزدیک
 به صبح بجای خود آمد - هرچند که شاهزاده و خان خانان و دیگر جمعی
 که صاحب تردد بودند افسوس تمام از ضائع شدن محضت سه چهار ماه
 محاصره می نمودند - اما از راه انصاف صد آفرین بر حوصله و شجاعت
 و تردد و تدبیر آن شیرزن می گفتند بعده چاند بی بی به چاند سلطان
 در زبانها انتشار یافت - و چاند سلطان خطی به سهیل خان و دیگر
 سرداران که برای نومک فراهم آمده بود نوشت - و آن نوشته به دست
 هرکاره های پادشاهی افتاد و خطها را نزد خان خانان بردند خان خانان
 فرمود که خطی از طرف ما هم مشتمل بر تایید زود رسیدن و انتظار نه دادن
 نوشته به آن خطوط حواله جاسوسان نمود - اما چون در لشکر پادشاهی
 به سبب نه رسیدن رسد گرانی و کم یابی غله و گاه عرصه بر سپاه تنگ
 گردید و اسبان را جز پوست و استخوان نه ماند چاند بی بی نیز از محاصره
 جنگ شب و روز به جان رسیده بود به امید آنکه شب حامله فردا چه
 زاید - بنای مصلحت میان هم برین گذاشتند که صوبه برار و قلعه جات
تعلقه آن را به شاهزاده محمد مراد وا گذاشتند و تسخیر قلعه احمد نگر
 بر تسخیر قلعه آسیر موقوف دارند و عهد و تعهد نامه میان هم نوشته دادند -
 و فوج پادشاهی از پای قلعه احمد نگر برخواست - گویند چون مصالح
 گوله و پول سپاه در قلعه تمام شده بود - چاند سلطان فرمود که چند روز
 از نقره گوله ساخته در توپها پر کرده به لشکر پادشاهی می انداختند -
 بعد برخاسته رفتن فوج پادشاهی و رسیدن افواج کومک و باهم پیوستن

پیاده شمشیر برهنه در دست گرفته خود را بدان مکان رخنه رساند -
 و جمعی از هوا خواهان جان نثار که همراه او رسیدند و دیگران که از هیبت
 آن زلزله دل باخته به گوشه و کنار پناه بسته بودند از مشاهده جرات و بحال
 ماندن حوصله آن شیرزن سر از قدم ساخته آفرین گویان سایه وار سر به قدم
 او گذاشتند و همه از راه تسلی و دلبری که شرم همه ما یکی است -
 فرمود که از تخته و چوب خورد و کلان و سنگ و لاش آدم و چهار پای
 مرده و گاه و هیمة هرچه بدست هر که آید به جلدی و چابکی تمام که در
 اهتمام آن پای چاند بی بی به زمین نمی رسید آورده سد راه یورش سازند
 اگر قبل از آنکه حوصله و تدبیر چینی را به چنان جلدی کار فرماید سپاه
 یورش می نمود - و هیچ جا کسی مانع در آمدن فوج نمی شد - اما
 از آنکه کار فرمایان را در انتظار آتش گرفتن نقبهای دیگر و پراندن باقی
 دیوار جست و جوی سبب آتش نه گرفتن مکث واقع شد و به سبب
 پیچیدن دود و افتادن سنگهای سه منی و چهار منی که مرفخ روح
 هر یکی در انداز پرواز بود و بعضی در خاطر جمعی از رخنه دیوار تردد
 داشتند در یورش تاخیر روداد - درین فرصت چندین زن و مرد از نه ده
 ساله گرفته تا هشتاد نود ساله در فراهم آوردن مصالح و بند نمودن رخنه های
 راه یورش کوشیدند - بعده که فوج چغتی از آتش گرفتن نقبهای دیگر
 مایوس شده پرداختند راه مسدود یافتند اگرچه آنچه شرط تردد جان
 بازی بود به کار بردند اما از غلبه محصوران که گوله توپ و سنگ و آتش
 بازی مانند باران می بارید فائده به روی کار نیامد تا آنکه سیه چادر
 شب میان هر دو فرقه حائل گردید و چاند بی بی چنان مسلح بر اسب
 اسزاده به اهتمام برداشتن دیوار از فراهم آوردن بیلداران و رساندن مصالح
 که بجای گل و سنگ از چوب و تخته و توپ شکسته و جهد آدم و لاش

فوج چغتیه مستعد ساخته بود عجلتاً برای دفع شر و فهماندن امرای دکن روانه نمود - بعد رسیدن سهیل خان تا سه ماه محمد خان معصور مانده سهیل خان را اندرون قلعه راه نه داد تا به شنیدن حرف و تبعیت او چه رسد بلکه خطی به خان خانان مشتمل بر اشاره طلب نوشته ترغیب تسخیر احمد نگر نمود و خط به دست هرکارهای چاند سلطان آمد - از شهرت این قصد نمک حرامی او خورد و کلان اندرون و بیرون قلعه اتفاق نموده به شورش آمده محمد خان را به دست آورده مقید ساختند - و چاند سلطان به جای محمد خان انگ خان حبشی را مدار علیه اجرای کار ملک گردانید و سهیل خان را مطاع نموده خواست نزد عادل شاه مرخص سازد *

درین ضمن خبر رسید که امرای چغتیه خلاف عهد نموده دست تصرف به پرگنات دیگر سرحدی برار دراز نموده قصبه پاتھوی را به دعوای کهنه آنکه یک وقتی به برار تعلق داشت به تصرف در آوردند و در فکر پیش قدمی اند از شنیدن این خبر چاند سلطان سهیل خان را مانع رفتن بیجاپور گشته به عادل شاه درین ماده آنچه بایست نوشت - عادل شاه به فکر تهیه فراهم آوردن سپاه افتاده از گامکنده نیز کومک طلبیده جمله شصت هزار سوار از تعلقه هر سه پادشاه را که سردار فوج قطب الملک مهدی قلی خان مقرر نموده نزد سهیل خان روانه ساختند - و سهیل خان به دبدبه و آراستگی تمام مقابل فوج شاهزاده محمد مراد روانه گردید و کنار آب گنگ رسیده برای تهیه و سرانجام جنگ توقف نموده و خان خانان از رسیدن سهیل خان اطلاع یافته برای استقبال و مقابله او رخصت از پادشاهزاده محمد مراد حاصل کرده به اتفاق راجی علی خان

میان منجور و چاند سلطان باز بر تعیین سلطنت پرخاش به میان آمد -
 میان منجور دست از سلطنت احمد شاه بر نمی داشت - و مصلحت
چاند سلطان به اتفاق جمعی بر سلطنت بهادر شاه قرار گرفت تا آنکه
مصطفی خان که از امرای عمده قطب الملک بود او نیز به موجب نوشته
 و اشاره چاند بی بی از گلکنده برای فهماندن میان منجور رسید آخر همه
 هم مصلحت گشته بر سلطنت بهادر شاه اتفاق نمودند *

ذکر سلطنت سلطان بهادر شاه نظام الملک بحری واسطه نهم

چون چاند سلطان بهادر شاه را به حسن سعی خود به سلطنت نشانده
 خطبه بنام او خواند ^۱ احمد خان را که دایه زاده موتضی شاه می شد
 و در ایام محاصره قلعه ازو تردد به ظهور آمده بود دست بهادر شاه را گرفته
 با همه اعیان بدو سپرده مدار علیه سلطنت ساخت و محمد خان
 در اندک زمانی چنانچه رسم و طریقه و خاصیت سر زمین دکن است
 به دستور نمک حرامان وابسته های خود را پیش آورده با هواخواهان
قدیمی چاند بی بی به پرخاش و بدسلوکی پیش آمد - و اتک خان
 و شمشیر خان را به حسن تدبیر گرفته مقید ساخت و امرای دیگر ازین
شهرت ازو نفرت گرفته بهر بهانه از بهادر شاه جدا شدند و چاند سلطان
 بار دیگر به عادل شاه نوشت که باوجود غلبه چنان خصم محمد خان
 و دیگر امرا باهم مخالفت نموده می خواهند آنچه ملک نظام الملکی
 مانده در آن هم خلل اندازند - عادل شاه سپیل خان را که برای مقابله

خان خانان را در مکانی که توپ خانه سپیل خان بود اتفاق فرود آمدن
افتاد با وجود که سواى چهل پنجاه مغل و نقارخانه همراه خان خانان
نه مانده بود بعده که نزدیک سپیل خان مشعل روشن شد خان خانان از
فرود آمدن سپیل خان رو برو اطلاع یافت و از خالی و پر بودن چند توپ
که خبر گرفتند توپها را پر از گوله و باروت یافتند خان خانان فرمود که دو سه
توپ را طرف سپیل خان سوخته اختر معجری بسته آتش دهقد - قضا را
یک گوله در آن مجمع و انبوهی که اطراف سپیل خان فراهم آمده بودند
رسیده یک دو نفر را هلاک ساخت - سپیل خان ازین آفت و بلای
ناگهانی خود را باخته مشعل را خاموش کرده تبدیل مکان نمود
و خان خانان نقارچی را فرمود که صدای شادیانه بلند سازند بعده که آواز
نقاره فتح اثر به گوش جمعی مغلها که بعد هزیمت در مغاک و گودالها
و پناه درختها برای بسر بردن قاریکی شب پنهان گشته بودند رسانیدند
قوت تازه در دل آنها بهم رسید و به هوای اثر صدای نقاره دو صد سیصد
نفر خود را نزد خان خانان رساندند و خان خانان باز اشاره بلند ساختن
آواز نقارخانه فرمود به همین دستور تا اثر صبح صادق یازده دفعه هوبار آواز
شادیانه در آن دشت و صحرا می پیچید - و جوق جوق سوار و پیاده در
خدمت آن سپه سالار با تدبیر فراهم می آمدند تا آنکه قریب سه هزار
سوار و سه چهار هزار پیاده با خان خانان جمع آمدند و سپیل خان برین
معنی اطلاع یافته او هم فرمود که نقیبان در جست و جوی سپاه پراگنده
خود افتادند با وجود زیاده از پنج شش هزار سوار دکن نزد سپیل خان نیز
فراهم آمدند - خان خانان مصلحت در آن دانست که قبل از آنکه
قاریکی شب به روشنی صبح مبدل گردد نقاره جنگ فرو کوفته بر آن

حاکم خاندیس و راجہ جگناتھ و دیگر امرای جلالت کیش که مجموع
 بیست هزار سوار می شدند بر آمده بعد که نزدیک آب گدگ به مفاصله
 چهار پنج کروه از لشکر دکن رسید تا پانزده روز برای مقابله توقف واقع شد
 و پیغام های شکوه آمیز که هر دو طرف تقصیر بر یک دیگر ثابت می
 نمودند در میان بود - درین مابین فوج دکن به دستور تزازان چنانچه رویه
 آن طائفه است اطراف فوج چغتیہ می تاختند و خان خانان گرد لشکر
 خود خندق کندن فرموده بود - و میان مردم طلایه طرفین دست بردها
 رو می داد - روز شانزدهم از هر دو طرف نقارۃ جنگ فرو کوفتند چنانچه
 در ذکر سلطنت عرش آشيانی محمد اکبر مفصل به زبان قلم داده باز
 محمل می نگارد تمام روز بازار جنگ باهراول گرم بود - و فوج پادشاهی
 توپ خانه را طرف دست راست داده نزدیک به عصر چنان حمله آوردند
 که بسیاری از مردم دکن کشته گردیدند - و راجی علی خان و راجہ جگناتھ
 که چندان بودند چنان بر توپ خانه تاخت آوردند که دکنیان فرصت
 آتش دادن توپ خانه نه یافتند - و توپ خانه به دست مردم پادشاهی آمد -
 درین حالت سرداران دکن بر چندان زور آورده چنین حمله های صف را
 به کار بردند که راجی علی خان برهان پور و راجہ جگناتھ بعد تردد نمایان
 به کار آمدند - بعد شهرت کشته شدن هر دو سردار نامی فوج خان خانان
 رو به هزیمت آورد - و دکنیان به تاخت و تاراج مشغول گشتند و بسیاری
 گرانبار شده به پرگنات اطراف که خانه ها در آنجا داشتند روانه شدند و اکثر
 از فوج چغتیہ تا شاه پور که بنگاه پادشاهزاده بود بند نه شدند - از اتفاقات
 چون روز به آخر رسید و جنگ روز به شب منجر گردید هر دو سردار که از
 احوال هم دیگر خبر نه داشتند به تفاوت گوله رس مقابل هم فرود آمدند -

و فساد که شیر خواجه از طرف شهزاده محمد مراد برای تسخیر و تصرف پراگنه بیر و توابع آن رسیده به تصرف خود آورده بود - اتک خان بر سر او قاحت آورد و میان هر دو محاربه عظیم رو داد - و شیر خواجه خود را اندرون قلعه بیر رسانده محصور گردید و هر چند به شیخ ابوالفضل برای کمک نوشته اثر معاونت ظاهر نه گردید - لهذا شیر خواجه حقیقت تسلط دکنیان و اغماز ابوالفضل وقت طلبیدن مدد به حضور پادشاه معروض داشت *

درین ضمن خبر واقعه شاهزاده محمد مراد که در عینی نشو و نمای شباب آن نونهال گلشن مراد محمد اکبر پادشاه را سموم هموم ناگهانی اجل از پا در آورد به عرض رسید و جهان جهان غم در دل پادشاه راه یافت - و دانستند که بدون خان خانان بندوبست دکن صورت نه خواهد بست - بار دیگر خان خانان را همراه شاهزاده دانیال پسر خورد داده مرخص فرمودند - و خود نیز از شنیدن اخبار فساد دکن ناهنجاری و غرور سلطان بهادر حاکم آسیر که بر مکان مفصل به زبان قلم خواهد داد - در سنه ۱۰۰۷ یک هزار و هفت رایت توجه به قصد تسخیر قلعه آسیر و قادیب دیگر سرکشان دکن طرف جنوب برافراشتند و بعد عبور از نربدا به برهان پور شرف نزل فرموده در اندک فرصت شهر برهان پور را به تصرف در آورده به محاصره قلعه آسیر پرداختند چنانچه در ذکر سلطنت محمد اکبر پادشاه مفصل به احاطه بیان در آمده شاهزاده دانیال را با خان خانان و فوج عظیم و توپخانه جهان آشوب برای تسخیر قلعه احمد نگر تعیین و مرخص فرمودند - اتک خان که چهارده پانزده هزار سوار فراهم آورده دم از اناالملکی میزد از راه خیره سری و کوته اندیشی مقابل فوج پادشاهی شتافت همین که گرد سپاه و آثار جاء و جلال اکبری فوج دریا موج شاهزاده دانیال به نظر

تیره بخنان تاخت آورد و از سرنو محاربه صعب روداد و سهیل خان
 زخمی گشته از اسب افتاد و فوج دکن هزیمت یافت و سهیل خان را
 هوا خواهان او دست به دست برداشته بردند و لشکر پادشاهی چند کروه
 تعاقب نموده در چند از آنچه روز گذشته غنیمت به دست مردم دکن
 افتاده بود به دست آوردند - و خان خافان به فتح و فیروزی خود را به
 خدمت پادشاهزاده محمد مراد رسانده مستوجب آفرین گردید - اما از
 آنکه میان صادق محمد خان و خان خافان از سابق بر سر قاراج احمد نگر
 سوی مزاج به میان آمده بود و از راه حسد روز به روز بر عداوت می افزود
 باز بر سر محصور بازار شاه پور که نوآباد کرده خان خافان بود و مردم
 محمد صادق خان بنجاره و اهل سوق را طرف خود جبراً می کشیدند
 گفتگوی شدید به میان آمد و صادق محمد خان مزاج پادشاهزاده را
 هم از طرف خان خافان منعرف ساخت - و هر دو نفاق کرده به
 محمد اکبر پادشاه شکوه خان خافان به آب و تاب نوشتند و خان خافان را
 طلب حضور نموده شیخ ابوالفضل را به رفاقت میر یوسف مشهدی که داماد
 میرزا عسکری می شد بر مهم دکن در خدمت شاهزاده مقرر نموده
 مرخص فرمودند و از انتشار نزاع سواران جغتیه و روانه شدن خان خافان
 که به بندوبست و دبده فوج پادشاهی بحال نه ماند - اتک خان با
 چاند سلطان عداوت ورزیده از اطاعت سر پیچیده و به فکر این افتاد که
 بهادر شاه را با چاند سلطان مقید سازد - چاند سلطان بر اراده نمک حرامی
 او اطلاع یافته به تدبیر او را بیرون قلعه فرستاده دروازه قلعه بر روی او بست
 و کار به محاربه و محاصره انجامید - بعده که اتک خان دانست از محاصره
 قلعه مغذوح نمی گردد به تاخت و تصرف پرگفت پرداخت درین هنگامه

القصه بعد از شهرت یافتن کشته شدن آن مظلومه که بهادر شاه طفل به دست آن جماعه ماند و هر کدام به ادعای سرداری سر به دیگری فرود نمی آورد نسق اندرون قلعه بوهم خورد - و امرای چغتیّه بر آن شورش اطلاع یافته زیاده در تسخیر قلعه ساعی گردیدند و به اندک فرصت نقبها در زیر حصار و برجها رسید و دیوار^۱ را پرانده یورش نموده قلعه را به تسخیر در آوردند - و تمام محصوران مع طفلان و زنان به اسیری در آمدند چون خون آن مظلومه دامن گیر چینه خان خواجه سرا گردیده بود شاهزاده فرمود که آن بد بخت را با جمع کثیر دیگر واجب القتل زیر تیغ آرند - هرچند که چینه خان و دیگر امرای خون گرفته التماس نمودند که ما را امان دهید که خزانه های مدفون را به نمائیم گوش به حرف آنها نه داده در قصاص چاند بی بی به جزا و سزا رسانید - و به روایتی سوای بهادر شاه که طفل مقید ساخته نزد محمد اکبر پادشاه روانه نمودند دیگر احدی از سرداران جانبور نه گردید و در همان روزها قلعه آسیر چنانچه در ذکر سلطنت محمد اکبر به زبان خامه جاری گردیده به تسخیر در آمد - و در همین آوان پادشاهزاده محمد سلیم را که در دکن به مهم رانا مامور نموده گذاشته آمده بودند خبر سرکشی نمودن و بغی ورزیدن او به عرض محمد اکبر رسید و وکیل عادل شاه بیجاپور عرضه داشت درخواست امان به قبول پیشکش مع دختر برای شاهزاده دانیال به حضور رسیده ملازمت نمود - و التماس او در معرض قبول در آمد و در سنه ۱۰۱۰ هزار و ده محمد اکبر پادشاه روانه دارالسلطنت گردید - سلطنت پر فساد بهادر شاه سه سال و چهار ماه بود * مر او را رسد کبریا و منی * که ملکش قدیم است و ذاتش غنی

آن تیره روز جلوه گر گردید بی آنکه چاند سلطان را به نامه و پیغام خبر نماید و از امرای همتاش استمزاج حاصل کند خیمه را آتش زده راه فرار اختیار نموده خود را طرف جبال کونکن رساند - و پادشاهزاده و خان خانان با فوج عظیم بلا مخالفت و مزاحمت خصم به پای حصار احمد نگر رسیده به محاصره قلعه پرداخته به پیش بردن مورچال و گذدن نقب و بستن دمدمه مشغول گردیدند - و چاند بی بی قانقدور به نامه و پیغام التیام آمیز سلوک نموده تردد قلعه داری و شرط سرداری به رهنمونی رای صائب بجا آورده به دفع شر محاصره و یورش فوج چغتیه پرداخت - و آخر کار چون دانست کار به نزدیک تسخیر قلعه رسیده و در مقابل اقبال اکبری سعی در نجات داشتن قلعه پیش نمی رود - سرداران دکن را جمع ساخته گفتگو سپردن قلعه و شکوه نفاق امرای حضور مخصوص میرزا منو خان و فرار نمودن آنگ خان بدون استمزاج دیگر صاحب مداران به میان آورد - از آن جماعه چیته خان خواجه سرا که مرعیه چاند سلطان را بر سپردن قلعه و طلبیدن امان اطلاع یافت به فریاد و شورش آمده ندای عام نمود که چاند سلطان با سرداران چغتیه ساخته می خواهد که قلعه را به منصوبان محمد اکبر به دهد و همه اتفاق نموده غره محکوم سنه ۱۰۰۹ هزار و نه با شمشیرهای برهنه به حرم سرای چاند بی بی در آمده به زخمهای پیاپی آن مظلومه را شریعت شهادت چشانند - و اینکه شهرت عام وارد و برالسنة مردم دکن جاری است که چاند بی بی خود را در باولی انداخته مفقود الاثر گردید خلاف مضمون تاریخ محمد قاسم فرشته و شهرت داده دکنیها است - ازین قیاس نمایند که سرداران دکن همیشه چه قدر مایه فساد بودند و چه نمک هرامیها که نسبت به ولی نعمت خود ازان گروه سرزده *

و راجو نام دکنی که از امرای عمده نظام شاه گردیده بود و هم چشم عنبّر گفته می شد اگرچه در ظاهر هر دو به نام آنکه از طرف نظام شاه در دفع غلبه امرای چغتیه می پرداختند باهم سلوک مرعی می داشتند اما هر دو در باطن در فکر استیلای هم دیگر بودند - چنانچه جنگ جهان آشوب میان میرزا ایرج پسر کلان خان خانان و عنبّر در حوالی قصبه ناندیز و پای کتل بالا گهاٹ رو داده و بعد کوشش و کشش بسیار نسیم فتح بر لشکر میرزا ایرج وزید و عنبّر زخمی گردید و از میان معرکه دست به دست برداشته بودند در ذکر سلطنت جهانگیر پادشاه به شرح و بسط درج است و باز خان خانان مکرر برای تنبیه عنبّر سوخته اختر تعیین گردید و گاه غالب و گاه مغلوب می گردید و آخر عنبّر در باطن مطیع خان خانان گشته خفیه مکرر وقت شب آمده با خان خانان ملاقات می نمود در ظاهر هم طریقه سلوک مرعی داشته کومک از خان خانان گرفته به استیصال راجو و دیگر مخالفان و همچشمان خود می پرداخت - و پتنگ راو و خواجه صندل میان عنبّر و نظام شاه برهم کار گشته و غمازی نموده ترغیب فوج کشی بر عنبّر نمودند و بعد مقابله ملک عنبّر غالب آمده با نظام شاه صلح بدین شرط نمودند که پتنگ راو خواجه صندل را گرفته مقید سازد - القصه ترددات نمایان که از عنبّر در اواخر عهد محمد اکبر و سلطنت جهانگیر رو داده به تحریر آن قلم را رنجه داشتن به طول کلام منجر می گردد - باوجود مهم فرمودن فردوس نشان شاه جهان در ایام شاهزادگی و منکوب و مغلوب ساختن تمام سرکشان دکن را فساد او تا اواخر عهد جهانگیر پادشاه باقی بود تا ازین جهان انتقال نمود - بعده فتح خان نام پسر عنبّر صاحب مدار سلطنت گردید - افعالی که ازو در آقا کشی به

ذکر سلطنت شاه علی نظام الملک بحری واسطه دهم

بعده دکنیان شاه علی بن برهان شاه را که سابق ذکر او مجمل مکرر به زبان قلم داده از بیجا پور آورده به سلطنت برداشته به مرتضی شاه نظام الملک ملقب ساخته قلعه بیدر را چندگاه دار الحکومت خود ساختند و روز به روز هنگامه فساد و عذاب آن جماعه میان هم زیاد می گردید - تا آنکه ملک عفر نام که اصل غلام بیجا پوری بود با چند حبشی تهور پیشه دیگر خود را در جرگه نظام شاهیه در آورده از جوهر ذاتی و شجاعت بر همه حبشیان و دکنیان غالب آمده پادشاه مجبور را به اختیار خود در آورده به تدبیر ملک داری پرداخته خود را وکیل السلطنه ساخته پادشاه را به قلعه دولت آباد برده دار الامارت گردانید - و از سر نو بنده بست سلطنت پرداخت و در ایام فرصت بر افراشتن علم بغی پادشاهزاده سلیم شاه نه بعد جلوس به جهانگیر پادشاه ملقب گردید و باز به میان آمدن آشوب یعنی خسرو و مقید گردیدن او به تقاضای وقت عفر سر به فساد برداشته چنانچه در جهانگیر نامه درج است تا کنار آب نرودا به تاخت و تاراج آورده به مرتبه علم بغی و شهرت سرکشی بر افراشت که شرفا و اعیان برهان پور استغاثه تعدی او به مرتبه به جهانگیر پادشاه نوشتند که اگر فکر تنبیه و تادیب این سیاه غلام بد رگ نه نمودند ماها را ضرر خواهد گردید که به دستور راجپوتان با غیرت عیال و ناموس را زیر قیغ آورده به مقابل او پرداخته خود را به درجه شهادت رسانیم و مکرز تهاهای امرای جهانگیر را از نواح ایلچپور برار و پرگنات صوبه خاندیس برداشته به تصرف خود آورد -

ذکر طایفه و سبب فرمان روائی یوسف عادلشاه و سلسله عادلشاهیه بیجاپور

چنین گوید آن پیر دیرینه سال * ز تاریخ شاهان پیشینه حال
یعنی از اخبار دیر کهن دکن به روایت تاریخ فرشته در ذکر سلطنت
عادل شاهیه فرمان روایان سابق بیجاپور در انتخاب سوانح به شرح مختلف
به تفاوت نسخه مشاهده شد از آن جمله در یکی از تاریخ فرشته چنین
به نظر در آمده که یوسف عادل خان از خاندان سلاطین روم مشهور به آل
عثمان ترک گفته می شد - مجملی از تفصیل این مقال آنکه سلطان مراد
در سنه ۸۵۴ هشت صد و پنجاه و چهار در روم از روی تخت به تخت تابوت
انتقال نمود - پسر بزرگ سلطان محمد بر تخت جلوس فرموده با
ذوی الارحام و خاص و عام رعایت تمام می نمود - یوسف نام برادری
داشت خود سال که در حسن و جمال یوسف ثانی گفته می شد او را
به جای فرزند دوست می داشت از حسن صورت و سیرت او امرا
و خواتین زاده ها به او گردیدگی و الفت خاص بهم رساندند امیران هواخواه
مکرر در خلوت به دلائل و براهین به زبان آوردند که با برادران و اخوان وارث
ملک سلاطین را محبت ورزیدن بچه مار در جیب پروریدن و بجز ولی عهد
دیگری را نگاه داشتن به خون خود بازی کردن و باعث رخنه سلطنت
و خلل انتظام ملک و اختلال حال رعایا گردیدن است - آخر کار سلطان محمد
به راهنمایی وزرا و ارکان دولت فرمود که به در حرم سرا رفته درین ماده
مادر یوسف را فهمانده به رضامندی او آن یوسف صاحب جمال را به گرگ
اجل سپارند امیان سلطنت به در حرم سرا آمده به امرای که مامور بودند

ظهور آمده و مهارباتی که با فوج پادشاهی تا زمانی که قلعه دولت آباد
 در عهد شاه جهان صاحب قران ثانی به تسخیر در آمد نموده و بعد از نام
 و نشان نظام الملکی نه گذاشت در ذکر سلطنت فردوس نشان شاه جهان
 مفصل به احاطه بیان در آمده از شروع ایام خروج و جلوس احمد نظام شاه
 بهری که در سال هشت صد و نود و پنج جلوس نمود لغایت تسخیر
 احمد نگر و عهد شاه علی نظام الملک که به ده واسطه سلطنت نظام شاهیه
 منجر گردید قریب یک صد و شانزده سال فرمان روائی نمودند و تا روزی
 که قلعه دولت آباد به تسخیر صاحب قران ثانی در آمد یک صد و چهل
 و پنج سال بود - دیگر هم عهد نظام شاهیه که به هم چشمتی نظام الملک
 بهری سه امیر نامی بهمنیه علم سلطنت بر افراشته فرمان روائی دکن
 نمودند ثانی نظام الملک بهری سلسله عادل شاهیه است که به تذکار آن
 می پردازد سوم اولاد محمد قلی ترک همدانی است که از نوکران و امرای
 مستقل سلطان محمد شاه ثانی بهمنی بود طرف بنادر دابل به کار آمد
 و پسر او سلطان قلی مخاطب به قطب الملک گشته حاکم گلکنده و تلنگانه
 گردید - در عالم سلوک از ابتدای تا آخر همه سلاطین این طبقه طریقه مدار
 با همه ملوک از دست نمی دادند و هر سال پیشکش معینی و مختلف
 به نظام الملک می دادند و در سنه ۱۰۹۸ به تسخیر زبد دردمان امیر
 تیمور صاحب قران محمد اورنگ زیب در آمد - چهارم بریدی به تفصیلی
 که گذشت ولایت احمد آباد بیدر را که شرقی آن به سرحد بیجا پور
 و تلنگانه و شمالی به برار پیوسته است و جنوبی و مغربی به ملک
 نظام الملک متصل است سلطنت نمودند *
 * شعر *
 جهان خوابی اسب پیش چشم بیدار * به خوابی دل نه بفسد مرد هشیار

آن جناب در آورده بعده که به شهر ساوه رسید یوسف را که هفت ساله بود همراه فرزندان خود به مکتب سپرد و سال دیگر دو نفر از نزد والدۀ شاهزاده یکی از محرمان حرم دیگری غلام محرم با مبلغ نقد و جواهر رسیده خبر سلامتی فرزند را مع کتابت به خط او گرفته غلام مراجعت نمود - و آن ضعیفه که به اسم دلشاد آغا و عمۀ رضاعی یوسف بود نزد شاهزاده ماند و بعد رسیدن خبر سلامتی باز غضنفر آغا کوکه و دایۀ مرضعۀ او را به شهرت زیارت کعبۀ الله نزد او با سوغات و تحف نقد و جنس روانه ساخت و به همین دستور هرگاه قافله کعبۀ روانه می شد همراه زائران به شهرت بیت الله محرمان را هرسال روانه می نمود - و به سبب شهرت یافتن در ساوه بعده که خواجه عماد الدین سفر تجارت رفته بود حاکم آنجا کارش نموده مبلغ چهار صد تومان که دوازده هزار روپیۀ باشد جریمه از وابستگان خواجه تاجر گرفت - و سال دیگر در سن شانزده سالگی شاهزاده را با پسر زرگری فزاع به میان آمد و زخمی به او رسید حاکم ساوه که شنید چون چاشنه خور جریمه سابق شده بود و اسم شاهزادگی بر و انتشار یافت پرخاش و طمع زیاد به میان آورد - زن تاجربادشاهزاده را مردم همراه داده از ساوه بر آورده به شهر قم گریزند - بعد رسیدن آنجا که چند سال در صفاهان نیز سیر و تنعم نمود خبر فوت حاکم ساوه رسید خواست به ساوه مراجعت نماید شب در عالم رویا مشاهده نمود که شخصی به اظهار اسم خود به خواجه خضر می گوید که فسح عازم ^۱ ساوه نموده عازم هندوستان شو که شجر مراد تو از گلشن سلطنت آن دیار بارور خواهد گردید و بعد تعب و مشقت سفر به کام دل خواهی رسید - چنانچه گفته اند *

* مصرع *

سفر مریخی مرد است و اوستاد هنر

به والد؛ سلطان یوسف به ابرام پیغام دادند - مادر آن معصوم از شفیقین
آن به قلق و اضطراب در آمده هر چند در دفعه آن به العاج وزاری کوشید
فائده نه بخشید آخر به رهنمونی عقل موافق تقدیر تدبیری به خاطر او
رسیده و به امرا قرار داد که امشب دیگر مرا مهلت دهید که دیدار واپسین
فرزند دل بند خود دیده آخر شب او را مسموم ساخته یا زنده حواله شما
نمایم امرا از شفیقین این کلمات مضائقه نه نموده به خانه های خود رفتند
و آن عاتله باهوش خواجه عمادالدین نام گرجستانی تاجر شهر ساوه را که
اکثر از ایران غلامان ترکی نژاد می آورد و سه غلام داشت که از آن جمله
یک غلام با شاهزاده یوسف هم سال و پاره مشابه بود او را خفیه در حرم سرا
وقت شب تار طلبیده یوسف را با مبلغی نقد و جواهر حواله او نمود -
و آن غلام خورد سال را که با پادشاهزاده هم سال بود ازو خرید - و تاجر را
معصلان داده با سرانجامی که ضرور بود همان شب بر آورده از رساندن
خرچ هر سال امیدوار ساخته چنان روانه نمود که احدی را بر آن اطلاع
نه شد - و آن غلام بچه را قسمی مسموم ساخت که صورت او کبود گردید
و صبح نا شده نوحه و زاری بلند گردانید - ارکان دولت خبر یافته شگفته
به در حرم سرا آمدند و میت طفل را به آنها نموده به عزت و آئین شاهزاده ها
به تکفین و تدفین او پرداخته و این خبر را در شهر بلند آواز ساخته به ماتم
فرزند نشست - و سلطان محمد مراد و دیگر امرا به تسلی مادر یوسف
آمده به لازم ماتم داری او پرداختند - و خواجه عمادالدین به قابوی وقت
شاهزاده را گرفته عازم ایران گردید - چون نذر نموده بود که اگر از افشای راز
سالم به وطن رسد به مزار زبدۀ دودمان نبی و ولی حضرت شاه صفی رسیده
نذر و نیاز بگذراند اول بر سر مرقده زبدۀ خاندان اصفیا شاه صفی رفته
مبلغی به خدمت مزار آن بزرگوار داده شاهزاده یوسف را در جرگه مریدان

نسبت قرب جوار است در میان بود - یوسف در آغاز بهار جوانی که به یوسف ثانیی اشتها داشت روزی در نظر خواجه جهان به کمال آثار رشد و حسن صورت و سیرت جلوه گر گردید و بعد از آمد و شد چند روز به خواجه عماد الدین گفت که این جوان را میان غلامان ترک که میان سلاطین قدیم رواج داشت بلکه تا عهد حال مستمر است که شرفای اکثر دیار در جرگه چیله های سرکاری پادشاهان منسلک گشته به حسب قسمت از حسب و نسب گذشته کام روا می گردیدند - در آر - اگرچه خواجه تاجر ابتدا باعث ننگ و عار دانسته ابا نمود آخر کار به الهام غیبی قبول این معنی را سرمایه ترقی یوسف دانسته چون در آن ایام غلامان ترک نژاد زود به پایۀ امرا در بلاد دکن می رسیدند در جرگه چیله ها داخل ساخت - اگرچه مورخان دیگر که از اصل حکایت مطلع نه بوده اند بدون تحقیق یوسف عادل خان را غلام ترک نوشته و به اختلاف روایت دیگر نیز بزبان قلم داده اند - اما محمد قاسم فرشته که در تحقیقات سلاطین هند خصوص فرمان رویان دکن تقید زیاد به کار برده اند آنچه نزد او بصحت رسید نقل نموده لیکن از آنکه محمد قاسم نیز در بعضی نسخه یوسف را غلام ترک به فروخت رسیده به زبان قلم داده نهایت غرابت دارد اگر به اختلاف روایت در نسخه واحد به تذکار می آورد معل تعجب نه بود *

القصة بعد در آمدن در جرگه چیله های پادشاهی و مامور شدن به خدمات که اول به خدمت داروغگی اصطبل مقرر گشت روز به روز از حدت جوهر ذاتی بر آبرو و مراتب او می افزود و خواجه جهان گیلانی متوجه پرداخت احوال او بود تا به پایۀ امیران و هر لشکران سلطان محمود رسید مخاطب به یوسف عادل خان بهمنی گردید - و آخر کار چنانچه به زبان قلم داده علم سلطنت بیجاپور در سنه ۸۹۷ بر افراشت و در ابتدای

* شعر *

درخت اگر متحرک شدی ز جای به جای

نه جور ارة کشیدى و نى جفاى تبر

یوسف آن خواب را از همراهان پنهان ساخته به خواجه عماد الدین بجد گشته آرزوی سفر همد به میان آورد و دل از هر دو وطن گفده به همراهی خواجه تاجر در سال ۸۹۴ هشت صد و شصت و چهار راکب جهاز همد گشته به بندر دابل که آن وقت بجای بندر سورت آباد و جاری بود رسید - بعد فرود آمدن از جهاز و سکونت اختیار نمودن در قصبه خضر آباد که سابق به اسم دیگر مشهور بود و به عمان سبب اسم با مسمی گردید - روزی کنار دریا در کمال هجوم موج غم و هم که تشنگی نیز بر اثر کرده بود تفرج می نمود ناگاه پیر مرد نورانی که آثار خیر و خوبی از جمال او چون شعاع آفتاب جهان تاب نمایان بود نمودار گشته جام آب به دست یوسف در کمال صفا و زلال داد بدان مرثهء سابق دوباره مبشر ساخته گفت خواب تو صادق است غم مخور - هنوز آن آب تمام نیاشامیده بود و جام مراد در دست داشت که آن خضر خجسته پی فاپدید گردید - یوسف که از آن نوید روح افزا مجدداً متعوف گشت از خوش وقتی در جامه نه گنجید و از غائب شدن بشارت دهنده تاسف خورده به رفاقت خواجه تاجر روانه احمد آباد بیدر گردید - در آن ایام خواجه گاران گیلانی که آخر به خواجه جهان مخاطب شده وزیر مستقل گردیده به شهادت رسیده چنانچه به ذکر در آمده شروع نشو و نمای دولت او بود و اتحاد با ملکه جهان داشت و خواجه عماد الدین را با او رابطه هم جنسی و هم شهری گری که در آن ایام میان مردم ایران زیاده از قرابت قریبه اعتبار می نمودند و گرجستان با گیلان

محب به میان آمد و از غش فیلا مست و فحشاءهای دایران نیل افکی
زمین به جنبش در آمد و از هر طرف آدم بی شمار به قتل و درجۀ شهادت
رسید و پیکار به طول انجامید *

ز بس کشنگان کرد بر کرد راه چو بازار محشر شده حربگاه
هر انشائی قیغ گردن گذار بر آورد از جوی خون لاله زار

آخر هزیمت بر لشکر اسلام افتاد و کفار غلبه نموده یوسف عادل خان را
شکست عظیم دادند و لشکر بعد غارت دادن مال و اسباب و متفرق شدن
هر کدام گوشه و کنار فرار اختیار نمودند سلطان خود نیز با جمعی در بن
غاری پناه برده فرود آمد که دمی بیدارید و لشکر تیمراج برای تاراج نمودن
لشکر مغلوب فوج فوج هر طرف تعاقب نموده شتافتند در حالتی که با یوسف
عادل خان فرج غم و هم لشکر زور آورده بود و به بحر فکر فرو رفته سر حیرت
بر کاسۀ زانو گذاشته بود یکی از ملازمان او رسیده ظاهر ساخت که من به قید
کافران افتاده بودم نجات یافته آمدم و خبر داد که کفار از جبر فوج اسلام
متفرق شده و خیر کشته شدن سلطان تیمراج را مست بادۀ غرور ساخته
و با جمعی از خامان خود به جشن فتح و مجلس شراب پرداخته و با
همراهان سر مست و بی خود گذشته و جمعی به خواب غفلت فرو رفته اند
سلطان از شنیدن این خبر لشکر غم را وداع نموده به گرد آوری فوج پرداخته
کمر همت بسته از سواران و همراهان جابجا برای طلب سپاه متفرقه دوافده
تربیب سه هزار سوار فراهم آورد - درین ضمن دو سه هزار تفنگچی با چند
نیل جنگ جو که بقصد مدد در آن نزدیکی رسیده از شنیدن غلبۀ کافران
به هیئت مجموعی جای پناه بسته نشسته بودند به سلطان پیوستند و قوت
دیگر بر دل سلطان و همراهان افزود - بعد انقضای دو پاس شب به
راهنمایی همان ملازم خبر رسان سوار شده به هم رکابی توکل و هم عثمایی

استحکام کامرانی سی هزارهون به عبد الله هروی که در ایام سفر کشتی رفیق او بود داده به ساوه فرستاده که ازان جمله نصف خرچ بنای مسجد عالی نموده آن مسجد را بمسجد غریبان مسمی ساختند - و باقی را برای وارثان و وابسته های خواجه عماد الدین ملک خریدند و نهری که در آن مسجد آورده میزاری که از در نمایان است متصل مسجد ساختند - دیگر در مکانی که حضرت خضر علیه السلام در خورده بود قصبه آباد نموده خضرآباد موسوم گردانید که الحال از فساد مقهوران دکن همه آن ضلع خراب مطلق گشته اگرچه یوسف عادل خان را با مخالفان دولت و کافران اطراف و انکاف و نصاری سمت گوره پیکارهای شدید رو داده که اگر به ذکر تفصیل آن پردازد جلد ملحدده مطلوب گردد - اما از جمله مصاف های او که قابل یادگار بر صفحه روزگار مانده جنگ تیمراج بیجانگر است که مجملی از آن به تحریر بیان می آرد *

چون سلطان را چند روز عارضه بدنی از تردد سواری باز داشته بود و این خبر انتشار یافت تیمراج که همیشه با پادشاهان اسلام نزاع ملکی داشت - و میان هم لشکرکشی و معاریات می شد با هزار فیل کوه شکوه و لک سوار جرار و پیاده برقداز و تبر دار بی شمار بعزم پیکار در تلافی انتقام به خون ریزی اسلام و انهدام مساجد کمر بسته از سرحد خود گذشته اکثر مکان را غارت و تاراج نموده بقعه و مساجد را خراب و مسمار ساخته مسلمانان بسیار را بقتل آورد - هرچند یوسف عادل خان به سبب قلت و کمی سپاه و ضعف بدن که هنوز طبع بحال نیامده بود در خود استعداد و قوت مقابل شدن به آن کافر خیره سر نمی دید اما به مدد غیرت اسلام و شجاعت ذاتی به همعنانی توکل و هم رکابی فتح و نصرت پا به رکاب آورد. بقصد استقبال آن شقی بد خصال بر آمد بعد مقابله و مقاتله کارزار

به یوسف عادل خان درین ماده نوشت و تکلیف استیصال او نمود و عادل شاه متوجه تذبیه او گردید آنچه کارزار و تردد نمایان در آن محاربه ازو به ظهور آمده برای اختصار کلام به تحریر تفصیل آن نمی پردازد - حاصل کلام آنکه در گلبرگه اتفاق مقابله افتاد و جنگ های صعب به میان آمد و او را بقتل رساند *

با وجود اینکه سلطنت او به مرور ایام استقلال گرفت و در ابتدا از طرف سلطان محمود به راه نمائی قاسم برید فرجها برو تعیین گردید باز هراکه سلطان محمود به او رجوع مدد زروا شکر می آورد چنانچه به تحریر بیان آمده خود را معاف نمی داشت و اکثر زر و جواهر برای سلطان محمود خفیه ارسال می داشت - و سلطان محمود از ملاحظه امین برید که نزد او نمی گذاشت و سلطان محبوس و محمود او بوده خفیه پیغام منع ارسال داشتن زر و تعف می فرستاد و می گفت که هراکه به نزد من نه ماند و به کار عدوی من آید فائده فرستادن آن چیست - و بعد از فراغ تسخیر گلبرگه و دستگیر و قتل ساختن دستور دیفار حارس گلبرگه که از سرکشان مشهور بود و اطاعت سلطان محمود نیز نمی نمود چنانچه به تحریر در آمده به بیجاپور مراجعت نمود *

روزی امرای با استقلال خود را جمع ساخته به طریق کنگایش به آنها مصلحت به میان آورد که چون من در صخر سن به مزار شاه صفی رسیدم و مرید آن جناب شدم با خود عهد نمودم که اگر حیات من و نا کند خود را از غلامان شاه ولایت بشمارم - و بعد که مرا حضرت خواجه خضر دوباره مبشر به سلطنت ساخت به خاطر خود آورده نذر نمودم که اگر این بشارت پرتو ظهور یابد مذهب تشیع را رواج دهم - و باز در جنگ تیمراج که هزیمت

ظفر و نصرت به طریق ابغار تاخته بر آن خفتگان بادیه غفلت بی خبر رسیده از چهار طرف در آمده بازار کارزار و کافر کشی را گرم ساختند. باوجود که آنها را مهلت گرد آمدن نه دادند و انگری در خواب مست باده ناب یافتند فرصت یراق بستن نیافتند مبعج ناشده عنقریب هشت نه هزار سوار جرار اسلحه دار به مدد آنها رسیدند و به مقابله پرداختند سلطان به شجاعت موزونی جلو ریز بر آن مدبران مغرور باده نخوت تاخته مدای تکبیر و یا علی مدد بلند ساخته زلزله تمام بر آن مدهرشان تیه ناکامی انداخت و به حمله های فیل افکن و صدمات صف شکن با دیگر جمع از هر طرف کشته و شهید گردیدند و از سر نورستخیز عظیم خاست *

در لشکر چو دریای آتش دمان کشادند بازار کیس از کمان
ز هندو به شب جوی خون ریختند گرفتند و کشتند و آویختند

اگرچه بار دیگر هیچ نه مانده بود که چشم زخم دیگر به لشکر اسلام رسد اما معصی از فضل غالب کل مغلوب یک بار که هزیمت بر آن کافران افتاد و آن دل باختگان بی دین دست از پانه شغاخته راه فرار اختیار نمودند -

وفیلان بسیار مع هزار اسپ و خزانه بی شمار و غنائم دیگر به دست بهادران اسلام افتاد به فتح و فیروزی به بیجاپور مراجعت نمودند - و دیگر از محاربه

مشهور یوسف عادل خان جنگ گوشمال بهادر خان گیلانی است که از

امرای بغی پیشه بهمنیه است و از نفق دکنی ها دوازده سال کوس

مخالفت نواخته کنار جزائر دریا تا سرحد احمد آباد گجرات به تصرف خود آورد چندین جهاز و بندر را متصرف شده بود - و سلطان محمود

گجراتی شکوه او را به سلطان محمود بهمنی که اختیار قاسم برید بود نوشته

خود هم فوج تعیین نمود کاری نه توانست ساخت - و سلطان محمود

لهذا روز جمعه تاریخ عید الضحی سال نه صد و یازده در مسجد جامع که آن
 روز عجب هنگامه در میان خاص و عام در شهر و مسجد رو داد و مشائخ
 و علما و فضلا و شرفای هر دو مذهب جمع شدند و درین مصاحبت اکثر
 هم داستان گشتند و جمعی مدعی گشته گفتگوی رد مذهب تشیع نمودند -
 و آخر نصیب خان مدنی که از سادات مشهور اهل سنت گفته می شد
 بالای منبر برآمده به دستور فقهای تشیع به جای خلفای راشدین و عسرة
 مبشرة رسول الله اسم اثنا عشر داخل نموده خطبه خواند بعضی امرا
 و فضلا که از اهل سنت و جماعت پاک اعتقاد بودند آزاده خاطر گشته
 در مسجد نماز نه خوانده برآمده به خانه ها رفتند و در فکر بر آمدن از شهر
 با مال و عیال گردیدند - سلطان آنها را طلبیده به تسلی تمام پیش آمد
 و امرای که مذهب امام اعظم رحمه الله و بیشتر از قوم نایند که آنها از
 شرفای عرب نوآمده بودند و به مذهب امام شافعی رحمه الله پیروی
 می نمودند همه را به جاگیر و اقطاع ایشان مرخص ساخته ماذون نمود که
 همانجا رفته به مانند - و خطبه و نماز به دستور مذهب خودها در آن
 محلات و قصبه جات بخوانند و هرگاه کار امور ملکی رو دهد به حضر آیند
 و نیز فرمود که در شهر منادی نمایند که هیچ احدی از زبان نسبت به اصحاب
 کبار و مذهب اربعه حرف لغو و لا یعنی موافق رویه جهال تشیع ندارد
 و موافق همان احکام به نام حکام همه جا نوشت که به حکم آیه کریمه
 لکم دینکم ولی دینی کسی را به مذهب و ملت دیگری کار و ممانعت
 نه باشد و از زبان کلمه نا سزا نسبت به هیچ احد الناس بر نیارند - و هر یکی
 اذان و صلوات و عبادت موافق رویه خود نمایند - ازین حکم رفع فساد ظاهری
 شد و باعث تسلی اکثر مردم عمده و علمای صوفیه گردید - اما عین الملک
 که امیر نامی و سپهسالار بود آزاده گشته ترک منصب و اقطاع نموده

یافتیم در دل خود عهد نمودم که اگر به آبرو به پای تخت خود رسم مروج طریقه اثنا عشر گروم - الحال که شمایان بازوی سلطنت من اید چه مصلحت می دهید در همه صورت مرا به جذاب اصحاب کبار صورت پرخاش نخواهد بود و به طریقه و ملت اهل سنت هرکه از شمایان به دستور سابق پیرو باشد اختیار خواهد داشت . احدی را هم منازعت و تعصب نه خواهد بود - پس از شنیدن آن کلمات دریا خان و فخر الملک ترک و مقصود خان و جمشید خان کرد و جوهر خان و شهباز خان و بلال خان حبشی و شجاعت خان و شرزه خان و کمال خان دکنی که بعضی از آنها در باطن نیز میل به مذهب تشیع داشتند - و جمعی از راه مزاج گوئی که خود را از جمله صوفی لا مذهب می گرفتند درین مصلحت رفیق بل سعی گشتند - و برخی که در دین و ملت حنفی ثابت قدم بودند مثل عین الملک و اژدر خان گیلانی و آقا جمشید ترک و محمد سیستانی و دلار خان حبشی و چندی از دکنی اصل به براهین و دلائل مبهرن بر ابطال مذهب روافض زبان کشادند و گفتند که هنوز سلطنت قائم نه گردیده و سلطان محمود که وارث ملک و حنفی مذهب است امیر برید مدعی ملک و ملت خواهند گردید - احمد نظام الملک بهری عماد الملک نیز از اهل سنت و جماعت اند همه اتفاق نموده برای بر انداختن سلطنت تودست آویز دین و ملت بهم خواهند رسانید - سلطان این همه گفته ها را شنیده نا شنید آنگاشت - در همان ایام خبر از ايران رسید که در بعضی بلاد ایران که به سبب خروج و تصرف امیر تیمور وصاحب قرآن مذهب اهل سنت رواج یافته بود باز از سر نو خطبه اثنا عشری خواندند و شاه اسمعیل صوفی درین ماده تقید تمام ورزیده

حنفی و شافعی و جعفری را با هم چون شیر و شکر آغشته ساخته روز جمعه هر هفته مناسبتی می فرمود که در طعن مذهب اهل سنت و اصحاب هر که زبان بر آرد به سزای اعمال خواهد رسید و چند نفر را به تنبیه رساند و جاسوسان درین باب جابجا تعیین نموده گفتگوی تعصب را از میان برداشت *

بر محققان اخبار کهن ظاهر باد که اگرچه اول کسیکه از سلاطین هند و دکن از تغییر خطبه مروج مذهب امامیه شده عادل شاه بود اما در سلسله او باز اکثر تغییر و تبدیل اجرای مذهب حنفی و تشیع به میان آمد چنانچه به ذکر خواهد در آمد - و آخر از عهد ابراهیم عادل شاه ثانی باز به تجویز دلاور خان حبشی مذهب اهل سنت استحکام گرفت و تا زمان سکندر عادل شاه که بیجا پور در تصرف حضرت خلد مکان او رنگ زیب قازی در آمد خلل راه نیانت و بروایت بعضی مورخین و محمد قاسم فرشته چندگاه در احمد نگر از عهد برهان نظام الملک بحری به تجویز شاه طاهر دکنی مذهب تشیع اشتهار یافت و تا آخر سلسله باقی ماند - و قطب الملک اگرچه در ابتدا امامیه مذهب و در فکر تبعیت عادل شاه بود اما چون در سلوک و زمانه سازی بی نظیر گفته می شد مدت چندگاه سکه و خطبه بنام خود نه نمود بعده که خاطر از همه طرف جمع نمود موافق مذهب تشیع خواند - و اسم شاه ایران را بر اسم خود مقدم داشت - چنانچه تا سنه ۱۰۴۰ هزار و چهل عهد شاه جهان اسم شاه ایران را بر اسم خود در خطبه مقدم می داشتند و خطبه به طور امامیه خوانده می شد - بعده به حکم اعلی حضرت اسم اصحاب کبار و خلفاء راشدین داخل خطبه نمودند و اسم شاه ایران بر آورده به اسم شاه جهان خواندند - چنانچه در ذکر

به اتفاق فضلی متشرع به احمد نظام الملک بحری احمد نگر و سلطان محمود و امیر برید احمد آباد برای اعانت دین نوشتند - و بعد انتشار این خبر اول از هر طرف نوشته جات و پیغام نصیحت آمیز به یوسف عادل خان فرستادند فائده نه داد - بعده قطب الملک را از گلکنده طلب داشته هر سه پادشاه لشکر آراسته چنانچه به تحریر در آمده بر سر عادل شاه لشکر کشی نمودند و یوسف عادل خان از بیجاپور بر آمده طاقت مرفه جنگ در خود ندیده روانه برار گردید - و عماد الملک که به او محبت نه دلی داشت به تقاضای وقت و مصلحت او را به برهان پرورانه ساخت از راه پخته کاری و اخلاصی که از قدیم با عادل شاه داشت به پسر و فائبان صاحت اختیار بیجاپور نوشت که تقاضای مصلحت درین است که خطبه بدستور سابق خوانده شهرت رواج مذهب سابق دهند - و نیز احمد نظام الملک بحری و قطب الملک را چنانچه به ذکر در آمده فهمانیده از سلطان محمود جدا نموده به تعلقه خود آنها روانه ساخت و به سلطان محمود و امیر برید نیز نصیحت مراجعت نمودن به ملک خود نمود فائده نداد و آنها بر تاخت بیجا پور کمر بسته روانه شدند - و عماد الدوله سلطان عادل شاه را نزد خود طلبیده برای بحال داشتنی خطبه به دستور سابق تا رفع فساد نموده همراه عادل خان اتفاق کرده بر احمد آباد سلطان محمود فوج کشی نمود - و اول عقب لشکر بهمنیه تاخته پاره غفیمت به دست آورده متوجه احمد آباد شدند لهذا سلطان محمود و امیر برید را ضرور شد که به صلح پیش آمده به پای تخت خود مراجعت نمایند - و عماد الملک به برار معاودت نمود - و یوسف عادل شاه به بیجا پور رسیده به نسق ملک پر داخته چندگاه به دستور سابق خطبه خوانده باز موافق مذهب تشیع خطبه خواندن مقرر نمود اما فضلی

* نظم *

هزار قلعه کشودی به یک اشاره دست
هزار فوج شکستی به یک فشردن پای
چو مرگ تاختر آورد هیچ سود نه کرد
بقا بقای خداست ملک ملک خدای

عادل شاه یک پسر و سه دختر داشت با وجود اختلاف مذهب هر سه دختر را به پسرهای سلطان احمد بهمنی و احمد نظام شاه و عماد الملک برار به عقد در آورده بود *

ذکر اعمال سلطان اسمعیل عادل شاه واسطه دویم عادل شاهیه

چون وقت ارتحال یوسف عادل شاه عمر اسمعیل عادل شاه از دوازده گذشته شروع سیزده بود - یوسف عادل شاه نظر بر صغر سن او در زمان حیات زمام اختیار سلطنت اسمعیل عادل شاه پسر خود به کمال خان دکنی که از بندگان معتقد سلطان خود را می گرفت سپرده اسمعیل شاه را نیز در باب تبعیت و رضا جوئی او سفارش و تاکید نمود - کمال خان بعد از ودیعت حیات یوسف شاه تاج شاهی بر سر و افسر سلطنت بر تارک اسمعیل عادل شاه گذاشته در ابتدا بر تخت نشانده بنده وار کمر خدمت بسته به نسق ملک پرداخت چون در زمان یوسف شاه طوعاً و کرهاً در رواج مذهب تشیع هم مصلحت شده بود و در دل از آن طریق اکراه داشت بعده که اختیار فرمان روائی به دست او آمد و در عهد سلطان اسمعیل خطبه به دستور و ملت امام اعظم حنفی رحمه الله خوانده رواج تشیع را از میان برداشت به این سبب اکثر مردم دکنی که هم جنسی علاوه آن بود

سلطنت شاه جهان مفصل به احاطه تحریر در آمده - القصة سيد احمد هروي را با عریضه مشتمل بر رواج دادن مذهب اثنا عشر و نصف نزد شاه اسمعیل صفوی روانه ایران ساخت *

بعده چون غلبه نمودن نصاری در بندر گروزه و بر آوردن قلعه از تصرف مسلمانان رسید همان روز سوار شده با لشکر موجودی روانه گشته بی آنکه مخالفان را فرصت دهد خود را به طریق ایلغار رسانده وقت شب نزدیک قلعه رسیده با جمعی از جوانان جانبازیکه تازه به تغییر وضع لباس مسافری تاجر پیشه تاراج گشته از لشکر جدا شد صبح نا شده وقت مفتوح شدن دروازه ها خود را غافل رسانده داخل قلعه شده دروازه بانان را به قتل رسانده به صدای نفیری لشکر عقب مانده را اندرون طلبیده نصاری بسیار را به جهنم واصل ساخت و اکثر فرصت یافته به جهاز و کشتی سوار شده خود را به قلعه اندرون دربارسانند و سلطان در گروزه توقف ورزیده به نسق نواح آن پرداخته قلعه را به مردم معتبر سپرده به بیجا پور مراجعت نمود - از آن سال نصاری و انگریز در همه مکان خود را که در کنار ساحل دریا و جزائر دارند و مکرر اوراق آنجا رسیده چنان بندوبست نموده اند که مسافران را از دور مانع آمده نمی گذارند که اصلا براق و اسلحه دار نزدیک دروازه شهر و قلعه تواند رسید *

بعد انقضای بیست سال از سلطنت به مرض سوء القویه گرفتار شده علامت سفر آخرت در خود مشاهده نموده وصیت فرمود متصل قبر و مزار شیخ جلال الدین مشهور شیخ جفید که به او ارادت خاص داشت و امامیه مذهب بود مدفون سازند در سال نه صد و سیزده بقول مولف تاریخ طبقات اکبری و بروایت محمد قاسم فرشته در سنه ۹۱۶ نه صد و شانزده جهان را بدرود نمود - نماند شهشاه عادل تاریخ وفات او یافته اند *

دکنی‌ها افزوده و خیل سلطنت می‌گردانید - و چون اسپ کلان دکن ایام میان مردم دکنی کمتر بهم می‌رسید حکم نمود که مردم دکن هرکه آنچه از بابو و اسپ خورد و لاغر بیارند صحیح نمایند - و منادی فرمود که از هفته زیاده هر غریب را که در قلعه بیجاپور یابند خون او خدر و مال و عیال او حلال دکنی‌ها باشد - و به امیر برید مصحوب معکوم راز دار پیغام داد که هر دو باهم عهد موافقت و اخوت بسته سلطان محمود و اسمعیل عادل شاه را مکحول و محبوس ساخته شولاپور و غیره بعضی معالات سرحدی را از تصرف نظام الملک بر آورده همراه باقی ملک و مال میان هم برادرانه تصرف نمائیم - و با سرانجام تمام از بیجاپور برآمده اسمعیل شاه را در قلعه به طریق نظر بندان حواله پسر خود دریا خان نموده برای تسخیر حسن آباد و شولاپور به حشمت و شونت تمام رفته بعد از محاربات معب که سه ماه مدت محاصره کشید شولاپور را به تصرف خود در آورد و بر سر باقی محال و قلاع نزاع ملکی با نظام شاه درمیان ماند - و این ابتدای بنای محاربه و خصومت است که برای شولاپور میان عادل شاهیه و نظام شاهیه به میان آمد - و این ماده نزاع در اولاد و سلسله طرفین و بنای فساد گفتگو و لشکر کشی ماند - چنانچه انشاء الله تعالی به قید تحریر خواهد در آمد - بعد مراجعت به بیجاپور با همدمان هم راز و امیران دمساز قرار یافت که اول ربیع الاول سنه ۹۱۹ نه صد و نوزده اسمعیل شاه را مکحول ساخته مقید سازند و کمال خان علم سلطنت برافزاند و سلطان و والد او که پرنجبو خاتون باشد برین راز اطلاع یافته خود را به حافظ حقیقی سپردند و شب و روز درین فکر بودند که شب حامله بودا چه زاید و چه نقش بر تخته فلک به روی کار آید - بعده که کمال خان از منجمان برای ساعت جلوس تخت استفسار نمود - اختر شناسان دقیقه سنج

و بعضی غریب زادهای ایران و توران و روم که از مذهب روافض کاره بودند به او گرویدند و چون آخر کار مرکز خاطر او بر حرام نمکی و آقا کشی بود و در جذب قلوب امرای نظام شاهیه و متوسلان عماد الدوله^(۱) و بریدیان به غایت می کوشید - و روز به روز بر تقویت حشمت و دولت و تسلط او می افزود *

چون یوسف عادل شاه بعد از تسخیر قلعه گویه را به یکی از امرای نا آزموده کار سپرده مراجعت نموده بود و در همان ایام فرنگیان به آن قلعه دار حرام خوار ساخته قلعه را به دستور سابق به تصرف خود آورده بودند - کمال خان در ابتدا دبدبه لشکر کشتی بر آنها نموده آخر کار بر امید اعانت آئنده پای صلح به میان آورده عهد نامه امان به نصاری نوشته داد - آنها بر استحکام برج و باره قلعه افزودند چنانچه غایت حال آن قلعه در تصرف آن جماعه ماند - و هر سال چندین هزار مسلمان سید و برهمن و دیگر قوم از بندر دمن متصل سورت تا گویه که مداخل همه بنا در و مواضع کنار ساحل تعلقه عیسائی می باشد هرگاه یکی از باشندهای آنجا خواه از قوم هندو و خواه مسلمان می رود و فرزند صغیر نابالغ ازو می ماند او را مع مال متروکه داخل اموال خود نموده نصرانی می نمایند - و استقلال آنها از آن گذشته که به استیصال آن حکام دکن توانند پرداخت *

القصة بعد انقضای دو سال به اتفاق فخر الملک و دو امیر دکنی دیگر مقدمه تمهیدات مافی الضمیر را پیش کرده بهر تقصیر و بهانه مردم غریب و غریب زاده ها را از نوکری پادشاه بر طرف و اخراج نمودن شروع کرده در اندک مدت نام و نشان غریب نه گذاشت و بر مراتب و منصب

مانده چنین جا صرف نمودن سرمایه دولت نیک نامی هر درجهان حاصل نمودن است - آخر آن بدمال مرا خواهد کشت - پونجو خاتون گفت که من ترا به تدبیر معقول نزد آن سیه نامۀ روز ازل می رسانم - پس یکی از پیرزalan هوا خواه کمال خان را که نزد والدۀ سلطان آمد و رفت داشت بخواند و گفت که یوسف از مدتی احرام حج بسته و همیشه مرا تنگ دارد که از نزد کمال خان رخصت مرا حاصل نمائید - خصوصاً درین روزها که شنیده قافلۀ حاج روانه می شود ترک خور و خواب نموده چه شود که او را نزد کمال خان برده از زبان مایان التماس پتی پان رخصت به دستور بزرگان دکن بدهانی و به آبروی تمام آن غلام پیر مرورثی را روانۀ کعبه مقصود ساخته نزد هم چشمان قدیم و جدید او سرفراز گردانی - و چندهنون به طریق انعام به دست او داده آئندۀ نیز امیدوار ساخت - پیرزال گفت به جان منت داشته این خدمت به تقدیم می رسانم - پس پیرزال مادۀ زوال آن بدسگال گردیده نزد کمال خان رفته بعد دمیدن چندین افسانه و افسون پیغام التماس پونجو خاتون رسانید - کمال خان که دران ایام رفع همه هوا خواهان آن خاندان را واجب می دانست ماذون ساخته برای رخصت اندرون طلبید *

ز صد شمشیر زن رای قوی به ز صد افسر کلاه خسروی به

یوسف تیغه کنار خورد آبدار زیر چادری که دکئی ها در عالم بیگاری و ترک سپه گیری می پوشند پنهان ساخته عجز کفان پیش کمال خان برای گرفتن پتی پان که بدست او به دهد رفت و آن ترک جان باز ترک جان به چابکی و چالاکئی تمام تیغه کنار از زیر چادری که پوشیده بود در تلافی کینه دیرینه چنان به سینۀ پر کینه کمال خان رساند که کار او تمام ساخت چون صدای قتل او بلند گردید والدۀ کمال خان دانست که به اشارۀ

از روی زائچه طالع آن برگشته طالع خیر دادند که دوسه هفته اختر طالع آن بد اختر در هبوط است باید که آفت جانی به سبب زخم ناگهانی به آن مدبر پر کین رسد - کمال خان از اطلاع این معنی جای محفوظ مامون اندرون قلعه بهم رسانده نشیمن خود ساخته بر سر دروازه مردم هواخواه گذاشته تاکید نمود که باد را هم بی حکم نه گذارند - و چشم بر راه انقضای ایام منحوس و رسیدن تاریخ جلوس بوده نمی دانست که تقدیرات الهی را به هیچ حيله دفع و چاره نتوان نمود و قضای آسمانی را تدبیر فائده نمی دهد - اسمعیل شاه که با والدۀ خود از اندیشه اراده فاسد آن بدمال شب را به هزاران تشویش به روز می آورد و روز را به کمال اضطرار به شب می رساند - به هدایت الهام غیبی یوسف نام غلام ترکی را که از عمر باخته های موزوثی و پیر تقومند و شجاع تهور پیشه بود و همیشه اظهار فدویت و جان نثاری را رد زبان داشت و کمال خان او را خوار و بی اعتبار نگاه می داشت و گاه گاه رخصت کعبه به میان می آورد - پونجوخاتون در خلوت طلبیده گفت که بعد حیات هزار سال آخر فنا است و عمر چند روز تو که باقی مانده وفا و امید بقلی آن معلوم اگر توانی در عالم نمک حلالي به قصد هلاک چنان دشمن از سر جان و حیات خود گذشته کار نمایان به هازمی که در آن سرخ روئی ابد حاصل نمائی و اسم تو در جرگه نمک حلالان جان باز تا باقی دوران بر صفحه روزگار ثبت گردد در عالم حق نمک بی جا نه خواهد بود - یوسف از شنیدن آن به طوع و رغبت در جواب گفت زهی سرمائه سعادت این بی بضاعت که نقد قلب جان من برای نثار قدم ولی نعمت به کار آید - اگر مرا به خلوت آن بدسگال توانید رساند چنان شرط جان نثاری بجا آرم و کار او را به اتمام رسانم که دوست و بیگانه آفرین گویند - و می دانم که حیات پنج روز باقی عمر که

تیری بر چشم صفدر خان از بالای بام رسید - و او خود را زیر دیواری رساند
دلشاد آغا بر زخمی شدن و پناه بردن او زیر دیوار اطلاع یافته سنگ کلانی
به اتفاق سلطان از جای که قابو یافت بر سر صفدر خان انداخت و کار او را
به ساخت با وجود آنکه دکنی‌ها دست از کارزار و محاصره بر نمی داشتند
تا آنکه شاگرد پیشه از طرف دیگر به مدد سلطان خود را زیر دیوار محل
رساندند چون راه نمی یافتند و هجوم دکنی‌ها سد راه بود دلشاد آغا فرمود
که ریسمان بر زینه‌ها بسته از بالای دیوار فرود آورده به آن جماعه رساندند
و آنها به مدد زینه و کمدها که از دستار و کمر بند بسته بودند بالا بر آمدند
و خشت‌های دیوار را کنده حربۀ خود ساخته سنگ باران نموده دکنی‌ها
را بسیار هلاک ساخت و دلشاد آغا به لباس مردان چون شیر زنان در آن
مجمع تردد نمایان و ترغیب دیگران می نمود و مردم را امید واری‌ها داده
سرگرم تردد می ساخت - با وجودی که دکنی‌ها دو دروازۀ قلعه را کشاده
و سوخته تا دروازۀ محل خاص رسیده بودند و تا آخر روز جنگ قائم بود
و جمع کثیر از هر دو طرف کشته شدند نزدیک به مغرب خبر غروب آفتاب
عمر کمال خان به دکنی‌ها و شهرت کشته گردیدن صفدر خان به جدّ او رسید
از اندرون و بیرون صدای نوحه و ناله ماتم بلند گردید و دکنی‌ها دست و پا
گم کرده پشپا شدند - خسرو نام غلام ترک چون دید که لاش صفدر خان را
بر داشته می برند دروازه را نموده خود را با جمعی رسانده بعد دست و پا
زنی طرفین بر آنها غالب آمده سر او را بریده آورده زیر پای سلطان
اسمعیل عادل شاه انداخت بعد مغلوب شدن آن جماعۀ بد خواه بر سر
خاندان کمال خان هجوم آورده اندرون در آمده سر کمال خان را بریده و مادر
و زن و دیگر زنان آنها را موکشان از خانه بر آورده به قلعه آوردند و فرمودند
که سر پدر و پسر بر نیزه کرده منادی زنان در کوچه و محله و بازار تشهیر

کیست - یوسف را که بعد قتل او زخمی شده دستگیر گشته بود فرمود که به حضور او پاره پاره نمایند - و به غلامان و خادمان خود تاکید نمود که خبر کشته شدن کمال خان از زبان برنیاورده به فکر تلافی پنهان دارند - و به صفدر خان نبیره خود و دیگر منسوبان آن خسران مال که بر دربارگاه برای سرانجام جلوس حاضر بودند از زبانی کمال خان امر نمود که اول رفته سلطان را با والده و طبقه او مقید سازند و از قلعه بر آرند که ساعت جلوس رسیده صفدر خان با جمعی از همراهان به قصد گرفتن سلطان مع تابعان به اردهام و غوغای تمام روانه شد - چونچو خاتون از شنیدن این خبر موحش دانست که از دست یوسف کاری ساخته نه شد و به اراده او مطلع گشته به قصد خون ریزی مایان امر نموده سراسیمه گشته تن به رضا و قضای الهی داده در تدبیر به روی آن مفسدان بسته به دل گرمی و راه نمایی دلشاد آغا که عمه رضاعی سلطان اسمعیل می شد هر دو دستار بر سر و شمشیر انتقام بر کمر بسته و محصور گردیده به اتفاق سلطان و چند غلام ترک و هندی و خواجه سرایان حرم و کنیزان محل که بر سر همه دستارها بستند - و سنگ و گلوله و خشت و بندوق و تیر و کمان و هرچه به دست آمد گرفتند و به مدد هم دیگر همت مردانه بر دفع ضرر خصم گماشتند و یکی از خواجه سرایان را ریسمان بر کمر بسته از عقب دیوار محل فرود آورده نزد مغلان و غریب زادهای اخراجی فرستادند و پیغام طلب مدد دادند غریبان با اسلحه تیر و بندوق و هرچه عجالاً یافتند به در دولت خانه شتافتند و از هر دو طرف صدای دار و گیر بلند گردید و دکنی ها هجوم تمام آورده هر ساعت حمله بر غریبان می آوردند تا آنکه مغل و رومی بسیار کشته شدند و غریبان با سر و صورت زخمی داد تهوری و دلاوری داده سیئه خودها را سپر بالای آن جماعه ساختند و جنگ رستمانه می نمودند - درین ضمن

و بعضی غریب زاده ها که به سبب خروشی که با جماعه دکنی ها نموده بودند و در آن هنگامه شریک آن طرف گشتند آنها را نیز همراه دکنی ها و حبشی ها در زمرة مغضوبان در آورده از نوکری بر طرف ساختند - و تا دوازده سال جماعه غریب زاده ها را نوکر نمی نمودند بعده بشفاعت مغان در جرگه نوکران پادشاهی در آمدند - اما افغانان و دکنیان را ناسلطنت ابراهیم عادل شاه نوکر نه نمودند - سرداران آن قوم نزد امیر برید و سلطان محمود رفته اغوا نموده برین آوردند که بعد از طلبیدن کومک از گلکنده و احمد نگر لشکر عظیم فراهم آورده سلطان محمود با امیر برید عازم تسخیر بیجا پور گردید - و هر چند که موج امیر برید ناراج نژاد نزدیک رسید اسمعیل عادل شاه اصلاً اراده بر آمدن از بیجا پور نه خاطر راه نمی داد تا به سه کوهی بیجا پور در مکان اله پور فوج ها رسیدند و میان مردم لشکر سلطان محمود شهرت بر مغلوب گردیدن و دل باختن اسمعیل عادل شاه یافت و صدا و ندای بردن اصلاً از فاعه بر نمی خاست تا آنکه لشکر خصم به فراغ خاطر غافل گردید و اسمعیل عادل شاه با دوازده هزار سوار بر آمده بغتاً خود را بر فوج سلطان محمود ده جمع کثیر را یر تیغ آورد و هزیمت در لشکر احمد آبد بیدر افتاد و سلطان محمود زخمی گسته با احمد پسر خود گرفتار گردید - و امیر برید راه فرار اختیار نموده خود را به احمد آبد بیدر رساند و سرداران احمد نگر و گلکنده نیز خود را به تعلقه ملک خویش رساندند - اسمعیل عادل شاه سلطان محمود را به خانه آورده چنانچه به ذکر در آمده به اعزاز و اکرام پیش آمده به معالجه زخم ظاهر و باطن او پرداخته نقد و جواهر گذرانده بی بی سنی خواهر خود را که نامزد سلطان احمد بود جشن طوی ملوکانه به عقد او در آورد - و پنج هزار سوار همراه داده روانه

* شمر *

داده جاز زدند *

هر آن کو بود دشمن شهریار بدین گونه باشد سرانجام کار
 سر و لاش دیگر مقتولان آن جماعه را بر سر دروازه‌ها و محله‌ها آویختند -
 عین الملک پدر زن صفدر خان و رفقای کمال خان در آن هنگامه فرصت
 یافته آنچه توانستند عیال و ناموس خود را همراه گرفته بعضی سواره
 و جمعی پیاده وقت شب از بیجا پور بیرون رفتند - و جنازه یوسف ترک
 را به اعزاز تمام نزد مزار شیخ جفید برده مدفون ساختند گنبد مزار او در
 بیجا پور مشهور است *

و روز دیگر اسمعیل عادل شاه دیوان عام نموده بار عام داده خاص
 و عام را به انعام زر و خلعت کامیاب و خشنود گردانید و تصدق سلامتی
 خود به مستحقان مبلغ خطیر رسانید - و امیر برد که به اشارت کمال خان
 قلعه حسن آباد را محاصره داشت از شنیدن این خبر بر خاسته به احمد آباد
 بیدر رفت - اما رای بیجا نگر که از شنیدن آن فتور خود را به قلعه رائچور
 رسانده محاصره نموده بود چون اندرون قلعه از هوا خواهان کمال خان بودند
 بعد از اشتهار گشته شدن کمال خان قلعه را برای بیجا نگر تیمراج دادند -
 و اسمعیل عادل شاه بعد از گذراندن این حادثه حکم به اخراج دکنی‌ها
 و فراهم آوردن مردم روم و عجم فرمود و قلم عفو بر جریده اعمال والدۀ
 کمال خان و دیگر فرزندان او کسیده زر خرچ راه داده از بیجا پور اخراج نمود -
 و منجمی که حکم بر ایام منحوس آن خسران مآل نموده بود او را به طلا
 و نقره وزن نموده به انعام او بخشید - و خسرو آفای لاری که برای ترقی
 خود را در جرگه چپله‌های ترک نویسانده بود و در آن روز ازو سعی
 و تردد تمام به ظهور آمد به خطاب اسد خان و پایه امارت امتیاز یافت -
 و به همین دستور بر مراتب جمعی که در آن تردد حاضر بودند افزوده شد

سید احمد یکی از ملازمان سخن دان خود همراه ایلچی به خدمت شاه ایران فرستاد - شاه بعد رسیدن آنها بسیار مشغوف گردید و ابراهیم نام ترکمان را بطریق ایلچی گری مع اسپان و شمشیر و کمر مرصع و دیگر تحف روانه ساخت و نامه که نوشت در آن به خط خود به القاب مجدد السلطنة والعشمة والشوكة اسمعیل شاه یاد نمود - بعد رسیدن ایلچی - اسمعیل عادلشاه خود استقبال نموده ایلچی را به اعزاز و اکرام به شهر در آورد چون نامه را مطالعه نمود از لفظ شاه بر خود بالیده و فخر نموده شکر این عطیة الهی بجا آورده جشن ملوکانه عالی نمود و از آن تاریخ فرمود که همه لشکریان تاج دوازده ترک بر سر زندو مغادی گردند نه هر که خلاف حکم به عمل آرد و بر سر او تاج دوازده ترک نیابند دوازده گوسفند در سرکار جریمه دهد *

دیگر از غرائب ذکر اطوار اسمعیل عادل شاه آنکه در ایامی که بر سر قلعه رائچور میان تیمراج رای بیجا نکر و اسمعیل عادل شاه لشکرکشی به میان آمد و تیمراج با فوج پنجاه هزار سوار و پیاده بی شمار آن طرف آب کشا آمده استقامت ورزید و اسمعیل عادل شاه با لشکر خود این طرف آب کشا که در طغیان بود فرود آمد و حکم ساختن چند هزار سبد چرم به قصد عبور لشکر فرمود و خود طرح جشن و عیش انداخته کنار آب شب و روز مشغول تماشای رامشگران و پیمودن پداله و نظاره محبوبات گردید بعد از چند روز که هنوز سبدها ساخته و تیار نه شده بودند به شهرت سواری تفرج کنار آب دریا بر فیل سوار شد و حکم نمود که هر که فیل دارد مع همراهان و مصاحبان خود بر فیل سوار شود و فیلان سرکار را نیز برای سواری جوانان خاصه خیل که از آنها مکرر در کارزار جرات و تهوری مشاهده نموده بود مقرر فرمود جمله صد و هفتاد فیل سوار همراه شدند هر چند مقربان که از امیران گستاخ بودند و دیگر نوکران مقرب سبب ازاده سواری پرسیدند

احمدآباد بیدر ساخت - امیر برید از شنیدن رسیدن سلطان محمود با فوج استقلال باخنه از شهر احمدآباد برآمده مع خزانه و جواهری که توانست برداشته خود را به قلعه اوسه رساند - سلطان محمود که شهر را از دشمن خالی یافت شکر این عطیة الهی بجا آورد و از راه هوا پرستی بی آنکه به نسق ملک پردازد و جاهار را به مردم کار آزموده کار طلب سپارد به دستور سابق به عیش و عشرت می و مطرب و نظاره مه جبینان هوش ربا مشغول گردید *

خوی بد در طبیعتی که نشست نه رود جز به وقت مرگ از دست امیر برید که جاسوسان برای خبر تعیین نموده بود چون شنید که باز سلطان در صحبت مستخرکان و رامشگران و مطربان و شرب خمر و مصاحبت اوباشان هرزه پیشه از خود بی خبر و از نسق ملک و مال فارغ بال است و فوج بدرقه بیجا پور معاودت نموده خود را به طریق ایلغار صبح نا شده وقت وا شدن دروازه اندرون قلعه رساند - و سلطان که مست و لا یعقل در خمار شب و از خود بی خبر بود چون به هوش آمد به دستور سابق خویش را گرفتار افعال نامواب خود دریافت - سوای اطاعت چاره کار نه دانست - ایلچی شاه اسمعیل صفوی که نزد پادشاه دهلوی آمده مراجعت نموده بر جهاز راکب گشته به سبب تباهی افتادن جهاز و حادثات روزگار وارد احمدآباد بیدر گردیده توقع سرانجام نمودن و روانه ساختن از سلطان محمود داشت امیر برید اصلاً متوجه احوال پراختلال او نه گردید بلکه برای برآمدن او از احمدآباد بی حصول مطلب مانع گردید - ایلچی این ماجرا به خدمت اسمعیل عادل شاه نوشت و اسمعیل عادلشاه به امیر برید خطی از روی تهدید نوشته نزد خود طلبیده به اعزاز و اکرام خرچ و بدرقه داده روانه ایران ساخت - و عریضه اخلاص آمیز مع تعف بنادر معصوب

بر فوج اسمعیل عادل شاه افناد و همه بقیه السیف رو به دریا آورده اکثر بازخم‌های کاری غرق دریای نیستی گردیدند و همه تاج پوشان تاج و جان به باد در راه ولی نعمت شرط جان نثاری به تقدیم رساندند * * شعر *
 سخن گو سخن سخت پاییزه راند که مرگی به اندوه را جش خواند
 سلطان که بادو رفیق بر حوضه فیل با سر و صورت زخمی و معدود که گرد فیل
 او مانده بودند مثل اسد خان و جهانگیر خان و غیره چهار امیر و شش
 هفت تاج پوش که جان به سلامت بدر بردند فیل سلطان را به زور
 و ناخوشی از آن تهلکه نجات داده به آب زده بر آورده در راه هیچ جا توقف
 نه ورزیده به بیجا پرر رساندند *

اسمعیل عادل شاه از آن تاریخ قسم یاد نمود که تا تلاقی این از قیمرج
 وانه کشم گوش و چشم به ترانه و صورت مطربان و ساقیان مه سیما آشنا
 نه سازم و شب و روز در غم غصه تلخ کامی ثمرتیز جلوی بیجا که
 برخلاف فرموده عقلی کارآما ازو به ظهور آمد می گداخت بعده که
 اسد خان را نه در آن روز و قبل از آن مکرر از طریق فدیوت و جلالت
 به ظهور آمده بود مرتبه سپه سالاری و رتبه که در دکن از آن دولت بالا تر
 نه باشد ارزانی داشته به مصلحت او خواست که برهان نظام الملک
 نسبت همشیره خود به میان آورده رابطه محبت را استحکام داده
 به اتفاق و مدد هم دیگر بر قیمرج بهم نمایند - و سید احمد را که به ایلچی
 گری ایران رفته بود با نامه محبت افزا و بعضی تعف روانه احمد نگر
 نمود - و سید احمد آنجا رسیده به استصواب شاه طاهر دکنی که صاحب
 و صاحب مدار سلطنت و افضل الفضلی آن عهد و از مجتهدان مذهب
 امامیه گفته می شد با برهان نظام الملک ملاقات نمود و بعد مدارات

جواب واقعی نه شنیدند و بعد سوار شدن همه جا کنار آب در عالم مستی شراب تفرج کنان می رفت - همین که مقابل فوج غنیم رسید که از مسافت یک فرسخ خیمه های لشکر تیمراج نمودار گردید فقیبان را فرمود که فیل سواران را سزایی نموده از آب بگذرانند و سپاه را بگویند که هر که تواند و قادر باشد بر سبدها نشسته جلو اسپان را در دست گرفته یا بر اسپان دریا نورد سوار شده خود را به آب زنند و فیل خامه خود را بر آب زد چندانکه امیران التماس نمودند که این جرات خلاف عقل و علامت جنون است فائده نه داد - ناچار همه فیل سواران و بعضی جان بازان اسب سوار و جمعی بر سبدها سوار شده جلو اسپان گرفته به هم عزائی بیم و رجا شروع به گذشتن و عبور از آب نمودند هر که اجل او رسیده بود به نصف و کفار دریا نا رسیده غرق بهر فغا گردید و قریب دو هزار و پانصد نفر که بر فیل و اسپان خود را به آن طرف آب به هم رکابی اجل رساندند بر سر کافران بی خبر تاختند - تیمراج که این معنی به خیال او و هیچ احدی از لشکر طرفین نمی رسید از جرات دور از عقل سلطان تعجب نموده مستعد کارزار گشته به مقابله پرداختند و جنگ صعب در گرفت - جوانان و شجاعت پیشگان پیکار جو مستانه وار نعره زنان به سر بازی و جان سپاری مردانه صفت قدم جرات پیش گذاشته چند هزار کافر را زیر تیغ آوردند و تیر و گوله ننگ از هر دو طرف باریدن گرفت *

بر آمد خروش و ده و داروگیر چو باران به بارید ژوبین و تیر
بسی سواران را بر انداختند بس آهن دلاں را که بکداختند

آخر کار که چهل و پنجاه هزار سوار و دلگ پیاده و توپ خانه کفار لشکر اسلام را در میان گرفتند و از چهار طرف زور آوردند بعد کشته شدن قریب دوهزار سوار که با سرداران رزم طلب به درجه شهادت رسیدند هزیمت

فرود آمد و چهل روز هردو لشکر مقابل هم نشستند و لشکر عادل شاه سر راه
 رسد غله گرفته نمی گذاشتند که به لشکر احمد نگر رسد به رسد تا آنکه
 خواجه جهان نظام شاهیه تنگ آمده بی حکم برهان شاه با چهار هزار سوار
 مکمل و مسلح سوار شده یک پاس شب رفته که همه لشکر عادل شاهیه
 بعضی در فکر پختن و اکثر در تهیه چیز خوردن بودند و جمعی طعام پخته
 تیار در دیگ داشتند خصوص دیگ‌های طعام پادشاهی پخته و موجود
 بر بار بود که لشکر خواجه جهان رسیده بی خبر بر سر آردوی عادل شاه
 ریخت و شروع به کشتن و بستن نمودند اسمعیل عادل شاه که به تفاوت
 نیم ساعت نجومی از زیان جاسوسان خبر شنیده سواری تیار نموده بود
 بعد تحقیق رسیدن لشکر خصم به جلدی تمام برخاسته با خواصان و لشکریان
 بر اسب‌های زین شده و تیار و چار جامه و هرچه میسر آمد سوار شده
 از لشکر خود بر آمده دیگ‌های پر از طعام و طبق‌های پر از نعمت برای
 مهمان‌های ناخوانده گذاشته خود را به گوشه و کنار کشیدند و قریب
 سه صد نفر عادل شاهیه کشته شدند دکنی‌ها که بر سر خیمه سلطان
 و امیران رسیده همه جا خوان نعمت گسترده و دیگ و قاب‌های الوان
 اطعمه موجود یافتند به خوردن و بر آوردن و تقسیم نمودن طعام مشغول
 گشتند - درین فرصت اسمعیل عادل شاه ناگهانی جلوریز بر سر مهمانان
 خونریز رسیده چون اجل آسمانی تاخته فرصت دست به لقمه بردن نه
 داده به زدن و کشتن و بستن پرداختند و قضیه واژگون گردید لشکر
 خواجه جهان که طعام ناخورده دهان آنها را سوخت اکثر بر سفره اطعمه
 و بعضی بر دیگ‌های طعام که بر سر تقهیم باهم نزع داشتند کشته
 گردیدند و جمعی که مال غارت فراهم آورده از سنگینی بار فرار نه توانستند
 نمود پی مال جان به باد دادند و بقیه السیف رو به فرار آوردند و دوسه زخم

سید احمد و به میان آوردن عهد و پیمان قرار مصلحت بر آن یافت که هر دو سلطان در شولاپور که مکان مایه نزاع ملکی طرفینی بود آمده باهم ملاقات نموده بعد تقدیم ضیافت بالمشافه قول و قرار با قسم به میان آید .

در سنه ۹۳۳ نه صد و سی و سه هجری هر دو سلطان به مکان موعود رسیده به مدارات و تقدیم رسمیات هم دیگر پرداختند - برهان نظام الملک از مغنیان دل فریب و رقاصان جامه زیب و رامندگان حور لقا طلبیده خواست بزم جشن آراسته نماید و به صدای رود سرود مجلس را آرائش دهد اسمعیل عادل شاه به عذر قسم راضی نشده ابا نمود و بعد ازان نسبت مریم سلطان همشیره اسمعیل عادل شاه با برهان نظام الملک به میان آمد بعد ایجاب و قبول شرعی و جشن طوی شاهانه که یک ماه مجلس نموده تواضع جواهر و فیلان و اسپان به میان آوردند قلعه شولاپور و پنج پشته سیر حاصل در جهاز مریم سلطان مقرر گردید - و چون اسمعیل عادل شاه به بیجاپور مراجعت نمود در سپردن قلعه شولاپور مع تواضع پشتیبان از قرار خود گشت و تمهیدی که برای محبت به کار رفته ماده مزید نزاع سابق گردید آری برای شعله افروزی آتش عداوت میان دوستان جانی هیچ چیز زیاده ازان نمی باشد که خلاف آنچه از زبان بر آرند به عمل آرند و بر خلاف عهد و پیمان کار بند گردند و این معنی روز به روز زیاده ماده نزاع سابق و لاحق می گردید تا کار به محاربه و کارزار انجامید و دوا به زهر منجر گردید و برهان نظام الملک با چهل هزار سوار به رفاقت لشکر برار و بیدر به قصد تسخیر شولاپور کمر بست و اسمعیل عادل شاه با ده دوازده هزار سوار خود را نزدیک نلدرک که لشکر احمد نگر رسیده بود رساند توقف نمود و برهان نظام الملک نیز با وجود مسافت مابین در کوه افکشت اقامت انداخته

این قلعه به تصرف تیموریه آمد چندی دفعه هزار هندو و مسلمان بر سر آن حصار بی سرو جان گشند و همیشه ماده نزار بود چنانچه به احاطه تحریر خواهد در آمد - اسمعیل عادل شاه بعد مراجعت بیجا پور و حاضر آوردن غنیمت یازده فیل با اسباب زیاد دیگر به آسد خان بخشید - و در آن روز به شکرانه این فتح خزانه را کشوده آنچه موجود بود و آنچه محال خالصه مقرری داشت همه را در انعام سپاه و امرا به صرف آورد و کار به جای رسید که اطاع خدمت محل را نیز به غریبان تذخوه نمود و بار دیگر باز برهان شاه با لشکر برابر بر بیجا پور لشکر کشی نمود - بعد مقابله و مقابله صعب به مرتبه هزیمت یافت که خواجه جهان دلی مع بیست فیل به قید و تصرف فوج عادل شاهیه در آمد ازان جمله یک فیل سوار بی خاصه برهانسانه که الله بخش نام داشت بری خود نگاه داشته باقی را به آسد خان بخشید - و آسد خان به حسن تدبیر و شجاعت همه زمیندان را و سرکشان اطراف را مغلوب و مغکوب ساخته با علاء الدین عماد الملک برادر که طرف داری نظام الملک داشت چنان رابطه اتحاد را استحکام داد که به دل و جان مطیع عادل شاه گردید و خدیجه سلطان همشیره اسمعیل عادل شاه را به عقد علاء الدین در آوردند - اما هر چند خواست که با امیر برید صلح واقعی به میان آید صورت نه گرفت - و مکرر صلح به لشکر کشی و مردم کشی منجر گردید - و در یکی از جنگ ها دو امیر نامی که یکی از آنها فوجی خان نام برادر زن امیر برید و از شجاعان مشهور گفته می شد و به دعوی از فوج خود با جمعی از بهادران بر آمده مقابل اسمعیل عادل شاه حمله آور گردیده بودند - اسمعیل عادل شاه نیز به نفس ذات خویش مقابل آنها خود را رساند و بعد به میان آمدن زد و خوردی که در فن

وقت فرار به خواجه جهان نیز رسید و غریبان بهجا پور بر دکنیان احمد نگر غالب آمده تعاقب کنان تا بدولت خانۀ برهان نظام الملک رساندند و ازین معنی رستخیز عظیم و غوغای سراپا بیم در آردو افتاد و بازار و خیمه بسیار به تاراج حادثۀ شبخون رفت - و تا طلوع آفتاب گرد خیمۀ سلطان برهان و اکثر امیران محاصره داشتند و بعد اثر سفیده صبح که دوست از بیگانه ظاهر گردید خود اسمعیل عادل شاه با کوبۀ شاهي سوار شده به مدد فوج خود شتافت و بازار دار و گیر گرم تر از هنگامۀ شب گردید و امیر برید خود با شش هفت هزار سوار به کومک نظام شاهیه رسید و از هر دو طرف حمله های صف شکن به ظهور آمده و برهان نظام شاه نیز سوار شده مقابل لشکر خصم آمد و کار به جنگ کوتاه یراق خنجر و کنار رسید و سرهای بسیار به خون آغشته شد و تن های بی سر زیاد از آنچه به شمار آید از زمین به زمین غلطید *

* بیت *

دو لشکر رو برو خنجر کشیدند جناح قلب را صف بر دریدند
و جنگ تا غروب آفتاب به امتداد کشید تا آنکه برهان نظام الملک از حدت هوای گرم که زره نیز در برداشت ضعف نموده از بالای اسپ افتاد و غلامان او هجوم آورده باز سوار نموده از معرکۀ جنگ بیرون بردند و هزیمت به لشکر احمد نگر و احمد آباد راه یافت و بنگاه و بازار و توپ خانه و فیلان و خزانه همه به غارت و تاراج رفت و دران جنگ نهنگ از دریای غیرت اسد خان تردد نمایان به ظهور آمد و چهل فیل و علم و نقارۀ سوارچی نظام الملک به دست مردم اسد خان افتاد و سرداران بسیار آن طرف با سه چهار هزار سوار و پیاده کشته و زخمی گردیدند و این اول جنگ بود که بر شولا پور میان نظام الملک و عادل شاهیه به وقوع آمد و تا ایامی که

برید رساند و همه را مست و لا یعقل سر از پانه شفاخته یافت و به همراهان اشاره نمود که به چابکی هر دو مشعلچی را که نیم بیدار بودند چنان زیر تیغ آوردند که صدای نفس کشیدن آنها بر نیامد و به جلدی شال دوش خود را بالای پلنگ که برید همدم مرگ گشته بود انداخته چهار نفر پلنگ مرصع خود را آهسته به سبکی تمام برداشته از خیمه بر آوردند و اصلا دست به اشیای دیگر دراز نه نموده به بازار رسانده صدای کلمه شهادت به گوش مردم آردوی او رساندند بدین تدبیر از میان لشکر او بر آورده همین که نزدیک فوج خود رسید فرمود که صدای شادیانه بلند سازند و جمعی که پلنگ آن پیر عمر و عقل باخته را برداشته بودند بخواندن تشهد آواز بلند ساختند برید از آن صدا و ندا و حرکت پلنگ پاره به هوش آمده گمان برد که جنیان چهار پایه او را می برند لاجول گویان از خواب بر جست و شروع به خواندن ادعیه نمود - اسد خان این معنی را در یافته گفت ای پیر جهان دیده عمر به فسق و فجور باخته ما جن نیستیم که به لاجول تویم به خوریم من اسد خان ام زهی دانائی تو که به این عمر و چنین وقت که فوج ها گرد تو محاصره دارند چنان آلوده فسق و غافل و مست و لا یعقل با توابع خود گردی - بعده که برید بران بلیه اطلاع یافته خود را باخت در عالم بی خودی به عجز و طلب قول امان جان پیش آمد - اسد خان به تسلی او پرداخته گفت تا مقدور در امان و آبروی رفقه تو خواهم کوشید بعده که چهار پایه او را نزد سلطان اسمعیل عادلشاه برده بر آن سر گذشت اطلاع داد - سلطان دو کلمه به او حرف زده فرمود که باز وقت دیوان حاضر سازند بعده که آفتاب جهان افروز سر از دریچه مشرق بر آورد و اسمعیل عادل شاه دیوان نموده حکم احضار آن پیر مبتلا به بلا فرمود دستهای امیر برید را عقب پشت او بسته آورده استاده نمودند از آنکه از اطوار نا هموار آن آبرو

سپاه گرمی میان مبارزان نامی دکن می باشد هر دو به چنگ اجل گرفتار
 آمده به قتل رسیدند - قرین این حال فوج قطب الملک به مدد امیر برید
 رسیدند و جنگ های عظیم به میان آمد و آدم بی شمار از هر دو طرف به
 معرض تلف در آمدند بعده که عرصه بر عادل شاه بنگ گردید با جمعی از
 خاصان از قلب گاه لشکر خود بر آمده بر فوج مقابل تاخته زخم برداشته
 افواج رو برو را هزیمت داد و امیر برید خود را به قلعه احمد آباد بیدر رساند
 بعده که عرصه برو تنگ گشت محصور گردیده به علاء الدین برای مدد
 رجوع آورده و علاء الدین برای مصالح خود را رساند و امیر برید به امید
 صلح و پشت گرمی علاء الدین باز از قلعه بر آمده لکن اقامت انداخت
 از آنکه لشکر بیجا پور به تفاوت سه کوه از قلعه و لشکر بریدی فرود آمده به
 سبب میان جی شدن علاء الدین دست از محاربه کشیده بودند
 و اسد خان در عالم احتیاط شبها گرد لشکر خود به هشیاری تمام طلایه
 می کرد و بریدی باوجود آنکه مرحله عمر او از هشتاد تجاوز نموده بود هیچ
 روز و شبی نه بود که بی شرب خمر به ماند خصوص از شهرت علاء الدین
 برای صلح غافل گشته شبی مجلس شراب آراسته خود با همه همدمان
 و هم زبان باده نوش چنان مدهوش و از خود بی خبر و بی هوش گردید
 که سواى دو مشعلچی که نزدیک خوابگاه و بیرون بارگاه او پارو به هوش
 مانده بودند احدی نه بود که نشاء سرشار و غلبه خواب بر آنها تاخت
 نیارده باشد و تمام مجلس صورت میت و هم آغوش مرگ گشته بودند
 جاسوسان خبر کیفیت مجلس بریدی وقت طلایه به اسد خان رساندند
 و اسد خان با چند سوار معدود جان باز به تغییر وضع متفرق گردیده داخل
 لشکر بریدی شدند همه جا به اظهار مردم لشکر بریدی از بازار و میان جمعی
 که اطراف خیمه بریدی بودند گذشته خود را با چهار پنج نفر اندرون خوابگاه

که دست و پای برید را بسته مقابل دروازه قلعه آورده خواستند در پای
 فیل اندازند پسران به سپردن قلعه به شرط امان جان و آبروی خود
 و ناموس راضی گشته به اسد خان رجوع شدند و مقرر شد که عورات
 با رخت پوشیدن پی خود و زیوری که در بدن دارند از قلعه بر آیند احدی
 متعرض احوال آنها نه گردد - بعده که قلعه خالی شد سلطان به سیر و دیدن
 قلعه رفته دو رکعت شکرانه بجا آورد از جمله جواهر و مرمع و طلا و آلات
 که آورده نزد سلطان جمع ساختند پیشتر به عماد الملک برار همانجا تواضع
 نمود از باقی اموال قدری حواهر با فیلان و اسپان به اسد خان و دیگر
 امیران بخشیده یک لک هون به مکّه متبرکه و مدینه منوره و به روضه
 امام رضا علیه السلام و مزار شاه صفی حصّه رسد روانه ساخته تنه را برای
 سلاطین و صلحا و شعرای حضور اطراف به طریق هدیه فتح فرستاد خود
 سوای یک عنبرچه الماس هیچ چیز نگاه داشت *

چون از ایامی که به اسمعیل عادل شاه به سبب تیز جلوی و اظهار
تهوی که به زبان قلم داده صدمه فوج نیمراج راجه بیجنگر رسید و قلعه
 رایچور و مدکل و غیره به تصرف کفار در آمد و مساجد طویل اسپان کفار
 گردید - اسمعیل عادل شاه ترک شنیدن نغمه و خوردن شراب نموده بود
 و قاجری وقت می جست تا آنکه بعد انقضای پانزده سال از فضل الهی
 به رفاقت عماد الملک و اسد خان و مدد دیگر همدمان و هم عهدان که به
 تحریر تفصیل آن نمی پردازد لشکر زیاد با فیلان کوه تمثال فراهم آورده
 بدون آنکه شهرت مهم تسخیر رایچور بر زبانها در آید به نام شکار سیرکنان
 و صید افغان خود را به پای رایچور رساند و در محاصره چند روز که مردم
 بی شمار در پورش های پی در پی از هر دو طرف کشته و شهید گردیدند

به باد داده غبار زیاد در دل سلطان جا گرفته تا در سه ساعت نجومی که
عمداً متوجه او نه گشته به امور دیگر پرداخته بود برید با سر پای بوهذه در
آفتاب تیر ماه الهی که زمین و زمان از شدت گرمایی سوخت استاده
بود - ازین حکایت شیرین و قصه پر عجب که عقل در قبول آن تردد دارد
ملاحظه نمایند که از شامت نفس کافر کیش و مداومت فسق بر سر
و اِثان سکه و خطبه را اندرون خوابگاه بدان خفت و خواری برداشته
آرند محض از اثر مکافات اعمال آن دائم مبتلا به فسق بود در هیچ تاریخ
در ماده هیچ پادشاه چنین دیده و شنیده نه شد اگر راوی این نقل
مصدق فاسم و شده که در آن عهد میان مقدمات دخیل بود نمی بود
محرر اوراق اقترای محض دانسته به زبان قلم نمی داد - القصة
سلطان اسمعیل فرمود به پاداش کردار او زیر تیغ آرند - اسد خان زبان به
شفاعت جان بخشی او مطابق قولی که داده بود کشاد و برید نیز به عجز و
العاج در آمده گفت اگر دشمن کشی به خطا بخشی مبدول فرمایند
قلعه احمد آباد بیدر به بندگان عای می سپارم - بعده که اسد خان مکرر
شفیع او گردید و التماس بریدی به درجه قبول در آمد به پسرهای خود
که اندرین قلعه بودند پیغام بر آمدن و سپردن قلعه فرستاد پسران جواب
دادند که پدر برگشته طالع پیر فرتوت عقل باخته شده که خود را در چنان
وقت به چنین فزیتنی به دست دشمن داده و گرفتار بلا گردیده الحال
خواهد برای ملاحظه جان خود ناموس فرزندان را نیز به دشمن سپارد -
و امیر علی برید پسر کلان بعد تقدیم آن جواب خفیه به پدر پیغام داد که
عمر توبه آخر رسیده و آخر باید مرد تا مقدور سختی ایام هر خود قرار داده
صبر نما تا از پرده فلک بر قلمون چه نقش به عرصه ظهور می آید - بعده

کفار قمار داده بود الحمد لله که به حسب دل خواه میسر آمد الحال به عهد وفا باید نمود پس مجلس عیش و سرود و رود و رباب و شراب و مطربان حور لقا و ساقیان ماه سیم جمع آمدند - در آن بزم اول اسد خان برای خلاص نمودن کفار که از مدت گرفتار زندان مکافات بودند التماس نمود - سلطان قبول نمود و هزار و پانصد بندی را آزاد نموده همه را خلعت سقرات سرخ عنایت نمودند - انثر از آنها خط عبودیت نوشته داده و اسلام قبول نموده در جرگه بندیها در آمدند و جمعی از آنها به جاذبه حب وطن و زن و فرزند مرخص گشتند - چون بزم پیماله به گردش آمده بود و اسد خان و اسمعیل شاه و عماد الملک حاضر بودند - اسد خان برای برید هم التماس نمود که داخل مجلس گردد سلطان ماذون ساخته حاضر فرموده گفت که آری رابعهم کلهم به عرصه ظهور آرند - اسد خان و عماد الملک به خنده آمدند - برید اگرچه آن قدر ذکا نه داشت که بفهمد اما از انداز خنده هر دو همدم سلطان و اسد خان خجل گردید اسمعیل شاه برای رفع خجالت او و التماس اسد خان بشاشت تمام به مژده آنکه درین زودی بر سر ملک او مرخص سازند مبشر ساخت - برید در جواب این خواند *

برین مژده گر جان فشانم رواست که این مژده آسایش جان ماست
اسمعیل شاه در برابر او خواند *

مارا به این گیاه ضعیف این گمان بنود

و از خواندن آن شعر حسب حال سلطان را تعجب آمد - ازین ظاهر می گردد که زهی سفله نوازی فلک که از خواندن این بیت کمال استعداد او ظاهر شود *

و نقب ها بپای حصار رسید قلعه رایچور به تسخیر در آمد راجه بیجانگر از شنیدن خبر حرکت و لشکر کشی اسمعیل عادل شاه با هفتاد هزار سوار و در لک پیداده از پای قلعه خود بر آمده به استعجال تمام خود را مقابل اسمعیل عادل شاه رساند و اسمعیل عادل شاه به تهیه و ترتیب فوج و مقابله پرداخته جابجا سرداران رزم دیده جنگ جو را به جذب قلوب و وعده وعید آینده جا داده صف آرا گردید و کرنای رزم به غرش در آمد و بهادران رزم آزما که از مدت ها آرزوی کافر کشی داشتند اسپان به جولان در آوردند و چنان محاربه عظیم و رستخیز جهان آشوب رو داده که بعد چندین هزار کافر کشی که جمعی از سرداران نامی آن گروه زیر تیغ غازیان در آمدند و بعد از حمله های صف ربا که هر بار نزدیک بود به لشکر اسلام چشم زخم رسد هزیمت بر لشکر کفار افتاد و در آن جنگ سلطان به ذات خود چندان شمشیر زده بود که جوی خون از تن مخالفان روان گردید چنان شمشیر زنان خود را به پسر راجه رسانید چون اجل او کوتاهی نمود افغان و خیزان جان بدر بردن غنیمت دانست و جمع کثیر از عیال و ناموس راجه و تمام بهیر و خزانه و فیلان زیاده از اندازه شمار به تصرف اسمعیل شاه و غازیان لشکر اسلام در آمد - گویند در آن هزیمت زیاده از ده هزار زن و مرد و اطفال خورد سال کفاره اسیری در آمدند - بعد هزیمت و شکست کفار قلعه مدکل و دیگر قلعه جات آن طرف کشنده به تصرف راجه رفته بودند به تسخیر اسمعیل عادل شاه در آمدند و بعد نسق و بند و بست قلعه جات خاص به فتح و فیروزی به بیجا پور مراجعت نمود - روزی عماد الملک و شاهزاده اسد خان التماس نمودند که چند گاه ازین مکان حرکت نمودن مصلحت نیست - چون پادشاه نشاط را بر تسخیر رایچور و دیگر قلعه جات که به تصرف تیمراج رفته بود و تلافی انتقام غلبه

پدری که با او دارم او را بنو و ترا بخدا می سپارم تا توانی او را قائم مقام من
نموده در همه باب متکفل احوال او باش - و شانزدهم صفر سنه ۹۴۱ نه
صد و چهل و یک جهان را به جهان آفرین سپرد بیست و پنج سال سلطنت
نمود * شعر *

چرخ را جام نگون دان کز می عشرت تهی است

باده از جام نگون جستن نشان ابلهی است

از جمله اوصاف اسمعیل شاه آنچه محمد قاسم فرشته به زبان قلم آورده
مجموع آن نگاشته می آید - اسمعیل عادل شاه طبع مرزبان داشت - و در
سخاوت و شجاعت که لازم ملزوم هم اند نظیر نه داشت و در فن موسیقی
موشگافی می نمود به سرود هندی کمتر دل می داد و ترکی و فارسی
به فصاحت تمام گفتی و هرگز زبان خود را بدون امور ضروری به زبان
هندی آشنا نمی ساخت و در مصوری و خاتم بگدی و زره تراشی
بی نظیر بود و غریبان را بسیار دوست می داشت و دکنی ها را هرگز بر
آنها تسلط نداد و در وسعت خلق علم شهرت بر افراشته بود *

ذکر سلطنت ابراهیم عادل شاه واسطه سیم

بعد از واقعه اسمعیل عادل شاه اسد خان از ملاحظه خیره شدن لشکر
تلنگانه که همیشه اطراف فوج بیجاپور داشتند و به طریق قزاقان گوش
و بینی مردم می بردند واقعه اسمعیل شاه را بفهان داشته به مرقبه اتم در
اخفای آن کوشیده جسد میت را در محفه انداخته وقت شب در
کمال اخفا روانه بیجا پور ساخت - و از سلطان سه پسر ماندند - مارخان
که ولی عهد بود - و سلطان ابراهیم - و الغ خان و هر کدام چندی از امرای
نامی را طرف خود کشیده می خواستند با خود رام سازند - اسد خان به

القصة قریب یک ماه در آن سرزمین به عیش و کامرانی بسر برد
متوجه بیجاپور گردیدند و به موجب وعده باز احمد آباد بدرجه (۱۱) قلم برید
بخشید و قندهار و کلیانی را به طریق پیشکش در سرکار نگاه داشته خلعت
و فیل داده مرخص ساختند - و مقرر نمود که هزار سوار (۲) قلم برید وقت
سفر ۴۰ در رکاب حاضر گردد *

بعد از آن وقائع که میان نظام الملک و اسمعیل شاه رو داد و مکر
پای صلح به میان آمده باز به جنگ مبدل گردید و آخر به وساطت
شاه طاهر و فتح الملک دکنی پای صلح دائمی به میان آمد و همت
بر تسخیر تلنگانه گماشته با سپه آراسته متوجه گلنده گردید چنانچه در ذکر
نظام شاهیه نیز مجمل به زبان قلم جاری گشته و بعد رسیدن به قلعه
گلنده که قلعه را مرکز وار به میان گرفتند - سلطان قطب شاه محصور
گردیده فوج را برای اطراف فوج عادل شاه به دستور قزاق پیشگان دکن
تعیین نمود و چند جنگ به میان آمد چنانچه بعضی محال تعلقه قطب
الملک به تصرف اسمعیل شاه در آمدند اگر به تحریر تفصیل آن پردازد
از سرشته سخن باز می ماند *

درین ضمن بیک اجل در رسیده ندای تسخیر ملک دار القوار در داد
و انحراف مزاج اسمعیل عادل شاه هر روز زیاد می شد و مرض او به
امتداد می کشید تا آنکه سفر آخرت ظاهر گردید - اسد خان را در خلوت
طلبیده وصیت نمود که اگر چه می دانم ملو خان پسر کلان من که ولی عهد
است او باش و غم عشرت دوست بر آمده و قابل سلطنت نیست و آخر
ازو سرانجام امر خطیر سلطنت روش نخواهد یافت اما از راه الفت

نوکران عمده مراتب چهار امیر که اسد خان لاری و شجاعت خان و غیره باشند منجمله امرای غریب بحال داشته باقیی امرای عرب و عجم را از مراتب امارت معزول ساخت و بیشتر از مردم دکن و حبشی را پیش آورده دخیل سلطنت نمود و از جمله مردم غریب که از نوکری ابراهیم عادل شاه بر طرف گشته روبرو آن طرف آوردند و جمع کثیر نزد راجا بیجانگر رفتند باوجود لشکر رای بیجا نگر سوای سنود دکن نه بود جمعی که از بیجا پور رفته بودند همه را نوکر نموده به اعزاز تمام نگاه داشت و فرمود کرسی از نقره ساخته روز دیوان مقابل مسند او نگاه دارند و بالای کرسی کلام الله بگذارند از فرقه مسلمانان نو ملازم بیجا پور هر که برای سلام و معجرا بیاید قرآن را سلام می نموده باشد و ابراهیم عادل شاه دفتر فارسی که بجای دفتر هندوی جد و پدر او قرار داده بودند بر طرف نموده به دستور سابق هندوی مقرر نمود و مهمات مالی و ملکی را بیشتر به برهمنان وا گذاشت و به اسد خان نیز تاکید فرمود که از مردم غریب خصوص روافض سپاه کمتر نگاه دارند بیشتر از اهل سنت نوکر نمایند - اسد خان از جمله هزار سوار عرب و عجم که نوکر داشت چهار صد سوار انتخابی نگاه داشته باقیی مردم غریب را بر طرف نمود اما مذهب تشیع را ترک نه نموده در لشکر خود اذان و نماز به دستور سابق بحال داشت و ابراهیم شاه بجز تغافل چاره نه داشت سال دوم از جلوس طرف بیجانگر لشکر کشی نمود و در آن مهم به تحریر تفصیل آن نمی پردازد - از امرای غریب خصوصا از اسد خان تردد و جان فشانی های نمایان به ظهور آمد و از آنجا به فتح و نصرت مراجعت نموده بر مراتب اسد خان

افزود *

اظهار موافقت هر دو را امید وار ساخته چوکی بر در خانه هر یک نشاند که
 مردم واقعه طلب نژده جو را راه نه دهند و از آنجا کوچ نموده به
حسین آباد گلبرگه آمده هر چند می دانست که ملو خان قابل سلطنت
 نیست اما برای دفع بدنامی موافق وصیت به عمل آورده ابراهیم را غافل
 گرفته مقید ساخت و ملو خان را به سلطنت بر داشته آداب تهنیت و نثار
 جشن جلوس بجا آورد - بعد از رسیدن بیجا پور اسد خان که از مشاهده
 اوضاع ارباشانه که به سیه چاه زبان ها عالمی افتاده بود چندان نصیحت
 می نمود فائده مرتب نمی گردید لهذا محمد ابراهیم را حواله پونجو خاتون
 جد اش نموده خود رخصت اقطاع خود حاصل نموده مع هذا ملو خان
 پنبه غفلت از گوش پند نبوش بر نیاروده زیاده از سابق به رهنمونی
 هوا پرستان به شرب خمر و انواع فسق و فجور خویش را مشهور و زبان زد برنا
 و پیر می ساخت و اصلا به امور ملکی نمی پرداخت و مدام با اهل نغمه
 و هرزه درایان و مسخره پیشگان مشغول گشته هر جا پسر مقبول می شنید
 یا خبر دختر صاحب جمال به گوش او می رسید به خوشی و نا خوشی
 می طلبید تا آنکه به پسر یوسف ترک شهنه تعلق بهم رسانده حکم طلب
 او نمود بعده که یوسف از قبول ابا نمود فرمود کشیده بیارند و این معنی
 در تمام شهر و کوچه و بازار ماده فساد و آشوب عظیم گردید و کار به جای رسید
 که همه صاحب مداران سلطنت اتفاق نموده ملو خان را گرفته با الغ خان
 برادر اعیانی او مقید و محکول ساختند و شاهزاده ابراهیم را به سلطنت
 برداشته مخاطب به ابراهیم عادل شاه نمودند - اول آغاز سلطنت از کیش
 جد و پدر اجتناب نموده مذهب امام اعظم رحمه الله را رواج داد - و سپاه
 که به تقلید قزلباش ایران تاج دوازده ترک بر سر می گذاشتند ممنوع نموده
 فرمود که از مردم غریب زیاده ۱ چهار صد سوار در سرکار نگاه نه دارند و از

چيست و کيست استمالت نامه عذر آميز از روی عجز و نياز به بهوج
 بېربل متضمن برين نوشت که اگر مراد از طلب لشکر دشمن مرزوثي
 برای استيصال من است از طريقه نامواب که داشتم نادم گشتم و عهد
 می نمايم که من بعد سوای اطاعت و فرمانبرداری از من به ظهور نیاید
 اما طلب لشکر اسلام که به دستور سلاطین بهمنیه تمام بت خانه ها را مسمار
 و مساجد خواهند نمود و لک ها زن و فرزند براهمه و دیگر رعایای
 مال گذار به اسیري خواهند در آمد و ملک ویران و رعیت خوار و زار
 خواهد شد - و تیر از کمان بسته باز نه خواهد گشت بهتر آن است
 که ازین فکر باز آئي و بر حال خود و ملک و رعایا رحم نمائي - بهوج بېربل
 اجل رسیده به تقاضای سن عقل باخته نوشته او را مقرون به صدق
 دانسته فریب خورده به ابراهيم عادل شاه معذرت نامه نوشته با چهل
 و چهار لک هون در پانصد بالکي چهار پر نموده شکرانه قدم رنجه داشتن
 فرستاده التماس مراجعت نمود - ابراهيم شاه آن زر را غنیمت دانسته از راه
 برگشته به پای تخت خود رسید - زامراج بعد خاطر جمعی از طرف
 ابراهيم شاه به فکر تلانی و کوشمال بهوج بېربل افتاده بالشکر خود به
 طریق ایلغار راه بیجا نگر پیش گرفت و امرائی که رفیق بهوج بېربل بودند
 آنها را به پیغام و افسون انواع رعایت فریفته با خود رام ساخته نوشت که
 راجه را گرفته به وارثان دیگر رسانید و افشای راز این معنی به میان آمد
 راجه اطلاع یافته از بازی خوردن خود پشیمان و نادم گشته هر چند به فکر
 دفع فساد پرداخت نأده نه داد و به مرتبه نسق سلطنت از اختیار او
 رفت که چاره مال کار بجز این ندانست که فرمود آنچه جواهر و مروارید
 موجود باشد از آسیا گذرانده و در آتش انداخته نابود و ضائع سازند و فیلان
 و اسبان خاصه کور نمایند و سوای آن آنچه از جنس قماش و دیگر تحف

چون راجه بیجانگر به اسم سیورای که هفت صد سالی فرمان رواجی آن دیار در سلسله جد و آبی او بود در سنه ماضیه در گذشت برادر کهن او به جای او مقرر گردید هنوز حکومت او مزاج نه گرفته بود وارث ملک قرار داده تیمراج که مدار علیه موروثی سلطنت آن دیار گفته می شد مدار ملک رانی به قبضه اقتدار خود بلا شرکت غیر به استقلال تمام گرفته از سنه ۸۹۶ هشت صد و نود و شش تا سال نه صد و پنج حکومت می نمود - درین مابین هر گاه طفل وارث ملک به حد تمیز می رسید مسموم ساخته دیگری را به سلطنت بر می داشت - بعده که تیمراج به مکان اصل خود شتافت - و رام راجه نام بجای او علم شهرت بر افراشت به یکی از دخترهای اولاد سیورای تعلق بهم رسانده پاس ادب را رعایت نه نموده به عقد خود در آورده سال به سال استقلال زیاد بهم رسانده در هر سال و ماه یکی از امرای هم چشم را روانه بادیه عدم می ساخت - تا آنکه این معنی ماده مزید فتنه و فساد سلطنت گردید و بهوج بیریل نام را که از طرف دختر وارث ملک قرار داده اسم سلطنت از صغر سن برداشته بود بعده که او خود را شناخته بوضع رامراج مطلع گردید از هر دو طرف لشکرکشی و خون ریزی زیاد به ظهور آمد - در ایامی که رامراج برای استیصال مفسدان سرحد بیجانگر رفته بود بهوج بیریل از عدم اختیار در ملک رانی و استقلال زیاد رامراج بجان رنجیده خاطر می بود چاره کار درین دید که برای ابراهیم شاه خطی نوشته مع شش لک هون و دیگر تحف و هدایا همراه ایلچی زبان دان فهمیده کار خفیه روانه ساخته به مدد خود به قبول مبلغ کلی که در هر منزل پیشکش نماید طلبید - ابراهیم شاه به طمع مبلغ پیشکش و رسیدن زر نقد با لشکر آراسته بر آمد خبر حرکت لشکر بیجا پور که به رامراج رسید دانست که سبب بر آمدن ابراهیم شاه

گذرانده بود - سلطان بعد از چند روز باز فیل را به اسد خان بخشید - یوسف شعنه که از مدت با اسد خان سوی مزاج داشت بدین مرتبه برز شک و حسد او افزود که هیچ روز و شبی نه بود که به تقریب و تمهید تازه خیب و بدی اسد خان را به گوش سلطان نه رساند - بعده که دید اثری نمی بخشد روزی که اسد خان برای سیر باغ با جمعی از مردم خاص رفته بود و باقی مردم و سپاه متفرق بودند یوسف شعنه خود را با جمعی از اوباشان رسانده دست و پای لا حاصل زد - و اسد خان با وجود قلت جمعیت غالب آمد - سلطان شنیده یوسف را مغضوب و مقید ساخت اسد خان باز شفیع جرائم یوسف گشته خلاص نموده به خانه خود برده خلعت و اسب تواضع نمود - اما بعد آن اسد خان خانه نشین گشته باز رخصت اقطاع خود گرفته رفته چندگاه در آنجا بسر برد - و از شنیدن شهرت جنگی که یوسف را با اسد خان رو داد و اسد خان از آن روز خود را از خدمت سلطان کنار کشید و نیز میان مردم شهرت یافت که پرخاش و جرات یوسف به اشاره ابراهیم شاه است و از هر طرف ماده فتنه و فساد آماده گردید - و برهان نظام شاه شنیده به تهیه لشکرکشی پرداخته به اتفاق بریده بیجا پور رسید و خرابی زیاده حال رعایا و ملک عادل شاهیه رسانید - اگرچه اسد خان نیز درین حال خود را به نظام شاه برای منع و نصیحت رساند اما فائده مرتب نه شد - و میان مردم واقع طلب و مدعیان اسد خان شهرت گرفت که اسد خان رفته به نظام شاه پیوست - و اسد خان معذرت این معنی را به خدمت ابراهیم شاه نوشت که اگرچه از من در همه صورت سوای نمک حلای به ظهور نیامده اما اگر به گفته مدعیان صاحب غرض قسم دیگر دل نشین پادشاه گردیده باشد حکم شود که غلامی آمده سر مرا بریده به برد و الا امیدوارم که برصفحه

بود همه را آتش زده بعد نزدیک رسیدن رامراج خود را نیز به خنجر آبدار به دارالبوار فرستاده آنچه از تعداد و تعیین و زن جواهر و مروارید مورخان صداقت بیان خصوص محمد قاسم فرشته که در آن عهد بود و خمیر او را از خاک دکن سرشته بودند نوشته هرچند عقل در قبول مبلغ خطیر تردد دارد نظر بر مزید صحت کلام نوشته می شود - یاقوت هفت صد من الماس نه صد من زمرد و زبرجد پانصد من و مروارید هزار و شش صد من که هر من دوازده نیم آثار پخته یعنی سوم حصه من شاه جهانی باشد به زبان قلم داده اند *

بعد رسیدن ابراهیم شاه به رایچور سرحد بیجا پور اسد خان را برای تسخیر قلعه ادونی مرخص نمود بعد محاصره چند روز که عرصه بر محصوران تنگ گردید و قلعه نزدیک به مفتوح گردیدن رسید - خبر رسیدن سنکاری برادر رامراج مع فوج سنگین انتشار یافت - اسد خان دست از محاصره برداشته مقابل فوج کفار شتافت - بعده که جنگ های صعب صف ربا و چپقش های بهادرانه به عرصه کارزار در آمد اسد خان غالب آمده فوج بیجانگر را هزیمت داد و اسیر زیاده و غنیمت بسیار با یک فیل سواری برادر رامراج به دست مردم اسد خان افتاد و اسد خان مظفر و منصور خود را مع غنیمت و اسیران به خدمت سلطان رساند و از رایچور به اتفاق کوچ نموده به بیجا پور رسیدند *

سرداران دکنی از راه عداوت قدیم که با غریبان داشتند خفیه به عرض سلطان رساندند که اسد خان باوجود دستگیر شدن زن و فرزندان برادر رامراج مبلغ خطیر گرفته دست از آنها برداشت سلطان گوش به قول آن جماعه نه نمود و فیلی که اسد خان آورده با اسیران به خدمت ابراهیم عادل شاه

بودند به نظام شاه تواضع باید نمود و به اتفاق نظام شاه رامراج را در فرستادن تحف و هدایا با خود رام باید ساخت و بعد دفع لشکرکشی بیجا نگر با جمشید قطب الملک فهمیده تلافی او باید کشید - ابراهیم شاه موافق صلاح همدمان به عمل آورده شرارجه و نظام شاه را از ملک خود برطرف نمود و بعد خاطر جمعی از آن هر دو عدوی غالب فوج سنگین همراه اسد خان داده برای مقابله جمشید قطب الملک تعیین فرمود و اسد خان بعد تردد نمایان فوج های قطب الملک که جابجا استقامت ورزیده بودند برداشته فوج مقابل را هزیمت داده به گلبرگه رسانید و در سه قلعه که قطب شاه در سرحد بیجا پوز تازه احداث نموده در پناه آن مستظهر گشته بر ملک عادل شاهیه تاخت می آورد - همه را مفتوح ساخته مسمار نمود *

درین ضمن باز جمشید قطب شاه با فوج سنگین که به مدد زمینداران اطراف فراهم آورده بود مقابل اسد خان رسید - و بعد محاربات صعب که به شمار الوف از هر دو طرف علف تیغ و هدف تیر و بندوق گردیدند فتح نصیب اسد خان گردید گویند جنگ به مرتبه از هر دو طرف مغلوبه گردیده بود که هر دو سردار را بی آنکه هم دیگر را شناسند سرورکار مقابله و مقاتله افتاد - و جمشید قطب شاه از دست مخالفان چنان زخم نمایان بر چهره برداشته جان بدر برد که تا زنده بود وقت طعام خوردن و آب آشامیدن تصدیع می کشید - گویند وقت اراده سواری جمشید شاه یکی از رمالان مشهور که درین فن کامل بود و در احکام کمتر خطا راه می یافت از احوال مآل جنگ استفسار نموده بود او در جواب التماس نمود که مآل جنگ نیک به نظر نمی آید - سلطان بعهد شده به سماجت تمام سبب آن پرسید - رمال گفت چنان مشاهده می گردد که فی الحال

جرائم کرده و ناکرده؛ عاجز قام عفو کشند - ابراهیم شاه بعد مطالعه خط به اعزاز طلبیده در بغل گرفته معدرت خواست - درین آوان قاسم برید که از راه نمک حرامی باوجود احسان ابراهیم شاه رفاقت نظام شاه اختیار کرده بود در سنه ۹۴۹ نه صد و چهل و نه به اجل طبعی در گذشت - از آنکه روز به روز مادی نزاع و فساد میان نظام شاه و ابراهیم شاه زیاده شعله ور می گردید و از هر دو طرف فوج کشی به میان آمد شاه طاهر که رفیق و مستیر و همدم نظام شاه به میان آمده بفای مصالحه به شرط واپس دادن قلعه شولاپور مع پیتیه های توابع که نظام شاه به غصب در تصرف خود داشت گذاشت بعد این صلح و مراجعت نظام شاه انتشار یافت که رامراج به اتفاق فوج جمسید قطب شاه و بریدیان که علی برید پسر محمد (۱) قاسم برید بجای پدر فرمان فرمای بیدر احمد آباد گردید و بر سر ملک بیجا پور تاخت آورده معموره های مشهور عادل شاهیه را تاخته و تاراج نموده به خاک برابر ساخته ویران مطلق می نماید و گلبرگه را قطب شاه به تصرف خود آورده تهانه قائم نموده و خلل عظیم در ملک افتاده از آنکه ابراهیم شاه نسبت به جد و پدر فتح نصیب کمتر بود و مکرر شکست های پی در پی به او می رسید سراسیمه کاروبار خود گردیده نمی دانست مآل آن کار به کجا منجر خواهد شد - درین ضمن نظام شاه خفیه بلکه علانیه طبل مخالفت فواخته ممد و معاون مخالفان ابراهیم شاه گردید عماد الملک به میان آمده به اتفاق اسد خان به تقاضای وقت مصلحت دفع فساد در آن دانستند که باز از سرنو با نظام شاه صلح نموده قلعه شولاپور و پیتیه های که به پنج و نیم پیتیه مشهور

صد و ده نفر را که بیشتر آن مسلمانان و از اعیان شهر بودند به گفته اهل غرض متهم ساخته حکم تکل آنها فرمود و زلزله عظیم در شهر و لشکر افتاد و امرا و ارکان دولت بجان آمده از ملاحظه مآل کار خواستند که شاهزاده عبد الله را از قید بر آورده به سلطنت بر دارند و در فکر مقید ساختن ابراهیم عادل شاه افتادند و افشای این راز به میان آمد همین که شاهزاده عبد الله را از قید بر آوردند هنوز که در صدق و کذب آن خبر سخنی بود نزد ابراهیم شاه به تحقیق منجر گردید و بر اتفاق امیران اطلاع یافت قبل از آنکه به فکر تلافی آن پردازد و شاهزاده عبد الله متوهم گردیده جان سلامت بودن را غنیمت دانسته به اتفاق جمعی از امرا و همدمان به تغییر لباس فرار نموده خود را به بندر گورۃ فرنگ رسانید - و ابراهیم شاه جمع کثیر که در این مصلحت شریک بودند و جمعی که بدان تقصیر گردیدند همه را زیر تیغ آورد و کوچه بیجاپور از آن خون رنگین گشت و عالمی به فغان آمد - اسد خان از آن مقدمه خبر نه داشت اما از آنکه به گفته مدعیان داخل مغضوبان گردیده بود از آن ماده فساد خبر یافته راه انقطاع خود اختیار نمود - و بعضی از وابسته های او را حکم حبس فرمودند بعد چند روز که سلطان بر بی تقصیری او اطلاع یافت نه فیل و نه اسب مع دیگر تحف به خدمت سلطان فرستاده همراه آن عریضه مشتمل بر نظم و نثر برین مضمون مرسل داشت - سلیمان سریرا سکندر مسندا فریدون هشمتا * * شعر *

چه شد چه شد که بدین سان رمیده از من

چه کرده ام چه شفیعی چه دیده از من

گر گناهی کرده ام اینک سرو تیغ و کفن

ورنه بی موجب نه شاید دوست^(۱) آزدن

بر من بگذرد بعده که جمشید شاه ابرام از حد گذراند ظاهر ساخت که آثار دور فلکی و اخترشناسی چنان معلوم مینماید که مال این جنگ بعد کشته شدن جمع کثیر به هزیمت منجر شود - و خود سلطان را چنان زخم نمایان بر چهره به رسد که تمام رخساره گرفته تا لب و بینی معیوب گردد - از شنیدن آن سلطان بر آشفته گشته حکم بریدن گوش و بینی رمال فرمود *

بار دیگر نظام شاه به اثر عداوت کهنه و مدد خرج راجع به قصد تسخیر گلبرگه و خرابی دیگر پرگانات تعلقه عادل شاهیه لشکر کشی نمود - و ابراهیم شاه نیز از شنیدن حرکت نظام شاه با فوج سنگین از جای خود روانه گردید - و کنار آب نیا تهوه هر دو لشکر را باهم مقابله و محاربه عظیم رو داد - و از اول روز تا سه پهر جنگ قائم بود و سوار و پیاده بی شمار با چند سردار نامی از هر دو طرف علف تیغ و هدف تیرو سنان گردیدند و عادل شاه سه ترکش به ذات خود در آن جنگ خالی نمود - بعد کوشش و کشش بسیار فتح نصیب عادل شاه گردید و دو صد و سی و پنج فیل خالی و پرا از مصالح جنگ و یک صد و بیست و عرابه توپخانه و دیگر اسباب تجمل به دست عادل شاه در آمد - و چنین فتح رو داد که در تمام سلطنت ابراهیم شاه چنان فتح نمایان نصیب نه شده بود *

اما از آن سال در طریقه سلوک ابراهیم شاه با خور و کلان کافه انام تفاوت تمام راه یافت و به مرتبه دل او به افعال شنیع و ظلم و خون ریزی و سیاست مائل گشت که بهر تقصیر و بهانه در قتل و خفت شرفا و نجبا و ضعیفا اقدام مینمود و بازار آدم کشی را به مرتبه رواج داده که جمع کثیر از هندو و مسلمین ترک وطن و خانمان نموده رو به اطراف آوردند روزی یک

آنجا می ماند برساندن مبلغ زر نقد و وعده و عهد با خود رام ساخته قلعه را به تصرف خود آورد - برهمی بعد رسیدن که اسد خان را در شدت مرض مشاهده نمود تا مقدر در جذب قلوب مردم قلعه و رسانیدن زر و وعده های لطف آمیز کوشیده بعضی را به دام فریب در آورد - اما آخر کچه او گل کرد و به سبب افشای راز کاری نه توانست ساخت بلکه اسد خان برهمی را گرفته با بیشتری از همراهان او زیر تیغ آورد - درین ضمن شهرت یافت که سلطان ابراهیم به قصد عیادت اسد خان می آید - عریضه مشتمل بر حقیقت رسیدن برهمی و به سزا پیوستن و اشاره طلب ابراهیم شاه نوشته در آن این درج نمود *

چون سروزاز قدم رنجه کن بدین گلزار
جو باد صبح گذر کن سوی حدیقه آنس

تا جان نثار قدم گرامی نمایم - سلطان بعد رسیدن عریضه اسد خان که در ماه محرم سنه ۹۵۶ نه صد و پنجاه و شش مرحله پیمای سفر آخرت گردید شنید بعد رسیدن به لوازم تقریب و دلدارایی فرزندان و وابسته های او پرداخته همه را مطلع ساخته بر مواجب آنها افزود از جمله اموال او سه صد و بیست فیل و چهار صد اسب به ضبط سرکار خود در آورد و باقی زر نقد و اجناس دیگر به فرزندان او گذاشت مدت چهل و پنج سال در خدمت دو پادشاه عمر صرف نموده از اثر شر و آفت حسد دکنیان و مدعیان محفوظ مانده به آبرو ازین جهان فانی به دار البقا شتافت - گویند صد گوسفند و دو صد مرغ موافق همان برنج و دیگر مصالح در باورچی خانه او صرف می شد *

بعد از واقعه اسد خان شاهزاده عبد الله مصلحت و صلاح کار در آن دانست که چند گاه در پناه نصرانیان گویه گذرانده بر وقت خروج نماید

هر چند تهمنی که ارباب غرض برای این فدوی آن درگاه بسته اند
خبر ندارم یکی به صد اعتراف دارم و در همه حال انسوس بر مآل کار
ولی نعمت می نمایم - و در آخر نامه این دو بیت از زاده طبع خود
درج نمود *

به یک ماه با تحفه و پیشکش پیام بدان بارگه شاد و خوش
پیام به بدم به خدمت کمر نهم چون قلم بر خط شاه سر
بعد رسیدن عریضه متعلقان اسد خان را که نظربند بودند نوازش نموده نزد
اسد خان روانه نمود *

درین ضمن خبر رسید که لشکر نظام شاه و قطب شاه به اتفاق
در بندر گووه جمع شده می خواهند شاهزاده عبد الله را با سلطنت بردارند
و بر همین معتبر زبان آور را نزد اسد خان برای تکلیف رفاقت فرستادند
و در خط مبالغه به کار بردند که این معنی باعث نجات عالمی از دست
چنان ظالمی خواهد گردید اسد خان در جواب به تندبی و سختی پیش
آمده گفت اگر کشتن میانجی و ایلچی ممنوع نمی بود ترا به سیاست
می رساندم - برو بگو تا جان دارم سر از قدم ابراهیم شاه بر نه خواهم داشت
و ترک رفاقت او نه خواهم نمود - بعد مراجعت بر همین نصرانیان
و نظام شاهیه و جمعی از دکنی ها فراهم آمده شاهزاده عبد الله را بر تخت
نشاندند - از انتشار این خبر جوق جوق مردم اطراف بیجا پور به شاهزاده
عبد الله رو آوردند - درین مابین اسد خان که از مدت مریض بود خبر اثر
سفر آخرت او انتشار یافت - نظام شاه از شنیدن آن همان بر همین را با
هفتاد نفر انتخابی کار زار دیده به شهرت عیادت اسد خان روانه ساخت
و خفیه ارشاد نمود که در همه صورت تا تواند مردم قلعه را که اسد خان در

از جمله محصول محال پرنکات از عمل و رعایا گرفته همه جا ملک نظام شاه را خراب کنان تا رسیدن فوج مخصم که تعاقب نموده بود خود را به بیجاپور رساند و فوج نظام شاهیه که پاشنه کوب می آمد به قلعه پرینده رسیده به اندک تردد مقصوب کرده ابراهیم عادل شاه را بر آورد و قلعه دار دکنی که گریخته خود را نزد عادل شاه رسانده به سیاست رسید - بعده نظام شاه به نامه و پیغام با رامراج همدستان شده به سرحد رایچور طلبیده خود نزد رامراج رفته ملاقی گشته عهد و پیمان به میان آوردند که به اتفاق رایچور را گرفته به مردم رامراج سپرده باز به مدد همدیگر شولاپور را از تصرف مردم عادل شاه بر آورده به نظام شاه واگذارند بعده که خاطر خود را که به شرح تفصیل آن نمی پردازد و در ذکر نظام شاهیه مجمل بر زبان قلم داده جمع ساخت و رامراج در ملک خود معاودت نمود - برهان نظام شاه به احمد نگر رفته بعد از چندگاه به منزل گاه دارالقرار شتافت و حسین نظام شاه قائم مقام او گردید و جمعی از هواخواهان هر دو طرف به میان آمده هر دو والی ملک بیجاپور و احمد نگر را در سرحد باهم ملاقات دادند بعد فراغ از تعزیت و تهنیت و تقدیم ضیافت عهد و پیمان موافقت و برداشتن طریقه نزاع و عداوت به میان آورده از همدیگر مرخص شدند اما از آنکه ملک دکن فتنه خیز و مردم آنجا درهم انداز و ماده فساد اند در اندک مدت به سبب برخاسته آمدن خواجه جهان از نزد حسین شاه نزد عادل شاه عهد و پیمان محبت به مخاصمت مبدل گردید و عادل شاه از رامراج مدد خواسته برای استخلاص شولاپور لشکر کشی نمود و عین الملک مدار علیه نظام الملک که درین ایام نزد عماد الملک برار رفته از نظام شاه رو گردان شده بود ابراهیم شاه بهزاران آرزو و خواهش تمام پیغام وزارت

و نظام شاه در همین آوان برای تسخیر قلعه کلیانی که در تصرف بریدیان بود و علی برید در اعانت و رفاقت عادل شاه می کوشید خود را رسانده به محاصره پرداخت - ابراهیم شاه اطلاع یافته خود را به مدد علی برید رسانیده اطراف را فرو گرفت و از چار طرف راه رسد غله بر لشکر نظام شاهیه چنان بگذاشت نمود که در لشکر گرانی و کم یابی به مرتبه اتم گردید - روز عید که عادل شاه در حمام بود گمان حرکت و شوخی زیاد لشکر نظام شاه نه داشت نظام الملک به صلاح شاه جعفر برادر شاه طاهر که فی الحقیقت وزیر و مشیر نظام شاه بود چنان غافل بر سر لشکر ابراهیم عادل شاه تاخت آورد که تا خبردار شدن عادل شاه و از حمام بر آمدن نصف لشکر و بیشتر از کار خانه جات به تاراج رفت و جمع کثیر مع دو سه سردار نامی کشته گردید - عادل شاه هوش باخته سوای آنکه خود را به بیجاپور رساند چاره کار نه دانست و قلعه کلیانی به تصرف نظام شاهیه در آمد و وقت هزیمت ابراهیم عادل شاه سی لک هون خزانه نظام شاه مابین راه به او در خورد آن را عوض پای دادن سرانجام سلطنت غنیمت دانسته به تصرف خود آورد - مردم نظام شاه را که همراه خزانه بودند مغلوب ساخته و مغلول نموده به یکی از قلعه های بیجاپور روانه ساخت و از آنجا بر سر قلعه پرینده که سر راه بود تاخت آورد از آنکه مردم قلعه بی خبر بودند و عادل شاه به شهرت فوج هزیمت خورده نظام شاهیه ناگهان بر دروازه قلعه رسید بدون اینکه کار به محاصره کشد قلعه پرینده به تصرف عادل شاه در آمد و یک لک هون با دیگر جنس از جمله سرانجام به ذخیره قلعه و هرچه قابل همراه گرفتن و به سپاه قسمت نمودن بود برداشته قلعه را حواله یکی از دکنی های همراه خود نمود و قریب پنج لک هون دیگر

نظام شاهیه با فیلان کوه پیکر جنگی چون سیل روان بر عین الملک حمله آوردند و جنگ عظیم در گرفت و از هر طرف پشته‌های کشته‌ها نمودار گردید بعده که فوج نظام شاه از چار طرف بر عین الملک زور آورد و از طرف ابراهیم عادل شاه مدد نه توانست رسید عین الملک موافق داب انتهای شجاعت و تهوری از اسپ پیاده شده با برادران و بهادران همدم بر قلب خصم حمله آورده دو زخم نمایان برداشت و نزدیک بود که اثر هزیمت بر فوج نظام شاه ظاهر گردد - درین ضمن دو سه دکنی و حبشی مقرب هم رکاب ابراهیم عادل شاه از راه عداوت ارثی که با غریبان داشتند به زبان آوردند که عین الملک یا از راه عجز مغلوب گردیده یا به ساخت و طمع وعده مبلغ خطیر خود را به نظام شاه رسانیده و اصلا به نظر نمی آید ابراهیم شاه عقل باخته حرف مدعیان عین الملک را مقرون به صدق دانسته از آنکه از ابتدای شروع جنگ به سبب دور رفتن عین الملک وسواس بد باطنی که خامه سودائی مزاجان بد مظنه است از طرف عین الملک بهم رسانده بود زیاده متوهم گشته مغلوب هراس گردیده به قصد فرار عیان اسپ را یک بارگی طرف بیجاپور معطوف داشت عین الملک که بر فرار ابراهیم شاه اطلاع یافت چون در همان حالت که به خود او دو زخم رسیده بود و خون سیلان می نمود و صلابت خان همشیره زاده او نیز زخم‌های کاری برداشته از اسپ افتاده بود از خبر فرار ابراهیم شاه خود را نه باخته صلابت خان را برداشته بر اسپ خود بسته به تردد پامردی از آن فوج خون خوار بر آمد از آنکه خیمه و بازار و همه اسباب او به تاراج رفته بود از عقب ابراهیم شاه تاخته خود را نزدیک رسانده پیغام نمود که سبب فرار چه بود حالانکه چنین رو داده و خیمه و کل مایحتاج من به تاراج رفته

به میان آورده نزد خود طلبیده عوض اسد خان صاحب اختیار سلطنت و سر فوج خود ساخت و به خطاب معزالدوله القاهره عمده الملك نواخت و بیست و پنج هزارهون که یک لک روبیه می باشد نقد عنایت فرمود - و در همین آوان شاه علی برادر حسین شاه نظام الملك از احمد نگر برخاسته نزد ابراهیم شاه آمد و خان جهان دکنی نیز از حسین شاه نظام الملك آزاده شده رفاقت شاه علی نموده خواستند به مدد ابراهیم شاه که جد مادری شاه علی می شد او را به سلطنت احمد نگر بر دارند بعده به فکر تسخیر شولاپور پردازند - آخر پیش رفت کار نه شد چنانچه در ذکر سلطنت حسین شاه نیز بزبان قلم داده *

حاصل کلام ابراهیم شاه به استعداد تمام با لشکر و فیلان کوه پیکر صف ربا به اتفاق عین الملك به قصد تسخیر شولاپور روانه گردید و از آن طرف حسین شاه با لشکر آراسته به مقابل آمد و از هر دو طرف کوس و کرنای رزم و صفوف جنگ نواخته شد و چون در شروع جنگ غلبه فوج نظام شاه ظاهر گردید عین الملك که از طرف عادل شاه هراول و سر فوج بود به اظهار حسن اخلاص و تهوری بی باکانه طرف فوج خصم تاخته اسب برداشته از نظر لشکر ابراهیم عادل شاه غائب شد عادل شاه تیز جلوی عین الملك را مشاهده کرده پیغام نمود که از قول بدین تفارت دور رفتی خلاف مصلحت است اگر خدا نه کرده قسم دیگر رو دهد ازین طرف مدد رسیدن دشوار خواهد گردید عین الملك جواب فرستاد الحال که چنین اتفاق افتاده برگشتن من مناسب نیست از فضل الهی خصم مغلوب خواهد گردید و از جمله عین الملك توپ خانه نظام شاه به تصرف او در آمد و فرمود که آتش خانه توپ را میخ آهن زدند و از آن طرف نیز فوج

را باده هزار سوار برای مقابله عین الملک تعیین نمود او نیز زخم کاري برداشته هزیمت خورده آمد - بعد از آن ابراهیم شاه به فکر سوار شدن خود پرداخت - عین الملک تا دوسه صبحی سوار شده از دور سیاهی فوج خود نموده طرح جنگ نه انداخته به طریق طلایه مراجعت می نمود - روز چهارم که لشکر ابراهیم شاه تا سه روز از ملاحظه شهرت آمد آمد عین الملک مستعد مقابله گشته تمام روز بر پشت اسپان انتظار کشیده برگشته می رفتند آن روز نیز بروزهای دیگر تصور نموده به مرتبه سهل انگاری را کار فرمودند که زین هم به پشت اسپان نه بستند - هرچند خبر می رسد که عین الملک رسید نا شنیده انکاشته می گفتند که تنگ پامی نماید تا آنکه خبر غافل بودن لشکر ابراهیم شاه به عین الملک رسید و خود را به سرعت تمام مقابل فوج خصم رسانده فرصت زین بستن نه داده به مرتبه بی دست و پا ساخت که همه در فکر فرار افتادند و ابراهیم شاه که استعمال گریز پائی به کمال رسانده بود خود را به پشت اسپ رسانده با جمعی که توانست رفات نمود تا بیجاپور بند نه گردید و همه اسباب تجمل و سلطنت به دست عین الملک افتاد و فوج عین الملک از عقب تاخت آمده بیجاپور را محاصره نمود و ابراهیم شاه محصور گشته به دفعیه پرداخت عین الملک فواح بیجاپور را تاخته راه رسد شهر چنان بند نمود که در شهر گرانی به مرتبه اتم زد داد و بر ابراهیم شاه عرصه چنان تنگ گردید که ناچار هفت لک هون مع نامه و ایلچی نزد رامراج روانه نموده کومک طلبید و رامراج برادر خود را با فوج سنگین برای مدد ابراهیم شاه تعیین نمود بعد نزدیک رسیدن فوج رامراج عین الملک به تهیه شبخون زدن پرداخته دو هزار سوار انتخابی جانباز و چهار پنجه هزار برق انداز جدا نموده آخر

از طرف عطای زر نقد و دیگر سر انجام پرداخت حال من ضرور است -
 ابراهیم شاه که هزیمت یافتن خود از شومی و حرف نشنوی عین الملک
 می دانست در جواب بر آشفته گفت که چنان نوکر حرف نشنو مرا
 درکار نیست هر جا که خواهد برود - عین الملک ازین جواب به بکر حیرت
 فرو رفته باز پیغام نمود که بغیر از سلطان کرا دارم و کجا روم * بیت *

جز آستان توام در جهان پناهی نیست

سر مرا بجز این در حواله گاهی نیست

ابراهیم شاه زیاده از سابق بی دماغ گشته گذرانده پیغام را به ضرب طمانچه
 و سیلی و دشنام بر گرداند عین الملک نه دانست که چه کار سازد و کجا
 رود ازین طرف رانده و ازان طرف مانده شده با همراهان مصلحت نمود
 مرتضی خان انجو و میرزا بیگ سیستانی مصلحت دادند که الحال که
 ما را بهر دو پادشاه جای رجوع نماند بهتر آنست که طرف نواح مرچ
 که از سرکار سیر حاصل بیجاپور است و فصل خریف رسیده خود را رسانده
 فکر قوت خود و اسپان نمائیم تا از پرده غیب چه به ظهور آید بعده خود را
 بدان طرف رسانده به سپاه تاکید نمود که سوای آنکه به گرد آوری
 و محافظت محصول پردازند مضرت دیگر بحال رعایان نرسانند و در اندک
 فرصت سپاه و چهار پا را آسوده ساخته به سرانجام مایحتاج خود پرداخت
 ابراهیم شاه اطلاع یافته پنج هزار سوار به سرداری یکی از دکنی ها برای
 تنبیه و اخراج عین الملک تعیین نمود صلابت خان مقابل فوج ابراهیم شاه
 خود را رسانده بعد از مقابله غالب آمده فوج پادشاه را چون رمه گوسفند
 پیش انداخته هزیمت داد - سلطان بر هزیمت فوج اطلاع یافته خود را
 برای گوشمال عین الملک رساند بعد نزدیک رسیدن دلاور خان حبشی

ذکر سلطنت علي عادل شاه بن ابراهيم عادل شاه واسطه چهارم

علي عادل شاه که بر تخت بیجاپور جلوس نمود اگرچه از آوان طفلي به حدت فهم و شوخي طبع موصوف بود اما به سبب استادی که داشت بعد رسیدن به حد تمیز به مذهب تشیع رغبت تمام بهم رسانده بود چنانچه روزی ابراهيم شاه در خلوت شکر این معنی بجا مي آورد که حق تعالی مرا توفیق مذهب جد و پدر نه داد و به راه راست هدایت نمود - علي عادل شاه که نزد پدر نشسته گوش مي کرد از روی گستاخي در جواب پدر گفت چون از طریق جد و پدر گذشتن رویه محمود است ضرور گشت که فرزندان حضرت هم دین و آئین دیگر اختیار نمایند ازین حرف ابراهيم شاه بر آشفتن بر بسر اعتراض نموده چندی روز باز سلام نه داد و نه دانست که از صحبت استاد است - خواجه غایت الله شیرازی را که استاد او بود معاتب و مقید نموده به صلاح فضلاء حنفی مذهب ملا فتح الله شیرازی را که به مذهب امام اعظم اشتها داشت به معلی شاهزاده مقرر نمود اتفاقاً ملا فتح الله نیز امامیه بود شاهزاده را بعد سیاست بسیار به علت آنکه میل به مذهب تشیع دارد و با پادشاهزاده عبد الله شریک مصلحت خروج بود با معلم او در قلعه مرچ مقید ساخته به سکندر خان قلعه دار آنجا و کمال خان دکنی که خواهرزاده اسمعیل عادل شاه مي شد که روافض مذهب را نزد شاهزاده راه نه دهند اتفاقاً سکندر خان و کمال خان نیز خفیه مذهب تشیع داشتند در خدمت گاری شاهزاده خلاف مرفعی ابراهيم شاه مي کوشیدند - این خبر که در ایام

شب خود را به فوج زامراج رسانده شبخون نمود به مرتبه کافر کشی را کار فرموده تزلزل تمام درمیان کفار انداخت اما از آنکه برادر زامراج از زبانی هرکارها بر شبخون آوردن عین الملك اطلاع یافته روشنی مشعل و مهتاب زیاد نموده بود و غلغلۀ رستخیز عظیم رو داد جمع کثیر از سوار و پیاده عین الملك به کار آمدند - و ناچار عین الملك فرار نموده چون طرف اردوی خود راه نیافتۀ طرف دیگر افتاد و راه گم کرده سر از راههای ناهموار و ترام اشجار خاردار بر آورد - درین ضمن خبر کشته شدن عین الملك زبان زد مردم لشکر گردید هر کدام راه فرار اختیار نمودند و فوج قلعه بر آمده به تاراج بهیر و بنگاه عین الملك پرداخت و عین الملك ناچار رو به طرف ملک نظام شایه گذاشت *

درین آوان ابراهیم عادل شاه از غصه ناموافقیت ایام ناتوان شده بود و اثر جنون با دو سه عارضۀ جسمانی که علاوه هم گردید بر سیاست و خون ریزی به مرتبه شقاوت قلب بهم رساند که چندین اطباء را که از علاج عاجز آمده بودند به گمان سوی بد به قتل رساند و در پی فیل انداخت - و شدت سیاست او به جای رسید که عطارها دکانها بسته جلای وطن اختیار نمودند و دو سال بدین بلا مبتلا بوده در سنه ۹۶۵ نه مد و شصت و پنج عقب مقتولهای مظلوم شرافت ازو دو پسر ماند به اسم سلطان علی و (۱) طهماس و دو دختر یکی را به علی برید منسوب نموده بود و درم را به مرتضی شاه وصلت کرده بودند بیست و چهار سال سلطنت نمود *

* بیت *

ز حادثات جهانم همی پسند آمد که زشت و خوب جهان (۲) در گذردیدیم

جای حرف موافق و مخالف نمی ماند - و با زمینداران نواح و سرکشان اطراف رامراج چنان بذای سلوک گذاشته که به استظهار و مدد آنها قلعه شولاپور و رانچپور و مدگل و کلیان و غیره که از تصرف عادل شاهیه بدر رفته بود بلا آفت خون ریزی به اندک تردد تدبیر آمیز به تصرف در آمد و قریب سه هزار سوار انتخابی از سادات و قوم غریب عرب و عجم نوکر نموده در جلو خاص مقرر نمود و نسبت به سپاه و سادات و فضلا و شعرا و شرفای محتاج دست همت کشوده زری که ابراهیم شاه به گرد آوری آن سعی ها نموده یک کرور و پنجاه لک هون فراهم آورده بود مثل ابر ایام بهار بر ارباب حاجت می پاشید - از آنکه در ایام شاهزادگی از اکثر علوم صرف و نحو و منطق و لام و حکمت بهره حاصل کرده بود و قدر علما می دانست در ایام سلطنت نیز طبع او به تحصیل علم و صحبت فضلا مائل گردید و به مرتبه در راه سلوک قدم گذاشت که از نزد اکثر سلاطین نامدار و راجهای عالی تبار ایلچی مع تحف و هدایا و مبارک باد رسیدند مگر حسین نظام شاه که به سبب گرفتن شولاپور که همیشه ماده نزاع و فساد مابین سلاطین نظام شاهیه و عادل شاهیه بوده و به تدبیری که ذکر آن به طول کلام منجر می گردد به تصرف علی عادل شاه در آمد اصلا به نامه و پیام خود را آشنا نه ساخت و در فکر مکافات بود *

درین ضمن خبر رسید که پسر کلان رامراج فوت شد علی عادل شاه در عالم زمانه سازی و رهنمونی عقل صائب جرأتی که نزد بعضی وسواس پیشگان خلاف رای صواب بود نموده با صد سوار که اکثر آن از مصاحبان عشرت پیشه و همدمان محرم تقوی شعار بودند به ماتم پرسی پسر رامراج رفته به شهرت بخار بفتنا در مجلس رامراج خود را رساند و رامراج اطلاع

امتداد مرض به ابراهیم شاه می رسید چون مار بر خود می پیچید و اراده نموده بود که پسر خورد طهماس نام را ولی عهد ساخته پسر کلان را مسموم سازد یا به قتل رساند یاران ستم ظریف رساندند که شاهزاده طهماس زیاده از برادر کلان طرف مذهب روافض میل دارد لهذا او را نیز در بیماری مقید ساخته مهمات سلطنت به خواست الهی را گذاشت بعده که ایام رحلت ابراهیم شاه نزدیک رسید بعضی هواخواهان شاهزاده طهماس خواستند که او را از قید بر آورده به سلطنت بردارند سکندر خان و کمال خان قلعه دار تهانه مرچ که علی عادل شاه به اختیار آنها محبوس بود زبان مبارک باد سلطنت کشوده از قلعه بر آورده بر تخت نشانده آداب تهنیت بجا آوردند و علی عادل شاه شروع به عطای اضافه و تبدیل خطاب نمود - از انتشار این خبر مردم بیجاپور نیز رجوع به آن طرف آوردند و در همان زودی ابراهیم شاه ازین جهان رخت هستی بر بست - و سلطان علی عادل شاه با دبدبه سلطنت به اتفاق امرای هواخواه خود را به بیجاپور رسانده از سر نو جلوس نموده حکم فرمود که به دستور مذهب تشیع خطبه خوانند و متصل بیجاپور بنای آبادی گذاشته موسوم به شاه پور ساخت - و روز به روز در اجرای مذهب و ملت تشیع سعی می نمود - مردم اعیان و علما و عوام ازین معنی آزاده خاطر گشته خواستند ازدهام عام نمایند اما از آنکه سلطان رویه عدالت و ترحم به حال رعایا و احسان و تفقد وزرپاشی به مستحقان و درماندگان به خلاف رویه پدر اختیار نموده بود و جمعی از امرا که خفیه در عهد ابراهیم شاه مذهب تشیع داشتند نیز با سلطان هم داستان شدند نائره فتنه اختلاف مذهب بلند گردید - آری برای پادشاهان عدالت و برای دیگر شجاعت همه عیوب ملکی و دینی را می پوشد خصوص برای سلاطین که عدالت ضمیمه سخاوت و کرم گردد

گردید و علی عادل شاه صرفه در محاصره نه دانسته تا دولت آباد و جنیر و گلشن آباد بلکه تا کنار دریای شور تاخت و تاراج نموده اثری از آبادی نه گذاشتند و باوجود تاکید علی عادل شاه که بر زن و فرزند مسلمانان و مساجد ضرر نه رسانند - کافران دست تعدی به مال هندو و مسلمان دراز نموده ادب مسجد و خانقاه بر طاق بلند گذاشته مساجد را ویران و جای ستوان ساختند و بی آنکه به لشکر عادل شاه آنت جانی و مالی رسد حسین نظام شاه تنگ آمد چنانچه در ذکر سلطنت نظام شاهیه به زبان قلم داده و شاه جعفر برادر شاه طاهر را با دیگر فضلا به میان آورده قلعه کلیانی را به علی عادل شاه تواضع نمود *

* بیت *

هرچه دانا کند کند نادان لیک بعد (۱) از خرابی بسیار

بعد صلح و مراجعت لشکر حسین نظام شاه مصلحت در آن دید که صبیحه خود بی بی جمال را به ابراهیم قطب الملک عقد بسته از (۲) سر نو در فکر تلافی و خلاصی کلیانی پردازد و بار دیگر قطب الملک را به مدد طلبیده علی برید را هم با خود متفق ساخته و فوجها آراسته متوجه مقابله خصم گردید بعده که فوجها نزدیک هم رسیدند قطب الملک بی تکلفانه به اظهار محبت باطنی برخاسته خود را نزد علی عادل شاه رساند و به نظام شاه پیغام داد که برای پارچه سنگ و حصار خون مسلمانان ریختن نه سزااست و حسین نظام شاه خجل گشته راه احمد نگر پیش گرفت - و فوج رامراج تعاقب کنان تا احمد نگر شتافت و حسین نظام شاه

(۱) ن - بعد قبول رسوائی *

(۲) ن - به تهیه تسخیر کلیانی پرداخت و علی عادل شاه نیز راج را بمدد

طلبیده علی برید را *

یافته به خوش وقتی و شمع تمام تا در خانه به استقبال شتافته به اهواز تمام به خانه آورده بر مسند خود نشانده و خود به ادب نشسته عذر خواسته گفت چرا از تشریف آوردن خود اطلاع نه دادند که چند منزل سعادت استقبال حاصل می نمود - سلطان گفت اگر در جشن شادی برای مبارکباد می آمدم خبر نمودن لازم بود چون برای پرسه^(۱) ماتم آمده ام خبر کردن مناسب نه دانستم و بعد ماتم پرسه خلعت گران بها با اسباب دیگر که روز بر آوردن ماتم در آن دیار معمولی بود برای راجه و متعلقان زن و مرد و امرا تواضع نموده همه را مختل ساخت و زن راجه را مادر خواند و او خلعت فرزندش به او تواضع نمود و رو از نه پوشید - هرچند راجه تکلیف ماندن زیاد نمود به عذر ماتم قبول نه کرده زیاده از سه روز نه مانده مرخص گردید اگرچه در همه باب تعظیم و تکریم راجه به ظهور آمد اما وقت روانه شدن به عذر ماتم مشایعت نه نموده یکی از برادران خود را برین خدمت مامور نمود - و غبار آن در دل علی عادل شاه جا گرفت بعد رسیدن به بیجاپور که مکرر نامه و پیغام گله آمیز فساد انگیز از طرف حسین شاه به میان آمدگار به فوج کشی کشید - علی عادل شاه چتر و علم خود را که از قدیم زرد معمول بود به رنگ سبز که نشان سلطنت نظام شاهیه بود مبدل ساخته پیغام نمود که اگر مردی و می توانی این علامات نشان خود را از من به سقان و الا آنچه از دستم بر آید مشاهده خواهی نمود - و در باب امداد به راجه خط نوشته کومک طلاید - راجه که در آرزوی تقدیم این خدمت انتظار می کشید خود را به مدد رساند و به اتفاق لشکر بر احمدنگر کشیدند - نظام شاه در خود طاقت مقابله نه دیده محصور

و اسیر نمودن زن و فرزند مسلمانان نموده وقت رفتن برد بی شمار گرفته می بردند - دیگر وقت مراجعت بر تعلقه هر پادشاه اسلام که می رسید بعضی مکانها را تاراج نموده به تصرف خود آورده به منصوبان خود می سپرد - این همه ناپاکي و بی باکي او بر عادل شاه ظاهر گردید از غصه چون مار بر خود پیچید - ارکان دولت را برای مصلحت تدبیر کار در خلوت جمع ساخت بعد به میان آمدن کنکاش کشور خان لاری و شیخ ابوتراب شیرازی که از مقربان خیرخواه بودند بلا عرض رساندند که راج صاحب فوج و جاه و جلال است و ملک زر خیز و چهل پنجاه بندر که بیست کرور هون مداخل دارد و چندین کان طلا و الماس و یاقوت در تصرف اوست بدون اتفاق بی نفاق هر پنج پادشاه مغلوب ساختن او متعذر و پنجه به پنجه او زدن پنجه خود را رنجه داشتن است اول ابراهیم قطب الملک را که به آن عدالت پناه درستی باطن و رای صائب و درد دینداری دارد شریک مصلحت و ممد و معاون باید ساخت - علي عادل شاه به رای او آفرین گفته رسل و رسائل و آن کار آزموده نزد ابراهیم شاه روانه نمود و آن قطب فلک مردمی که زیاده از همه سوخته بی اعتدالی آن کافر و طالب چنین مصلحت مقرون به صلاح دولت هر پنج پادشاه بود دست به چشم گذاشته گفت که معقول نمودن حسین نظام شاه و گرفتن قلعه شولاپور در کمال اتحاد و رفیق کارزار با کفار ساختن به عهده من است - پس مصطفی اردستانی را که سید سنجیده گفتار نیک اطوار بود نزد حسین نظام شاه فرستاده آنچه بایست به او تلقین و ارشاد نموده فرمود که اول نزد علي عادل شاه رفته ازو عهد و پیمان با قسمهای مغلف گرفته از همانجا به احمد نگر رفته با حسین نظام شاه بفای عهد و دوستی و موافقت استوار سازد مصطفی خان به بیجاپور آمد

مختصر شدن مصلحت نه دانسته برای استحکام قلعه به منصوبان پیغام نمود چنانچه در ذکر سلطنت حسین نظام شاه به تذکار در آمده خود راه جنیر و دیگر قلعه جات کونکن اختیار نمود و کفار در خرابی شهر و بازار و سوختن مساجد و خانقاه و بستن اسپان در جامع مسجد تقصیر نه نمودند و چوب های عمارت که مبلغها بران خرچ شده بود بجای سرگین گاو سوختند *

همه شهر و بازار احمد نگر شد از صدمه قهر زیر و زبر
 اندرون قلعه بعد اتمام ذخیره ها تنگی غله به مرتبه اتم رو داد قطب الملک خفیه و علانیه مدد رساندن رسد و ذخیره نموده بعد خرابی بسیار علی عادل شاه را فهمانده راجه را از محاصره برداشت و عادل شاه راجه را عذر خواسته طرف نلدرک برد - و در آن سرزمین به سبب ایام برشکال لنگر اقامت انداخته برای احداث قلعه مکان خوش نموده حصارى به کمال استواری از گچ و سنگ ساخته موسوم به شاه درک ساخت - از آنجا هر سه پادشاه از راجه جدا شده به تعلقه خود شتافتند اما راجه بعد رسیدن ملک خود به سبب غرور آنکه هر بار پادشاهان اسلام به آن بد انجام رجوع می آرند در طریقه سلوکی که با ولای هر پنج پادشاه که در پای تخت او حاضر می بودند مهربانی می نمود و در خلوت می طلبید - تغییر وضع نموده گاه گاه سر دیوان که بار می داد به اهانت و خفت جواب و سوال می نمود و حکم نشستن بر خلاف دستور نمی نمود و در جلو حکم سوار شدن زود نمی فرمود و نظیر بر ضعف و فزاع سلاطین اسلام که باهم داشتند در ارسال هدیه و جواب نامه و رسید هدایا تعلل زیاد می نمود - و در همه باب وضع را مبدل ساخته بود و وقت در آمدن به ملک اسلام برای معاونت باوجود قرار و منع عادل شاه بی ادبی بسیار به مساجد

دارم پس به اتفاق امرای نظام شاهي بناي صلح و قرار استحکام برين يافت
که چاند سلطان صبيح حسين نظام شاه به علي عادل شاه منسوب گردد
و شولاپور را در جهاز چاند بي بي به سپارند و خواهر علي عادل شاه به اسم
بي بي هديه به طريق هديه به مذاکحت شاهزاده مرتضى پسر بزرگ
حسين نظام شاه برادر اعياني چاند بي بي در آرند بعده به اتفاق بي نفاق
بر سر آن کافر ناجور لشکر کشي نموده به انتقام ايام گذشته در انهدام تسلط
سلطنت آن بد افجام به کوشند *

آري به اتفاق جهان مي توان گرفت

پس ملا عنايت الله که از فضاي مشهور بود به وکالت و حجابت
حسين نظام شاه همراه مصطفی خان به بيجاپور آمده لوازم عهد و پيمان
ايمان ايزد مزان به ميان آورده بناي شادي طرفين گذاشته در زماني
که ماه زايد النور در خانه ناهيد جنگي به نظر سعد مشتري پرتو نور افکنده
و زهره مسعود در وند طالع به رامشگري در آمده به هم چشمي برجيس
فخر مي نمود و نير اصغر که در خانه پنجم کسب نور از نير اعظم نموده
به نظر مودت سعدين فلک را به نظر نمي آورد و عطارد رقم سنج به قران
هم خانگي سعد اکبر در اقران خود مباحثات مي نمود به وکالت حسين
نظام شاه مجلس عقد را منعقد ساخته اسباب نشاط را آماده ساختند

* بيت *

همه بوم و کشور ز شادي به جوش

مغني بر آرد هر سو خروش

همه مطربان و نوازنده ساز

ز آواز شان زهره در اهتزاز

آن قدر زيور و گوهر و زر و جواهر به خرج ارباب عشرت و صرف اهل حاجت

و علي عادل شاه را عازم جازم در اتفاق یافته نزد حسين نظام شاه شتافته بعد رسيدن و تقديم آداب رسالت خلوت نموده به اتفاق خيرخواهان بی نفاق بر سر اظهار مطلب آمده گفت که آن کافر حربي به سبب نفاق پادشاهان اسلام به چه مرتبه تسلط بهم رسانده و به چه حد خود را گم ساخته در خفت و انهدام بنای استقلال پادشاهان اسلام مي کوشد - سابق که سلاطين بهمنيه بلا شراکت غير تمام دکن را داشتند چگونه جنگ های کافر کشي به میان مي آمد مع هذا هر دو طرف گاه غالب و گاه مغلوب مي گرديد - و بعضي سلاطين سلسله بهمنيه به تقاضای وقت به آن کافر شديد العداوة کجدار و مریز سلوک مي نمودند الحال که چهار پنج فرمان فرمایان درین ملک کم وسعت بر سریر سلطنت قوام دارند به سبب عدم موافقت از یک کافر همه را خفت باید کشید و رعایا که ودیعت پادشاه حقيقي اند از تعدی کفار در آزار و به انواع ضرر جاني و مالي گرفتار بودند کار بجای رسيد که عوض تلافي خراب ساختن بت خانه ها که بهمنيه نموده اند آنها مساجد را سوخته طويله چهار پای خود مي سازند و در خانقاه و معبدخانه ها بت ها را جا داده پرستش مي نمایند این بدنامي در اوراق قواريع قا قیامت برای هر پنج پادشاه یادگار خواهد ماند - حمیت و غیرت دین و ملت را برای سلطنت و عمر چهار روزه از دست دادن خلاف عقل و شان سلاطين است *

* بیت *

زیستن چون به کام خصم بود مردن از زیستن بسی بهتر

* بیت *

قول بزرگان را کار باید فرمود *

دولت از اتفاق خیزد بی دولتي از نفاق خیزد

حسین نظام شاه از شنیدن این کلمات هوش افزا رقت نموده بر مصطفی خان صد هزار آفرین گفته گفت هرچه تو گوئي به جان منت داشته قبول

از طرف علی عادل شاه به روی کار آمد آن قدر الوان نعمت بر سفره
 اخلاص وسعت زمینی چیده گشت که ذلله‌ها برداشته شد و به قلمرو هر پنج
 پادشاه احکام صادر گردید که از هر طرف رسد و غله و دیگر مایحتاج لشکر
 پدیم به سزاولی اهتمام منسوبان آن کار به آورد و لشکر هر پنج پادشاه برسد
 راجه از شنیدن این خبر مضطر گشته به تهانه فراهم آوردن فوج و لشکر
 کشی پرداخته سه چهار فوج به سرداری سرداران مبارز پیشه کار زار دیده
 مقرر نمود اول تیمراج برادر خود را با بیست هزار سوار جرار و یک لک
 پیاده برقداز و تیرانداز و پانصد فیل کوه پیکر غرق آهن روانه ساخت و از
 عقب او برادر دویم به اسم سکنا^(۱) نام را مضاعف آن سرانجام مع
 زمینداران نامی آن ضلع مرخص نموده فرمود که به تعجیل تمام خود
 را کنار آب کشا رسانده معبرها را مسدود سازند و راجه خود با سپاه دریا
 موج و فیلان کوه شکوه از عقب سواری نمودند گویند جمله لک سوار و چهار
 پنج لک پیاده قدر انداز و دو هزار فیل عفریت شکوه با هر سه فوج موجود
 بودند و گذرهای آب را جا بجا مسدود ساختند چون لشکر اسلام نزدیک
 دریای کشا رسیدند دانستند که گذرهای پایاب مشهور را از برداشتن دیوارها
 در درهای آب کن و چیدن توپ خانه مسدود نموده اند بعد کفگایش‌ها
 به تجویز امرای تجربه کار چنان مقرر شد که شهرت گذشتن از آب غیر
 معبرهای مقرری به زور شناوری مع اسپان دریا نورد میان خاص و عام داده
 و چندین هزار کدو و سبد و آلات شناوری موجود ساخته خیمه و خرگاه
 برای نمود بی بود در یکی از مکانها^(۲) استاده نمودند و سپاهی جمعی
 از لشکریان مع باقی اهل حرفه بازار را آن طرف جلوه گر ساختند و تمام فوج

(۱) ن - سکنا *

(۲) ن - مکانهای کنار آب *

در آمد که بحر در جوش و کان در خروش الامان در آمدند * بیت
زبس گوهر و زر که افشاندۀ شد ز بر چیدنش دستها مانده شد

بعد اتمام مجلس عقد چنان مقرر شد که چاند بی بی سلطان چون قمر
شب چهاردهم به بیت الشرف بیجاپور پرتو افروز گردد و بی بی هدیه
سلطان به طریق هدیه وار مغان سلاطین در ایوان سلطان نظام شاه رونق زیب
و کار آرائش بخشد *

بعد از فراغ کار خیر طرفین علی عادل شاه حاجب مع نامه و پیغام
ملالت انجام در باب مسترد ساختن قلعه رائجور و مدگل و ناگرب و غیره
که به تقاضای مصلحت وقت به تصرف کافران در آمده بود نزد راجراج
فرستادند کافر بد انجام از شنیدن آن پیام از جا در آمده تبسم کفان مضمون
این بیت در جواب پیغام عطا نمود *

* بیت *

مجنبان مرا تا نه جذب زمین همین گریمت باز گویم همین

و بر پیغام رسان منت امان جان گذاشته اخراج فرمود بعد مراجعت
ایلچی (۱) به امرای مقرب دیگر از روی دشتی بدر فرموده بود حسین
نظام شاه و علی عادل شاه و ابراهیم قطب شاه و علی برید و شیخ برهان
عماد الملک اتفاق نموده با افواج آراسته در سنه ۹۷۲ با فوجهای جهان
آشوب روانه شدند *

* بیت *

سراں سپه رایت افراختند روا رو به عالم در انداختند

چون بعد طی منازل به مقام تالی کوه کنار آب کشنا (۲) تعلقه علی عادل
شاه رسیدند ضیافت رنگین به فراوانی اقسام ماکولات و حلویات و فواکه

(۱) ن - که با وکلای مقرب *

(۲) تلکوتۀ کنار رود دهون واقعست *

نیست که خودم را بر پشت اسب سوار باید شد بر سنگهای نشسته
خریطهای هون^۱ و کره‌های مرصع به دستور دکن وقت تردد به یک بهادران
فوج برای دل خوشی هر یک می رساند - و از هر طرفی فریقی از ناریان
و فریقی از غازیان به کارزار در آمدند - ناگاه فوج مشرکان از غایت جلادت
خود را به سرداران اسلام می رساندند و باز قاب نور^(۱) و بهادران نیاروده
نا رسیده مانند گوله توپ که به پارچه کوه خورده بر گردد بر می گشتند -
و گاه یک تازان میدان هجاعت و شهامت چو سیل اجل بر سر آن
مدبران تاخته از کشته‌ها پشته‌ها می ساختند *

• بیت •
در آمد دو لشکر به جنبش چو کوه که از جنبش آمد زمین را ستود
و برقداران بی خطای هر دو طرف که به هوای صدا دیده مار در شب
تار می دوختند و ذره مقابل شعاع آفتاب را به گوله بندوق می ربودند
صف آرا گشته در آن رستخیز چه سرهای سران را که از زمین بر زمین
نه رساندند و از جمله بهادران مرد ربا و یکه قازی جوانان نبرد آزما چه سرخ
روئی‌ها که بر صفحه کارزار نیامد مکرر نزدیک به آن رسید که چشم زخم
عظیم به لشکر اسلام رسد *

درین ضمن حسین نظام شاه در فوج دریای خون خود را زده صف
هراول را از پیش رو برداشت و از صدمه آن سالر صف شکن تزلزل تمام
در لشکر خصم افتاد و امرأجه که از غرور بر سنگهای سوار بود سر حساب شده
به تکلیف امرای خود بر اسب سوار گردیده بالای سر خود شامیانه
زربفت طلایی که چهار چوب آن نمایان بود استاده نموده به سپاه زر ریزی
و جواهر پاشی می نمود که ناگاه غلام علی نام فیل مست جنگی حسین

سنگین جنگی طرف معبری که مقابل خصم مرکوز خاطر بود وقت شب
 تار به فاصله که صدای شیهه اسپان نه رسد رفته منتظر قابو گردیدند لشکر
 راجه که از شنیدن آوازه رسیدن لشکر طرف گذر متعارف مقابل سیاهی
 فوج اسلام جمع آمدند و تمام روز هنگام انداختن بان و توپ و تغنگ گرم
 داشته صبح ناشده لشکر مستعد در سیاهی شب از گذر که لشکر کفار سهل
 انگاری نموده غافل گشته بودند اسپان را جلوریز انداخته تا خبردار شدن
 و جنبیدن لشکر خصم برق کردار از آب گذشتند - هنوز خاور رین کلاه سراز
 کفار بحر عمان بر نیارده بود و پردگیان ستاره و ثابت در گنبد سبز فام
 رویوش شده بودند همه از آب گذشته همان دیوارها برداشته کفار را نام آرام
 گرفتن اسپان نفس چاق نمودن بهادران و رسیدن فیلان و توپ خانه مردم
 آردر مور چال خود ساختند - لشکر کفار تبه کار که برای نگاهبانی معبرها
 مقرر بودند ناچار خود را نزد راجه رساندند و آن شب تمام شب از ملاحظه
 شبخون لشکر اسلام در تزلزل گذراندند - و روز دیگر چون خسرو آفاق گیر طلم
 چارم ترکش لمعان بسته لشکر بی کران اختر را هزیمت داده سر از دریچه
 مشرق بر آورد و علی عادل شاه میمنه و علی برید و ابراهیم قطب شاه
 میسره و برهان عماد الملک هر اول و حسین نظام شاه قول شده توپخانه
 را پیش رو داشته در هر فوجی دوازده علم که بر هر یکی آیه نصر من الله
 و فتح قریب به اسم دوارده امام به خط جلی نوشته بودند بر افراشته فوجها
 چون کوه پیکر و صدای دارو گیر مبارزان صف شکن و جولان دادن اسپان
 بهادران فیل پیکار زمین و زمان به فریاد الامان در آمد - و راجه که به
 ترتیب سپاه خود پرداخته عرصه پهن آن دشت را از سیاهی لشکر و فیلان
 کوه پیکر پر ساخته بود هر دو برادر را مقابل فوج هر اول میسره داشته خود
 به مقابل قول فوج خصم معرکه آراسته به غرور آنکه این جنگ قابل آن

فضیحتی آوردند و مذبله ساختند یک برادر رامراج به اسم تیمراج که وقت هزیمت فرار نموده زنده چنان بدر برده بود با یکی از بنی اعمام به علی عادل شاه پیغام جان بخشی و عطای قول نموده آمده رجوع شده به یکی از گوشه‌های ملک قناعت نمود و هر پنج پادشاه به اتفاق به حد رائچور رسیده هر یکی با دبدبه و شان پادشاهی به فرخی و فیروزی به ملک خود رخصت و روانه شدند و از آن ایام که بیجانگر ویران شد باز آباد نه گردید و در آن سرزمین هر پارچه زمین به دست هر زمیندار و نوکران رامراج که آمد به مرور ایام منتقل گردید و در همان ایام بعد از مراجعت بیجانگر حسین شاه و دیعت حیات نمود و بجای او مرتضی نظام الملک قائم مقام گردید - و میان مرتضی شاه و علی عادل شاه بر سر طرفداری و ارثان رامراج به خصومت و فوج کشی انجامید اگر به شرح تفصیل آن پردازد منافعی اختصار کلام است - و در آن محاربات اکثر پرگنات از تسلط فرمان فرمای بیجاپور بیرون رفت و بسیاری از توابع بیجانگر که الحال به ملک کرناتک بیجاپور زبان زد است به تصرف علی عادل شاه در آمد و در سلطنت خود مستقل گردید *

و در سنه ۹۸۱ نه صد و هشتاد و یک مصطفی خان اردستانی را وزیر ساخته ملقب به جملة الملک گردانید و از حسن تردد او اکثر از قلاع که به تصرف نظام الملک رفته بود باز به تصرف علی عادل شاه در آمد و پیشکش زیاده از اندازه قیاس از زمینداران نواح و رانی نه کفار ساحل دریا قلعه مستحکم و ملک زرخیز تعلق به او دارد و اصل خزانه گردید - و رانی خود آمده با هفت لک هون ملازمت نمود و سه لک و پنجاه هزار هون پیشش هر مال مقرر نمود و وقت رخصت خواستند خلعت

نظام شاه بر سر او رسیده شامیانه او را درهم پیچیده خودش را به خرطوم گرفته برداشت - و به روایتی همچنان در سنگها سوار بود تا یکی از بهادران جان باز خود را رسانده زخمی ساخته از سنگها س کشیده نزد رومی خان داروغه توپخانه حسین نظام شاه رساند و رومی خان چنان زنده نزد حسین نظام شاه آورد و به فرموده حسین نظام شاه سر از تن او جدا کرده بر سر نوزده بسته پیش فوج خصم باز داشتند - چون کفار سر سردار خود بر سر دار مکانات سرفراز دیده مایوس گشته هزیمت خوردند و از معرکه رمیدند - و فوج هر پنج پادشاه چون سیل روان برای تاخت و تاراج آن خو گرفتگان هزیمت خورده روان گشتند و از هر طرف که می تاختند چندین هزار کشته بالای هم قطار بر قطار انداخته علف تیغ می ساختند تا دوازده کوه از رزم گاه کشته زلده و نیم جان و زو و جواهر و خیمه و اسب و فیل و شتر بی حساب افتاده فرش راه گشته بود * بیت *

ز هندو بسی جوی خون ریختند گرفتند و بستند و آویختند

و قاراجیان آن قدر غنیمت به دست آوردند که دیگر مستغنی گشته از برداشتن آن تنگ آمدند به قول محمد قاسم فرشته که تا چند روز بشمار کشتگان محاسبان تیز قلم پرداختند قریب صد هزار نفر کشته و زخمی و اسیران به شمار در آمدند و قاراجیان تا بیجا نگر رسیده تا چند روز بازار و خانه ها غارت می نمودند - القصه هر پنج فرمان فرما از فیلان و اسپان پیاده گشته سر نیاز به درگاه قاضی الحاجات برای ادای شکر بر زمین گذاشته مفادی فرمودند که سوای فیل و توپخانه در سرکار نه گیرند باقی هر که هر چه یابد به او گذارند - گویند تا مدت در لشکر اسلام جواهر اعتبار نه داشت و رشقه فقر بی نوایان تا راجی بسیار به مایه تجارت مبدل گردید و آنچه کفار با مساجد کرده بودند ده برابر آن بر بت خانه های آنها

آمده بعد گذشتن مذت تمام و حصول مطالب خود هر دو را مقطع ساخته
 نزد علی عادل شاه فرستاد هر دو خواجه سرا که نزد علی عادل شاه رسیدند
 دانستند که آنها را برای چه کار به خواهش طلبیده - خواجه کلان که به
 او رغبت زیاد بود کارد میان نیفت پای جامه پنهان کرده انظار فرست
 می کشید - تا آنکه وقت شب در خلوت طلبیده خواست با او هم بستر شود
خواجه قاهره یافته آن کارد را چنان بر تهی گاه او رساند که او را از آلودگی
 آن لذت عشق فسق آلود فارغ ساخت - و در سنه ۹۸۸ نه صد و هشتاد
 و هشت ازین جهان بی مدار به دارالقرار شتافت - و هر دو خواجه را به
 عوض قصاص یکی به قتل رساندند - و مدت سلطنت او (۱) سه سال بود *

* بیت *

این جهان در حلی و حلیه نهان
 گفده پیری است زشت گنده دهان
 سه طلاقش ده ار دلت بهش است
 زانکه این گفده پیر شوی کش است

گویند سخاوت او به مرتبه به اسراف منجر گشته بود که روزی که بر تخت
 جلوس نمود چنانکه گذشته از یک کرور هون زیاده در خزانه موجود داشت -
 باز مثل ملک کرناک زرخیز به احاطه تصرف او در آمد در ایامی که بر
 روز نامه عمر او خط فنا کشیده شده عین الملک نام ایلچی از نزد محمد
اکبر پادشاه رسیده بود برای رخصت او آن قدر زر موجود نمی شد که
 مرخص سازد هنوز ایلچی در بیجاپور بود که این واقعه رو داد و ایلچی
 بی حصول جواب معاودت نمود *

و جواهر به دستور زنان به رانی به دهند رانی به اظهار شجاعت و غیرت گفت اگرچه به صورت زن اما باج به مردان نامی این فواج نمی دهم *

* بیت *

اگرچه زنم زن سیر نیستم ز کار جهان بی خبر نیستم
گویند در آن ملک دستور است که زنان وارث ملک و مردان به دستور اسرا مطیع می باشند و از جنس دارچینی و جوزبویه و باز باز و الاجبی و قهوه و فلفل سیاه آنچه در ملک فرنک بهم می رسد در آن ملک نیز پیدا می شود و اصل مکان حاکم نشین به ملیوار زبان زد است - بعده مصطفی خان را در بنکابور صاحب اختیار آن حدود نموده فرمودند که مهر خاص نیز نزد او باشد هر فرمان و کاغذ ملکی و مالی که ضرور گردد نزد او برند اگر موافق صلاح دولت داند به مهر خاص برساند چندگاهه برین نبط بود بعده مصطفی خان این معنی را باعث تصدیق خلق دانسته التماس نموده که مهر خاص نزدیکی از مقریان حضور به نیاخت بنده باشد *

اما در اواخر سلطنت طبع پادشاه به سبب راهنمایی و همدمی مصاحبان بد عاقبت به فسق و امرود پرستی رغبت زیاد بهم رساند و در گرد آوردن ساده رویان فکر ملک داری از خاطر او معو شد و تمام اختیار سلطنت به مصطفی خان و دیگر ارکان دولت وا گذاشت و به سبب آنکه فرزند نه داشت - در سال نه صد و هشتاد و هفت شاهزاده محمد ابراهیم بن طهماس برادر زاده خود را ولی عهد و صاحب اختیار ساخته خود مشغول عیش و عشرت می بود - چون به گوش او رسید که علی برید دو خواجه سرای صاحب جمال دارد که یکی از آنها در مباحث و دیگری در مباحث طعن بر خور و مه می زنند - از شنیدن آن خواهش تمام برای بدست آوردن آنها بهم رسانده پیغام طلب آنها فرستاده علی برید اول به عذر پیش

صاحب مدار ملک گردانم کشور خان به هوس و آرزوی این مراد چهار صد سوار و پیاده انتخابی کار آزموده را با خود گرفته و تئیکه کمال خان در خلوت خانه بود به قلعه در آمده اول دروازه ها را به قید مردم خود آورده قلعه دار را در دار و گیر اول مقید ساخته به قصد به دست آوردن کمال خان افتاد و کمال خان از شنیدن آن هنگامه سراسیمه گشته خواست که چاند سلطان پیغام داده یا خود را رسانده از شر او مامون گردد یکی از خواجه سرایان که بوی ماه فتنه به مشام او رسیده بود سر به گوش او نموده گفت که به اشاره چاند بی بی جرأت نموده و الا او را چه مجال بود - کمال خان از شنیدن آن خود را باخته چون راه دروازه را بر روی خود بسته یافت بالای دیوار و بام عمارت بر آمده به خاطر آورد که در آب و آتش فرویق و حریق گردیدن به از آن است که به کام خصم ناکام گشته گردد - و خود را به آب خندق انداخت و به مدد شناورى (از آنجا) بر آمده دستار و کمر بند و رختی که در کمر داشت ریسمان کمند دستور ساخته بر سر دیوار قائم نمود و بالای حصار بر آمده از آنجا خود را پائین انداخته راه خانه خویش که بیرون شهر داشت اختیار نموده از آنجا پاره جواهر و هون برداشته با هفت هشت نفر روانه احمد نگر گردید - کشور خان بعد جست و جوی بسیار که برین دلآوری و فرار او اطلاع یافت هر طرف مردم خود را که مستعد استیصال او بودند تعیین نمود - تا آنکه جمعی از سواران بر سر کمال خان رسیدند و بعد از دست و پا زدن اسیر و قتل گردید سر او بریده نزد کشور خان آوردند - کشور خان صاحب اختیار سلطنت گردید *

درین ضمن خبر رسید که بهزاد سر فوج مرقضی نظام شاه باده پانزده هزار سوار به قصد تاخت و خرابی ملک بیجاپور رسیده بعد عرض به

ذکر سلطنت ابراهیم عادل شاه بن طهماسب^(۱) شاه واسطه پنجم

چون ابراهیم عادل شاه که مرحله عمر او به ده نه رسیده بوده که بر تخت جلوس نمود - باوجود صغر سن در جذب قلوب امرا و پرداخت حال رعایا چنان سعی جمیله به کار می برد که همه مدح خوانان و ثناگوی عمر و سلطنت او گردیدند و چون مصطفی خان وکیل السلطنة در حضور نه بود کار و بار سلطنت به کمال خان دکنی وزن عمومی مهربان چاند بی بی سلطان را گذاشته خود باوجود آنکه به شغل تحصیل علم و مشق خط و تصویر که شوق تمام بهم رسانده بود اوقات مخصوصه صرف می نمود - از کار و بار سلطنت نیز غافل نه بوده ممد و معاون دستور دستوران بود - کمال خان دکنی تا دو ماه به صلاح و صواب دید چاند بی بی که در کاردانی و عقل و عفت یگانه عصر گفته می شد سرانجام می داد - بعده به تقاضای آب و هوای دکن که همه دکنیان خانه بر انداز و دشمن آقا و غریب کش و سقله پرور واقع شده اند با چاند بی بی سوی مزاج بهم رسانده به خاطر آورد که بلا سهم و شریک صاحب مدار سلطنت باشد^(۲) وعدهای خارج پیش نموده گوش به حرف و اطاعت چاند بی بی نمی نمودند و چاند بی بی این معنی را دریافته متحمل آن نه گردیده به کشور خان که از امرای مقرب و هم چشم کمال خان گفته می شد در خلوت طلبیده گفت که اگر این دکنی نمک به حرام را از میان برداری ترا بجای او

(۱) طهماسب *

(۲) ن و ادبای *

او را برادر خوانده بود از کشور خان به دل رنجیده تشنیه زیاد نموده کلمات درشت خفت آمیز به او گفته در فکر مکافات افتاد - کشور خان به خاطر آورد که قبل از آنکه چاند بی بی به فکر استیصال من پردازد مرا به چاره کار او باید پرداخت - با خواجه سرایان که از چاند بی بی غبار خاطر داشتند و با سلطان مقرب بودند ساخته چاند بی بی را متهم به آن نمودند که به مرتضی نظام شاه برادر خود رسل و رسائل در باب اختلال ملک عادل شاهیه دارد و این معنی را مکرر به گوش پادشاه رساند و از آنکه سلطان از صغریس به اختیار خود نه بود و دوست و دشمن را فرق نمی توانست نمود حکم حبس چاند بی بی حاصل نموده از حرم سرا به خفت تمام کشیده بر آورده در پالکی نشانده به قلعه ستاره روانه ساخت - و خود در امور سلطنت استقلال تمام بهم رسانده حکم های جعلی برای قتل اخلاص خان و غیره سه امیر حبشی فرستاده در استیصال آنها کوشید اما پیش رفت نه گردید و آنها فرار نمودند و این معنی با عی شورش و خلل عظیم در سلطنت گردید و امرای دور و نزدیک به نامه و پیغام باهم اتفاق نموده در فکر دستگیر ساختن او گردیدند و از اثر خون های ناحق در نظر خاص و عام به مرتبه خوار و زار گردید که از هر کوچه و بازار که می گذشت مردم بازاری و اطفال زبان به دشنام و نفرین او کشاده می گفتند که این همان یزید مغلوب است که با عی خون فرزند مصطفی یعنی مصطفی خان و دیگر امرای بی گناه گشته و ملک را به شورش آورده بر چاند بی بی والدۀ پادشاه تهمت بسته مقید ساخته نزدیک بود که بر سر او هجوم عام آورده بی حکم پادشاه به سنگ و کلوخ او را به سزا رسانند - کشور خان متهم گشته خود را باخته نجات خود در گریختن از بیجاپور دانسته پادشاه را به بهانه شکار بیرون برده وقت مراجعت

تجویز چاند بی بی عین الملک کنعانی را با چند امیر دیگر مقابل فوج نظام شاهی تعیین نمودند بعد مقابله جدگ عظیم رو داد - جمع کثیر از هر دو طرف اسیر و دستگیر پنجه تقدیر گردیدند آخر کار فتح نصیب امرای عادل شاهیه گردید - چاند بی بی باوجود هزیمت فوج برادر اعیانی فرمود که سه روز شادیانه زدند و عرابه های پُر از شکر محله به محله گردانده صغیر و کبیر را به مرده فتح ابراهیم عادل شاه شیرین کام ساخت و خلعت و اضافه به امرا مرحمت فرمود *

چون بعضی امرا مصلحت در آن دیدند که برای کوتاه نمودن دست تسلط چاند بی بی از راه حسد مصطفی خان را از بنگاپور طلبیده به خدمت مامور وکالت به دستور سابق در حضور مامور سازند - باوجود چاند بی بی درین مصلحت خود را شریک نه ساخت و از لا و نعم هیچ بر زبان نیاورد - در السنه عام شهرت یافت که برای بی اختیار نمودن کشور خان این مصلحت برانگیخته چاند بی بی است و از چاند بی بی بد گمان شده در فکر استیصال مصطفی خان افتاد - و فرمان جعلی میرزا نورالدین محمد که از مصاحبان و دست گرفته های مصطفی خان گفته می شد و نواح بنگاپور جاگیر داشت نوشت مشتمل بر این که مصطفی خان را به قتل رسانی منصب و اقطاع او به تو عنایت خواهم نمود - چون حکم نزد آن حق ناشناس رسید پاس نمک و احسان مصطفی خان منظور نه داشته آن سید عالی نسب را به اتفاق جمعی که در قلعه مصاحب او بودند و وقت نماز صبح مشغول اوراد خواندن بود غافل بر سر او ریخته به قتل رسانده شهید ساختند چون این خبر در بیجاپور انتشار یافت و چاند بی بی بر حقیقت مطلع گردید از آنکه نظر بر فدویت و کاردانی مصطفی خان

خان انجو را باجمعی دیگر که از شرفا و فضلی مشهور بودند اخراج نمودن فرمود - و هر سه حبشی مستقل گشته در سرانجام امور ملکی می پرداختند *

درین آوان عین الملک را که از پیداد کشور خان خود را به جاگیر رسانده بود به حضور طلب داشتند - چون نزدیک رسید هر سه غلام پلشت با جمعیت قلیل در عالم عالی دماغی جریده که باقی فوج را فرمودند که از عقب به تفاوت بیایند به طریق استقبال عین الملک که در دل اراده دیگر داشتند بر آمدند وقت ملاقات عین الملک را چون نظر بر ایشان افتاد و بدان بد اصلا چار چشم گردید در عالم قیافه شناسی و غور دید دل بر مافی الضمیر آنها اطلاع یافته به حکم آنکه دست پیشین زوال نه داد مردم خود را اشاره نمود که تا خبردار شدن هر سه حبشی را دستگیر ساخته زنجیر نمودند و عذر این معنی را به خدمت پادشاه برای در یافت مرفی به آئین شایسته نوشت - و دو روز در همان مکان توقف فرموده روز دوم کوچ نمود و حبشی ها را با زنجیر بر فیل سوار نموده به قصد ملازمت روانه قلعه گردید - درین ضمن خبر رسید که بعضی غلامان حبشی و دکنی که در قلعه بودند فراهم آمده دستور خان قلعه دار به گمان آنکه به عین الملک هم داستان است گرفته مقید نموده دروازه ارک را مسدود ساخته اند عین الملک از شنیدن این هنگامه خود را باخته طرف جاگیر عنان را معطوف داشت و از طرف تعید هر سه حبشی سهل انکاری نموده به یکی از غلامان فرمود که فیل حبشی ها را از عقب بیارد جمعی از همدان و نوکران اخلاص خان و دیگر همراهان او رسیده فیل سواران آنها را گردانده از بالای فیل هر سه حبشی را فرود آورده زنجیر برداشته نزد پادشاه بردند و فتنه عظیم

رخصت سیر باغات شاهپور گرفته با قدری جواهر و هون که از خزانه پادشاه خود برداشته بود راه احمدنکر گرفته به طریق ایلغار خود را به سرحد نظام شاه رسانید چون قبل از رسیدن او در شهر افعال او زبان زد اعلی و ادنی گردیده بود و مردم آنجا با او عداوت قلبی بهم رسانده بودند همین که بر رسیدن او اطلاع یافتند زیاده از بیجاپور به فضیعی او پرداختند و نزدیک بود سنگسارش نمایند - از آنجا ناچار به قطب شاهیه شتافت در آنجا نیز نارسیده به شهرت همان بدنامی سید کشی بلند آوازه گشته نزد پادشاه بار نیافته به دست یکی از مردم اردستان نه از هواخواهان مصطفی خان بود به ضرب خنجر انتقام از پا در آمد - آری که کرد که نه یافت *

به کار آنچه داری ز گندم و جو که امروز کشت است فردا درو و اخلاص خان و جمشید خان و دلاور خان هر سه حبشی از شنیدن فرار او به حضور ملازمت نمودند و اخلاص خان به منصب و کالت سرفرازی یافت و چاند بی بی را به عزت و احترام تمام از قلعه ستاره طلبیده به دستور سابق دخیل امور سلطنت ساختند - و چاند بی بی بار دیگر در امور ملکی استقلال بهم رسانده افضل خان شیرازی به خدمت دیوانی پیشکاری خود که در عهد علی شاه نیز داشت مقرر ساخت و آسپندت را که از متوسلان افضل خان بود مستوفی خان نمود و در پرداخت مغلیه و غریبان عرب و عجم روز به روز زیاد می کشید - تا آنکه اخلاص خان از توهم پیش آمدن غریبان به دستور بد اعلان خطا کار بهر بهانه و تمهید افضل خان و آسپندت را نزد پادشاه مغضوب ساخته چند روز محبوس نموده هر دو را به قتل رساند - و شاه فتح الله شیرازی و شاه ابو القاسم مدنی و مرتضی

مرا معذور دارند چون چهار ماه در محاصره گذشت و دانستند در استقلال قلعہ دار هر روز نمی افزاید تراز مصلحت بران یافت که دیگر در محاصره شاه درک آدم به کشتن دادن فعل عیب است بهتر آنست که درین وقت که پای تخت بیجاپور که پر خلل است رفته به محاصره آن پردازیم پس از آن جا برخاسته همه جا تاراج کذاں مع چهل هزار سوار به ظاهر قلعہ بیجاپور رسیده محاصره نموده شروع مورچال بستن و نقب زدن نمودند و با خود در شهر بیجاپور همراه پادشاه زیاده از سه چهار هزار سوار نه مانده بود حبشیان بر استحکام برج و باره پرداخته در انداختن توپ و بان و حقه آتشبازی خود را معاف نمی داشتند و عین الملک و آنکس خان با جمعی دیگر از امرا از اقطاع خود رسیده طرف دروازه آله پور فرود آمده در ظاهر به دفع افواج و مدد محصوران پرداختند و خفیه راهنمایی خصم می نمودند و جمع کثیر از هر دو طرف کشته می شدند - درین ضمن از شدت باران قریب بیست ذره دیوار قلعہ افتاد و هر چند به عین الملک و آنکس خان در آن وقت تکلیف داخل شدن قلعہ و از اندرون به معاونت پرداختن نمودند چون از طرف بد عہدی حبشیان مطمئن خاطر نه بودند گفتند ما شرط جان بازی از بیرون می نمائیم از تکلیف آمدن اندرون معذور دارید - و فوج قطب شاهیہ و نظام شاهیہ خواستند که از طرفی که دیوار افتاده بود پرورش نمایند به سبب نفاق که میان امرای دکن می باشد آن روز میسر نیامد و مردم قلعہ فرصت غنیمت دانسته در فرصت شب و روز به تخته و سفک و گل فی الجمله سد راه تردد نمودند چون شرفا و امرا به وزارت و اختیار حبشی ها راضی نه بودند و از هر طرف لعن و طعن بر حبشی ها می نمودند می گفتند که همه ماده خلل از همت غلامان سیاه زشت روست و فوج امرای بیرون به آمدن اندرون اعتماد نمی نمودند و حبشی ها نیز از

در ملک عادل شاهیه بهم رسیده همه امیران دست از اطاعت پادشاه کشیده به رفاقت همدیگر طبل مخالفت نواختند - و از اشتهار بر هم خوردن نسق بیجاپور پادشاهان اطراف را رگ طمع و فساد و تسخیر ملک بیجاپور به حرکت آمد و در همان سال نه صد و هشتاد و نه ابراهیم قطب شاه مرحله پیمای سفر آخرت گردید و محمد قلی قطب شاه در صغر سن بجای او جلوس نمود و به رهنمائی امیران با مرتضی نظام شاه طرح موافقت به میان آورده به نامه و پیغام عهد بستند که به اتفاق لشکر بر ابراهیم عادل شاه کشند و به رفاقت همدیگر قلعه شاه درک را مفتوح ساخته به تصرف نظام شاهیه در آرند بعد از آن قلعه گلبرگه را از تصرف عادل شاهیه بر آورده به امرای قطب شاهیه واگذارند - بدین اراده لشکر آراسته به سرداری بهزاد الملک که سوخته تاراج فوج عادل شاهیه بود به محاصره شاه درک روانه ساختند و ایام محاصره به امتداد کشید - محمد آقا نام قلعه دار شرط اهتمام حراست قلعه چنانچه بایست به تقدیم رسانید و بعد چندین یورش جان بازان که کاری نه توانستند ساخت مکرر از قلعه بر آمده شب و روز خود را بر مورچال زده تردهای رستمانه به ظهور می آورد و چنان به رسوخیت به ولی نعمت خود قلعه داری می نمود که باوجود جمعی از منسوبان و ناموس قلعه دار دستگیر نظام شاهیه گردیدند و آنها را به انواع سیاست و بی آبرویی به پای قلعه آورده پیغام سپردن قلعه به انواع تهدید و امیدداری ها از حطام دنیوی دادند آن نمک حلال در جواب گفت این چند نفر مخصوص ناموس من اند و قلعه جای ناموس پادشاهان می باشد و ناموس چندین هزار نفر از شرفا و نجبا به قلعه تعلق دارد پس برای رعایت آبروی ناموس خود دست از پاس ناموس ولی نعمت و جمع کثیر دیگر برداشتن نه شرط دیدداری و مروت است امهد که

یک و نیم ماه قریب بیست هزار سوار در بیجاپور موجود گردید و سید مرتضی که در محاصره سعی واقعی نمی نمود به قطب الملک و بهزاد الملک به دلائل معقول می فهماند که سوای کشتن و کشته شدن مسلمانان فائده دیگر نخواهد شد و گرانی غله و قلت کاه در لشکر بیرون و اندرون بهم رسید و مفسدان اطراف شبها اسپان بسیار به دزدی می بردند و روزها برگهی^(۱) می ناخنند تا آنکه از پای قلعه بیجاپور بر خاسته هر یک راه خود گرفتند *

اما قطب الملک میر سید زنبیل استرآبادی را خطاب مصطفی خان داده با فوج آراسته برای خرابی و تسخیر بعضی ولایت ابراهیم عادل شاه رخصت داد - و خود به گلکنده رفته به عیش پرداخت و مصطفی خان طرف رائچور رفته پرگنات و محالات آن ضلع را به تصرف خود آورد و ابراهیم عادل شاه اطلاع یافته دلور خان حبشی را به استصواب اخلاص خان سپه سالار ساخته با لشکر بسیار و فیلان شیر شکار برای مقابله مصطفی خان تعیین نمود و دلور خان خود را به مصطفی خان رسانده بعد محاربه و مقاتله عظیم غالب آمده خیمه و خرگاه و کارخانه جات قطب الملک را به تاراج آورد - از انجمله یک صد و پانزده فیل روانه بیجاپور نمود و از محسن تردد او ابراهیم عادل شاه از سر نو متوجه پرداخت حبشیان گردید آخر کار باز مدار سلطنت به اختیار حبشیان در آمد و دلور خان قوت گرفته به مرور ایام انتقام از همه امرای غریب و هم چشمان خود کشید بلکه اخلاص خان حبشی را که ابتدا مربی و آخر مدهی او گشته بود به اعانت دیگر حبشیان در جنگ دستگیر ساخت - و شاه ابو الحسن را مقید ساخته چند گاه در

طعن چهار طرف به جان رسیده بودند نظر بر قابری وقت نموده از ملاحظه آنکه مبادا درین هرج و مرج چشم زخم جانی به آنها برسد و در همه صورت وبال حال عیال و مال آنها گردد همه جمع آمده به چاند بی بی پیغام دادند که ما غلام بد اصلیم به سبب ما ها خلل در سلطنت و بندوبست ملک افتاد بهتر آنست که اختیار ملکی و مالی به عهده مردم اشراف و نجیب نمایند - چاند بی بی که این معنی را از خدا می خواست به صلاح دیگر هواخواهان شاه ابو الحسن پسر شاه طاهر را که در همه باب به کمالات صوری و معنوی آراسته بود دخیل امور سلطنت گردانید و از شنیدن این خبر صغیر و کبیر اندرون و بیرون حصار رجوع آورده مبارک باد به همدیگر دادند و به اتفاق به مدافعه خصم پرداختند - چون سید مرتضی قطب شاهی که از مریدان خاندان شاه طاهر بود شاه ابو الحسن به او خط نصیحت آمیز بدین مضمون نوشت و پیغام داد که فتح این کهنه عصار^(۱) متعذر و افواج عادل شاهیه از اطراف می رسند خصوصاً که پای حبشی ها از میان برخاسته جان و مال خود را نثار ولی نعمت خواهند ساخت و آخربه ندامت برخاستن ضرور خواهد گردید بهتر آنست که مفت این احسان بر ما و بر ارواح بزرگان ما داشته قطب الملک و بهزاد الملک را فهمانده از پای محصار برخیزاند که روانه اوطان خود شوند - سید مرتضی در ظاهر جواب عذر آمیز داده خفیه دست از تردد کشیده به عین الملک و آنکس خان که به سبب آزردن خاطر بودن از طرف حبشیان اندرون نمی رفتند چند کلمه نصیحت آمیز پیغام داده اندرون قلعه فرستادند امرای اطراف از خبر بی دخل گشتن حبشی ها شروع به آمدن و کمک نمودند و در مدت

آبادی با لوازم جویز همشیره قطب الملک را به بیجاپور رسانید بعد تقدیم جشن و یافتن انعامات به گنگنده مراجعت نمود *

درین آران از نزد برهان نظام شاه پسر حسین نظام الملک برادر مرقی نظام شاه که از قید برادر به تحریک امر خلاص شده بود بعد یک دو جنگ و تردد نمایان رو به دار الخلافه دهلی آورده در جرگه بنده های محمد اکبر پادشاه منسلک گردیده بود - بعد از رسیدن خبر انتقال برادر که اسمعیل شاه نام پسر برهان شاه فرمان روای احمدنگر گردید - چنانچه تفصیل این اجمال در ذکر سلطنت نظام شاهیه به زبان قلم داده به رخصت و اعانت عرش آشیانی محمد اکبر به سرحد خاندیس و برار رسیده بود نوشته جات مشتمل بر طلب کرمک به ابراهیم عادل شاه رسید - و ابراهیم شاه به صلاح محمد قاسم فرشته و رهنمونی دلار خان آنچه شرط سلاطین با نام و نشان می باشد به عمل آورده خود به نفس نفیس لشکر گران و توپ خانه عظیم به مدد برهان شاه روانه گردید به حاکم برهان پور و برار نیز آنچه بایست برای امداد معاونت نظام شاه نوشته بود جنگ صعب با لشکر اسمعیل شاه که به قوت و رهنمائی جمال خان مهدوی به مقابله و مقاتله پدر تا بالاگهات روهنگیره رفته بود چنانچه بر محل مفصل به ذکر در آمده فتح یافته جمال خان را کشته اسمعیل شاه را مقید ساخته به فرخی و فیروزی برهان نظام شاه به احمدنگر رسیده ابراهیم عادل شاه را مرخص ساخت - بعد معاودت ابراهیم شاه به بیجاپور و استقلال گرفتن برهان شاه در مقابل احسان ابراهیم شاه چندین ادای خارج از برهان نظام شاه به ظهور آمد - اولاً چون جمال خان صاحب اختیار اسمعیل نظام شاه از شنیدن خبر روانه شدن ابراهیم عادل شاه به مدد برهان شاه بر دلور

قید نگاه داشته به درجه شهادت رساند - و اکثر از امرای قدیم و جدید را
 مقید کرده چاند بی بی را نیز بی دخل و بی اعتبار نموده غالب خان
 قهانه دار ادھونی را که به اطاعت سرفرود نمی آورد به حیل و تدبیر به
 دست آورده هر دو چشمش را از کاسه سر بر آورده مقید گردانید و بعد
 خاطر جمعی از همه طرف درسنه ۹۹۱ نه صدور نمود و یک مذهب تشیع را
 از میان برداشته دینی و آئین امام اعظم را علیه الرحمة رواج داده تمام زمام
 سلطنت را به دست خود آورد و مدت هشت سال دور غلامان رونق تام
 داشت و کار به جای رسید که بدون اذن دلاور خان سلطان را سیر باغ
 و آمدن به دیوان و دادن پتی پان به یکی از خاعان و خواصان میسر
 نمی آمد - و بلیل خان حبشی که از هواخواهان و میر شمشیر دلاور خان بود
 برای تسخیر یکی از قلعه های تعلقه های راجه سنگر نایک سرحد بیجاپور
 تعیین نمود و بلیل خان که بعد از محاصره نمودن قلعه دستگیر گردید او را
 به قلعه برده زنجیر دو منی در پای او انداختند و مدتی در قید بود تا آنکه
 با کاه فروشان که به قلعه آمد و رفت داشتند ساخته در میان پشتلوا که
 کاه فروش بر سر گرفته بر می آمدند باز خود را نزد دلاور خان رسانید و آخر
 برای دفع فساد چنان مقرر شد که همشیره ابراهیم عادل شاه مسمی به
 خدیجه سلطان برای حسین شاه پسر مرتضی نظام شاه خواستگاری به میان
 آید و همشیره محمد قلی قطب شاه مسمی به چاند سلطان برای ابراهیم
 عادل شاه عقد نمایند - و بعد روانه شدن همشیره ابراهیم عادل شاه با لوازم
 جهاز و به میان آمدن عقد به سبب جنون مرتضی شاه و فساد امرای
 نظام شاهیه کار بجای رسید که عروس هنوز به خانه شوهر نه رسیده بود که
 مرتضی شاه پسر خود را مقید ساخته روانه قلعه دولت آباد نمود - چنانچه
 در ذکر سلطنت مرتضی شاه مفصل به زبان قلم داده و مصطفی خان* استر

مقربان سلطان خبر یافته بعد کشته شدن یک پسر او از نزد ابراهیم عادل شاه گریخته خود را نزد برهان شاه رساند - و ابراهیم عادل شاه برای طلب او و مواخذة حساب سلطنت چند ساله نامه و پیغام فرستاد مؤثر نه گردید بلکه کار به لشکر کشیدن به سرحد بیجاپور کشید - عادل شاه شنیده اعلان از جلی خود حرکت نه نمود - برهان نظام شاه در ذکر سلطنت او به زبان قلم داده قلعه در سرحد بیجاپور گذار دریا احداث نمود که آخر فائده به حال او نه داد بلکه بعد از خرابی بسیار که به او رسید تا قلعه را به دست خود مسمار نه نمود صلح از طرف عادل شاه میسر نیامد - چون عادل شاه اصلاً متوجه برهان شاه نمی گردید برهان شاه و امرای او هر یکی به اندازه فهم و حوصله خود حرفی از بی رشدی عادل شاه بر زبان می آورد - دلاور خان نیز در آن نصیحت موشگ روانی نموده کلمات لغو نسبت به ولی نعمت قدیم می گفت - بعده که مقدمه برهان شاه به خفت و ندامت منجر گردید چنانچه در ذکر سلطنت او به احاطه تحریر در آمده دلاور خان نظر بر مال کار خود مصعوب یکی از معرمان نزد عادل شاه پیغام فرستاد که اگر چه از درهم اندازی امرای صاحب غرض و ملاحظه جان و آبروی خود را ایفجا رسانده ام اما امیدوارم که اگر قول امان جان و مال یابم و قلم عفو بر جریده اعمال من کشیده گردد خود را به خدمت عالی رسانم - عادل شاه از شنیدن این پیغام در جواب گفت که اگر چه فی الواقع از غمازی امرای ناکار دیگر قدر ترا نه دانستیم و آنچه نه بایست از تقدیرات الهی به عمل آمد الحال که بدین تو کارهای سلطنت رونق نه دارد باید که به خاطر جمعی خود را به رسانی آنچه از طرف تو خلاف مرضی ما به ظهور آمده از صفحه دل ما شسته گردید - باید که تو هم از طرف ما هیچ وسواس در دل خود راه نه داده باز این

خان که ابراهیم شاه در بیجاپور گذاشته رفته بود لشکر کشی نموده سه صد فیل به تصرف آورده داخل فیل خانه نظام شاهیه ساخته بود - بعد فتح برهان شاه طلبید چنانچه در ذکر سلطنت برهان نظام شاه مفصل به گذارش آمده برهان نظام شاه در واپس دادن فیلان عذرهای دور از حساب به میان آورده ابراهیم شاه را از خود آزاده ساخت و در همان ایام حق سبکدانه تعالی در خانه ابراهیم شاه از بطن دختر قطب الملک فرزندی کرامت نموده بود که جشن آن به آئین پادشاهان گرفته شد و از همه جا نوشته جات مبارک باد مع رسمیات رسید - و برهان نظام شاه اصلا برای او تهفیت نامه و پیام نه فرستاده با زور آن زود پی واقعه آن نونهال حدیقه آرزو رو داده و باز تعزیت نامه از طرف نظام شاه نه رسید و ازین مقوله خلاف دستور به ظهور آمدن روز به روز زیاده ماده نزاع می گردید *

درین ضمن چون دلور خان در سن هفتاد سالگی بر دختریکی از امرای محکوم خود عاشق شده به زور به تصرف خود آورد و تسلط و مردم آزاری او بجای رسید که بلبل خان را که فرزند خوانده او گفته می شد و به مدد دستگیری او بدین مرتبه رسیده بود محض آنکه در معاملات مالی ازو برای مقدمه سهل مالی رنجید بدون تحقیق به جیل و تدبیر دستگیر ساخته به قلعه فرستاد - و اخلاص خان را که بر اخلاص او اعتماد تمام بود به همین معامله مضروب و معدوم البصر ساخته حبس فرمود - و فریاد این ظلم ها که ازو خلاف مرضی سلطان به ظهور می آمد از حد گذشت - ابراهیم عادل شاه بدین فکر افتاد که بتدبیر و تمهید دلور خان را به دست آورده به سزا رسانده مقید سازد - در سنه ۹۹۸ به صد و نود و هشت منصوبه که تفصیل آن طول دارد به کار برد - اما دلور خان به سبب نماندن

در عوض قصاص چندین مظلومان که چشم آنها نزد آنها از چشم تو عزیز تر بود حکم فرموده ام - بعد رسیدن جواب آنکه به کندن چشم آن خیره چشم مامور گردیده بود موافق حکم به عمل آورد بعد از آن فرمودند که او را با مال و عیال به قلعه ستاره به فرستند و در آنجا چندگاه گذرانده جان به مالکان دروخ داد *

* بیت *

شاخی چنان نشان که سعادت دهد ثمر

تخمی چنان به کار که بقوانیش درود

درین ضمن به خبر انتقال برهان شاه نظام الملک و قائم مقام او گردیدن ابراهیم نظام الملک انتشار یافت - و در همین آوان تزلزل روانه شدن افواج محمد امیر پادشاه به سرداری سلطان مراد و خان خادان ادر دکن زبان زد خاص و عام گردید - از آنکه اختلال تمام میان امرای نظام شاهیه روداده بود سلطان ابراهیم عادل شاه میر صفوی نام را که از صاحب دمالان با وقار بود با نامه تعزیت و تهفیت فصائح آمیز نزد ابراهیم نظام الملک روانه نمود - بعد رسیدن میر صفوی سلطان ابراهیم نظام الملک برخلاف روایت بزرگان به حاجب مذکور پیش آمده به حرف های تند و تلخ بے مزه لا یعنی به مرتبه آزرده ساخت که بدون حصول جواب نزد عادل شاه مراجعت نمود و آخر کار میان هر دو پادشاه کار به فوج کشی کشید و از طرف ابراهیم عادل شاه حمید خان و سهیل خان با فوج گران به مقابله ابراهیم نظام الملک پرداختند و ابراهیم نظام الملک کشته گردید و تمام کارخانه جات و فیلان و اسپان تجمل فوج نظام شاه به دست تصرف سرداران ابراهیم عادل شاه در آمد از آنکه در اولاد نظام شاهیه سوای بهادر نام طفلی نه مانده بود و به سبب اختلاف امرای احمد نگر خطر عظیم

سلطنت را از خود دانسته آمده چنانچه بودی در کارها سرگرم گشته مرا از تشویش نجات دهی - دلاور خان از شنیدن این کلمات رگ طمع او به حرکت آمد و عهد نامه امان جان و مال طلبید سلطان فرمود که به حسب طلب او عهد و پیمان امان جان و مال او به دهند و باز به اشتیاق تمام برای طلب او مبالغه نمود *

بدوزد طمع دید؛ هوشمند در آرد طمع مرغ و ماهی به بند دلاور خان به جاذبه حب ریاست خود را به خدمت ابراهیم عادل شاه رساند بعد رسیدن دلاور خان پادشاه عدالت اساس به الیاس خان که از امرای مقرب و پیش آورده های دلاور خان بود فرمود که دلاور خان را به خلوت خانه آورده مقید سازد بعده حکم نمود که شخصی را که دلاور خان برای برآوردن چشمان مظلومان و مصاحبان جانبی خود درین فن استاد تیز چنگال ساخته بود حاضر سازند و صنعتی که ازو به فرموده دلاور خان بے رغا و اختیار سلطان در حق دیگران به ظهور می آمد درباره او نیز به عمل آرد - چون الیاس خان استاد پیشه این کار را نزد دلاور خان برد به عجز و زاری در آمده گفت مرا مهلت داده پیغام من به رسانید که خلاف عهد و پیمان از سلاطین اگرچه در حق کافر حربی باشد نایب مبارک گفته اند - ابراهیم عادل شاه در جواب گفت که حاشا از من خلاف عهد و پیمان به ظهور آید من از طرف مال و جان تو که قول و پیمان آن به میان آمده متعرض حال تو نمی گردم و از مال تو یک پرکاه توقع نه دارم در مکافات اعمال تو که در درگاه مفتقم حقیقی عدالت محض است به حکم آنکه گفته اند *

از دور نیفتد قدح تلخ مکافات زهریکه چشیدن نتوانی نه چشانی

نمودن عرائش مع تعفف و هدایا به اظهار عجز و اطاعت و قبول دختر به پادشاهزاده دانیال در ایام محاصره برهانپور چنانچه بر محل به زبان قلم داده از خود زافعی ساخت - و در عهد جهانگیر پادشاه اگرچه با لشکر گران صاحبقران ثانی در ایام پادشاهزادگی که برای بغداد بست دکن آمده بود مکرر بعد تعیین افواج به مدد نظام الملکی دست بازی رو داد اما آخر به صلح و فرستادن مبالغ نقد و جنس به طویق پیشکش و اظهار اطاعت پیش آمده (۱) نه گذاشت که آفت فوج چغتیه به ملک او رسد و به مرتبه بنای صلح و اطاعت را با پادشاهزاده محمد خرم استحکام داد که جهانگیر پادشاه سلطان محمد عادل شاه را فرزند خوانده به دستخط خاص این بیت زاده طبع خود در فرمان تسلی او درج نمود * بیت *

شدی از التماس شاه خورم به فرزندى ما مشهور عالم
و چند سال معدود فرمان روانی به نیکنامی نموده جان را به جهان آفرین
سپرد * بیت *

جهان و کار جهان جمله هیچ در هیچ است
هزار بار من این نکته کرده ام تحقیق

ذکر سلطنت علی عادل شاه ثانی بن سلطان محمد عادل شاه واسطه هفتم

بعد از آنکه اواخر عهد جهانگیر پادشاه سلطنت بیجا پور به علی عادل شاه ثانی قرار گرفت پادشاهی بود با هوش سپاه دوست و در سخاوت و شجاعت و وسعت خلق مشهور فضلا و صلحا را دوست داشتی

(۱) ن رابطه محبت (را) پادشاه زاده محمد خورم چنان استحکام یافت

در ملک نظام شاهیه رو داد و خبر آمدن محمد اکبر پادشاه برای تسخیر قلعه احمد نگر زیاده ماده تزلزل دل سرکشان دکن گردیده بود - ابراهیم عادل شاه چاند بی بی را که وارث ملک سلسله نظام شاهیه و عزت باغیرت و حمیت صاحب نسق گفته می شد به تقاضای مصلحت با دوسه امیرنامی و فوج شایسته انتخابی برای بندوبست ملک و قلعه احمد نگر روانه ساخت چنانچه آنچه شرط قلعه داری و تودن در ایام محاصره در بار در مقابل افواج دریا موج محمد اکبر پادشاه از آن زن شیر نبرد نیک سیر به ظهور آمده و آخر در محاصره ثانی از دست امرای خود به درجه شهادت رسید در ذکر سلطنت محمد اکبر پادشاه و محاصره و تسخیر قلعه احمد نگر مفصل به گذارش آمده اگرچه مسود اوراق را بر باقی ذکر سلطنت دوسه واسطه عادل شاهیه اطلاع واقعی به تعیین ایام فرمانروایی حاصل نه شده اما مجملی به زبان قلم می دهد - ابراهیم عادل شاه در اواخر عشر سنه ۱۰۱۰ هزار و ده جهان را پدرود نمود * بیت *

جهان اے برادر نه ماند به کس دل اندر جهان آفرین بند و بس

ذکر سلطنت محمد عادل شاه بن ابراهیم عادل شاه ثانی واسطه ششم

بعده که سلطان محمد عادل شاه بر تخت بیجا پور جلوس نمود در همه باب نسبت به بزرگان خود با امرا و هم چشمان به آئین بخردان سلوک می نمود و در امداد چاند بی بی تا ایام محاصره احمد نگر از تعیین لشکر و فرستادن خزانه خفیه و علانیه می گروید بعد از که احمد نگر به تسخیر شاهزاده دانیال در آمد در خدمت محمد اکبر پادشاه از روانه

که شجاع برای بندوبست دکن و تسخیر قلعه دهاور تعیین گردید و آدم بسیار و چهار پائی ۶۰ شمار در ایام محاصره تلف شدند و آخر از غلبه فوج بیجا پور پادشاهزاده مراجعت نموده طلب حضور گردید و باز به اعلی حضرت دفعه ثانی برای بندوبست دکن تشریف آوردند باوجود مکرمت خان حاجب را مع فرمان نصیحت آمیز مشتمل بر ذکر رجا و بیم نزد علی عادل شاه فرستادند منتبه نه گردید بعده که فوج های بحر امواج برای ناخت و تاراج ملک بیجا پور تعیین فرمودند و کورها مال تجار و رعایا مع ناموس و محصول ملک به باد فنا رفت و اگ ها از صغیر و کبیر هفتاد و مسلمین دستگیر گردیدند و بیشتر از معمر های تعلقه علی عادل شاه پامال سم ستوزان افواج گردید و آبادی نه ماند که به خاک برابر نه گردید بعد خرابی بصره از خواب غفلت به هوش آمده ایلچی مع عودداشت مشتمل بر عجز و ندامت و التماس عفو قصصیات فرستاده دفع شر خرابی ملک خود نمود - اعلی حضرت از راه فضل و کرم نظر بر قبح افعال او نه نموده قلم عفو بر جریده اعمال او کشیده فوجها را طلب حضور نموده عوض بعضی پرگنات تعلقه بیجا پور که در تصرف بنده هاست پادشاهی در آمده بود ملک نو مفتوح گشته نظام شاهی کونکن طرف درباری شور را با چند پرگنه دیو از ملک قدیم خود به علی عادل شاه عنایت فرمودند و به سبب خرابی و ویرانی ملک او به تخفیف پیشکش و قول امان نامه بر لوح طلا و مهر خاص و پنجگ دست مبارک نوشته مع قیل سواری خاصه و خلعت روانه فرمودند از آنکه همه مذکورات بر محل به ذکر در آمده مکرر به تحریر تفصیل آن نمی پردازد - چون به جز ذات پاک ذوالجلال هیچ ذی حیث را بقای

و شاعران را حرمت نمودی خصوص در حق شاعران هندی زیاده مراعات می فرمود - در عهد او ترجمه یوسف و زلیخا تألیف ملا جامی و ترجمه روضه الشهداء و قصه منوهر و مدامالت که عاقل خان خوافی به نظم در آورده ملا نصرتی و دیگر شاعران بیجا پور به زبان دکنی تألیف نموده از نقد و جنس صله وافر در خور سلاطین یافتند و از جمله شعرای بیجا پور در آن عهد میرزا تخلص شاعری بود که زبان خود را وقف حمد و نعت سید المرسلین و منقبت ائمه طاهریں نموده هرگز برای احدی از شاه و گدا شعر نه گفت و مرثیه بی شمار که در ماتم شهدای کربلا گفته زبان زد خاص و عام مردم دکن و دیگر بلاد گردیده روزی علی عادل شاه میرزا را به حضور خود طلبیده بعد عنایات بی پایان تکلیف نمود که در مدح پادشاه زبان آشنا سازد در جواب القماس نمود زبانی که برای حمد و نعت و منقبت وقف گردیده به حکم من نه مانده بعده که مکرر سلطان تکلیف نمود یک دو مرثیه از زبان سلطان به جای اسم خود تخلص علی عادل شاه قسمی داخل نمود که ذو معنیں واقع شده اما فوج کشی های که در عهد او مقابل افواج پادشاه دهلی رو داده و در ذکر انتخاب شاهجهان نامه به احاطه تحریر در آمده باعث ویرانی ملک و خرابی بیجا پور گشته خصوص در ایام پادشاهزادگی شاه جهان جنگ های که رو داده و بعد جلوس که صاحبقران ثانی خود برای تنبیه خان جهان لودی و فوج نظام شاعیه متوجه دکن گردیدند و فوجی که به سرداری آصف خان برای تسخیر بیجا پور مامور گردید و کاری نه ساخت و دیگر فوج کشی ها و جنگ ها که میان آمده خصوصاً در ایام تسخیر قلعه دولت آباد که افواج بیجا پور برای مدد و کمک پسر ملک غنبر نظام شاهی وسیله بود و جنگ های قیامت انگیز رو داد و در ایامی

باوجود در همان عهد و پیمان امان به میان آمده بود به حجت آنکه
 سکندر وارث ملک نیست حکم تسخیر بیجا پور بنام پادشاهزاده محمد
 اورنگ زیب که در آن ایام از مهم حیدر آباد فارغ شده به خجسته بنیاد
 مراجعت نموده بود صادر گردید - و پادشاهزاده با فوج گران و توپ خانه
 جهان آشوب از خجسته بنیاد بر آمده ابتدا به تسخیر احمد آباد بیدر
 و توابع آن پرداخته در محاصره ایام معدود قلعه بیدر را به تصرف در آورده
 احمد آباد را مسمی به ظفر آباد که آخر به محمد آباد در زبانها انتشار
 یافت ساخته یکی از همراهان و منسوبان خود در آنجا گذاشته متوجه
 تسخیر بیجاپور گشت و بعد محاصره چند ماه که آدم بسیار از هر دو
 طرف کشته شدند و خرابی زیاد به ملک عادل شاهیه رسید عرصه بر
 محصوران تنگ گردید - و سرداران بیجاپور از راه عجز پیغام به قبول
 پیشکش کرور رزیده به میان آوردند پادشاهزاده از قبول ابامی نمود - درین
 حالت خبر شدت عارضه بدنی حضرت شاه جهان پادشاه و بر هم خوردن
 نسق ملک و تعیین گشتن فوج دارا شکوه بر شجاع که سکه
 و خطبه در ملک بنگاله بقام خود نموده بود - و طلب سرداران همراة
 پادشاهزاده محمد اورنگ زیب انتشار یافت و ناچار به قبول پیشکش
 تن داده و دار و مدار نموده از پای قلعه بیجاپور برخاست چنانچه در
 انتخاب او آخر ذکر سلطنت شاه جهان به احاطه بیان در آمده و باز که
 در سنه هشت یا نه عالمگیر پادشاه به حجت آنکه وصول زر پیشکش
 افواج به سرداری راجه جی سنگه و دایر خان و سیوای جهنمی نیز در آن
 ایام حلقه اطاعت به گوش کشیده با فوج خود رفیق راجه گشته بود -
 و در فن قلعه گیري شهرت تام داشت - برای تسخیر قلعه جات تعلقه
 بیجاپور و تاخت و تاراج و خرابی آن مرز و بوم تعیین گردید - و بعد

نیست در سنه ۱۰۶۰ هزار و شصت (۱) ازین جهان فانی به دارالقرار
شگفت *

بسا مرغ کآمد درین بوسنان که ناگاه بر خاک افتاد و مرد *

ذکر سلطنت سکندر عادل شاه واسطه هشتم

اگرچه به قول مشهور از علی عادل شاه اولادی که وارث ملک تواند
شد نه مافده بود اما سکندر نام متبذلی علی عادل شاه را که به فرزندی
برداشتنه بود در صغرسن خواص خان وزیر و بهلول خان افغان که صاحب
فوج و سر لشکر و صاحب مدار ملک گفته می شدند به سلطنت
برداشتند و در اندک فرصت چنانچه طریقه امرا و صاحب مداران دکن
است میان خواص خان و بهلول خان بر سر اقطاع و اختیار ملک که هر
یک طرف خود می کشید نزاع و مخاصمت ملکی به میان آمد و باز
بهلول خان عداوت خواص خان را به محبت و اخلاص ظاهر می مبدل
ساخته به حیل و تزویر خواص خان را به ضیافت طابیده غافل گرفته
مقید ساخته به قطع شجر حیات او پرداخت و ازین شهرت نسبت به ایام
سابق زیاده اختلال و فساد در ملک و سلطنت بیجا پور بهم رسید
و سکندر خان ناچار مجبور در اطاعت بهلول گردید و بهلول اکثر پرگنات
سیمر حاصل را در اقطاع و تصرف خویش و همراهان خود در آورد
و مسعود خان حبشی که صاحب فوج و صاحب مدار نواب قلعۀ ادونی
بود از شنیدن تساط و استقلال بهلول خان خود را به اتفاق دیگر هوا
خواهان دور و نزدیک به مدد و اعانت پادشاه رسانده بعده که خبر
اختلال و نفاق عادل شاهیه بعرض صاحبقران شاه جهان پادشاه رسید

و غیره پسران که هر یکی در شجاعت و تهوری تهمین روزگار گفته می شدند و همه به منصب سرفرازی یافته بودند سر فوج علحدۀ گشته به رفاقت دلیر خان مامور به مهم تسخیر و تاخت و تاراج بیجا پور گردیده بود تعیین فرمودند - از شنیدن این خبر سکندر نیز امرای نهور پیشه رزم آزما مقابل فوج خلد مکان روانه نمود - بعده که فوجها مقابل هم رسیدند و محاربه عظیم (۱) روداد - دلیر خان غالب گشته فوج دشمن را از پیش رو برداشته پاشنه کوب می رفت - تا آنکه بهلول خان لودی که از مبارزان نامی صاحب فوج و سرداران صف شکن بیجا پور گفته می شد با جمعی از امرای با نام و نشان و توپ خانۀ جهان آشوب که سی هزار سوار و سه صد فیل کوه شکوه غرق آهن با او بود مقابل دلیر خان رسید نزدیک ملکپیر هفت منزلی بیجا پور مابین هر دو سردار نامی مقابله واقع شد و محاربه جهان آشوب عظیم رو داد - در آن جنگ آنچه از روایان ثقه مسموع گردیده چنان محاربه دمت در عرصۀ زمین فراخ دامن شنیده و دیده شده تا دو سه کوه خرطوم فیل و سر آدم چوگان و گوی گردیده بود - و اسپان با ساز طلا و نقره مع مرده بے شمار افتاده بودند - درین هنگامه حشر و نشر در پای فیل سواری اسلام خان رومی در حالیکه باروت بخش می کردند آتش در باروت افتاد و از صدمۀ آی فیلبان پرید - و به فیل و خود اسلام خان چنان آفت آتش رسید که فیل سواری او سراسیمه گشته اسلام خان را که علی خان نام پسر او با او ردیف بود برداشته به لشکر بهلول خان برد - و دکنی ها از چهار طرف فیل در آمده اسلام خان و پسر او را با نیم جانی که مانده بود فرود آورده ذبح نمودند و در

خراب نمودن ملک و تاخت چندی پرنکارت سید-ر حاءل و بی چراغ ساختن معمرهای مشهور بسیار که درین مابین مقابله و جنگ های عظیم با فوج های بیجا پور رو می داد بعد تسخیر و تصرف آوردن چند قلعه نامی و تعیین قلعه داران به پای قلعه بیجاپور رسیده به محاصره پرداختند و چنان جنگ های قیامت آشوب به میان آمد که هر روز به شمار الوف سوار و پیاده از هر دو طرف علف تیغ و هدف تیر و سنان می گردیدند و به موجب درخواست سکندر هفت هشت هزار سوار عبد الله قطب الملک به سرداری نیکدام خان به مدد بیجاپور رسیدند - و سرداران هر دو طرف در آن مابین ایام محاصره به کار آمدند - چون در انتخاب ذکر سلطنت حضرت خلد مکان مفصل به زبان قلم داد مکرر به تحریر تفصیل آن نمی پردازد - آخر که فوج های هر دو طرف عاجز شدند و دم شمشیر ها ریخت و کمانها از چله افتاد و هفتاد و هشتاد کروه اطراف بیجاپور اثر آبادی نه ماند از طرفین به دار و مدار صام منجر گردید و حکم ترک محاصره رسید *

باز در (۱) عشر ثانی جلوس عالمگیر که افواج بحر امواج به سرداری دلیر خان که میان افغانان با نام و نشان از دلاوران و مبارزان پیشگان مشهور هندوستان گفته می شد و جمعی از امرای صاحب فوج همراه او تعیین گشته بودند خصوص اسلام خان رومی پاشا بصره که در آن ایام با پادشاه روم و هم چشمان برهم زده به شهر بصره آتش داده آمده وارد هندوستان گشته بے آنکه ملازمت نماید به منصب پنج هزاره چهار هزار سوار و عطای نقاره و جاگیر سرفرازی یافته مع افراسیاب خان برادر و علی خان

به موجب حکم حضرت خلد مکان رسد غله همراه گرفته نزدیک رسید -
 فوج دکن و مرهتیه نابکار که اعظم شاه را نگیفته وار در میان داشتند چند
 سردار را اطراف فوج پادشاهی نگاه داشته باقی افواج دکن مقابل فوج
 رسد رسیده چنان اطراف فوج شهاب الدین خان را فرو گرفتند که تا نظر
 کار می کرد چنان نیزه و بهاله برق می زد و فوج همراه شهاب الدین خان
 دهم حصه فوج دکن به نظر نمی آمد چنانچه در ذکر سلطنت حضرت
 خلد مکان مفصل به گزارش آمده شهاب الدین خان بهادر از بسیاری
 فوج خصم نه اندیشیده خدا را به عظمت یاد نموده به اتفاق برادران تهر
 نشان و دیگر سرداران توران فاتحه خوانده به مقابله فوج دکن پرداخت -
 و بهادران یکه تا ز توران به حلقه های نمان در آمدند و شکست عظیم
 بر فوج دکن افتاد - و شهاب الدین خان بهادر رسد به سلامت به لشکر
 اعظم شاه رسیده ملازمت اعظم شاه نمود - و اعظم شاه آبروی گویان
 شهاب الدین خان را در بغل گرفته نیمه آستین که در بدن داشت بدو
 پوشاند - بعده که خبر به حضرت خلد مکان رسید بلا اختیار به زبان آن
 بادشاه قدردان جاری گردید که چنانچه شهاب الدین شرم و آبروی
 تیموریه را نگاه داشت حق سبحانه تعالی آبروی اولاد او را تا قیامت
 نگاه دارد - و مخاطب به غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ ساخت
 آخر کار مهم تسخیر بیجاپور به جای رسید که بعد مکرر تعیین نمودن
 نوج خود پادشاه عالم ستان حضرت خلد مکان در سنه بست و نه
 جلوس متوجه تسخیر بیجاپور گردید - و در ماه ذی قعدة اوائل سال
 مذکور بیجاپور به تسخیر در آمد - و سکندر استقلال باخته از قلعه بر آمده
 ملازمت حضرت خلد مکان نمود مقید ساخته روانه قلعه دولت آباد نمودند

مکانات آنچه با مردم بصره وقت بر آمدن و سوختن محلات و خرابی بسپار
 به مردم اعیان ازو به ظهور آمده بود به مراد دل نه رسیده سوخته آتش
 بیداد خود گردید - بعد از آن چنان فوج دکن بر دلیر خان غالب آمد نه
 اگرچه دلیر خان از جرات و تهوری که داشت پشت به لشکر خصم نه
 داده تنگ فرار بر خود هموار نه نمود - اما داهی که در یک دو هفته شمشیر
 زنان طی نموده سر بسیاری از اسیران را به خاک خون میدان آفشته بود بر
 مضاعف و سه چند ایام قدم شمرده عقب می آمد تا فوج دکن از
 تعاقب او دست برداشت بعده که در سنه بست و پنجم جلوس عالمگیر
 پادشاه به قصد تنبیه سنبهای جهمی و گوشمال دیگر مفسدان و سرکشان
 داخل ملک دکن گردید - در سنه بیست و هشت فوج های عالم آشوب
 به سرداری اعظم شاه برای تسخیر بیجاپور تعیین نمود - و تا یک سال
 اعظم شاه با امرای نامی دیگر در تردد و محاصره و ملک گیری بسر برد و
 به سبب فوج کشتی ها زراعت کمتر به عمل آمد کمی باران و آفت
 طاعون و وبا علاوه آن گردید - قحط عظیم در نواح بیجاپور خصوص در
 لشکر پادشاهی افتاد و عرصه بر فوج اعظم شاه نهایت تنگ گشت -
 و قریب چهل پنجاه هزار سوار امرای بیجاپور و مرهتیه که به مدد
 بیجاپور رسیده بودند فوج پادشاهی و اعظم شاه را حلقه وار به میان
 گرفتند و راه آمد غله از چهار طرف مسدود ساختند - و از غلبه فوج دکن
 کار به جای کشید که جانی بیگم محل اعظم شاه خود را از حوضه نیل
 می زد و به تسلی امرای کوشد و قحط چنان افتاده که نام و نشان
 غله نایاب گردید و نان به جان به هم نمی رسید - درین ضمن
 شهاب الدین خان بهادر با مجاهد خان و حامد خان با برادران خود

او می افزود - و در آن ایام که اقطاع اهل حرم بر ملک تازه مفتوح گشته تلفگانه مقرر شده بود هر عامل و حاکم که آنجا از طرف اهل حرم می رفت داخل نمی یافت و زمینداران مفسد و دزدان متماد که تا حال در آن سرزمین نسبت به دیگر مکانها زیاده روی نمود دارند به شوخی پیش می آمدند و تن به ادای مال واجبی نمی دادند و مدام فریاد آنها به حضور می رسید - سلطان محمد شاه خواست فوج معقول با یکی از سرداران صاحب استقلال بر آن ناحیه تعیین نماید - سلطان قلی مردم محل را وسیله واسطه ساخته به عرض رسانید که اگ مرا برای بندوبست مالی و ملکی تلفگانه مقرر نمایند بدون مدد خرج زیاد لشکر به آن حدود رفته از اقبال پادشاهی در دفع فتنه مفسدان آن سرزمین میتوانم کوشید - محمد شاه قبول و منظور نموده بدان خدمت او را مقرر و مامور ساخته مرخص فرمود - و او خود را با جمعی از ترکان جان باز و همدان سپاهی منش آنجا رساند و بسیاری از امرای دیگر هم که در آن سمت تفخواه یافته بودند محال خود را به او سپردند و از حسن تردد و کاردانی و شجاعت او که در تنبیه زمینداران زور طلب و زبردستان مفسد و رعایت زبردستان مغلوب می کوشید - و به شرح تفصیل آن نمی پردازد - روز به روز استقلال می پذیرفت و مفسدان و متمادان به سزا و جزای اعمال خود می رسیدند - و بر محصول ارباب قبول می افزود تا آنکه در عهد سلطان محمود بهمنی به مرتبه امارت رسید و به خطاب قطب الملک صاحب السیف و القلم میان هم چشمان ممتاز گردید و سپه سالار و صاحب مدار مالی و ملکی آن حدود گشت - بعده که به سبب شهادت خواجه جهان گواران فساد سرکشی و خروج احمد نظام الملک بحرری در احمد آباد در سنه ۸۹۵ هشت صد و نود و پنج بهم رسید -

و مدت در آنجا محبوس بوده را نورد سفر آخرت گشت - و سلسله
عادل شاهیه تمام گردید *

* بیت *

هیچ دیدی که درین بزم دمی خوش بنفشست

که نه در آخر محبت به ندامت برخاست

ذکر سلطنت سلسله قطب شاهیه که از ابتدای

سنه ۸۰۸ هجری لغایت سنه ۱۰۹۸ به هشت

واسطه فرمانروائی تلمگانه نمودند قریب

یک صد و هفتاد و هفت سال در

خاندان آنها سلطنت بود

سلطان قلی قطب شاه از ترکان بهار لواست - مولود وطن اصل او

همدان است - در اواخر عهد سلطان محمد شاه ثانی^(۱) بهمنی در

عزفوان جوانی همراه پدر از ولایت به دکن آمده نوکری سلطان محمد شاه

اختیار نمود - و پدر او در مهم دکن کشته گردید - چون نزد فرمان فرمایان

دکن قوم ترک خصرص غلامان ترکی اعتبار زیاد داشتند و زود ترقی

می نمودند خود را در زمره چیله های ترکی داخل نموده تعینات حرم سرا

گردید - از آنکه در فن حساب و سیاق دانی و سلوک ممتاز بود و در سه خط

قدیم و نواحداث خوب می نوشت و رویه کار طلبی به دیانت و امانت

اختیار نموده بود در کارها دخیل گردید - و به اندک فرصت نزد صاحب

مداران در بار و متصدیان حرم سرا روز به روز بر اعتبار و عزت و مراتب

و نمی خواست که از طرف او بر خاطر هیچ کدام از هم چشمان غبار ملال
 نشیند - مگر در ایامی که سلطان بهادر گجراتی به موجب نوشته عماد
 الملک برار که برای گوشمال برهان نظام الملک به التماس و الحاح تمام
 رجوع آورده متوجه دکن گردیده خرابی زیاد به پرگنات تعلقه نظام شاه
 تا نواح قلعه دولت آباد و احمد نگر رساند و برهان نظام شاه که از قطب
 الملک چشم اعانت داشت بر خلاف آن به عمل آورده با سلطان بهادر
 گجراتی به کمال اظهار اخلاص و یک جهتی به وساطت نامه و پیام
 پیش آمده خواست با او دم موافقت زند و در شکست برهان شاه کوشد
 چنانچه بر محل به احاطه بیان در آمده لهذا بعده که میان برهان شاه
 و سلطان بهادر فوج کشی و عداوت به صلح و اخلاص منجر گردید -
 و سلطان بهادر بعد نسق دکن به تعلقه خود مراجعت نمود برهان شاه
 در پی انتقام و تلافی بد مدعی قطب الملک شده خواست به اتفاق
 اسمعیل عادل شاه در خرابی ملک قطب الملک کوشد هر چند سلطان
 قلی در دفع و اصلاح این فساد کوشید فائده نه بخشید و کار به آنجا
 کشید که اسمعیل شاه به اشاره برهان نظام شاه فوج کشی بر ملک قطب
 شاه نموده در سنه ۹۴۰ نه صد و چهل قلعه کلیانی را که در سرحد
 نظام شاهیه و بهمیه واقع است محاصره نمود و قطب الملک قادر بر دفع
 شر فوج اسمعیل عادل شاه نه گردید - بعده میان نظام شاه و عادل
 شاه قرار بر آن یافته بود که به امداد همدیگر ملک تلنگانه را متصرف گشته
 میان هم برادرانه قسمت نمایند - درین ضمن اجل عادل شاه در رسید
 و دیعت حیات نمود - بعد از آنکه شاه طاهر واسطه صلح میان برهان شاه
 و قطب شاه گردیده در دفع کدورت طرفین کوشید - میان هم به ارسال

و سلطنت بهمنیه چنانچه به ذکر در آمده در دکن به ملوک الطوائف منجر گردید - و حسب التکلیف و اشاره احمد نظام الملک یوسف عادل خان در بیجا پور و عماد الملک در برار علم مخالفت با سلاطین بهمنیه برافراشته خطبه سلطنت به نام خود خواندند - سلطان قلی چقد گاه خود را ازین بدنامی باز داشت و در فرستادن زر معصول و اطاعت امر و نهی به کجدار و مریز سلوک نموده یک رو نمی نمود - بعده که سلطنت احمد نظام الملک و یوسف عادل شاه در بیجا پور و عماد الملک در برار مزاج گرفت - و یوسف عادل خان در بیجا پور مروج مذهب تشیع گردید از آنکه همه ترکان ایران خود را از معتقدان و مریدان جان نثار خاندان شاه صفی می گیرند و در همان ایام خبر رسید که شاه اسمعیل صفوی که فرمان روای ایران گردیده بود مذهب تشیع را در قلمرو ایران رواج داد - سلطان قلی اسم شاه اسمعیل را مقدم بر اسم خود داخل خطبه نمود موافق اعتقاد تشیع خطبه خواند و خود را ملقب به قطب شاه گردانید مع هذا تا بقای حیات در اطاعت و رضا جوئی بهمنیه چنان می کوشید که بعده که به سلطان محمود بهمنی و محمد قاسم برید خبر رسید که یوسف عادل خان در بیجا پور اسم خلفای راشدین را از خطبه بر آورده بر یوسف عادل خان فوج کشی نموده به سلطان قلی برای رفات خود نوشتند - سلطان قلی بلا توقف اطاعت حکم سلطان محمود نموده با فوج خود روانه محمد آباد بیدر گردید - چنانچه در ذکر سلطنت یوسف عادل خان اختتام کلام آن مفصل به زبان خامه داده به همین دستور سلطان قلی قطب شاه بعد استقلال پذیرفتن سلطنت با همه فرمان نمایان دکن طریقه رفق و مدارا پیش گرفته سلوک برادرانه می نمود

و تهنیت نامه نوشته به اظهار کمال اخلاص مصحوب شاه طاهر روانه نموده
 بعده که خبر رسیدن شاه طاهر به چهار پنج گروهی گولکنده رسید - جمشید
 قطب الملک به شهرت شکار بر آمده با شاه طاهر ملاقات نموده در پالکی
 خود نشانده به اعزاز تمام در شهر آزد - و شاه طاهر به آئین شایسته
 آداب رسالت و تعزیت و تهنیت به تقدیم رسانده چند نلمه از راه
 اظهار محبت باطنی از طرف نظام شاه به زبان اخلاص بیان در مقدمات
 امور ملکی و عهد و پیمان یک جهتی و اتفاق با برهان شاه به میان آورد
 چند روز مانده به اعزاز تمام نزد برهان شاه مراجعت نمود -

چون در همان ایام سلطنت بیجا پور از انتقال اسمعیل عادل شاه
 به سلطان ابراهیم عادل شاه رسیده بود و میان جمشید قطب الملک
 و ابراهیم عادل شاه به سبب مقدمات ملکی نزاع به میان آمد
 و نظام الملک را نیز با ابراهیم عادلشاه مخالفت رو داد - درین ضمن
 عداوت فوج کشی ابراهیم عادلشاه به اتفاق فوج زمراج علاوه آشوب
 برهم زدگی ملک گردید - جمشید قطب الملک به اشاره نظام شاه
 فرصت وقت را غنیمت دانسته به گرد آوری فوج پرداخته خود را
 به یکی از پرگنات سرحد عادل شاه رساند اول در آنجا قلعه احدات
 نرده به خرج مبلغ خطیر و مدد معماران جلد دست و گرد آوری
 مصالح در سه چهار ماه به اتمام رساند - و ابراهیم عادل شاه به سبب
 آنکه به مخالفان دولت به دفع آن نه توانست پرداخت تا آنکه
 جمشید شاه بعد اتمام قلعه و نشان دادن تها به جمعیت معقول به قصد
 تسخیر قلعه و پرگنات سیر حاصل بیجاپور قدم پیش گذاشته و در همان
 ایام که نظام شاه نیز به اشاره جمشید قطب الملک و امداد و معاونت

تعف و هدایا گرم جوشي مي نمودند - بعده که عمر سلطان قلی از هشتاد و پنج تجاوز نمود - جمشید نام پسر کلاچ سلطان قلی که در آرزوی سلطنت و انتظار مرگ پدر ریش خود سفید نموده بود آخر که جاذبه حب ریاست بر ملاحظه عقوبت و سیاست آخرت غالب آمد حوصله تنگی نمود از طول عمر پدر تنگ آمده از راه بد بختی به روایت بعضی مورخان پدر را مسموم ساخت و به قول محمد قاسم فرشته یکی از غلامان ترک محرم را اشاره نمود که در سنه ۹۴۰ نه صد و پنجاه که سلطان قلی گذار آب خلوت نموده صندوقچه جواهر را کرده می دید آن غلام بد عاقبت فرصت یافته خود را رسانده به ضرب خنجر هلاک ساخت - و غلام از ملاحظه و ترس آنکه مبادا وارثان دیگر به پاداش آن عمل او به سزا رسانند خود را نزد جمشید رسانده در مقابل آن حسن خدمت که چشم آفرین وصله آن داشت جمشید از توهم بدنامی که مبادا از زبان او سر فاش گردد آن غلام بد انجام را فرصت حرف زدن نه داده به قتل رساند - مدت سلطنت سلطان قلی که در تلنگانه به بری ملک موسوم و زبان زد گردیده بود سوای ایام حکومت سی و سه سال محسوب گردید *

گرفتني تو عالم به مردی و زور - و لیکن نه بردی تو آخر به گور

ذکر سلطنت جمشید قطب الملک ولد سلطان قلی در سنه ۹۵۱ نه صد و پنجاه و یک

جمشید ولد سلطان قلی در اوائل سنه ۹۵۱ نه صد و پنجاه و یک به جای پدر قائم مقام گردید - برهان شاه از شنیدن این واقعه تعزیت

آخر که کار به هزیمت فوج جمشید شاه کشید از دست خود اسد خان چنان زخم نمایان به رخساره جمشید شاه رسید که از بینی تا لب چنان معیوب گردید که تا باقی حیات در خوردن و آشامیدن طعام و آب تصدیع به حضور مردم خجالت می کشید و دستار از سرش افتاد و رو به گریز نهاد - گویند و قت روانه شدن جمشید قطب الملک به قصد این مهم از ملا محمود گیلانی که نوکر موروثی او بود و در علم رمایی دست قام داشت و حکم او کم خطا می نمود چنانچه سابق نیز به زبان قلم داده سوال مآل آن مهم نمود - او در جواب التماس کرد که این سفر بر پادشاه مبارک به نظر نمی آید سلطان از استفسار تفصیل آن مبالغه نمود - ملا محمود گفت می ترسم آنچه در حق سلطان از احکام رمل ظاهر می گردد در اظهار آن همان حادثه بر من بگذرد - و آخر مجبور گردیده ظاهر ساخت که از گردش افلاک و سبعة سیارة و احکام خانه دوازدهم که خانه دشمن است چنان معلوم می گردد که مآل این سفر نهایت ندامت آرد و کار به هزیمت و به باد دادن نصف رخساره کشد و آسیب زخم به بینی تالب پادشاه رسد - جمشید که در قهاری و سفائی و بی رحمی سر آمد روزگار بود فرمود که بینی ملا را بریده از قلمرو تلذگانه اخراج فرمایند - بعده که جمشید شاه با سر و صورت خون چکان بدان حال بد که تمام کار خانه جات او به باد فغا رفته بود به مکان خود رسید - آدم و نوشته مشتمل بر معذرت مع خرچ نزد ملا محمود که به پر گفنه جنیر تعلقه نظام الملک رفته بود فرستاد - ملا قبول نه نموده جواب داد که هرگاه بینی دیگر بهم رسانم خود را به خدمت پادشاه می توانم رساند - بعده جمشید قطب الملک با ابراهیم عادل شاه به صلح و معذرت پیش آمده فرستادن هدایا را وسیله عفو تقصیر خود ساخته برای تسخیر کنجی کوتاه که در

او بر خرابی ملک و مقابله عادل شاه کمر بسته تا حدود برگانات بیجا پور رسیده بود - ابراهیم عادل شاه رسولان چرب زبان فرستاده هر قسمی که دانست با نظام شاه صلح نموده طرف احمد نگر بر گردانید و با فوج رامراج نیز با دار و مدار پیش آمده دفع شر او از ملک خود نموده فوج سنگین به سرداری اسد خان لاری برای مقابله جمشید شاه تعیین نمود - جمشید شاه بر مراجعت نظام شاه اطلاع یافته گله این معنی را زبانی معتمدان خاص به اظهار اخلاص به نظام شاه پیغام نمود نظام شاه در جواب گفت چون مرا امر ضروری منگی پیش آمده بود صلاح در آن دانستیم که به تعلقه خود مراجعت نمائیم باید که شما در محافظت قلعه و سرانجام ذخیره و سپردن به مردم معتبر کوشیده در آن ضلع معرکه آرا باشید و بعد انقضای ایام برشکال مرا به آنطرف رسیده دانید انشاء الله تعالی به اتفاق در تسخیر ملک عادلشاهی کوشیده باهم برادرانه قسمت خواهیم نمود - و قطب شاه با وجود می دانست که برهان شاه صاحب غرض و محیل است دست از دست اندازی ملک بیجا پور و استقامت و وزیدن در آن حدود و محافظت قلعه برند داشت - تا آنکه اسد خان با فوج بیجا پور رسیده قلعه نو احداث جمشید شاه را محاصره نموده در مدت سه ماه به تصرف در آورده منصوبان قطب الملک را که در قلعه گذاشته بود به تمامه وزیر تیغ کشید - و از آنجا با فوج آراسته متوجه مقابله فوج خصم گردید - قطب شاه تاب مقابله اسد خان نیاورده طرف گولکنده مراجعت نمود - اسد خان به تعاقب پرداخت و دو سه دفعه میان اسد خان و قطب شاه مقابله و مقاتله عظیم رو داد و هر بار اسد خان غالب آمد - و در جنگ

که بعضی به سلطنت پسر جمشید شاه راضی نه بودند و مصطفی خان اردستانی و صلابت خان مازندرانی به اتفاق جمعی بدین فکر افتادند که شاهزاده ابراهیم را از نزد راجه بیجا نگر طلبیده به سلطنت بردارند و سرداران دکنی الاصل بدین مصلحت راضی نه گشته خواستند ماده فساد گردند *

شبهه از حقیقت سلطان ابراهیم می نگارد که بعده که خود را نزد راجه بیجا نگر رساند راجه طریقه مهریابی و مهمان نوازی را کار فرموده عجلاناً و وظیفه برای خرج و مکان با فضا به جهت بودن سلطان ابراهیم مقرر کرد و بعد چند روز اقطاع عزیر خان نام حبشی را که دران ایام منغسوب راجه بود به نام شاهزاده ابراهیم حکم نمود - عزیر خان شنیده به پرخاش و سرکشی پیش آمد و با شاهزاده ابراهیم کار به نزاع و گفتگو انجامید سابق در دکن دستور بود که یک محال را به دو کس سه کس تفخواه می نمودند و بعد گفتگوی فساد آمیز هر که غالب می آمد جاگیر را متصرف می شد عزیر خان مستعد جنگ گردیده قابو می جست - روزی که شاهزاده ابراهیم نزد راجه می رفت عزیر خان سر راه برو گرفته گفت ما و تو جنگ یک یکی می نمائیم هر که غالب آید جاگیر ازو باشد - سلطان ابراهیم گفت درین باب اختیار راجه است بهر که خواهد بدهد اختیار ملک خود دارند از هر که خواهند بگیرند و بهر که دانند به بخشند من مهمانم آخر میان هر دو کار به جنگ یک یکی یعنی در دکن دو کس تنها باهم جنگ نمودن را کمال فخر می دانستند رواج داشت کشید - و عزیر خان از دست ابراهیم کشته گردید بعده برادر عزیر خان به دعوی خون برادر مقابل سلطان ابراهیم آمد و او نیز به برادر

تصرف زمیندار عمده بود مدد خواسته به تصرف خود آورد - بعده به مرور ایام در مکافات اعمال خود که نسبت به پدر ازو به ظهور آمده بود به انواع مرض گرفتار گردید و آخر منجر به دق گشت بهر چند حکما به علاج می کوشیدند فائده نمی بخشید - و روز به روز بر مرض او می افزود و به سبب آزار دق می گاهید - درین مابین نسبت به سابق زیاده بد خلق گردیده با خلق الله جباری را کار فرموده به اندک تقصیر می کشت تا جمعی را با دو معالج خود به قتل رساند *

نه کند از درندگی توبه * گرگ تا شکنند دندان

نه کند مار ترک زخم زدن * تا نه کوبند سر به سندان

و در فکر آن شد که هر دو برادر خود را مقتول یا مکحول سازد و پسر شیر خواره خود را از لی عهد و قائم مقام خود گرداند - حیدر قلی و ابراهیم هر دو برادر برین اراده مطلع گشته قابو یافته گریخته خود را به احمد آباد بیدر رساندند - و در آنجا حیدر قلی به اجل طبیعی در گذشت - و ابراهیم خود را نزد امراجه رسانید - و جمشید به همان آزار دق در سنه ۹۵۷ نه صد و پنجاه و هفت ازین سزای پر بلا به دار الجزا شتافت - مدت هفت سال و کسر سلطنت نمود *

به بال و پر مرور از ره که تیر پر تاب

هوا گرفت زمانه ولی به خاک نشست

ذکر سلطنت ابراهیم قطب الملک

برادر جمشید قطب الملک

بعد وفات جمشید شاه ارکان دولت اتفاق نموده پسر دو ساله

جمشید را به پادشاهی برداشتند - اما میان امرای غرب و دکنیان

ابراهیم قطب الملک اگر چه پادشاه بود عادل و باذل و شجاع و ضابط و مدبر لیکن استقامت مزاج نه داشت و طبع اربّه ظلم و قهاری غالب بود - و به اندک تقصیری در قطع شجر حیات مردم می کوشید - و در مقابل تقصیر بسیار و کم می فرمود که هر چهار دست و پای مظلومان بسته آن قدر چوب می زدند که تمام ناخنها از سر انگشتان جدا نموده نزد او می آوردند و در نور و تکلف طعام می کوشید - و به مطالعه و شفیدن تاریخ شوق زیاد داشت - و از قطع شجر حیات دزدان و مفسدان چنان نسق نمود که مسافری و مترددین بدون بدرقه و قافله به خاطر جمعی تردد می نمودند - و بعد مزاج گرفتن سلطنت به صلاح موابدید مصطفی خان با حسین نظام شاه که هم عهد او بود به ارسال تکف و هدایا رشته دوستی را مستحکم ساخته به نامه و پیغام چنان مقرر نمود که به اتفاق در تسخیر قلاع و محال سیر حاصل بیجا پور کمر همت بسته به تصرف خود در آورده میان هم قسمت نمایند و در سنه ۹۶۵ نه صد و شصت و پنج هر دو از تعلقه خود به حرکت آمده خود را برای محاصره قلعه گلبرگه رساندند و چند روز باهم در خلا و ملا می جوشیدند آخر از نخوت و بعضی اطوار دیگر حسین شاه رنجیده بدین آنکه از مقربان خود و دیگری مصلحت پرسد یا از اراده خود اطلاع دهد نیم شب کوچ کرده راه گلکنده اختیار نمود - بعده حسین شاه هم در خود طاقت استقامت نه دیده برخاسته به احمد نگر رفت و میان هر دو موافقت به مخالفت مبدل گردید - بعد از چند گاه که عادل شاه و امیر برید اتفاق نموده بر حسین شاه نظام الملک مهم می نمودند به ابراهیم قطب شاه پیغام و تکلیف رفاقت به میان آورد - ابراهیم شاه طرف غالب اختیار نموده خود را

خود رسید - و بیرق هر دو حبشی که هم رنگ چهره آنها به رنگ کهود بود گرفته به منزل خود شتافت - راجه شنیده آفرین گفت *

درین ضمن نوشته جات مصطفی خان و صلابت خان مشتمل بر التماس طلب سلطان ابراهیم رسید - با وجود در آن ایام سلطان ابراهیم برزن یکی از همدان مقرب راجه عاشق شده گاه گاه خود را به او می رساند و طشت بدنامی آن از بام افتاده گوش خاص و عام را پر ساخته بود - و راجه بر آن مطلع شده در صدد فکر آن گردید که سلطان ابراهیم را به آبرو نموده اخراج بلکه به قتل رساند - زن راجه که سلطان ابراهیم را پسر خوانده بود بسیار دوست می داشت - شفیع او گردیده مرخص ساخت - چون ابراهیم از دریای کشنا گذشته به سرحد تلنگانه رسید - مصطفی خان با جمعیت خود استقبال نموده خلعت وزارت یافته دو لک هون از تجار گرفته به سرانجام سلطنت پرداخت - اعیان و تمین داران گلکنده که بیشتری از قوم غریب در آن میان به مصطفی خان متوسل و از پسر جمشید شاکي بودند با وجود مانع آمدن و هجوم آوردن دکنیان به اتفاق صلابت خان که مجموع سه چهار هزار سوار فراهم آمدند خود را نزد ابراهیم شاه رساندند تا روزی که داخل گلکنده گردید هفت هزار سوار به ابراهیم قطب شاه پیوستند و ابراهیم شاه نشان کهودی که با خود داشت به طریق شگون پیش رو داشته به ترک تمام داخل دارالملک پدر و برادر گردید و همان روز به مصطفی خان فرمود که دو لک هون به مستحقان و شرفا و نجبا و مزار بزرگان نواح و تکیه رسانند و همشیره خود را به عقد مصطفی خان در آورده صاحب مدار سلطنت گردانید *

از آن در سنه ۹۷۲ نه صد و هفتاد و دو که بر محل مفصل به گزارش
آمده هر پنج پادشاه برای مهم و مقابله رامراج اتفاق نموده در دفع
بلا از الکة پر شور دکن کوشیدند - از قطب شاه تردد نمایان به ظهور
آمد و بعد مراجعت که از آن مهم به فتح و نصرت به حوالی رانچور
رسیده از همدیگر مرخص شدند - مصطفی خان اردستانی که
در مدت تقدیم خدمت وزارت از بد خلقی و آتش غضب ابراهیم
شاه به جان رنجیده همیشه هراسان و متزلزل خاطر می بود به نام اراده
طواف بیت الله رخصت حاصل نموده خود را به علی عادل شاه رسانده
نوکر می او اختیار نمود - بعده در عهد مرتضی شاه نظام الملک که خورده
همایون والد او تسلط تمام بهم رسانده ملک را به شورش آورده بود چنانچه
بر محل مفصل به ذکر در آمده به مصاحبت امرا والد خود را
محبوس ساخته بر کشور خان لاری که سپه سالار عادل شاه گفته می شد
در سرحد نظام شاه قلعه دهارور بنا گذاشته ملک نظام شاهیه را
ناخت می نمود - مرتضی شاه برو مهم نموده ابراهیم قطب الملک
را به رفاقت خود خواند - تا رسیدن قطب الملک مرتضی شاه از
مهم و کشتن کشور خان چنانچه در ذکر سلطنت نظام شاه به گزارش
در آمده فارغ شده به قلمرو بیجا پور قدم گذاشته برای ناخت و تاراج
ملک عادل شاه می کوشید - درین ضمن ابراهیم شاه به قصد معاونت
مرتضی شاه رسیده پهلوی اشکر نظام شاه دائره فرمود - چند روز که بر آن
گذشت روزی به حضور مرتضی شاه که جمعی از هوا خواهان در خلوت
حاضر می بودند ابوالحسن ولد شاه طاهر و ملا حسین نام آن قدر از قبایم
و یدی های ابراهیم قطب الملک نسبت به بذده های خدا خصوص
در حق نظام الملک به دلیل و برهان و شهادت همدیگر بر زبان آوردند که

رسانده در محاصره احمد نگر موافقت نمود بعده که عرصه بر حسین شاه
 تنگ گردید و کار به مفتوح گشتن قلعه به صبح و شام رسید ابراهیم شاه
 به دستور سابق دست از همه کارخانه جات خود برداشته نصف شب
 جریده کوچ کرده به طریق ایلغار خود را به گلبرگه رسانید بعد از آنکه عادل
 شاه و پسر راجه چنانچه بر محل به احاطه بیان در آمده از پای قلعه
 احمد نگر برخاستند - ابراهیم به وسیله رسل و رسائل و اقسام حیل از
 سونو با حسین شاه طرح دوستی به میان آورده دختر او را مسماء بی بی
 جمال خاتون برای خود خواستگاری نمود - حسین شاه به این شرط تن
 به قبول نسبت داد که با حسین شاه رفاقت نموده قلعه کلیانی را از
 تصرف عادل شاه بر آورده و در سنه ۹۷۱ نه صد و هفتاد و یک هردو
 اتفاق نموده به پای قلعه کلیانی رسیده اول به جشن طوی که مقرر شده
 بود پرداختند - چون این خبر به عادل شاه و راجه رسید به اتفاق فوج
 کشی بر حسین شاه نموده امیر برید و تغال خان هزار را با خود رفیق
 ساختند و باز ابراهیم شاه و حسین شاه از شهرت آمد آمد افواج مذکوره
 از پای قلعه برخاسته به تعلقه خود شتافتند - و فوج عادل شاه و راجه
 چنانچه بر محل مفصل به ذکر در آمده دست از تعاقب بر نه داشته
 پاشنه کوب خود را به نواح احمد نگر رسانده تا توانستند در خرابی پرگنات
 حوالی احمد نگر کوشیدند و نغار مساجد را طویل اسبان ساختند
 و عمارت های عالی را سوخته خاکستر آن را به باد فنا دادند باز که از آنجا
 کوچ نمودند عادل شاه در تعلقه تلفکانه آمده دائره نموده شش ماه
 به تاخت و تاراج پرداخته اسیری بی شمار به دست آورد - آخر
 قطب الملک به انواع تدبیر و تملق با عادل شاه صلح کرده به دفع شر
 بلای ملک خود پرداخت و هم یکی به مکان خود رفتند - بعد

بیت

نزاع بر سر دنیای درون مکن درویش
نه عمر نوح به ماند نه ملک اسکندر

ذکر سلطنت محمد قلی قطب الملک ولد ابراهیم قطب الملک گلکنده

از ابراهیم قطب الملک سه پسر ماندند محمد قلی و خدا بنده و قطب الدین محمد قلی که پسر کلان بود در سن دوازده سالگی قائم مقام پدر گردید - شاه میرزای اصفهانی را که از سادات طباطبا و از مستعدان روزگار شهرت داشت و از مدت به پایه امارت و وزارت رسیده بود به دستور سابق صاحب مدار سلطنت ساخته دختر او را به عقد خود در آورد - چون محمد قلی پادشاهی بود رحیم دل با برادران کمال شفقت کار فرمودی و به اهراز تمام مطلق العنان داشتی و اقطاع معقول برای آنها مقرر کرد - و هر دو برادر او نیز به نفاق در خدمت برادر زندگانی می نمودند و در خلا و ملا مشیر سلطنت بودند - اما شاه میرزا را که همدم و محرم صاحب مدار ساخته بود به گفته غمازان نمام پیشه بدون آنکه تقصیر پرو ثابت گردد مغضوب ساخته چند گاه مقید گردانید و بعده از قید بر آورده مع اسباب و دولت او بر کشتی مجهلی بقدر سوار کرده به اصفهان که وطن او بود روانه ساخت - چون اجل موعود سید در کشتی رسید بیمار شده و ودیعت حیات نمود و میر محمد مومن استر آبادی را که از صاحب کمالان مشهور بود و طبع موزون داشت به جای شاه میرزا صاحب مدار سلطنت ساخت -

مزاج نظام الملك را از طرف قطب الملك منحرف ساختند و خطی که ابراهیم قطب الملك در ماده مرتضی شاه به علی عادل شاه به عبارت نا لائق نوشته بود و به اشاره علی عادل شاه در دست داشتند نموده بدین مرتبه خاطر نشان نمودند که نظام الملك بر آشفتن همان امعه حکم نمود که ابراهیم شاه را به خفت و خواری از لشکر ما بر آرند و خیمه و کار خانه جات او قاراج نمایند. ابراهیم قطب الملك بر آن اطلاع یافته بلا ترقف خود را به پشت اسپ رسانده با عبد القادر نام پسر و جمعی که رفقت توانستند نمود رو به گلکنده گذاشت و فوج نظام شاه بعد تاخت و قاراج خیمه و اسباب تجمل او به تعاقب پرداخت و همه جا پاشنه کوب می آمد - و ابراهیم قطب الملك هیچ جا آرام نه گرفت تا آنکه باوجود نزدیک رسیدن سرحد تلنگانه فوج نظام الملك دست از تعاقب بر نه داشته بر جمعی که دست می توان یافت می کشند و غارت می نمودند - عبد القادر پسر ابراهیم قطب الملك که در شجاعت و قفو مندی و حسن صورت و سیرت و دیگر کمالات آراسته بود به خدمت پدر مکرر التماس نمود که فوج نظام الملك بسیار به اعتدالی می نماید اگر حکم شود به اتفاق جمعی به تنبیه آنها پردازم - سلطان ابراهیم را ازین معنی به پسر را صاحب داعیه می دانست خوش نیامد و در راه ملتفت جواب او نه گردید و بعد رسیدن به گلکنده پسر را به یکی از قلاع فرستاده محبوس ساخت - و بعد چند گاه اشاره فرمود که مسموم سازند - ازین مقوله دیگر کارها ازو سر زده که قابل تحریر نیست تا آنکه در سنه ۹۷۹ نه صد و هفتاد و نه به اجل طبعی در گذشت به دار الجزا شرافت مدتی سی و دو سال بدان فضیحتی و بدنامی سلطنت نمود *

تا حال مردم عام دور دست بهاگ فکر می نامند - اما تا زمان محمد شاه پادشاه تیموری شهر مذکور حصار پخته نه داشت بدین سبب در ایام شورش غنیم و محاصره کفار هرج تمام برخلق و ساکنان شهر می گذشت بعده مبارز خان که قریب یازده سال صوبه داری حیدر آباد نمود - در اواخر صوبه داری به فکر ساختن حصار پرداخته ثلث اطراف شهر که پنج کوه دوره آنست ساخته بود - درین ضمن در جنگ نظام الملک بهادر آصف جاه گشته گردید - بعده که آصف جاه صاحب مدار به استقلال شش صوبه دکن گشت فرمود که باقی حصار شهر پناه را که زیاده از دو حصه مانده بود از سنگ و خشت و چونه در کمال استحکام به اتمام رسانند *

دیگر از جمله مهمی که محمد قلی قطب شاه را ضرورتاً اتفاق افتاد این است که حسب التکلیف و رضا جوئی مرتضی نظام شاه که سید مرتضی سبزواری را برای تسخیر قلعه شاه درک و دیگر تعلقه عادل شاه روانه نمود به محمد قلی قطب الملک برای امداد و معاونت آن مهم نوشت و محمد قلی با لشکر خود و سرانجام قلعه گیری عازم رفاقت سید مرتضی گردید - بعده که به پای قلعه شاه درک رسیده به محاصره پرداختند - محمد آقایی ترکمان که قلعه دار شاه درک بود محصور گردیده چنان داد مردانگی داد و شرط قلعه داری به تقدیم رساند که جای صد آفرین داشت - سوای آنکه جمع کثیر را به ضرب گوله و انداختن سنگ و اقسام آتش بازی ضائع می ساخت و گاه گاه از قلعه بر آمده خود را به فوج خصم می زد - و مردم بی شمار نظام شاه و قطب الملک را علف تیغ و هدف تیرو سنان می گردانید و هر چند تدبیر پیش بردن موزچال و یورش می نمودند

بر طالبان اخبار امصار* و بلاد* هزاره* مخفی نه ماند در (۱) عهد سده هشر
 محمد قلی قطب الملک مکان بودند (۲) احکام و فرمان روایان صوبه قلنگانه اندرون
 حصار قلعه گلکنده بود از وسعت آن بدین مرتبه نقل می نمایند که تا
 چهل هزار سوار اندرون حصار می گنجید و عمارت های عالی دلنشین
 با فضا داشت در عهد قطب شاهیه تا زمان محمد قلی بر تعمیر
 اندرون و بیرون آن دو بار افزوده اند *

بعده در عهد محمد قلی قطب الملک از بسیاری آبادی و کثرت ازدحام
 آدم و چهار پا نه مرتبه تغییر در هوا راه یافت که از اثر تعفن مردم
 به انواع مرض مبتلا می گردیدند - محمد قلی خواست به تفاوت
 سه چهار کوره از قلعه کنار رود خانه که مسمی به موسی است
 شهری به نام خود آباد نماید درین ضمن بهاک رتی (۳) نام از قوم
 طوائف که معشوقه قطب الملک بود و محمد قلی به او تعلق سرشار
 بهم رسانده هزار سوار همراه او مقرر کرده بود که هرگاه به دربار می آمد
 با او می آمدند تکلیف این معنی به میان آورد که آن شهر به نام او
 موسوم گردد - بعده به تجویز اختر شناسان هند و فرس در شروع عشر
 ثانی جلوس خود فرمود که بنای شهری بنام بهاک نگر که هر دو طرف
 شمالی و غرب آن آب روان دارد و رسته های وسیع با فضا و عمارات
 با رفعت ساخته شده گذاشتند و در وسط شهر فرمود عمارتی مسمی
 به چار مینار که مزار های آن به آسمان دعاوی هم سری دارند ساختند -
 و بعد از چند بهاک رتی فوت شد و قبم اسم بهاک نگر خاطر نشین محمد
 قلی قطب الملک گردید - اسم شهر را مبدل به حیدر آباد ساخت لیکن

(۱) ن عشر ثانی عهد * (۲) این لفظ زاید است * (۳) ن - بهاک متی *

خواستگاري خواهر اعياني محمد قلي قطب الملك به گلکنده آمده برای ابراهيم عادل شاه عقد بسته بردند باز تا آخر عهد سلطنت طرفين ابواب خصومت بسته گردید ديگر حادثه غريب کشي که مکرر در سلطنت نظام شاهيه و عادل شاهيه رو داد و در تعلقه قطب الملك به ظهور نيامده بود - و در عهد محمد قلي قطب الملك بلا اختيار گفتگوی بدنامي غريب کشي زبان زد خاص و عام گردید مجملی از آن مي نگار *

که قطب الملك باغی نزديک شهر برای سير و تفرج خود احداث نموده گاه گاه با معشوقه دلخواه و اسباب عيش آنجا مي رفت و الا دروازه مقفل مي بود قضا را شبی از شب های مهتاب جمعی از غريبان تجار و غريب زاده های مادر آزار پدر بيزار و جوانان جهالت کيش با ساز ياب و چنگ و مردنگ و ديگر لوازم بزم بر سر دروازه باغ رسیده هر چند به تملق پيش آمدند و به الحاح و دادن زر کوشيدند دروازه بانان دربی رویي بر آنها بسته راضي به و نمودن دروازه نه گشتند - غريبان بی آرم قفل دروازه را با سرو پای دروازه بانان شکسته اندرون باغ در آمدند باز دروازه بانان به منت و الحاح پيش آمده گفتند که از باغ بر آيند گوش به حرف آنها نه دادند - داروغه باغ با دروازه بانان به در دولت خانه آمده شوخي غريبان را ظاهر ساخت یکی از امرای دکن که با مردم غريب عداوت جاني موزوني دارند - حقيقت تعدي مغلان از زباني دربانان در حالتیکه مزاج سلطان بحال نه بود به آب و تاب تمام بعرض رسانيد از زبان سلطان بر آمد که به زنيد و به کشيد و از شهر بر آرید اين حکم که به کوتوال و محل دران که در آنجا بيشتراز قوم غريب سکني داشتند رسيد - ناگاه صدای بکش بکش از چار طرف بلند گردید و شروع به کشتن سادات و شرنا

فائده نمی بخشید - آخر از زدن گهی و گرانی غله چنان عرصه بر هر دو فوج تنگ گردید که باهم کنگایش نمودند که به پای این قلعه مردم را ضائع ساختن خلاف رای صائب است بهر آنست که به پای قلعه بیجا پور شتافته سعی تسخیر اصل مکان عادل شاه نمائیم بدانجا رسیده آنچه شرط تردد و محاصره نمودن و دواندن مورچال و ساختن دمدمه آسمان رفعت و گذدن نقب بود نمودند - سوای آنکه جمع کثیر به دم گوله و توپ می دادند و از شبخون نمودن مردم بی شمار تلف می گردیدند فائده مرتب نمی شد آخر همراهان فرصت وقت یافته به محمد قلی رساندند که قاعده سلاطین دکن آن است که هرگاه یکی از فرمان روایان طرفی به ذات خود مهم فرماید و دیگری را تکلیف رفاقت نماید باید که از راه مروت در امداد آن خود را معاف نه دارند - اما خلاف شان سلاطین است که به رفاقت یکی از امرای دیگر خود را در چنین تهله اندازند - قطب الملک را این سخن مؤثر افتاد و خواست از پای قلعه بیجا پور برخاسته به گلکنده مراجعت نماید - سید مرتضی برین خبر اطلاع یافته او نیز ترک محاصره نمود و به اتفاق هر کدام برخاسته به تعلقه خود شتافتند - و بعد آن میان قطب الملک و عادل شاه مکرر کار به فوج کشی کشید و آخر کار به جای رسید که در نواح گلبرگه جنگ عظیم واقع شد و چنان شکست بر فوج قطب شاه افتاد که یک صد و بیست فیل باتمام اسباب دیگر به تصرف عادل شاه در آمد و به غارت رفت از آن تاریخ باز گفتگوی مناظرت را از میان برداشتند و به نامه و پیغام پای صلح به میان آورده چنان رابطه محبت را استحکام دادند که خواجه علی سبزواری مخاطب به ملک التجار با جمع از اعیان بیجا پور برآم .

نزدیک کالی چپوتره فرود آوردند و نامه که سرایا انشای آن مملو از عبارات اظهار اشتیاق بود مع هدایایی مرسوله به مطالعه نظر اخلاص اثر در آمد و شش هفت سال به سبب موانع و حوادث روزگار ماندن آغریو سلطان نزد قطب الملک اتفاق افتاد - و قریب پنجاه هزار روپیه سالیانه سوای انعامات از جواهر آلات و غیره و تواضعات ایام عید به مهمان می رساند - و قبل از رخصت نمودن ایلچی حاجی قنبر علی را که از معتمدان قطب الملک بود با تحف و هدایای بیش بها از جواهر آبدار و امتعه بنادر هند به جهت استحکام مراسم اخلاص روانه نمود - و وقت رخصت نمودن مهدی قلی سلطان را از طرف خود مع هدایایی بیش بها از مرصع آلات و اقمشه های تقدیمه مونگی پهن و احمد آباد و کشمیر روانه نمود - و اکثر عمارات سربه فلک کشیده مثل داد محل و باغات فرح بخش بنا کرده اوست و در اواخر عهد محمد قلی یکی از معتمدان شاه عباس برای درخواست صبیغه محمد قلی که در ازدواج و همسر یکی از اولاد خود بفرستادن نامه و هدیه روانه نموده بود رسید و محمد قلی قطب الملک در قبول آن منت بجان داشته دختر را با جهیزی که در خور سلاطین باشد از جنس کانی و انواع اقمشه بیش بهای هندوستان و تحف اطراف بلاد و بنادر روانه ساخت - تا آنکه پیک اجل در رسید و ازین جهان فانی به دارالقرار انتقال نمود قریب سی و پنج سال سلطنت او بود (۱) *

* بیت *

نه دارد کار دنیا اعتباری اگر دارد دو روزی یا چهری

(۱) محمد قلی قطب شاه بخاری ۱۷ ماه ذی القعدة سنه ۱۰۲۰ عشرين و الف

انتقال نمود *

نمودند و کار بجای رسید که خانه های غریبان را آتش زدند و زن و فرزند
 جمع کثیر را موکشان از خانه ایشان بر آوردند و در طرفه العین چندان آدم
 به قتل رسید که صد نفر از مردم اعیان و صلحا و فضلا به شمار آمدند - در آن
 حالت میر محمد مومن استرآبادی که از مقربان محمد قلی بود خود را
 به پادشاه وقتی رساند که قطب الملک در خواب بود چنان لکد بر دروازه
 زد که محمد قلی سراسیمه از خواب جسته از روی بی دماغی سبب آن
 گستاخی را استفسار نمود میر محمد مومن هم بی دماغانه جواب داده
 حقیقت مفصل ظاهر ساخت و سلطان خود سر از درپچه بر آورده
 شعله های آتش سر به فلک کشیده را ملاحظه نمود و شعله همان آتش
 در سینه پُرکینه محمد قلی اثر کرد که از هوش رفت و دست افسوس بهم
 سائیده حکم احضار کوتوال و دکنی ها و جمعیکه درین فساد کوشیده بودند
 فرموده در منع آن سزاولان شدید پیهم دوانید و حکم قتل کوتوال و چند نفر
 دکنی به انداختن پای فیل فرموده آن آتش فتنه را فرو نشانید
 در سنه ۱۰۱۲ یک هزار و دوازده آغلو سلطان نام ایلچی از نزد شاه عباس
 فرمان روالی ایران مع تحف و هدایای بیش بها که از آن جمله یک تاج
 مرصع از لالی آب دار و خنجر مزین از اقسام جواهر و چهل اسپ عربی
 و عراقی و پانصد پارچه زر بفت و مخمل کاشانی و اطلس فرنگی و مشجر
 و دوازده جفت قالیه کرمانی و جوش قالیه دوازده زرعی مع دیگر جنسها
 که قابل یاد بود سلاطین می باشد رسید بعد یافتن خبر او به بندر گروزه فرنگ
میر ضیاء الدین نیشابوری به طریق مهماندار مع اقسام حلویات و عطریات
 و فواکه و غیره جنسهای لائق مهمانداری روانه نمودند - بعد نزدیک رسیدن
ایلچی محمد قلی قطب الملک خود به استقبال بر آمده به اعزاز تمام

که هرگاه عمر او به دوازده رسد بر پدر سنگین و ناسازگار گردد همین که یازده سال از مرحله عمر شاهزاده عبد الله گذشت سلطان محمد قطب الملک به مرض چنگ اجل گرفتار گردید و آزار او چنان به امتداد کشید که حکما دست ازو کشیدند لهذا چون اثر صدق گفته منجمان در حق پسر مشاهده نمود - در باره او بسیار نا مهربان و کم توجه گردید و از رو برو آمدن ممنوع فرمود مگر بعده که ایام سفر آخرت او نزدیک رسید - حیات ما مادر عبد الله به الحاح و زاری تمام سلطان محمد را راضی ساخت که برای سلام پسر را رو برو بیاورند بعده که به حضور او آوردند طرف او لمحه نگاه غضب آلود نموده باز اشک ریزان مرخص ساخت - و برای سلطنت پسر کلان خدا بنده را ولی عهد نموده ازین جهان فانی به دار القرار انتقال نمود - ایام سلطنت او به اختلاف قول به نوزده سال نمی رسید^(۱) * * مصرع *

هرکه آمد به جهان نقش خرابی دارد

ذکر سلطنت سلطان عبد الله قطب الملک بن سلطان محمد

بعده که از کفن و دفن سلطان محمد فارغ گردیدند امرای دکن بدین فکر افتادند که پسر کلان خدا بنده را که سلطان ولی عهد نموده بود به سلطنت بر دارند و مادر شاهزاده عبد الله جمعی از امرای غریب و غلامان ترکی را که چندی از حبشیان صاحب تومن نیز طرف سلطان عبد الله اتفاق نمودند و برای سلطنت عبد الله شاه ممد و معاون خود ساخته قبل از آنکه

(۱) محمد قطبشاه بتاريخ ۱۳ ماه جمادی الاولى سنه ۱۰۳۵ هزار و سی و پنج

ذکر سلطنت محمد^(۱) ولد محمد قلی قطب الملک

بعد واقعه محمد قلی قطب الملک از یک پسر ماند به اسم سلطان محمد و دو فرزند خورد سال خدا بنده که برادر زاده های محمد قلی می شدند و آنها را سلطان محمد زیاده از فرزندان خود دوست می داشت مانده بودند اگرچه بر حقیقت سوانح ایام سلطنت سلطان محمد اطلاع واقعی حاصل نه شده و بازینجا سر رشته انتخاب تاریخ فرشته به اتمام رسید اما آنچه از زبان مردم ثقه مسموع شده و از حوادث کون و فساد به دیده عبرت بین مشاهده کرده به زبان قلم می دهد اگر کم و زیاد آن از روی تاریخ دیگریا زبانی راوی صحیح القول ظاهر گردد برین هیچ مدان خورده نه گیرند بعده که سلطان محمد قائم مقام پدر گردید - نسبت به جد و آبا در اکثر امور ملکی و مالی رویه محمود اختیار نمود و با سلاطین دیگر دکن ناممکن به رفق و مدارا سلوک می نمود و مردم غریب و فضلا و صلحا را دوست می داشت - و با جهانگیر پادشاه رو به اطاعت آورده به قبول پیشکش و فرستادن فیلان و جواهر اختیار نموده دفع فساد مهم سلسله تیموریه می نمود - و عمارت داد محل را اگرچه سلطان محمد شروع به ساختن نموده بود اما اجل امان نه داد و عبد الله شاه به اتمام رساند - و سلطان محمد قریب هفده هجده سال سلطنت نمود - بعده که ایام اجل موعود او رسید از آنکه روزی خدای تعالی قبل از ایام جلوس او در شروع نشو و نمای جوانی فرزندى کرامت نموده بود نام او عبد الله گذاشته بودند بعده که منجمان احکام طالع او نوشته آوردند در آن درج نموده بودند

(۱) محمد شاه فی الواقع برادر زاده و داماد محمد قلی شاه بود و از محمد قلی

که تا مراجعت سلطان مکان مرغوب وسیع خوش عمارت که در آن اسپ سوار و سیرتوان نمود برای نمادن آنها مقرر نمایند - و از طعام های لذیذ با لوازم برای هر دو برادر مقرر ساخت - و نسبت به جد و آبی خود در کمال استقلال و رفاه حال بلا درد سر سلطنت می نمود تا آنکه در عهد شاه جهان صاحب قران از زبان اخبار نویسان دکن بعرض رسید که فرمان فرمایان حیدرآباد به دستور ایران خطبه می خوانند و اسم خلفای راشدین را در خطبه داخل نمی سازند و نام شاه ایران را مقدم بر اسم خود داخل خطبه می نمایند بعد از که شاه جهان در سنه ۱۰۴۴ هزار و چهل و چهار دفعه ثانی متوجه دکن گردیده به برهان پور رسید - میر عبد اللطیف نام را با فرمان تهدید نصیحت آمیز مشتمل بر وعده و وعید آنکه خطبه را به دستور اهل سنت و جماعت ناجی بخوانند و اسم شاه ایران را از خطبه بر آورده نام نامی ما را داخل خطبه نمایند و سکه به اسم ما زده با باقی پیشکش و حال مع فیلان و جواهر روانه حضور سازند و الا افواج جهان آشوب برای خرابی ملک رسیده دانند - و در همان ایام فرمان شاه جهان پادشاه به نام عادل شاه بیجا پور متضمن بر تاکید اطاعت و ادای پیشکش مصحوب مکرمات خان رسید - عادل شاه بیجا پور در ظاهر با حاجب به دار و مدار پیش آمده در باطن به فکر شکستن تالاب و خرابی نواح بیجا پور که گاه و غله برای لشکر پادشاهی بهم نه رسد کوشید لهذا آنچه برو از خرابی ملک به سبب تعیین فوجها گذشت در انتخاب شاه جهان نامه به شرح و بسط به زبان خامه داده و بعد خرابی ملک بیجا پور که لک ها آدم به اسیری در آمده به فروخت رسیدند و کوروها مال تجار و رعایای مال گذار به غارت رفت عادل شاه به اطاعت امر کوشید - اما بر خلاف آن عبد الله قطب شاه که بعد رسیدن میر عبد اللطیف به تغارت یک دو روز که روز جمعه رسید

دکفی ها به نواز سلطنت پسر خدا بنده پردازند سلطان عبد الله را از خانه ناامیدی بر آورده به جلوس سلطنت بشارت داده چنان به جلدی به نواز سلطنت او پرداختند که تا پسر خدا بنده را مقطع و مخلع ساخته از خانه بر آرند عبد الله شاه را در قلعه برده به سلطنت برداشتند و همه ارکان سلطنت آداب تهفیت بجا آوردند و فرمود که مجری توپ های قلعه طرف سوارچی پسر خدا بنده بستند بعده که همراهان پسر خدا بنده دیدند که کار از دست رفته ناچار به والد عبد الله قطب الملک رجوع آورده جمعی از اعیان مملکت را شفیع خود ساختند - و والد عبد الله شاه که در کل امور ملکی و مالی دخیل مستقل گردیده بود فرمود که در قلعه جای تنگ تاریک پسران خدا بنده را مقید سازند و چنان جیره خوراکی برای آنها مقرر نمود که خوردن آن بر آنها دشوار می گردید قضا را روزی عبور سوارچی عبد الله شاه نزدیک مکانیکه پسران خدا بنده در قید بودند اتفاق افتاد پسران خدا بنده به فریاد و فغان آمده ظاهر ساختند که یا برای خدا رحمی بر حال ما نمائید یا حکم قتل ما فرمائید اگر در سایه لطف خود ما را بجای غلامان پرورش دهند یک روز جان برای نثار قدم سلطان به کار خواهد آمد - چنانچه آخر به عمل آمد که در ایامی که محمد اورنگ زیب آمده قلعه گلکنده را محاصره نمود و متعاقب بر محل به ذکر خواهد در آمد هر دو برادر شرط جان فشانی به ظهور آوردند - بعده عبد الله شاه که بر فیل سوار بود فرمود فیل را استاده نمایند و پسران خدا بنده را به حضور خود طلبیده به اظهار کمال تپاک و شفقت احوال پرسی نموده خواجه سرای که عقب فیل نشسته بود و به حکم مادر عبد الله شاه اتالیقی می نمود به تنذیری نصیحت آمیز مانع متوجه شدن عبد الله شاه گردید - عبد الله در جواب خواجه تنذیر گشته پسران خدا بنده را حواله یکی از هم رکبان نمود

و عبد الله شاه شنیده نا شنیده می انکاشت آخر کار بجای رسید که کار به خفت محمد امین خان کشید - و میان قطب الملک و میر جمله مخالفت تمام به میان آمد و میر جمله و محمد امین خان خواستند خود را نزد حضرت شاه جهان رسانند عبد الله قطب الملک شنیده مانع آمد و میر جمله که در کنجی کوته بود از شنیدن مخالفت محمد امین خان همان جا لنگر اقامت انداخته هر چند قطب الملک می طلبید نمی آمد - تا آنکه میر جمله و محمد امین خان به خدمت صاحب قران مکرر استغاثه نوشته التماس طلب خود به تعیین گرز بردار نمودند و دو دفعه گرز برداران مع فرمان مشتمل بر نصائح روانه نمودن پدر و پسر رسیدند و عبد الله شاه قطب الملک به دفع الوقت پرداخت - آخر شاه جهان به پادشاه زاده محمد اورنگ زیب که در خجسته بنیاد تشریف داشتند درین باب از روی تاکید فرمان صادر فرمودند که میر جمله را با محمد امین خان از نزد عبد الله شاه طلبیده به حضور روانه نماید و فرمان دیگر مصعوب عزیز بیگ گرز بردار درین ماده بنام عبد الله قطب الملک صادر گردید اما مؤثر نه گردید تا آنکه پادشاهزاده محمد اورنگ زیب به شهرت فرستادن پسر خود سلطان محمد برای کدخدائی نزد شجاع به بنگاه مع فوج به طریق هراول مرخص ساخته خود از عقب به بهانه شکار برآمد و عبد الله قطب الملک از شهرت رفتن سلطان محمد نزد شجاع اطلاع یافته در هر منزل انواع فواکه و حلویات و تحف و هدایای دیگر می فرستاد بعد از سلطان محمد که ده کروهی حیدر آباد به منزل میدچل که در انعام میر جمله بود رسید - و خبر رسیدن محمد اورنگ زیب از عقب نیز انتشار یافت و آثار مهم و دست اندازی بر ملک تحقیق قطب الملک گردید عبد الله شاه سراسیمه گشته هوش

قطب الملک خود سوار شده به جامع مسجد شهر آمده اسم شاه جهان صاحب قران ثانی را داخل خطبه نمود و به داخل نمودن اسم خلفاء راشدین علیه الرحمه خطبه را مزین ساخت و اشرفی و رویه بنام شاه جهان مسکوک نموده مع جواهر و فیل های کوه شکوه روانه حضور نمود و عهد نامه که شاه جهان بر لوح طلا ثبت نموده متضمن برین که ما و اولاد ما بطناً بعد بطن با عبد الله قطب شاه و اولاد او مزاحمت نه رسانند و عبد الله شاه تعهد مشتمل برین که خطبه به دستور اهل سنت بخواند و در خطبه اسم پادشاه دهلی داخل نماید و از خواندن اسم پادشاه ایران در خطبه احتراز کند به خدمت شاه جهان فرستاده به دفع شر فوج کشی پرداخت شرح مضمون تعهد نامه و قول شاه جهان نوشته داده در انتخاب شاه جهان نامه بلا کم و زیاد به زبان خامه جاری گشته بعده از آن تاریخ میان عبد الله شاه و صاحب قران ثانی هرگز کار به نزاع و گفتگو نه کشید مگر در اواخر سلطنت شاه جهان تقصیری که بر عبد الله شاه لازم نموده مهم فرمودند در منتخب شاه جهان نامه مفصل درج است باز مجملی به احاطه بیان می آرد که میر جمله و پسر او محمد امین خان که از طرف عبد الله شاه به دولت عظیم رسیده بودند و میر جمله به کنجی کوتاه رفته بعضی تعلقه ملک آنجا را که به ضبط نیامده بود به ضرب شمشیر و تدبیر عائب مفتوح ساخته مبلغ های خطیر بیرون از احاطه شمار به تصرف خود آورده استقلال تمام بهم رسانیده سر از اطاعت می پیچید - و محمد امین خان که در حضور عبد الله شاه بود از غرور باده نخوت که مستی دولت سرشار و ایام جوانی باهم علاوه گشتند بسیار از راه بی ادبی خلاف ضابطه نوکران سلوک می نمود چنانچه مکرر در عالم نشاء شراب بر مسند عبد الله شاه به خراب رفته در حالت بی خودی استفراغ نموده از منع نوکران ممنوع نمی گردید -

نموده خود را از زدن گولۀ توپ و بندوق و انداختن سنگ مانع آمده
میر فصیح نام را با چهار مغذوقچه جواهر و دیگر مرصع آلات و سه زنجیر فیل
نامی و نه اسب با ساز مرصع و طلا و اشیای دیگر فرستاده معروض داشت
که برای معذرت و التماس عفو جرائم مادر خود را مع پیشکش می فرستم -
اگرچه بعد رسیدن میر فصیح مردم پادشاهی از دواندن مورچال و زدن توپ
ممنوع ساختند اما میر فصیح را بار ملازمت نه داده اشیای مرسومه را قبول
نه فرموده - روز دوه آن جبار بیگ خراسانی با نوکران عمده دیگر و حبشیان
تهور پیشه از قلعه بر آمده طرف مورچال میرزا خان نمودار گشتند - مرده
پادشاهزاده خبردار شدند مالوجی نام دکنی به مدد میرزا خان خود را
رساند و زد و خورد نمایان از طرفین به ظهور آمد و جمع کثیر از هر دو طرف
کشته و زخمی گردیدند - و یک زنجیر فیل با دو نوکر نامی قطب الملک
که دستگیر مردم پادشاهی شده بودند نزد پادشاهزاده آوردند و میر عبد اللطیف
را با دو هزار سوار برای آوردن میر جمله که در کرفانک بود پادشاهزاده تعیین
نمود سیوه محاصره هفت هشت هزار سوار و قریب بیست هزار پیاده
برقنداز کرفانکی از طرف جنوب و مقابل لشکر پادشاهزاده قدم جرات
پیش گذاشتند پادشاهزاده خود سوار شده مقابل فوج دکن متوجه شدند
و از هر دو طرف بالای قلعه به زدن توپ و بندوق و انداختن سنگ و بان
و دیگر آتش بازی پرداختند درین جنگ شیخ میر که از نوکران مقرب
پادشاهزاده و محمد بیگ که از سرداران نامی بود زخمی گشتند و جمع
کثیر دیگر کشته و زخمی گردیدند و از آن طرف سید مظفر و جبار بیگ
و شرزه خان زخم برداشته روبه فرار آوردند و پادشاهزاده مردم کار طلب برای
تردد مورچال و سد راه آنها گردیدن گذاشته خود به دیره مراجعت نمودند -
و درین مابین شایسته خان و افتخار خان و نصیر خان که از طرف شاه جهان

ساخته به فکر خای نمودن شهر افنداد و خود را مع بجار و بازار مهران
 به قلعه نگلنده رساند و غلغله و آشوب فیدمت انگیز اندرون و بیرون قلعه نگلنده
 بر پا گردید. بعده که خبر نزدیک رسیدن فوج هراول با مصالح جنگ
 و قلعه گیري سه گروهی که گذار تالاب حسین ساغر^(۱) نزل لسنر پادشاهزاده
 مقرر شد به محنت پیوست قطب الملک سواى اطاعت فائده مآل کار
 نه دانسته محمد امین خان را با والد او و بعضی اشیای میر جمله
 که به ضبط و تصرف قطب الملک آمده بود فرستاده محمد امین خان بعد
 رسیدن به خدمت پادشاهزاده نالاش و شکوه زیاد نمود و متواتر خبر پامال
 شدن و به غارت رفتن محصول بعضی محال و به غارت آمدن مآل تجار
 پرگنات که فرصت بردن به قلعه جات نواح نه یافتند و لکها مال مردم
 با ناموس ضعفا که قادر به رفتن قلعه ها نه کدیدند به باد فنا رفت به عبد الله
 شاه می رسید - درین ضمن خبر رسید که خیمه پادشاهزاده نزدیک تالاب
 حسین ساغر شد و روز دیگر شاهزاده سلطان محمد خود سوار شده نزدیک
 قلعه رسیده انعام دواندن مورچال و کندن نعب می نماید جمشید و عیبه
 هر دو پسر خدا بنده که عمو زاده عبد الله شاه می شدند و در فید بودند
 به رخصت قطب الملک از قلعه بر آمده و جمعی از محصوران و حبشیان
 رزم جو خود را بر فوج پادشاهزاده زده برد بهادرانه نموده موافق وعده
 که با عبد الله شاه نمودند هر دو برادر شرط جان نثاری به تنذیم رساندند
 و بسیاری از مردم پادشاهزاده در آن روز به کار آمدند و زخم برداشتند
 و تا وقت غروب جنگ قائم بود و پادشاهزاده نماز عشا در خانه آمده ادا نمود -
 و باز روز دیگر بهادران کار طلب به تدبیر کندن نقب و دواندن مورچال و بستن
 دمدمه آسمان رفعت پرداختند - قطب الملک نظر بر عاقبت اندیشی

بخاری عرف میرمیران که از نوکران مقرب پادشاهزاده بود خالی از سواس
 برآمده بجای ضرور رفته بود - درین ضمن گولۀ زنبورک ناگهانی به او رسید
 در آن واحد کار او ساخته شد و علاوه آن جمع کثیر که از اطراف برای مدد
 قطب الملک فراهم آمده بودند بانواج عادل شاه که برای آوردن کومک
 کوتوال گلکنده به بیجا پور رفته بود و وقت مراجعت از صلح خبر نه داشتند
 بر سر گهی پادشاهزاده رسیده دست به غارت و قتل مردم گهی دراز نمودند
 و نائزۀ قتال و جدال بلند گردید و کار بجای رسید که لشکر شایسته خان و دیگر
 امرا بی آنکه به پادشاهزاده عرض نمایند قریب شش هفت هزار سوار و پیاده
 بی شمار به قصد پیکار و مردم گهی رسیدند و به همین دستور دکنی های جهالت
 کیش بدون آنکه به قطب الملک اطلاع دهند خود را به کومک فوج عادل شاه
 رساندند و هر ساعت شعلۀ دار و گیر اشتعال می گرفت - هر چند سرداران
 هر دو طرف در منع و دفع آن فساد کوشیدند فائده نه بخشید تا آخر
 روز جنگ قائم بود و از هر دو طرف جمع کثیر کشته و زخمی گردیدند و تمام
 شب بر فیلان و اسپان مستعد کار زار بوده از دور تفنگ بر همدیگر می زدند
 و صبح نا شده باز کار پیکار گرم گردید و پیهم مردم قطب الملک و از طرف
 شاهزاده شترسوار و اسب سوار برای دفع فتنه می رسید اما ممنوع
 نمی گردیدند و هر بار دکنی های جاهل مغلوب گردیده رو به فرار آورده
 باز فراهم آمده مستعد کار زار می گشتند به همین دستور تا دو روز شب
 و روز هنگام جنگ شعله و بود مردم بسیار از طرف پادشاهزاده به کار آمدند
 و جمع کثیر از طرف دکنی ها کشته و زخمی گردیدند و روز سیوم جا بجا
 متفرق شدند - درین حالت خبر رسیدن میرجمله که میرعبد اللطیف
 برای طلب او رفته بود انتشار یافت - و قاضی عارف به موجب حکم
 پادشاهزاده فرمان و خلعت که از حضور برای میرجمله آمده بود به طریق

پادشاه برای رسیدن به کومک پادشاهزاده تعیین و مامور گردیده بودند
 با فوج شایسته به خدمت پادشاهزاده رسیدند و زینیندار چانده نیز با سه هزار
 سوار رسیده با فوج پادشاهزاده ملحق گردید - درین ضمن از نزد حضرت
 شاه جهان خلعت و جمدهر و شمشیر مرصع برای پادشاهزاده و منصب
 هفت هزاره دو هزار سوار برای سلطان محمد که تا آن روز منصب نیافته
 بود و فرمان عنایت عنوان بنام عبد الله قطب الملک در جواب عرضداشت
 او مشتمل بر عفو تقصیرات و خطا بخشی نزد پادشاهزاده رسید اما
 پادشاهزاده شهرت فرمان قطب شاه نه داده تا انفصال مقدمه پنهان
 داشته در افشای عام مصلحت نه دانست بعده عبد الله شاه میرزا احمد را
 که دختر کلان به او منسوب بود و کار و بار وزارت نیز به او تعلق داشت
 مع جواهر و فیلان کوه شکوه و اسپان باد رفتار نزد پادشاهزاده فرستاد و التماس
 قبول دختر و اراده آمدن والده قطب شاه مع لوازم نسبت به میان آورد -
 اگرچه میرزا احمد و میرفصیح شرف ملازمت دریافتند اما از قبول جواهر
 و فیلان که سابق و حال همراه میرزا احمد مرسول بود ابا نموده تا انفصال
 مقدمه موقوف داشتند - و والده قطب شاه را برای آمدن ملاذون ساخته
 میر ابو الفضل معموری را همراه میرزا احمد داده به استقبال والده
 قطب الملک فرستادند - حاصل کلام چنانچه در ذکر سلطنت حضرت شاه
 جهان مفصل به گذارش آمده بعد رسیدن والده قطب الملک هزار مهر
 و پنج زنجیر فیل و پنج اسپ مع ساز مرصع و طلا و نقره پیشکش قبول افتاد
 و والده قطب الملک به آئین شایسته گفتگوی وصلت به قبول یک کرور
 روپیه نقد و جنس پیشکش حال و باقی که در مدت دو سال ادا نمایند
 و تعیین تاریخ نسبت مقرر نمود و از شهرت مصالحه مردم مورچال از مکان
 خود بر آمده به خاطر جمعی تردد می نمودند - درین ولا میر اسد الله

دیگر از جمله تقصیرات خلاف عهد امان نامه که ملابین شاه جهان پادشاه و عبد الله شاه در سنه ۱۰۴۴ هزار و چهل و چهار به میان آمده و به قید قسم بر لوح طلا نوشته داده بودند و عهد شکنی به اعتقاد تیموری به ابتدا از قطب شاه به ظهور آمد به تحریر می آرَد که قطع نظر از مقدمه میرجمله در ایامی که دلیر خان و راجہ جی سنگه به موجب حکم حضرت خلد مکن در سنه اواخر عشر اولی جلوس به محاصره بیجا پور پرداختند و جنگ های عظیم چنانچه بر محل به احاطه بیان در آمده رو داد و نزدیک بود که بیجا پور مفتوح گردد در آن حالت نیک نام خان که واقعی از امرای نیک نام و صاحب کمالان ایران و در فیض و کرم و در صلاح و تقوی از مشهوران روزگار بود با هفت هشت هزار سوار کومک قطب الملک رسید و باعث تقویت بیجا پور گردید چراکه در عهد نامه از جمله شروط عمده همین بود که هیچ کدام از حکام دکن کومک مخالفان تیموری نه نمایند *

تقصیر دیگر که بر عبد الله شاه می گیرند این است که در سنه ۱۱ یازده سیوای جهنمی از حضور حضرت خلد مکن قابو یافته به عیاری و تغییر لباس گریخت و جابجا در شش صوبه دکن حکم رفت که از هر جا سر برآرد اسیر نمایند یا به قتل رسانند - و حال آنکه سیوا بعد از غسل بنارس به لباس فقیران سیاحی نموده خود را نزد قطب شاه رسانده طلب مدد برای قلعه گیر تعلقه بیجا پوری و نظام الملکی نمود - اگر قطب شاه را گرفتن و قید نمودن مهمان و به دشمن سپردن خلاف مروت بود اما اگر او را نزد خود و در ملک خود راه نمی داد و مدد زر و لشکر برای گرفتن قلعه جات نمی نمود شرعاً و عقلاً و عرفاً مطعون نمی گردید - باوجود آنکه عبد الله شاه با کمال زیرکی و دانائی عقل معاش سلوک را به مرتبه اتم داشت

استقبال همراه برده آداب تسلیمات و ملازمت پادشاهزاده را رهنمونی نمود -
میرجمله استقبال کرده موافق دستور هندوستان فرمان گرفته و خلعت
پوشیده به خیمه خود مراجعت کرد بعده پادشاهزاده نصیر خان
و میر شمس الدین و مالوجی را به استقبال میرجمله فرستاده طلب حضور
نمودند سه هزار ابراهیمی طلا با دیگر تحف نثار و نذر گذراند خلعت و چغه
و جمدهر مرصع با دو فیل و دو اسب مع ساز طلا و نقره عطا نموده حکم
نشستن فرمودند - روز دیگر حکم نمودند که مورچال از پای حصار قلعه
بردارند و قاضی و میر عدل را همراه شیخ نظام که برای عقد و کیل مقرر
شده بود به قلعه فرستاده چغه و تسبیح مروارید و دو فیل بایراق و جل
و زربفت برای قطب الملک و لوازم ساچق حواله شیخ نظام نمودند
و قطب الملک تا دروازه استقبال نموده فرستاده های پادشاهزاده را در مکان
مناسب فرود آورده آنچه رسمیات شادی عروسی بود بجا آورد - روز دیگر بعد
فراغ عقد چهارده لک روپیه نقد و جواهر همراه عروس با لوازم دیگر نموده
سرکار راه گیر که به سرحد برار و بیدر پیوسته است نیز در جهاز دختر دادند
بعده که معرکه آرائی رزم به مجلس بزم مبدل گردید بعد فراغ شادی
و انعام امرای همکاب فرمان عطوفت آمیز شاه جهان را برای قطب الملک
فرستادند و او استقبال نموده شرط آداب بجا آورده گرفت بعد آن پادشاهزاده
به خانه میرجمله تشریف بردند و او یک قطعه الماس نا تراشیده و دو لعل
و نه زمرد و شصت دانه مروارید و یک نیلم و شش فیل فرو ماده با زین
طلا و یراق نقره و پنچ اسب برای پادشاهزاده گذراند و سوای آنکه به سلطان
محمد از جواهر و فیل و اسب پیشکش نمود سابق بگذارش آمده بعده
به اتفاق میرجمله از آنجا کوچ نمودند *

به بالای آن پارچه کوه رساند در آن حالت سیوای مردود فرمود که باروت خانه زیر آن کوه را آتش زنند و همه بالا نشینان و مترودان همراه آن پارچه کوه کبوتروار به پرواز آمدند بعده به اندک تردد آن قلعه را به تصرف خود در آورد و قلعه دیگر را بدین غدر و تدبیر متصرف گردید که سه چهار نفر جان باز تهور پیشه را به طریق استغاثیان نزد قلعه دار آنجا فرستاد که آن جماعه بی یراق خود را اندرون قلعه رسانده نزد قلعه دار استغاثه نمودند و چند روز باهم گفتگو و مذاقشه گزان نزد قلعه دار می آمدند آخریکی از آنها قابو یافته به جلدی و چابکی تمام خود را به قلعه دار رسانده به حربی همان قلعه دار کار او را با پیشکار او باتمام رساند و اکثر قلعه های عادل شاهي و نظام شاهي را به تصرف خود در آورد و دوسه قلعه ناکاره را حواله مردم عبد الله شاه نمود - باقي مردم را متخلع ساخته رخصت فرمود - سر رشته سخن از کجا به کجا کشید *

اما اطاعت و حکم برداري و سلوکی که از عبد الله شاه در مقدمات دیگر نسبت به صاحب قران ثاني و حضرت خلد مگان به ظهور آمده جای صد آفرین و تحسین دارد - چون مذکور وصلت همشیره عبد الله شاه به علي عادل شاه به میان آمد علي عادل شاه مراري پندت را که از مقربان و سپه سالار علي عادل شاه گفته می شد و از بسیاری رجوع دولت و کم ظرفی او تعیین زیاد بهم رسانده خود را باخته بود برای خواستگاري همشیره عبد الله شاه روانه ساخت - بعده که نزدیک عبد الله شاه رسید روز ملازمت برای سلام از راه تبختر سر فرود نیاورد هر چند که مقربان عبد الله شاه به او نصیحت نمودند که پلس آداب را بجا آرد - به سرکشی پیش آمده نشیند - بعده حبشیان عبد الله شاه به سرزنش و توبیخ خفت آمیز او را به راه آوردند - بعده عبد الله شاه به وکالت یکی از فضلا که همراه

چگونه راضی شد که به آن همه عهد و قرار مبلغ کلی از نقد و جنس خفیه و علانیه به آن کافر مردود رسانده شب ها باهم نشست گرم جوشی نموده او را برای تسخیر قلعه جات روانه ساخت - و آن بدبخت مکار پرگار عبد الله شاه را باغ سبز نموده عهد و پیمان به میان آورد که از جمله قلعه جات عادل شاهیه و آنچه به تصرف بنده های عالمگیر در آمده در اندک فرصت به تسخیر آورده حواله نوکران سرکار خواهم نمود بعده آن عیار بد عیار فوج و اسباب تجمل قطب الملک را که پیشتر خفیه در فرستادن آن می کوشید همراه گرفته رفته از آنکه در تسخیر قلعه جات ید بیضا داشت هر قلعه که می گرفت قلعه داری آن در ظاهر بنام یکی از نوکران قطب الملک مقرر نمود آنچه از آن قلعه به دست می آمد سواى مصالح قلعه و نقد به آن نوکر قطب الملک بخشیده زیر بار منت و احسان آورده یکی از همراهان جان نثار خود را نائب او قرار داده در قلعه می گذاشت و آن قلعه دار بى اختیار را همراه خود می گرفت چون مذکور قلعه گیرى سیوالی رجیم به بیان آمده دوسه کلمه از یک دو قلعه گرفتن او نزد آن شقی تسخیر قلعه نمودن بسی آسان به زبان قلم می دهد بعده که به پای قلعه ستاره رسیده محاصره نمود در زیر پارچه کوهی که یک گنج قلعه به او چسپیده بود و پراندن او به باروت هیچ فائده و ضرر بحال مردم قلعه نه داشت نقب کندن و فرش باروت نمودن فرمود بعد از آنکه کار نقب به اتمام رسید با یکی از قوم دهیرها که در قلعه خدمت می نمایند برساند مبلغی چنان قرار داد که بالای همان پارچه سنگ که زیر او باروت فرش نموده بود آمده فریاد زند که غنیم کمند بسته بالا می آید و خود زیر آن پارچه کوه شروع به تردد و فریاد یورش و هنگام بالا بر آمدن نمود و قلعه دار از شنیدن آن خبر سراسیمه گشته با بیشتری از رفقا و سپاه خود را

گماشته مقرر نمایند که تا سه روز گرد دولت خانه و کوچه ها جاروب کشي نمايد

گويند عبد الله شاه محصول نمک را به اجاره داده بود لهذا نمک در قلمرو قطب الملک اعتبار و قيمت زياد بهم رسانده فرياد بدنامي آن تا بيجا پور در زبانها انتشار يافت - و کار بجای کشيد که در بعضی ايام نمک هم وزن نقوه به فروخت رسيد - همشيره عبد الله شاه که به علي عادل شاه منسوب بود بر قلت و کم يابي نمک اطلاع يافته به برادر پيغام نمود که مگر گرد آوري خزانه و فراهم آوردن اسباب سلطنت بر اجاره دادن نمک موقوف بود که بی بضاعتان محتاج از خوردن نمک محروم ساخته اند از باز پرس روز جزا اندیشه بايد نمود - قطب الملک از اين پيغام ملالت اثر متذبه گرديده فرمود که اجاره نمک را بر طرف نموده محصول آن را در قلمرو او یک قلم معاف شناسند - از آن تاريخ تا زمان بقای حیات عبد الله شاه محصول نمک معاف بود - چون سوانح قريب مدت پنجاه سال سلطنت عبد الله شاه قطب الملک و جنگ های که با هم چشمان نموده احدی از مورخان قلم بند نه نموده که به نظر محصر اوراق آمده باشد و آنچه از زبان مردم ثقة شنیده اگر ملاحظه صدق و کذب آن به خاطره نه داده به تحریر آن پردازد به اظناب کلام ملالت انجام مي کشد لهذا کوتاهي قلم را کار فرموده به اختتام ما حصل سوانح سلطنت عبد الله شاه مي پردازد - که *

چون حق سبحانه تعالى به عبد الله شاه سوای سه دختر پسر ارزاني نه فرموده بود و دختر کلان خود را که به برهي صاحبني زبان زد بود به ميرزا احمد که از سادات صحيح النسب عربستان گفته مي شد منسوب

مرآی آمده بود عقد بسته فوج خود همراه داده عروس را با مرآی پندت روانه نمود - آن کافر بدکیش مابین راه از راه شرارت به تعین و سختی با همراهان عروس سلوک می نمود و با خود عروس نیز اکثر در راه رفتن خلاف دابی که با شاهزاده ها سلوک می نمایند از به ظهور می آمد اگر به منع او می پرداختند کلمات درشت و هرزه در حق خاندان قطب الملک بر زبان می آورد و ممدوع نمی گردید و هرگاه از طرف عروس میوه و پان عنایت می شد آدابی که میان مردم هندوستان و دکن رسم است از او اصلاً به ظهور نمی آمد تا آنکه سواری عروس نزدیک به بیجا پور رسید و خویش و تبار قومه مادری و پدری عادل شاه که به استقبال عروس بر آمدند هر چند با عروس اظهار خوش وقتی و گرم جوشی نمودند از طرف عروس اصلاً اثر خوش دلی ظاهر نه گردید بلکه بعد از داخل شدن در قلعه بیجا پور ترک مالیدن خوشبوی و خوراکی و تغییر لباس فاخره نموده همیشه با چشم گریه آلود و دل خسته مغموم می بود تا آنکه از زبان همراهان دمساز و همراز عروس ظاهر شد که از سبب مکروهاتی که از طرف مرآی پندت دیده و کشیده به صورت نقش دیوار گشته هرگز لب و زبان به تبسم و حرف زدن نمی کشاید و ظاهر ساخت که یا مزا به گلگنده نزد برادر مرخص سازید و یا آن کافر فلجربی ادب را به سزا رسانید و الا خود را مسموم و ضائع خواهیم ساخت - بعده که حقیقت مرآی مفصل به علی عادل شاه ظاهر گردید به تسلی و دل جوئی عروس کوشیده آن کافر بد فرجام را بی منصب ساخته خانه او را ضبط نموده فرمود به همراهان عروس تواضع نمایند - و نیز حکم نمود که سبد و جاروب به دستور خاک روبان در دست مرآی پندت داده و محصل برو

قطب الملک را فهماندند که برای عرب تازه آمده داماد کلان مزاج گرفته
 را که تمام زمام اختیار سلطنت به دست او داده اند از خود بدین مرتبه
 شاکي ساختن خلاف رای صائب است اگر برخاسته خود را نزد عالمگیر
 پادشاه برساند قطع نظر از آنکه بدنامی آن در سیه چاه زبان ها افتد احتمال
 ماده فساد دیگر که اولاد تیموریه بر سر بهانه و پرخاش اند داده بعده
قطب الملک در عالم کنکاش به همدمان و مقربان گفت که بدنامی
 برهم خوردن نسبت را چه کنم که هرگاه کار بدین جا رسیده باشد بلی
 خانه را بر سر که بخدمت - آخر مصلحت و رای ها قرار برین یافت که
ابو الحسن نام را که از طرف ما در سلسله او به قطب شاهیه می رسید
 و از بعضی اطوار او رنجیده خاطر گشته او را از نظر انداخته بود و او
 دست ارادت به سید راجو که اولاد حضرت سید محمد گیسو دراز بنده نواز
 علیه الرحمه و از سادات مشهور حیدر آباد گفته می شد داده در خانقاه
 او به لباس قلندران زندگانی می نمود و از طرف عبدالله شاه وظیفه وجه
 معاش که داشت به فقرا می خوراند - طلبیده به حمام فرستاده مقطع
 و مخلع به لباس دامادی نموده آن حجله نشین سراج عصمت را به
 حباله عقد او در آورد - سید سلطان که برین قضیه جانکاه اطلاع یافت
 اسپان خود را مذبوح ساخته بسیاری ااثاث البیت خانه آتش زده
 به لباس فقیران بر آمده خود را نزد محمد امین خان رسانده به دستگیری
 او در جرگه نوکران حضرت خلد مکان در آمد - و آخر دختر محمد امین
خان به آشرف خان که پسر سید سلطان می شد منسوب گردید - از آنکه
میرزا احمد تند مزاج واقع شده بود و با اکثر امرا از روی تبختر سلوک
 می نمود و ابو الحسن چون شکنجه روزگار کشیده پانزده شانزده سال
 در لباس فقیری بسر برده سخت و سست جهان را تماشا نموده بود با اکثر

ساخته اختیار کار و بار سلطنت به قبضه اقتدار او در آورده بود - بعد از
 چندگاه سید سلطان نام که او نیز از اکابران و اعیان عربستان بود به حیدرآباد
 رسیده به اعزاز تمام در مجلس قطب الملک راه آمد و شد بهم رساند
 بعده قطب الملک به او پیغام نسبت داده. لوازم شربت خوری به میان
 آورد - روزی قطب الملک از سید سلطان در خلوت استفسار نمود که
 شما میرزا احمد را در وطن می شناختید و از خاندان ایشان اطلاع دارید -
 او در جواب گفت ایشان فضیلت موروثی دارند و استاد زاده ما
 می شوند - یاران تمام پیشه که سخن چینی و غمازی را شعار خود ساخته
 بودند مضمون این سوال و جواب را به میرزا احمد به آب و تاب رساندند -
 و بر طبع میرزا احمد بسیار گرانی نمود و گفت مگر پدر من برای درس
 دادن سید سلطان نوکر بود - بعد از آن ماده رنجش روز به روز زیاد
 می گردید و تخم عداوت در مزرعه دل های طرفین کاشته می گردید -
 به آبیاری شیطان صفنان غماز پیشه نشر و نمای یافت - تا آنکه تاریخ
 کدخدائی و شروع جشن مقرر گردید - میرزا احمد که به این نسبت
 راضی نه بود چون مار بر خود می پیچید - و مکرر به عبد الله قطب الملک
 پیغام نمود که اگر به این سید نسبت می نمایند مرا آزاد و رخصت
 فرمایند که خود را به خدمت حضرت عالم گیر پادشاه رسانده فکر نوکری
 ننمایم - و هر چند سرما و دیگر خدمت محل در اصلاح آن می کوشیدند
 فائده نمی بخشید - تا آنکه شب عقد و زفاف رسید میرزا احمد فیلان و
 شتران بار نموده و سوار پی خدمت محل را تیار کرده مستعد روانه شدن نزد
 حضرت خلد مکان گردید و کار بجای رسید که از عورات محل و خواجه سرا
 هر که از طرف عبد الله شاه برای فهماندن و نصیحت می آمد خفیف
 شده بر می گشت بعده همه خدمت اندرون محل و مقربان بیرون

بار دیگر قطب الملک را بیهوشی رو داد و سید مظفر ابو الحسن را همراه گرفته همه جا بند و بست نموده به اتفاق موسی خان محکدار در نسق استقلال ابو الحسن کوشید و در همان حالت عبد الله شاه جهان را به جهان آفرین سپرد قریب پنجاه سال به نیک نامی سلطنت نمود^(۱) *

* بیت *

نه ماند کسی در جهان برقرار به جز ذات پاک خداوندگار

ذکر سلطنت ابو الحسن قطب الملک

بعده که ابو الحسن قطب الملک در اوائل عشر ثانی عهد حضرت خلد مکن عالمگیر پادشاه غازی فائم مقام عبد الله شاه گردید - در زبان عوام به ثانی شاه انتشار یافت - سید مظفر را وزیر مستقل و صاحب مدار سلطنت ساخت - و در عیش و کامرانی از هم بزمی رقاصان دلکش و پری رخساران حوروش بروی مراد خود که از مدت آرزوی این دولت خدا داد داشت کشود - اما از آنکه از امیران صاحب حشم و صاحب مداران محتشم هرکه در خدمت گاری و جان فشانی و اعانت جلوس پادشاهان می کوشد اغلب که مفت زیاد بر پادشاهان می گذارد - و طبع سلاطین را طاقت برداشت ناز و مفت نوکران نمی باشد البته مخالفت به میان می آید و کار به فساد و بدنمایی طرفین می کشد - و ابو الحسن که خزانه وافر فراهم آورده عهد عبد الله شاه به دست او آمده بود لکها در انعام بی جا و عشرت و سیر چراغان و آتش بازی صرف

(۱) سلطان عبد الله قطب شاه یقارین ۳ محرم سنه ۱۰۸۳ هزار و هشتاد و سه

هجری وفات یافت *

امرای قطب الملک بزبان خوش و سلوک برادرانه زیست می نمود و بیشتری از امرا به او گرویده بودند - خصوصاً سید مظفر که از امرای مقرب صاحب فوج بود و خود را از سلسله خلیفه سلطان پادشاهزاده مازندران می گرفت و موسی خان محل دار که از خواصان خاص قدیم قطب شاهیه گفته می شد و از راه سلوک بندوبست او اندرون و بیرون محل خوب بود به ابو الحسن گرویدگی خاص داشتند - تا آنکه ایام سفر آخرت عبد الله قطب الملک رسید و مرض به امتداد و کار به وصیت و ولی عهد نمودن کشید - جمعی به ولی عهد نمودن میرزا احمد به براهین راهنمونی نمودند - و برخی مثل سید مظفر که از جمله مقربان و از امرای عمده عبد الله شاه و هوا خواهان ابو الحسن بود و موسی خان محل دار و دیگر چندی به اظهار اخلاق حمیده ابو الحسن در عالم سلوک با کافه انام ترغیب قائم نمودن ابو الحسن به میان می آوردند - تا روزی از شدت مرض عبد الله قطب الملک را غش رو داد و در تمام شهر خبر واقعه ناگزیر عبد الله شاه زبان زد مردم گردید از شنیدن آن ابو الحسن بر اسب سوار شده خود را تا مکانیکه عبد الله شاه بود رساند - بعضی مقربان عبد الله قطب الملک و هوا داران میرزا احمد مانع آمده به اظهار آنکه هنوز پادشاه زنده است به این همه گستاخی و شوخی آمدن مناسب نیست - کار بجای رساندند که به ضرب چوب و اهتمام اسب سوارچی او را بر گردانیدند - و بر کفل اسب از ضرب دست میر عبد الله نام چنان شمشیری رسید که ابو الحسن به تصدیع تمام خود را نزد سید مظفر رسانده گریه کنان بیهوش گشته افتاد سید مظفر از راه غمخواری و نصیحت به تنذی پیش آمده گفت که این همه گریه از چه راهست شما را تخت یا تختگاه تابوت گفته اند - درین ضمن چون

صاحب مدار سلطنت نمود - و آن کافر بد فرجام به مرور ایام به رهنمائی نفس نا فرجام و غرور مستی بادۀ ریاست و حکم رانی چنان خود را باخت که به قول مشهور سیدی را مغضوب و متهم به تقصیر تغلب مال پادشاه ساخته حکم دست بردن او فرمود ازین مقول نقول تعدی و ظلم هر دو برادر مادنا و آگذا که نقل نقل هر مجلس برنا و پیر گردیده بود بسیار مسموع گردیده که در کذب و صدق آن سخن می رود *

از جمله افعال شنیع او که به اعتقاد باطل ملت خود عبادت می دانست نقل نمایند که چون در کتب فقه براهمه که افضل الفضلای دهر پرست بودند نوشته که اگر شخصی از اهل دول باشد و هر روز بعد غسل نمودن و قبل از چیز خوردن دختر جمیلۀ باکرۀ بالغه که کدخدایش نه کرده باشند او را عریان مادر زاد نموده رو برو استاده نماید و با دل پاک و صاف از غبار آرایش نظر اثر شهوة چشم محبت فرزند بی بر اندام نهانی او انداخته خرج کدخدائی او را که میان پنج شش قوم انجب کفره و دختری که به حد بلوغ رسیده باشد و کدخدا نه نموده باشند در زمان سابق به طریق ندرت بهم می رسید - از طرف خود سر انجام نموده کدخدا نماید عبادت زیاده از آن نزد گمراهان روز ازل نمی باشد - هر روز برای مادنا دختری بدان صفت آورده عریان نموده رو بروی آن صورت پرست بی سیرت حاضر می ساختند و سر انجام کدخدائی او نموده با یکی از کافران هم قوم پیوند وصلت می داد - و از رواج و فور مسکرات و خرابات خانه های خانه بر انداز و هجوم فواحش چه نویسم که بر عالمی ظاهر است *

بعده پادشاه عالم ستان حضرت خلد مکن به دکن تشریف آورده به احمد نگر شرف نزول فرمودند - میر محمد هاشم ولد سید مظفر که سوخته

می نمود - سید مظفر مانع می آمد و می گفت که بند و بست سلطنت به وجود تقویت لشکر وابسته است و فراهم آمدن سپاه بدون خزانه متعذر *

* بیت *

ابلهی کوروز روشن شمع کافوری نهد

زود بینی کش به شب روغن نه باشد در چراغ

تا آنکه میان پادشاه و سید مظفر موافقت به مخالفت مبدل گردید و روز به روز هنگام نزاع زیاد می شد و ابو الحسن نظر بر استقلال سید مظفر که از سابق امیر عمدۀ عبد الله شاه و صاحب فوج بود در ظاهر با او برهم زدنی نمی توانست هر چند تدبیر و منصوبه می نمود فکر او بجای نمی رسید - تا آنکه مادنا و اکنا که هر دو برادر از پیشکاران قدیم و تربیت کرده سید مظفر بودند خفیه با ابو الحسن ساخته التماس نمودند که اگر ما را خلعت وزارت سرفرازی بخشند - سید مظفر را به تدبیر شایسته چنان بی پروبال سازیم که کار به فوج کشی نه کشد - بعده که میان ابو الحسن و مادنا عهد و قرار به میان آمد جماعه داران عمدۀ نامی را و نوکران بیش قرار صاحب تومن را جا بجا به برگذات و خدمات بیرون هلی دور دست روانه ساخته به ابو الحسن اشاره نمود که الحال قلمدان وزارت از سید مظفر طلبیده به گیرند - چنانچه ابو الحسن قطب الملک به همان منصوبه دست سید مظفر را از اختیار امور ملکی کوتاه نمود پیغام نمود که چون شما را در کار و بار ملکی پرداختن خالی از تصدیع نیست جاگیر و اقطاع شما را بحال داشتیم و برای تخفیف درد سر لا حاصل شما کار و بار دیوانی را به دیگری مقرر فرمودیم - سید مظفر چار ناچار تن به رضای قضا در داد - و ابو الحسن چند روز برای دفع بدنامی مادنا وزارت به اسم امنا سور راو مقرر کرده باز او را به تقصیری متهم ساخته خلعت وزارت به مادنا داده

سرگذشت اطلاع واقعی دارد آنچه بلا واسطه از زبان هردو برادر مسموع گشته بلا کم و زیاد به زبان قلم می دهد *

بعده که میرزا محمد نزد أبو الحسن رسیده از طرف تحقیقات و طلب الماس سوال و جواب نمود هر مذکور می که به میان می آمد از روی گستاخی بی مهابا پیش آمده اصلاً پاس ادب منظور نمی داشت تا آنکه روزی به تقریب مذکورات کلمه شکوه آمیز روزگار از زبان أبو الحسن برآمد که آخر ما هم پادشاه این ضلع گفته می شویم - میرزا محمد گفت چنین کلمات که بعوض پادشاه عالم پناه خلاف مرغی به ظهور می آید - شما را نمی رسد که مقابل پادشاه عالم گیر خود را پادشاه بنامید - أبو الحسن در جواب گفت میرزا محمد چنین مگویند تا که ما پادشاه گفته نه شویم عالم گیر پادشاه را پادشاه پادشاهان نه خواهند گفت - مکرر از زبان میرزا محمد مسموع گردیده که می گفت به موجب ارشاد و حکم پادشاه در هم کلامی أبو الحسن اصلاً پاس ادب منظور نه داشته به تنفی پیش می آمدم الا جواب این فقره ده توانستم داد *

القصة قبل از رخصت پادشاهزاده محمد معظم خان جهان بهادر کولکناش را مع همت خان پسر خان جهان بهادر که در تهوری و سپه سالاری زیاده از پدر علم شهرت بر افراشته بود با جمعی از امرای کارزار دیده مرخص فرمودند بعد که پادشاهزاده محمد معظم را با صفدر خان و اعتقاد خان پسر جملة الملك اسد خان و سید عبد الله خان بارهه و ملتفت خان خوانی و راجه مان سنگه و سمندر بیگ و خواجه ابو المکارم با دیگر جمعی از امرای مبارز پیشه کارزار دیده که مجموع سی و پنج هزار سوار طومار فوج بنفدی شد برای تاخت و تاراج ملک تلنگانه مرخص فرمودند پادشاهزاده

بیداد ابو الحسن و مادنا بود قابو یافته از حیدرآباد برآمده خود را به رگاب
 حضرت خلد مکان رسانده شکوه بعضی اطوار ناهموار ابو الحسن و تعمی
 و سختی مادنای بد نهاد بعرض رساند و رهنمونی مهم حیدرآباد نمود -
 و نیز به عرض رسید که ابو الحسن خفیه با سنجهای مردود رسل و رسائل
 به مدد فرستادن مبلغهای خطیر دارد و رابطه اخلاص را روز به روز استحکام
 می دهد - و ایضاً ظاهر گردید که پرگنه کوهیر و سیرم و غیره را که تعلق
 به سرکار ناندیر است به تصرف منصوبان ابو الحسن در آمد - آتش
 غضب سلطانی شعله ور گردید و فرمان نصائح امیز مصحوب میرزا محمد
 مشرف غسل خانه که از خانه زادان چرب زبان سخن فهم بود صادر فرمودند -
 و چون بعرض رسیده بود که ابو الحسن الماس بیش بها به وزن صد و پنجاه
 سرخ دارد که چنان الماس در سلسله قطب شاهیه از کان بر نیامده برای طلب
 آن حکم عالی شرف نفاذ یافت و در خلوت به میرزا محمد ارشاد فرمودند
 که ما را مطلب از آن پارچه سنگ نیست اصل غرض و صرف همت
 ما آن است که بهر وجه تقصیر بر آن گمراه بد عاقبت ثابت گردد -
 ترا خانه زاد نمک حلال دانسته برای آن نمی فرستیم که مثل دیگران زر
 جمع نمائی و به چاپلوسی و مزاج گوئی پردازی باید که وقت کلمه و کلام
 به کلمات درشت به او هم ربانی نمائی و تا توانی به درشتی پیش آئی
 که اگر از راه خفت عقل با تو به پرخاش پیش آید برای ما دست آویز
 مهم فرمودن باشد از آنکه محرز اوراق در خدمت محمد مراد خان که
 برادر کلان میرزا محمد می باشد از مدت مدید رفاقت تعیناتی به عقیدت
 و بندگی و ارادت خاص داشت و محمد مراد خان را که در آن ایام
 مخاطب به سعادت خان نموده بودند مدت در سه سال حجابت حیدرآباد
 داشت و این عاجز را زیاده از فرزندان خود می خواست لهذا برین

و اگر خان جهان بهادر چنداول می شود مرا در خدمت شاهزاده معز الدین هراول نمایند و راجه‌ها نیز برین مشورت هم داستان شدند - بعد پادشاهزاده به محمد ابراهیم سرفوج ابو الحسن پیغام داد که باوجود بسبب اغماض و رعایتی که درباره شما به عمل می آید مغضوب حضرت پادشاه گشته ایم باز نظر بر اصلاح کار که خون ریزی مسلمانان نه شود و ملک و آبروی ابو الحسن بحال بماند خیریت شما درین می دانیم که اگر شما دست از پرگنه کوهیر و گدهی سیرم که پرگنات سرحدی صوبه بیدر اند بردارید و تمانه پادشاهی قائم گردد این معنی را وسیله دست آویز التماس عفو تقصیرات ابو الحسن ساخته به حضور معروض دارد - خلیل الله خان که ازین پیام نیم راضی گردیده کنگایش این پیغام صلح انجام با امرای دیگر دکن به میان آورد - شیخ منہاج و رستم راو و دیگر جهالت کیشان متفق اللفظ گشته گفتند که پرگنات کوهیر و سیرم بر سر نیزه و نوک شمشیر و سرماها وابسته است و به جنگ آماده ایم و آن روز در انداختن بان و نمودار شدن جوق جوق فوج به مرتبه شوخی نمودند که وقت آوردن خوان خالصه در محفل بر سر یکی از اورد بیگی‌های کشمیری بان رسید و مغز سر او پاشید - و چون همان روز فوج تازه با توپ‌های کلان نامی به مدد سرداران ابو الحسن رسید دکنی‌ها زیاده مغرور گشته توپ‌های خالی از گوله بسیار آتش داده صدای شلک را به گوش مبارزان پادشاهزاده رساندند و دست اندازی برکمی فوج پادشاهی نموده شتر و گاو بسیار به تاراج بردند - ازین شوخی فوج دکن رگ غیرت پادشاهزاده به حرکت آمد و به فوج بندی پرداخته پادشاهزاده معز الدین را با خان جهان بهادر به دستور سابق هراول نمودند و به ترتیب فوج جرنغار و برنغار پرداختند - سید عبد الله خان با چند سردار رزم آزما چنداول نموده ملتعت خان را با راجه مان سنگه و سمندر بیگ و خواجه

همین که از آب گنگا عبور نمود - خلیل الله خان عرف محمد ابراهیم و رستم راو پسر عموی مادنا و شیخ منهاج و غیره سرداران دکنی با فوج چهل هزار سوار منصوب کرده ابو الحسن قطب المک مقابل پادشاهزاده نمودار شدند - اگرچه جنگ‌های صف ربا و کارزارهای جهان آشوب که در آن مهم از پادشاهزاده به ظهور آمده در ذکر سلطنت حضرت خلد مکان مفصل به زبان قلم داده اما باز مجملی به احاطه بیان می آرد که مقابل شدن فوج‌ها که از سرداران ابو الحسن ترده‌های مرد ربا به ظهور آمد آخر هزیمت به فوج دکن افتاد پادشاهزاده شادمانه فتح نواخته و تعاقب فوج دکن نه نموده در همان مکان حرب گاه فرود آمد - چون این خبر به حضرت خلد مکان رسید از آنکه در آن ایام پادشاه را از طوب پادشاهزاده قدری ملال خاطر بود - و خان جهان بهادر را نیز از مدت مغضوب ساخته برو کم توجه بودند - بعد عرض رسیدن بر پادشاهزاده و خان جهان اعتراض فرمودند که چرا بعد هزیمت فوج دکن تعاقب نه نمودند - و به خان جهان بهادر نوشتند *

* مصرع *

ای باد صبا این همه آوردت تست

بعده پادشاهزاده از رسیدن فرمان اعتراض آمیز مغموم گشته روز دیگر دیوان نموده امرای رگاب را جمع ساخته برای مصلحت کنگایش به میان آوردند چون سرداران دکن از راه حيله سازي پیغام‌هلی صلح آمیز به میان داشتند و پادشاهزاده نمی خواست تا مقدور مسلمانان کشته شوند و خان جهان بهادر نیز به مرتبه افسرده خاطر بود که اصلاً تن به جنگ نمی داد سه چهار روز در کنگایش گذشت روزی عبد الله خان بارهه در خدمت پادشاه زاده از غضب پادشاه حرف به میان آورده ترغیب تنبیه فوج دکن نموده گفت اگر خان جهان بهادر هراولی قبول می نماید مرا چنداول مقرر فرمایند

طرف گدهي که نزدیک بود روانه ساخته خودها آماده جنگ گشته باز مقابل فوج پادشاهي مستعد کارزار گشتند و از سر نو بازار دار و گیر را به مرتبه گرم ساختند که تزلزل تمام در فوج پادشاهزاده انداختند و بر فوج چنداول موافق ضابطه جنگ دکن زور آورده بندرابن دیوان پادشاهزاده محمد معظم را زخمی ساخته با فیل سوارچی او پیش انداخته به فوج خود آوردند و دو فیل پادشاهزاده از صدمات بان و شمشیر و سنان مبارزان دکن از پا در آمدند - سید عبد الله خان باوجود رسیدن زخم بان بر لب خود را با فوج راجه بر قلب لشکر دکن زده جمعی را به کشتن داده بندرابن را از دست مردم دکن خلاص نموده آورد - و زن غیرت خان بخشی پادشاهزاده در حوضه فیل با یک سهیلی از ضرب بان کشته گردید و از هر دو طرف سرداران نامی زخم‌های کاری برداشتند تا آخر روز بازار کارزار گرم بود و بسیاری از مردم بی نام و نشان علف تیغ و هدف تیرو سنان گشتند و بعد نماز مغرب فوجها جابجا بجای خود استاده جلو اسپان در دست گرفته شب به روز آوردند - صبحی سرداران آبو الحسن به پادشاهزاده پیغام نمودند که در جنگ مغلوبه صف آدم بسیار از هر دو طرف کشته می‌گردند تقاضای انصاف و مروت آن است که سرداران طرفین بدون فوج مقابل هم آمده جنگ یکیکی نمایند و شرط انتهای شجاعت و تهوری به روی کار آرند تا خدا کرا یاروی دهد *

* بیت *

به بینیم کز ما بلندی کراست درین کار فیروزمندی کراست
پادشاهزاده در جواب گفت آری شما از راه غرور استعمال نیزه بازی
و شمشیر بازی که در دکن بسیار رواج دارد جرأت بر جنگ یک یکی
می‌نمائید سرداران ما هم سر کم نه خواهند آورد اما ملاحظه آن داریم
همین که بر شما عرصه تنگ شد گریختن را از جمله صنائع فن خود

ابو المکارم را در قول با خود همراه گرفته معرکه کارزار آراست - سرداران
 ابو الحسن توپ‌های کلان را در مغاک انداخته و چند توپ را زیر خاک
 نموده بهیر را به دستور فوج دکن روانه ساخته سه فوج نموده یک فوج سنگین
 همراه رستم راو مقابل هراول نمودار کردند و یک فوج برای دست اندازی
 بر چنداول که در جنگ دکن بیشتر غلو بر چنداول می باشد مقرر ساختند -
 و یک فوج همراه خلیل الله خان قرار داده یکبارگی جوشان و خروشان مقابل
 افواج پادشاهزاده معرکه آرا گشتند - و از هر دو طرف بهادران رزم جو
 چپقلش‌های رستمانه و کوشش و کشش‌های بهادرانه بروی کار آوردند و صدای
 زهره شکاف در آن مصاف به چرخ برین رسید * * بیت *

ز آمد شد تیغ و تیرو سنان روان شد پیاپی زن‌ها روان
 سرداران دکن مقابل سرفوجان تهمتی قدم جرأت پیش گذاشته هردم
 و هر قدم کوشش‌های رستمانه می نمودند - تا دو بهر بازار زد و خورد گرم بود
 بعده شکست بر فوج دکن افتاد و پادشاهزاده که برای تعاقب نه نمودن دفعه
 جنگ اول سوخته اعتراض پادشاه گردیده بود تعاقب کنان تا بنگاه خصم رسیده
 فوج بنگاه را محاصره نمود و مردم بنگاه بی دست و پا شده به فریاد و فغان
 درآمدند - شیخ منهاج دوسوار زبان دان نزد پادشاهزاده و هراول فوج روانه ساخته
 پیغام نمود که پادشاهان سلف اسلام وقت جنگ ناسوس و عیال مسلمانان را
 از آسیب ناخت و تاراج محفوظ می داشتند و مزاحمت به حال زن
 و فرزند مردم نمی رساندند اگر ما را چهار پنج گبری فرصت دهند که از
 طرف بهیر و قبائل پاره خاطر جمع نموده شود از طریقه مروت دور نه خواهد
 بود شاهزاده معزالدین درین ماده از پدر رخصت حاصل کرده عنان کشیده
 سزاولان تیزگام برای منع دست اندازی بر مال و عیال لشکر مغلوب تعیین
 فرمود سرداران ابو الحسن قبائل را برقع پوشانده بر فیلان و اسپان نشانده

از شرفای هر قوم که فرصت بهم رساندن بار بردار و سواری برای مال و عیال نیافتند سراسیمه گشته دست زن و فرزند گرفته افتان و خیزان راه قلعه گلکنده اختیار نمودند و بسیاری مابین راه به حادثه تاراج رفتند و امرا و تجار و غربای بی بضاعت در گریختن و پناه به قلعه بردن برهم دیگر سبقت می ورزیدند آن قدر زن و فرزند مسلمانان و هندو به اسیری در آمدند که از احاطه بیان بیرون است بعد از آنکه فرستادهای أبو الحسن رسیده به هزاران عجز و نیاز پیغام عفو جرائم رساندند پادشاهزاده رحم دلی کار فرموده سزاوان شدید همراه کوتوال تعیین نموده مقرر نمودند که در گرد آوری و ضبط مال بقیة التاراج سرکار أبو الحسن پرداخته در تادیب و زجر تاراجیان و منع آتش زدن پردازند اما با وجود تاکید تهدید آمیز تاراجیان ممنوع نمی گردیدند آخر بعد آمد و شد پیغام که التجای أبو الحسن و ارکان دولت او از حد گذشت و هر تکلیفی که نمودند به قبول مفت تام دست به چشم گذاشتند پادشاهزاده را بر حال آن اختر سوخته برگشته طالع رحم آمد التماس او به شرط قبول پیشکش یک کرور و بیست لک روپیه سوای وجه مقرری هر سال و بی دخل ساختن مادنا و اکنا که هر دو برادر ماده فساد و برهم خوردن سلطنت قطب شاهیه گردیده بودند و دست برداشتن از گدھی سیرم و پرگنه کوهیر و دیگر محالات مفتوحه که به تصرف بندهای پادشاهی در آمده بود قبول نمودند که به خدمت پادشاه معروض داشته شفیع جرائم أبو الحسن گردند - درین گفتگوی مصالحه بودند که سروما و جانی صاحب سر مادنا و اکنا را که به اشارت خادمان محل غلامان حبشی و ترکی هر دو برادر را به قتل رساندند - چنانچه در ذکر حضرت خلد مکان مفصل به گذارش آمده نزد پادشاهزاده فرستادند *

می دانید - و برای سپاه هندوستان کمال فنگ و عار است پس بهتر آن است که سرداران شما هم بر پای فیل و اسب خود زنجیر اندازند و سر لشکران ما هم زنجیر بر پای فیل و اسب خود انداخته مقابل هم استقامت ورزیده امتحان شجاعت و تهوری را به عرصه ظهور آرند - آنها از شنیدن آن کلمات گفتند ما جنگ زنجیر به پا نمی نمایم پادشاهزاده گفت ما هم جنگ بگریز نمی نمایم - روز دیگر آن به سبب نفاق میان لشکر که مردم غریب را با مردم دکن می باشد فوج ابو الحسن فرار اختیار نمود - پادشاهزاده شادمانه فتح نواخته به تعاقب پرداخت بعده که کوچ به کوچ نزدیک حیدرآباد رسیدند از آنکه مادنا و بعضی سرداران دکنی الاصل با خلیل الله خان عداوت موروثی داشتند او را متهم ساختند به اینکه هزیمت فوج از کوتاهی طرف خلیل الله خان رو داده و قصد پیوستن به پادشاهزاده وارد و گفتگوی این مقال بجای رساندند که نزدیک ابو الحسن مقررین به صدق گردید و در فکر دستگیر ساختن او افتاد - این خبر که به خلیل الله خان رسید به خدمت پادشاهزاده آمده ملازمت نمود - بعده که خبر پیوستن خلیل الله خان با پادشاهزاده انتشار یافت ابو الحسن خود را باخته استقامت نه توانست ورزید - و از چار محل که بنا کرده خود او بود و در همان تازگی معماران چابک دست عمارت عالی دل نشین آن به اتمام رسانده بودند بر آمده اول پهر شب چندی از خدمت محل و صندوق های جواهر و خزانه اشرفی و هون آنچه توانست بر فیلان و شتران بار کرده همراه گرفته روانه قلعه گلکنده گردید - از شهرت این خبر همه کارخانه جات ابو الحسن و امرا و مال تجار که خروار خروار زیاده از سه چهار کروز روپیه بود مع ناموس سپاه و رعایا به حادثه تازاج در آمد و عجب هنگامه رستخیز و نمونه حشر و نشر و هول قیامت برپا گردید و هزاران

رسانده محصور گردید - و قبل از رسیدن فوج پادشاهی از دست اندازی او با شان شهر بیستری از شهر به حادثه تاراج در آمد و فوج ها رسیده اطراف قلعه گولکنده را نگین وار محاصره نموده به دراندن مورچال و کندن نقب و بستن دمدمه آسمان رفعت پرداختند - و ایام محاصره به امتداد کشید چنانچه درین مدت محاصره که به هشت ماه و ده روز کشید ترددات و جنگ های جهان آشوب و جان فشانی که از بهادران قلعه کشا و سرداران أبو الحسن به ظهور آمده و آخر قلعه مفتوح و أبو الحسن دستگیر گردید - در ذکر سنه سی جلوس حضرت خلد مکن مفصل به شرح و بسط به احاطه بیان در آمده لهذا مکرر به تکریر تفصیل آن قلم را رنجه داشتن خالی از طول کلام دانسته به اختتام حاصل اتمام سلسله قطب شاهیه می پردازم که در سنه سی و یک جلوس عالمگیر مطابق سنه ۱۰۹۷ یک هزار و نود و هفت سلسله قطب شاهیه به آخر رسید - و صوبه تلنگانه به تصرف تیموریه در آمد *

دنیای به مثال کوزه زرین است که آب درو تلخ و گهی شیرین است

ذکر سلطنت ملک راجی که از سلسله فاروقیان فرمان روای خاندیس گردیده بود و حویست سال در خاندان ایشان سلطنت ماند

صوبه خاندیس الیه ایست مختصر که در زمان قدیم و عهد فاروقی ها منحصر به یک سرکار مشتمل بر سی و یک پرگنه که الحال به سرکار اسیر در دفاتر ثبت است بود - و اصل مکن حاکم نشین آن سی و یک پرگنه تهالیز است که از برهان پور مسافت پنجاه و هفت کروزه عرفی دارد بعده

حاصل کلام بعده که عرضه داشت پادشاهزاده مع سرهر دو کافر بعرض پادشاه رسید اگرچه به تقاضای وقت و مصلحت منظور فرموده فرمان تسلي آمیز متضمن بر مضمون بیم و رجا در ماده ابو الحسن صادر فرمودند و سعادت خان که دیوان خان جهان بهادر و از خانه زادان موزوئی و تربیت یافته‌های حضور بود به حجابت ابو الحسن مقرر و مامور فرمودند و برای وصول زر پیشکش سابق و حال به تاکید بلیغ پیهم حسب الحکم صادر می نمودند - بعده تا سله بیست و نه جلوس که حضرت خلد مکان از فتح بیجا پور فراغ شدند ابو الحسن را مابین خوف و رجا امیدوار غفوجرائم داشته خفیه احکام به نام سعادت خان حاجب مشتمل برین مضمون که آخر برای تسخیر حیدرآباد متوجه خواهیم شد باید که زر پیشکش تا دام آخر به وصول رساند و الا جواب آن به عهده خود شناسد - و سعادت خان باوجود کمال اخلاص که با ابو الحسن داشت چنانچه بسبب رابطه دوستی قطب الملک که بعد فتح حیدرآباد مغضوب گردید به احاطه تحریر در آمده از ملاحظه غضب سلطانی برای وصول باقی با ابو الحسن بسیار به سختی پیش آمده سه روز و سه شب از در خانه ابو الحسن بر نه خلست لهذا قطب الملک به عوض زر نقد نه خوانچه جواهر مرصع آلات سر به مهر حواله سعادت خان نمود که روز دیگر مقیم پادشاهی و ابو الحسن به اتفاق قیمت نمایند و یا زر نقد آنچه میسر آید به حضور ارسال دارند چنانچه اختتام این کلام بر محل به شرح و بسط به گذارش در آمده القصه بعده که حضرت خلد مکان از فتح بیجا پور فراغ حاصل کرده کوچ فرموده به گلبرگه شرف نزل فرمودند بعد تقدیم زیارت مزار حضرت سید محمد گیسو دراز بنده نواز ایت ظفر آیت به قصد تسخیر حیدرآباد و قلعه گلکنده برانراشتند - و برای ابو الحسن سوخته اختر خبر رسید - نا امید مطلق گشته خود را به قلعه

سبب می ماند می شمارند و شمالی تا کنار آب نریدا که قریب
چهل کوه محسوب می نمایند به روایت غفران پناه محمد قاسم فرشته
جرجانی اول کسیکه از دودمان خاندان فاروقیه به حکومت ولایت خاندیس
رسید ملک راجی بن خان جهان فاروقی بود که به بیست و در واسطه
به حضرت امیر المومنین عمر خطاب رضی الله عنه می رسد و مدت
دو صد سال خاندان ایشان سلطنت خاندیس نمودند و خاتمه سلطنت
به بهادر شاه بن راجی علی خان منجر گردید بعده به تصرف محمد
اکبر پادشاه در آمد - چنانچه از تفصیل آن به احاطه بیان می آرد گویند
که خان جهان جد و آبی او از امرای صاحب اعتبار سلسله سلطان
علاء الدین خلجی و سلطان محمد تغلق فرمان فرمایان دهلی بودند
حق سبحانه تعالی او را پسری گرامت فرمود که مسمی به ملک راجی
گردید - و از انقلاب حوادث لیل و نهار و صدمات گردش روزگار دولت از
خاندان او رو تافت و کار او بدانجا کشید که پایه امارت موروثی او به افلاس
منجر گردید - و ناچار بر یک اسپ میان ملازمان کم قرار غیر روشناس
نوکری فیروز شاه اختیار نمود و اوقات به عسرت تمام می گذراند و بدین
حال میل و رغبت به شکار زیاد داشت و همیشه یک دو سگ شکاری
همراه نگاه می داشت روزی فیروز شاه در شکارگاه از خیل و حشم دور افتاده
چهارده پانزده گروهی دنبال صید ناخته مانده و گرسنه شده با چند سواری
که همراه او رسیده بودند زیر درختی استاده در آن حالت نظر بر سواری
افتاد دید که با دو سگ تازی در صحرا می گردد و یک دو جانور مذبح
در شکار بند اسپ آویخته دارد او را نزد خود طلبیده از اسم و حقیقت
و نوکری او استفسار نمود و از غلبه ضعف گرسنگی پرسید که هیچ چیز
خوردنی همراه داری - گفت آری دارم - پس پارچه نان درویشانه

که در عهد فاروقیان یک پرگنه دیگر به اسم جامود از پرگنه‌های صوبه برار که پادشاه آنجا نسبت صبیه خود با فاروقی‌ها نموده درجهیز دختر خود داد - سرکار مذکور به سی و دو پرگنه موسوم گردید بعد از آن سرکار سلطان پور نندربار که تعلقه صوبه احمد آباد گجرات مشتمل بر شش پرگنه بود از آن جمله دو پرگنه از انقلاب روزگار در ایام قحط سالی و یران و گم نام مطلق شده دیہات آن در تصرف مفسدان کوه نشین رفت - باقی چهار پرگنه که سلطان پور و نندربار و نفیر و بهانپیر باشد بعد مرور ایام که صوبه مالوه و گجرات و خاندیس به تسخیر محمد اکبر پادشاه در آمد سرکار مذکور را داخل صوبه خاندیس نمودند همچنان سرکار بکلانه که ماہیر و سایر و غیره نه قلعه و سی و دو پرگنه سیر حاصل داشت و از پنجاب و دو واسطه در تصرف زمیندار با نام و نشان از توابع صوبه گجرات بود و سکه در آنجا می زد و سرکار کالنه که دو سه قلعه و هفت پرگنه دارد و فرمانروایان بهمنیہ و نظام شاهیہ از زمیندار آنجا به تصرف خود آورده بودند - صاحب قران ثانی شاه جهان پادشاه به تسخیر در آورده داخل صوبه خاندیس فرمود - بعده سرکار بیجاگد عرف کهرکون که به بیزار نیز اشتهار دارد مشتمل بر سی و دو پرگنه سیر حاصل تعلق به پرگنه‌های مالوه داشت و نوزده پرگنه تعلق سرکار هاندیه که آن سرکار نیز پای نام صوبه اجین بود چون هر دو سرکار این طرف آب نربدا واقع شده بودند به حکم صاحب قران شاه جهان پادشاه داخل نسخه خاندیس گردیدند که الحال جمله شش سرکار مشتمل بر صد و بیست و شش پرگنه سوی دو پرگنه گم نام سرکار نندربار در دفاتر صوبه خاندیس نوشته می شود و حد شرقی صوبه مذکور از برهان پور تا پرگنه جل گانون و جامود مائل طرف صوبه برار هجده کروه عرفی که ده کروه جریبی تقریبی باشد واقع شده و غربی یک صد و ده کروه عرفی که از آنجا بندر سورت دو منزل

بعده به مرور ایام چنان عرصه بر زمیندار تنگ آورد که مبلغ کلی به طریق پیشکش برای خود گرفته ثمر طلب سپاه داد - و ده زنجیر فیل با مبلغ دیگر تحف و اتمشه بیش بهای گجرات برای سلطان فیروز شاه گرفته فیلها را به زنجیر طلا و مجل های زیبفت و دیگر آرایش آراسته به خدمت سلطان روانه دهلی نمود - چون پیشکش زمیندار بکلانه با عرضه داشت ملک راجی متضمن بر مضمون حسن تردد از نظر سلطان فیروز شاه گذشت خوش وقت گشته رو به مقربان بارگاه خود نموده گفت که خدمتی که به حکام گجرات تعلق داشت و درین مدت به وقوع نیامده بود از ملک راجی به ظهور آمد پس فرمان آفرین و عطای اضافه هزاری و سپه سالاری خاندیس بنام ملک راجی صادر گردید - روز به روز بر استقلال و تجمل او می افزود چون مداخل سی و یک پرگنه برای مخارج سپاه و لوازم دیگر و فانی نمود - سه چهار هزار سوار دیگر نگاه داشته با دوازده سیزده هزار سوار بر راجه های گوندوانه و غیره ضلع برار تاخته و جنگ های رستمانه نموده مبلغ خطیر پیشکش می گرفت - و کارش به جای رسید که راجه بیجا نگر با وجود بعد مسافت اعتبار ازو برداشته از فرستادن تحف و هدایا به او رابطه اتحاد را استحکام داد - در آن ایام خبر واقعه فیروز شاه و استقلال پذیرفتن دلاور خان غوری که امارت مالوه به او منسوب بود انتشار یافت و ملک راجی با دلاور خان به سبب قرب مسافت مالوه رابطه اتحاد را به ارسال رسل و رسائل و تحف چنان استحکام داد که هر دو بروقت کار امداد و معاونت برادرانه میان هم دیگر مرعی می داشتند تا آنکه نسبت دختر ملک راجی در سلک ازدواج سلطان هوشنگ پسر دلاور خان در آمد و دختر دلاور خان را به ملک نصیر خان پسر ملک راجی منعقد ساختند و در همان ایام

که با خود داشت پیش آورده به پای ادب به استاد و از گوشت شکر نیز
 آنچه با او بود به جلدی تمام به آتش پخته حاضر ساخت - سلطان نهار
 فرمود - چون حسن گفتار و آداب دانید او با آثار نجابت بر چهره حال او
 پیدا بود پسند فیروز شاه آمد - و باز به استفسار حسب و نسب او پرداخت -
 او عرض نمود که پسر خان جهان فاروقی ام که به چند واسطه از جمله
 بنده های موروثی و پرورش یافته های دودمان این درگاه بودند سلطان چون
 پدر و جد او را به واقعی می شناخت و خدمت او در چنان وقت
 مقبول افتاده بود او را حواله یکی از همراهان نموده فرمود که بعد رسیدن
 به دولت خانه سر دیوان حاضر سازند - بعده که به دهلی رسید روز دیگر
 که دیوان نمود طلب احضار ملک راجی فرمود و به محرر دفتر حکم نمود
 که مراتب جد و پدر او را به عرض رسانند و رو به مقربان پای تخت نموده
 گفت که این شخص اول حق قدم خدمت موروثی دارد - دوم در شکار
 بروقت خدمت ما بجا آورده بعده به منصب درو هزاری مع لازمه آن
 که در آن وقت بوده باو ارزانی داشته به عطای اقطاع و حکومت سرکار تهالیر
 که حاکم نشین سی و یک پرگنه باو تعلق داشت و به ضلع خاندیس نامیده
 می شد سر افزای بخشید - و ملک راجی تهیه و سرانجام خدمت
 مأموره پرداخته خود را به تهالیر رسانده به بندوبست آن ضلع پرداخت
 و زمینداران سرکش مفسد پیشه اطراف و رعایای زور طلب آن نواح را
 مطیع خود ساخت - و قریب هفت هشت هزار سوار نگاه داشته به قصد
 تسخیر قلعه ملهیر سرکار بگلانه که با سی و در پرگنه و هشت نه قلعه متصل
 دریای شور در تصرف بهار سنگه زمیندار نامی تعلق به سرحد ولایت
 گجرات بود و اطاعت پادشاه دهلی و حاکم گجرات نمی نمود متوجه
 گردیده اول به تاخت و تاراج پرگنات و بند و اسیر نمودن کفار پرداخت

نموده در قصبه تهالیر مدفون گردید - بیست و نه سال حکم رانی الکة خاندیس نمود *
* بیت *

هیچ کس را نیست ازین منزل گزیر از گدا و شاه و از برنا و پیر
محمد قاسم فرشته در ذکر سلاطین خاندیس درج نموده در ایامی که همراه
پالکی بیگم سلطان صبیغه ابراهیم عادل شاه که به دردمان فاروقیه منسوب گشته
بود از بیجا پور به برهان پور رسیده در خانه میرزا علی داروغه کتب خانه
فاروقی ها وارد شدم در وقت گرفتن عرض کتاب خانه رساله دیدم که در آن ذکر
شجره فاروقیان نوشته بودند که رشته سلسله ملک راجی به دوازده واسطه
به سلطان التارکین برهان العارفین سلطان ابراهیم ادهم که همه به سلطنت
رسیده بودند می رسید *

ذکر سلطنت نصیر خان فاروقی و ملک افتخار پسران ملک راجی

بعد از واقعه ملک راجی نصیر خان و ملک افتخار که هر دو برادر
به هم چشمی یک دیگر در تعمیر عمارت دل ها و جذب قلوب شرفا و ارباب
دانش از مقرر نمودن وظیفه و مدد معاش می کوشیدند - تا آنکه میان
هم چنانچه در اولاد سلاطین می باشد ماده رنجش بهم رسید و روز به روز
بر اثاثه سلطنت برادر کلان می افزود - ملک نصیر در اندک مدت خطاب
نصیر خان از احمد شاه گجراتی یافته خطبه خاندیس به نام خود خواند -
و سرپرده ها را سرخ نمود و آرزوی که پدر او به خاک برده بود او بدان
مراد کامیاب گردید - و قلعه آسیر را از تصرف آساکهیر بر آورد و شهر
برهان پور را حسب فرموده پدر خود آباد ساخت - مجلسی از بنای
قلعه آسیر که به آسمان دعوی هم سرب دارد به احاطه بیان می آرد *

که سلطان مظفر به سلطنت گجرات رسید و خلل در بندوبست او راه یافت
 ملک راجی قابوی وقت دانسته به امداد و معاونت دلور خان برای
 تسخیر و تصرف پرگنه سلطان پور نندربار که از جمله مکال گجرات بودند
 متوجه گردیده منصوبان سلطان مظفر را اخراج نمود. - سلطان مظفر
 که به مهم زمینداران مفسد نواح گجرات پرداخته بود خبر یافته دست
 از آن مهم برداشته با فوج گهراں متوجه مقابله ملک راجی گردید - ملک راجی
 در خود طاقت مکابله گجراتیان نه دیده خود را به قلعه تهالیر رسانید -
 و سلطان مظفر به قصد محاصره تهالیر دست از تعاقب بر نه داشته پاشنه
 کوب تا حوالی تهالیر رسیده به محاصره پرداخت - ملک راجی جمعی
 از اعیان و علمای آن عهد را میان جی ساخته های صلح به میان آورد سلطان
مظفر نیز مصلحت کار در صلح دانسته بعد گرفتن عهد و پیمان به گجرات
 مراجعت نمود - بعده ملک راجی ترک اراده تاخت اطراف نموده
 در پرداخت و آبادی ملک و تکثیر زراعت کوشیده تا آخر عمر هیچ طرف
 سواری نه فرمود - چون ایام اجل موعود رسید - و آثار سفر آخرت از شدت
 مرض موت در خود مشاهده نمود پسر بزرگ خود ملک نصیر را ولی عهد
 ساخته از آنکه خرقه ارادت از پیر خود حضرت شیخ برهان الدین و زین الدین
 که هر دو برادر از بزرگان دین در قید حیات بودند یافته بود و از خود جدا
 نمی نمود به اولاد خود داده سرکار تهالیر را که سی و یک پرگنه بود موافق
محصول آن بالمناصفه نموده شانزده پرگنه به ملک نصیر پسر کلان مع قلعه
فتح آباد عرف للنگ که حاکم نشین آن پرگنات پرگنه ارندول قرار یافته بود
 مقرر نمود و قلعه تهالیر را مع پانزده پرگنه به ملک انتظار پسر کوچک خود
 مفروض ساخت - و روز جمعه بیست و دوم شعبان لبیک حق را اجابت

طعام وافر به مسلمین می خوراند - و غلغ خام به هندوها می رساند -
 و حصار گلی قدیم شکسته بنای چار دیوار پخته گذاشته عمارت های متعدد
 بالای کوه ساخت - تا آنکه آن کوه مشهور و زبان زد به قلعه آسا اهیر گردید -
 و از همه گروه جوق جوق مردم پناه به او آورده کامیاب زر و مدد مطالب دیگر
 گردیدند - چون این خبر به پادشاه دهلی رسید به حاکم خاندیس که در آن
 ایام حکومت سی و یک پرگنه بهردو برادر یعنی پسران ملک راجی
 تعلق گرفته بود - مشتمل به سرزنش زیاد نوشت که چرا چنان غافل
 گشته آید که یکی از قوم اراذل بالای چنان کوه سربه فلک کشیده بنای
 حصار گذاشته برای خود قلعه بسازد و همه مردم به او رجوع آرند و بجای
 حکام ملجاء عاملی گردد *

درختیکه اکنون گرفتست پای به نیروی شخصی برآید ز جای
 و گر همچنان روزگاری هلی به گردنش از بیخ برنگسلی
 بعد رسیدن فرمان و حکم اگرچه ملک افتخار به سبب مرهون احسان آسا بودن
 باو قسم دیگر سلوک نمودن از طریقۀ مروت دور می دانست اما نصیر خان
 که طرف ضلع فتح آباد و پرگنه ارن دول تا کنار سرحد ملهیر و چندی از
 دیهات نواح آسیر در قرعۀ اسم او داخل بود اکثر با راجه و زمیندار بکلانه
 و انتور و کالنه از راه جوهر شجاعت و ملک گیری پرخاش و لشکر کشی
 به میان آورد و با برادر هم نزاع باطنی که لازمه ریاست است داشت -
 از رسیدن حکم پادشاه دهلی متنبه گشت و رگ غیرت او به حرکت آمد
 ابتدا خفیه به آسا ارسال تحف و هدایا و نامه و پیغام محبت آمیز رابطه
 اتحاد را استحکام داد بعده پیغام نمود که مرا با زمیندار بکلانه و انتور اکثر
 سروکار پیکار رو می دهد و از طرف برادر هم مطمئن خاطر نیستم و تا از

آسا نام اهیر که موافق زبان هند که مراد از شیر فروش باشد جد و آبی
 او از هفت صد سال بالای آن کوه سربه فلک کشیده توطن* و سکنا اختیار
 نموده جهت محافظت گاو و گاو میش و دیگر مواشی که قریب دوازده هزار
 گاو و گاو میش و دو هزار مادیان و بیست هزار گوسفند فراهم آورده بود
 مکان هلی متعدد و حصاری ساخته فراخور آن همه سرو سامان بهم رسانیده
 زیاده از دو هزار گاو چران و غیره سواى خویش و تبار داشت با او اکثر
 زمینداران و رعایای اطراف پرگنات خاندیس و برار داد و ستد نقد و جنس
 غله و مواشی می نمودند بلکه مردم عمده تجار و صراف که محتاج به قرض
 می گشتند به او رجوع می آوردند - و به مرتبه از مشاهیر خاندیس و برار
 گشته بود که در بعضی مقدمات مذاقشه داد و ستد و نسبت که میان
 مسلمین و هندو رو می آورد قضیه نزد او آورده حکم قرار می دادند - از
 اتفاقات آفات آسمانی در یکی از سالها به سبب کمي بارش قحط عظیم افتاد
 و چنان بر خلق عرصه حیات تنگ گردید که فانی به جانی بهم نمی رسید -
 آسا که در اکثر مکانها غله وافر مدفون می داشت به وکلا نوشته برای
 فروختن غله مازون ساخت و زر بسیار فراهم آورد - و در باب آن با زن خود
 مشورت نمود زن او صلاح داد که حق تعالی ما را در همه باب از مال دنیا
 موافق حوصله ما بی نیاز ساخته زر را به جای صرف باید نمود و کاری باید
 کرد که در آن نیک نامی و نفع هر دو جهان حاصل گردد - بهتر آن است
 که نصف زر را با غله خام و پخته به راه خدا به مستحقان و در ماندگان رسانیم
 و باقی نصف را به خرج عمارت در آورده برکه های آب و مکانهای
 دل نشین و حصاری در کمال استحکام درین کوه به سازیم که قرن های
 بی شمار یادگار بماند - آسا این مصلحت را قرین ثواب و سرمایه نیک نامی
 دنیا و آخرت دانسته در اطراف ملک برار و خاندیس لنگرها جاری ساخته

همایون پادشاه که با شیر شاه افغان نزاع فوج کشی به میل آمد شیر شاه به همین حیل و تدبیر قلعه رهناس را که مقابل او در تمام هندوستان قلعه دیگر نیست از تصرف راجه آنجا بر آورد - چنانچه در ذکر سلطنت شیر شاه مفصل به احاطه تحریر در آمده - در تاریخ فرشته درج است که سواى مواشی و غله که به سپاه و جمعی که بدان تدبیر داخل قلعه شدند تقسیم و تسلیم نمود و دیگر دام و درمی از نقد و جنس اموال آسا اھیر به خرچ و تصرف نیاروده تا آخر سلسله فاروقیه چنان امانت بود تا آنکه بعد فتح محمد اکبر پادشاه با دیگر خزائن فاروقیه به تصرف چغتیه در آمد بعده نصیر خان همان کوه را مکن ماندن و پای تخت خود ساخته مسمی به قلعه آسیر گردانید - چون این خبر به حضرت مخدوم شیخ زین الدین قدس سره پیر نصیر خان که نزدیک قلعه دولت آباد سکنا داشتند و الحال نیز با برادر خود حضرت شیخ برهان الدین در آنجا آسوده اند رسید برای مبارک باد قدم رنجه نموده کنار آب تپتی که الحال کنار هر دو طرف آب برهان پور و قصبه زین آباد آباد شده آمده شرف نزول فرمودند - و نصیر خان خبر یافته از قلعه بر آمده به خدمت شیخ رسیده تکلیف بالای قلعه بردن نمود - از قبول ابا نمودند - نصیر خان چند روز در خدمت آن بزرگ خیمه زده مانده پنج وقت حاضر شده نماز با جماعت می نمود تا آنکه وقت رخصت التماس قبول یکی از پرگنه‌های تعلقه خود به میان آورد که جهت خرچ درویشان نذر می نمایم امید وارم که از قبول منت احسان بر جان من نهند - آن واصل بالله در جواب فرمودند که از جمله شانزده پرگنه یک پرگنه قبول نمودن برای ما درویشان از طریقه انصاف دور است اگر رضا جوئی ما می خواهید عوض تواضع پرگنه هر دو طرف کنار آب در همین مکان که ما و شما فرود آمده ایم یک شهر به اسم برهان الدین برادر ما

طرف ناموس و عیال خود که جای محفوظ نگاه ندارم خاطر جمعی حاصل نه نمایم به دفع اعدا نمی توانم پرداخت اگر اهل و عیال مرا در پناه حصار خود جا دهی ممنون احسان تو گشته به فراغ خاطر با زمینداران اطراف و مخالفان ملک و ملت پیکار می توانم نمود - آسا این مصلحت را به جان منت داشته قبول نموده مکان وسیع با صفا برای فرود آوردن عورات و کارخانه جات محل مقرر کرد - بعده نصیر خان روز اول قریب پنجاه شصت دولی از عورات پیر زال شاگرد پیشه و کنیزان محل که بر بعضی دولی ها به شهرت سواری والدۀ و عمه زینت قرار داده بود اندرون قلعه فرستاده به سرگروه عورات گفت که اگر زن های آسا به دیدن شما بیایند در عزت و احترام هم دیگر میان خود و دلبری و جذب قلوب آنها خواهید کوشید - و روز دوم زیاده از صد دولی به شهرت محل خاص ترتیب داده در آن جوانان امرد به لباس عورات مع یراق نشانده مردم جنگی تهور پیشه در جلو آنها قرار داده به ترتیب و آرائش تمام روانۀ قلعه ساخت - آسا از شنیدن رسیدن سواری حرم های خاص با پسر ها به طریق استقبال مع نذر و نثار بر سر دروازه رسیده شکر مقدم گویان دروازه بانان را فرمود که در به روی مهمان ها و نمایند همین که دولی ها اندرون دروازه در آمدند جوانان شجاعت نشان تهور پیشه از دولی ها بر آمده به اتفاق مردم جلو و کهاران غافل بر سر آسا تاخته به حربه های پیایی میزبان را مع پسر ها و دیگر همراهان از پا در آوردند و رو به خانۀ آسا آورده هر که مقابل آمد کار او ساخته جا بجا مردم خود مقرر کرده به نصیر خان پیغام فتح قلعه نمودند و نصیر خان از قلعه للنگ به طریق ایلغار خود را رسانده طبل شادی زنان داخل قلعه شده به تسلی و دلبری وابسته های آسا و بندوبست و تعمیر شکست و ریخت آن پرداخت - بعد ازین واقعه که صد و سی سال بر آن گذشته بود در عهد

سوامی مسجد شاه جهان آباد کمتر مسجد به نظر آمده - اگرچه به مرور ایام از بی خبری و بی نسقی حکا در تمام احاطه چوک اکثر اهل حرفه دکان‌ها و خانه‌ها ساخته وسعت چوک را چنان به تنگی مبدل ساخته بودند که تردد مردم به تصدیع میسر می آمد اما باز در سنه ۱۰۳۷ هزار و سی و هفت ناصرالدوله عبد الرحیم خان بهادر ناظم برهان پور برادر غازی الدین خان بهادر که عمومی نظام الملک بهادر آصف جاه می شود در رونق شهر و وسعت و صفای چوک و بنای مسجد عالی دیگر مقابل مسجد فاروقیه که مناره‌های آن با برجهای فلک برین دعوائی هم سری دارند کوشیده القصه بعد از آنکه نصیر خان از آبادی شهر برهان پور و قصبه زین آباد که بین هر دو دریای تپتی واقع شده فارغ گردید و در پناه قلعه آسیر مستقل گشته طمع در تعلقه پرگنه تبالنیر و توابع آن که در تصرف برادر خورد او بود نمود - چون می دانست بدون مدد و معاونت فرمان فرمایان اطراف جرأت بر اقدام یک سو نمودن با برادر نمی تواند نمود سلطان هوشنگ حاکم صوبه مالوا را که برادر زن نصیر خان می شد بر اراده خود اطلاع داده - از او مدد طلبیده در سال هشت صد و بیست لشکر فراهم آورده بر قلعه قصبه تبالنیر تاخت آورده به محاصره پرداخت - ملک افتخار به خامه و پیغام رجوع به احمد شاه گجراتی آورده طلب معاونت نمود - سلطان احمد شاه به قصد امداد ملک افتخار مستعد روانه گردید - درین ضمن خبر شنید که غزنی خان ولد سلطان هوشنگ با ده دوازده هزار سوار خود را به مدد نصیر خان رسانده به اتفاق قلعه تبالنیر را به تسخیر در آورده ملک افتخار را مقید ساخته به قلعه آسیر فرستادند و غزنی خان از غایت غرور به اتفاق نصیر خان قصد آن نمود که پرگنات سلطان پور و نندربار را که داخل قلمرو سلطان احمد و از

و یک قصبه به اسم خود ما به قصد ثواب آباد نمائید و شیع برخاسته فاتحه برای آباد نمودن شهر برهان پور و قصبه زین آباد خوانده چوب‌های چند در مکانی که الحال چوک برهان پور است موافق احاطه آنجا نصب و نشان نموده و فاتحه دیگر برای اتمام آن خوانده از یک دیگر مرخص گردیدند - چنانچه از برکت فاتحه و نفس آن پیرو حق شهر برهان پور و قصبه زین آباد مقابل هم هر دو طرف آب تپتی به کمال انواع خوبی آباد شده اند - بر طالبان اخبار مخفی نه ماند که اگرچه تاریخ آبادی برهان پور جای به نظر مسود اوراق نیامده اما این قدر تحقیق گشته که شهر احمد آباد گجرات در عهد سلطان احمد گجراتی و قلعه بیدر احمد آباد که بعد تسخیر چغنیه به ظفر آباد موسوم گشته در سلطنت سلطان احمد بهمنی و شهر برهان پور قریب العهد در اواخر سنه ۸۰۰ هشت صد و ابتدای عشر سنه ۹۰۰ هجری به تفاوت پانزده بیست سال آباد شده اند و آبادی احمد آباد گجرات مقدم بر بنای برهان پور است و تاریخ آن لفظ خیر یافته اند و در بنای آبادی چوک برهان پور عجب سعی و حسن تدبیر از برکت نفس آن برگزیده حق به کار رفته اولاً معرر سوانح که سیر چوک یازده صوبه دکن و طرف شاه جهان آباد تا لاهور نموده به وسعت چوک برهان پور هیچ چوک بنظر نیامده دوم آنکه برخلاف چوک همه بلاد بنای آبادی چوک برهان پور چنان گذاشته شده که آنچه دران شهر و لازمه بازار همه شهرها از موالید سه‌گانه از جواهر و صراف خانه و انواع اقمشه و اقسام ظروف حتی نخاس چهار پا و مندوی مختصر حبوب غله و غیره از کل ماکولات و ملبوسات و مشروبات و دیگر ما یحتاج انسان آنچه خواهند در احاطه آن چوک موجود می‌یابند و به خوبی مسجد برهان پور هم

خود را نزد احمد شاه بهمنی برسانی و از استعانت جوئی درین ماده من
هم سفارش تو خفیه به احمد شاه خواهم نوشت - کانیا نزد احمد شاه بهمنی
رفته فوج او را همراه گرفته خود را به نندربار و سلطان پور رسانده خرابی زیاد
به هر دو پرگنه رساند - درین ضمن فوج احمد شاه گجراتی رسید و بعد
مقابل و محاربه شکست بر فوج بهمنیه افتاد و مردم بسیار دکن کشته شدند
و تمام فوج به غارت رفت سلطان احمد بهمنی باز فوج عظیم به سر لشکری
سلطان علاء الدین خلف ارشد خود به مدد راجه تعیین نمود و نصیر خان
نیز خود را به مدد رسانیده و عاقبت اندیشی را کار نه فرموده در دولت آباد
با فوج بهمنیه ملحق گردید بعد مقابل و مقاتله با فوج گجرات باز لشکر
بهمنیه و خاندیس هزیمت یافتند - و نصیر خان و کانیا راجه بحال تباہ پناه
به کوهستان بردند و لشکر گجرات بر سر سکنه برهان پور تاخت آورده با اکثر
توابع آن تاراج نموده مراجعت فرمود درین آوان از انتقال احمد شاه بهمنی
سلطان علاء الدین قائم مقام پدر گردید و به سبب بهم رساندن تعلق به دختر
یکی از زمینداران که به اسیری آمده بود چنانچه در ذکر سلطنت بهمنیه
به زبان قلم داده با صبیغه نصیر خان نا سازگاری به میان آورد و دختر
نصیر خان شکوه شوهر به پدر خود نوشت - نصیر خان بر ملک برار تاخت
آورده و با امرای بهمنیه که در برار بودند اتفاق نموده خطبه در ملک برار
به نام خود خواند - سلطان علاء الدین بهمنی بر جرات نصیر خان اطلاع
یافته ملک التجار عرب را که از سر لشکران مبارز پیشه بود با فوج شایسته
به مقابل نصیر خان تعین نمود در حالتیکه نصیر خان بعد تسخیر و تصرف
ایلچپور که حاکم نشین برار است به قصد محاصره و تسخیر نرناله روانه شده
بود فوج بهمنیه داخل ملک برار گردید نصیر خان از آوازه رسیدن فوج دکن
تاب مقابل و مقاومت نیاروده به اتفاق نائب ایلچپور که از طرف سلطان

مکال سیر حاصل احمد آباد بود به تصرف خود آورده داخل ملک مالوا گرداند - بعده که به سلطان پور رسیده به محاصره پرداخت سلطان احمد که با فوج عظیم مستعد روانه شدن بود کوچ به کوچ متوجه مقابلۀ غزنی خان گشته ملک محمد را که از سپه سالاران نامی گجرات گفته می شد پیشتر به طریق هراول روانه نمود - نصیر خان و غزنی خان از شهرت رسیدن فوج سلطان احمد تاب مقاومت نیاورده دست از محاصره سلطان پور برداشته خود را به قلعه تبالنیر رسانیدند ملک محمد تا قلعه تبالنیر عنان نه کشیده به محاصره پرداخت - و سلطان احمد به سلطان پور آمده استقامت ورزیده پیاپی فوجها برای مدد ملک محمد روانه ساخت - نصیر خان مغلوب هراس گشته مردم اعیان هر دو طرف را برای صلح به میان آورده به قبول مبلغ نقد و تحف که هر سال ارسال دارد احمد شاه را چنان راضی ساخت که سرابردۀ سرخ و خطاب نصیر خان که تا آن روز ملک نصیر در القاب نامه و دفاتر نوشته می شد او را بلند آوازه ساخت - بعده احمد شاه بهمنی بانای احمد آباد بیدر برای خواستگاری دختر نصیر خان ایلچی زبان دان با تحف و هدایا فرستاده صبیۀ او را مسماء به زینب برای علاء الدین نام پسر ولی عهد به عقد در آورد *

در سنه ۸۳۳ گانیا نام راجه ولایت جلواره که از زمینداران نامی گفته می شد و سلطان احمد گجراتی بر او مهم فرموده بود از صدمۀ لشکر احمد آباد به نصیر خان پناه آورده التماس معاونت نمود - نصیر خان او را چند روز مهمان گذاشته مایوس مطلق ساختن از طریقۀ مروت دور دانسته در خلوت به او گفت که مرا طاقت آن نیست که به قصد معاونت تو با پادشاه احمد آباد طرف توانم شد بهتر آن است که مرا درین باب معاف داشته

و برای دفع شر ملک التجار به پادشاه احمد آباد گجرات و مالوا نوشته جات از روی مبالغه فرستاده طلب معاونت نمود همین که آثار رسیدن فوج مالوا ظاهر گردید ملک التجار راه احمد آباد اختیار نمود - و میران عادل شاه با همه زمینداران و سلاطین اطراف به رفق و مدارا سلوک نموده شیوه رعیت پروری و پرداخت آبادی ملک اختیار کرده پای نزاع از میان برداشته نظر بر سلامت روی خرج زیاد سپاه را تخفیف داده سه سال و هشت ماه به فرمان روائی ملک خاندیس به نیک نامی تمام پرداخته در سنه ۸۳۴ هشت صد و چهل و چهار بیستم ماه ذی الحجه روز جمعه بدرجه شهادت رسید - اما سبب شهادت در تاریخ فرشته مفصل به نظر نیامده *

* بیت *

نیک و بد چون همی ببايد مرد خنک آن کس که گوی نیکي برد

ذکر سلطنت میران مبارک خان فاروقی

میران مبارک خان پسر میران عادل شاه بجای پدر قائم مقام گردیده به دستور پدر در جذب قلوب شرفا و آبادی ملک و عدالت کوشیده بی ماده نزاع با سلاطین دکن و زمینداران از فرستادن تحف و هدایا سلوک مرعی داشته در تبعیت ارامر و مناهي علم نیک نامی برافراخته هفت سال و شش ماه به ریاست خاندیس پرداخته در سال هشت صد و شصت و یک دوازدهم رجب روز جمعه جهان را پدرود نموده پهلوی جد و آبابی خود مدفون گردید *

* بیت *

دلا دل منه در جهان زینهار که کس بر سر پل نه گیرد قرار

علاء الدین بود راه فرار طرف خاندیس اختیار نمود ملک التجار دست از تعاقب بر نه داشته پاشنه کوب می رفت - نصیر خان که به سلطان احمد شاه گجرات نوشته جات عجز آمیز فرستاده کومک طلبیده بود و اثر جواب آن ظاهر نه شد چنان مغلوب هراس گردید که داخل قلعه آسیر هم نه توانست گشت و اتفاق چنان افتاد که خود را به قلعه لنگ عرف فتح آباد رساند ملک التجار برهان پور را تاخته و عمارت حاکم نشین آنجا را سوخته به ایلغار طرف لنگ روانه شد از آنکه به سبب طعی مسافت زیاد همراه فوج دکن زیاده از سه هزار سوار نه رسیده بودند با نصیر خان دوازده هزار سوار فراهم آمده بود و شهرت رسیدن فوج کومکي نیز ضمیمه تقویت نصیر خان گردید لهذا نظر بر قلت فوج خصم و بسیاری جمعیت خود انتظار کومک نه کشیده همین که ملک التجار به حوالی لنگ رسید از قلعه بر آمده با فیلان مست جنگی استقبال فوج دکن نمود - بعد مقابله و مقاتله که زد و خورد غریب به میان آمد نصیر خان هزیمت یافته در کمال اضطراب خود را باز به قلعه رساند و زیاده از بیست فیل با غنیمت بسیار به دست مردم ملک التجار افتاد و فوج دکن به محاصره قلعه لنگ پرداخت و در همان ایام محاصره نصیر خان از غم و غصه مریض گشته در ماه ربیع الاولی سال هشت صد و چهل هجری و دیعت حیات نمود - مدت سلطنت او چهل سال و شش ماه بود - در تهالذیر مدفون گردید *

* بیت *

هرکه آمد در جهان پرز شور عاقبت می بایدش رفتن به گور

ذکر سلطنت میران عادل خان فاروقی

میران عادل خان پسر بزرگ نصیر خان که خواهر زاده سلطان هوشنگ فرمان رومی مالوا گفته می شد بجای پدر قائم مقام پدر گردید

برهان پور را تاخت و تاراج کرده و اسیر و باندی بسیار از تجار و رعایای مالگذار به دست آورده مراجعت نمود ازین معنی رعایای شهر و پراگندگات فراهم آمده استغاثه نمودند بعده امرای خاندیس با فوجهای سنگین تعیین کرده عادل خان برای مقابله سر فوجان احمد آباد روانه شدند و نزدیک تهالغیر مقابله و مقاتله واقع شد و بسیاری از هر دو طرف کشته و اسیر گردیدند و شکست بر فوج خاندیس افتاد و فوج عادل خان بعضی خود را به قلعه تهالغیر و بسیاری به آسیر رساندند - و میران عادل خان بعد رسیدن قلعه آسیر نادم و پشیمان گشته جمعی از اعیان مملکت را با تحف و هدایا نامه معذرت آمیز به اظهار ندامت فرستاده شفیع تقصیرات سابق خود ساخت اما آنکه مکرر ایلچی و نامه به میان نیامد و پیشکش سه ساله سابق و حال را نه فرستاده سلطان محمود دست از تاخت ولایت خاندیس بر نه داشت به همین دستور با سلاطین دیگر دکن و زمینداران صاحب السن برار گاه به صلح و مدارا و گاه به جنگ و فوج کشی می گذشت تا آنکه چهل و شش سال و هشت ماه سلطنت نموده آخر در سنه ۹۰۷ نه صد و هفت چهاردهم ربیع الاولی جهان را به ناکامی پدرود نموده به موجب وصیت او کنار آب تپتی در پور دولت میدان که آباد کرده خود او بود مدفون گردید *

* بیت *

در ره دنیا ست عقبی چون پلی بی بقا جای و ویران مغزی

ذکر سلطنت داؤد خان برادر میران عادل خان فاروقی

چون از عادل خان پسر و اولاد قبل سلطنت نه مانده بود - داؤد خان برادر میران عادل خان پسر میران مبارک خان بجای برادر سرور آرای

ذکر سلطنت میران عینان فاروقی مخاطب به عادل خان

میران عینان پسر میران مبارک خان مخاطب به عادل خان گردیده به جای اجد و پدر علم سلطنت برافراشته نسبت به پدر و جد زیاده در گرد آوری فوج و حشم کوشیده به تنبیه و تادیب زمینداران زور طلب و سرکش پرداخته بسیاری از قطاع الطریقان کوه نشین را زیر تیغ آورده کمر همت بر تسخیر و گوشمال زمیندار گوندوانه و چاندۀ برار بسته مبلغ کلی از نقره و طلا و فیلان کوه پیکر از آنها گرفته اکثر سرکشان را مطیع و منقاد خود ساخت و اثر از دزدان و راه زنان خاندیس که به پناه کوه های قلب دست اندازی بر مسافران و دیهات می نمودند نه گذاشت و سواى عمارتی که آسا اهیـر بالای کوه آسیر ساخته بود حصارى در کمال استحکام و دروازه دیگر از مصالح برنج و فولاد در آنجا نصب نمود و کنار شهر برهان پور و تپتی که الحال قلعه ارک ساخته پادشاهان تیموریه است عمارت عالی برای ماندن خود ساخته ترک ماندن قلعه نموده اکثر ایام زمستان را در آن عمارت بسر می برد و فرمود که در القاب او سلطان چهار کهند که در تجنیس او در هندی دو معنین واقع شده یعنی به یک نقطه معنی آن پادشاه جنگل دشوار گذار باشد و به سه نقطه معنی چهار کنج دنیا نیز خوانده می شود می نوشته باشند و از راه غرور نظر بر عاقبت اندیشی نا نموده پیشکش و تحفی که برای فرمان روایان دهلی و گجرات می فرستاد دو سال دست ازان کشیده ایلچی را دام و درمی از نقد و جنس نه فرستاد تا آنکه در سال هشت صد و شصت و چهار سلطان محمود بیکر^۱ احمد آباد گجرات فوج کشی نموده بیشتری از پرگنات سیر حاصل خاندیس و شهر

ذکر سلطنت عادل خان بن حسین خان فاروقی

ملک حسام الدین به اتفاق امرای دیگر غزنوی خان پسر داؤد خان را به سلطنت برداشته روز سیوم بنا بر مصلحت ملکی یا به سبب دیگر که بر احدی ظاهر نه گشت او را مسموم ساخت - چون داؤد خان را دیگر پسر نه بود عالم خان نام را که از احفاد فاروقیه گفته می شد و از حوادث لیل و نهار به احمد نظام شاه پناه برده روز به شب می آورد چنانچه در ذکر سلطنت نظام شاهیه مجملی به زبان قلم جاری گشته برای سلطنت طلب داشته به مدد مشورت احمد نظام شاه و عماد الملک برار بر تخت نشاند و اکثر امرا و سرداران به اطاعت و حکم رانی او سرفرود آوردند الا ملک لادن که از عمده امرای فاروقیه بود به سلطنت عالم خان راضی نه گشته با ملک حسام الدین در آن مصلحت تن نه داده کار به جلی رسید که قلعه آسیر را به تصرف خود آورد - درین ضمن عالم خان بن حسین خان که دخترزاده سلطان محمود بیکره می شد و در تبالنیر چند ده وظیفه را خور حال خود داشت و سلسله او از طرف پدر به فاروقیه می رسید از شنیدن خبر مسموم گردیدن غزنوی خان قبل از رسیدن عالم خان به برهان پور به اتفاق والد خود عریضه به سلطان محمود نوشته بدین مضمون فرستاد که چون داؤد خان فوت شده و ملک بی وارث مانده اختلال تمام میان امرا و ملک خاندیس بهم رسیده اگر از معارفت و فرزند نوازی ملک جد و آبابی فقیر را بدین عاجز بی مقدار مرحمت فرمایند زهی ذره پروری است - سلطان محمود التماس او را مقرون به صدق نموده دانست که بدون توجه خود دستگیری عادل خان صورت نه خواهد گرفت با فوج عظیم خود متوجه خاندیس گردید - ملک حسام الدین از حرکت سلطان محمود اطلاع یافته نزد

ملک خاندیس گردید و اختیار بندوبست وزارت و سر لشکری به در مغل به اسم حسام علی و یار علی که هر دو برادر بودند را گذاشته خود اکثر در قلعه آسیر و کنار تپتی به عیش و عشرت بسر می برد بعده حسام علی را مخاطب به ملک حسام الدین معتمد الدوله ساخته خواست بعضی پرگنات سرحدی نواح قلعه کالنه تعلقه نظام شاه بهری را به تصرف خود آورد و فوج برای تسخیر قلعه کالنه و تاخت و تاراج آن حدود و تعیین نمود - احمد نظام شاه اطلاع یافته با فوج سنگین متوجه خاندیس گشته فوج داؤد خان را از پای قلعه کالنه برداشته خود را تا نواح برهان پور و آسیر رساند - داؤد خان به سلطان ناصر الدین خلجی حاکم مالوا رجوع آورده طلب کمک نمود - سلطان ناصر الدین اقبال خان نام را با فوج سنگین به مدد داؤد خان روانه ساخت - همین که خبر عبور فوج مالوا از آب نربدا رسید احمد نظام شاه به نواح برهان پور نا رسیده طرف احمد نگر مراجعت نمود - و اقبال خان به برهان پور رسیده چند روز به طریق مهمان و کومکي لنگر اقامت انداخته بعده مردم اعیان را میان جی ساخته به خوشی و نا خوشی تکلیف داخل نمودن اسم سلطان ناصر الدین در خطبه به میان آورد - داؤد خان به تقاضای وقت و مصلحت قبول نموده اسم سلطان ناصر الدین را با اسم خود در خطبه ضم ساخت - و اقبال خان را از خود راضی ساخته با تحف و پیشکش بسیار و دو فیل مع ساز برای سلطان ناصر الدین روانه نمود - بعده که هشت سال و یک و نیم ماه فرمان روائی نمود در سنه ۹۱۶ نه صد و شانزده روز سه شنبه غره جمادی الاولی و دیعت حیات نموده جهان را پدرود نمود •

• بیت •
هیچ کس را نیست زین منزل گزیر از گدا و شاه و از برنا و پیر

سلطان مظفر گجراتی را که برادر اعیانی سلطان بهادر می شود به عقد او در آورده برمسند فرمان فرمای خاندیس متمکن ساخت و ملک لادن را به خطاب خان جهان نواخته نوکر خود نموده موضع بیاس تعلقه سلطان پور را که مکان مولد او بود در انعام و چند ده دیگر در اقطاع او مقرر فرمود و ملک حسام الدین را مخاطب به شهریار ساخته موضع دهنورا را که از مواضع آباد پرگنه نندربار بود در انعام او مقرر کرده به عطای فیل سربلندی داد - و ملک عالم شاه تپانه دار تهالغیر را به خطاب قطب خان معزز ساخت - به همین دستور همه امرای خاندیس را به عطای خطاب و اقطاع مناسب مقتضی ساخته همراه اعظم همایون مقرر کرده خود را به احمد آباد مراجعت نمود - بعد از آنکه خان اعظم همایون به امداد جد مادری خود را به برهان پور رسانده ملک خاندیس را به ضبط در آورده به بندوبست ملک پرداخت - حسام الدین شهریار به سبب بغار خاطری که با ملک لادن و امرای دیگر منسوبان او داشت از برهان پور برخاسته به تهالغیر رفته از راه سلوک و تدبیر زمینداران اطراف با خود رفیق ساخته به گردآوری لشکر پرداخته برای آوردن و امداد عالم خان به نظام شاه خطوط روانه نمود و چهار هزار سوار با خود فراهم آورده متوجه برهان پور گردید - خان اعظم همایون اطلاع یافته با دو صد سوار گجراتی به اظهار محبت استقبال نموده او را به منزل خود برد و خلعت داد و دلبری زیاد نموده به حائنه او رخصت نمود - روز دیگر با همدمان و معرمان خود چنان بنای مصلحت قرار داد که هرگاه ملک حسام الدین به دیدن سلطان بیاید دست او گرفته به اظهار اخلاص و مصلحت نمودن به خلوت برده لقمه با او حرف زده پان داده رخصت نماید هوا خواهان سلطان درین مابین به قابری وقت برو حربه

احمد نظام شاه و عماد شاه ایلچیان چرب زبان فرستاده چندان به الحاح و تضرع طلب معارفت نمود که احمد نظام شاه و عماد شاه هر دو به اتفاق متوجه برهان پور گردیدند سلطان محمود بدین ماجرا و اختلال احوال ملک و امرا اطلاع یافته در عالم عاقبت اندیشی در کنار آب نرېدا ماه مبارک رمضان را به شهرت ایام صیام گذراند بعد عید بیشتر مرحله پیمایا گردید چون به تهالغیر رسید عالم شه تھانه دار تهالغیر به رفاقت عزیز الملک تھانه دار سلطان پور به خدمت سلطان محمود رسیده ملازمت نمود و قلعه تهالغیر را خالی کرده به ملازمان سلطان محمود سپرد - نظام شاه و عماد الملک از آمدن سلطان محمود اختلال و نفاق امرای خاندیس اطلاع یافته در خود طاقت مقابله و استقامت نیافته و صلاح در توقف نه دیده هر کدام سه چهار هزار سوار با دو سه سردار به مدد ملک حسام الدین گذاشته به ملک خود مراجعت نمودند سلطان محمود آصف خان و عزیز الملک را با لشکر آراسته جنگی به تادیب ملک حسام الدین و عالم خان که نصف ولایت خاندیس به تصرف خود آورده بودند فرستاد سرداران دکن بر خبر رسیدن فوج احمد آباد اطلاع یافته تاب مقاومت نیاروده از ملک حسام الدین مرخص گشته نزد خداوندان خود شتافتند و ملک لادن که او نیز نصف پرگفت خاندیس را به استظهار قلعه آسیر به تصرف خود آورده بود بر دیگران سبقت نموده به استقبال آصف خان خود را رسانده مدد و معاون گردید آصف خان او را مستمال ساخته نزد سلطان محمود روانه نمود ملک حسام الدین نیز صلاح کار خود درین دانست که عالم خان را روانه احمد نگر ساخته خود را به خدمت سلطان محمود رسانید - سلطان هر دو را مشمول عاطفت ساخته عادل خان را خطاب اعظم همایون داده دختر

دیگر از ظروف طلا و نقره واقمشه احمد آباد و فوج سنگین همراه دلاور خان و صفدر خان و دیگر امزای کارزار دیده به ایلغار روانه خاندیس نمود و مبلغ هشت لک تنگه بر محصول برگشته سلطان پور تنخواه فرمود که آن نیز چهار لک روپیه می شود و در جواب نوشت که خاطر آن فرزند جمع باشد هرگاه غلبه مخالفان زیاد گردد مرا به ایلغار رسیده داند - نظام الملک بحری را چه یاری آن است که به ملک آن فرزند مضرت تواند رساند - و به وکیل نظام شاه که در احمد آباد بود نیز به تهدید تمام برای مراجعت نظام شاه به تعلقه خود پیش آمده از رویه نظام شاه نویسانید و نظام شاه برگشته به احمد نگر مراجعت نمود و شیر خان و سیف خان نیز بعد رسیدن لشکر کومک احمد آباد امان خواسته از قلعه برآمده روانه گاوپل شدند و خان اعظم با لشکر گجرات طرف قلعه کالنه سواری فرموده پرگنات نواح اطراف را تاخت و تاراج فرمود - راجه آنجا به عجز و اطاعت در آمده مبلغ به طریق پیشکش فرستاده دفع شر لشکر گجرات و خاندیس نمود و خان اعظم فوج گجرات را مرخص ساخته خود را به قلعه آسیر رسانده به نسق اندرون قلعه پرداخت بعد انقضای ایام سلطنت سلطان محمود که سنه ۲۳۹ نه صد و بیست و سه نوبت فرمان فرمائی احمد آباد به سلطان مظفر که خالوی خان اعظم شد رسید - خان اعظم را به مدد مهم تسخیر قلعه ماند و طلبید - چنانچه در ذکر سلاطین احمد آباد به زبان خواهد داد - و از خان اعظم در آن مهم تردد های نمایان به ظهور آمد و در سال نه صد و بیست و شش مریض گشته دهم ماه رمضان روز جمعه لبیگ حق را لجابت نمود - سلطنت او دوازده سال بود *

* بیت *

دنیا مثال کوز زین است که آب درو تلخ و گهی شیرین است

انداخته کار او بسازند - بدین قرار داد کس به طلب او فرستاد ملک حسام الدین به غرور شجاعت و جمعیت نزد سلطان حاضر آمد - و سلطان تبسم کنان به اظهار تفقد و مشورت دست او گرفته به خلوت خانه خود بر دو ساعتی ذکر مصلحت ملکی به میان آورده مرخص ساخت وقت راه افتادن یکی از ملازمان سلطان که شمشیر خاصه برمی داشت از عقب خود را رسانده چنان شمشیر آبدار بر سر او رساند که به یک ضرب کار او ساخت - اگر چه همراهان او دست و پای لا حاصل زدند اما از چهار طرف شمشیر از غلاف بر آمد - در سه از سرداران ملک حسام الدین زخم برداشته رو برگریز نهادند و غلامان حبشی و هندی بر سر او هجوم آورده از پا در آوردند و بعد کشته شدن او نصف ولایت خاندیس که در تصرف ملک حسام الدین بود آن نیز بتصرف سلطان در آمد و بعد خاطر جمعی از بندوبست ضروری که بدون رسیدن فوج مدد احمد آباد ملک را از خس و خاشاک مدعیان دولت پاک ساخت برای دیدن قلعه آسیر سواری فرمود بعده که اندرون قلعه رفت از بعضی انداز و سلوک شیر خان و سیف خان که قلعه در تصرف آنها بود متوهم گشته بلا توقف مراجعت نموده شکوه آنها را به سلطان نوشته در آن درج نمود که از طرف قلعه خاطر جمعی من حاصل نه شده نظام شاه و عالم خان به موجب نوشته مخالفان دولت نزدیک سرحد رسیده اند اگر به فکر خاطر جمعی تسخیر قلعه می پردازم مخالفان به خرابی شهر برهان پور می پردازند و اگر به استقبال مدعیان از شهر برمی آیم امرای اندرون قلعه بر آمده بر شهر تاخت می آرند - و از طرف عدم خزانة نیز معروض داشت سلطان محمود بمجدد اطلاع بر مضمون خط دوازده لک محمودی که شش لک روپیه رائج آن وقت بود مع اسباب تجمل ضروری

راه لعبت بازی فلک بود بر متفرق شدن لشکر خصم اطلاع یافته خود را جمع ساخته برق کرد از بر قوج برار تاخت آورد و خصم خود را فرصت فراهم آمدن نه داده بسیاری را علف تیغ و هدف تیر و سنان ساخته چنان غالب آمد که تمام بهیرو فیلان مع باروت و توپ خانه هر دو پادشاه درهم پیچیده به تصرف خود آورده چهار پنچ کرده به تعاقب پر داخته آدم بسیار را قتل و اسیر ساخت و بحال تباه عماد المک و میران محمد شاه خود را به کاریل تعلقه برار و اسیر رساندند و هر دو مکاتیب بسیار از روی عجز مشتمل بر التماس توجه این طرف به سلطان بهادر نوشتند و سلطان بهادر با سپاه و توپ خانه عظیم روانه گردید - بعد رسیدن برهان پور به اتفاق میران محمد شاه متوجه برار گشته برگزات سر راه را تاراج و خراب کنان می رفتند چون به سرحد جالنه رسیدند به رهنمائی بعضی همدمان طمع در ملک عماد المک نموده چنانچه در ذکر سلطنت نظام شاهیه مفصل به زبان قلم داده مملکت برار را از تصرف عماد المک بر آورده جابجا همه جا تهاغه خود نشانند بعده به قصد تسخیر احمد نگر شتافت و سوای قلعه دولت آباد و نواح آن برگزات آن ضلع به تصرف سلطان بهادر درآمد - و چند گاه برای تسخیر دولت آباد نیز صرف اوقات نموده آخر بعد رجوع آوردن و اظهار ندامت هر دو پادشاه سکه و خطبه خود در هر دو ملک مقرر نموده نیابتا فرما فرمائی برار و احمد نگر را به هر دو پادشاه بحال داشته خود به احمد آباد گجرات مراجعت نمود - و در سال نه صد و سی و هفت سلطان بهادر متوجه مالوا گردیده میران محمد شاه را برای رفاقت خود طلب نمود و بعد از فتح که در سلطنت استقلال زیاد بهم رسانیده خود را به برهان پور رسانده چنان قرار داد که از سلاطین دکن و اطراف هر که باور رجوع آرد مقابل تخت خود استاده نموده

ذکر طنبی میران محمد شاه فاروقی

میران محمد شاه که از بطن خواهر سلطان بهادر بود بجای پدر، سرور آرای ملک خاندیس گردید که آخر خطبه سلطنت احمد آباد نیز بنام او خوانده شد و لفظ شاه که در سلسله حاکمان خاندیس در دفتر فرمان فرمایان احمد آباد داخل نه گردیده بود بنام او خواندند - چون در آن ایام میان برهان نظام شاه و عماد الملک برار بر سر قلعه ماهور و بعضی پرگنات کار به نزاع و فوج کشی کشید عماد الملک میران محمد شاه را ملجاء خود ساخته التجا به سلطان بهادر گجراتی آورد - و سلطان بهادر عین الملک را به دکن فرستاد تا بر حقیقت ماده فساد سلاطین و احوال ملک اطلاع یافته اگر مقدور باشد میان برهان شاه عماد الملک صلح دهد بعد رسیدن عین الملک برهان شاه مافی الضمیر سلطان بهادر در یافته به تقاضای وقت با عماد الملک پای صلح به میان آورد - عین الملک به احمد آباد مراجعت نمود - نظام شاه بار دیگر قابوی وقت را از دست نه داده به قصد ملک گیری از احمد نگر برآمده غافل خود را رسانده قلعه ماهور را با بعضی پرگنات برار و قصبجات نواح را به تصرف خود در آورد و عماد الملک مغلوب هراس گشته میران محمد شاه را به کومک طلبید میران محمد شاه خود را به مدد عماد الملک رساند و به اتفاق بمقابل برهان شاه برآمدند - و از آن طرف برهان شاه نیز به حرکت آمد و در سنه ۹۳۴ هجری و سی و چهار کنار آب گنگ محاربه عظیم رو داد و آخر هزیمت بر لشکر نظام شاه افتاد و فوج برار و خاندیس بسیاری به تاراج پرداختند و بعضی تعاقب فوج هزیمت خورده نمودند برهان شاه که با بعضی از هوا خواهان جان باز جمعی از فوج خود را کنار کشیده در پناه انبوهی اشجار استاده چشم بر

روانه نمود - میران محمد شاه خود را باخته و مضطر گشته ایلمچی نزد برهان شاه فرستاده خطی مشتمل بر طلب مصلحت و تدبیر کار در آن درج نمود که آمدن پادشاه دهلی برای همه ما فرمان فرمایان حکم سیلاب و نزول بلای آسمانی دارد - برهان نظام شاه به تقضای مصلحت عریضه به انشا شاه طاهر به خدمت همایون پادشاه که به حوالی خاندیس رسیده بود فرستاده مشتمل بر اظهار عجز و انکسار و فروتنی از طرف خود میران محمد شاه و دیگر سلاطین به التماس آنکه ماها نائب و بنده آزاد کرده آن درگاه فلک بارگاهیم امیدواریم به دستور سلاطین سلف وجد و آباء آن پادشاه اتفاق گیر گیتی ستان که نظر ترحم به حال حکام سابق در باب بحال داشتنی ملک مبدول داشته آواز ملک بخشی را که بر کشور ستانی مقدم داشته اند ماها را از بنده های حلقه به گوش شمارند و همراه عریضه فیلان و اسپان مع ساز طلا و نقره و جواهر آلات روانه ساخت - بعد گذشتن عریضه داشت از نظر همایون پادشاه که درین ضمن فساد میرزایان بنی اعمام و خروج و شوخی شیر شاه متواتر به عرض رسید - فسم اراده تسخیر خاندیس نموده متوجه مالوا و اگره گردید - درین آوان خبر شهادت سلطان بهادر از دست کفار فرنگ چنانچه در ذکر سلاطین گجرات به گذارش آمده رسید - چون سلطان بهادر را فرزند قابل سلطنت نه بود والد سلطان بهادر و امرای احمد آباد خطبه سلطنت گجرات به اسم میران محمد شاه خواننده چتر و تاج مرصع بابت سلطان بهادر جهت او که در آن ایام از طرف سلطان بهادر برای استخلاص ماند و طرف مالوا رفته بود فرستاده التماس توجه طرف احمد آباد نمودند - و میران محمد شاه به تهیه رفتن گجرات پرداخت - درین ضمن گشته در سنه ۹۴۲ نه صد و چهل و در ازین جهان فانی به

به نیابت خود ملک او را بحال دارد - و برهان شاه بر آمدن سلطان بهادر بدان استقلال به برهان پور اطلاع یافته ابتدا شاه طاهر را با نامه مبارکپ باد اظهار عقیدت و رسوخیت خود با تحف و هدایا روانه نمود بعد سلطان بهادر و میران محمد شاه شاه طاهر را به اعزاز رخصت نموده از طرف خود هم به اظهار دوستی نامه مشتمل بر اشاره طلب برهان شاه نوشته روانه ساخت - و برهان شاه چنانچه در ذکر سلطنت نظام شاهیه مفصل به زبان قلم داده خود را از ملاحظه استاده شدن به اکراه تمام به خدمت سلطان بهادر رساند و از راه حسن تدبیر و رشادت شاه طاهر بر خلاف دیگر سلاطین سلطان بهادر به او لطف زیاد به کار برده بعد احوال پرسي و مشاهده کمال شاه طاهر و خوش کلامی برهان شاه حکم نشستن فرموده چتر و خیمه و سرا پرده های مکلف پادشاه مالوا که به دست آورده بود مع فیل و اسبان تواضع نموده مخاطب به لفظ شاه که تا آن روز خطاب شاه از زبان سلاطین گجرات بر نام او جاری نه گشته بود ساخته به اعزاز تمام مرخص نمود - بعد از آنکه سلطان بهادر بر رانای قلعه چیتور سواری نمود میران محمد شاه با لشکر آراسته خود را رسانده شرط تردد و رفاقت بجا آورده تا ایامی که سلطان بهادر را با همایون پادشاه معاربه رو داد چنانچه در ذکر همایون پادشاه مفصل به لحاظ بیان در آمده سلطان بهادر هزیمت یافته تمام اسباب و کار خانه جات را گذاشته به جانب ماندو و احمد آباد فرار نمود - از سلطان بهادر جدا نه گردید بعده که سلطان بهادر از صدمه تعاقب همایون شاه راه فرنگستان دمن اختیار نمود میران محمد شاه را به برهان پور مرخص ساخت - همایون شاه بعد تسخیر چانپانیر چوراسی که در آن ایام مکان و ملجاء قلب سلاطین گجرات بود به قصد تسخیر برهان پور و دکن متوجه گردیده آصف خان گجراتی را برای استمالت و طلب پیشکش نزد برهان شاه

شورش قرعه سلطنت احمد آباد به نام او افتد معاونت نموده به تهیه بر آمدن پرداخت و قریب ده هزار سوار فراهم آورده متوجه احمد آباد گردید - سلطان محمود بعد جلوس از شنیدن خبر عماد الملک و اتفاق میران مبارک شاه به ترتیب لشکر پرداخته به اتفاق دریا خان به استقبال میران مبارک شاه و عماد الملک بر آمد بعده که فوجها نزدیک سرحد سلطان پور نندربار مقابل هم رسیدند - سرداران پخاندیس در خود طاقت مقابله نیافته جنگ نا نموده هزیمت خوردند - میران مبارک شاه خود را به قلعه آسیر رساند و عماد الملک طرف ماندو فرار نمود و سلطان محمود به غارت و تاراج پرگنات خاندیس پرداخت میران مبارک شاه عاجز آمده به اظهار صلح و ندامت مبلغ نقد و جنس پیشکش فرستاد و سلطان محمود برگشته به ولایت خود رفت بعده که به سلطنت احمد آباد مستقل گردید به یلایش آمد که در زمانی که میران مبارک شاه و او در قلعه آسیر یک جا محبوس بودند سلطان محمود با او عهد نموده بود که اگر خدای تعالی او را به سلطنت رساند خدمت گارمی احسان با او نماید لهذا پرگنه نندربار را که مشتمل بر جمع سه لک محمودی و قریب سه صد ده دارد بدو تواضع نمود - و در سال نه صد و شصت و نه که پیر محمد خان شروانی از طرف محمد اکبر پادشاه به مهم مالوا و استیصال باز بهادر مامور گشته باز بهادر را از تعلقه بی خان و مان ساخته بر آورد و باز بهادر گریخته پناه به میران مبارک شاه آورد - و پیر محمد خان به تعاقب او پرداخته خود را به نواح آسیر و برهان پور رسانده در خرابی و تاخت پرگنات و بلده پرداخت و چندین هزار از زن و مرد صغیر و کبیر که خود را به قلعه آسیر نه توانستند رساند از وضع و شریف و ریزه رعایا

دارالقرار انتقال نمود - شانزده سال در حکم رانی بسربرد و نعلش او را به
برهان پور آورده مدفون نمودند *

• بیت •

این جا شجرى نه شد برومند

کش باد صبا ز پانه انگند

ذکر سلطنت میران مبارک شاه برادر عیانی

میران محمد شاه فاروقی

میران مبارک شاه که برادر اعیانی میران محمد شاه بود بجای برادر
در برهان پور قائم مقام گردید و بر سائر مردم از امرایا طریقه سلوک و جود
و احسان گرفته شهرت نیک نامی حاصل می نمود - امرای گجرات چون
دیدند که سوی سلطان محمود نام برادر زاده سلطان بهادر که او را نزد
میران محمد شاه فرستاده مقید ساخته بود و او همراه میران مبارک شاه
برادر خورد خود به قلعه آسیر در یک خانه هر دورا محبوس نگاه
می داشت دیگر وارث ملک نه مانده اختیار خان را برای آوردن او از
نزد میران مبارک شاه روانه نمودند میران مبارک شاه ابتدا در سپردن
و فرستادن او به تقاضای مصلحت ملکی به عذر و دفعیه پیش آمد - بعد
که امرای گجرات به شورش پیش آمدند سلطان محمود را به اعزاز
روانه نمود - درین ضمن عماد الملک که اصل از غلامان سلاطین گجرات
می شد و به مرور ایام به پایه امارت رسیده بود بغی نموده لشکر فراهم
آورده خود را به برهان پور نزد میران مبارک شاه رسانده ترغیب فوج
کش بر احمد آباد نمود - و میران مبارک شاه به امید آنکه شاید درین

رسوم تهنیت و تعزیت و ارسال تحف و هدایا به عمل نیامد سلطان مظفر
 مقابل سلوک میران محمد شاه به شورش آمده چنگیز خان اصهبانی را
 که وزیر مستقل و سپه سالار خود ساخته بود برای تاخت و تاراج خاندیس
 مقرر و تعیین نمود چنگیز خان با لشکر گران خود را به منندربار رسانده
 تهاغه میران محمد شاه را برداشته به دستور سابق به منسوبان احمد آباد
 سپرد از آنکه از ناموافقت و بی دلی امرای هیچ فوج خاندیس مقابل او
 نه رسید تا تهالیر تاخت آورده قلعه تهالیر را نیز به تصرف خود آورد و
 مضرت بسیار بحال مردم پرگنات نواح رساند بعده که میران محمد شاه
 فوج از نزد تغال خان حاکم برار طلبیده به اتفاق برای مقابله چنگیز خان
 بر آمد همین که نزدیک تهالیر رسیدند و چنگیز خان به قصد مقابله استقبال
 نمود قبل از آنکه پای قتال به میان آید چنگیز خان با همه شهرت
 شجاعت که داشت چنان واهمه تسلط فوج خاندیس و برار در دل او راه
 یافت که جنگ نایمده دست از همه توپ خانه و اسباب و اثقال سلطان
مظفر که همراه آورده بود برداشته فرار اختیار نموده پارس اول شب
 در مغاک و آب کن های کنار دریا به خوف و هراس بسر برده از آب تنی
 و نرپدا گذشته تا بهروچ بند نه گردید و لشکر خاندیس و برار همه جا تعاقب
 و تاراج کنان می رفتند و فیلان و کارخانه جات او را به دست آورده به
برهان پور مراجعت نمودند چون ظلم و جور سلطان مظفر که فی الحقیقت
 وارث ملک نه بود و غلبه تسلط و آمد آمد فوج محمد اکبر پادشاه دهلی
 و پناه آوردن میرزا یان باغی چغتیه که مفصل بر محل به گذارش آمده
 علاوه آن گردید که امرای و شرفای احمد آباد به سلطنت محمد شاه اتفاق
 نموده سی هزار سوار فراهم آورده به میران محمد شاه مکاتیب نوشته به

به حادثه تاراج و اسیري لشکر چغتیه در آمدند بعده که برای میران مبارک شاه لشکر برار به سرداري تغال خان و فوج گجرات به کومک رسید و میران مبارک شاه و باز بهادر از قلعه اسیر بر آمده به اتفاق هم دیگر چنانچه در ذکر سلطنت محمد اکبر پادشاه مفصل به احاطه تحریر در آمده در دفع شریپر محمد خان پرداختند و هزیمت به فوج چغتیه افتاد و راه فرار سمت مالوا اختیار نمود و فوج هر سه پادشاه چنان تعاقب نمودند که تمام لشکر همراه پیر محمد خان آنچه مال و اسباب و ناموس مردم خاندیس را که به تاراج و اسیر در آورده بودند با اثاث البیت سابق خود گذاشته و انداخته از آب نرودا عبور نمودند و در آن هنگامه که آدم و اسپ بالای هم در آب می افتادند پیر محمد خان غرق بحر فنا گردید و میران مبارک شاه تا شادي آباد ماند و رفاقت باز بهادر نموده باز او را بر تخت نشانده مراجعت نمود - و میران مبارک شاه سی و دو سال کام راني الکه خاندیس نموده در سال نه صد و هفتاد و چهار به رحمت حق پیوست *

* بیت *

نزد اهل معنی این کاخ سه پنج هست چون ویرانه خالي ز گنج

ذکر سلطنت میران محمد شاه بن میران مبارک شاه فاروقي

بعده که میران مبارک شاه ازین سه پنج سرا درگذشت پسر او میران محمد شاه بجای او فرمان فرما گردیده خلاف پدر با امرا و رعایا سلوک در پیش گرفت و چون در همان ایام از انتقال سلطان محمود سلطنت احمد آباد به سلطان مظفر مقرر گشته بود - و از طرف میران محمد شاه

معارف نمود و بعد رسیدن فوج کومکي به دفع شر مرتضی شاه پرداخت
تا آنکه در سال نه صد و هشتاد و چهار که ده سال فرمان فرمای خاندیس
بود مریض گشته بعد یک ماه جان را به جهان آفرین سپرد • بیت •

چه خوش گفت جمشید با تاج و گنج

که یک جو نیرزد سرای سه پنج

ذکر سلطنت حسین خان بن میوان محمّد شاه فاروقی

حسین خان پسر میوان محمّد شاه را که طفل خورد سال بود امرا
قائم مقام پدر گردانیده ملقب به حسین شاه ساختند - راجی علی خان
عمومی حسین شاه که از حادثات روزگار خود را به آستان بوسی محمّد اکبر
پادشاه رسانده در آگره بسر می برد - از شنیدن خبر عارضه صعب محمّد شاه
به طریق ایلغار روانه خاندیس گشته بود - روز چهارم جلوس حسین خان
نزدیک برهان پور رسید - امرا و اعیان باستقبال او برآمده به اعزاز داخل
شهر نموده حسین خان را از سلطنت قلع ساخته راجی علی خان را
به سلطنت برداشتند - چون در همان ایام که راجی علی خان کامیاب
فرمان فرمائی خاندیس گشت - آوازه ملک گیریی محمّد اکبر پادشاه
که ملک بنگاله و سند و مالوا و گجرات را به تصرف خود آورد انتشار
یافت - و حق احسان سابق محمّد اکبر نیز برگردن راجی علی خان بود
لهذا پاس ادب را منظور داشته در خطبه لفظ شاه بر اسم خود داخل
نه نموده در عریضه های مبارک باد خود را یکی از بنده های باج گذار
نوشته با تحف و هدایا روانه نمود و همچنان با سلاطین دکن نیز رابطه

سلطنت احمد آباد ترغیب نموده طلبیدند و میران محمد شاه با لشکر آراسته متوجه احمد آباد گردید همین که به سرحد بیست گروهی احمد آباد رسید چنگیز خان به اتفاق میرزا یان بنی اعمام محمد اکبر پادشاه لشکر کشی نمود - و قبل از آنکه کار به مقابله افتد به نامه و پیغام خلل نفاق میان سرداران لشکر خاندیس انداخته چنان تدبیر به کار بردند که در مقابله اول لشکر میران محمد شاه هزیمت یافت - و محمد شاه تمام سرانجام سلطنت و خزانه گذاشته راه خاندیس اختیار نمود و همه سرانجام سلطنت به دست چنگیز خان و مرزایان باقی پیشه آمد بعده بر سر تقسیم اسباب تا راج و بدسلوکی های دیگر طرفین میان چنگیز خان و میرزا یان کار به نزاع انجامید و میرزا یان با چنگیز خان برهم زده با فوج خود راه خاندیس اختیار نموده به تاخت و تاراج ملک پرداختند تا آنکه محمد شاه برگرد آوردی فوج متفرقه پرداخته به مقابله و دفع شر میرزا یان پردازد به طریق قزاقان کار خود ساخته طرف مالوا شتافتند - بعده که در سنه ۹۹۲ نه صد و نود و دو مرتضی نظام شاه والی احمد نگر ولایت برار را از تصرف تغال خان چنانچه در ذکر سلطنت نظام شاهیه به گذارش آمده بر آورد و تغال خان پناه به محمد شاه آورد و او به امداد تغال خان پرداخت - مرتضی نظام شاه خود را به خاندیس رسانده شروع به تاخت و تاراج پرگنات سیر حاصل نمود - محمد شاه تاب مقاومت نیاورده با تجار و شرفای برهان پور پناه به قلعه آسیر بد - مرتضی نظام شاه در خرابی و تاخت ملک کوشیده چنان عرصه بر محمد شاه تنگ آورد که محمد شاه التجا و رجوع به سلطان مظفر و چنگیز خان آورده نه لک مظفری که قریب پنج لک روپیة رائج آن وقت باشد به سلطان مظفر فرستاده طالب

اسمعیل شاه که به تحریک و ترغیب جمال خان چنانچه در ذکر سلطنت
نظام شاهیه به گذارش آمده اسمعیل شاه را به جنگ و مقابله پدر استقبال
 نمود و معارفه عظیم رو داد و بعد قتل جمع کثیر جمال خان کشته شد
 و اسمعیل شاه به دست پدر اسیر گردید - و راجی علی خان از برهان شاه
 رخصت حاصل کرده به برهان پور مراجعت نمود بعده که برهان شاه در سال
 هزار و چهار فوت شد و شاهزاده سلطان محمد مراد ولد محمد اکبر پادشاه
 به اتفاق خان خانان ولد بیرم خان به قصد تسخیر احمد نگر با لشکر و
 توپ خانه داخل ملک دکن گردید و راجی علی خان به موجب حکم
 محمد اکبر پادشاه داخل کومکى ها رفاقت فوج چغتیه نمود و بعد رسیدن
حوالی احمد نگر که چاند بی بی محصور گردیده به بند و بست برج و باره
 پرداخت و افواج پادشاهی مدت در محاصره صرف اوقات نمودند باوجود
 یک طرف برج و دیوار قلعه را از باروت نقب پراندند آخر کارى نه ساختند
 و از رسیدن ایام برسات که هر دو طرف عاجز آمدند به تقاضای مصلحت
چنانچه در ذکر سلطنت محمد اکبر پادشاه مفصل به احاطه بیان در
 آمده بدین شرط صلح کردند که سلطان محمد مراد ملک برار را به تصرف
 خود آورده ایام برشکال را برای آرام سپاه بسر برده مهم تسخیر احمد نگر
 به سال دیگر و حکم مجدد محمد اکبر پادشاه موقوف دارد و اصل مطلب
 چاند بی بی آن بود که خبر رسیدن سهیل خان حبشی از بیجا پور
 با سی چهل هزار سوار برای معاونت چاند بی بی شهرت داشت - بعد
 از آنکه سلطان محمد مراد و خان خانان به برار آمده پراگندگات آنجا را
 در اقطاع جاگیر داران تقسیم نموده قصبه شاه پور را آباد کردند - راجی علی
خن به مکان خود شتافت - بعد انقضای ایام برشکال سهیل خان

اخلاص و سلوک را مرعی داشته در صلاح و تقوی میان سلاطین دکن ممتاز بود - و از جمیع منہیات اجتناب تمام می نمود و در تقدم امور منہای الهی دقیقه فرو گذاشت نمی نمود - و در عدالت و غور مظلومان نہایت می کوشید و از علم با عمل و شجاعت بہرہ تام داشت - و در افزونی آبادی ملک و تعمیر عمارت و تکثیر زراعت و آبادی مکان های ویران سعی وافر می نمود و چون از آنکہ خلل تمام در ملک دکن بہم رسیدہ بود و ہر یکی از سلاطین نظام شاہیہ و حاکم ہرار باہم نزاع ملکی داشتند و ہر کدام راجی علی خان را طرف خود تکلیف می نمودند و او در اغماص و دفع الوقت نمودن لاجار بود - مکرر شکوہ او را بہ محمد اکبر پادشاہ نوشتند و باعث کم توجہی و اعتراض محمد اکبر نسبت بہ راجی علی خان گشتند - و او بہ حسن تدبیر در ہمواری آن کوشید - چون پیش از آن بہ چندگاہ برہان شاہ برادر اعیانی مرتضی شاہ از احمد نگر بہ سبب تسلط برادر فرار اختیار نمودہ خود را نزد محمد اکبر رساندہ چند سال گمر خدمت گاری بستہ طلب کومک نمودہ بود چنانچہ در ذکر سلطنت نظام شاہیہ درج است مکرر بہ موجب حکم محمد اکبر پادشاہ از راجی علی خان اعانت بہ عمل آمد فائدہ نہ داد تا آنکہ نوبت سلطنت بہ اسمعیل شاہ پسر برہان شاہ رسید و جمال خان مہدوی مدار علیہ و سرفوج مستقل او گردید و برہان شاہ بہ موجب فرمان و حکم محمد اکبر پادشاہ طلب امداد از راجی علی خان نمود و راجی علی خان در ہمہ باب بہ معاونت و رفاقت او پرداختہ لشکر فراہم آوردہ حاکم ہرار را با خود رفیق و شریک ساختہ والی بیجا پور را نیز بہ امداد و رفاقت برہان شاہ طلبید و در سنہ ۹۹۷ نہ صد و نود و ہفت نزدیک کوتل فردا پور مائل طرف بالا گہات مابین برہان شاہ و

جنس ماکولات و حبوبات و غیره خوراکی انسان و چهار پا چند ساله موجود
 نموده هجده هزار نفر از رعایا سواى مردم جنگی و مصالحه قلعه و چهار
 پای بی شمار حتی گاو و گاو میش مزارعان اندرون قلعه گرفته بود از
 بد مددی ایام و نقصان عقل استقبال پادشاه نه نمود از استماع و مشاهده آن
 شعله غضب محمد اکبر پادشاه زبانه کشید و بعد نزدیک رسیدن به قلعه
آسیر حکم محاصره و مورچال بستن فرمود - اگرچه در السنه که سالان
 خاندیس شهرت داده که ابتدا و انتهای ایام محاصره به دو سه سال کشید -
 اما آنچه از تاریخ محمد قاسم فرشته و دیگر مؤرخان ظاهر گشته انعام
 ایام محاصره به یک سال کشید و در انقضای مدت هشت ماه از کثرت آدم
 و چار پا به مرتبه تعفن در تمام حبوبات و ماکولات و مشروبات قلعه بهم رسید که
 آبها بی مزه و متعفن گردید و گرم بسیار در انبار ذخیره غله افتاده نابود
 ساخت و اثروبا و طاعون علاوه آن گردید و کار بجای کشید که محمد
 اکبر پادشاه را به سبب آنکه جمع کثیر از گسائین و غیره فقیران هندو
 وظیفه خور همراه داشت به سحر و افسون زبان زد ساختند معذرا هرچند
 بعضی همدمان مصلحت بیرون کردن آدم و جانور زیاد می دادند
 قبول نمی نمود - و بر همه ذی حیات زندگی تنگ گردید - و کل ذخیره
 ما یحتاج انسان نابود محض گشت - و امرای محمد اکبر پادشاه از
 شنیدن آن جرات محاصره زیاده بهم رسانده کار بر محصوران به مرتبه
 تنگ آوردند که بعضی اعیان و همدمان بهادر خان مصلحت مقید
 ساختن بهادر خان و به محمد اکبر پادشاه سپردن به میان آوردند - درین
 ضمن پارچه کوهی که به قلعه آسیر پیوسته است به تصرف بهادران چغنیه
 در آمد - نقل نمایند که در ایامی که نصیر خان فاروقی کنار آب تپتی

با فوج جهان آشوب بیجا پور و نظام شاهیه برای مقابله افواج محمد مراد روانه شدند - و خان خانان از طرف سلطان محمد مراد به مقابله شتافت - راجی علی خان با فوج خاندیس خود را رسانده شرط رفاقت خان خانان بجا آورده هراول گشته بعد تردد نمایان گشته گردید - مدت سلطنت او بیست و یک سال بود *

نه عمر خضر به ماند نه ملک اسکندر
نزع بر سر دنیای دون مکن درویش

ذکر سلطنت بهادر خان خاتمه فاروقیه

در سنه ۱۰۰۵ هزار و پنجاه و یک بهادر خان پسر راجی علی خان به تجويز خان خانان و رسیدن فرمان جلال الدین محمد اکبر پادشاه فرمان روی الکة خاندیس گردید - اما برخلاف رویه جد و آبا به عیش و عشرت مشغول گردیده از پرداخت ملک و حال رعایا و سلک با سرفوجان محمد اکبر پادشاه غافل گشته چنان مستغرق صحبت و هم و همدمی زنان حور لقا و شهوت پرستی گردید که چون در همان ایام واقع سلطان محمد مراد رو داد و بجای او شاهزاده دانیال به مهم دکن مامور گردیده رسید - بعد عبور از نیردا به ملازمت پادشاهزاده نه رسید و رسمیات از ارسال هدیه و تحف آنچه باید نیز به عمل نیامد و در همان ایام محمد اکبر پادشاه به موجب نوشته و اشارت بعضی صاحب مداران نظام شاهیه متوجه تسخیر دکن و احمد نگر گردیده به ماند و رسید بهادر خان زمام عقل از دست داده تمام رعایای مال گذار نواح و سکنه برهان پور را همراه گرفته خود را به قلعه آسیر رسانده از راه خام خیالی و غرور بسیاری ذخیره که در قلعه از همه

ذکر حکم، ائنی عماد الملک در الکة برار

بر عقلای دانش پزوه و جویای اخبار کهن سلاطین دکن مخفی نه ماند که اگرچه محمد قاسم فرشته حقیقت سلسله بریدی ها و عماد الملک برار چنانچه باید به گذارش نیاورده و محرر اوراق بیشتری از ذکر سوانح سلطنت آنها به تقریب ذکر سلاطین دیگر به صفحه بیان در آورده اما ذکر بعضی سوانح از روی تاریخ فرشته برای انتظام رشته کلام هر شش صوبه دکن به زبان خامه می دهد *

از خلاصه کلام محمد قاسم فرشته چنین به وضوح انجاءمیده که فتح الله عماد الملک از اولاد کفار بیجانگر است در ایام صغرسن اسیر فوج بهمینی گردید و در سلک غلامان خان جهان که سپه سالار بهمینی و حاکم ضلع برار بود در آمد و او را مسمی به فتح الله ساخت از آنکه در آغاز بهار شباب آثار رشد و شجاعت از و مشاهده می نمود در صدد تربیت او گردید و چون روز جوهر استعداد و قابلیت او ظاهر می گردید بر مراتب و اعتبار او می افزود تا آنکه منجملة ملازمان خان جهان از کار طلبان و معتمدان مشهور گردید - و نزد سلاطین بهمینی همیشه مذکور رشادت و قابلیت او به میان می آمد بعده که در آغاز عهد سلطان محمود بهمینی خان جهان ازین جهان بی اعتبار رخت هستی بر بست - و فتح الله خود را به خدمت خواجه جهان گوان رسانده به دستگیری او در جرگه چپله های روشناس بهمینی داخل گردید و خطاب عماد الملک یافته به حکومت الکة برار سرفرازی یافت - و به مرور ایام که ماده فساد ملوک الطوائف در دکن برپا گردید چنانچه به احاطه بیان در آمده او نیز

شهر برهان پور را به فرموده پیر خود اباد مي نمود از شينخ زين الدين پرسيد که حکم راني اين ملک و شهر به چند واسطه بر اولاد ما به استقلال خواهد ماند شينخ در جواب اشاره به پارچه سنگی که میان دريای تپتي گذار شهر که متصل آن عمارت بادشاهي ساخته شده نموده فرمودند تا که اين سنگ به صورت فيل نه شود حکومت اين ولايت از سلسله شما نه خواهد رفت - بعده اين ذکر به گوش محمد اکبر پادشاه رسيد همان روز سنگ تراشان جلد دست را فرمود که آن سنگ را تراشیده به صورت فيل ساختند و آن فيل تا زمان حضرت خلد مکان عالم گیر پادشاه بود و هنوز زیارت آن فيل مي نمودند - در آخر سفر مهم دکن که خلد مکان به برهان پور رسيدند فرمودند که صورت فيل را از سنگ و چونه پوشیده بالای آن چبوتره به سازند - القصه بعده که خبر مبدل گشتن سنگ به صورت فيل به بهادر خان رسيد - فرموده پير جد و آبی او يادش آمد و علاوه استقلال باختن او گرديد و رجوع به والده خان اعظم کوکه آورده قول امان جان و مال و عيال طلبيد - پادشاه امان جان و ناموس را قول داده دست از تصرف مال بر نه داشت و در سال یک هزار و هشت قلعه به تصرف چغتیه در آمد - بهادر پوره که دو گروهی برهان پور واقع شده آباد کرده بهادر خان است آنچه محمد قاسم فرشته از افزونی اقسام ذخيره و جنس اقمشه و بسياری خزانه طلا و نقره غير مسکوک که در ایام اسا اهير به تصرف فاروقيه در آمده و باز فاروقيان در مدت حکم راني در صد سال فراهم آورده بودند به زبان قلم داده به تحریر تفصيل آن پرداختن به اغراق کلام منجر مي گردد - حاصل اتمام سخن آنکه پاننده و باتيست خدا خواهد بود *

روانه گردید و بعد رسیدن به تعلقه دکن و رودادن محاربات با نظام شاه که مکرر از هر دو طرف غالب و مغلوب می گردیدند - آخر سلطان بهادر به مرتبه غالب گردید که خواست از برار تا سرحد نظام شاهیه به ضبط خود در آرد - علاء الدین که از طلبیدن سلطان بهادر پشیمان گشته بود به عجز در آمده ناچار قبول نمود که خطبه برار بنام سلطان بهادر به خواند و والی برهان پور به میان آمده مقرر نمود که سلطان بهادر به خواندن خطبه و قبول پیشکش علاء الدین را به نیابت خود در صوبه برار بحال دارد - بعد از آن علاء الدین بدار و مدار با نظام شاه می خواست تا که ودیعت حیات نمود بعده پسر او خود را ملقب به دریا عماد شاه نموده بجای جد و پدر فرمان فرمای الکه برار گردید - و تا زمان حیات با همه سلاطین دکن به رفق و مدارا سلوک نموده کام رانی می نمود - و دختر خود را به اسم دولت شاه به عقد حسین نظام شاه در آورد - هم چنان بلا خشونت به حکم رانی و امور سلطنت می پرداخت تا ازین جهان به دارالقرار انتقال نمود - بعد از آن برهان عماد شاه را در صغرسن که به حد تمیز نه رسیده بود تغال خان که از غلامان دولت خان دکنی صاحب مدار سلطنت عماد الملک گشته وزارت می نمود به سلطنت برداشته به استقلال تمام که امرا ازو راضی نه بودند به خوشی و نا خوشی به آنها ساخته طفل را نزد خود بر تخت گرفته فرمان فرمائی می نمود - آخر برهان عماد شاه با دو نوکر معتبر در قلعه نرناله محبوس نموده بجای اسم سلطان بهادر خطبه برار را بنام خود خواند و روز به روز بر استقلال او چنان می افزود که سرکه منازعت و هم چشمی با نظام شاهیه و عادل شاهیه می زد آخر الامر هر دو به اتفاق بر تغال خان فوج کشی

در برار خطبه و سکه نمود اگرچه ذکر ایام کامرانی او تقریباً اکثر در ذکر سلاطین دیگر دکن به زبان قلم جاری گشته اما مفصل بر احوال او اطلاع نیافته بعدة که عماد الملک ازین جهان رحلت نمود پسر او خود را ملقب به علاء الدین عماد الملک گردانده قائم مقام پدر گردیده قلعه گاول را مکان حاکم نشین خود گردانید و در سال نه صد و بست و سه بر قلعه ماهر لشکر کشی نموده خداوند خان حبشی را که از طرف بهمنی قلعه دار بود کشته قلعه به تصرف خود آورد و برای دفع لشکر کشی بهمنی در فکر فراهم آوردن فوج افتاد - امیر برید به تقاضای وقت مصلحت علاء الدین شاه را فهمانده قلعه ماهر را با قلعه رامگیر به پسران خداوند خان بحال نمود علاء الدین بن عماد الملک باز قابو یافته قلعه ماهر و رامگیر را از تصرف پسران خداوند خان بر آورده به مردم معتمد خود سپرد آنها نزد برهان نظام الملک به استغاثه رفتند - درین ضمن میان علاء الدین و برهان شاه مقدمه دعوی قصبه پاتهری به میان آمد و جنگ های عظیم چنانچه بر محل به زبان قلم جاری گشته رو داد - و علاء الدین مکرر هزیمت یافته خود را به گاول رساند و نظام شاه قلعه ماهر و رامگیر را به تصرف خود آورد - بعدة علاء الدین رجوع به محمد شاه حاکم برهان پور و اسیر آورده معاونت از خواسته در پی انتقام و تدارک افتاد و هر دو به اتفاق مقابل نظام شاه آمدند بار دیگر بعد مقابله و مقاتله شکست عظیم بر فوج برار و اسیر افتاد و تمام فیلان و کارخانه جات به تصرف نظام الملک در آمد - و علاء الدین و حاکم خاندیس بحال تباہ رو به گریز آوردند بعدة هر دو پناه به سلطان بهادر گجراتی آورده التماس معاونت نمودند و سلطان بهادر از احمد آباد با لشکر خود به قصد تادیب نظام شاه

ذکر سلسله بریدیان که به پنج واسطه فرمان روائی نمودند

محمد قاسم برید اصل از غلامان ترک گرجی نژاد است که خواجه
شهاب الدین علی یزدی از ولایت خود به دکن آورده به سلطان محمد
شاه بهمنی فروخت - و از صغری در خدمت و مکتب پسر محمد شاه
تربیت می یافت چنانچه در اندک مدت از بعضی علوم بهره تمام
حاصل نمود خصوص در علم موسیقی موشگانی می نمود و همه سازها را
خوب می نواخت و مشق یک در خط را به کمال رسانده بود - در عهد
سلاطین بهمنیه به پایتخت امارت رسیده کوتوال شهر و رکاب حضور گردیده یک
دو دفعه برای تنبیه کفار اطراف نام زد گردید و در آنجا ازو کار دست بسته
و تردد نمایان به ظهور آمد و در آن مهم مبلغ کلی به دست آورد -
و ساباجی نام مفسد مشهور را به قتل رسانده دختر او را برای پسر خود
امیر برید به عقد در آورد - و خویشان و همراهان ساباجی که چهار صد نفر
جرار صاحب شمشیر بودند اکثر به مرور مسلمان شده به او گرویدند -
و معال سیر حاصل تعلقه ساباجی برای امیر برید تذخواه گردید و مدخل
کلی از آنجا بهم رسانده فوج زیاد نگاه داشته از متعلقان قدیم و جدید
بندوبست اطراف محالات خود نمود - و روز به روز بر مراتب اهمی افزود
و در حیات پدر به عیش و عشرت زندگانی می نمود تا آنکه چنانچه
به احاطه بیان در آمده در عهد سلطان محمود بهمنی به سبب شورش
کشته شدن خواجه جهان محمد قاسم برید در انتقام و تلافی آن به اتفاق
یوسف عادل خان و دیگر امرای غریب کوشیده به پایتخت وزارت رسید و از

نمودند بعده که عرصه بر تغال خان تنگ آوردند تغال خان به عادل شاه رجوع آورده مبلغ نقد و جنس رسانده معاون خود ساخته هر دو فوج را از ملک برار بر آورد - باز مرتضی نظام شاه به رهنمون خونزه خاتون مادر خود به فکر تسخیر برار افتاد به شهرت بر آوردن بهان عماد شاه از قید بر تغال خان فوج کشی نمود - عماد شاه به قطب الملک تلنگانه رجوع آورده ازو لشکر برای معاونت خود خواسته با چنگیز خان سرفوج نظام شاه مقابله نموده هزیمت یافته اسباب تجمل به باد داده چندگاه در جنگل ها بسر برد - و آخر کار تغال خان در قلعه نرناله و شمشیر الملک پسرش در گایل خود را رسانده محصور گردیدند - نظام شاه و چنگیز خان خود را رسانیده هر دو قلعه را محاصره نمودند و بعد امتداد ایام محاصره به انواع تدبیر و ساخت نمودن مردم اندرون و بیرون قلعه را چنان با خود رام ساختند که بیشتری تغال خان را در آن قلعه گذاشته خود را به چنگیز خان و نظام شاه رساندند - آخر الامر تغال خان و شمشیر خان پسر او هر دو دستگیر گردیدند و خزانه و فیلان و کارخانه جات به دست نظام شاه آمد و تغال خان را با شمشیر خان و دیگر قبائل او که جمله چهل نفر بودند مقید نموده به یکی از قلعه های تعلقه خویش فرستاد و آنها در آن حبس خانه در یک شب به روایت مختلف همه جان شیرین به باد فنا دادند - به روایت بعضی خانه بر سر آن فرود آوردند - و به قول محمد قاسم محصلان به حکم نظام شاه همه را خفه نمودند - و به روایت دیگر محبوسان خود را مسموم ساختند از آن تاریخ الکبیر بلا شراکت غیر به تصرف نظام شاه در آمد *

* بیت *

همین بود تا بود گردون سپهر گهی کینه در باز گاهی به مهر

قلم آمده و آخر چهل سال فرمان فرمائی نموده رخت هستی ازین جهان فانی بربست. و بعد او قاسم برید شاه علم سلطنت برافراخته سه سال پادشاهی نمود - بعد از آن امیر برید چهار سال کامرانی نموده ودیعت حیات نمود بعده امیر برید نام شخصی از قبیلۀ بریدیان در سنه ۱۰۱۰ هزار و ده خروج کرده بر اولاد بریدیان غالب گشته علم سلطنت برافراخت و نه سال فرمان روائی نمود *

تمام شد

محمد قاسم و امیر برید بعد وفات پدر آنچه سلوک با سلاطین بهمینه به
 ظهور آمده در ذکر سلطنت او آخر بهمینه به گذارش در آمده بعده که
 سلطنت بهمینه به سلطان کلیم الله قسمی که به ذکر در آورده منتهی
 گردید - امیر برید خطبه سلطنت الکه احمد آباد بیدر به نام خود خواند -
 و حادثه ها که برو از برداشته بردن او با چهار پایه درخت خواب گذشته
 بر محل به زبان قلم داده - آخر چهل و پنج سال به حکم رانی بسر برده
 در نواح دولت آباد و دیعت حیات نمود و در پهلوی قاسم برید مدفون
 نمودند - علی برید پسر امیر برید بعد واقعه پدر فرمان فرمای احمد آباد
 بیدر گردید و خود را به لفظ شاه ملقب ساخت - و بادیگر سلاطین دکن
 دعوائی هم چشمنمود - آخر نظام برهان شاه به سبب آزردن ساختن
 پسر شاه طاهر ازو رنجیده خاطر گشته برو لشکر کشی نمود علی برید
 حوصله باخته به عادل شاه رجوع آورده قلعه کلیانی را به او تواضع نموده
 برای کومک و مدد درخواست نمود اما باوجود رسیدن کومک فائده
 بر آن مرتب نه شد و نظام شاه برو مهم نموده قلعه اوسه و اود گیر و
 قندهارک ازو گرفته به تصرف خود آورد آخر از تعلقه احمد آباد بیدر
 محصول زیاده از چهار لک هون در تصرف او نه ماند باز مرتضی شاه
 نظام الملک در آن ملک نیز طمع نموده برو سوارای فرمود علی برید
 بار دیگر برای کومک رجوع به علی عادل شاه آورد قضا را علی برید در
 خواجه سرا داشت که علی عادل شاه تعریف حسن آنها شنیده طالب
 دیدار آنها گردیده بود به علی برید بیغام داد که اگر آن هر دو خواجه را
 به من می دهی برای امداد تو لشکر تعین می نمایم چنانچه بعد گرفتن
 هر دو خواجه آنچه از اثر اعمال قبیم او بر سر او گذشت بر محل به قید

1

| | |
|--|-------------------------------------|
| ابن زیاد ۴۲ | ابراہیم ابن دونا شاد ۲۰۴ |
| ابوالحسن، شاد، ابن شاد طاهر ۲۰۱، ۳۵۰ | ابراہیم ادھم، سلطان ۴۲۷ |
| ۳۵۱، ۳۸۱ | ابراہیم خان اسماعیلی ۱۷۷ |
| ابوالحسن قطب شاد ۷، ۸، ۹، ۱۰ | ابراہیم، خواجہ ۱۷۱ |
| ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶ | ابراہیم عادل شاد اول ۱۸۸، ۱۸۹، ۱۹۰ |
| ۱۷، ۱۸، ۱۹، ۲۰، ۲۱ | ۱۹۲، ۲۸۹، ۳۰۵، ۳۰۶، ۳۰۷، ۳۰۸ |
| ابوالفضل، شیخ ۲۶۱، ۲۶۱ | ۳۰۹، ۳۱۰، ۳۱۱، ۳۱۲، ۳۱۴، ۳۱۵ |
| ابوالفضل، میر ۳۹۸ | ۳۱۶، ۳۱۷، ۳۱۸، ۳۱۹، ۳۲۰، ۳۲۱ |
| ابوالقاسم مدنی، شاد ۳۶۶ | ۳۲۲، ۳۲۳، ۳۲۴، ۳۲۵، ۳۲۶، ۳۲۷ |
| ابوالکارم، خواجہ ۱۳، ۱۶ | ۳۷۳، ۳۷۴، ۳۷۵ |
| ابوبکر الصدیق ۵۱ | ابراہیم عادل شاد ثانی ۲۱۷، ۲۱۸، ۲۲۱ |
| ابو تراب شیرازی ۳۳۱ | ۲۲۳، ۲۳۱، ۲۳۴، ۲۳۶، ۲۳۷، ۲۳۸ |
| ابو حنیفہ الامام الاعظم ۵۰، ۱۸۱، ۲۷۷ | ۲۴۱، ۲۴۲، ۲۴۴، ۲۴۵، ۲۴۸، ۲۵۰ |
| ۲۸۱، ۳۰۷، ۳۲۰ | ۲۵۳، ۲۵۶، ۲۵۷، ۲۶۳، ۲۶۹، ۲۷۲ |
| اتک خان حبشی ۲۵۰، ۲۵۱، ۲۵۳، ۲۵۷ | ۲۷۴، ۳۴۸، ۳۵۱، ۳۵۲، ۳۵۳، ۳۵۴ |
| ۲۶۰، ۲۶۱، ۲۶۲ | ۳۵۵، ۳۵۶، ۳۵۷، ۳۵۸، ۳۸۵، ۳۸۶ |
| احمد خان ابن بہمن شاد ۶۷ | ۳۸۷، ۴۲۷ |
| احمد خان بہمنی خان خانان و امیر الامر! | ابراہیم قطب شاد ۱۹۱، ۱۹۲، ۱۹۳، ۲۰۱ |
| ۶۶، ۶۷، ۶۸، ۶۹، ۷۰ | ۲۰۲، ۲۱۵، ۲۱۷، ۲۲۹، ۳۳۰، ۳۳۱ |
| و رجوع کن بہ احمد شاد بہمنی اول | ۳۳۴، ۳۳۶، ۳۷۶، ۳۷۷، ۳۷۸، ۳۷۹ |
| احمد ایلچی، سید ۲۹۱، ۲۹۳، ۲۹۴ | ۳۸۰، ۳۸۱، ۳۸۲، ۳۸۳، ۴۶۴ |
| احمد شاد بہمنی اول ۶۷، ۶۸، ۶۹، ۷۰ | ابراہیم لودی، السلطان ۱۳۷ |
| ۷۱، ۷۲، ۷۳، ۱۰۳، ۱۱۰، ۱۳۴، ۱۳۵ | ابراہیم نظام شاد ۲۲۶، ۲۲۷، ۲۴۳، ۲۴۴ |
| | ۲۴۵، ۲۴۶، ۲۵۰، ۳۵۷ |

اسد خان لاری ۱۹۵، ۲۸۸، ۲۹۳، ۲۹۶،
۲۹۷، ۲۹۸، ۲۹۹، ۳۰۰، ۳۰۱، ۳۰۲،
۳۰۳، ۳۰۴، ۳۰۵، ۳۰۶، ۳۰۷، ۳۱۰،
۳۱۱، ۳۱۲، ۳۱۳، ۳۱۵، ۳۱۶، ۳۱۷،
۳۲۰، ۳۷۴، ۳۷۵

اسلام خان رومی ۳۶۴، ۳۶۵

اسمعیل، اعلم ۱۷۷

اسمعیل صفوی، شاه ۱۷۷، ۲۷۶، ۲۸۰،
۲۹۰، ۲۹۱، ۳۷۰

اسمعیل عادل شاه ۱۲۷، ۱۲۸، ۱۲۹، ۱۳۳،
۱۳۷، ۱۵۴، ۱۳۶، ۱۶۴، ۱۶۵، ۱۶۷،
۱۷۴، ۱۷۵، ۱۷۶، ۱۸۳، ۱۸۴، ۱۸۶،
۱۸۷، ۲۸۱، ۲۸۳، ۲۸۴، ۲۸۵، ۲۸۶،
۲۸۷، ۲۸۸، ۲۸۹، ۲۹۰، ۲۹۱، ۲۹۳،
۲۹۳، ۲۹۴، ۲۹۵، ۲۹۶، ۲۹۷، ۲۹۸،
۲۹۹، ۳۰۰، ۳۰۱، ۳۰۲، ۳۰۳، ۳۰۴،
۳۰۵، ۳۲۵، ۳۷۱، ۳۷۳

اسمعیل صفی عرف ناصر الدین شاه ۱۲،
۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۹، ۲۰

آسو پندت ۳۴۶

اشرف خان ۴۰۷

آصف جاہ نظام الملک ۳۸۵، ۳۸۳

آصف خان ۳۶۰

آصف خان گجراتی ۴۴۲، ۴۴۸

اعتقاد خان ابن جملة الملک ۴۱۳

اعتماد خان شوشتری ۲۲۹

اعز الدین استرآبادی ۲۲۹

اعظم شاه ابن اورنگ زیب عالمگیر،

پادشاہزادہ ۳۶۶، ۳۶۷

اعظم ہمایون حاکم بیدر ۳۲

احمد شاه بہمنی ثانی ۱۲۹، ۱۳۲، ۱۳۳،
۱۳۶، ۲۸۱، ۲۸۹

احمد شاه اول، سلطان گجرات ۷۳، ۴۲۷،
۴۳۳، ۴۳۴، ۴۳۵

احمد ابن نظام الملک بھری، ملک
۱۲۰، ۱۲۴ رجوع کن بہ احمد نظام

شاه بھری

احمد شاه جبعلی ۲۴۶، ۲۴۷، ۲۴۸، ۲۵۰،
۲۵۶

احمد عربستانی، مید میرزا ۴۰۵، ۴۰۶،
۴۰۸

احمد صدر، شیخ ۱۰۵

احمد لا چین ۱۰

احمد نظام شاه بھری ۱۲۴، ۱۲۵، ۱۲۷،
۱۲۸، ۱۲۹، ۱۳۰، ۱۳۲، ۱۳۳، ۱۳۴،
۱۳۵، ۱۳۶، ۱۳۷، ۱۳۸، ۱۳۹، ۱۴۰،
۱۵۱، ۱۵۲، ۱۵۳، ۱۵۴، ۱۵۶، ۱۵۷،
۱۵۸، ۲۶۶، ۲۷۶، ۲۷۸، ۲۸۱، ۳۷۰،
۴۴۰، ۴۴۱، ۴۴۲، ۴۴۳، ۴۴۴، ۴۴۵

احمد غروی، سید ۲۸۰

اختیار خان ۴۵۰

اخلاص خان حبشی ۱۹۷، ۱۹۹، ۲۰۱،
۲۴۳، ۲۴۴، ۲۴۵، ۲۴۷، ۲۴۸، ۲۵۰

۲۵۱، ۳۴۵، ۳۴۶، ۳۴۷، ۳۵۱، ۳۵۴

اژدر خان گیلانی ۲۷۶

آسا اھیر ۲۲۷، ۲۲۸، ۲۲۹، ۳۳۰، ۳۳۱،
۴۶۰

اسد اللہ بھاری، میر، رجوع کن بہ میر

میران

اسد خان عالمگیری ۴۱۳

ت

| | |
|-------------------------------------|--------------------------------------|
| تاج خان ۱۹۶ء | تقی، میر محمد ۶۰ |
| تانی شاہ ۴۰۹ء و رجوع کن بہ ابوالحسن | توفال خان رجوع کن بہ تفال خان |
| قطب شاہ | تیما بہت ۱۴۰ |
| تربیت خان ۱۸۵ء | تیمراج راجہ بیجانگر ۲۷۲، ۲۷۳، ۲۷۵ |
| تغلقین ترک ۴۳ء، ۴۷ء، ۴۸ء، ۴۹ء | ۲۹۱، ۲۹۲، ۲۹۳، ۳۰۱، ۳۰۲، ۳۰۸ |
| تفال خان عماد شاہی ۱۹۳ء | ۳۳۹ |
| ۲۰۶، ۲۰۷، ۳۸۰، ۴۶۳، ۴۶۴ | تیمور صاحب قرآن، الامیر ۶۰، ۲۶۶، ۲۷۶ |

ج

| | |
|--------------------------------------|-------------------------------------|
| جامی ملا ۳۶۰ء | جمشید خان شیرازی ۲۲۹ء |
| جانی بیگم ۳۶۶ء | جمشید قطب شاہ ۱۸۴، ۱۸۵، ۳۱۲، ۳۱۳ |
| جانی صاحب ۱۹ء | ۳۱۴، ۳۱۶، ۳۷۲، ۳۷۳، ۳۷۴، ۳۷۵ |
| جبار بیگ خراسانی ۳۹۷ء | ۳۷۶ |
| جگناتھ راجہ ۲۴۹، ۲۵۸ | جملۃ الملک ۳۳۹ء و رجوع کن بہ مصطفیٰ |
| جلال الدین خلجی، السلطان ۶ | خان اردستانی |
| جلال الدین، شیخ، المشہور بہ شیخ جنید | جوہری خان بیجاپوری ۲۷۶ء |
| ۲۸۰ | جوہر حبشی ۱۱۲ |
| جلال خان ۸۸، ۸۹ء | جہانگیر پادشاہ، نور الدین محمد سلیم |
| جمال الدین انجو، شاہ ۲۰۳، ۲۰۴ | ۲۶۴، ۲۶۵، ۳۵۹، ۳۹۰ |
| جمال خان مولد مہدوی ۲۲۷، ۲۲۸ | جہانگیر خان ۱۴۷، ۱۴۸ |
| ۲۲۹، ۲۳۱، ۲۳۴، ۲۳۵، ۲۳۶، ۲۵۳ | جہانگیر خان بیجاپوری ۲۹۳ء |
| جمشید ابن خدا بندہ ۳۹۶ء | جہانگیر خان حبشی ۲۳۳ء |
| جمشید ترک، آقا ۲۷۶ء | جہانگیر خان خانی رجوع کن بہ خواجہ |
| جمشید خان حبشی ۳۴۶ء | میرک |
| جمشید خان کرد ۲۷۶ء | جی سنگھ راجہ ۳۶۳، ۴۰۱ |

| | |
|-------------------------------------|--------------------------------------|
| برهان الدين شاهزاده ۲۱۵، ۲۱۷، ۲۱۸، | بَلال خان حبشي ۲۷۶، |
| ۲۳۲، ۲۳۳، ۲۳۴، ۲۳۵، ۲۳۶، و رجوع | بليل خان حبشي ۳۵۲، ۳۵۴، |
| کن به برهان نظام شاه ثاني | بندر ابن ديوان ۱۷۱، |
| برهان الدين، شيخ ۱۶، ۳۵، ۷۲، ۴۲۶، | بهدار خان ابن اسمعيل ص ۲۰، ۲۹، ۳۲، |
| ۴۳۱، | بهدار خان گيلاني ۲۴۳، ۲۷۱۴، |
| برهان عماد شاه ۱۹۳، ۲۰۴، ۲۰۵، ۴۶۳، | بهدار شاه گجراتي ۱۶۵، ۱۶۶، ۱۶۷، ۱۶۸، |
| ۴۶۴، | ۱۶۹، ۱۷۰، ۱۷۱، ۱۷۲، ۱۷۳، ۱۷۵، |
| برهان نظام الملک رجوع کن به برهان | ۱۷۹، ۱۸۳، ۱۸۷، ۳۷۱، ۴۶۴، ۴۶۶، |
| نظام شاه، | ۴۶۷، ۴۶۸، ۴۶۹، ۴۷۰، |
| برهان نظم شاه اول ۱۳۸، ۱۵۶، ۱۵۹، | بهدار شاه فاروقي ۲۶۱، ۴۵۸، ۴۵۹، ۴۶۰، |
| ۱۶۰، ۱۶۱، ۱۶۲، ۱۶۳، ۱۶۵، ۱۶۷، | بهدار نظام شاه ۲۴۷، ۲۵۰، ۲۵۶، ۲۶۰، |
| ۱۶۸، ۱۶۹، ۱۷۰، ۱۷۱، ۱۷۲، ۱۷۳، | ۲۶۳، ۳۵۷، |
| ۱۷۴، ۱۷۵، ۱۷۶، ۱۷۸، ۱۷۹، ۱۸۰، | بهاک متي ۳۸۴، |
| ۱۸۱، ۱۸۲، ۱۸۳، ۱۸۴، ۱۸۵، ۱۸۶، | بهرام خان مازندراني ۱۶، |
| ۱۸۷، ۱۸۸، ۲۴۷، ۲۴۸، ۲۴۹، ۲۵۰، ۲۵۱، | بهراد الملک ۳۴۳، ۳۴۸، ۳۵۰، ۳۵۱، |
| ۲۹۳، ۲۹۴، ۲۹۵، ۲۹۶، ۲۹۷، ۳۰۴، ۳۱۱، | بهلول خان لودي ۳۶۲، ۳۶۵، |
| ۳۱۲، ۳۱۳، ۳۱۴، ۳۱۶، ۳۱۸، ۳۱۹، | بيوج بيريل ۳۰۸، ۳۰۹، |
| ۳۷۱، ۳۷۲، ۳۷۳، ۳۷۴، ۳۷۵، ۳۷۶، | بي بي جمال خاتون ۳۸۰، |
| ۳۷۸، ۳۷۹، ۳۸۰، ۳۸۱، ۳۸۲، ۳۸۳، | بي بي متي بنت بوسف عادل شاه ۱۲۹، |
| ۳۸۴، ۳۸۵، ۳۸۶، ۳۸۷، ۳۸۸، ۳۸۹، | ۱۳۹، ۱۸۹، |
| ۳۹۰، ۳۹۱، ۳۹۲، ۳۹۳، ۳۹۴، ۳۹۵، | بيدار غلام ۶۵، ۶۷، |
| ۳۹۶، ۳۹۷، ۳۹۸، ۳۹۹، ۴۰۰، ۴۰۱، | بيروم خان خان خانان ۱۸۳، ۲۴۰، ۴۵۷، |
| ۴۰۲، ۴۰۳، ۴۰۴، ۴۰۵، ۴۰۶، ۴۰۷، | بيگم سلطان ۴۲۷، |
| ۴۰۸، ۴۰۹، ۴۱۰، ۴۱۱، ۴۱۲، ۴۱۳، | |
| ۴۱۴، ۴۱۵، ۴۱۶، ۴۱۷، ۴۱۸، ۴۱۹، | |
| ۴۲۰، ۴۲۱، ۴۲۲، ۴۲۳، ۴۲۴، ۴۲۵، | |
| ۴۲۶، ۴۲۷، ۴۲۸، ۴۲۹، ۴۳۰، ۴۳۱، | |
| ۴۳۲، ۴۳۳، ۴۳۴، ۴۳۵، ۴۳۶، ۴۳۷، | |
| ۴۳۸، ۴۳۹، ۴۴۰، ۴۴۱، ۴۴۲، ۴۴۳، | |
| ۴۴۴، ۴۴۵، ۴۴۶، ۴۴۷، ۴۴۸، ۴۴۹، | |
| ۴۵۰، ۴۵۱، ۴۵۲، ۴۵۳، ۴۵۴، ۴۵۵، | |
| ۴۵۶، ۴۵۷، ۴۵۸، ۴۵۹، ۴۶۰، ۴۶۱، | |
| ۴۶۲، ۴۶۳، ۴۶۴، ۴۶۵، ۴۶۶، ۴۶۷، | |
| ۴۶۸، ۴۶۹، ۴۷۰، ۴۷۱، ۴۷۲، ۴۷۳، | |
| ۴۷۴، ۴۷۵، ۴۷۶، ۴۷۷، ۴۷۸، ۴۷۹، | |
| ۴۸۰، ۴۸۱، ۴۸۲، ۴۸۳، ۴۸۴، ۴۸۵، | |
| ۴۸۶، ۴۸۷، ۴۸۸، ۴۸۹، ۴۹۰، ۴۹۱، | |
| ۴۹۲، ۴۹۳، ۴۹۴، ۴۹۵، ۴۹۶، ۴۹۷، | |
| ۴۹۸، ۴۹۹، ۵۰۰، ۵۰۱، ۵۰۲، ۵۰۳، | |
| ۵۰۴، ۵۰۵، ۵۰۶، ۵۰۷، ۵۰۸، ۵۰۹، | |
| ۵۱۰، ۵۱۱، ۵۱۲، ۵۱۳، ۵۱۴، ۵۱۵، | |
| ۵۱۶، ۵۱۷، ۵۱۸، ۵۱۹، ۵۲۰، ۵۲۱، | |
| ۵۲۲، ۵۲۳، ۵۲۴، ۵۲۵، ۵۲۶، ۵۲۷، | |
| ۵۲۸، ۵۲۹، ۵۳۰، ۵۳۱، ۵۳۲، ۵۳۳، | |
| ۵۳۴، ۵۳۵، ۵۳۶، ۵۳۷، ۵۳۸، ۵۳۹، | |
| ۵۴۰، ۵۴۱، ۵۴۲، ۵۴۳، ۵۴۴، ۵۴۵، | |
| ۵۴۶، ۵۴۷، ۵۴۸، ۵۴۹، ۵۵۰، ۵۵۱، | |
| ۵۵۲، ۵۵۳، ۵۵۴، ۵۵۵، ۵۵۶، ۵۵۷، | |
| ۵۵۸، ۵۵۹، ۵۶۰، ۵۶۱، ۵۶۲، ۵۶۳، | |
| ۵۶۴، ۵۶۵، ۵۶۶، ۵۶۷، ۵۶۸، ۵۶۹، | |
| ۵۷۰، ۵۷۱، ۵۷۲، ۵۷۳، ۵۷۴، ۵۷۵، | |
| ۵۷۶، ۵۷۷، ۵۷۸، ۵۷۹، ۵۸۰، ۵۸۱، | |
| ۵۸۲، ۵۸۳، ۵۸۴، ۵۸۵، ۵۸۶، ۵۸۷، | |
| ۵۸۸، ۵۸۹، ۵۹۰، ۵۹۱، ۵۹۲، ۵۹۳، | |
| ۵۹۴، ۵۹۵، ۵۹۶، ۵۹۷، ۵۹۸، ۵۹۹، | |
| ۶۰۰، ۶۰۱، ۶۰۲، ۶۰۳، ۶۰۴، ۶۰۵، | |
| ۶۰۶، ۶۰۷، ۶۰۸، ۶۰۹، ۶۱۰، ۶۱۱، | |
| ۶۱۲، ۶۱۳، ۶۱۴، ۶۱۵، ۶۱۶، ۶۱۷، | |
| ۶۱۸، ۶۱۹، ۶۲۰، ۶۲۱، ۶۲۲، ۶۲۳، | |
| ۶۲۴، ۶۲۵، ۶۲۶، ۶۲۷، ۶۲۸، ۶۲۹، | |
| ۶۳۰، ۶۳۱، ۶۳۲، ۶۳۳، ۶۳۴، ۶۳۵، | |
| ۶۳۶، ۶۳۷، ۶۳۸، ۶۳۹، ۶۴۰، ۶۴۱، | |
| ۶۴۲، ۶۴۳، ۶۴۴، ۶۴۵، ۶۴۶، ۶۴۷، | |
| ۶۴۸، ۶۴۹، ۶۵۰، ۶۵۱، ۶۵۲، ۶۵۳، | |
| ۶۵۴، ۶۵۵، ۶۵۶، ۶۵۷، ۶۵۸، ۶۵۹، | |
| ۶۶۰، ۶۶۱، ۶۶۲، ۶۶۳، ۶۶۴، ۶۶۵، | |
| ۶۶۶، ۶۶۷، ۶۶۸، ۶۶۹، ۶۷۰، ۶۷۱، | |
| ۶۷۲، ۶۷۳، ۶۷۴، ۶۷۵، ۶۷۶، ۶۷۷، | |
| ۶۷۸، ۶۷۹، ۶۸۰، ۶۸۱، ۶۸۲، ۶۸۳، | |
| ۶۸۴، ۶۸۵، ۶۸۶، ۶۸۷، ۶۸۸، ۶۸۹، | |
| ۶۹۰، ۶۹۱، ۶۹۲، ۶۹۳، ۶۹۴، ۶۹۵، | |
| ۶۹۶، ۶۹۷، ۶۹۸، ۶۹۹، ۷۰۰، ۷۰۱، | |
| ۷۰۲، ۷۰۳، ۷۰۴، ۷۰۵، ۷۰۶، ۷۰۷، | |
| ۷۰۸، ۷۰۹، ۷۱۰، ۷۱۱، ۷۱۲، ۷۱۳، | |
| ۷۱۴، ۷۱۵، ۷۱۶، ۷۱۷، ۷۱۸، ۷۱۹، | |
| ۷۲۰، ۷۲۱، ۷۲۲، ۷۲۳، ۷۲۴، ۷۲۵، | |
| ۷۲۶، ۷۲۷، ۷۲۸، ۷۲۹، ۷۳۰، ۷۳۱، | |
| ۷۳۲، ۷۳۳، ۷۳۴، ۷۳۵، ۷۳۶، ۷۳۷، | |
| ۷۳۸، ۷۳۹، ۷۴۰، ۷۴۱، ۷۴۲، ۷۴۳، | |
| ۷۴۴، ۷۴۵، ۷۴۶، ۷۴۷، ۷۴۸، ۷۴۹، | |
| ۷۵۰، ۷۵۱، ۷۵۲، ۷۵۳، ۷۵۴، ۷۵۵، | |
| ۷۵۶، ۷۵۷، ۷۵۸، ۷۵۹، ۷۶۰، ۷۶۱، | |
| ۷۶۲، ۷۶۳، ۷۶۴، ۷۶۵، ۷۶۶، ۷۶۷، | |
| ۷۶۸، ۷۶۹، ۷۷۰، ۷۷۱، ۷۷۲، ۷۷۳، | |
| ۷۷۴، ۷۷۵، ۷۷۶، ۷۷۷، ۷۷۸، ۷۷۹، | |
| ۷۸۰، ۷۸۱، ۷۸۲، ۷۸۳، ۷۸۴، ۷۸۵، | |
| ۷۸۶، ۷۸۷، ۷۸۸، ۷۸۹، ۷۹۰، ۷۹۱، | |
| ۷۹۲، ۷۹۳، ۷۹۴، ۷۹۵، ۷۹۶، ۷۹۷، | |
| ۷۹۸، ۷۹۹، ۸۰۰، ۸۰۱، ۸۰۲، ۸۰۳، | |
| ۸۰۴، ۸۰۵، ۸۰۶، ۸۰۷، ۸۰۸، ۸۰۹، | |
| ۸۱۰، ۸۱۱، ۸۱۲، ۸۱۳، ۸۱۴، ۸۱۵، | |
| ۸۱۶، ۸۱۷، ۸۱۸، ۸۱۹، ۸۲۰، ۸۲۱، | |
| ۸۲۲، ۸۲۳، ۸۲۴، ۸۲۵، ۸۲۶، ۸۲۷، | |
| ۸۲۸، ۸۲۹، ۸۳۰، ۸۳۱، ۸۳۲، ۸۳۳، | |
| ۸۳۴، ۸۳۵، ۸۳۶، ۸۳۷، ۸۳۸، ۸۳۹، | |
| ۸۴۰، ۸۴۱، ۸۴۲، ۸۴۳، ۸۴۴، ۸۴۵، | |
| ۸۴۶، ۸۴۷، ۸۴۸، ۸۴۹، ۸۵۰، ۸۵۱، | |
| ۸۵۲، ۸۵۳، ۸۵۴، ۸۵۵، ۸۵۶، ۸۵۷، | |
| ۸۵۸، ۸۵۹، ۸۶۰، ۸۶۱، ۸۶۲، ۸۶۳، | |
| ۸۶۴، ۸۶۵، ۸۶۶، ۸۶۷، ۸۶۸، ۸۶۹، | |
| ۸۷۰، ۸۷۱، ۸۷۲، ۸۷۳، ۸۷۴، ۸۷۵، | |
| ۸۷۶، ۸۷۷، ۸۷۸، ۸۷۹، ۸۸۰، ۸۸۱، | |
| ۸۸۲، ۸۸۳، ۸۸۴، ۸۸۵، ۸۸۶، ۸۸۷، | |
| ۸۸۸، ۸۸۹، ۸۹۰، ۸۹۱، ۸۹۲، ۸۹۳، | |
| ۸۹۴، ۸۹۵، ۸۹۶، ۸۹۷، ۸۹۸، ۸۹۹، | |
| ۹۰۰، ۹۰۱، ۹۰۲، ۹۰۳، ۹۰۴، ۹۰۵، | |
| ۹۰۶، ۹۰۷، ۹۰۸، ۹۰۹، ۹۱۰، ۹۱۱، | |
| ۹۱۲، ۹۱۳، ۹۱۴، ۹۱۵، ۹۱۶، ۹۱۷، | |
| ۹۱۸، ۹۱۹، ۹۲۰، ۹۲۱، ۹۲۲، ۹۲۳، | |
| ۹۲۴، ۹۲۵، ۹۲۶، ۹۲۷، ۹۲۸، ۹۲۹، | |
| ۹۳۰، ۹۳۱، ۹۳۲، ۹۳۳، ۹۳۴، ۹۳۵، | |
| ۹۳۶، ۹۳۷، ۹۳۸، ۹۳۹، ۹۴۰، ۹۴۱، | |
| ۹۴۲، ۹۴۳، ۹۴۴، ۹۴۵، ۹۴۶، ۹۴۷، | |
| ۹۴۸، ۹۴۹، ۹۵۰، ۹۵۱، ۹۵۲، ۹۵۳، | |
| ۹۵۴، ۹۵۵، ۹۵۶، ۹۵۷، ۹۵۸، ۹۵۹، | |
| ۹۶۰، ۹۶۱، ۹۶۲، ۹۶۳، ۹۶۴، ۹۶۵، | |
| ۹۶۶، ۹۶۷، ۹۶۸، ۹۶۹، ۹۷۰، ۹۷۱، | |
| ۹۷۲، ۹۷۳، ۹۷۴، ۹۷۵، ۹۷۶، ۹۷۷، | |
| ۹۷۸، ۹۷۹، ۹۸۰، ۹۸۱، ۹۸۲، ۹۸۳، | |
| ۹۸۴، ۹۸۵، ۹۸۶، ۹۸۷، ۹۸۸، ۹۸۹، | |
| ۹۹۰، ۹۹۱، ۹۹۲، ۹۹۳، ۹۹۴، ۹۹۵، | |
| ۹۹۶، ۹۹۷، ۹۹۸، ۹۹۹، ۱۰۰۰، ۱۰۰۱، | |
| ۱۰۰۲، ۱۰۰۳، ۱۰۰۴، ۱۰۰۵، ۱۰۰۶، ۱۰۰۷، | |
| ۱۰۰۸، ۱۰۰۹، ۱۰۱۰، ۱۰۱۱، ۱۰۱۲، ۱۰۱۳، | |
| ۱۰۱۴، ۱۰۱۵، ۱۰۱۶، ۱۰۱۷، ۱۰۱۸، ۱۰۱۹، | |
| ۱۰۲۰، ۱۰۲۱، ۱۰۲۲، ۱۰۲۳، ۱۰۲۴، ۱۰۲۵، | |
| ۱۰۲۶، ۱۰۲۷، ۱۰۲۸، ۱۰۲۹، ۱۰۳۰، ۱۰۳۱، | |
| ۱۰۳۲، ۱۰۳۳، ۱۰۳۴، ۱۰۳۵، ۱۰۳۶، ۱۰۳۷، | |
| ۱۰۳۸، ۱۰۳۹، ۱۰۴۰، ۱۰۴۱، ۱۰۴۲، ۱۰۴۳، | |
| ۱۰۴۴، ۱۰۴۵، ۱۰۴۶، ۱۰۴۷، ۱۰۴۸، ۱۰۴۹، | |
| ۱۰۵۰، ۱۰۵۱، ۱۰۵۲، ۱۰۵۳، ۱۰۵۴، ۱۰۵۵، | |
| ۱۰۵۶، ۱۰۵۷، ۱۰۵۸، ۱۰۵۹، ۱۰۶۰، ۱۰۶۱، | |
| ۱۰۶۲، ۱۰۶۳، ۱۰۶۴، ۱۰۶۵، ۱۰۶۶، ۱۰۶۷، | |
| ۱۰۶۸، ۱۰۶۹، ۱۰۷۰، ۱۰۷۱، ۱۰۷۲، ۱۰۷۳، | |
| ۱۰۷۴، ۱۰۷۵، ۱۰۷۶، ۱۰۷۷، ۱۰۷۸، ۱۰۷۹، | |
| ۱۰۸۰، ۱۰۸۱، ۱۰۸۲، ۱۰۸۳، ۱۰۸۴، ۱۰۸۵، | |
| ۱۰۸۶، ۱۰۸۷، ۱۰۸۸، ۱۰۸۹، ۱۰۹۰، ۱۰۹۱، | |
| ۱۰۹۲، ۱۰۹۳، ۱۰۹۴، ۱۰۹۵، ۱۰۹۶، ۱۰۹۷، | |
| ۱۰۹۸، ۱۰۹۹، ۱۱۰۰، ۱۱۰۱، ۱۱۰۲، ۱۱۰۳، | |
| ۱۱۰۴، ۱۱۰۵، ۱۱۰۶، ۱۱۰۷، ۱۱۰۸، ۱۱۰۹، | |
| ۱۱۱۰، ۱۱۱۱، ۱۱۱۲، ۱۱۱۳، ۱۱۱۴، ۱۱۱۵، | |
| ۱۱۱۶، ۱۱۱۷، ۱۱۱۸، ۱۱۱۹، ۱۱۲۰، ۱۱۲۱، | |
| ۱۱۲۲، ۱۱۲۳، ۱۱۲۴، ۱۱۲۵، ۱۱۲۶، ۱۱۲۷، | |
| ۱۱۲۸، ۱۱۲۹، ۱۱۳۰، ۱۱۳۱، ۱۱۳۲، ۱۱۳۳، | |
| ۱۱۳۴، ۱۱۳۵، ۱۱۳۶، ۱۱۳۷، ۱۱۳۸، ۱۱۳۹، | |
| ۱۱۴۰، ۱۱۴۱، ۱۱۴۲، ۱۱۴۳، ۱۱۴۴، ۱۱۴۵، | |
| ۱۱۴۶، ۱۱۴۷، ۱۱۴۸، ۱۱۴۹، ۱۱۵۰، ۱۱۵۱، | |
| ۱۱۵۲، ۱۱۵۳، ۱۱۵۴، ۱۱۵۵، ۱۱۵۶، ۱۱۵۷، | |
| ۱۱۵۸، ۱۱۵۹، ۱۱۶۰، ۱۱۶۱، ۱۱۶۲، ۱۱۶۳، | |
| ۱۱۶۴، ۱۱۶۵، ۱۱۶۶، ۱۱۶۷، ۱۱۶۸، ۱۱۶۹، | |
| ۱۱۷۰، ۱۱۷۱، ۱۱۷۲، ۱۱۷۳، ۱۱۷۴، ۱۱۷۵، | |
| ۱۱۷۶، ۱۱۷۷، ۱۱۷۸، ۱۱۷۹، ۱۱۸۰، ۱۱۸۱، | |
| ۱۱۸۲، ۱۱۸۳، ۱۱۸۴، ۱۱۸۵، ۱۱۸۶، ۱۱۸۷، | |
| ۱۱۸۸، ۱۱۸۹، ۱۱۹۰، ۱۱۹۱، ۱۱۹۲، ۱۱۹۳، | |
| ۱۱۹۴، ۱۱۹۵، ۱۱۹۶، ۱۱۹۷، ۱۱۹۸، ۱۱۹۹، | |
| ۱۲۰۰، ۱۲۰۱، ۱۲۰۲، ۱۲۰۳، ۱۲۰۴، ۱۲۰۵، | |
| ۱۲۰۶، ۱۲۰۷، ۱۲۰۸، ۱۲۰۹، ۱۲۱۰، ۱۲۱۱، | |
| ۱۲۱۲، ۱۲۱۳، ۱۲۱۴، ۱۲۱۵، ۱۲۱۶، ۱۲۱۷، | |
| ۱۲۱۸، ۱۲۱۹، ۱۲۲۰، ۱۲۲۱، ۱۲۲۲، ۱۲۲۳، | |
| ۱۲۲۴، ۱۲۲۵، ۱۲۲۶، ۱۲۲۷، ۱۲۲۸، ۱۲۲۹، | |
| ۱۲۳۰، ۱۲۳۱، ۱۲۳۲، ۱۲۳۳، ۱۲۳۴، ۱۲۳۵، | |
| ۱۲۳۶، ۱۲۳۷، ۱۲۳۸، ۱۲۳۹، ۱۲۴۰، ۱۲۴۱، | |
| ۱۲۴۲، ۱۲۴۳، ۱۲۴۴، ۱۲۴۵، ۱۲۴۶، ۱۲۴۷، | |
| ۱۲۴۸، ۱۲۴۹، ۱۲۵۰، ۱۲۵۱، ۱۲۵۲، ۱۲۵۳، | |
| ۱۲۵۴، ۱۲۵۵، ۱۲۵۶، ۱۲۵۷، ۱۲۵۸، ۱۲۵۹، | |
| ۱۲۶۰، ۱۲۶۱، ۱۲۶۲، ۱۲۶۳، ۱۲۶۴، ۱۲۶۵، | |
| ۱۲۶۶، ۱۲۶۷، ۱۲۶۸، ۱۲۶۹، ۱۲۷۰، ۱۲۷۱، | |
| ۱۲۷۲، ۱۲۷۳، ۱۲۷۴، ۱۲۷۵، ۱۲۷۶، ۱۲۷۷، | |
| ۱۲۷۸، ۱۲۷۹، ۱۲۸۰، ۱۲۸۱، ۱۲۸۲، ۱۲۸۳، | |
| ۱۲۸۴، ۱۲۸۵، ۱۲۸۶، ۱۲۸۷، ۱۲۸۸، ۱۲۸۹، | |
| ۱۲۹۰، ۱۲۹۱، ۱۲۹۲، ۱۲۹۳، ۱۲۹۴، ۱۲۹۵، | |
| ۱۲۹۶، ۱۲۹۷، ۱۲۹۸، ۱۲۹۹، ۱۳۰۰، ۱۳۰۱، | |
| ۱۳۰۲، ۱۳۰۳، ۱۳۰۴، ۱۳۰۵، ۱۳۰۶، ۱۳۰۷، | |
| ۱۳۰۸، ۱۳۰۹، ۱۳۱۰، ۱۳۱۱، ۱۳۱۲، ۱۳۱۳، | |
| ۱۳۱۴، ۱۳۱۵، ۱۳۱۶، ۱۳۱۷، ۱۳۱۸، ۱۳۱۹، | |
| ۱۳۲۰، ۱۳۲۱، ۱۳۲۲، ۱۳۲۳، ۱۳۲۴، ۱۳۲۵، | |
| ۱۳۲۶، ۱۳۲۷، ۱۳۲۸، ۱۳۲۹، ۱۳۳۰، ۱۳۳۱، | |
| ۱۳۳۲، ۱۳۳۳، ۱۳۳۴، ۱۳۳۵، ۱۳۳۶، ۱۳۳۷، | |
| ۱۳۳۸، ۱۳۳۹، ۱۳۴۰، ۱۳۴۱، ۱۳۴۲، ۱۳۴۳، | |
| ۱۳۴۴، ۱۳۴۵، ۱۳۴۶، ۱۳۴۷، ۱۳۴۸، ۱۳۴۹، | |
| ۱۳۵۰، ۱۳۵۱، ۱۳۵۲، ۱۳۵۳، ۱۳۵۴، ۱۳۵۵، | </ |

حیات ما رجوع کن به حیات بخش بیگم : حیدر کاشی، ملاً ۲۰۵،
حیدر شاهزاده ۲۱۵۶، حیدر قلی شاهزاده ابن قطب الملک ۳۷۶

خ

خانی خان نظام الملکی، محمد هاشم،
مؤلف کتب ۲، ۱۷۷، ۲۸۰، ۳۰۰،
۱۲م
خان اعظم میرزا عزیز کوکه ۲۱۹،
خان اعظم فاروقی رجوع کن به عبد القادر
خان جهان بهادر کوکلتاش ۱۳م، ۱۴م
۱۵م، ۲۰م
خان جهان حاکم برار رجوع کن به
عبد القادر
خان جهان سپهسالار ۱۲،
خان جهان فاروقی ۲۳م، ۲۴م
خان جهان لودی ۳۶۰
خان خانان، احمد، رجوع کن به
احمد خان
خان خانان ابن بیوم خان رجوع کن به
عبد الرحیم، میرزا
خان خانان بیوم خان رجوع کن به
بیوم خان
خدا بنده شاهزاده ۲۳۶، ۲۳۷،
خدا بنده ابن ابراهیم قطب شاه ۳۸۳،
۳۹۰، ۳۹۱، ۳۹۲، ۳۹۶،
خدا بنده خان جاگیردار ۲۱۶،
خداوند خان حبشی ۶۲م
خداوند خان وزیر گجرات ۱۶۶، ۱۷۰،

خدیجه سلطان ۲۹۷،
خرم شاهزاده رجوع کن به شاه جهان
خسرو آقایی لاری رجوع کن به اسد خان
لاری
خسرو شاهزاده ۲۶۴،
خضر، خواجه ۲۶۹، ۲۷۲، ۲۷۵،
خلد مکان رجوع کن به اورنگ زیب
عالمگیر
خلیل الله شاه ۸۷، ۹۴،
خلیل الله خان عرف محمد ابراهیم
۱۴م، ۱۵م، ۱۶م، ۱۸م
خواجه جهان استرآبادی ۷۳، ۷۴،
خواجه جهان برادر امیر برید ۱۹۲،
خواجه جهان ترک ۸۸، ۸۹، ۹۳، ۹۴، ۹۵،
۹۶، ۹۷، ۱۰۲، ۱۰۳،
خواجه جهان دکنی رجوع کن به
فخر الملک
خواجه جهان گیلانی، ملک التجار، رجوع
کن به محمود گاوآن
خواص خان وزیر ۳۶۲،
خونده همایون رجوع کن به خونده همایون
خونده همایون ۱۹۶، ۱۹۷، ۱۹۹، ۳۸۱،
۴۶۴م

ج

| | |
|--------------------------------|-------------------------------|
| چاند بي بي عرف چاند سلطان ۱۹۵، | چغتاي خان ۲۳۳، |
| ۱۹۶، ۲۱۸، ۲۲۰، ۲۵۱، ۲۵۲، ۲۵۳، | چنگيز خان ۲۰۸، ۲۰۹، ۲۶۴، |
| ۲۵۴، ۲۵۵، ۲۵۶، ۲۶۰، ۲۶۲، ۲۶۳، | چنگيز خان اصفهاني ۵۳، ۵۴، ۵۵، |
| ۳۴۳، ۳۴۴، ۳۴۳، ۳۴۲، ۳۴۵، | چينه خان ۲۶۲، ۲۶۳، |
| ۳۵۲، ۳۵۸، ۳۵۷، | |

ح

| | |
|--------------------------------------|-----------------------------------|
| حافظ شيرازي ۱۷۱، | حسين خان ابن احمد شاه بهمني ۶۵، |
| حامدخان ۳۶۶، | ۶۸، |
| حش خان حبشي ۱۹۷، ۱۹۹، | حسين ابن سلطان حسن رجوع كن به |
| حبيب الله ابن خليل الله، شاه ۸۷، ۸۸، | ميرزا خان |
| ۸۹، ۹۰، ۹۴، ۱۱۶، | حسين خان فاروقي ۵۵، |
| حسام الدين معتمد الدوله، ملك ۱۵۵، | حسين ابن مرتضى نظام شاه ۲۱۸، ۲۲۱، |
| ۷۷، ۷۸، ۷۹، ۸۰، ۸۱، ۸۲، ۸۳، ۸۴، ۸۵، | ۲۲۲، ۲۲۳، ۲۲۴، و رجوع كن به |
| حسام علي مغل ۴۰، و رجوع كن به | حسين نظام شاه ثاني |
| حسام الدين | حسين نظام شاه اول ۱۸۷، ۱۸۸، ۱۸۹، |
| حسن ۸ و رجوع كن به علا الدين حسن | ۱۹۰، ۱۹۱، ۱۹۲، ۱۹۴، ۱۹۵، ۳۱۹، |
| كانگوي بهمني | ۳۲۰، ۳۲۱، ۳۲۷، ۳۲۸، ۳۲۹، ۳۳۰، |
| حسن خان ابن علا الدين احمد شاه | ۳۳۱، ۳۳۲، ۳۳۳، ۳۳۴، ۳۳۶، ۳۳۷، |
| بهمني ۸۷، ۸۸، ۸۹، ۹۰، | ۳۵۳، ۳۷۹، ۳۸۰، ۳۹۳، |
| حسن خان ابن فيروز شاه بهمني ۶۲، ۶۳، | حسين نظام شاه ثاني ۲۲۵، ۲۲۶، ۲۲۸، |
| ۶۵، ۶۶، ۶۸، | ۲۳۰، ۲۳۱، |
| حسن خان جاگيردار ۸۵، | حسيني مغل ۳۱۱، |
| حسن علي ۱۲۰، | حميد خان ۲۲۵، ۳۵۷، |
| حسين، سيد ۲۲۹، | حميده سلطان ۱۱۴، |
| حسين، ملا ۳۸۱، | حيات بخش بيگم ۳۹۱، |

| | |
|---------------------------|-----------------------|
| رانا ۲۶۳ | رضا امام ۳۰۱ |
| رای زاده بیجانگر ۵۵، ۵۶ | رفیع الدین ۱۸۸، ۱۹۹ |
| رای سنگه زمیندار کوتکن ۷۴ | رکن الدوله ۱۵۶ |
| رستم خان نظامسامی ۲۰۳ | رومی خان عرب ۱۵۸، ۱۵۹ |
| رستم راولو ۱۵ | |

ز

| | |
|----------------------------------|---------------------------------|
| زبیر ۱۴ | مصطفی خان استرآبادی زیبا چهره |
| زفوة ۵۰ | ۷۴ |
| زنبیل استرآبادی ۳۵۱ و رجوع کن به | زین الدین، شیخ ۳۵، ۴۶، ۴۳۱، ۴۶۰ |

س

| | |
|------------------------------------|------------------------------------|
| ساباجی ۶۵ | سنجر ابن داود شاه بهمنی ۴۰، ۴۶ |
| سدھوی قلعه دار ۴۷، ۴۸ | سنکاری ۳۱۰ |
| سراج الدین، قاضی ۵۴، ۵۵، ۵۶ | سنکر زمیندار ۷۹، ۸۰ |
| سرکای زمیندار ۷۹، ۸۱ | سنکر نایک راجه ۳۵۲ |
| سروما ۱۹ | سهیل خان خواجه سرا ۲۳۵، ۲۳۹، ۲۴۶ |
| سعادت خان ۳۰ | ۲۵۲، ۲۵۵، ۲۵۶، ۲۵۷، ۲۵۹، ۲۶۰ |
| سعید خان گیلانی ۱۱۳ | ۳۵۷، ۳۵۶ |
| سعید خان، محمد ۳۲۸ | سید خلیفه ۱۱۶ |
| سکندر خان ۸۸، ۸۹، ۹۴، ۹۵، ۹۶، ۱۰۲ | سید سلطان ۶، ۷ |
| سکندر خان قلعه دار ۳۲۵، ۳۲۶ | سید میرزای خراسانی ۱۲۰ |
| سکندر عادل شاه ۲۷۹، ۳۶۲، ۳۶۳، ۳۶۵ | سیف الدین مازندرانی ۱۶، ۱۸، ۱۹، ۲۰ |
| ۳۶۷، ۳۶۸ | ۲۶، ۳۱، ۳۳، ۳۹، ۴۱، ۴۲ |
| سلیم ساهزاده ۲۶۳، ۲۶۴ و رجوع کن به | سیف خان آسیری ۴۴، ۴۵ |
| جهانگیر پادشاه | سیوالی مرهته ۳۶۳، ۴۰۱، ۴۰۲، ۴۰۳ |
| سمندر بیگ ۱۳، ۱۵ | سیورای ۳۰۸ |
| سنبلهی مرهته ۳۶۶، ۳۱۲ | |

| | |
|--|-------------------------------------|
| دانیال شاهزاده ۲۲، ۳۹، ۴۰، ۴۱، ۴۶، ۵۰، | دلور خان حبشی (۲) ۲۳۴، ۲۳۷، ۲۳۸، |
| داود خان دکنی ۸۵، | ۲۳۹، ۳۴۶، ۳۵۱، ۳۵۲، ۳۵۳، ۳۵۴، |
| داود خان ابن بهمن شاه رجوع کن به | ۳۵۵، ۳۵۶، ۳۵۷، |
| داود شاه بهمنی | دلور خان حبشی (۳) ۲۷۹، |
| داود خان ابن احمد شاه بهمنی ۷۲، ۷۴، | دلور خان غوری ۴۲۵، ۴۲۶، |
| داود خان فاروقی ۱۵۵، ۳۹، ۴۰، ۴۱، ۴۶، ۴۷، | دلور خان گجراتی ۵۴۵، |
| داود شاه بهمنی ۲۲، ۳۹، ۴۰، ۴۱، ۴۶، ۵۰، | دلور خان وکیل مطلق ۷۳، ۷۴، ۷۵، |
| دریا خان ۱۱۶، ۱۱۷، ۲۸۷، ۲۸۳، | دلشاد آغا ۲۶۹، ۲۸۶، ۲۸۷، |
| دریا خان گجراتی ۵۱، | دلیر خان افغان ۳۶۳، ۳۶۴، ۳۶۵، ۳۶۶، |
| دریا عماد شاه ۱۸۸، ۱۸۹، ۱۹۱، ۱۹۳، | ۴۰۱، |
| ۲۰۴، ۳۱۹، ۵۰، ۵۱، ۵۲، ۵۳، | دولت خان دکنی ۴۹۳، |
| دستور الملک خواجه سرا ۷۵، | دولت شاه بنت دریا عماد شاه ۴۶۳، |
| دستور دینار حبشی ۱۲۶، | دیورای راجه بیجانگر ۵۳، ۵۵، ۵۶، ۵۷، |
| دستور خان قلعه دار ۳۴۷، | ۵۹، ۶۱، ۶۲، ۶۳، ۶۸، ۶۹، ۷۱، ۷۳، |
| دلور خان حبشی (۱) ۱۱۸، ۱۱۹، ۱۲۵، | ۷۶، ۷۸، |
| ۱۲۶، ۲۷۶، ۱۳۲۲، | |



| | |
|------------------------------------|------------------------------------|
| راجوی دکنی ۲۶۵، | رامراج راجه بیجانگر ۳۰۸، ۳۰۹، ۳۱۰، |
| راجو سید ۴۰۷، | ۳۱۲، ۳۱۴، ۳۱۹، ۳۲۳، ۳۲۴، ۳۲۷، |
| راجه علی خان فاروقی ۲۳۹، ۲۵۷، ۲۵۸، | ۳۲۸، ۳۲۹، ۳۳۰، ۳۳۱، ۳۳۴، ۳۳۵، |
| ۳۵۵، ۳۵۷، ۳۵۸، | ۳۳۶، ۳۳۷، ۳۳۹، ۳۷۳، ۳۷۶، ۳۷۷، |
| راجی علی خان رجوع کن به راجه | ۳۷۹، ۳۸۰، ۳۸۱، |
| علی خان | رامراج رجوع کن به رامراج |

ص

- صاحب خان ۲۰۸، ۲۰۹، ۲۱۰، ۲۱۱، ۲۱۲، صفی انرانی، شاه ۲۶۸، ۲۷۵، ۳۰۱، ۳۷۰
 ۲۱۳، ۲۱۴، ۲۱۵، ۲۱۶، ۲۱۷، ۲۱۹، صلات خان بمشیرة زادۀ عین الملک
 صادق خان ۲۴۹، ۲۶۰، ۳۲۱، ۳۲۲
 صدر الشریفہ ۲۶، صلابت خان چرکسی ۱۸۹، ۱۹۰، ۲۱۲
 صدر جهان شوشتری ۱۰۲، ۲۱۳، ۲۱۴، ۲۱۵، ۲۱۷، ۲۱۹، ۲۲۰
 صفدر خان بیجاپوری ۲۸۶، ۲۸۷، ۲۸۸، ۲۲۱، ۲۲۲، ۲۲۳، ۲۳۱
 صفدر خان عالمگیری ۴۱۳، صلات خان، مازندرانی ۳۷۷، ۳۷۸
 صفدر خان گجراتی ۴۴۵، صندل، خواجه ۲۶۵

ض

- ضحاک ۱۱، ضیا الدین نیشاپوری، میر ۳۸۸

ط

- طاهر، شاه، رجوع کن بہ شاه طاهر، طہاسب ابن ابراہیم عادل شاه اول ۳۲۴
 طہاسب ۳۲۶، ۳۴۰، ۳۴۲، طہاسب صفوی اول، شاه ۱۸۵، ۱۸۶
 طہاسب رجوع کن بہ طہاسب، طہاسب ۱۳، طہاسب ۴۱
 طہاسب رجوع کن بہ طہاسب

ظ

- ظہیر الملک افغان ۱۰۹، ۱۴۴، ظہیر خان گجراتی ۷۲
 ظہیر خان، حسن، رجوع کن بہ علا الدین، ظہیر الدین محمد بابر رجوع کن بہ
 حسن کانگوی بہمنی، ظہیر خان گجراتی ۷۲، ظہیر الدین محمد بابر رجوع کن بہ
 حسن کانگوی بہمنی

ع

- عادل خان ہراتی ۱۹۳، عادل خان دکنی ۱۱۶، ۱۱۷
 عادل خان ترک رجوع کن بہ یوسف عادل خان، عادل خان فاروقی اول، میران ۷۷، ۳۳۶، ۳۳۷

ش

- شاعی امام ۱۸۱، ۲۷۷،
 شہ احمد ابن شاہ ظاہر ۱۹۷، ۲۰۳،
 شاہ بیگم بنت سیف الدین ۱۶،
 شاہ جعفر برادر شاہ ظاہر ۳۱۸، ۳۲۱،
 شاہ جمال الدین ابن شاہ ظاہر ۱۹۷،
 ۱۹۸،
 شاہ جہان بادشاہ، شہاب الدین محمد
 ۱۹۱، ۲۷۵، ۲۷۶، ۲۷۹، ۲۸۰، ۳۵۹،
 ۳۶۰، ۳۶۱، ۳۶۲، ۳۶۳، ۳۸۳، ۳۹۴،
 ۳۹۵، ۳۹۸، ۴۰۰، ۴۰۱، ۴۰۳، ۴۲۲،
 شاہ حیدر ابن شاہ ظاہر ۱۸۷، ۱۸۸،
 شاہ ظاہر ۱۳۸، ۱۶۲، ۱۶۳، ۱۶۹، ۱۷۰،
 ۱۷۱، ۱۷۳، ۱۷۴، ۱۷۶، ۱۷۷، ۱۷۸،
 ۱۷۹، ۱۸۰، ۱۸۱، ۱۸۲، ۱۸۳، ۱۸۴،
 ۱۸۵، ۱۸۶، ۲۷۹، ۲۹۳، ۳۰۴، ۳۱۲،
 ۳۱۸، ۳۲۹، ۳۵۰، ۳۷۱، ۳۷۳، ۳۸۱،
 ۴۶۸،
 شاہ ظاہر پدر احمد شاہ جمعی ۲۴۶، ۲۴۷،
 شاہ سلطان ۷۸،
 شاہ قلی سلطان رجوع کن بہ شاہ علی
 سلطان
 شاہ میرزای اصفہانی ۲۰۸، ۲۰۹، ۳۸۳،
 شاعر میرزا ۲۴۹،
 شجاع ابن شاہ جہان، سلطان ۳۶۰، ۳۶۱،
 ۳۹۵،
 شجاع خان حبشی ۲۴۰،
 شجاعت خاں ۳۷۶، ۳۰۷،
 شرزہ خان ۲۷۶، ۳۹۷،
 شرف الدین، ملک ۱۴۵،
 شریف گیلانی، مید ۲۲۹،
 شمر ذو الجوشن ۸۲،
 شمس الدین شاہ بہمنی ۴۵، ۴۶، ۴۷،
 ۴۸، ۴۹،
 شمس الدین کرمانی حق گو، ملا ۹۹،
 شمس الدین، میر ۴۰۰،
 شمشیر خان ابن ثقال خان ۲۰۵، ۲۰۶،
 ۲۰۷، ۲۶۴،
 شمشیر خان حبشی ۲۰۳، ۲۴۸، ۲۵۳،
 شمشیر الملک دکنی ۸۲،
 شمشیر الملک، رجوع کن بہ شمشیر خان
 ابن ثقال خان
 شہاب الدین خان رجوع کن بہ غازی
 الدین خان بہادر فیروز جنگ
 شہاب الدین علی یزدی، خواجہ ۴۶۵،
 شہباز خان اکبر شاعی ۲۴۹، ۲۵۰،
 شہباز خان بیجاپوری ۲۷۶،
 شیر خان افغان ۱۵۸، ۱۵۹،
 شیر خان اردستانی ۱۲۱،
 شیر خان آسیری ۴۴۵، ۴۴۶،
 شیر خواجہ ۲۶۱،
 شیر شاہ سوز، فرید الدین ۱۸۷، ۳۳۱،
 ۴۴۹

| | |
|-------------------------------|----------------------------------|
| ۱۵۴، ۱۶۵، ۱۸۴، ۲۶۶، ۲۷۸، ۲۷۹، | قتلغ خان ۱۰، |
| ۳۰۴، ۳۶۸، ۳۶۹، ۳۷۰، ۳۷۱، ۳۷۲، | قرا خان ۸۴، |
| قنبر علی ۳۸۹، | قطب الدین مرید ۷۲، |
| قوام الملک ۱۱۶، | قطب الملک ہمدانی، سلطان قلی ۱۰۸، |
| | ۱۲۴، ۱۲۵، ۱۲۷، ۱۲۸، ۱۲۹، ۱۳۹، |

ک

| | |
|------------------------------------|-------------------------------------|
| کشور خاں ملازم محمود گوان ۱۲۱، | کانگوی برہمن ۸، ۹، ۱۶، ۱۷، |
| ۱۲۲، | کانوجی برہمن ۱۶۷، ۱۶۸، ۱۷۳، ۱۷۶، |
| کشور خان نظامشاہی ۱۹۹، ۲۰۰، ۲۲۸، | کانیا، راجہ جلوارہ ۳۴، ۳۵، |
| کلیم اللہ شاہ بہمنی ۱۳۶، ۱۳۷، ۱۳۸، | کاوڈ آہنگر ۱۱، |
| ۱۳۹، ۱۶۶، | کرم خان دکنی ۱۵۸، ۱۵۹، |
| کمال خان دکنی (۱) ۲۷۶، ۲۸۱، ۲۸۲، | کشن راو رای بیجانگر ۳۷، ۳۸، ۳۹، ۴۱، |
| ۲۸۳، ۲۸۴، ۲۸۵، ۲۸۶، ۲۸۷، ۲۸۸، | کشور خان لاری ۳۱، ۳۲، ۳۳، ۳۴، |
| کمال دکنی (۲) ۳۲۵، ۳۲۶، ۳۴۲، ۳۴۳، | ۳۴۵، ۳۴۷، ۳۸۱، |

گ

گیسو دراز، سید محمد ۶۲، ۶۳، ۶۷، ۷۱، | ۴۰۷، ۴۲۰،

ل

لادن، ملک، خان جہان ۱۵۵، ۱۵۶، | ۳۴۴،

م

مادانی برہمن ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۴، | مالک، اصلم ۵۰، ۵۱،
مالوجی دکنی ۳۹۷، ۴۰۰، | ۱۸، ۱۹،

| | |
|---|---|
| محمد نصیر نشاوندی ۲۱۰، ۲۱۱، | مخدومہ جهان زوجہ ہمایون شاہ بہمنی |
| محمد ہاشم خان رجوع کن بہ | رجوع کن بہ ملکہ جهان |
| خانہ خان نظام الملکی | مخدومہ جهان زوجہ محمد شاہ بہمنی |
| محمود ابن بہمن شاہ ۲۲، | ثالث ۱۱۶، |
| محمود خان ابن احمد شاہ بہمنی ۷۲، | مراد خان، محمد ۱۲، |
| محمود (محمد) شاہ بہمنی ۳۰، ۳۱، ۳۲، | مراد، سلطان محمد، ابن اکبر پادشاہ |
| محمود شاہ بہمنی ۱۱۶، ۱۱۹، ۱۲۰، ۱۲۱، | ۲۴۷، ۲۴۸، ۲۴۹، ۲۵۰، ۲۵۵، ۲۵۷، |
| ۱۲۲، ۱۲۳، ۱۲۴، ۱۲۵، ۱۲۶، ۱۲۷، | ۲۵۸، ۲۶۰، ۲۶۱، ۳۵۷، ۳۵۷، ۳۵۸، |
| ۲۲۸، ۲۲۹، ۱۳۰، ۱۳۲، ۱۳۶، ۱۴۲، | مراد عثمانی، السلطان ۲۶۷، ۲۶۸، |
| ۱۴۳، ۱۴۵، ۱۴۶، ۱۴۷، ۱۵۵، ۲۷۱، | مراری پندت ۳۰۴، |
| ۲۷۴، ۲۷۵، ۲۷۶، ۲۷۸، ۱۸۳، ۲۸۹، | مرتضی خان انجو ۳۲۲، |
| ۲۹۰، ۳۹۹، ۳۷۰، ۳۶۵، | مرتضی، سید ۲۲۹، |
| محمود شاہزادہ ۱۱۵ و رجوع کن بہ | مرتضی خان سبزواری، سید ۲۰۳، ۲۱۱، |
| محمود شاہ بہمنی | ۲۱۲، ۲۱۵، ۲۱۶، ۲۱۷، ۲۴۹، ۳۸۵، |
| محمود شاہ بیکرہ ۹۹، ۱۴۹، ۱۵۰، ۱۵۱، | ۳۸۶، |
| ۱۵۲، ۱۵۳، ۱۵۴، ۱۵۵، ۲۷۴، ۳۳۸، | مرتضی نظام شاہ اول ۱۹۶، ۱۹۸، ۲۰۱، |
| ۳۱۹، ۳۲۱، ۳۲۲، ۳۲۳، ۳۲۴، ۳۲۵، ۳۲۶، ۳۲۷، | ۲۰۲، ۲۰۳، ۲۰۴، ۲۰۵، ۲۰۶، ۲۰۷، |
| محمود شاہ خلجی اول ۹۴، ۹۵، ۹۶، ۹۷، | ۲۰۸، ۲۰۹، ۲۱۰، ۲۱۵، ۲۱۷، ۲۱۸، |
| ۹۸، ۹۹، ۱۰۳، ۱۰۴، ۱۰۵، | ۲۱۹، ۲۲۰، ۲۲۱، ۲۲۳، ۲۲۴، ۳۲۴، |
| محمود شاہ خلجی ثانی ۱۷۰، ۱۷۳، ۱۷۵، | ۳۳۳، ۳۳۹، ۳۴۳، ۳۴۵، ۳۴۸، ۳۵۲، |
| محمود غزنوی، السلطان ۲، ۶، | ۳۵۳، ۳۵۴، ۳۵۵، ۳۸۱، ۳۸۲، ۳۸۵، ۳۵۴، ۳۵۵، |
| محمود گاوران گیلانی، خواجه جهان، ملک | ۴۶۶، |
| التجار ۸۸، ۸۹، ۹۳، ۹۴، ۹۵، ۹۶، ۹۷، | مرتضی نظام شاہ ثانی ۲۶۴، ۲۶۵، ۲۶۶، |
| ۱۰۲، ۱۰۳، ۱۰۵، ۱۰۶، ۱۰۷، ۱۰۸، | ۴۶۴، |
| ۱۰۹، ۱۱۰، ۱۱۱، ۱۱۲، ۱۱۳، ۱۱۴، | مرتضی قطبشاهی، سید ۳۵۰، ۳۵۱، |
| ۱۱۵، ۱۱۶، ۱۲۱، ۱۲۴، ۱۴۱، ۱۴۲، | مریم سلطان ۱۶۳، ۲۹۴، |
| ۱۴۳، ۲۷۰، ۲۷۱، ۳۶۹، ۳۶۱، ۳۶۵، | مسعود ابن مبارک خزانچی ۳۹، ۴۱، |
| محمود گیلانی، ملا ۱۲۱، ۳۷۵، | مسعود خان حبشی ۳۲۶، |
| مخدومہ جهان مادر شمس الدین شاہ | مشیر الملک ۸۲، |
| بہمنی ۳۶، ۳۷، ۳۸، ۳۹، | |

- علي سنكه، راجه ۱۳م
 مبارز خان ۳۸۵
 مبارک خزانچي ۳۶
 مبارک خان فاروقي اول، ميران ۳۳۷
 ۳۳۸
 مبارک شاه فاروقي ثاني، ميران ۵۰
 ۵۱م ۵۲م
 مجاهد خان ۳۶۶
 مجاهد شاه بهمني ۳۲م ۳۶م ۳۷م ۳۸م ۳۹م
 ۴۰
 محمد الرسول ۱، ۱۷۵، ۱۸۱
 محمد ابن اورنگ زيب، بادشاهزاده ۳۹۵
 ۳۹۶، ۳۹۸، ۴۰۰
 محمد سيستاني ۲۷۶
 محمد، سيد ۲۲۹
 محمد بيگ ۳۹۷
 محمد، ملك، گجراتي ۴۳۴
 محمد خان ابن احمد شاه بهمني ۷۲
 ۷۳، ۷۴
 محمد خان ابن صفدر خان ۳۳
 محمد خان شيرازی ۲۵۲، ۲۵۳، ۲۵۶
 ۲۵۷
 محمد خان كوكه زاده ۲۴۸
 محمد عثماني، السلطان ۲۶۷
 محمد شاه بهمني اول ۱۶، ۱۸، ۲۳، ۲۴
 ۲۵، ۲۶، ۲۷، ۲۸، ۲۹، ۳۰، ۳۱، ۳۲
 ۳۳، ۳۴، ۳۵، ۳۶
 محمد شاه بهمني ثاني رجوع كن به
 محمود (محمد) شاه بهمني
- محمد شاه بهمني ثالث (عرف ثاني)
 ۱۰۲، ۱۰۳، ۱۰۴، ۱۰۵، ۱۰۷، ۱۰۸
 ۱۰۹، ۱۱۰، ۱۱۱، ۱۱۲، ۱۱۳، ۱۱۴
 ۱۱۵، ۱۱۶، ۱۱۷، ۱۱۸، ۱۱۹، ۱۲۰، ۱۲۱
 ۳۶۸، ۳۶۹، ۳۶۵
 محمد پادشاه، روشن اختر ۳۸۵
 محمد شاه فاروقي اول، ميران ۱۶۴، ۱۶۹
 ۱۷۱، ۱۷۲، ۳۶۶، ۳۶۷، ۳۶۸، ۳۶۹
 ۴۵۰
 محمد شاه فاروقي ثاني، ميران ۲۰۶
 ۲۰۷، ۲۰۸، ۳۵۲، ۳۵۳، ۳۵۴، ۳۵۵
 محمد عادل شاه ۳۵۸، ۳۵۹، ۳۹۳
 محمد قطب شاه ۳۹۰، ۳۹۱
 محمد آقاي تركمان ۳۸۵
 محمد اكبر پادشاه رجوع كن به اكبر پادشاه
 محمد امين خان رجوع كن به امين
 خان، محمد
 محمد باقر شاهزاده ۲۴۶
 محمد جعفر دكني، شيخ ۱۶۲، ۱۶۸
 محمد صادق خان رجوع كن به صادق
 محمد خان
 محمد قاسم بريد رجوع كن به قاسم بريد
 محمد قاسم بيگ رجوع كن به قاسم بيگ
 محمد قاسم فرشته رجوع كن به فرشته
 محمد قلبي تلنگانه رجوع كن به قطب
 الملك همداني
 محمد قلبي قطب شاه ۲۱۷، ۲۵۲، ۲۵۶
 ۲۵۷، ۳۵۸، ۳۵۰، ۳۵۱، ۳۵۲، ۳۵۳
 ۳۵۴، ۳۸۳، ۳۸۴، ۳۸۵، ۳۸۶، ۳۸۷
 ۳۸۸، ۳۸۹، ۳۹۰

| | |
|-------------------------------|---|
| میرزا شیع ۳۹۷ | میرزای شاعر ۳۶۰ |
| میر جملة ۳۹۴، ۳۹۶، ۳۹۷، ۳۹۸ | میرزا عزیز کوکه رجوع کن به خان اعظم |
| ۳۹۹، ۴۰۰، ۴۰۱ | میرزا محمد تقی ۲۱۰، ۲۱۱، ۲۱۹، ۲۲۲، ۲۲۳، ۲۲۹ |
| میر صفوی ۲۴۴، ۳۵۷ | میرزا محمد صادق ۳۲۹ |
| میران، میر ۳۹۹ | میرزا محمد مشرف نسل خانہ ۱۲، ۱۳، ۱۴ |
| میرزا بیگ سیستانی ۳۲۲ | میرک خانی، خواجہ، المطاعب به |
| میرزا خان ۳۹۷ | جهانگیر خان ۲۰۱، ۲۰۳، ۲۰۴، ۲۰۶، ۲۰۷، ۲۰۹ |
| میرزا خان، حسین ۲۲۳، ۲۲۴، ۲۲۵ | |
| ۲۲۶، ۲۲۷، ۲۲۸، ۲۲۹ | |

ن

| | |
|---|--|
| ناصرالدوله رجوع کن به عبد الرحیم خان بهادر | نظام الدین خزانچی ۱۱۳ |
| ناصرالدین شاه افغان رجوع کن به اسمعیل منخ | نظام الدین شاه بهمنی رجوع کن به نظام شاه |
| ناصرالدین شاه خلجی ۴۴۰ | نظام الملک دکنی (۱) ۸۲ |
| ناصرالدین شوشتری، ملا ۲۲۹ | نظام الملک بحرئی دکنی عرف ملک حسن و ملک نائب ۱۰۳، ۱۰۴، ۱۰۷، ۱۰۸، ۱۰۹، ۱۱۰، ۱۱۵، ۱۱۶، ۱۱۷، ۱۱۸، ۱۱۹، ۱۲۰، ۱۲۱، ۱۳۰، ۱۴۱، ۱۴۲، ۳۹۹ |
| نرسنگه زميندار کهیرله ۵۳ | نظام الملک دهلوی رجوع کن به آصف جاجه نظام الملک |
| نصرتی، ملا ۳۶۰ | نظام الملک عرف عماد الملک غوری ۸۸، ۸۹ |
| نصیب خان مدنی ۲۷۷ | نظام شاه بهمنی ۹۲، ۹۳، ۹۴، ۹۶، ۹۸، ۹۹، ۱۰۰، ۱۰۳ |
| نصیر خان شاهجهانی ۳۹۷، ۴۰۰ | نور الدین محمد، میرزا ۳۴۴ |
| نصیر خان فاروقی ۷۲، ۷۴، ۷۵، ۲۲۶، ۲۲۷، ۲۲۹، ۳۰، ۳۱، ۳۳، ۳۴ | نور الحق دهلوی، شیخ ۲، ۸ |
| ۳۵، ۳۶، ۳۹ | نیکنام خان ۳۹۴ |
| نصیر الملک گجراتی ۱۴۴، ۱۴۹، ۱۵۶، ۱۵۷ | |
| نظام، شیخ ۴۰۰ | |
| نظام الدین اولیا شیخ ۸، ۱۶ | |

ملک نائب دکنی رجوع کن بہ نظام
الملک
ملک راجہ نارتھی ۲۱ء ۲۲ء ۲۳ء ۲۴ء ۲۵ء ۲۶ء
۲۹ء
ملک راجی فاروقی رجوع کن بہ ملک
راجہ فاروقی
ملکہ جہان زوجہ ملا الدین بہمن شاہ
۱۸، ۲۵، ۲۶، ۲۷
ملکہ جہان زوجہ ہمایون شاہ بہمنی ۹۵،
۹۶، ۱۰۰، ۱۰۲، ۱۰۳، ۲۷۰
ملو خان ۸۷، ۸۸، ۹۶
ملو خان رجوع کن بہ ملو عادل شاہ
ملو عادل شاہ ۳۰۴، ۳۰۵، ۳۰۶
منصور، شاہ ۲۲۶
منو خان، میرزا ۲۶۲
منہاج، شیخ ۱۴ء ۱۵ء
موتی شاہ ۲۵۰
موسیٰ خان محل دار ۳۰۸ء
موسیٰ مازندرانی، میرسید ۲۰۵، ۲۰۶
موسس استرابادی، محمد ۳۸۳، ۳۸۸
مہدی ابن محمد نصیر ۲۱۰
مہدی قلی خان ۲۵۲، ۲۵۷، ۳۸۹
مہدی قلی سلطان رجوع کن بہ مہدی
قلی خان
میلن الدولہ دکنی رجوع کن بہ میلن
الملک
میلن الملک دکنی ۷۵، ۷۶، ۷۸، ۸۱،
۸۲، ۸۵
میان منچو ۲۴۳، ۲۴۴، ۲۴۵، ۲۴۶، ۲۴۷
۲۴۸، ۲۵۰، ۲۵۶

مصطفیٰ خان اردستانی ۲۵۶، ۳۳۱، ۳۳۲
۳۳۹، ۳۴۰، ۳۴۲، ۳۴۳، ۳۴۵، ۳۴۶
۳۵۱، ۳۷۷، ۳۷۸، ۳۷۹، ۳۸۱
مصطفیٰ خان استرابادی ۳۵۲
مصطفیٰ خان داروغہ عرائض ۸۵
مظفر، سید ۳۹۷، ۴۰۸، ۴۰۹، ۴۱۰، ۴۱۱
مظفر شاہ اول ۲۶
مظفر شاہ ثانی ۳۴۳، ۳۴۵، ۳۴۶، ۳۵۲، ۳۵۳
۳۵۴
معز الدین عرف شہاب الدین غوری،
السلطان
معز الدین شامزادہ ۱۵ء ۱۶ء
معظم خان، خواجہ ۹۰
معظم، محمد، پادشامزادہ، ابن اورنگ
زیب عالمگیر ۱۳ء ۱۴ء ۱۵ء ۱۷ء
مفتاح حبشی ۱۰۷، ۱۰۹
مقصود خان ۲۷۶
مکرم خان ۳۶۱، ۳۹۳
مکمل خان ۱۵۶، ۱۵۹، ۱۶۰، ۱۶۱، ۱۶۲
ملفت خان خوانی ۱۳ء ۱۵ء
ملک التجار بصری، حلف حسن ۷۵،
۷۷، ۷۸، ۷۹، ۸۰، ۸۱، ۸۶، ۸۳، ۸۷
۳۳۷
ملک التجار ۸۹، ۹۳، ۹۶، ۹۷، ۹۸، ۱۰۲
۱۰۳
ملک التجار خواجہ جہان رجوع کن بہ
محمود گاون
ماک حسن دکنی رجوع کن بہ نظام
الملک
ملک شاہ ۸۸

فہرست الا ماکن والقبائل

۱

| | |
|------------------------------------|-----------------------------------|
| ادوني ۳۸، ۳۵۲، ۳۶۳ | اٹنا عشر، فرقہ، رجوع کن بہ امامیہ |
| اردستان ۳۴۶ | اُچین ۲۲ |
| ارندول ۲۶، ۲۹ | احسنا باد رجوع کن پہ گلبرگہ |
| استرایاد ۷۳ | احمد آباد بیدر رجوع کن بہ بیدر |
| اسمعیلیہ عرف چراغ کش، فرقہ ۱۷۷ | احمد آباد گجرات ۶، ۱۰، ۱۳، ۷۲، ۹۱ |
| آسیر ۵۳، ۷۲، ۷۴، ۷۷، ۱۴۹، ۱۵۵، ۱۸۳ | ۹۷، ۹۹، ۱۱۱، ۱۴۹، ۱۵۱، ۱۵۲، ۱۵۳ |
| ۲۰۶، ۲۳۹، ۲۴۰، ۲۵۵، ۲۶۱، ۲۶۳ | ۱۶۶، ۱۷۰، ۱۷۷، ۱۸۷، ۲۱۸، ۲۱۹ |
| ۲۱، ۲۲۷، ۲۲۹، ۳۳۳، ۳۳۶ | ۲۷۴، ۳۸۹، ۳۲۲، ۴۳۴، ۴۳۷ |
| ۳۸، ۴۴۹، ۴۵۱، ۴۵۲، ۴۵۳ | ۳۸، ۴۴۹، ۴۵۱، ۴۵۲، ۴۵۳، ۴۵۷ |
| ۴۵۷، ۴۵۸ | ۴۵۷، ۴۵۸، ۴۵۹، ۴۶۲ |
| ۴۵۹ | احمد نگر ۱۲۴، ۱۲۵، ۱۲۷، ۱۳۳، ۱۳۸ |
| اصفہان ۲۶۹، ۲۸۳ | ۱۴۲، ۱۴۵، ۱۴۶، ۱۴۸، ۱۵۲، ۱۵۳ |
| اگرہ عرف اکبر آباد ۲، ۴۵۹، ۴۵۵ | ۱۵۷، ۱۵۹، ۱۶۰، ۱۶۱، ۱۷۵، ۱۸۶ |
| الہ پور ۲۴۹، ۳۴۹ | ۱۸۷، ۱۸۸، ۱۹۱، ۱۹۲، ۱۹۴، ۱۹۵ |
| امامیہ، فرقہ ۵۰، ۵۱، ۱۸۱، ۱۸۳، ۲۷۶ | ۱۹۶، ۲۰۴، ۲۰۷، ۲۰۸، ۲۰۹، ۲۱۵ |
| ۲۷۷، ۲۷۹، ۲۸۰، ۲۸۱، ۲۸۲، ۲۹۳ | ۲۱۷، ۲۱۹، ۲۳۰، ۲۳۱، ۲۳۲، ۲۳۳ |
| ۳۰۷، ۳۲۶، ۳۲۵ | ۲۳۴، ۲۳۶، ۲۳۹، ۲۴۰، ۲۴۲، ۲۴۴ |
| امینہ پور ۱۷۵ | ۲۴۶، ۲۴۷، ۲۴۸، ۲۴۹، ۲۵۰، ۲۵۲ |
| انقور ۱۴۵، ۲۹ | ۲۵۳، ۲۵۵، ۲۵۷، ۲۶۰، ۲۶۱، ۲۶۲ |
| انگریز ۲۸۰ | ۲۷۸، ۲۷۹، ۲۸۹، ۲۹۴، ۲۹۶ |
| اورنگیر ۶۶ | ۳۱۹، ۳۲۰، ۳۲۸، ۳۲۹، ۳۳۱، ۳۳۳ |
| اورنگ آباد ۳۹۶ | ۳۴۶، ۳۵۳، ۳۵۷، ۳۵۸، ۳۷۴، ۳۸۰ |
| اورسہ ۹۳، ۱۱۰، ۱۱۴ | ۴۵۰، ۴۵۱، ۴۵۲، ۴۵۳، ۴۵۷ |
| اوسہ ۱۱۰، ۱۱۴، ۱۲۹، ۲۲۱، ۲۹۰، ۲۹۶ | ۴۵۷، ۴۵۸ |

و

وجیه الدین، ملک ۱۴۵، ۱۵۳، ۱۵۴ | ولی الله شاه بهمنی ۱۳۶

ه

| | |
|---|---|
| هاشم، میر محمد ۱۱۱ | ۹۱، ۹۲، ۹۳، ۱۰۲، ۱۰۳، ۱۱۲، ۱۳۵ |
| هدیه سلطان زوجة مرتضی نظام شاه اول | همایون شاهرزاده رجوع کن به همایون شاه بهمنی |
| ۲۱۰، ۳۳۳، ۳۳۴ | همت خان ۱۳ |
| همایون پادشاه، نصیر الدین محمد ۳۱ | هوشنگ شاه غوری ۲۵، ۳۳، ۳۶، ۴۳ |
| ۴۴۸، ۴۴۹ | هوشیار غلام ۶۵، ۶۷ |
| همایون شاه بهمنی ۷۵، ۷۸، ۸۷، ۸۸، ۸۹، ۹۰ | |

ی

| | |
|----------------------------------|----------------------------------|
| یار علی مغل ۴۰ | یوسف عادل خان ترک ۱۰۸، ۱۰۹، ۱۱۵ |
| یزید ۳۵ | ۱۱۶، ۱۱۷، ۱۱۸، ۱۱۹، ۱۲۴، ۱۲۶ |
| یوسف ترک ۲۸۴، ۲۸۵، ۲۸۶، ۲۸۸، ۳۰۶ | و رجوع کن به یوسف عادل شاه |
| یوسف خان ۸۷، ۸۸ | یوسف عادل شاه ۱۲۶، ۱۲۸، ۱۳۶، ۱۳۹ |
| یوسف خان کچل ترک ۸۹، ۹۰ | ۱۴۲، ۱۴۳، ۱۴۴، ۱۴۹، ۱۶۱، ۱۶۷ |
| یوسف مشهدی، میر ۲۶۰ | ۲۶۷، ۲۶۸، ۲۶۹، ۲۷۰، ۲۷۱، ۲۷۲ |
| یوسف شهنه ۳۱۱ | ۲۷۳، ۲۷۴، ۲۷۵، ۲۷۸، ۲۷۹، ۲۸۰ |
| | ۲۸۱، ۲۸۲، ۳۷۰، ۴۶۵ |

| | |
|---|--|
| ایرج پور رجوع کن به ایلچپور | ۸۸، ۷۶، ۶۰، ۵۲، ۵۱، ۲۹، ۱۶، ۱۵، ۱۴، ۱۳، ۱۲، ۱۱، ۱۰، ۹، ۸، ۷، ۶، ۵، ۴، ۳، ۲، ۱ |
| ایلچپور ۱۱، ۱۶، ۱۳، ۱۲، ۱۱، ۱۰، ۹، ۸، ۷، ۶، ۵، ۴، ۳، ۲، ۱ | ۲۷۰، ۲۶۸، ۱۸۶، ۱۸۵، ۱۷۷، ۱۷۵، ۲۷۶، ۲۷۹، ۲۹۱، ۲۹۰، ۳۰۶، ۳۷۰، ۳۸۸، ۳۹۳، ۳۹۴، ۴۰۱ |
| ۳۳۵ | |

ب

| | |
|------------------------------------|-------------------------------------|
| برهن، قوم عم ۱۷، ۲۸۲، ۱۱ | بالا گهات ۱۲۵، ۱۷۱، ۲۶۵، ۳۵۳، ۵۵۶ |
| بسی (بسین) ۲۰۳ | براز ۵۳، ۵۹، ۶۰، ۷۰، ۷۱، ۷۲، ۷۵، ۷۷ |
| بصره ۷۵ ح ۳۶۴، ۳۶۶ | ۸۸، ۹۷، ۱۰۳، ۱۱۸، ۱۱۹، ۱۲۴، ۱۲۷ |
| بقال، قوم عم | ۱۲۸، ۱۳۰، ۱۳۰، ۱۳۸، ۱۳۹، ۱۵۲ |
| بگلانه ۲۱، ۱۵۴، ۲۰۳، ۲۲۲، ۳۲۴، ۳۲۵ | ۱۵۴، ۱۵۹، ۱۶۰، ۱۶۴، ۱۶۶، ۱۶۹ |
| ۲۲۹ | ۱۷۴، ۱۸۳، ۱۸۴، ۱۸۸، ۱۹۳، ۱۹۷ |
| بناتهوره ۲۳۸، ۳۱۴ | ۲۰۴، ۲۰۵، ۲۰۶، ۲۰۸، ۲۱۹، ۲۳۱ |
| بنارس ۱۰ | ۲۳۳، ۲۳۴، ۲۴۲، ۲۵۷، ۲۹۴، ۲۹۷ |
| بنکاپور ۳۴۰، ۴۴۴ | ۳۱۹، ۳۲۳، ۳۷۰، ۴۰۰، ۴۲۲، ۴۲۵ |
| بنگاله ۲۴۶، ۲۴۷، ۳۹۵، ۴۵۵ | ۴۲۸، ۴۳۵، ۴۳۸، ۴۳۹، ۴۴۱، ۴۴۶ |
| بنگش ۲۳۲ | ۴۴۷، ۴۵۳، ۴۵۴، ۴۵۶، ۴۵۷، ۴۶۱ |
| بنی هاشم، قبيله ۳ | ۴۶۲، ۴۶۳، ۴۶۴ |
| بواهیر، قوم ۱۷۷ | برهان آباد ۲۴۹ |
| بومره، قوم، رجوع کن به بواهیر | برهانپور ۷۲، ۷۷، ۹۷، ۱۲۵، ۱۲۷، ۱۲۸ |
| بمادر پوره ۶۰ | ۱۳۸، ۱۴۹، ۱۵۲، ۱۵۵، ۱۶۰، ۱۶۴ |
| بمارلو، قوم ۳۶۸ | ۱۶۵، ۱۶۹، ۱۷۰، ۱۷۴، ۲۰۴، ۲۰۶ |
| بهاگنگر ۳۸۴ و رجوع کن به حیدرآباد | ۲۰۷، ۲۰۸، ۲۳۱، ۲۳۳، ۲۳۴، ۳۳۸ |
| بهروج ۳ | ۲۵۸، ۲۶۱، ۲۶۴، ۳۷۸، ۳۵۳، ۳۹۳ |
| بهیونره، رود ۵۱، ۵۳ | ۴۲۲، ۴۳۲، ۴۳۳، ۴۳۵، ۴۳۶، ۴۳۸ |
| بیاس، قریه ۳۴۴ | ۴۳۹، ۴۴۰، ۴۴۱، ۴۴۲، ۴۴۳، ۴۴۴، ۴۴۵ |
| بیت الله، رجوع کن به کعبه الله | ۴۵۸، ۴۵۹، ۴۶۰، ۴۶۱، ۴۶۲ |

خ

| | | | | | | | | | | | | | |
|-------------------|------|------|------|------|------|------|------|---------|-----|-----|-----|-----|-----|
| ۱۷۴۲ | ۱۷۴۳ | ۱۷۴۴ | ۱۷۴۵ | ۱۷۴۶ | ۱۷۴۷ | ۱۷۴۸ | ۱۷۴۹ | خاندنيس | ۷۵ | ۷۷ | ۱۲۷ | ۱۴۵ | ۱۴۹ |
| ۱۷۵۱ | ۱۷۵۲ | ۱۷۵۳ | ۱۷۵۴ | ۱۷۵۵ | ۱۷۵۶ | ۱۷۵۷ | ۱۷۵۸ | ۱۵۲ | ۱۵۵ | ۱۸۳ | ۱۹۱ | ۲۰۶ | ۲۰۸ |
| ۱۷۶۲ | | | | | | | | ۲۱۹ | ۲۳۴ | ۲۳۶ | ۲۵۸ | ۲۶۴ | ۳۵۳ |
| خراسان ۲۳، ۱۸۵ | | | | | | | | ۱۲۱ | ۲۲۳ | ۲۲۵ | ۲۲۷ | ۲۲۸ | |
| خضر آباد ۲۷۰، ۲۷۲ | | | | | | | | ۲۳۷ | ۳۳۸ | ۳۳۹ | ۳۴۰ | | |

د

| | | | | | | | | | | | |
|-----|-----|-----|-----|-----|-----|-------------|-----|-----|------|------|------|
| ۸۱ | ۷۹ | ۷۸ | ۷۷ | ۷۶ | ۷۵ | دکنیان، حزب | ۲۷۰ | ۲۶۶ | ۱۷۸ | ۱۳۹ | دابل |
| ۸۲ | ۸۳ | ۸۴ | ۱۲۰ | ۱۲۲ | ۱۲۱ | داد مهمل | ۳۸۹ | ۳۹۰ | | | |
| ۲۲۷ | ۲۲۸ | ۲۲۹ | ۲۳۰ | ۲۳۶ | ۲۳۹ | دکن | ۳ | ۶ | ۷ | ۸ | ۱۰ |
| ۲۴۰ | ۲۴۳ | ۲۴۴ | ۲۴۵ | ۲۴۷ | ۲۵۰ | ۱۷ | ۲۳ | ۲۴ | ۲۵ | ۳۲ | ۳۳ |
| ۲۶۲ | ۲۶۴ | ۲۶۷ | ۲۸۱ | ۲۸۳ | ۲۸۵ | ۵۱ | ۵۲ | ۵۶ | ۶۰ | ۶۸ | ۷۳ |
| ۲۸۶ | ۲۸۷ | ۲۸۸ | ۲۸۹ | ۲۹۶ | ۳۰۷ | ۷۷ | ۷۶ | ۷۷ | | | |
| ۳۱۰ | ۳۱۷ | ۳۱۸ | ۳۱۹ | ۳۲۷ | ۳۲۸ | ۷۸ | ۸۴ | ۹۴ | ۹۵ | ۹۷ | ۱۱۵ |
| ۳۹۲ | ۳۹۳ | ۳۹۴ | ۳۹۵ | ۳۹۶ | ۳۹۷ | ۱۲۰ | ۱۲۹ | ۱۳۰ | ۱۳۱ | ۱۳۲ | ۱۳۳ |
| ۳۹۸ | ۳۹۹ | ۴۰۰ | ۴۰۱ | ۴۰۲ | ۴۰۳ | ۱۶۵ | ۱۶۸ | ۱۶۹ | ۱۷۱ | ۱۷۲ | ۱۷۳ |
| ۴۰۴ | ۴۰۵ | ۴۰۶ | ۴۰۷ | ۴۰۸ | ۴۰۹ | ۲۱۱ | ۲۱۹ | ۲۲۲ | ۲۲۳ | ۲۲۴ | ۲۲۵ |
| ۴۱۰ | ۴۱۱ | ۴۱۲ | ۴۱۳ | ۴۱۴ | ۴۱۵ | ۲۳۸ | ۲۳۷ | ۲۳۸ | ۲۳۹ | ۲۴۰ | ۲۴۱ |
| ۴۱۶ | ۴۱۷ | ۴۱۸ | ۴۱۹ | ۴۲۰ | ۴۲۱ | ۲۵۷ | ۲۵۶ | ۲۵۷ | ۲۵۸ | ۲۵۹ | ۲۶۰ |
| ۴۲۲ | ۴۲۳ | ۴۲۴ | ۴۲۵ | ۴۲۶ | ۴۲۷ | ۲۶۲ | ۲۶۱ | ۲۶۲ | ۲۶۳ | ۲۶۴ | ۲۶۵ |
| ۴۲۸ | ۴۲۹ | ۴۳۰ | ۴۳۱ | ۴۳۲ | ۴۳۳ | ۲۶۸ | ۲۶۹ | ۲۷۰ | ۲۷۱ | ۲۷۲ | ۲۷۳ |
| ۴۳۴ | ۴۳۵ | ۴۳۶ | ۴۳۷ | ۴۳۸ | ۴۳۹ | ۲۸۲ | ۲۸۳ | ۲۸۴ | ۲۸۵ | ۲۸۶ | ۲۸۷ |
| ۴۴۰ | ۴۴۱ | ۴۴۲ | ۴۴۳ | ۴۴۴ | ۴۴۵ | ۳۰۷ | ۳۰۸ | ۳۰۹ | ۳۱۰ | ۳۱۱ | ۳۱۲ |
| ۴۴۴ | ۴۴۵ | ۴۴۶ | ۴۴۷ | ۴۴۸ | ۴۴۹ | ۳۵۹ | ۳۶۰ | ۳۶۱ | ۳۶۲ | ۳۶۳ | ۳۶۴ |
| ۴۴۹ | ۴۵۰ | ۴۵۱ | ۴۵۲ | ۴۵۳ | ۴۵۴ | ۳۷۰ | ۳۷۱ | ۳۷۲ | ۳۷۳ | ۳۷۴ | ۳۷۵ |
| ۴۵۶ | ۴۵۷ | ۴۵۸ | ۴۵۹ | ۴۶۰ | ۴۶۱ | ۳۸۷ | ۳۸۸ | ۳۸۹ | ۳۹۰ | ۳۹۱ | ۳۹۲ |
| ۴۶۳ | ۴۶۴ | ۴۶۵ | ۴۶۶ | ۴۶۷ | ۴۶۸ | ۳۹۷ | ۳۹۸ | ۳۹۹ | ۴۰۰ | ۴۰۱ | ۴۰۲ |
| ۴۶۹ | ۴۷۰ | ۴۷۱ | ۴۷۲ | ۴۷۳ | ۴۷۴ | ۴۱۷ | ۴۱۸ | ۴۱۹ | ۴۲۰ | ۴۲۱ | ۴۲۲ |
| ۴۷۵ | ۴۷۶ | ۴۷۷ | ۴۷۸ | ۴۷۹ | ۴۸۰ | ۴۳۷ | ۴۳۸ | ۴۳۹ | ۴۴۰ | ۴۴۱ | ۴۴۲ |
| ۴۸۳ | ۴۸۴ | ۴۸۵ | ۴۸۶ | ۴۸۷ | ۴۸۸ | ۴۵۷ | ۴۵۸ | ۴۵۹ | ۴۶۰ | ۴۶۱ | ۴۶۲ |
| ۴۸۳ | ۴۸۴ | ۴۸۵ | ۴۸۶ | ۴۸۷ | ۴۸۸ | ۴۶۲ | ۴۶۱ | ۴۶۲ | ۴۶۳ | ۴۶۴ | ۴۶۵ |
| ۴۸۷ | ۴۸۸ | ۴۸۹ | ۴۹۰ | ۴۹۱ | ۴۹۲ | ۴۹۷ | ۴۹۸ | ۴۹۹ | ۵۰۰ | ۵۰۱ | ۵۰۲ |
| ۵۰۳ | ۵۰۴ | ۵۰۵ | ۵۰۶ | ۵۰۷ | ۵۰۸ | ۵۱۷ | ۵۱۸ | ۵۱۹ | ۵۲۰ | ۵۲۱ | ۵۲۲ |
| ۵۲۳ | ۵۲۴ | ۵۲۵ | ۵۲۶ | ۵۲۷ | ۵۲۸ | ۵۳۷ | ۵۳۸ | ۵۳۹ | ۵۴۰ | ۵۴۱ | ۵۴۲ |
| ۵۴۳ | ۵۴۴ | ۵۴۵ | ۵۴۶ | ۵۴۷ | ۵۴۸ | ۵۵۷ | ۵۵۸ | ۵۵۹ | ۵۶۰ | ۵۶۱ | ۵۶۲ |
| ۵۶۳ | ۵۶۴ | ۵۶۵ | ۵۶۶ | ۵۶۷ | ۵۶۸ | ۵۷۷ | ۵۷۸ | ۵۷۹ | ۵۸۰ | ۵۸۱ | ۵۸۲ |
| ۵۸۳ | ۵۸۴ | ۵۸۵ | ۵۸۶ | ۵۸۷ | ۵۸۸ | ۵۹۷ | ۵۹۸ | ۵۹۹ | ۶۰۰ | ۶۰۱ | ۶۰۲ |
| ۶۰۳ | ۶۰۴ | ۶۰۵ | ۶۰۶ | ۶۰۷ | ۶۰۸ | ۶۱۷ | ۶۱۸ | ۶۱۹ | ۶۲۰ | ۶۲۱ | ۶۲۲ |
| ۶۲۳ | ۶۲۴ | ۶۲۵ | ۶۲۶ | ۶۲۷ | ۶۲۸ | ۶۳۷ | ۶۳۸ | ۶۳۹ | ۶۴۰ | ۶۴۱ | ۶۴۲ |
| ۶۴۳ | ۶۴۴ | ۶۴۵ | ۶۴۶ | ۶۴۷ | ۶۴۸ | ۶۵۷ | ۶۵۸ | ۶۵۹ | ۶۶۰ | ۶۶۱ | ۶۶۲ |
| ۶۶۳ | ۶۶۴ | ۶۶۵ | ۶۶۶ | ۶۶۷ | ۶۶۸ | ۶۷۷ | ۶۷۸ | ۶۷۹ | ۶۸۰ | ۶۸۱ | ۶۸۲ |
| ۶۸۳ | ۶۸۴ | ۶۸۵ | ۶۸۶ | ۶۸۷ | ۶۸۸ | ۶۹۷ | ۶۹۸ | ۶۹۹ | ۷۰۰ | ۷۰۱ | ۷۰۲ |
| ۷۰۳ | ۷۰۴ | ۷۰۵ | ۷۰۶ | ۷۰۷ | ۷۰۸ | ۷۱۷ | ۷۱۸ | ۷۱۹ | ۷۲۰ | ۷۲۱ | ۷۲۲ |
| ۷۲۳ | ۷۲۴ | ۷۲۵ | ۷۲۶ | ۷۲۷ | ۷۲۸ | ۷۳۷ | ۷۳۸ | ۷۳۹ | ۷۴۰ | ۷۴۱ | ۷۴۲ |
| ۷۴۳ | ۷۴۴ | ۷۴۵ | ۷۴۶ | ۷۴۷ | ۷۴۸ | ۷۵۷ | ۷۵۸ | ۷۵۹ | ۷۶۰ | ۷۶۱ | ۷۶۲ |
| ۷۶۳ | ۷۶۴ | ۷۶۵ | ۷۶۶ | ۷۶۷ | ۷۶۸ | ۷۷۷ | ۷۷۸ | ۷۷۹ | ۷۸۰ | ۷۸۱ | ۷۸۲ |
| ۷۸۳ | ۷۸۴ | ۷۸۵ | ۷۸۶ | ۷۸۷ | ۷۸۸ | ۷۹۷ | ۷۹۸ | ۷۹۹ | ۸۰۰ | ۸۰۱ | ۸۰۲ |
| ۸۰۳ | ۸۰۴ | ۸۰۵ | ۸۰۶ | ۸۰۷ | ۸۰۸ | ۸۱۷ | ۸۱۸ | ۸۱۹ | ۸۲۰ | ۸۲۱ | ۸۲۲ |
| ۸۲۳ | ۸۲۴ | ۸۲۵ | ۸۲۶ | ۸۲۷ | ۸۲۸ | ۸۳۷ | ۸۳۸ | ۸۳۹ | ۸۴۰ | ۸۴۱ | ۸۴۲ |
| ۸۴۳ | ۸۴۴ | ۸۴۵ | ۸۴۶ | ۸۴۷ | ۸۴۸ | ۸۵۷ | ۸۵۸ | ۸۵۹ | ۸۶۰ | ۸۶۱ | ۸۶۲ |
| ۸۶۳ | ۸۶۴ | ۸۶۵ | ۸۶۶ | ۸۶۷ | ۸۶۸ | ۸۷۷ | ۸۷۸ | ۸۷۹ | ۸۸۰ | ۸۸۱ | ۸۸۲ |
| ۸۸۳ | ۸۸۴ | ۸۸۵ | ۸۸۶ | ۸۸۷ | ۸۸۸ | ۸۹۷ | ۸۹۸ | ۸۹۹ | ۹۰۰ | ۹۰۱ | ۹۰۲ |
| ۹۰۳ | ۹۰۴ | ۹۰۵ | ۹۰۶ | ۹۰۷ | ۹۰۸ | ۹۱۷ | ۹۱۸ | ۹۱۹ | ۹۲۰ | ۹۲۱ | ۹۲۲ |
| ۹۲۳ | ۹۲۴ | ۹۲۵ | ۹۲۶ | ۹۲۷ | ۹۲۸ | ۹۳۷ | ۹۳۸ | ۹۳۹ | ۹۴۰ | ۹۴۱ | ۹۴۲ |
| ۹۴۳ | ۹۴۴ | ۹۴۵ | ۹۴۶ | ۹۴۷ | ۹۴۸ | ۹۵۷ | ۹۵۸ | ۹۵۹ | ۹۶۰ | ۹۶۱ | ۹۶۲ |
| ۹۶۳ | ۹۶۴ | ۹۶۵ | ۹۶۶ | ۹۶۷ | ۹۶۸ | ۹۷۷ | ۹۷۸ | ۹۷۹ | ۹۸۰ | ۹۸۱ | ۹۸۲ |
| ۹۸۳ | ۹۸۴ | ۹۸۵ | ۹۸۶ | ۹۸۷ | ۹۸۸ | ۹۹۷ | ۹۹۸ | ۹۹۹ | ۱۰۰۰ | ۱۰۰۱ | ۱۰۰۲ |

| | |
|-------------------------------------|--------------------------------------|
| ۱۱۴، ۱۱۳، ۱۵۴، ۱۶۵، ۱۷۴، ۱۷۶، | ترک، قوم ۳۳، ۸۴، ۲۶۷، ۲۶۸، ۲۷۱، ۲۸۶، |
| ۲۶۶، ۳۰۵، ۳۶۹، ۳۷۱، ۳۸۱، ۳۸۲، | ۳۰۵، ۳۶۸، ۳۷۰، ۳۷۲، ۳۹۱، ۳۹۱، |
| ۳۸۴، ۳۸۴، | تشیع، مذہب، رجوع کن بہ امامیہ |
| توزل علی ۲۹، ۵۱، ۶۰، ۱۷۷، ۱۸۶، ۳۶۸، | تلنگ ۵۶، |
| تہالنیر ۲۱، ۲۶، ۲۷، ۲۹، ۳۰، ۳۳، | تلنگانہ ۲۰، ۲۱، ۲۳، ۲۸، ۲۹، ۳۰، ۳۱، |
| ۳۳، ۳۹، ۴۲، ۴۳، ۴۴، ۴۵، | ۳۲، ۷۱، ۷۲، ۷۴، ۸۹، ۹۳، ۹۷، ۱۱۰، |

ج

| | |
|-------------|------------------|
| جلگانون ۲۲، | جالندہ ۱۱۴، ۱۴۷، |
| جلوارہ ۳۴، | جامود ۲۲، |
| جنیر ۱۴۲، | جرائر عرب ۳، |
| جوناگڑ ۶، | جعفری، فرقہ ۳۷۹، |

چ

| | |
|--------------------------------|-------------------|
| چول رجوع کن بہ چیل | چار محل ۱۸، |
| چمار کھنڈ ۳۸، | چار مینار ۳۸، |
| چیتور ۴۸، | چاکنہ ۷۹، ۸۱، ۸۲، |
| چیل ۳، ۲۷، ۱۷۸، ۲۰۲، ۲۱۴، ۲۳۹، | چانپانیر ۴۸، |
| | چاندہ ۳۹۸، ۳۳۸، |

ح

| | |
|----------------------------------|---------------------------------|
| حسین ساعر ۳۹۹، | حبش ۳، ۵۱، |
| حسین ساگر ۳۹۹، | حبشیان، حرب ۷۵، ۷۶، ۷۷، ۷۸، ۷۹، |
| حلب ۱۸۶، | ۸۴، ۱۱۱، ۱۱۲، ۱۲۷، ۱۲۸، ۱۲۹، |
| حنفی، فرقہ ۲۷۹، ۲۷۹، | ۲۳۶، ۲۳۹، ۲۴۴، ۲۶۴، ۲۸۹، ۳۰۷، |
| حوض تغلق ۷، | ۳۴۶، ۳۴۹، ۳۵۰، ۳۹۶، ۳۹۷، ۴۱۹، |
| حیدرآباد ۲۵، ۳۶۰، ۳۸۴، ۳۸۵، ۳۹۳، | ۴۴۶، |
| ۳۹۵، ۴۰۶، ۴۰۷، ۴۱۲، ۴۱۸، ۴۲۰، | حسن آباد رجوع کن بہ گلبرگہ |

ش

| | |
|---------------------------------|-------------------------------------|
| شانهی، فرقه ۲۷۹ | ۳۴۹، ۳۸۵ |
| شامپور برار ۲۵۸، ۲۶۰، ۲۵۷ | شولاپور ۷۴، ۱۶۱، ۱۶۲، ۱۶۳، ۱۸۴، ۱۸۸ |
| شامپور بیجاپور ۳۲۶، ۳۴۶ | ۲۱۸، ۲۴۲، ۲۸۳، ۲۹۴، ۲۹۶، ۳۱۹ |
| شاهجهانآباد رجوع کن به دهلی | ۳۲۰، ۳۲۷، ۳۳۱، ۳۳۳ |
| شاه درگ ۲۱۷، ۲۴۶، ۲۵۲، ۳۳۰، ۳۴۸ | شیراز ۴۱ |

ص

| | |
|--------------------------|-----------------|
| صراف، قوم ۲۴، ۲۵ | صوفیه، فرقه ۲۷۷ |
| صفاهان رجوع کن به اصفهان | |

ظ

| | |
|------------------------------|-----------|
| ظفرآباد ۲۵ و رجوع کن به بیدر | |
|------------------------------|-----------|

ع

| | |
|------------------------------------|------------------------------------|
| عباسیان، قبیله ۱۵، ۲۷ | عرب ۳، ۱۶، ۵۱، ۷۶، ۷۹، ۸۱، ۸۴، ۱۷۷ |
| عجم ۳، ۱۶، ۵۱، ۷۶، ۷۹، ۸۱، ۸۴، ۲۲۷ | ۲۲۹، ۲۴۳، ۲۵۰، ۲۷۷، ۳۰۷، ۳۲۷، ۳۴۹ |
| ۲۲۹، ۲۴۳، ۲۵۰، ۲۸۸، ۳۰۷، ۳۲۷، ۳۴۹ | عربستان ۱۶۲، ۴۰۵، ۴۰۶ |
| عراق ۱۸۹ | عنبر، پرگنه ۲۱۵ |
| عرب، قوم ۴ | عیسائی رجوع کن به نصاری |

غ

| | |
|------------------------------------|------------------------------|
| غریبان، حزب ۷۵، ۷۶، ۷۷، ۷۸، ۷۹، ۸۱ | ۲۳۶، ۲۳۷، ۲۴۳، ۲۵۰، ۲۸۲، ۲۸۳ |
| ۸۲، ۸۳، ۸۴، ۸۵، ۸۶، ۱۲۰، ۲۱۱ | ۲۸۶، ۲۸۸، ۲۹۶، ۳۰۶، ۳۰۷ |
| ۲۱۲، ۲۱۳، ۲۲۷، ۲۲۹، ۲۳۱، ۲۳۲ | ۳۱۰، ۳۲۷، ۳۴۹، ۳۸۸ |

| | |
|--------------------------------------|-----------------------------------|
| دهلی ۲، ۳، ۶، ۸، ۱۳، ۱۴، ۳۲، ۶۰، ۶۲، | دهنورا ۳۳۳ |
| ۱۳۷، ۱۶۵، ۲۴۵، ۲۹۰، ۳۵۳، ۳۹۴، | دهیر، قوم ۲۰۲ |
| ۴۲۳، ۴۲۴، ۴۲۵، ۴۲۶، ۴۳۲، ۴۳۳، | دیوگیر ۶ و رجوع کن به دولت آباد * |
| ۴۳۸، ۴۴۹، ۴۵۳، | |

و

| | |
|----------------------------------|---------------------------------|
| راجپوت، قوم علی ۱۱، | روم ۲۷، ۵۱، ۱۷۷، ۲۶۷، ۲۸۸، ۳۶۴، |
| راجپوتانه ۱۵۱، | رومی ۲۸۶، |
| رافضی، فرقه، ۱۷۷، و رجوع کن به | رعناش بهار ۳۱ |
| اسمه بلیه و امامیه | روشنکیر، گبات ۲۳۴، ۳۵۳، |
| رامگیر ۴۰۰، ۴۶۲، | ریکندنده رجوع کن به ریوندده |
| رایچور ۲۸، ۳۷، ۵۳، ۷۴، ۲۸۸، ۲۹۱، | ریوندده ۳۰۳، ۳۰۹، |
| ۳۰۱، ۳۰۲، ۳۰۹، ۳۲۷، ۳۳۴، ۳۳۹، | |
| روافض رجوع کن به رافضی | |

ز

| | |
|------------------|-----|
| زینباد ۴۲۳، ۴۳۳، | ... |
|------------------|-----|

س

| | |
|---------------------------|-------------------------------------|
| سادات، قوم ۸۶، | سلطانپور ۱۰، ۱۱، ۲۱، ۱۴۹، ۲۱۹، ۴۲۲، |
| سادات خوند به ۱۷۷، | ۴۲۶، ۴۳۳، ۴۳۴، ۴۳۵، |
| سادات علوی ۱۷۶، | سند ۵۵۵، |
| ساعر ۵۴، ۶۹، ۵۳، | سورت ۲۲، ۱۷۸، ۲۰۳، ۲۳۹، ۲۸۲، ۴۲۲، |
| سالیبر ۴۴۲، | سورته ۶، |
| ساوه ۲۶۹، ۲۷۲، | سومناث ۲، |
| سناره ۴۴۵، ۳۴۶، ۳۵۷، ۴۰۲، | سیرم ۱۲، ۱۵، ۱۹، |
| سواندیی ۲، ۲۰، | میوگانو ۱۴۲، |
| سکر ۴۸ و رجوع کن به ساعر | |

ف

| | |
|----------------------------------|---------------------------------|
| فاروقی، قبیلہ ۱۳۹، ۱۶۴، ۲۳۹، ۲۲۱ | ۲۱۴، ۱۵، ۳۸۸، ۴۴۹ |
| ۲۲۲، ۲۳۳، ۴۳۳، ۴۴۶، ۴۶۰ | فونگیان ۲۰۲، ۲۰۳، ۲۴۰، ۲۴۱، ۲۸۲ |
| فتح آباد رجوع کن به لنگ | فونگستان ۲۱۸، ۴۴۸ |
| فوداپور ۴۵۶ | فیروز آباد ۵۱، ۶۸، ۹۶، ۹۷ |
| فونگ ۳۳، ۱۷۷، ۱۸۰، ۱۸۷، ۲۰۳، ۲۳۹ | |

ق

| | |
|------------------------------|---------------------------|
| قم ۲۶۹ | قندهارک رجوع کن به قندهار |
| قندهار دکن ۹۴، ۱۷۴، ۳۰۴، ۴۶۶ | |

ک

| | |
|--------------------------------|--------------------------------------|
| کابل ۱۳۷، ۲۳۲ | کمبہ اللہ ۲۶، ۴۹، ۱۳۴، ۱۷۸، ۲۸۴، ۲۸۵ |
| کاشان ۲۳، ۱۷۷ | کلانت، قوم ۵۶ |
| کالند ۱۵۴، ۱۹۱، ۲۲۲، ۴۶۰، ۴۴۵ | کلم ۷۲ |
| کالی بهیت ۲۱۹ | کلیانی ۱۷۴، ۱۹۳، ۳۰۴، ۳۱۸، ۳۲۷ |
| کالی چبوترہ ۳۸۹ | ۳۲۹، ۴۶۶ |
| کایت، قوم ۴۱ | کنبلیت ۳، ۱۴۹ |
| کربلائی معلی ۲۷، ۸۱، ۱۷۸، ۳۶۰ | کنجی کوٹہ ۱۰۸، ۳۷۵، ۳۹۴، ۳۹۵ |
| کوعان ۷۲ | کولاس ۲۸ |
| کوناک ۲۱، ۲۴، ۱۵، ۳۳۹، ۳۴۱ | کوهیر ۱۲، ۱۵، ۱۹ |
| کشمیر ۲۹، ۳۸۹ | کھتری، قوم ۴۱ |
| کشنا رود ۳۴، ۸۶، ۳۳۴، ۳۳۵، ۳۷۸ | کمیرلہ ۵۳، ۵۹، ۱۰۴، ۱۰۵، ۲۳۱ |

غلط نامه

| صفحه | سطر | خطأ | صواب |
|------|-----------------|--------------|-------------------|
| ۴۱ | ۱ | ندر | ندر |
| ۶۲ | ۱۲ | جر | حای |
| ۲۲۸ | ۶ | جمان | جمال |
| ۲۳۹ | ۳ | راجی علی خان | راجه علی خان |
| ۲۴۰ | ۱۳ | راجی علی خان | راجه علی خان |
| ۲۴۵ | ۱۴ | ذا لعهجه | ذی العجهه |
| ۲۵۷ | ۲۲ | راجی علی خان | راجه علی خان |
| ۲۵۸ | ۱۲ | راجی علی خان | راجه علی خان |
| ۲۶۶ | ۲۲ | هشنا | هشار |
| ۲۷۲ | ۹ | داده | خط را باید حک کرد |
| ۳۱۴ | ۱۸ | سا بهوره | سنا بهورا |
| ۴۱۱ | ۱۸ | دی | دو |
| ۴۲۱ | ۱۵ | ملک راجی | ملک راجه |
| ۴۲۱ | ۲۱ | بهالنر | بهالنیر |
| ۴۲۳ | ۷ | ملک راجی | ملک راجه |
| ۴۲۵ | ۵، ۸، ۹، ۱۰، ۲۰ | ملک راجی | ملک راجه |
| ۴۲۶ | ۲، ۶، ۹، ۱۲ | ملک راجی | ملک راجه |
| ۴۲۶ | ۷، ۸، ۱۸، ۲۱ | بهالنر | بهالنیر |
| ۴۲۷ | ۱ | تهالنر | تهالنیر |
| ۴۲۷ | ۱۲ | ملک راجی | ملک راجه |
| ۴۲۹ | ۶ | ملک راجی | ملک راجه |
| ۴۴۶ | ۴ | خوانده | خط را باید حک کرد |
| ۴۵۳ | ۷ | بهالنیر | بهالنیر |
| ۴۵۵ | ۹ | راجی علی خان | راجه علی خان |

| | |
|-------------------|-------------------------------|
| مدینه منوره عم ۲۷ | ملکپور ۳۶۵ |
| مرچ ۳۲۵ | ملهیر ۲۲۲ عم ۲۴ عم ۲۹ |
| مرهتہ قوم ۷۷ | ملیوار ۳۴۰ |
| مصر ۷۵، ۱۸۶ | منکل بیرو ۲۳۸ |
| مغل قوم ۷۷، ۲۸۶ | مونگی پگن ۱۱۷، ۲۱۵، ۲۵۱، ۳۸۹ |
| مکہ معظمہ عم | مہدوہ فرقہ ۱۶۲، ۲۳۰، ۲۳۶، ۲۳۵ |
| ملتان ۱۸ | ۲۳۶، ۲۳۸، ۲۴۲ |

ن

| | |
|------------------------------------|-----------------------------------|
| ناکری ۳۳۴ | نلدرگ ۲۹۴، ۳۳۰ |
| ناندبر ۲۶۵، ۴۱۲ | نندربار ۱۰، ۱۱، ۲۱، ۱۴۹، ۲۱۹، ۳۲۲ |
| نایقہ قوم رجوع کن بہ نرائط | ۲۶۹ عم ۳۳۳ عم ۳۴۵ عم ۳۴۳ عم ۵۱ |
| نوبدا ۲، ۱۳، ۱۴، ۲۱، ۹۴، ۱۵۳، ۱۹۹ | نوائط قوم عم ۲۷۷ |
| ۲۶۴، ۲۶۲ عم ۲۲۳ عم ۲۴۲ عم ۵۸ | نوساری ۲۲ |
| نورالہ ۷۱، ۷۵، ۳۰۶، ۳۵ عم ۶۳ عم ۵۸ | نوساری ۲۲ عم |
| نوساری ۲۳۹، ۲۴۰، ۲۴۱، ۲۸۰، ۲۸۲ | نیر ۲۲ عم |

و

| | |
|-----------|-----|
| ورنگل ۱۱۶ | ... |
|-----------|-----|

ھ

| | |
|-----------------------------|-----------------------------------|
| ھاندبہ ۲۳۳، ۲۳۴، ۳۲۲ | ھندوستان ۲ عم ۵، ۶، ۷، ۱۷، ۲۹، ۵۱ |
| ھمدان ۳۶۸ | ۱۸۶، ۲۶۹، ۳۰۰ عم ۴ عم ۱۸ عم ۳۱ |
| ھند ۱۸۰، ۲۷۰، ۲۷۱، ۳۸۴، ۳۸۹ | |

ی

| | |
|----------------|-----|
| یونان ۱۸۰، ۱۸۷ | ... |
|----------------|-----|

| صواب | خطأ | سطر | صفحة |
|----------------|----------------|-------|------|
| راجہ علي خان | راجي علي خان | ۱۱، ۸ | ۴۵۶ |
| راجہ علي خان | راجي علي خان | ۲۱، ۴ | ۴۵۷ |
| راجہ علي خان | راجي علي خان | ۳ | ۴۵۸ |
| برهان نظام شاہ | نظام برهان شان | ۱۰ | ۴۶۶ |

تمام شد
